

လူသန်းမပါင်းများစွာတို့အား
အောင်မြင်ပူနှစ် ချမ်းသာပျော်ဆွင်မှ လမ်းကြောင်းပေါ်
ဦးဆောင်ပေါ့သည့် စာအုပ်
သမ္မာကျေမှုစာပြီးလျှင် စောင်ရေအများဆုံး
ရောင်းချွဲရသည့်စာအုပ်
သိမဟုတ်
ယနေ့အထိ ကန္မာမော်၌
စောင်ရရ ၁၆ သန်းကျော်မျှ
ရောင်းချွဲပြီးသည့်စာအုပ်

BURMESE
CLASSIC
www.burmeseclassic.com

ပိတ္တဗုံး ပိတ္တဗုံးပုဂ္ဂန်

ကန္မာတွင် အကျော်ကြားဆုံး အဟောအပြောင် လုမ္မဆက်ဆံရေးပါရဂျာ
ဒေါ်လ် ကာနိုင်ရို
၅။

HOW TO WIN FRIENDS
AND INFLUENCE PEOPLE
ကို ပြန်မာပြန်လိုသည်။

တာမျိုးတော်း တန်ယောင်း

ပုဂ္ဂိုလ် ထုတ်ဝေ ၂၅၆၆၁၂၁၈

[၁၉၇/၂၀၀၀ (၃)]

တာမျိုးတော်း မျက်နှာများ

ပုဂ္ဂိုလ် ထုတ်ဝေ ၂၅၆၆၁၂၁၈

[၄၂၀/၂၀၀၀ (၇)]

မျက်နှာများရီး၏

အစိုးရ

ပုဂ္ဂိုလ်

အကောင်သမ ဆုံး၏

(၂၀၀၀)

ထုတ်ဝေမြို့

မြို့၏ ၂၀၀၀

တာမျိုးတော်း

ရီး၏

ဒေါ်လျှော် (၁၁၂၂၅)၊ တိုင်းဒေသကြောင်း

အမှတ် ၃၊ အောင်သီ္ခာလမ်း၊ အော်သွားကြံးကျော်။

အင်းမီး၊ ရုံးကုန်ဖြူး၊ ထုတ်ဝေ၏

ဒေါ်ခင်လ (၁၁၂၂၆)၊ စာပေးအောက် ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏

အမှတ် ၁၇၃၊ ၃၃၁၊ ရုံးကုန်ဖြူး၏

မျက်နှာများနှင့် အတွင်းအသာဆုံးကို ပုဂ္ဂိုလ်သည်။

မာတိကာ

BURMESE
CLASSIC

အကားမျိုး:	(ပြီးနှစ်)	၆
အကားမျိုး:	ထင်ပေါ်ရှုနှုန်းဖြတ်လမ်း (လိုပဲ သောမတိ)	၁၃
နိဂုံး:	ဤစာအုပ်ကို ဘယ်လိုအားသည် ဘုရားကြောင့်အားသည် (အေး ကာနက်ရှိ)	၂၆

အပိုင်း ၁

လွှာအများစုံ ဆက်သွယ်ရာ၏ အခြေခံနည်းကောင်းများ

အဓိုင်း ၁။	ပျော်ရည်ရှုလိုအောင် ပျော်အုပ်ကို မပျက်နှင့်	၁၀
အဓိုင်း ၂။	ဆက်စဲရာဝယ် နည်းကောင်းစာစ်မယ်	၅၆
အဓိုင်း ၃။	အကြင်းသွားလျှင် ဤကိုရှုကို အောင်ရွက်နိုင်ခဲ့၊ ထိုသွေး၏အနာကံသို့ တစ်ကဗျာလုံး လိုက်ခဲ့၊ အကြင်းသွားလျှင် ဤကိုရှုကို မဆောင် ရွက်နိုင်၊ ထိုချေသည် တော်ယောက်တော်၏အနေဖြင့် ဤစာအုပ်မှ အကျိုးကျော်မှု အများစုံရှုနိုင်ရန် ပေးအပ်သော အကြိုး ၉၇၅က်	၇၈
		၀၀

အပိုင်း ၂

လွှာပြောက်များအောင်လုပ်ရန် နည်း ၆ နည်း

အဓိုင်း ၁။	ဤနည်းကိုလုပ်၊ နေရာတိုင်းမှ ခါးဦးကြော်လိမ့်မည်	၁၁၅
အဓိုင်း ၂။	ဉော်လျှင် ဉော်ခြင်း မေတ္တာရှိစေသောနည်း	၁၂၂
အဓိုင်း ၃။	ဒါကိုမလုပ်လျှင် ချောက် ကျေမည်	၁၃၂
အဓိုင်း ၄။	စကားမပြောကောင်းပြစ်ရန် နည်းတို့	၁၄၃
အဓိုင်း ၅။	ကိုယ့်ဘက်ပါအောင်လုပ်နည်း	၁၅၈
အဓိုင်း ၆။	ဉော်လျှင်ဉော်ချင်း သဘောကျေစေနိုင်နည်း	၁၆၅

အပိုင်း ၃

သင့်ဘက်ပါအောင်လုပ်ရန် နည်း ၁၂ နည်း

အစိုး:	၁။ ပြင်းခဲ့ခြင်းအားဖြင့် အနိုင်ရမည်မဟုတ်	၂၈၃
အစိုး:	၂။ ရန်သွေပါစေသောနည်း၊ မည်သို့ရှေ့ပို့ရမည်	၂၉၃
အစိုး:	၃။ မှားလျှင်ဝန်ပါပါ	၂၁၀
အစိုး:	၄။ သဘောပါက်အောင် လုပ်ရန်နည်း	၂၁၈
အစိုး:	၅။ ဆိုကရေးတီး၏ နည်းကောင်းတစ်လက်	၂၃၆
အစိုး:	၆။ ဆူဗြာခြားခြင်းကို စိတ်အချိရခုံးကာကွယ်နည်း	၂၄၀
အစိုး:	၇။ တစ်ဖက်သား၏အကုအညီကြို့ရှုစေသောနည်း	၂၄၈
အစိုး:	၈။ အကျိုးဖြစ်ထွန်းစေမည့်နည်းတိုး	၂၅၉
အစိုး:	၉။ လူတိုင်းအလိုဂျို့သောအရာ	၂၆၄
အစိုး:	၁၀။ လူတိုင်းကြို့ရှုသောစကား	၂၇၃
အစိုး:	၁၁။ ဤနည်းကို ရှုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီများသည် လုပ်ကြ၏၊ ရော်သို့ကုမ္ပဏီများသည်လည်း လုပ်ကြ၏၊ အဘယ်ကြောင့် သင်သည်မလုပ်ဘန်ရမည်နည်း	၂၈၁
အစိုး:	၁၂။ မည်သည့်နည်းနှင့်ဖူး စမ်း၍၍မရလျှင် ဤနည်းကို စမ်းကြည့်ပါ အကျိုးချုပ်	၂၉၅
		၂၉၀

အပိုင်း ၄

တစ်ဖက်သားကို မျက်မှန်းမကျိုး စိတ်မဆိုးစေဘဲ
စိတ်ပြောင်းလာစေသော နည်း ၉ နည်း

အစိုး:	၁။ အပြစ်ဆုံစရာ ရှိခဲ့လာမူ ၁၎ီ ဤနည်း	၂၉၇
အစိုး:	၂။ အမှန်းအပတ်မတင်စေသော စေဖန်နည်း	၂၀၃
အစိုး:	၃။ သင်၏ အပြစ်များကို ရှုံးဦးစွာဖြေပါ	၂၀၆
အစိုး:	၄။ ဉာဏ်ပေးခြင်းကို မည်သူသွေ့ပစ်ချင်	၂၁၁
အစိုး:	၅။ တစ်ဖက်သားအား သူ.ရှုံးကို သူ ပြန်ဆယ်ပါစေ	၂၁၃
အစိုး:	၆။ သောင်ပြင်ရန် တွန်းတင်ပေးနည်း	၂၁၈
အစိုး:	၇။ သူ.ကိုယ်သူ အထင်ကြီးပါစေ	၂၂၄
အစိုး:	၈။ တစ်ဖက်သား၏ အပြစ်သည် ပြင်ရန်မခက်ခဲဟု ထင်လာအောင်ပြုလုပ်ပေးပါ	၂၂၀
အစိုး:	၉။ သင်လုပ်စေလိုသော အလုပ်ကို တစ်ဖက်သားသည် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစွာနှင့် လုပ်ရန်နည်း	၂၂၆
	အကျိုးချုပ်	၂၃၀

အပိုင်း ၅

အကြင် လင် နှင့် မယားဝါး ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာစေသော
နည်း ၇ နည်း

အဓိုဒ်: ၁။ လင်နှင့်မယား အလျင်အမြန်ဆုံး မသင့်မတင့်

ပြစ်စေသောနည်း ၃၉၃

အဓိုဒ်: ၂။ အချမ်းပြုယော်:

၃၆၈

အဓိုဒ်: ၃။ ဤနည်းကိုလုပ်ပါ၊ ချမ်းသာခြင်းနှင့်တွေ့ပါလိမ့်မည်

၃၅၁

အဓိုဒ်: ၄။ လူတိုင်းကို ပျော်ရွင်အောင်ပြုလုပ်သောနည်း

၃၅၆

အဓိုဒ်: ၅။ မိန်းမယားအတွက် ဤပစ္စည်းယားသည် အလွန်အဖိုးတန်သည်

၃၅၈

အဓိုဒ်: ၆။ စိတ်ချမ်းသာလိုလှင် ဤနည်းကို မမေ့သင့်

၃၆၁

အဓိုဒ်: ၇။ အိမ်ထောင်ရေးတွင် မအစိုးပါနှင့်

၃၆၆

အကျဉ်းချုပ် ၃၇၁

ပုနိုင်မှတ်တမ်း

နာဂါးနီစာအုပ်စီး၊ လီမိတက်

(ရုပေါ်လွှေ၏လုပ်နည်း အမည်ဖြင့် ထုတ်ဝေနေသည်။)

ပထမအကြိမ် ။ ၁၀၈ မိန္ဒီယာ၊ ၁၉၃၈ - ၃၀၀၀ အပ်
ရတိယအကြိမ် ။ ၁၂၅ မိန္ဒီယာ၊ ၁၉၃၈ - ၅၀၀၀ အပ်

ဘာသာပြန်စာပေအသင်း

(ပိဇ္ဇာပလုံးကာ အမည်ဖြင့် ထုတ်ဝေနေသည်။)

တတိယအကြိမ် ။	၁၄၇ မိန္ဒီယာ	- ၂၅၀၀၀ အပ်
စတုလွှေအကြိမ် ။	၁၆၁ မိန္ဒီယာ	- ၃၀၀၀ အပ်
ပဉာမအကြိမ် ။	၁၇၁ မိန္ဒီယာ	- ၃၀၀၀၀ အပ်
ဆင့်မအကြိမ် ။	၁၈၁ မိန္ဒီယာ	- ၃၀၀၀၀ အပ်
သတ္တာမအကြိမ် ။	၁၉၁ မိန္ဒီယာ	- ၁၅၀၀၀ အပ်
အင့်မအကြိမ် ။	၁၉၁ မိန္ဒီယာ	- ၁၅၀၀၀ အပ်
နဝါမအကြိမ် ။	၁၉၁ မိန္ဒီယာ	- ၇၀၀၀၀ အပ်
၁၁၁အကြိမ် ။	၁၉၁ မိန္ဒီယာ	- ၂၀၀၀ အပ်

စကားချီး

[စာတစ်အုပ်လုံးကို ဖတ်ပြီးမှ ဤစကားချီးကို ဖတ်လျှင် ပို၍
သင့်လျော်ဟပ်လည်။]

BURMESE
CLASSIC

ကျွန်တော်၏ ညိရင်းအစ်ကိုတဲ့မျှ ချစ်ခင်လျက်ရှိသော သူငယ်ချင်း
တစ်ယောက် ရှိ၏။ ထိုသူငယ်ချင်းကို အကြောင်းတစ်ခုကြောင့်
နာမည် ဖော်မပြချင်သဖြင့် မောင်က ဟူ၍ ခေါ်ကြနိုင်။ မောင်ကသည်
ကျွန်တော် မကြိုက် မနှစ်သက်သောအလုပ်တစ်ခုကို လုပ်လေရှိသဖြင့်
ထိုအလုပ်ကို မလုပ်ရန် အစဉ်လိုလိုပင် ကျွန်တော် သတိပေးလျက်
ရှိ၏။ တစ်နေ့သို့ မောင်ကသည် ထိုအလုပ်ကို သူကိုယ်တိုင်
လုပ်ရုံသာမက ကျွန်တော်ကိုပါ ထိုအလုပ်အဘုက် ကူညီပါဟူ၍
စာရေး တောင်းပန်၏။ ထိုစာကို ဖတ်ပြီးလျှင် စိတ်ဆိုးလျက်ရှိသော
ကြောင်း စိတ်လိုက်မာန်ပါ ‘မင်းဟာ ဘာကောင်ပါ၊ ညာကောင်ပါ’
စသည်ဖြင့် ကျွန်တော် သူ့ထဲသို့ စာတစ်စောင် ပြန်၍ ရေးလိုက်၏။

အမှန်ကို ဝန်ခံရမည်ထိုသော် ကျွန်တော်သည် စာထဲတွင်
အတော် ရွှေနှစ်ရွှေကျူးကျူး ရေးလိုက်မိ၏။ တန်က်စွဲ နှစ်ပတ်ဖွဲ့
ကြေသောအခါ မောင်ကထဲမှ ကျွန်တော်၏ စာနှင့်အတူ ထပ်တူ
ထပ်ဖွဲ့ ပြင်းထန်သော စာတစ်စောင် ပြန်ရောက်လာ၏။ ထိုစာကို
ဖတ်ပြီးလျှင် ကျွန်တော်၏ အသားသည် ဆတ်ဆတ်တုန်လျက်ရှိ၏။
ထိုစဉ်အခါက မောင်ကသည် ကျွန်တော်ထဲသွား၍ ရောက်နိုင်သော
နေရာ၌သာ ရှိပါကမှ ကျွန်တော်သည် ရာဇ်တ်မှုတစ်ခုခုကို ကျူးလွန်
ကောင်း ကျူးလွန်မိပေမည်ဖြစ်၏။

* မူလထုတ်စဉ်က ပထမတွဲ၊ ဒုတိယတွဲဟူ၍ နှစ်တွဲခွဲ၍ ထုတ်စဉ်ခဲ့ပါသည်။ ပထမတွဲတွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်
စကားချီးပြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော် ရေးလိုက်သော စာသည် မောင်ကကို မည်ဖူး
နာကြည်းစေလိမ့်မည်၊ မောင်က၏ 'ငါ' ဟူသော မာနကို မည်ဖူး
ထိနိုက်စေလိမ့်မည် စသည်တို့ကိုကား ကျွန်တော် စီးစဉ်းဖူး မတွေးခိုး။
ငါက အကောင်းပြောတာ၊ ငါကို ဒီလို စောင်ကားရမလား၊ 'ငါ'
'ငါ' 'ငါ' ဟူ၍ ကျွန်တော် အလိုက်သမျှကိုသာ တွေးတော့လျက်ရှိ၏။
လေပင့်ခံရသောမီးကဲသို့၊ ကိုယ်လိုရာကိုသာ ကိုယ် စဉ်းစားလျက်
ရှိသော 'ငါ' စိတ်သည် ကျွန်တော်၏ ဒေါသာမီးကို ပင့်လျက်ရှိရကား
ဆောက်တည်ရာမရာတဲ့ ရှေ့ကထက် ပြင်းထန်သော စာတစ်စောင်ကို
မောင်ကထဲသို့ ထပ်၍ ရေးသားလိုက်လေသည်။ ကျွန်တော်၏
သူငယ်ချင်း အရင်းများ စာရင်းမှု သူ့ကို ပယ်ထုတ်ပစ်လိုက်ကြောင်း
နှင့် ကျွန်တော်ကိုလည်း အလားတူ သူ၏ စာရင်းမှ ထုတ်ပစ်လိုက်ရန်
အကြောင်းကြားလိုက်လေသည်။

BURMESE
CLASSIC

ထိုစာကို ရေးသားသော အချိန်ကား ညျဉ်ခုန်စုနှစ်ကျော်
ကျော်လောက် ရှိလေပြီ။ စာရေးပြီးသော်လည်း ဒေါသာအရှိန် မပြု
သေးသည်မှာ တုန်နေသာ လက်ချောင်းများက ဆောက်ခံလျက်ရှိ၏။
ထိုကြောင့် စိတ်ပြေလက်ပျောက် ဆိုသလို စာအုပ်တစ်အုပ်ကို
ဖတ်မည်ဟု စာအုပ်စင်ပေါ်တွင် လိုက်၍ရှာရာ ဒေးလ်ကာနို့
ဆိုသူ အမေရိကန် စာရေးဆရာတိုးတစ်ဦး ရေးသားသော မိတ္တာပလ
ငိုကာ၊ စာအုပ်ကို အဆင်သင့် တွေ့ရန်။

ထိုစာအုပ်ကို ဝယ်ယူပို့ပိုကို အနည်းငယ် ပြောပြုပါအော်။
တစ်နေ့သုတေသန စာအုပ်ဆိုင်တစ်ဆိုင်သို့၊ ကိစ္စတစ်ခုနှင့် သွားရောက်
လည်ပတ်ရှုံး ၁၄ လ အတွင်း ၂၉ ကြိမ်းထိုင်တိုင် အသစ် ထပ်မံ
ရှိက်နိုပ်ရသည်ဟူသော ကြော်ပြောကို တွေ့ရှုသာ ထိုစာအုပ်ကို
ဝယ်ခဲ့မိသည်။ ကျွန်တော်၏ နိဂုံစိတ်ရှင်းအရအိမ့်လျင် သူဇ္ဈားဖြစ်နည်း
စာအုပ်များ၊ စိတ်ပညာစာအုပ်များ၊ ချုစ်သူကို ရအောင်လုပ်နည်း
စာအုပ်များ၊ စသည်ကို ဖတ်ရန် ဝါသနာမပါခဲ့ချော်။ (ထိုသို့
ဝါသနာမပါခြင်းမှာလည်း ကျွန်တော်၏ ချုပ်ယွင်းချက်ပင် ဖြစ်ပေ
သည်။) သို့ရာတွင် ၁၄ လ အတွင်း ၂၉ ကြိမ်းထိုင်တိုင် ထပ်မံ ပုံးပို့

မိဇ္ဇာဗလ နိကာ

၃

ရသော စာအုပ်မှာကား စာအုပ်ထူး ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ထိုစာအုပ်၏
နည်းများကို မကြိုက်သော်လည်း ထိုစာအုပ်ထူးကို ဘုရားကြောင့်
ဤချိန်နိပ်ရောင်းချုပ်သည်ကိုပင် သိရစတော့ဟူသော သဘော
ဖြင့် ဝယ်ယူခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ထိုစာအုပ်ထူးကို ဝယ်ခဲ့သည်မှာ ငါးရက်မျှ ရှိပြုဖြစ်သော
လည်း ဝယ်လာပြီးကာမှ ဖတ်ရန် စိတ်ထဲက မပါတပါနှင့် နေသာ
ကြောင့် စာအုပ်စင်ပေါ်တွင် အသာတင်ထားခဲ့ရာ အဆိပ်ပါညား
ရောက်မှုသာ ကောက်ယူဖတ်မိလေသည်။

ထိုစာအုပ်ထူး၏ အခန်း ၁ တွင် လူတို့၏ ကိုယ့်ကိုယ့်ကို
အထင်ကြီးသော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍ တစ်ဖက်သားကို အပြစ်
တင်ခြင်းဖြင့် အပြစ်တင်ခံရသူသည် ထိုအပြစ်ကို မစွမ်းရှုသာမက
ထိုသူနှစ်ဦးသည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အချစ် ပျက်တတ်သည်ဟု
သက်သေ သာကေပါင်း မြောက်မြားစွာနှင့် ဖော်ပြုထားသည်ကို
တွေ့ရ၏။

ထိုအခန်းကို ဖတ်ပြီးသောအခါ နာရိဝိက်အတွင်းက ဖြစ်ပျက်
ခဲ့သော ကျွန်ုပ်တော်၏ အဖြစ်အပျက်တို့သည် ကျွန်ုပ်တော်၏ မျက်စီ
ထဲတွင် တရေးရေးပေါ်၍ လာလေသည်။ ထိုသို့ တရေးရေးပေါ်နေ
သောအချိန်တွင် ကျွန်ုပ်တော်၏ စာသည် စာတိုက်ပုံးထဲသို့ ရောက်နေ
လေပြီ။ ဤစာကို ဖြန့်၍ ယူရန်လည်း မဖြစ်တော့ချေ။ ထိုစာထဲတွင်
အလွန်အကျွဲ ရေးထားသောကြောင့် ထိုစာများကို ရုပ်သီမံသည်
စာတစ်စောင်ကို ထပ်၍ ရေးရမှုံးလည်း ကျွန်ုပ်တော်၏ ဂုဏ်ကို
မထိခိုက်ဘဲနှင့် မပြီးချေ။ ထိုစာသည် မောင်က၏ လက်ထဲသို့
ရောက်သောအချိန်တွင် ကျွန်ုပ်တော်၏ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်
ဆုံးရတော့မည် ဖြစ်၏။ ဤကဲ့သို့ ဆုံးရေးလောက်အောင် ဖြစ်ရသော
အကြောင်းရင်းကား အခြားမဟုတ်၊ တစ်ပက်သားကို အပြစ်တင်မိ
ခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။ ထိုကဲ့သို့ အပြစ်တင်ခြင်းသည် သူငယ်ချင်း
တစ်ယောက် ဆုံးရေးလောက်အောင် အဲဖိုးတန်၏ လော ဟူ၍
စာအုပ်ကို ခေတ္တပိတ်ထားပြီးနောက် ကျွန်ုပ်တော်၏ စိတ်ထဲတွင်
အပြစ်တင်ခြင်း၏ တန်ဖိုးကို အပြန်ပြန်အလှန်လှန် တွက်ချက်လျက်
ရှိ၏။

မောင်ကထဲသို့ ရေးလိုက်သော ပထမစာကို မရေးမိ ဘု
မိန့်လောက် အချိန်ရ၍ ထိုစာအုပ်ကိုသာ ဖတ်မိလျှင် ထိုစာကို

BURMESE
CLASSIC

စေတနာကောင်းလည်းရှိ၏။ စေတနာကောင်းရှိသောက် လုပ်ရည်
ကိုင်ရည်နှင့်လည်း ပြည်စံ၏။ သို့ရာတွင် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံမှုကို
ကရာမဖြူမြို့သောကြောင့် မိမိတွင် စေတနာရှိသောက် အလုပ်ကို
တွင်ကျယ်အောင် မလုပ်နိုင်ကြခဲ့။ သူတို့လုပ်သမျှ လုပ်ငန်းတွင်
စိုင်းဝန်း ကူညီချင်ကြသောလူများ အစွမ်းနည်းပါးကြသည်ကို
တွေ့ရှိရပေသည်။

ဒေးလ် ကာနက်ရှိုး သည် ငါးများရန် သွားစဉ်က အဖြစ်
အပျက်ကလေးကို ဖော်ပြထားသည်မှာ မှတ်သားဖွယ်ပင် ဖြစ်လေ
သည်။

ဒေးလ် ကာနက်ရှိုးသည် ပေါင်မှန်ဆောပတ်သုတ်ကို ကြိုက်၏။
တိုကို အလွန်စွဲ၏။ သို့ရာတွင် ငါးများသည် တိုကိုသာ ကြိုက်သဖြင့်
တိနှင့် များခဲ့ရလေသည်။ သူကြိုက်သော ပေါင်မှန်ဆောပတ်သုတ်ကို
ကျွေးလျင်း ငါးများသည် စားကြမည် မဟုတ်ပေ။

ဘုရားအလောင်း နွားလား ဥသာဘဖြစ်စဉ်က နွားရှင်ပုလ္လား
သည် ရန်းရင်းကြမ်းတမ်းသောစကားကို သုံးမြို့သောကြောင့် နွားလား
ဥသာဘက မရှိန်းဘဲနေသဖြင့် ပစ္စည်းသွား ဆုံးပါးခဲ့ရဖူးသော
နိပါတ်တော်ကို ဖတ်မြို့ဖူးကြပေမည်။

ဤလောကြီးတွင် စေတနာကောင်းနှင့် အလုပ်လုပ်တိုင်း
မရရှိပေ။ မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးပင်လျင် တရားရေအေး
တိုက်ကျွေးရှုံးစွဲ စေတနာကောင်းကိုသာ မယုံစားဘဲ ပေါင်းသင်း
ဆက်ဆံရေးကိုပါ အသုံးချဖူးကြောင်းမှာ ဝတ္ထုအထင်အရှား ရှိခဲ့
သည်မဟုတ်ပါလော်။

ဘုရားလက်ထက်တော်က ဂုဏ်မြတ်ဖူးတွင် လယ်လုပ်ခြင်း
ဖြင့် အသာဇူးမွေးမြှုပူလျက်ရှိသော ပုလ္လားအိုကြီးတစ်ဦး ရှိလေသည်။
ထိပုလ္လားကြီးကို အမြှုပြ၍ သွေ့ဝါအပေါင်း အကျော်တရားရမည်
အကြောင်းကို ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည် မြင်တော်မှု၏။
ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည် 'ဒီပုလ္လားအတွက်
ငါ ကောင်းတာကိုလုပ်တာပဲ၊ ငါတရားကို ဒီပုလ္လားကြီးနာရမည်'
ဟူသော စိတ်ထားဖြင့် ပုလ္လားကြီးကို အတင်းအကြပ် တရား
ဟောခြင်းမပြု။ ပုဂ္ဂိုလ်ခင်မှ တရားမင်းသည်ဟူသော စကားအရှု
အပင်ပန်းခဲ့တော်မှု၍ ပုလ္လားကြီးနှင့် ရင်းနှီးသော အနေသို့ရောက်
အောင် မိတ်ဆွေဖွံ့ခဲ့ဖူးလေသည်။

ပုဂ္ဂားကြီးလယ်စွန်ချိန်တွင် ကိုယ်တော်တိုင် လယ်ထဲသို့
ကြေားတော်မှုပြီးလျှင် ‘ပုဂ္ဂားကြီး လယ်စွန်ပြီးလား’ အစရို့သော
ကေားတို့ဖြင့် နှုတ်ခွန်းဆက်သတော်မှု၏။ ကောက်စိုက်ချိန်၊ ကောက်
ရိတ်ချိန်၊ ကောက်နယ်ချိန် အစရို့သည်တို့၌လည်း အထက်ပါနည်း
အတိုင်းပင် သူ့ဘရောက်၍ နှုတ်ခွန်းဆက်သတော်မှုသည်။
ပုဂ္ဂားကြီး၏ စိတ်ထဲတွင် ‘ရှင်ကြီးဂါတမဟာ ငါမိတ်ဆွေအရင်းပါ၊
ငါအကျိုး တာကယ်လိုလားလို့ အပင်ပန်းခံပြီး ငါထဲသို့ မကြာခဏ
လာရောက် မေးမြန်းခြင်း ပြုပါကလား’ ဟူ၍ ထင်မြင်လာသော
အချိန်သို့ရောက်မှ ဖြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်ဖြတ်သည် တရား
၏၍ ဟောရာ ပုဂ္ဂား ကြီးလည်း သောတာပန် တည်လေသည်။

ကရာဏာ အရာတွင် ဖြိုင်ဒက် မရှိသော ဖြတ်စွာဘုရား
ကိုယ်တော်ဖြတ်ကြီးပင်လျှင် တစ်ဖက်သား ကောင်းစားဖို့ကို တစ်ဖက်
သား၏ အလို့သို့လိုက်၍ ကျင့်ကြော် မူသေးလျှင် သာမည့်
လူပုဂ္ဂိုလ်များမှာမျကား ‘ငါစေတနာကောင်းသားပါ သူ၊ အလို့မလိုက်
နိုင်’ ဟူသော စိတ်ထားမျိုးနှင့် ကြီးစားခြင်းဖြင့် အဘယ်မှာလျှင်
အောင်မြင်နိုင်ပါအဲနည်း။

ပထမတွဲတွင် ဖော်ပြခဲ့ပြီးသော ပါဉ္စနှင့် အနက်တို့သည်
အလွန် မှတ်သားဖွံ့ဖြိုးရာကောင်းသဖြင့် ယခု ခုတိယတွဲတွင်လည်း
ထပ်မံဖော်ပြလိုက်ရပေသည်။

သက်ပါဘကော မိတ္ထကရော၊

ဝဒညှ ဝိတ မဗ္ဗာရော။

နေတာ ဝိနေတာ အနေနေတာ၊

တာဒီသော လဘတေ ယသံ။ ။

ဟူ၍ သုံးလူထွက်ထား သူဗျည် ဖြတ်စွာဘုရားသည် သို့ကြော်
သုတွင် ဟောကြားတော်မှုသည်။

တိုဂါထာ၏ အမိပြာယ်ကား ‘အကြင်သူသည် သူတစ်ပါးကို
ချိုးမြောက်တတ်၏။ အအွေခင်ပွန်းကောင်း ပြုတတ်၏။ သူ၊ ကျေးဇူးကို
သိတတ်၏။ ကင်းသော မစွဲရှုယ် ရှိ၏။ သူတစ်ပါး၏ အကျိုးကို
ဆောင်တတ်၏။ သူတစ်ပါး၏ အကျိုးကို အထူးဆောင်ရွက်တတ်၏။
သူတစ်ပါး၏ အကျိုးကို အဖန်တော်လဲ အောင်ရွက်တတ်၏။
တို့သို့ သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အမြှုအရုံကို ရနိုင်၏’ ဟု ဆိုလို
သည်။

ပထမတွဲကို ထုတ်ဝေပြီးနောက် လပေါင်းအတော်ကြောမှ
ခုတိယတွဲကို ထုတ်ဝေနိုင်ခဲ့ခြင်းမှာ ဘာသာပြန်ဆိုသူ၏ အပြစ်ပင်
ဖြစ်ပေသည်။

ယခု စာအုပ်ကို ဘာသာပြန်ဆိုရှုပြု စကား အထားအသိ
အစိအစဉ်များကို နေသားတကျပြစ်အောင် စီစဉ်ပေးပေသော ၆၆.၇
ဆရာဟန်အား အထူး ကျေးဇူးတင်ရှိပြောင်းကို ရေးသား ထုတ်ဖော်
လိုက်ရပေသတည်း။

ထင်ပေါ်ရန် ဖြတ်လမ်း

လိုဝဲ သောမတ်°

လွန်ခဲ့သော အနုနဝါရီလအတွင်း ချမ်းအေးသော ညတစ်ညတွင်
နယူးယောက်၊ မြို့ရှိ ပင်ဆီဖော်နီးယားဟိုတယ်။ ၏ ကပွဲခန်းမကြီး
အတွင်းသို့ ယောကျေား မိန်းမ ပရီသတ်ပေါင်း နှစ်ထောင့်ပါးရာ
တို့သည် တိုးစွဲ၊ ဝင်လျက် ရှိကြ၏။ ခုနစ်နာရီကပင် ထိုင်စရာ
နေရာအားလုံး ဂူဗြည်းလျက်ရှိ၏။ ရှုစ်နာရီ အချိန်တိုင်အောင်
ပရီသတ်များမှာ တိုးလျက်ပင် ရှိသေး၏။ များမကြာမီ လသာခန်း
တစ်ခုလုံးလည်း ပြည့်ကြပ်သွားတော့၏။ မတ်တတ်ရပ်နိုင်သော
နေရာကလေးကို အလုအယ် နေရာယူလျက် ရှိကြ၏။ တစ်နေ့
လုံးလုံး ပင်ပန်းကြီးစွာ အလုပ်လုပ်ရာမှ ပြန်လာကြသော ပရီသတ်
ရာပေါင်းများစွာတို့သည် ထိုနောက် တစ်နာရီခုံတိတိ စိတ်အား
ထက်သန်စွာ စောင့်လျက်ရှိကြသည်မှာ ဘူးကြောင့်လဲ။

အဝတ်အစား အလွှဲဖြိုင်ပွဲကို ကြည့်ချင်လို့လား၊ ခြောက်ရက်
မနားဘဲစီးသော စက်ဘီးဖြိုင်ပွဲကို ကြည့်ချင်လို့ပဲလား၊ သို့မဟုတ်
နာမည်ကျော် ရပ်ရှင်မင်းသား ကလတ် ကောယ်၊ ကိုယ်တိုင်ထွက်၍
ပြမည်ကို ကြည့်ချင်လို့ပဲလား။

၁။ Lowell Thomas

၂။ New York

၃။ The Hotel Pennsylvania

၄။ Clark Gable

မဟုတ်ပါ။ ဤပရီသတ်ကို ဤအရာသို့ သတင်းစာကြော်ကြ
တစ်ခုက တိက်တွန်း၍ လွတ်လိုက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ လွန်ခဲ့
သော နှစ်ရက်လောက်က ထိလျှေားသည် နယူးယော့ဆန်း^၁ ဒေါ်
သတင်းစာတစ်စောင်ထဲတွင် အောက်ပါ ကြော်ပြောတစ်စောင်ကို
မျက်နှာပြည့် တွေ့ကြရပေးလေသည်။

သင်၏ ဝင်ငွေကို တိုးအောင် လုပ်လော့။

စကားပြော ထိရောက်အောင် သင်ကြားလော့။

ခေါင်းဆောင်ဖြစ်အောင် ပြင်ဆင်လော့။

သမားရှိုးကျ ကြော်ပြောမျိုးပါ မဟုတ်လား။ ဟုတ်တယ်လော့။
သို့ရာတွင် ယုံချင်ယုံ မယုံချင်နော့၊ ကမ္ဘာပေါ်ဝယ် အပါးနှပ်ဆုံးသော
မြို့တွင် မြို့သားဦးရေ ၂၀ ရာခိုင်နှစ်းသည် အမ အစကို ခံယူနေရ^၂
သည် အရောင်းအဝယ် အလွန်ညုံပျော်လျက်ရှိသော အခါးသမယကြိုး၌
လူပါင်း နှစ်ထောင့်ဗါးရာတို့သည် ထိကြော်ပြောဖတ်ပြီးလော့ အဆိုပါ
ခန်းမကြီးထဲသို့ တိုးလျက်ရှိခြင်းမှာ အမှန်ဖြစ်သည်။

ထို့ပြင်လည်း ထိုကြော်ပြောပါသည် နယူးယောက်ဆန်းမှာ
နယူးယောက်မြို့တွင် ရှေ့အဆန်ဆုံး သတင်းတစ်စောင်ဖြစ်နိုင်။
သိုးသန့် ကြော်ပြောခြင်း မဟုတ်သော်လည်း လာသည့်လူများသည်
အရာရှိကြိုးမှား၊ သုဒ္ဓားကြိုးမှား၊ တစ်နှစ်လျှင် ဒေါ်လာဇွှေ နှစ်ထောင်မှ
ငါးသောင်းအထိ ဝင်ငွေရှိသော အလုပ်သမားမှား ဖြစ်ကြကုန်သော
အထက်တန်းစားတို့သာ များလေသည်။

ထိုနှစ်ထောင့်ဗါးရာသော ယောက်ဗျား မိန့်မတို့သည် ထိထိ
ရောက်ရောက်စား စကားပြောခြင်းနှင့် လူများနှင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး
ပညာများကိုသင်ကြားပေးသော ဒေးလုံးကာနာက်ရှိုး တည်ထောင်ထား
သည့်ကော်ဗျား^၃ မှ ကြိုးကြိုး၍ ဖွင့်လှစ်သော စကားပြောကော်ဗျား ရန်
နှင့် အလုပ်လုပ်ရာ၌ လူများကို မိမိအလိုသို့ပါအောင် ဆွဲနိုင်ရန်^၄
အတောက်ရှေ့ပြီး သင်ခန်းစာများကို သင်ကြားနာယူရန် လာရောက်
ကြခြင်း ဖြစ်ပေးလေသည်။

၁။ The New York Sun

၂။ The Dale Carnegie Institute of Effective Speaking and Human Relations.

၃။ Effective Speaking and Influencing Men in Business.

ထိ နှစ်ထောင့်းရာသော ယောကျားနှင့် မိန်းမတို့သည်
ထိနေရာသို့ အဘယ်ကြောင့် လာရောက်ကြသနည်း။

အကောင်းအဝယ် ညွှန်ပြုသည့်အခါမှာသာ ပညာ သင်ကြား
လိုသည့် ဆန္ဒများ ရှုတ်တရက် ပေါ်ပေါက်လာသောကြောင့်လော့။

ဤသို့မဟုတ်တန်ရာ။ ထိကဲသို့ သင်ခန်းစာမျိုးကို လွန်ခဲ့
သော နှစ်ဆယ်လေးနှစ်ကျော်အခါကပင် နယူးယောက်ဖြူးတော်တွင်
ရာသီအလိုက် ဖွင့်လွစ်သင်ကြားပေးခဲ့ရာ အခါတိုင်းပင် ဖြေရောက်
ကြသော ပရီသတ်များမှာ ခုနှင့်အေး ပြည့်ကြပ်လျက်ပင်ရှိ၏။ ထိ
၂၄ နှစ်အတွင်း အေးလ်ကာနက်ရှိ ကိုယ်တိုင် ပြုပြင်သွန်သင်ပေးလိုက်
သော ကုန်သည်ကြီးများနှင့် ပညာသည့်များ၏ အရေအတွက်မှာ
တစ်သောင်းငါးထောင်ကျော်မျှပင် ရှိ၏။ နယူးယောက်ဖြူးရှိ အလွန်
ရှေးဆန်၍ မယ့်တစ်ဝက် ယုံတစ်ဝက်ဖြစ်နေသော ကုမ္ပဏီကြီးများ
အလုပ်တိုက်ကြီးများပင်လျှင် သူတို့၏ အရာရှိကြီးများ၊ အလုပ်သမား
များအကျိုးရာ ဤသင်ခန်းစာ သင်တန်းများကို သူတို့၏ တိုက်တာ
အသီသီးတွင် ဖွင့်လွစ်စေခဲ့၏။

အရွယ်ရောက်ပြီး သူတို့သည် မည်သည့် အရာကို နှစ်နှစ်ကာ
ကာ သင်ကြားချင်ကြပါသလဲ။ ထိမေးခွန်းသည် အရေးကြီးသော
မေးခွန်းတစ်ခု ဖြစ်သည်။ ထိမေးခွန်းကို ပြုသော အနေဖြင့်
ရှိကာရိ ယူနိုင်သို့၊ ထိုပြင် သက်ကြီးပညာသင်ကြားရေး
အမေရိကန်အသင်း၊ နှင့် ယူနိုင်တက် ရိုင် အစ် စီ အေး ကျောင်း
များအဖွဲ့၊ တို့သည် စုစုပေါင်းရေးအဖွဲ့တစ်ခု ဖွဲ့ပြုးနောက် အစိရင်ခဲ့စာ
တစ်ခုကို ရေးဖော် အေးလာငွေပေါင်း နှစ်သောင်းငါးထောင်
ကုန်ကျော်၍ နှစ်နှစ်ကြာမှ ပြီးစီးလေသည်။

ထိအစိရင်ခဲ့စာအရအနိဂုံလျှင် အရွယ်ရောက်ပြီးသူတိုင်း၏
အကြီးဆုံးသော စိတ်ပါဝင်စားခြင်းသည် ကျော်းမာရေးပင် ဖြစ်သည်။
ထိနောက် ခုတိယ အကြီးဆုံးသော စိတ်ပါဝင်စားခြင်းသည် ရုံများ
နှင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရာ၌ ကျွမ်းကျင်သော စွမ်းရည်သွေးကို
တိုးပွားအောင် ပြုလုပ်ရေးပင်ဖြစ်သည်။ အရွယ်ရောက်ပြီးသူတို့သည်

လူအများနှင့် သင့်တင့်စွာဆက်ဆံ၍ ထိလုများကို မိမိတို့အလိုသို့
ပါအောင် ဆွဲငင်းနိုင်သော သတ္တိထူးများကိုပေးမည့် နည်းလမ်းကောင်း
များကို သင်ကြားလိုကြ၏။ ထိအချေယ်ရောက်ပြီးသူတို့သည် စင်မြင့်
စကားမပြာသမားများဖြစ်ရန် အလိုမရှိကြ။ ထိုပြင် ကြီးကြီးကျယ်
ကျယ် တာခမ်းတနား ရေးသားသင်ကြားလျက်ရှိသော စိတ်ပညာရပ်
များကိုလည်း နားမထောင်ချင်၊ နာယုမှတ်သားလိုသည့် စိတ်လည်း
မရှိကြ။ သူတို့ အလိုရှိကြသည်ကား အလုပ်လုပ်ရာ၌လည်းကောင်း၊
ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရာ၌လည်းကောင်း၊ အီမံတွင်း၌လည်းကောင်း
လျင်လျင်မြန်မြန် လက်တွေ့အသုံးပြန်ရန် အကြောင်းများသာ
ဖြစ်ကြသည်။

သို့ရာတွင် ထိလုများ အားကိုးအားထားပြန်ရန် ကျမ်း
တစ်စောင်တစ်ဖွဲ့ကို ရှာဖွေရာ ထိကုသို့သော လိုလားချက်မျိုးကို
ဖြည့်စွဲပေးနိုင်သော လက်ခွဲကျမ်းမျိုး တစ်အပ်တလေမျှ ရေးပြီးသား
ရှိသည်ကို မတွေ့ရပေ။

နှစ်ပေါင်း ရာပေါင်း များစွာကစ၍ ဂရိုံ လက်တင်းနှင့်
အထက်တန်း ကဏ္ဍားသချားတည်းဟုသော ပညာရပ်များအတွက်
ကျမ်းပေါင်း မြောက်မြားစွာ ရေးသားခဲ့ဖူးကြလေပြီ။ သို့ရာတွင်
ထိကျမ်းအားများကို ယေဘုယျအားပြင် အချေယ်ရောက်ပြီးသူတို့သည်
နှစ်းတစ်းနောက်မျှ ဂရိုံမုတ်ကြချေ။ မိခိုအားထားရာအတွက်
ထိသူတို့ ငမ်းငမ်းတက် လိုချင်ကြသော စာအုပ်တစ်အုပ်ကိုများ
ရှာ၍ မတွေ့နိုင်အောင်ပင် ရားလေသည်။

ထိအချက်ကိုသိလျှင် အဆိပါ ခန်းမကြီးသည် အဘယ်
ကြောင့် ယောက်း မိန်းမပေါင်း နှစ်ထောင့်ပါးရာတို့ပြင် ပြည့်နှက်နေ
သည်ကို အထူး တွေ့တော့ရာ မလိုတွေ့ပေ။ ထိုသူတို့ နှစ်ရှည်
လများ ရှာဖွေလျက်ရှိသောအရာကို ထိုညာ ထိုအချိန်တွင် ထိခန်းမကြီး၌
တွေ့ရတော့မည် ပြစ်သောကြောင့်တည်း။

ထိသူတို့သည် ကျောင်းများတွင် စာသင်ကြစဉ်က စာတတ်မှ
သာလျှင် စီးပွားရှာ၍ရနိုင်မည်ဟု ထင်သောကြောင့် စာအုပ်များကို
အတော်ပင် လေ့လာခဲ့ကြ၏။

သို့ရာတွင် ကျောင်းက ထွက်ပြီးနောက် နင်လားငါလား
ကြီးရသော ဤလောကကြီးထဲ၌ အလုအယက် စီးမွားရှာဖွေကြရ
သောအခါမှ ကျောင်း၌ နေစဉ်က အမှန်ဟု ယုံကြည်ခဲ့သမျှတို့သည်
အမှားဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရ၏။ ထို့ပြင် စီးမွားလမ်း အလွန်အမင်း
ကြောင့်လျက်ရှိကြသော သူအခါးသည် 'စာတတ်'ရှိသာမက စကား
ပြောကောင်းခြင်း၊ တစ်ဖက်သားကို ကိုယ့်ဘက်ပါအောင် ဆွဲနိုင်
ခြင်း၊ မိမိတိုက်ပိုင်းနှင့် အကြော်များကို အဖိုးတန်အောင်လုပ်နိုင်
ခြင်းတည်းဟုသော သတ္တိထူးများနှင့်လည်း ပြည့်စုံကြောင်းကို
တွေ့ဖြင့်ကြရလေသည်။

ထိုမှတစ်ပါး အလုပ်ကြီးတစ်ခုကို ပေါက်မြောက်အောင်
လုပ်ကိုင်တော့မည်ဟု ဆိုလာလျှင် လောက်တင်ဘာသာတတ်မြောက်
ခြင်း၊ သို့မဟုတ် ဟာတ် ယူနိုာစိတ် မှ ဘွဲ့ထူးများကို ရခြင်းတို့
ထက် လုရည်သန့်ခြင်း၊ စကားပြောကောင်းခြင်းက ပိုမို၍ ခရီးရောက်
ကြောင်းကိုလည်း သိရှိကြလေသည်။

နယူးယောက်ဆန်း သတင်းစာတွင်ပါသော ကြော်ပြာကို
ဖတ်ရခြင်းအားဖြင့် ကပွဲခန်းမကြီးထဲ၌ စိတ်အာရုံကို ဆွဲငင်စေနိုင်သော
တစ်စုံတစ်ခုကို တွေ့ရတော့မည်ဟု လုတို့သည် ယုံကြည်၍။
သူတို့ ယုံကြည်သည့်အတိုင်းလည်း တွေ့ရ၏။

ဒေါ်လ် ကာန်ကို၏ သင်ခန်းစာတို့ကို သင်ကြားခဲ့ဖူးသူ
၁၈ ဦးကို အသံချွဲစက်ရှုံးတွင် စိတ်နှင့်ရှုံးနေစေ၏။ ထို ၁၈ ဦး
အနက် ၁၅ ဦးကို တစ်ဦးလျှင် ၇၂ စက္ကန့်မျှ မိမိ၏ အထွေထွေဘို့
အကျဉ်းချုပ်ကို ပြောစေ၏။ ၇၂ စက္ကန့်စေသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက်
နာယကလုပ်သူသည် မောင်းကိုထု၍ 'အခါန်ကျပြီ၊ နောက်တစ်
ယောက်'ဟု ခေါ်လေသည်။

စကားပြောမည့် သူများထဲတွင် ပါဝ်မှန်းဖုတ်သမား၊ ရှှေနေ့၊
စာရင်းကိုင်၊ အသက်အာမခံကဗျာအီကိုယ်စားလှယ်၊ ဘဏ်သူဇ္ဈား၊
အရက်ရောင်းသမားမှ စ၍ လူအစားစား ပါဝင်လေသည်။

ပထမကားပြောသူမှာ ပက်ထပ်စုံ ကျော်များ၊ ဖြစ်သည်။
သူသည်အင်ယာလန်တွင်မွေး၍ ကျောင်းတွင် လေးနှစ်များစားသင်ဖူး၏။

ထိနေက် အမေရိကန်သို့ ကူးလာပြီးလျင် ရှေးဦးစွာ စက်ပြင်ဆရာ၊ နေက်မကြာမဲ့ မော်တော်ကားမောင်းသမား အဖြစ်ဖြင့် အသက် မွေး၏။

အသက် ၄၀ တွင် သူ၌သားသမီးများလည်း များလာသဖြင့် ရှေးကထက် ဓမ္မဂို ပို၍ လိုလေ၏။ ထိုကြာင့် သူသည် ကုန်တင် မော်တော်ကားများကို ရောင်းရန် ဖြီးစားလေသည်။ စိတ်ငယ် ချွဲကြာက်လျက်ရှိသောကြာင့် ဝယ်မည့်သူ၏ အလုပ်ခန်း ရှေ့တွင် လေး ငါး ခြားကိုခေါက်လောက် ခေါက်တဲ့ ခေါက်ပြန် လျောက်၍ စိတ်ကို အတော်တင်းပြီးမှ ထိုသူ၏ အခန်းတွင်းသို့ ဝင်ရဲလေသည်။ ထိုကြာင့် စိတ်အပျက်ကြီးပျက်လျက် ထိုကဲသို့ အရောင်းအဝယ် အလုပ်ကို စွန်းပြီးသော် ရှေးက လုပ်ခဲ့များသော စက်ဆရာအလုပ် ကိုပင် ပြန့်၍ လုပ်ပါတော့မည်ဟု စိတ်ကူးလျက်ရှိစဉ် ဒေးလ် ကာနက်ရှိ၏ ထိုရောက်သော စကားပြောနည်း သင်ခန်းစာများကို တက်ရောက် သင်ကြားရန် စိတ်ကြားစာတစ်စောင် ရရှိလေသည်။

စာရု စက သူသည် ထိုသင်ခန်းစာများကို သွားရောက် သင်ကြားလိုသည် ဆန့်မရှိချေ။ အဘယ်ကြာင့်ဆိုသည် ထိုကျောင်း တွင် ကောလိပ်ကျောင်းထွက်များနှင့် အတူတူရော၍ သင်ကြားရလွင် သူသည် အပိုသက်သက်ဖြစ်နေမည့်နှုန်းသောကြာင့်ပင် ဖြစ်၏။

သို့ရာတွင် သူ၏မိန်းမက 'ပက်' ရယ် သွားသာ သွားပါ၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် နည်းနည်းတော့ အကူအညီမှာပဲ' ဟု အတင်း တိုက်တွန်း၍ လွှတ်သောကြာင့် ပက်ထရစ်သည် ထိုကျောင်းသို့ သွားလော်သည်။ ရောက်လျင် ငါးမိန်းလောက် ရဲဆေးတင်ပြီးမှ ကျောင်းခန်းထဲသို့ ဝင်ရဲလေသည်။

စကားပြောသင်စဉ် လန့်၍နေ၏။ ရက်အတော်လျောင်း သွားသောအခါ စကားပြောရန်ကိုပင် ဝါသနာပါလေတော်၏။ ထိုနေက် ပရိသတ်များလေ ကြိုက်လေလေ ဖြစ်၏။ ယခုအခါမှာ ထိုလျင် သူသည် နယူးယောက်၍၏ ပထမတန်း ရွေးရောင်းကောင်း သူ တစ်ဦး ဖြစ်လျက်နေ၏။ ပရိသတ် နှစ်ထောင်းပါးရာရှုတွင် စကားပြောရသော ထိုနေ့ညက တရာ့နှင့်တဝါးဝါးနှင့် ပရိသတ်များ

အလွန်ဖြေကျလျက်ရှိ၏။ ကြေးစား စကားပြောကောင်းသူများပင်
သူ.ကို မိရန် ခဲယဉ်း၏။

କୁତ୍ତିଯ ଠଗା:ପ୍ରାଵୁମ୍ବା ଗୋପରେ: ଧିନ୍:ଯା: ୩ ପ୍ରତିଣ୍ଠି ॥
 ଜୁବାନ୍ତ ଗଲେ: ବା ଯୋଗୀଅପେ ହାନ୍ତିକୁ ଟ୍ରେଟାନ୍ତିର୍ବି: ପ୍ରତିଣ୍ଠି ॥
 ଠଗା:ପ୍ରାଵୁମ୍ବାନ୍ତିର୍ବି ଅତାନ୍ତ:ଲୋଗୁ ଦୟାପ୍ରାପ୍ତିଗ ଠଗା:ତାନ୍ତିର୍ବିଶ୍ଵା
 ମଧ୍ୟଗରୀତ ଆ ଶ୍ରୀ କ୍ରିଗରେ ବେଳିଗିର ଶ୍ରୀନାଥ ॥ ଯୁଣି ଆଜ୍ଞାପ୍ରତ୍ଯେକି
 ଶା:ଦୟାନ୍ତିର୍ବିର୍ଦ୍ଦି:ପ୍ରଦ ଠଗା:ପ୍ରାଵୁମ୍ବାନ୍ତିର୍ବି:ଯନ୍ତ ମନ୍ତ୍ରିତିନ୍ଦ୍ର
 କନ୍ଦ୍ର:କୁଣ୍ଡ ଏଇନ୍:ଦୟାନ୍ତିର୍ବିକ୍ରିତିଲାକ୍ଷିଣ୍ଟିକ୍ରାନ୍ତି:ଗନ୍ଧ ସିରଣି ॥ ଯୁବାନ୍ତ
 କର୍ମ:କୃତିପ୍ରଦ୍ୟନ୍ତିର୍ବି ଗଲାନ୍ତିରାନ୍ତି କ୍ରି.ତୃତୀ ଅନ୍ତିର୍ବି ୧୦ ଫେବ୍ରୁଏରୀ
 କ୍ରି.ବେ:କ୍ରି.କୃତି ଭୂତିର୍ବି.ତୃତୀ ମନ୍ତ୍ରିତିନ୍ଦ୍ର ଅତ୍ୟାମ ଅପିକୁଣ୍ଡିର୍ବି ॥ ୨୨
 କୁତ୍ତିଅତାନ୍ତ: ଯିତାର୍ପିତାନ୍ତି ଯୁଣ୍ଡ ସିରମୁଖି:ଦୟାଦୟାପେଇନ୍:ମୁଦି:ରା
 ଲୋଗୀରେ ଶ୍ରୀପେମନ୍ତି ॥

ကာနက်ဂျီကျောင်းတွင် သင်ကြားပြီးနောက် များမကြာဖိ
မြှုနိနိပယ်? ခွင့် ပေးရန် နိုတစ်စာရှု၏။ အခွန်ငွေမှာ အလွန်အမင်း
တို့လျက်ရှိရကာ၊ သူသည် ဒေါသထွက်လျက်ရှိ၏။ ရှုံးအခါက
ဆိုလျှင် သူသည် ပုဆိုခြိထဲက လက်သီးပြရုံလောကနှင့် ကျေနပ်မည်
ဖြစ်သော်လည်း၊ ယခုမှာမျကား မြှုနိနိပယ်ကို ကန့်ကွက်သော
အစည်းအဝေးသို့ ကိုယ်တိုင် တက်ပြီးလျှင် အပြင်းအထန် 'ပွက်'
လော်၏။ အပွာ်ကောင်းသဖြင့် တစ်ညာတည်းနှင့် သူ၏ နာမည်မှာ
ကျော်ကြားသွားရကာ၊ ဇြို့သူနှင့်သည် မြှုနိနိပယ် ရွေးကောက်
ခွဲတွင် ဝင်၍ အရွေးခံရန် ဘူးကို စိုင်း၍ တိုက်တွန်းကြုံ၏။
ရွေးကောက်ပွဲပြီးသောအခါ ယဉ်းပြိုင် အရွေးခံသွား ပြီး ဦးအနက်
သူပုပ် ပထမဆုံးလေသည်။

ତତ୍ତ୍ୟକଗା:ପ୍ରୋତ୍ସବ୍ୟ ଓ:ଫର୍ମ ଦେବାନ୍ତଶର୍ମା:କୀ
ପ୍ରିଲ୍ୟର୍ଡର୍ଣ୍ଦ:ବୁଦ୍ଧମୃଦ: ଅବଦି:କ୍ରି:ଟୀ ଉତ୍ସବ୍ୟପ୍ରତିଷ୍ଠାନ୍ତିର୍ବଳ୍ୟି ॥ ରୂପ:ଆଶି
ମୃଦ:ଗ ଜ୍ଞାନିକ୍ରି:ବୁଦ୍ଧମୃଦ:ମୃଦ:ଟୀ ଅପ୍ରା:ଅବଦି: ୯ ତୁଳନା:ପ୍ରାଣ
ମନ୍ଦିରିପଦ ଲକ୍ଷ୍ମୀଫେଣୀ ॥ ତଗା:ପ୍ରୋତ୍ସବ୍ୟ ଆତର୍ତ୍ତର୍ତ୍ତି ଯଦିକ୍ରି:
ପି:ଫେର ମୃଦ:ମନ୍ଦିରିପଦ ବୁଦ୍ଧମୃଦ:ଟୀ ଉତ୍ସବ୍ୟପ୍ରତିଷ୍ଠାନ୍ତିର୍ବଳ୍ୟି:ଦେବ

© Godfrey Meyer

J# Clifton, New Jersey

28 Municipal

511 Board of Directors

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုအတွင်း တရားလည်၍ ဟောရှု၏။ သူ၏
ဟောပြာချက်တို့မှ ကောက်နှစ်ချက်များကို သတင်းစာများ ကုန်စည်
မရှုခင်းများထဲတွင် မကြာခဏ တွေ့ကြရ၏။ ရှေးအခါက ဒေါ်လာ
နှစ်သိန်းကျော်မျှ အကုန်ခံ၍ ကြော်ကြခဲ့သောလည်း ယခုကဲ့သို့
သူကိုယ်စိုင် လှည်လည် ဟောပြာသလောက် သူ၏ ကုမ္ပဏီသည်
ကျော်ကြားခြင်း မရှိခဲ့ဖူးပလေ။

စကားပြာကောင်းခြင်းသည် ထင်ပေါ်ရန် ဖြတ်လမ်းပင်
ဖြစ်၏။ စကားပြာကောင်းသူတစ်ဦးသည် သာမည် လူထုအပေါ်သို့
ထိုးထွက်၍ လာနိုင်လေသည်။ ထိုးမျှမကသေး။ စကားပြာ ကောင်းသူ
တစ်ဦးသည် မိမိတွင်ရှိသော ကိုယ်ပိုင်ဥက္ကာက် ပို၍ အထင်ကြီး
ခြင်း ခဲ့ရတတ်၏။

ယခုအခါ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတွင် အချယ်ရောက်ပြီး
သူများ၏ ပညာရေးအတွက် များစွာ လုံးပန်းလျက်ရှိကြလေသည်။
ဤကဲ့သို့ လုံးပန်းနေသည့် လူများထဲတွင် ဒေါ်လာ ကာနက်ဂျို၏
နာမည်သည် အထင်ရှားဆုံးပင် ဖြစ်၏။ သူ၏ အထွေပွဲတိကို
ဖတ်ရှုခြင်းအားဖြင့် လူတစ်ဦးသည် ပင်ကိုယ်ဥက္ကာက် တစ်စုံတစ်ခုကို
စီတ်အားထက်သန့်စွာ အပြင်အထန် စွဲလမ်းလျင် ထိုသူသည်
မည်မျှပင် စွမ်းဆောင်နိုင်မည်ကို ကောင်းစွာ သိရှိရမည် ဖြစ်၏။

မစ်ရှုရို့ ပြည်နယ်ရှိ မီးရထားဘူတာရုံ တစ်ခုနှင့် ဆယ်မြိုင်
ကွာသော တော့ချွာကလေး တုစ်ချွာတွင် ဒေါ်လာ ကာနက်ဂျိုကို မွေး
သည်။ သူသည် ၁၂ နှစ်သားအချယ်တိုင်အောင် မော်တော်ကားကို
မဖြင့်ဖူးနေး။ သို့ရာတွင် ယခု အသက် ငြွှေ့နှစ်တွင် တစ်ကဗျာလုံး၏
အကြောင်းများအနက် သူမသိသည် အရာဟု၍ မရှိသလောက်ပင်။

ရှေးအခါက ဆီးသီးကောက်၍ တစ်နာရီရှေ့င် ငါးဆင့် မျှသာ
ရခဲ့ဖူးသော တော့သားကလေး ကာနက်ရှိသည် အလုပ်တိက်ကြီး
များရှိ အရာရှိကြီးများအား ထိုရောက်စွာ ပြောဆိုရိုင်ရန် သင်ပေးခြင်း
အားဖြင့် ယခုအခါ တစ်မိန့်လျင် ဒေါ်လာ ရွှေ့ခိုးတစ်ပြားရ၏။

ရှေးအခါဝယ် ပရိသတ်အလယ်တွင် စကား ထဲပြာရန်
လေ့ကျင့်စဉ်က ၆ ကြိမ်လောက် မရှုမလှ ပျက်ခဲ့ဖူးသော ထိုသူမှာ

များမကြာပါ ကျွန်ုပ်၏ ပုဂ္ဂလိက မန်နေဂျာဖြစ်လာ၏။ ကျွန်ုပ်၏
ထမြောက် အောင်မြင်ချက်တို့သည် စင်စစ်အားဖြင့် ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်
အေးလ် ကာနက်ရှိ၏ အသွေးအသင်ခံခဲ့ရဖူးသောကြောင့်ပင် ဖြစ်၏။

အတိချဲ့ကြွောင့် မဗ္ဗားရာမြေတွင် စီးပွားပျက်သဖြင့် ရှိသူမျှ
ပစ္စည်းကလေးကို ရသမျှနှင့် ရောင်းပြီးလျှင် ကာနက်ရှိ၏ မိဘ¹
များသည် ဝါရ်စာတ်² မြို့၌ နိုင်ငံတော် ဆရာဖြစ်သင် ကောလိပ်
ကျောင်း၊ အနီးတွင် လယ်မြေကလေး တစ်ကဲ့ ဒေါ်လာတစ်ပြားမျှ
ကုန်ကျေမည်ကို မတတ်နိုင်သောကြောင့် သုံးမိုင်မျှ ကွာဝေးသော
ကောလိပ်ကျောင်းသို့ နေအိမ်မှ ဖြင့်စီးပွားတက်ရလေသည်။ ကျောင်း
အားချိန်တွင် ကာနက်ရှိသည် အိမ်၌ နားနို့ညှစ်ရန်။ ထင်းဖြတ်ရန်။
ဝက်စာ ကျေးရှု၏။ ညအချိန်တွင် မျက်စီမှားပြာ၍ ငိုက်မျဉ်းလာသည်
တိုင်အောင် သင်ခန်းစာများကို မှန်အိမ် မလင်းတလင်းကလေးနှင့်
ကြည့်ရလေသည်။

ညျဉ်နက်သန်းခေါင်မှ အိပ်ရာဝင်သော်လည်း နံနက် သုံးနာရီ
တွင် နှီးစက်သံကို နာချုပ် ထရာ၏။ သူ၏ အဖေသည် ဝက်များကို
ဟောက်၍ ရောင်းသဖြင့် ဝက်ကလေးများ အအေးမြို့၌ သော်လည်ကို
ကြောက်ရန်။ ထို့ကြောင့်ပင် ဝက်ကလေးများကို တောင်းထဲတွင်
ထည့်၍ မိုးဖိုးအနီးတွင် သိပ်ရန်။ နံနက် ၃ နာရီ အိပ်ရာမှန်းသော
အခါ ဝက်ကလေးများကို မိုးခင်ဝက်မကြိုးများရှိရာသို့ယူ၍ နှီတိုက်
ပြီးမှ မိုးဖိုးအနီးတွင် ရွှေးကကဲ့သို့ ပြန်ထားရန်။

အေးလ် ကာနက်ရှိနေသော ကောလိပ်ကျောင်းတွင် ကျောင်း
သားပေါင်း ၆၀၀ ကျော်မျှရှိရာ မြို့ထဲတွင် မနေနိုင်သော
မျက်နှာင်ယ်ကျောင်းသား ၆ ဦးထဲတွင် ကာနက်ရှိလည်း တစ်ဦး
ပါဝင်လေသည်။

ကောလိပ်ကျောင်းသို့ နေတိုင်း မြင်းစီး တက်ရသည်ကို
သူသည် ရှုက်၏။ အိမ်တွင် နေတိုင်း နားနို့ညှစ်ရသည်ကို
ရှုက်၏။ ဆင်းရွှေ့နှုန်းသဖြင့် အလွန်ကျပ်သော အကြီးနှင့် တိုလုံသော

ဘောင်းဘိတိကို ဝတ်ဆင်နေရသည်ကိုလည်း ရှုက်၏။ ထိုကြောင့် အားငယ်သော စိတ်ဓာတ်များ (ပါ) လူကိုကြောက်သော စိတ်ဓာတ်များ တစ်နေ့တွေး တိုးများ၍ ဤလာရာ သူသည် ထင်ပေါ်ကျော်ကြေး သော ဘဝသို့ရောက်ရန် လမ်းတို့ကို စူးစမ်းရှာဖွဲ့လျက်ရှိ၏။ ကျောင်းတွင် ပေါ်လွင်ထင်ရှား၍ ခေတ်စားသော ကျောင်းသား တစ်စုံကို သတိထားမိ၏။ ထိုသူတို့ကား ဘူးစွဲ ဘော် နှင့် ဘားလုံးကဗားကောင်းသူများနှင့် စကားရည်လုပ္ပါ စကားပြောပွဲ များ၌ အနိုင်ရသူများ ဖြစ်ကြ၏။

ကစားခုနှစ်စားဘက်တွင် ဝါသနာမပါသည်အတွက် စကားပြောပွဲတွင် ချွှန်ရန် အထူးကြီးစားပါသော်လည်း တစ်ကြိမ်ပြီး တစ်ကြိမ် ရှုံး၍သာ နေလေသည်။ ထိုအခါက သူသည် အသက် ၁၈ နှစ်မျှသာ ရှိသေး၏။ စိတ်ပျက်လွန်းအားကြီးသောကြောင့် သတ်သေရန်ကိုပင် စိတ်ကျုံးမွှုံး၏။ ထိုနောက် များမကြောမိ စကားပြောပွဲများတွင် တစ်စံတစ်စ နိုင်စပြုလေ၏။ အဗြား ကျောင်းသားများကလည်း စကားပြောသင်ပေးရန် ကာနက်ရှိကို တောင်းပန်တိုးလှို့သဖြင့် သင်ကြားပေးရာ ထိုသူများပင် စကားပြောပြုပွဲများ၌ အနိုင်ရကြလေသည်။

ကောတိပိကျောင်းမှ ထွက်သောအခါ စာတိုက်မှတစ်ဆင့် စာရေး၍ သင်ကြားသော စကားပြော သင်ခန်းစာများကို ရောင်းစားရန် ကြိုးစား၏။ သို့ရာတွင် ထိုအကြံမှာ အထမြောက်ခြင်း မရှိပေါ့။ စိတ်အပျက်ကြီးပျက်၍ မိမိတည်းခိုနေသော ဟိုတယ်တွင် ရှိက်ကြီးတင် ငိမ်လေသည်။ ထိုနေရာမှတစ်ဖန် အိုးမဟား၊ ပြည့်နှစ်သို့သွားရန် အကြပ်၏။ သို့ရာတွင် သွားရန် ခရီးစရိတ် မျှပင် မရှိသောကြောင့် ကုန်တင်ရထားတဲ့ တစ်တွဲတွင်စီး၍ မိုးရထားအ အစား မြင်းရှင်းနှစ်ကောင်ကို အစာကျေး၍ လိုက်သွားရလေသည်။ အိုးမဟားသို့ရောက်သောအခါ ဝက်ပေါင်မြောက်၊ ဆပ်ပြာ၊ ဝက်ဆီ တို့ကို ရောင်းသော အလုပ်တစ်ခုကို ရလေသည်။ နှစ်နှစ်အတွင်း ထိုအလုပ်သည် အလွန်တွင်ကျယ်လာသောကြောင့် ကုမ္ပဏီက သူကို အလုပ်တိုးပေးရန် စီစဉ်၏။ သို့ရာတွင် သူသည် အလုပ်မှ ထွက်ပြီးနောက် ပြုစာတ်အဖွဲ့တစ်ခုတွင် ၁၀၂လိုက် လုပ်၍

တိုင်းပြည်ကို လျှပ်လည်ကပြလေသည်။ ထိုသို့ ကပြရင်း သူ့ဘွင် ဘတ်လိုက်ကြီးတစ်ဦးဖြစ်ရန် အရည်အချင်း မရှိမှန်း သိလာ၍ ဈေးရောင်းသော အလုပ်ကိုပင် ပြန်၍လုပ်ရ၏။

ဤအကြိမ်ဘွင် ပက္ခတ် မော်တော်ကားကုမ္ပဏီ အတွက် ကုန်တင်ကားများကို ရောင်းပေးရ၏။ စက်အကြောင်းကို နားမလည် ဝါသမာလည်း မပါသောကြောင့် အလုပ်ဆင်းရန်ပင် စိတ်မပါ တပါ ဖြစ်ခဲ့လေသည်။ ကောလိပ်ကျောင်းတွင် နေခဲ့စဉ်က ရေးသား မည်ဟု စိတ်ကူးခဲ့ဖူးသော စာအပ်များကို ရေးသားလိုသော ဆန္ဒများ သည် တစ်နောက်ခြား ပြင်းပြလာသဖြင့် ထိုအလုပ်မှ ထွက်လိုက် ပြန်၏။ စာအပ်များ ဝါယာများ ရေးနှင့်ရှုန်းအတွက် ညျကျောင်းတွင် ဝင်၍ အလုပ်လုပ်ရန် စိတ်ကူး၏။ သို့ရာတွင် ညျကျောင်းတွင် မည်သည့်ဘာသာကို သင်ရမည်ကို မတွေးတတ်အောင် ဖြစ်နေလေ သည်။ ကောလိပ်ကျောင်းတွင်နေစဉ်က လုပ်ခဲ့သော အလုပ်များအနက် စကားပြောကောင်းဖြစ်ရန် လောကျင့်ထားခြင်းသည် အခြားသော သင်ခန်းစာများအားလုံးထက် ပို၍ သူ.ကို နှစ်ဦးရည်နှင့်တကွ လူများနှင့် ဆက်သွယ်နိုင်သည့် စွမ်းရည် သတ္တိတူးတို့ကို ပေးခဲ့သည် ဖြစ်ရကား စာသင်ပေးရလျှင် စကားပြောသင် ဘာသာကိုသာ သင်ကြား ပြသပေးလိုသော စိတ်ရှုံး၏။ ထိုကြောင့် နယူးယောက်မြို့ရှိ ရိုင်အမိမိအေး ကျောင်းအဖွဲ့သို့ အရောင်းအဝယ်သမားတို့ စကား ပြောနည်းများကို သင်ကြားပြသခွင့်ပေးရန် ပြော၏။ ဤသို့သင်ကြား ပြသသည့် အတွက် တစ်ညွှန်ငွေ ဒေါ်လာ ၂ ပြားကျ ပေးရန် တောင်း၏။ ဆိုင်ရာတို့က တောင်းသည့်အတိုင်း ပေးရန် သဘော မတူသောအခါ ကော်မရှင်နှင့်ဖြင့် ပေးရန် တောင်းပြန်၏။ သုံးနှစ် အတွင်း ကော်မရှင် နှင့်အရ တစ်ညွှန်ငွေ ဒေါ်လာ အပြား ၃၀ မွှေ ရလာလေသည်။

များမကြာမိ သူ့သင်ခန်းစာများ၏ ဂုဏ်သတင်းသည် တစ်စတ်စံ ပုံးနှံလာရာ နယူးယော တစ်မြို့တည်းသာမက ဖီလ ဒေါ်များ၊ ဗာလတိမိုး၊ လန်ခန်း၊ နှင့် ပုရိုး မြို့များသို့ပင်

သွားရောက်၍ သင်ကြားပြုသဲ့ရလေသည်။ သူတဲ့သို့ လာရောက် သင်ကြားကြသော ကုန်သည်ကြီးယ်တူ အသံပြုသည် လက်ခွဲစာအပ် များသည် နေစဉ် အလုပ်လုပ်ရှု၍ သုံး၍ ဖြစ်ချေ။ ထိုကြောင့် ကုန်ရောင်း ကုန်ဝယ် လုပ်ရှု၍ တစ်ဖက်သားကို ကိုယ့်ဘက်သို့ ပါအောင် ဆွဲနည်းများပါဝင်သည့် ကျမ်းတစ်ကျမ်း ကို ရေးသားရာ ထိုကျမ်းစာအပ်သည် ယခုအခါ အမေရိကန် ကုန်သည်ကြီးယ် အသင်းတိုင်း၏ လက်ခွဲကျမ်း ဖြစ်လျက်ရှိ၏။

ယခုအခါ နယူးယောက်၌ ရှိ စကားပြောနည်းကို သင်ကြား ပေးနေသော ကောလိပ်ကျောင်း ၂၂ ကျောင်းတွင် စာသင်နေသော ကျောင်းသားဦးရေထက် ကာန်ကို တစ်ဦးတည်းထဲတွင် သင်ကြား နေသော ကျောင်းသားဦးရေက များမည် ဖြစ်၏။

မည်သူမဆို ဒေါသ ထွက်လာလျှင် စကားပြောကောင်း ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ဒေါသကာန်ကိုရှိက အတိအကျခိုက်။ လူအန္တ တစ်ဦး၏ မေးရှိုးကို ခုပြင်းပြင်းတစ်ချက်လောက် ထိုးလှုံလှုံကိုလျှင် ထိုသူသည် ပြန်ထလာပြီးလျှင် စကားပြောအကောင်းဆုံး လူတစ်ယောက်လောက် ကောင်းအောင် ဒေါပါပါနှင့် စကားပြောနိုင်မည်ဟု ကာန်ကိုရှိက ဆို၏။ ဗလောင်ဆူဝေါးနေသော ကိစ္စတတ်ခု မိမိရင် တွင်းခြုံရှိ၍ မိမိကိုယ်ကို မိမိ စိတ်ချလျှင် မည်သူမဆို ပရိသတ် အလယ်တွင် နားထောင်ကောင်းလောက်အောင် စကားပြောလာ နိုင်လိမ့်မည်ဟု ကာန်ကိုပိုပင် ဆိုသေး၏။

မိမိကိုယ်ကို မိမိစိတ်ချသည် စိတ်ဓာတ်များ ရင့်သန် အောင်ပြုလုပ်ရန် အကောင်းဆုံးသောနည်းလမ်းသည် မိမိကိုယ်တိုင် လုပ်ရန်၏^၁ ကြောက်သော ကိစ္စတို့ကိုလုပ်ပြီးလျှင် အောင်မြင်သည် အခါတိုင်း ထိုအောင်မြင်ချက်တို့ကို ကောင်းစွာ မှတ်သားထားခြင်း ပင် ဖြစ်သည်ဟု ကာန်ကိုရှိက ဆိုပြန်၏။ ထိုကြောင့် ကာန်ကို သည် သူ၏ တပည့်များကို အတန်းတက်တိုင်း စကားပြောစေ၏။ ဤသို့ ပြောဖန်များသဖြင့် အပြောလေ့ကျင့်သူတို့တွင် မိမိကိုယ်ကို မိမိ စိတ်ချယ့်ကြည်ခြင်း၊ သတ္တိရှိခြင်း၊ စိတ်အားထက်သန်ခြင်း တည်းဟုသော စိတ်ဓာတ်များ တစ်နောက်မြား ရင့်သန်လာကြ မည်ကား မလွှဲတည်း။

‘လူများအား စကားပြောသင်ပေးခြင်း အလုပ်တစ်ခုတည်း
ဖြင့်သာ အသက်စွဲးဝမ်းကျောင်းမရှာ။ ထိုလုပ်ငန်းသည် ခရီးသွား
ဟန်လွှဲခြင်းမျှသာ ဖြစ်၍ ဂျာနိုင်တို့၏ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း
လုပ်ငန်းအစွမ်းမှာ လူများအား သူတို့၏ ကြောက်စိတ်များကို
နှုန်းနင်းပြီးလျင် သတ္တိများကို မွေးမြှုနိုင်ရန် သင်ကြားပြသပေးခြင်း
သာလျင် ဖြစ်သည်’ဟု ဒေါ်လေ ကာနှုန်းကို ထုတ်ဖော်ပြောဆို၏။

ရှေ့ဦးပထမ စကားပြောသင်တန်းများကိုသာ ဖွင့်လှစ်ရန်
သူသည် ကြောက်လျော့ခဲ့၏။ သို့ရာတွင် သူ.ထံသို့ ပညာဆည်းပူးရန်
လာကြသောသူများမှာ ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ် သမားများသာဖြစ်ကြ၍
ကျောင်းမှ ထွက်လာခဲ့သည်မှာ အနည်းဆုံး အနှစ် ၃၀ ကျော်စီ
ရှိပြီး ဖြစ်ကြလေပြီ။ ထိုတပည့်များသည် ယနေ့သင်ဆောင်ခန်းစာ
များကို မနက်ဖြန် အသုံးချုနိုင်ရန် အလိုရှိကြ၏။ ထိုကြောင့်
ဒေါ်လေ ကာနှုန်းကိုသည် လက်တွေ့အသုံးချုနိုင်သော နည်းများကို
လျင်မြန်စွာ ထွင်ရလေသည်။ သူ၏ နည်းများမှာ စကားပြောနည်း
ဈေးရောင်းနည်း၊ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံနည်းနှင့် အသုံးချိတ်ပညာရပ်
များကို အားလုံး စုပေါင်းပြီးလျင် သင်ခန်းစာတစ်ခုဖြစ်အောင်
ထွင်ထားသောကြောင့် အခြားသူများ၏ သင်ခန်းစာများနှင့် ဖိုးစဉ်းမျှ
မတူဈေး။

သူ.ထံတွင် သင်ခန်းစာများကို ကုန်အောင်သင်ပြီးသောအခါ
တပည့်များသည် မိမိတို့ဘာသာ အသင်းများ ထုထောင်၍ တစ်လ
လျင် နှစ်ကြိမ်ကျ နှစ်ပေါင်း အတော်ကြာစွာ တွေ့ဆုံးနေ့
ကြလေသည်။

လူတစ်ဦး၌ ကိုယ်ပိုင်သတ္တိများ အပုံတစ်ရာရှိလျင် ထိုသူ
သည် ဆယ်ပုံကိုသာလျင် အသုံးချုပ်သည်ဟု ဟားပတ် ယူနီးဗာစိတ်မှ
ပရော်ဖက်သာ ဝိပုံကို၏ ၁၈ ဆိုထားလေသည်။ ဒေါ်လေကာနှုန်းကို
သည် ကုန်ရောင်း ကုန်ဝယ်သမားတို့အား သူတို့၏ ရှိပြီး ကိုယ်ပိုင်
သတ္တိများကို ရှိရှိသရွေ့ အသုံးချုနိုင်ရန် ကြိုးစားပေးခြင်းဖြင့်
အရွယ်ရောက်ပြီးသော သူများ၏ ပညာပြန်များရေးကိစ္စတွင် အရေးပါ
အရာရောက်ဆုံးသော ကိစ္စကြီးတစ်ရပ်ကို ဆောင်ရွက်လိုက်ပေသည်
ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်၏။

ဤစာအပ်ကို ဘယ်လိုရေးသည် ဘူးကြောင့် ရေးသည်

လှန်ခဲ့သော ၃၅ နှစ်အတွင်းက အမေရိကန်ပြည်၏ ပုံနှိပ်တိက်များ
သည် စာအပ် အမျိုးကွဲပေါင်း နှစ်သိန်းကျော် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့၏။
ထို များစွာသော စာအပ်တို့မှာ လွင့်ပစ်ချင်စဖွယ် ပြီးငွေ့စရာ
ကောင်း၏။ ဤစာအပ်များအတွက် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသူများသည်
ပုံနှိပ်ခဲ့ရှိသော်လည်။ 'များစွာသော စာအပ်များ'ဟု ကျွန်ုပ်
ပြောသည် မဟုတ်လား။ ကမ္ဘာပေါ်တွင် အကြီးဆုံးသော ပုံနှိပ်တိက်
တစ်တိက်၏ ဥက္ကဋ္ဌတစ်ဦးက '၂၅ နှစ်အတွင်း ကျွန်ုပ်၏ ပုံနှိပ်
တိက်သည် စာအပ် ရှစ်ခုပဲ ပုံနှိပ်တိုင်း ခုနစ်အပ်မှာ အရှုံးပေါ်
သည်'ဟု ကျွန်ုပ်အား ဝန်ခဲ့ရှိခဲ့၏။

ဒီလိုဆိုလျှင် ကျွန်ုပ်သည် အဘယ်ကြောင့် မဆင်ခြင်
မစော်စားနဲ့ အရေးစွန်းကာ စာအပ်တစ်အပ်ကို နောက်ထပ် ရေးချင်ရ
သနည်း။

ကျွန်ုပ် ရေးပြီးသည်တိုင်အောင် စာအပ်တွေ ဒီလောက်
များနေတဲ့အထဲမှာ ဒီစာအပ်ကို သင်သည် အဘယ်ကြောင့် စိတ်ရှုပ်
ခံကာ ဖတ်ရမည်နည်း။

နှစ်ခုစလုံး မေးသင့်သော မေးခွန်းများပေါ်။ ထိုမေးသင့်သော
မေးခွန်းတို့ကို ကျွန်ုပ် ကြိုးစား၍ ဖြေကြားပါအော်။

ဤစာအပ်ကို ဘယ်လိုရေးသည်၊ ဘူးကြောင့်ရေးသည်ကို
ဖြေရှင်းရှုပြု လိုပ်သောမတ် ရေးသားပြီခဲ့သော 'ထင်ပေါ်ရန်
ဖြတ်လင်း' စာတမ်းတွင် ပါဝင်သည့် အချက် အချို့ကို ချုံး၍
ထပ်မံရေးသားရညီးမည် ဖြစ်၏။

၁၉၁၂ ခုနှစ်က အစမြှေသည် ကျွန်ုပ်သည် ကုန်သည်များနှင့်
ပညာသည်များအတွက် ပညာရေးလမ်းစဉ်ကို နယ်များယောက်ဖြူတွင်
ကြီးကြပ်ခဲ့လေသည်။ လက်ဦးတွင် ကျွန်ုပ်သည် လူတော့ စကား
ပြောနည်း သင်ခန်းစာများကိုသာ ပို့ချလျက်ရှိသော်လည်။ ထိုသင်ခန်းစာ
များဖြင့် အဆွယ်ရောက်ပြီး သူတို့အား လူအများရရှိမှာက်တွင်
သော်လည်းကောင်း၊ အလုပ်အကိုင်နှင့် စပ်လျဉ်း၍သော်လည်းကောင်း
စကားပြောရှုပြီး ထိုတို့၏ အကြော်ညွှန်များကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း
ထိုတို့ရောက်ရောက် ဟန်ပန် လေသံနှင့် ပြောဆိုပြုသနိုင်အောင်
သင်ကြား ပြသပေးရန် ကျွန်ုပ် ရည်ရွယ်ချက် ရှိလေသည်။

သို့ရာတွင် ထိုအဆွယ်ရောက်ပြီးသူများသည် ထိုရောက်သော
စကားပြောအတတ်ကို တတ်မြောက်ရန် လိုသည်နှင့်အမျှ အလုပ်
အကိုင်နှင့် စပ်လျဉ်း၍သော်လည်းကောင်း၊ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံ
ရေး၍သော်လည်းကောင်း လူအများနှင့် သင့်တင့်စွာ စခန်းသွားနိုင်မည့်
သင်ခန်းစာများကိုလည်း ပို့၍ လိုအပ်ပြောင်း နှစ်များစွာ လွှန်လာ
သောအခါ ကျွန်ုပ်သည် တဖြည့်ဖြည့်းသို့ သီလာပါသည်။

ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်ပင် ဤသင်ခန်းစာများကို လေလာရန်
လိုသေးကြောင်းကို တစ်စတစ်စ သီလာပါ။ ကုန်ခဲ့ပြီးသော
နှစ်များကို ပြန်လည် ကြည့်လိုက်သောအခါ အခါပေါင်းများစွာ
ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ပါးနှစ်မှု သီနားလည်မှု ချို့တဲ့ခဲ့သည်ကို ပြန်၍
မြင်မြင်း။ သို့မြင်မြင်း ကျွန်ုပ်၏ နှစ်သည် များစွာ တုန်လှပ်
ချောက်ချားလေသည်။ အနှစ် ၂၀ လောက်က ဤလို စာအုပ်မျိုး
တစ်အပ် ကျွန်ုပ်၏ လက်တွင်းသို့ ရောက်ပါစေတော့ဟု များစွာ
တောင့်တာမြို့။ အကယ်လို့များ ရောက်လာခဲ့လျှင် ဘယ်လောက်
အမိုးတန်လိုက်မလဲ။

လူအများနှင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးသည် သင့်အတွက်
အရေးအကြီးဆုံးသော ပြဿနာ ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်ပေမည်။ အထူး
သဖြင့် သင်သည် ကုန်သည်ဖြစ်ခဲ့လျှင် ထိုစကားသည် မှန်ကန်
ပေမည်။ ဟုတ်တယ်လေ။ အကယ်၍ သင်သည် အီမံရှင်မ သို့
မဟုတ် မိသုကာ သို့မဟုတ် စက်ဆရာဖြစ်လျှင်လည်း ထိုစကားဟာ
မှန်းရှိုးမှာပဲ။ ဆရာတက်လမ်းကာနက်ရှိအမြဲးအမွှေးက ကြီးကြပ်၍

နှစ်အနည်းငယ်ခန့်က ဖုစ်မူးရာ အလွန် အရေးပါ အရာရောက်
သည့် အချက်တစ်ချက်ကို တွေ့ရ၏။ ထိုအချက်မှန်ကြောင်းကို
လည်း 'ကာနက်ဂျီလုပ်ငန်း အတတ်သိပ္ပါအဖွဲ့'။ က ထပ်မံ ရှာဖွေ
ရရှိသော အချက်များက ထောက်ပြန်လေသည်။ စက်ဆရာလုပ်ငန်း
မျိုးပြုပင်လျင် စက်ဆရာအတတ်ကို ကျွမ်းကျင်ခြင်းတစ်ခုတည်းနင့်
သူငွေးဖြစ်သူများမှာ ၁၅ ရာခိုင်နှုန်းသာဖြစ်၍ ကျွမ်း၏ ၈၇ ရာခိုင်နှုန်း
မှာ လျှပ်ည့်သန်ခြင်း၊ လူထုကို ခွဲဆောင်နိုင်ခြင်းတည်းဟူသော
ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး၌ ကျွမ်းကျင်သောကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

မီလဒ်လမီးယားနှင့် နယူးယောက်မြို့များတွင် ကျွမ်းသည်
နှစ်ပေါင်းများစွာ စက်ဆရာများနှင့် လျှပ်စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ စက်
ဆရာများကို သင်ကြားပြသပေးဖူး၏။ စက်ဆရာပေါင်း ၁,၅၀၀
ထက်မနည်း ကျွမ်းပိုလက်ထဲမှ ထွက်သွားဖူး၏။ ထိုသူများသည်
ကျွမ်းပိုသို့ ပညာသင် လာရောက်ကြခြင်းမှာ အခြားကြောင့်
မဟုတ်။ နှစ်ပေါင်းများစွာ တွေ့ကြုံမှတ်သားကြပြီးနောက် စက်ဆရာ
လုပ်ငန်းဘက်တွင် ဇွဲဝင် အဖြောင့်ဆုံးလျှေသည် များသောအားဖြင့်
စက်ဆရာအတတ်ကို အတတ်ဆုံး ဖြစ်သောကြောင့် မဟုတ်ကြောင့်
ကို သိလာကြသောကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည်။ သာဝကဆောင်ကုစ္စာ
လုတစ်ဦးသည် အရည်အချင်းရှိသော စက်ဆရာ၊ သို့မဟုတ်
စာရင်းကိုင်၊ သို့မဟုတ် စိသုကာ၊ သို့မဟုတ် မည်သည့်ပညာသည်
တစ်ဦးဦးကိုမဆို တန်းနှေ့တစ်ပတ်လျင် ဒေါ်လာ ဒေါ်း ၂၂ ပြားမှ
အပြား ၅၀ အထိ ပေး၍ ရားနိုင်လေသည်။ ဤကဲ့သို့သော
ပညာသည်များသည် အပြည့်အနက် ရှိလေသည်။ သို့ရာတွင်
သက်ဆိုင်ရာ အတတ်အပြင် မိမိ၏ အကြောက်တိုကို တိတိ
ကျကျ ထုတ်ဖော် ပြောပြန်သည့် သတ္တိ၊ ခေါင်းဆောင်နိုင်သည်
အရည်အသွေး၊ တစ်ဘက်သားကို စိတ်ပါလာအောင် ဆွေပေးနိုင်သော
စွမ်းရည်တို့သည် ထိုပညာသည်၌ ပြည့်စုစုံလောက်ပါမှကား
ထိုသူသည် ဝင်ငွေ မို့မောက်ဖို့ လမ်းဖြူးနေလေသည်။

ရွှေနှီးရေးပဲလား၊ သူငွေးကြီးသည် မိမိလုပ်ငန်း အတက်ဆုံး
အချိန်တွင် 'လူအများနှင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံနိုင်သည့် စွမ်းရည်'

သတ္တိသည် သကြားတို့ ကော်ဖိတ္ထလိ ပိုက်ဆံပေးပြီး စယ်ရှင်ရနိုင်တဲ့
ကန်တစ်မျိုးပဲ။ ကျေပ်တော့ ဒီစွမ်းရည်သတ္တိကို ကမ္ဘာပေါ်ရှိ အခြား
ပစ္စည်းများထက် ပိုက်ဆံပိုပေးပြီး ဝယ်မှာပဲ'ဟု မက်သယူး စီဘရပ်
အား ပြောပြုပါး၏။

ကမ္ဘာပေါ်တွင် ဤများ အမိုးတန်ဆုံးသော စွမ်းရည်သတ္တိကို
တိုးများအောင်လုပ်ရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် သက်ဆိုင်ရာ သင်ခန်းစာ
များကို တိုင်းပြည်အတွင်းရှိ ကောလိပ်ကျောင်းတိုင်းတွင် သင်ကြား
ပြသပေးလိမ့်မည်ဟူ၍ သင်တို့ မထင်မိဘူးလား။ ထိုကောလိပ်
ကျောင်းမျိုး တစ်ကျောင်းတစေလလောက် ရှိကောင်းရှိပေမည်။
သို့သော် ကျွန်ုတ်တော်သည် ထိုကျောင်းကို ယခုထက်တိုင် မဇော်ရ
သေးပါ။

ရှိကာရို ယူနိုာစီတိနှင့် ယူနိုက်တက် ပိုင် အမဲ စီ အေ
ကျောင်းများအဖွဲ့က ကြီးကြော်၍ အရွယ်ရောက်ပြီး သူများ ဘာကို
သင်ကြားလိုကြသည်ကို စုစုမဲ့ အဖွဲ့၏။

ဤကိုယ့် စုစုမဲ့ စေရရှိတွေ ဒေါ်လာပေါင်း ၂၅,၀၀၀ ကုန်
ကျော် နှစ်နှစ်ကြားလေသည်။ ထိုအဖွဲ့၏ နောက်ဆုံး စုစုမဲ့ သော
နှို့မှာ ကန်က်တိကပ်၊ ပြည်နယ် မရိုင်း။ နှို့မြို့ ဖြစ်လေသည်။
ထိုနှို့သည် အမေရိုကန်စစ်စစ် နှို့ကလေးတစ်ဦး၊ ဖြစ်၏။ ထိုနှို့ရှိ
အရွယ်ရောက်ပြီးသူတိုင်းအား 'သင် ဘာလုပ်သလဲ၊ ဘယ်နှစ်တန်း
အထိ သင်ဖူးသလဲ၊ အားလပ်ချိန်၌ ဘာလုပ်သလဲ၊ ဝင်ငွေ
ဘယ်လောက်လဲ၊ ဘယ်ဟာတွေကို အပျင်းပြု လိုက်စားသလဲ၊
သင် အလိုရှိသော ရည်မှန်းချက်ဟာ ဘာလဲ၊ သင် တွေ့ကြရတဲ့
ပြသသာများဟာ ဘာလဲ၊ ဘယ်ပညာရပ်ကို သင်ကြားရန် စိတ်
အဝင်စားဆုံးလဲ' စသော မေးခွန်းပေါင်း ၁၅၆ မျိုးကို မေးလေသည်။
ထိုအဖွဲ့၏ စုစုမဲ့ ချက်အရဆုံးလျှင် ကျေန်းမာမှုသည် အရွယ်ရောက်ပြီး
သူတို့၏ အရေးအကြီးဆုံးသော အချက်ဖြစ်ကြောင်းကို တွေ့ရှု
လေသည်။ သူတို့၏ ဒုတိယ စိတ်အဝင်စားဆုံးသော အချက်သည်
'လူမှု'ပင် ဖြစ်လေသည်။ လူမှုအကြားကို နားလည်အောင်
ဘယ်လိုလုပ်မလဲ။ လူမှုများနှင့် သင့်မြတ်အောင် မည်ကဲ့သို့ ဆက်ဆ

မလဲ။ လူကြိုက်အောင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ။ ရူတွေကို ကိုယ်ဘက်
ပါအောင် ဘယ်လိုဆွဲမလဲ စသော ‘ရှုမှု’ ‘ရူ.ကိုစ္စ’များပင်
ဖြစ်လေသည်။

ထိုအချက်များကို စုစုမှုများနှင့် အတွက် ရေးပြီးသား လက်စွဲကျမ်းတစ်အုပ်ကို
စုစုမှုများနှင့် အပတ်တကုတ် ရှာဖွေပြန်သည်။ သို့သော်
တစ်အုပ်ကိုယျော် မတွေ့ရပေ။ နောက်ဆုံး၌ စုစုမှုများရေးအဖွဲ့သည်
သက်ကြီးပညာရေးတွင် ကမ္မာပေါ်၌ ထိပ်တန်းအကျိုးသော
ပါရရှိကြီးတစ်ဦးထံ အထက်ပါ အရေးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မည်သည့်
စာအုပ်ကို ဖတ်ရမည့်နည်းဟု စုစုမှုပြုနာ အရွယ်ရောက်ပြီးသုတိုင်း
ဘာကို လိုသည်ဆိတာကို ကျွန်ုပ် ပြောပြနိုင်သည်။ သို့ရာတွင်
ထိုသူများ ဖတ်ရန် ကျမ်းစာအုပ်မှာ ယခုထက်တိုင် တစ်အုပ်မျှ
မပေါ်ပါးသေးချေဟု ပြန်ပြောလိုက်လေသည်။

ထိုပြောပြုချက် မှန်ကန်ကြောင်းကို ကျွန်ုပ်ကိုယ်တွေ့အား
ဖြင့် သိရှိပြီး ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လူများနှင့်
ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးအတွက် စည်းကမ်းတကျ အသုံးချရလောက်
အောင် ရေးသားထားသော စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ကျွန်ုပ် ကိုယ်တိုင်
စုစုမှုရှာဖွေနေသည်မှာ နှစ်ပေါင်း အတော်ကြာသောင်း လေပြီ။
သို့သော် တစ်အုပ်တလေမျှ မတွေ့ရသေးချေ။

ထိုကျမ်းများ တစ်ကျမ်းမျှ မရှိသဖြင့် ကျွန်ုပ်၏ သင်တန်း
တွင် အသုံးပြုရန် စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ရေးသားရန်
ကြီးစားရလေသည်။ ယခုအခါ ထိုစာအုပ်မှာ ပြီးစီးပြီးပြန်ရာ
သင်တို့ ပြိုက်နှစ်သက်လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်၏။

ထိုစာအုပ်ကို ရေးရန်အတွက် ဒေါ်ရသီ ဒစ် အရေးအသား
များ၊ လင်မယားကွာလိုမှု စီရင်ချက်များနှင့် မိဘမဂ္ဂဇင်း၊ တို့မှ
အစပြု၍ ပရော်ဖက်ဆာ အီးဗာစထရိုး၊ အယ်ဖရှက် အက်ဒလား၊
နှင့် ဝိလျှော်ရှိမ်းတုံး၊ ရေးသားချက်များအထိ ဖတ်ခဲ့ရလေသည်။ ထိုမျှ
နှင့် မပြီးသေး။ စာအရှာကျမ်းကျွန်ုပ်သုံး သုတေသနပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ကို

၁။ Dorothy Dox

၂။ Parent's Magazine

၃။ Professor Overstreet

၄။ Alfred Adler

ငါးရမ်းလျက် ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် မဖတ်ဖူးသေးသော ဗာအရပ်ရပ်၊
နက်နသော စိတ်ပညာကျိုးများ၊ ရာပေါင်းများစွာသော မရှုခိုး
ဆောင်းပါးများ၊ မရောမတွက်နိုင်သော အထွေထွေတို့များထဲတွင်
ရေးပတေသကိုကစ်၍ ယခုခေတ်အတွင်း ထင်ရှုး ကျော်စောခဲ့သော
သူများသည် လူတို့နှင့် မည်ကဲ့သို့ ဆက်ဆံပေါင်းသင်းကြသည်ကို
သိရှိရန် အရပ်ရပ်ရှိ စာကြည့်တိုက်များသို့ သွားရောက်၍ တစ်နှစ်ခွဲ
လုံးလုံး စုစုမျှဖွေ့စွဲတွင်သားစော်။ ဂျုလှည်က် ဆီစာ^၁ မှ အစပြု၍
သောမတ် အက်ဒီဆင်၏ အထိ ထင်ရှုးကျော်ကြားသော ခေါင်းဆောင်
ကြေးတို့၏ အထွေထွေတို့ပေါင်း မြောက်မြားစွာကို ဖတ်ပြီးလေပြီ။
သိဒ္ဓရိ ရှစ်ခု^၂ တစ်ယောက်တည်း၏ အထွေထွေအမျိုးပေါင်း
တစ်ရာကျော်ကို ဖတ်ပြီးခဲ့ကြောင်းကို ကျွန်ုပ် မှတ်မိုး၏ ခေတ်အမျိုး
မျိုးတို့တွင် လူအမျိုးမျိုးတို့သည် မိတ်ဆွေပေါ်များရှုနှင့် လူများကို
မိမိဘက်သိပါအောင် မည်သည့်နည်းများသုံးခဲ့သည်ကို စုစုလင်လင်
သိရှိရန်အတွက် အချိန်နှင့်စွဲ မည်သူ့ပုံပေါင်းကုန်စောမူအကုန်ခံမည်
ဟူ၍ သိန့်တွေ့နှင့်ချုပြီး ဖြစ်လေသည်။

ဤကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်တိုင် မာကိုနှစ်၊
ဖရန်းကလင် ရှစ်ခု^၃ အခိုင် ဒီ ယန်း၏ ကလတ်ဂေါ်ယ်၊ မေရိုပ်စို့၊
မာတင် ပျော်ဆင်^၄ အစရှိသော ကမ္မာကျော် ပုဂ္ဂိုလ်ထွေးများနှင့် သွား
ရောက် တွေ့ဆုံး၍ လူများနှင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရာ၌ ထိုသွားများ
အသုံးပြုသော ‘တစ်ခုကောင်း’ များကို စုစုမျှ ဖုန်းပေါင်းခဲ့ဖူး၏။

ဤကဲ့သို့ စုစုမျှ ရှာဖွေ စုဆောင်းခဲ့သော အဆီအနှစ်များ၊ မှ
ပပ်တို့တို့ပြော၍ ပြီးနိုင်မည့် ဟောစာတစ်ပုဒ်ကို ဖြစ်အောင်ရေးပြီး
လျင် ‘မိတ်ဆွေပေါ်၍ လူများအပေါ် ဉာဏ်ညောင်းအောင်လုပ်နည်း’
(၀၁) ‘မိတ္တဗလလိုကာ’ဟု အမည်ပေးလေသည်။ ပပ်တို့ဆိုသော
စကားကို ကျွန်ုပ် သုံးခဲ့သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ရေးစက
ပပ်တို့တို့ ဖြစ်ခဲ့သော်လည်း ယခု အခါမှာမှာကား တစ်နာရီခွဲလောက်
ပြောရသော ဟောစာတစ်ပုဒ် အဖြစ်သို့ အနည်းငယ်ရှည်၍ သွားလေပြီ

၁။ Julius Caesar

၂။ Franklin D. Roosevelt

၃။ Thomas Edison

၄။ Owen D. Young

၅။ Theodore Roosevelt

၆။ Mary Pickford

၇။ Marconi

၈။ Martin Johnson

ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ နယူးယောက်မြို့ရှိ ကာနက်ဂျီကျောင်း
သင်တန်းများတွင် ထိဟောစာများကို နှစ်စဉ်ပင် နှစ်ပေါင်းများစွာ
ကျွန်ုပ် ဟောပြောခဲ့၏။

ထိဟောစာများကို ဟောပြောပြီးနောက် ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်၏
လက်ခွဲ တပည့်များအား သူတို့၏ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရာတွင်
အသုံးပြုသည့်နည်းများနှင့် တွေ့ကြုံရသည့် အဖြစ်အပျက်များကို
ကျောင်းတွင် ပြန်ရောက် ပြောဆိုရန် အမြဲ တိုက်တွန်းလွှတ်လိုက်၏။

ဤစာအပ်ကို အခြားစာအပ်များ ‘ရေးနည်းကား’ကဲသို့
ရေးသည်မဟုတ်။ ကလေးသည် တစ်စတစ်စ ကြီးပြင်းလာသလို
ထိစာအပ်သည်လည်း တစ်နှစ်ထက် တစ်နှစ် ကျယ်ဝန်းလာရလေ
သည်။ ကျွန်ုပ်ထံတွင် လာရောက်သင်ကြားသော တပည့် ထောင်
သောင်း၏ အတွေ့အကြီးများမှ ထိစာအပ်သည် ကြီးများလာခဲ့
လေသည်။

နှစ်ပေါင်းများစွာက ပိုစကတ် စာရွက်ထက် မကြီးလှ
သော စက္ကာတိပြားကလေးပေါ်တွင် စည်းမျဉ်းတစ်ပုံကို ပုံစိန်၍
သင်ခန်းစာများကို စတင် သင်ကြားခဲ့လေသည်။ နောက်တစ်နှစ်သို့
ရောက်သောအခါ စည်းမျဉ်းများကို ထိထက်ကြီးသော စက္ကာတိ
ပြားပေါ်တွင် ပုံနှိပ်ရလေသည်။ နောက်တစ်နှစ်တွင် စာရွက်မှ
စာအပ်ငယ် စသည်ပြင့် တစ်နှစ်ထက်တစ်နှစ် ချဲထွင်ရလေသည်။
၁၅ နှစ်လောက် စမ်းသပ်ရှာဖွေ စာရောင်းပြီးနောက် ယခုအခါတွင်
ကျမ်းတစ်စောင် ပြစ်မြောက်အောင်ပြင်လာလေသည်။

ကျွန်ုပ်းတွင် ပါဝင်သောနည်းများမှာ တွေ့ကရာစဉ်းစားပြီး
ရေးထားသော စီတ်ကူးများမဟုတ်။ ထင်ကြီးများ မဟုတ်။ ယင်း
တို့ကို သုံးကြည့်လျှင် မျက်လှည့်ကဲသို့ ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်ရာ
ကောင်းသည်ကို တွေ့ရမည် ဖြစ်၏။ ပြောလျှင် ယုနိုင်စရာမရှိ။
သို့သော် ဤစာအပ်တွင် ပါသောနည်းများကို အသုံးပြုခြင်းဖြင့်
လူများတို့၏ အခြေအနေမှာ ပြောင်းပြန်လှန်ပစ်လိုက်ဘို့သို့ ဖြစ်သွား
သည်ကို ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် တွေ့ရမှုံး၏။

သက်သေပြအဲ။ လုပ်သား ၃၁၄ ယောက်ရှိသော အလုပ်တိုက်
ကြီး တစ်တိုက်၏ ပိုင်ရှင်တစ်ဦးသည် မနှစ်က ကျွန်ုပ်ထံတွင်
နည်းနာယူရန် လာရောက်ခဲ့၏။ သူ၏ လုပ်သားများကို မဆုတ်
မနှစ် ခူဗုံကြိမ်းမောင်း ဆဲရေးခဲ့၏။ သနားခြင်း၊ ချီးမွမ်းခြင်း၊

အားပေးခြင်းကို နားမလည်ခဲ့ပေ။ သူ၏ နှုတ်မှ တစ်ကြိမ်တစ်ခါဗျာ
မထွက်စဖူးပေ။ ဤအားလုံးတွင် ဆွဲနေ့ထားသော အခြေခံနည်း
များကို လေ့လာပြီးနောက် ထိသူသည် ရှေးကထားခဲ့သော သူ၏
စိတ်ထားကို ပြင်လုပ်လိုက်သလို တစ်ခါတည်း ပြောင်းလိုက်၏။
ယခုအခါမှာမျကား သူ အလုပ်ရုတ်တစ်ခုလုံးတွင် စိတ်အားကက်ကြွ
ခြင်း၊ ရိုသေလေးစားခြင်း၊ စရိတ်သုတေသနများ၊ ပို့ဆောင်ရွက်သည်။ ရှေးက ရန်သူသဖြயံဖြစ်ခဲ့ဖူး
သော အလုပ်သမား ၃၁၄ ဦးသည် ယခုအခါ စိတ်ဆွဲစစ် ၃၁၄
ဦး ဖြစ်လျက်ရှိလေသည်။

‘ရှေးက ကျွန်ုပ်၏ အလုပ်ရုတ်ကို လျောက်သွားလျှင်
ကျွန်ုပ်အား တစ်ဦးတစ်ယောက်ကျွဲ နှုတ်ဆက်ခြင်းမပြု၊ အလုပ်
သမားများသည် ကျွန်ုပ် လျောက်လာသည်ကိုပြင်သည်နှင့်တစ်ဦး
နက် တစ်ဘက်သို့ မျက်နှာလည် နေကြလေသည်။ ယခုမျကား
အားလုံးသော အလုပ်သမားများသည် ကျွန်ုပ်၏ စိတ်ဆွဲများ
ဖြစ်ကုန်ကြလေပြီ။ ကျွန်ုပ်၏ တံခါးစောင့်ကပင်လျှင် ကျွန်ုပ်၏
ငယ်နာမည်ကိုခေါ်၍ ‘နှုတ်ဆက်၏’ဟု ထိအလုပ်ရှင်သည် အတန်း
ထိရှိ အခြားတပည့်များရှုံးတွင် အားပါးတရ ပြောဖူးလေသည်။

ယခုအခါ ထိသူသည် အမြတ်အစွမ်း ပို၍ရခြင်း၊ အားလပ်ခိုန့်
ပို၍ရခြင်း စသော အကျိုးထူးများသာမက အလုပ်ခွင့်နှင့် နေအီမ်
ဦးပင် စိတ်ဆွင်လန်း ချမ်းမြှေခြင်းကိုလည်း ခံစားရလေသည်။

မရေ့မတွက်နိုင်သော အရောင်းသမားတို့သည်လည်း ဤနည်း
များကို အသုံးပြုခြင်းဖြင့် ဝင်ရွေ သိသိသာသာ တိုးကြလေပြီ။
ရှေးအခါက ချောမရှားသော ဝယ်သူများထံမှလည်း အမှာစာများ
ရရှိကြလေပြီ။ ဥုံးကြားသူ လူကြီးများလည်း လခနှင့် အာဏာများ
တိုး၍ ရကြလေပြီ။ ဥုံးကြားသူလူကြီးတစ်ဦးသည် ဤနည်းများကို
အသုံးချမ်းသည့်အတွက် တစ်နှစ်လျှင် ဒေါ်လာငွေ ငါးထောင်စာဗျာ
လစာ တိုးတက်ရရှိသည်ဟု မနှစ်က အကြောင်းကြားဖူး၏။ ဒီလေ
ဒယ်လီးယား ဓာတ်ငွေ့ကဗျာကို တစ်ခုတွင် အလုပ်လုပ်နေသူ
ဥုံးကြားသူ လူကြီးတစ်ဦးအား လက်အောက် အလုပ်သမားများကို
လိမ္မာရေးခြားစွာ မထိန်းသိမ်းနိုင်မှုအပြင် သူ၏ ရန်လိမ္မာတို့ကြောင့်

ရာထူးလျော်စုံရန် စိစဉ်ပြီးသား ဖြစ်လေသည်။ သို့ရာတွင်
ထို့အဲနှင့်ကြားသူ ရူကြီးသည် ထိုစာအပ်တွင် ပါသည့်နည်းများကို
အသုံးပြုသဖြင့် အသက် ၆၅ နှစ် အဆွယ်တွင် အလုပ်လျော့ခံရမည့်
ဘေးမှ လွှတ်ကင်းရုံသာမက ရာထူးနှင့် လုဆလည်း တို့၍ ရှုခဲ့မှုး
လေသည်။

သင်တန်းများ ပြီးဆုံးသည့်နောက် ကျေးမွေးသော ညာစာ
စားပွဲများသို့ တက်ရောက်ကြသည့် အိမ်ရှင်မတို့က သူတို့၏
ခင်ပွန်းများသည် ဤနည်းလမ်းများကို သင်ကြားပြီးမှ သူတို့၏
အိမ်များသည် ရှုံးကထက် ပို၍ ရိုပ်ညှင်းသာကြရ^၁
သည်ဟု ကျွန်ုပ်အား ဖွင့်ဟ ပြောဆိုကြ၏။

ဤနည်းများကို သုံးဆောသုံးများသည် သုံးပြီး၍ အကျိုးရှိမှန်း
ကို မျက်မှာက် တွေ့ရှိသောအခါး များစွာ အုံအားသင့်လျက်ရှိ
ကြ၏။ မျက်လည်းပြုသက္ကာသို့ အုံပြုဖွယ်ရာကောင်းလျက်ရှိ၏။
အချို့မှာ ကျောင်းဖွင့်အောင် စောင့်နေရသည့်မှာ ကြာလွန်းသဖြင့်
တန်းစွဲနေ့ပိုင် ကျွန်ုပ်ထဲသို့ စကားပြောကြားနှင့်ဆက်၍ သူတို့၏
ထပြောက်အောင်မြင်ချက်တို့ကို ပြောကြားကြ၏။

လုတေစိုးယောက်သည် မနှစ်က ဤနည်းများကို သင်ကြား
ပြီးသည့်နှင့် တစ်ပြီးငါးနှင့် အလွန်အမင်း စိတ်ထက်သန်လျက်ရှိရကား
အကားထဲရှိ အခြားသူများနှင့် လင်းအားကြီး ၃ နာရီလောက်အထိ
ထိုင်၍ ဆွဲနွေးဖူး၏။ အခြားသူများ အိမ်ပြန်ကြသော်လည်း
ထိုသည် မအိပ်နိုင်။ သူရှုံးက မှားခဲ့သော ယဉ်ဆချက်များကို
လည်းကောင်း၊ ရှုံးအဖို့၍ ဤနည်းများကို သုံးရသဖြင့် ထမြာက်
အောင်မြင်တော့သည့် အချက်များကိုလည်းကောင်း ဆင်ခြင် တွေ့တော့
နေသည်အတွက် နောက်တစ်နေ့နှင့် တစ်ည့် ဆက်ပြီး မအိပ်နိုင်
တော့ရေး။

ထိုလူ မည်သူလဲ။ တွေ့ကရာ ပေါက်ကရ နည်းလမ်း
တွေကို လျော်ကြ၍ လေ့လာနေသည် လူရိုး လူအ တစ်ဦးလား။
မဟုတ်ပါ။ နိုင်ငံခြား ယူနိုးဗာစိတ် ၂ ခုမှ ဘွဲ့ရ၍ စကား ၃ ဖူးကို
ချက်ချက်ချာချာ ပြောပြီးလျင် လက်မှုပစ္စည်းများကို မပျင်းမရှိ နဲ့
ကောင်းကောင်းနှင့်လျော်ရောင်းနေသူ တကယ်ဖြို့သားတစ်ဦးပိုင်
ဖြစ်လေသည်။

ဤအခန်းကိုရေးနေစဉ် ဂျာမန်တစ်ဦးထံမှ 'စာတစ်စောင် ရရှိလေသည်' ထိုသု၏ ပျီးရှုံးများ ရွေးကျေမန်မင်းများလက်ထက်မှ စဉ် စစ်မှုထမ်းခြားကြသော စစ်ပက်ဆိုင်ရာ အရာရှိ အရာခံများ ဖြစ်ကြသည်။ သူ့စာကို ပင်လယ်ကူးသဘောပေါ်မှနေ၍ ထည့်လိုက်ရာ ကျွန်ုပ်၏ နည်းများကို အသုံးပြု၍ အောင်မြင်ကြောင်း တိုကို ရေးထားသည်မှာ ဘာသာရေး ကိုင်းရှိုင်းသည်တဲ့မှ အင်မတန် ဖိတ်အားတက်ကြဖွယ်ရှာ ကောင်းတော့၏။

အခြားလူတစ်ဦးအကြောင်းကို ပြောဆိုဦးအဲ။ ထိုလူသည် ကော်ဇာနေစက်ရရှိင် နယူးယောက်ဖြေားသား ဟားပတ် ယူနိုင်ဟန်တို့၏ရ သူငွေးကြီးတစ်ဦးဖြစ်၍ ဖြေားမျက်နှာဖူး နာမည်အတော်ကြီးသူ ဖြစ် လေသည်။ ထိုသူက 'ကောလိပ်ကျောင်းတွင် လေးနှစ် သင်ခဲ့ရ သည်ထက် ဤစာအပ်ပါနည်းများကို တန်ခိုးစွဲ ၁၄ ပတ်မျှ သင်ကြားလိုက်ရခြင်းက ပို၍ အကျိုးရှိသေးသည်'ဟု ထုတ်ဖော် ပြောဖူး၏။ မယုံးသူးလား။ ရယ်စရာကောင်းသလား။ ယုံတမ်းစကား ပြောတယ်လို့ ထင်သလား။ ကောင်းပြီ။ ဤစကားကို ယုံဖို့ မယုံဖို့ ဆိတာကတော့ သင့်သဘောပဲ။ ကျွန်ုပ်ကမဲ ၁၉၃၃ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီ ၈ ၂၃ ရက် ကြာသပတေးနေ့သည်က နယူးယောက်ဖြေားရှိသေးကလပ်။ တွင် ဟားပတ်ယူနိုင်ဟန်တို့၏ရှုံးရြှုံးသော အကျော်တော့ ထင်ရှားသူ တစ်ဦး၏ ပြောသော စကားများကို အပိုမပါဘဲ ဖောက်သည်၍ ပါမည်။

'ကျွန်ုပ်တို့ ဖြစ်သင့်တာနှင့် ယခြားဖြစ်နေကြတာကို နှိုင်းစာ ကြည့်လျှင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့ ဖြစ်သင့်တာထက် ထက်ကို လောက်သာ ပြည့်စုံသေး၏။ ကျွန်ုပ်တို့ခြေားရှိသော ကိုယ်နှင့်စိတ်ပါသက်ဆိုင်သည့် တန်ခိုးများကို ကျွန်ုပ်တို့သည် အနည်းငယ်မျှသာ သုံးစွဲပျက်ရှိ၏။ ဘွင်းဘွင်းကြီး မွင်းပြောရလျှင် လုတေစ်ဦးတွင် မိမိသုံးစွဲနေသည့် သတ္တိတော်ပိုသော သတ္တိတူးများ ရှိသေး၏။ ထိုသု၌ သူကိုယ်တိုင် မသုံးဖူးသေးသော တန်ခိုးသတ္တိများစွာ တို့သည် ကျွန်ုပ်နေသေး၏' စသည်ဖြင့် ဟားပတ်တက္ကသိုလ် ပရော်ဖက်သာ ဝိလျှော့ရှိုင်းက ထုတ်ဖော် ပြောပြုဖူး၏။

ဤစာအပ်၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ သင့်အား သင်မသုံးဘူး
သေးသော သတ္တိတူးများကို တွေ့အောင် ရှာဖော်ခြင်း၊ တွေ့လှင်
ယင်းတို့ကို တိုးချဲ့ဖော်ခြင်း၊ တိုးချဲ့ပြီးနောက် အကျိုးရှိအောင်
အသုံးချဖော်ခြင်းဖြင့် ကိစ္စအဝောကို အပြည့်အစုံ ဆောင်ရွက်စေရန်ပင်
ဖြစ်လေသည်။

ပရိုင်းစတန် ယူနိုင်စိတ် ၏ ဥက္ကဋ္ဌဟောင်း တစ်ဦးဖြစ်သူ
ဒေါက်တာ ရွှေ့နှင့် က 'ပညာဆိုသည်မှာ လူတစ်သာက်တွင်
တွေ့ကြရသော အဖြစ်အပျက်အမျိုးမျိုးတို့ကို နိုင်နင်းစွာ ထိန်းသိမ်း
စိမ့် အပ်ချုပ်နိုင်သော စွမ်းရည်သတ္တိပင် ဖြစ်သည်'ဟု ထုတ်ဖော်
ပြောခဲ့ဖူး၏။

အကယ်၍ ဤစာအပ်၏ ပထမ အခန်း ၃ ခန်းကို ဖတ်ပြီး
သည် အခိုနိုင် သင် တွေ့ကြရသော အဖြစ်အပျက်တို့ကို နိုင်နင်း
စွာ ထိန်းသိမ်းစိမ့် အပ်ချုပ်နိုင်သော စွမ်းရည်သတ္တိ အနည်းငယ်ဖြစ်သူ
ကိုပင် သင်သည် မရသေးဟု ဆိုပါလျှင် ဤစာအပ်သည်
သင့်အဖို့ အသုံးမဝင်တော့ပြီဟု ကျွန်ုပ် ဆိုရမည်ဖြစ်၏။ အကြောင်း
မူကား 'ပညာ၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ ဗဟိုသာ စရန်မဟုတ်၏
စုပြီးသားဗဟိုသာတကို အသုံးချရန်ပင် ဖြစ်သည်'ဟု ဟားဘတ်စပင်
စာ။ က ဆိုပူးရာ ကျွန်ုပ်၏ စာအပ်သည် ရရှိသော ဗဟိုသာတကို
လက်ငင်း အသုံးချခိုင်းသော စာအပ်ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

ဤနိဂုံးသိမ်းသည် အခြားသော နိဂုံးများကဲသို့ အတော်ပင်
ရည်ရွားလေပြီ။ ထိုကြောင့် တစ်စခန်း သွားကြွေးစိုး။ တကယ်
လက်တွေ့ ချက်ချင်း လုပ်ကြစိုး။ ကိုင်း ကျေးဇူးပြု၍ အခန်း ၁ကို
မဆိုင်းမတွေ့ဘဲ မြန်မြန် လုန်ကြည့်လိုက်ပေတော့။

အပိုင်း ၁

လူအများနှင့် ဆက်သွယ်ရာ၌ အခြေခံနည်းကောင်းများ

အခန်း ၁

ပျားရည်ကိုလိုသော ပျားအုံကို မဖျက်နှင့်

၁၉၃၁၊ ခုနှစ် မေလ ၇၊ ရက်နောက် နယူးယောက်မြို့၊ တော်၌ ရွှေးက တွေ့ကြုံ
ခဲ့ရဖူးသော 'လူဖမ်းပွဲ' တို့အနက် တုန်လှပ်ချောက်ချားဖွယ်ရာ အကောင်းဆုံး
ဖြစ်သော လူဖမ်းပွဲတစ်ခုကို နယူးယောက်မြို့၊ သူမြို့သားတို့ တွေ့မြင်ကြရ
လေသည်။ တန်းဇွဲအပတ်ပေါင်းများစွာ လိုက်လဲရှာခွဲရပြီးနောက် ဆေးလိပ်နှင့်
အရက်ကို မသောက်တတ်သော သေနတ် နှစ်လက်ကိုင် ကရိုလီ^၁ ခေါ် လူသတ်
သမားကို အနောက်ဖျားရှိပ်သာ^၂ အရပ်ရှိ သူ၏ ရည်စားသည်အိမ်တွင်
ပုလိပ်များ ပိုင်းမိုင်၏။

သူပုန်းနေသော အပေါ်ဆုံးအထပ်ကို ပုလိပ်သား ဘွေဝ နှင့် ခုံထောက်
တို့သည် ပိုင်းထားပြီးလျှင် အမိုးမှ အပေါက်များဖောက်၍ မျက်ရည်ကျစေ
တတ်သော ဓာတ်ငွေ့၊ များသွင်းလျက် ပုလိပ်သတ်သမား လျဆို^၃ ကရိုလီကို
လက်ရှေ့မ်းသီးရန် ကြိုးစားကြလေသည်။ ထိုနောက် ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ အိမ်များမှ
စက်သေနတ်များဖြင့် ချိန်၍ နယူးယောက်မြို့၏ အလွန်သပ်ရပ်သော ထိုရှုပ်ကွက်
တွင် တစ်နာရီကျော်ကျော်လောက် သေနတ်သဲ တဒိန်းဒိန်းနှင့် ပစ်ခတ်လျက်
ရှိကြ၏။ ခုထားသော ကုလားထိုင်တစ်လုံး၏ နောက်မှ ဝပ်၍ ကရိုလီသည်
ပုလိပ်များကို မရပ်မနားဘဲ ပစ်ခတ်လျက်ရှိ၏။ ဤကဲ့သို့ ကရိုလီနှင့်
ပုလိပ်တို့ အပြန်အလုန် ပစ်ခတ်နေသောပွဲကို လူတစ်သောင်းလောက်သည်

ရေးဖြစ်မည်မဟုတ်။ ထိစာကိသာ မရေးဖြစ်လျှင် ထိသူငယ်ချင်း
တစ်ဦး ဆုံးရမည် မဟုတ်ဟု တွေးမိ၏။

ထိသူ တွေးရာမှုတစ်ဖန် တစ်ဖက်သားကို အပြစ်တင်မီ
သောကြောင့် ကျွန်တော်ကဲသိပ် မိတ်ဆွေရှင်းချာများ ဆုံးရုံးရပူး
သူများ၊ ဆုံးရလွှဲးသော သူများကို ဆက်၍ တွေးမြို့ပြန်၏။

ထိသူများကို တွေးရာမှုတစ်ဖန် အကယ်၍ အလွန် စိတ်ဝင်စား
ဖွယ်ကောင်းသော ထိအခန်း ၁ ကို လူများများ သိရှိနိုင်အောင်
ကြီးအေးပေးရလျှင် ထိသူများထဲ၌ တစ်ဖက်သားကို ကြိုးမောင်း
လွန်၍ လူများ မကြာခဏခံရသော သူများလည်း ထိလူများခဲ့
ရသောဘဝမှ လွတ်မြောက်ကြလိမ့်မည်။ ကြိုးမောင်းရန် ကြိုးလည်း
လျက်ရှိသူများလည်း သတိတရားများ ရကြလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်
ရင်းခွေ့သောကြောင့် ဤစာအပ်ကို ဖတ်ပြီးလျှင် အခြားအခန်းများကို
ဘာသာပြန်ဆိုရန်သော့မကျိန်သည့်တိုင်အောင် ထိအခန်း ၁ ကို
လူအများ၏ အကျိုးစီးပွားအတွက် ဘာသာပြန်ဆိုတော့မည်ဟူ၍
စိတ်နှလုံး တုံးတုံးချလိုက်၏။

ထိနောက် စာအပ်ကို ဆက်၍ ဖတ်ပြန်ရာ လူတို့ဘင်္ဂ^၁
ချမ်းသာမှု ဆင်းရွှေတို့သည် 'က' တည်းဟူသော တစ်ခုတည်းသော
အကြောင်းကြောင့်သာ မဟုတ်။ ဆင်းရွှေခြင်းသည် လုပ်သင့်သည်
အရာများကို မလုပ်၊ မလုပ်သင့်သည် အရာများကို လုပ်နေသော
ကြောင့်ပင် ဖြစ်ပြီးလျှင် ချမ်းသာခြင်းသည် မလုပ်သင့်သည်
အရာပျိုးကို အထူးရှောင်၍ လုပ်သင့်သည် အရာများကို အထူး
ဆောင်လျက်ရှိသောကြောင့် ဖြစ်ကြောင်းကို အလွန်ထင်ရှား မှတ်သား
နာယူဖွယ်ရောင်းသော သက်သေသာဓကတို့ဖြင့် ရောဖွံ့ဗျက်
စာအပ် တစ်အပ်လုံးကို အစမှ အဆုံးအထိ ရေးသားဖော်ပြထား
သည်ကို ဆက်လက် နေ့စွဲရှိရှုရှု၏။ ထိအခါဘွင် စာတစ်အပ်လုံးကို
ဆုံးခန်းတိုင် ဘာသာပြန်လေ့မည်ဟု ခုတိယအကြိုးကြောင်း
စိတ်နှလုံးကို တုံးတုံးချပြန်၏။

သို့ရာဘင်္ဂ ဤစာအပ်ကို ဘာသာပြန်၍ နါးနှီးစီး စာအပ်
တစ်အပ်အဖြစ်ဖြင့် ပုန်ပို၍နှစ်ကိစ္စသည် မလျယ်ကူလှပေး။ ထိအကြောင်း
ကို ရှင်းချုပ်ပြပါအေး။

'နိုင်ငံရေး' ဆိုသော စကား၏ အမိုးယောက်ကို စဉ်းစားရှုပြု
'နိုင်ငံရေး' သည် အကိုလိုလက်အောက် ပြန်များ လွတ်မြောက်

များစွာ စိတ်ဝင်စွာ:စွာနှင့် စောင့်ကြည့်လျက်ရှိကြ၏။ နယူးယောက်မြို့၏
လမ်းပေါ်တွင် ဤကဲ့သို့ တန်လျှပ်ချောက်ချားဖွယ်ရာကောင်းသော 'ခွဲ' မျိုးကို
ကာစ်ခါမျဲးမျှ ရေးက မတွေ့ကြခဲ့ဖူးချေ။

ကရိုလီကို မီသောအခါ ပုလိပ်မင်းကြီး မူလရှေ့နှင့် ဆိုသူက ကရိုလီ
သည် နယူးယောက်မြို့၏ လူဆိုးစာရင်းတွင် ကြောက်စရာ အကောင်းဆုံး
လူဆိုးတစ်ယောက် ဖြစ်သည်ဟု ထုတ်ပော် ပြောဆိုလေသည်။ 'ဒီအကောင်ဟာ
ငါက်မွေးကလေးတစ်မွေးလောက်ကျတာနဲ့လဲ သတ်မှုပဲ' ဟု ပုလိပ်မင်းကြီးက
ထပ်၍ ပြောသေး၏။

သို့ရာတွင် ကရိုလီသည် သူ.ကိုယ်ကိုသူ ဘယ်လိုလုစားဟူ၍ ထင်ပါ
သလ။ သူ ဘယ်လို ထင်သည်ကို ကျွန်ုပ် ပြောပြနိုင်ပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်
ဆိုသော် သူ၏ အခန်းတွင်းသို့ ပုလိပ်များက သေနတ်နှင့် ပစ်ခတ်နေစဉ်
'သက်ဆိုင်သူများသို့' ဟူ၍ ခေါင်းတပ်ပြီးလျှင် သူသည် စာတစ်စောင်ရေး၏။
စာရေးနေစဉ် သူ၏ သေနတ်ဒဏ်ရာများမှ စီးကျလာသော သွေးများသည်
စာရေးစက္ခာ၍ပေါ်တွင် ကျသဖြင့် သွေးကွက်များပင် ထင်းလျက်ရှိလေသည်။
စာတဲ့တွင်

'ကျွန်ုပ်၏ အကျိုအောက်တွင် စွမ်းနယ်သော နှလုံးသားတစ်ခုရှိ၏။
ထိုနှလုံးသားသည် စွမ်းနယ်လင့်ကစား ကြင်နာတတ်သည်ဖြစ်၍ မည်သူ.ကိုမျှ
ဘေးမလုပ်လို့' ဟူ၍ ရေးသားထား၏။

ဤသို့ မဖြစ်ပျက်မိကလေးတွင် ကရိုလီသည် လောင်း အိုင်လန်း၊
အရပ်၏ အနီးရှိ တော့လမ်းကလေးတစ်လမ်းတွင် မိမိ၏ မော်တော်ကားကို
ရပ်၍ ချွစ်သူတစ်ဦးနှင့် ကျိစ်ယ်နေစဉ် ပုလိပ်အရာရှိတစ်ဦးသည် ရတ်တရက်
ပေါ်လာပြီးလျှင် 'ခင်ဗျား၏ မော်တော်ကားလိုင်စင်ကို ကြည့်ပါရစွဲ' ဟု
တောင်းလေသည်။

ကရိုလီသည် ဘာစကားကိုမျှ ပြန်မပြောဘဲ သေနတ်ကို ဆွဲထုတ်ပြီးလျှင်
ပုလိပ်အရာရှိကို အချက်ပေါင်းများစွာ ပစ်ထည့်လိုက်၏။ ပုလိပ်အရာရှိသည်
လဲကျသွားစဉ်တွင် ကရိုလီသည် မိမိ၏ ကားထမ့် ခုန်တွက်လာပြီးနောက်
အရာရှိ၏ ဓမ္မာဂုံးပြုးသေနတ်ကို ဆွဲထုတ်ပြီးလျှင် မလှပ်နိုင်ဘဲ စန်၍နေသော
ပုလိပ်သား၏ ကိုယ်ထဲသို့ ကျည်ဆန်တစ်ဆန် ပစ်သွင်းလိုက်သေး၏။ ဤမျှ

ရက်စက်စွာ သတ်လိုက်သော လူသတ်ကြီးက ‘ကျွန်ုပ်၏ အကျိုအောက်တွင် နှမ်းနယ်နေသော နှလုံးသားတစ်ခု ရှိ၏။ ထိန့်လုံးသားသည် နှမ်းနယ်နေလင့် ကတော် ကြင်နာတတ်သည် ဖြစ်၍ မည်သူ့ကိုမျှ ဘေးမလုပ်လို့ ဟူသော စာမျိုးကို ရေးသေး၏။

ကရိုလိုကို သေစားသေစေရန် နိုင်ချက်ချုပ်၏။ အသတ်ခံရန် ဆင်းဆင်း ထောင်သို့ ရောက်သောအခါ ‘ကျွန်ုတ် ယခုလို အသတ်ခံရတာ လူများကို သတ်မိလိုပါ’ ဟု ကရိုလိုက ပြောသလား၊ မပြောပါ။ ‘ကျွန်ုတ်သူ့အသက်ကို ကျွန်ုတ် ကာကွယ်မိလို့ ဒီလိုအသတ်ခံရတာ’ဟူ၍သာ ကရိုလိုက ပြောလေ သည်။

(ယခု အဖြစ်အပျက်ကလေး၏ လိုရင်းအမို့ပွာယ်မှာ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကရိုလိုသည် မိမိကိုယ်ကို မိမိ အပြောစတင်ခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။)

လူဆိုးများထဲတွင် ကရိုလိုတစ်ဦးတည်းသာ ထူးထူးကဲက ဤကဲ့သို့ စိတ်ထားသည်ဟု သင် ယူဆခဲ့ပါလျှင် နောက်လူဆိုးကြီးတစ်ဦး၏ အကြောင်းကို နားထောင်ဦးလေး။

‘လူများအား ပျော်ရွင်မူများကို ခံစားစေခြင်း၊ သူတို့အား သက်သာ ချောင်ချိုစွာ နေနိုင်စေရန် ကူညီခဲ့ခြင်းတို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်၏ အလွန် အဖိုးတန်ဆုံး သော အချို့များကို ကုန်လွန်စေခဲ့၏။ ထို့သို့လုပ်၍ရသောဆုမှာ လူတို့၏ မှန်းတီးခြင်းနှင့် လူတွေ့မဆိုင်သောဘဝဆိုးတို့ပင် ဖြစ်လေသည်’ဟု အယ်ကပုန်း၊ က ပြောဖြူး၏။ ထို အယ်ကပုန်းသည်လည်း ရှိကာဂိုဇ္ဇာ. တွင်ရှိရှိသမျှသော လူဆိုးများထဲတွင် အယုတ်မာဆုံးသော လူဆိုးထိုလ်ကြီးဖြစ်၍ အမေရိကန်ပြည် တစ်ပြည်လုံး၏ ရန်သူ အမှတ် တစ် ဖြစ်လေသည်။ အယ်ကပုန်းသည်လည်း သူ၊ ကိုယ်သူ အပြောစတင်၊ အထင်မှားသာ ခံခဲ့ရ၍ ကျေးဇူးအတင်မခံရသော ပြည်သူ ပြည်သားတို့၏ ကျေးဇူးရှင်တစ်ဦးဖြစ်သည်ဟု သူ၊ ကိုယ်ကို သူ ယုံကြည်စွဲလမ်းလျက်ရှိ၏။

နယူးယောက်ဇြို့၏ အလွန်ဆုံးသွမ်းသော ဒပ်ချျှေးလူမျိုး ရှုပ်၏? ဆုံးသူ လူဆိုးကြီးတစ်ဦးအား အခြားလူဆိုးများက သေနတ်ဖြင့် ပိုင်း၍ ပစ်ပြီးသည့် နောက် သတင်းထောက်တစ်ဦးက သွားရောက်မေးမြန်းရာ သူသည် လူများ၏

၁။ Sing Sing

၂။ Al Capone

၃။ Dutch Schultz

ကျေးဇူးရှင်တစ်ဦး ဖြစ်သည်ဟု ထုတ်ဖော် ပြောဆိုလေသည်။ ဤသို့ပြောသည့်အတိုင်းလည်း ခွဲလမ်း ယုံကြည်လျက်ရှိလေသည်။

ဤပြဿနာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဆင်းဆင်း ထောင်မူးကြီး လောစ် နှင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် စိတ်ဝင်စားဖွယ် စာပေးစာယူ ပြုလုပ်ဖူး၏။

‘ဆင်းဆင်း ထောင်ထဲရှိ အနည်းငယ်မျှသော အကျဉ်းသမားများသာ လျှင် သူတို့ကိုယ်ကို သူတို့ လုဆိုးများဟု အယူရှိကြလေသည်။ သူတို့လဲ ခင်ဗျားနှင့် ကျွန်ုပ်တော်တို့ကဲသိ သွေးနှင့်သားနှင့်လူများ ဖြစ်ကြ၏။ ထိုကြောင့် သူတို့သည် သူတို့၏ အပြစ်များကို ကာ၍ ဆင်ခြေပေးကြ၏။ ရှင်းလင်းကြ၏။ သူတို့သည် အဘယ်ကြောင့် သံသေတ္တာများကို ဖောက်ရသည်၊ ဘုံကြောင့် သေနတ်နှင့် ပစ်ရသည်တို့ကို ပြောပြပါလိမ့်မည်။ များစွာသော အကျဉ်းသမားများမှာမူကား မဆီမဆိုင်သည့် ဆင်ခြေများကို ဆီလျဉ်သည့် ဆင်ခြေများနှင့် ရော၍ ပေးကြလေသည်။ သူတို့၏ ပြစ်ချက်များမှာ မတရားကြောင့် ဤပြစ်ချက်များအတွက် ထောင်အကျမခံသင့်ကြောင်းများကိုပင် အခိုင်အမာ ပြောဆိုလျက် ရှိကြ၏’ဟု ထောင်မူးကြီးက ရေးသားခဲ့ဖူး၏။

အကယ်၍ အယ်ကပုန်း၊ သေနတ် နှစ်လက်ကိုင် ကရိုလီ၊ ဒပ်ချုံ ရှုပ်စု မှစ၍ ထောင်အတွင်း အကျဉ်းခံနေရသော လုဆိုးများသည် ကိုယ့်ကိုယ်တွင် အပြစ်ရှိသည်ဟု မထင်ကြလျှင် သင်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ နေ့စဉ် ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံလျက်ရှိသော လူများမှာမူကား အဘယ် ဆိုဖွယ်ရာ ရှိပါအောင်း။

ကျယ်လွန်သွားသူ ချွဲနှင့် ဝါနာမေကား၊ က ‘အပြစ်တင်ခြင်းသည် မိုက်မဲခြင်းပင်ဖြစ်ကြောင်းကို အနှစ်ပေါင်း ၃၀ လောက်ကစ၍ ကျွန်ုပ်တွေ၊ ခဲ့ရသည်။ အထာဝရာရားသခင်ကိုယ်တိုင်က လူအားလုံးကို ဉာဏ်ရည် တူအောင် ဖန်ဆင်၍၍ အကျိုးမရှိသောကြောင့် မဖန်ဆင်းခဲ့ခြင်းကို မတွေးတော် မိုးသူ သူများနှင့် တန်းတူဖြစ်ရန် ကျွန်ုပ်၏ ခွဲတွင်းချက်များကို ကင်းရှင်းအောင် အတင်းကြီးစားရာ၌ ကျွန်ုပ်သည် ခုက္ခာများစွာ တွေ့ခဲ့ရဖူးသည်’ဟု တစ်ခါတုန်းက ဝန်ခဲ့ဖူး၏။

ဝါနာမေကားသည် ဤ သင်ခန်းစာကို ခပ်စောစောပင် ရခဲ့၏။ သို့ရာတွင် လူတို့သည် မည်မျှ မှားနေစေကာ အကြိမ် ၁၀၀ လျှင့် ၉၉ ကြိမ်

လောက မိမိကိုယ်ကို မိမိများသည်ဟု အပြစ်တင်မည်မဟုတ်သည့်အကြောင်း
ကို အနည်းငယ်မျှ မရိပ်မိဘဲနှင့် ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ဤကမ္ဘာကြီးထဲတွင် အနှစ်
၃၀ ကျော်လောက ဆင်ကန်းတောတိုး ပြုမှုနေထိုင်ခဲ့မှုး၏။

အပြစ်တင်ခြင်းသည် အချည်းနှီးဖြစ်တတ်၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်
အပြစ်တင်ခြင်းသည် အပြစ်တင်ခံရသူအား သူကိုယ်ကိုသူ ကာကွယ်စေရန်
နှီးဆော်ပေးခြင်းပင်ဖြစ်၍ များသောအားဖြင့် ထိုအပြစ်တင်ခြင်းသည်
အပြစ်တင်ခံရသူအား အပြစ်လွှတ်အောင် ကြော်ဖွန်ထဲချေရန် ပြုလုပ်ပေးခြင်း
ဖြစ်လေသည်။ အပြစ်တင်ခြင်းသည် ဘေးအစွဲရာယ်များတတ်သည်။ အဘယ့်
ကြောင့်ဆိုသော် အပြစ်တင်ခြင်းသည် အပြစ်တင်ခံရသူ၏ ဂဏ်ကို ချို့နိမ့်ရာ
လည်း ရောက်၏။ သူကိုယ်သူ သူ အထင်ကြီးနေသော စိတ်ထားကိုလည်း
နာကြည်းစေ၏။ အပြစ်တင်သူအား ပျက်မှန်းကျိုးအောင်လည်း ဆွဲပေး၏။

ဂျာမန်စစ်တပ်သည် ဂျာမန်စစ်သားများအား ကိစ္စတစ်ခုခု ဖြစ်လျှင်
ဖြစ်ချင်း တိုင်ကြားခြင်း အပြစ်တင်ခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်ရန် ခွင့်မပြု။ ထွက်လျက်
ရှိသော ဒေါသ ပြောသားသည့်တိုင်အောင် တစ်ညွှန် ဆိုင်းရသေး၏။ ချက်ချင်း
တိုင်ကြားလျှင် ထိုစစ်သားကို အပြစ်ဒဏ်ပေး၏။ ညည်းညာတတ်သော
မိဘများ၊ နားပူနာဆာလုပ်တတ်သော မိန့်မာများ၊ ကြိမ်းမောင်းတတ်သော
အလုပ်ရှင်များမှစ၍ သူတစ်ဖက်သားတို့အား အပြစ်ရှာတတ်သူ တသိတတ်နဲ့
ကြီးအတွက် ဤဂျာမန် စစ်ဥပဒေမျိုးတစ်ခု ထုတ်သင့်လေသည်။

သိမ်းအစောင်စောင်ကို လုန်ထော်ကြည်ပါလျှင်လည်း တစ်ဖက်သား
ကို အပြစ်တင်ခြင်းသည် အချည်းနှီးဖြစ်ကြောင်း ကောင်းစွာ တွေ့ရလိမ့်မည်။
သက်သေသာဓာတ်အဖြစ်ဖြင့် သီအိဒို ရော့စွဲနှင့် သမ္မတမင်း တပ်မိုး တို့၏
အချင်းများပွဲကို ပြန်ကြည်ကြီးစိုး၍။ သူတို့နှစ်ဦး၏ အချင်းများပွဲကြောင့်
သူတို့၏ ရိပ်တာလိုကင် ပါတီ၍ သည် နှစ်ခြစ်းကွဲခဲ့ရမှုး၏။ သူတို့၏
အချင်းများ မူဝါဒြာင့် စုစုရိုး ပိုလဆင်း သည် အမေရိကန် သမ္မတ ဖြစ်ခဲ့ရ၏။
ကမ္ဘာ စစ်ကြီးအတွင်းက အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသည် စစ်ထဲတွင် ပါခဲ့ရ၏။
သမိုင်းသည် တစ်မျိုးတစ်ဖုံး ပြောင်းလဲခဲ့ရ၏။ အဘယ်ကြောင့် ဤမျှဖြစ်ခဲ့ရ

၁။ President Taft

၂။ Republican Party

၃။ Woodrow Wilson

သည်ကို ခပ်မြန်မြန်ပြန်၍ ကြည့်ကြော်းစိုး၏။ ၁၉၀၈ ခုနှစ်က သီအိဒိဒါ ရှစ်ဗုံး
သည် အမေရိကန် သမ္မတရာထူးမှ ထွက်ပေးပြီးလျင် တပ်ဖို့ သမ္မတ
တင်ခဲ့ပြီးနောက် အာဖရိကသို့ ခြေသံပစ်ရန် ထွက်သွား၏။ အာဖရိကတိုက်မှ
ပြန်လာသောအခါ ရှစ်ဗုံးသည် 'မွက်' လေသည်။ သူသည် တပ်ဖို့ ရှေးရှိုး
လိုက်လွန်းသည်ဟု ရှုတ်ချေ ပြစ်တင်ပြီးလျင် ဓားလမှုးပါတီ တင်ခဲ့ ထူထောင်
လျက် သမ္မတရာထူးကို သူကိုယ်တိုင် သုံးကြော်မြောက် ဝင်၍ အရွေးခဲလေသည်။
ရွေးကောက်ပွဲတွင် တပ်ဖို့နှင့် ရိပ်ဘလီကင်ပါတီတို့သည် ဘမွန် နှင့် ယူတာ?
ဆိုသော နယ် နှစ်နယ်၌သာ အနိုင်ရလေသည်။ ရိပ်ဘလီကင် ပါတီသည်
ဤကဲ့သို့ တစ်ခါပူးမွှု မရှုမလှ မရှုံးခဲ့ဘူးချေ။

ရှစ်ဗုံးက တပ်ဖို့ကို အပြစ်တင်၏။ သို့ရာတွင် တပ်ဖို့က သူမှားပြီဟု
ဝန်ခံသလား၊ မခဲ့ဘူး။ မျက်ရည်ကလေး ကလယ် ကလယ်နှင့် 'ယခု
ကျွန်းတော်လုပ်နေတာဟာ အရင်က ကျွန်းတော်လုပ်ခဲ့တာထက် ဘယ်လိုများ
ထူးခြားသွားသလဲဆိုတာ ကျွန်းတော်ပြင့် မတွေ့တတ်အောင် ရှိတော့တာပဲ'
ဟူ၍ တပ်ဖို့က ပြောလေသည်။

ဤအချင်းများပွဲတွင် ဘယ်သူမှားသလဲ။ စင်စစ်မှာ ကျွန်းပုံလည်း
အမှန်မသိ။ သီလည်း မသိချင်း။ ကျွန်းပုံ ပြောချင်သည့် အကြောင်းမှာကား
ရှစ်ဗုံးက အပြစ်တင်လိုက်ခြင်းသည် တပ်ဖို့အား မှားပြီဟူ၍ ဝန်ခံအောင်
လုပ်မပေးနိုင်ခြင်းပင် ဖြစ်၏။ ထိုအပြစ်တင်ချက်ပင်လျင် တပ်ဖို့အား 'ယခု
ကျွန်းတော်လုပ်နေတာဟာ အရင်က လုပ်ခဲ့တာထက် ဘယ်လိုများ ထူးခြားသွား
သလဲဆိုတာ ကျွန်းတော်ပြင့် မတွေ့တတ်အောင် ရှိတော့တာပဲ'ဟု မျက်ရည်
ကလေး ကလယ်ကလယ်နှင့် ထပ်တလဲလဲ ပြောစေ၍ သူလုပ်ပုံ မှန်ကြောင်း
ကိုသာ ထူးခြားစေ၍ စေခိုင်းသလို ဖြစ်နေ၏။

ထိုမှတစ်ပါ တီးပေါ့ ခုံးရောနဲ့မြော်းကို ကြည့်ကြော်းစိုး၏။
သင်တို့ ထိုအမှုကြော်းကို မှတ်မိသေးရဲ့လား။ ထိုအမှုကြော်းအတွက် သတင်းစာ
များသည် နှစ်ပေါင်းများစွာ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ဆုပ္ပက်ခဲ့၍ ထိုအမှုကြော်းသည်
အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုကို တုန်လှပ်ချောက်ချားစေခဲ့၏။ လူများ မှတ်မိ

၁။ Bull Moose Party

၂။ Vermon

၃။ Utah

၄။ Teapot Dome Oil

သလောက် ထိမျှ ကြီးကျယ်သော အမူချိုး အမေရိကန်သမိုင်းတွင် မဖြစ်ပေါ် ဖူးသေးပေါ် ဖြစ်ပုံမှာကြုံသိတည်း။ သမွှတ် ဟာဒင် အစိုးရအဖွဲ့၏ ပြည်ထဲရေး ဝန်ကြီး အယ်လဘာတ် ဖော်^၁ ဆိုသူအား အမေရိကန် ရေတပ်အတွက် အသုံး ပြုရန် သီးသန်ထားသော အဲလ်ခ ဟီး^၂ နှင့် တီးပေါ့ ဒုံးအရပ်ရှိ ရေနံမြေ တို့ကို အနှားချထားရန် တာဝန်အပ်နှင့်ထားလေသည်။ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီး ဖောသည် ထိရေနံမြေများကို ဂုံးရန် လေလံတင်သလား၊ မတင်ပါခင်ဗျား။ ထိမျှ ‘အသားများသော’ ကန်ထရိက်ကို သု၏သုကယ်ချင်း အက်ဒွပ် အယ် နို ဟင်နိုး သို့ ပေးလိုက်လေသည်။ ထိုအတွက် ခိုဟင်နိုက ဘာပြန်လုပ်သလဲ၊ ချေးသည်ဟု အမည်တပ်ပြီးလျှင် ဒေါ်လာဇွေ တစ်သိန်းကို ခိုဟင်နိုက ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီး ဖောအား ပေး၏။ ထိုငွေ ရှုံးနောက် မည်သူ့ကိုမျှ ကရာမစိုက်သော အနေနှင့် ခိုဟင်နို၏ ရေနံတွင်များ၏ ရေနံကြောတို့မှ ရေနံများကို စပ်ယူနေသော ခိုဟင်နို၏ ရေနံတွင်များနှင့် ကပ်လျက်ရှိသည့် အခြား ရေနံတွင်များမှ တွင်ပိုင်ရှင်တို့ကို အမေရိကန် ရေတပ်သားတို့အား နှင်ထုတ်ရန် အာကာဟေးလေသည်။ အနှစ်ခံရသော တွင်ပိုင်ရှင်များသည် တရားရုံးများသို့ သွားရောက်၍ ငွေတစ်သိန်း လာဘ်ထိုးမှုကို ဖော်ကြုံ၏။ ဤအမှုကြီး၏ အပုပ်နှုန်သည် ဟောင်လွန်သွားပြီး ဟာဒင်၏ အစိုးရအဖွဲ့လည်း ပြုတ်၊ တစ်တိုင်းတစ်ပြည်လုံးလည်း စိတ်မသက်သွားပြီး၊ ရိုပတ်ဘလီကင်ပါတီလည်း ပျက်သွားမတတ်ဖြစ်၊ ထိမျှသာမက ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီး ဖောလည်း အကျဉ်းခံရ၏။

တိုင်းကျိုးဆောင်များထဲမှ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီး ဖောက့်သို့ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချ အပြစ်တင်ပေါ်ခြင်း ခံရသောသူများ အနည်းငယ်မျှလောက်သာ ရှိပေလီမှုမည်။ ဤကဲ့သို့ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချလိုက်သွားပြီး ဖောသည် နောင်တ ရရဲ့လား၊ မရပါ။ ထိုအမှုဖြစ်ပြီးနောက် နှစ်ပေါင်း အတော်ကြောသောအခါ သမွှတ်ဟောင်း ဟာဒင်သည် သု၏ သုကယ်ချင်းတစ်ဦးက သစ္စာဖောက်သောကြောင့် စိတ်ညွှဲပြုလေသည်။ ထိုစကားကို ဖော၏ ဖော်ကြောသောအခါ ထိုင်ရာမှ

^၁ Albert Fall^၂ Elk Hill^၃ Edward L. Doheny^၄ Herbert Hoover

ဖြန်းကနဲ့ ခုနှစ်ထပြီး နောက် ကံဆိုးရခြင်းကို အပြစ်တင်လျက် ငါယိုကာ 'ဘာ ဟာဒင်ကို ဖောက သစ္စာမောက်တယ်' တယ် ဟုတ်ပါလိမ့်၊ ကျူပ် ယောက်းဟာ ဘယ်သူ့ကိုမျှ သစ္စာမောက်ခဲ့ဖူးသူး၊ ဒီအိမ်နဲ့ အပြည့် ရွှေတွေပေးတောင်မှ ကျူပ်ယောက်းဟာ မဟုတ်တာကို လုပ်မှာမဟုတ်ဘူး၊ သူ့ကိုသာ လူများက သစ္စာမောက်သွားတာ၊ အားလုံးယိုတဲ့ချေး ပုဂ္ဂန်ဆိတ်ခေါင်း ပုံချေတာကို ခံရတာပါ' ဟူ၍ ပြောလေသည်။

ဒါကိုသာ သင်တို့ ကြည့်ပါတော့၊ အမှားလုပ်မိသည် သူတစ်ဦးသည် မိမိကလွှဲပြီး အဗြားလူများကိုသာ အပြစ်တင်နေခြင်းမှာ လူတို့၏ ဝါသနာ ပင်တည်း။ ကျွန်ုပ်တို့ အားထုံးလည်း ဤနည်းနှင့်နှင့်ပင်။ ထိုကြောင့် လူတစ်ဦးဦးကို မနက်ဖြန် အပြစ်တင်ရတော့မည်ဆိုလျင် အယ် ကပါန်း၊ 'သေနတ် နှစ်လက်ကိုင်' ကရိုလိနှင့် အယ်လုပ်တ်ဖောတို့ကို ပြန်၍ သတိရကြစိုး။ အပြစ်တင်ခြင်းသည် 'အကျိုးလိုလို ညောင်ရေလောင်း' မှုနှင့် တူကြောင်းကို အမှတ်ရကြစိုး၊ မချု 'ပတ်ထမ်းတွေ့' ရမည်ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်တို့ အပြစ်တင် ခြင်းကို ခံရမည့်သုသည် သူမှုန်ကြောင်းကို ထုချေရှင်းလင်း၍ ကျွန်ုပ်တို့အား တန်ပြန်၍ အပြစ်ဖို့လိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်းကို အမြဲ သတိရကြစိုး။ ထိုကဲ့သို့မှ မလုပ်ပြန်လျင်လည်း သမ္မတဟောင်း တပ်ဖက်သို့ 'ယခု ကျွန်ုတော်လုပ်နေ တာဟာ အရင်ကလုပ်ခဲ့တာထက် ဘယ်လိုများ ထူးခြားသွားသလဲဆိတ်တာ ကျွန်ုတော်ဖြင့် မတွေးတတ်အောင် ရှိတော့တာပဲ' ဟူ၍ ပြန်ပြောမည်ကိုလည်း သတိထားကြစိုး။

၁၈၆၅ ခုနှစ် ဇူလိုင် ၁၅ ရက်နေ့တွင် ဖို့ကပွဲရုံး၌ ၌ ဗုံး က ပစ် လိုက်သော သေနစိုးဒဏ်ရာဖြင့် လမ်းတစ်ဘက်ရှိ တည်းခိုရန် အမ်အပေါစား တစ်ခု၏ အီမ်ခန်းမကြီးတွင် အဘရာဟင်လင်ဂွန်း။ သည် သေတော့မည့်ဆဲဆဲ ရှိနေ၏။ သု၏ ရှည်သောကိုယ်မှာ သူလဲနေသော ခုတင်တိုကလေးထက် များစွာ ပို့လျက်ရှိလေသည်။ အီပ်ရာ၏ အပေါ်တည်းတည်းတွင် ရိုစာ ဘွန်ဟူ။ ရေးဆွဲသော 'မြင်းချေး' ခေါ်သည် ပန်းချိကား အပေါစား ပုံတူတစ်ခုကို ချိတ်ထား၏။ အခန်းတွင်းရှိ ဓာတ်ငွေ့မီးသည် ပုပ္ပါန်မိန့် တောက်လျက်ရှိ၏။

ထိုသို့ လင်ကွန်းသည် အသက်ငင်နေစဉ် စစ်ဝန်ကြီး ဆတင်တန် က
‘လူကို အပ်ချုပ်တဲ့ လူတွေထဲမှာ ဒီမှာ လဲနေဖဲ့လူဟာ ကမ္မာပေါ်မှာ
ထိပ်တန်းအကျခုံးလုပ်’ ဟူ၍ ကြွေးကြော်ဖူး၏။

လူများနှင့် ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံရာ၌ လင်ကွန်းအား ထမြာက်
အောင်မြင်စေသော နည်းလမ်းကောင်းသည် အဘယ်နည်း။ ကျွန်ုပ်သည်
အဘရာဟင် လင်ကွန်း၏ အတွေ့ပြုတို့ကို ၁၀ နှစ်တိုင်တိုင် ကောင်းစွာ
လေ့လာခဲ့ပြီးမှ ‘လူများမသိသော လင်ကွန်း’^၁ စာအပ်ကို သုံးနှစ်တိုင်တိုင်
အချိန်ယူ၍ ရေးသားခဲ့ဖူး၏။ လင်ကွန်း၏ အတွေ့ပြုတို့ကို လူတစ်ယောက်
အစွမ်းကုန် ရှာဖွေနိုင် သလောက် ကျွန်ုပ်တော် ရှာဖွေစုစုမြှုပ်နှံပြီး လူတစ်ယောက်
ယုံကြည်၏။ လူတို့နှင့် ဆက်သွယ်ရာ၌ လင်ကွန်း အသုံးပြုသော နည်းလမ်း
များကို ကျွန်ုပ်သည် အထူးကရပါ၍ စုစုမြှုပ်နှံမှု ဖူး၏။ သူသည် တစ်ဘက်သားကို
အပြစ်တင်ခြင်းကို နှစ်သက်ခဲ့ရှုံးသလား။ အို- နှစ်သက်ပြီးလား၊ ငယ်စဉ်အခါ
အင်ဒီးယားနား^၃ ပြည်နယ်၊ ပိုဂျိုး ကရို ဗဲလေး^၄ အရပ်တွင်နေစဉ်က လူများကို
အပြစ်တင်ခဲ့ရှုံးသာမက လူတစ်ဘက်သားကို သရော်သောစာများ၊ ပြောင်
လျှောင်သော လက်ာများကို ရေးသားပြီးလျှင် လူတွေ အကန်မှချေတွေ့နိုင်မည့်
တောလမ်းများပေါ်တွင် ချထားလေသည်။ စာတစ်စောင်မှာ တစ်သက်လုံး
ရန်းမြှုံးမပြနိုင်အောင် အမျက်ကြီးစေခဲ့ဖူး၏။

အီလီနိုက်ပြည်နယ် ဆပရင်းဖီး^၁ မြို့တွင် ရှေ့နေလိုက်နေစဉ်ကပင်
သူသည် သူ၏ တစ်ဘက်ဂိုဏ်းသားများကို သတင်းစာများထဲမှ ဆောင်းပါး
များဖြင့် ပြောင် ‘ထူ’ ဖူး၏။ ထိုဆောင်းပါးတို့ကို တစ်ခါမက အကြိမ်ပေါင်း
များစွာ ရေးခဲ့၏။

၁၈၄၂ ခုနှစ် ဆောင်းဦးပေါက်စတွင် သူသည် ဒေါသကြီး၍ ကိုယ်
ကိုယ်ကို အထင်ကြီးနေသော ဂျိမ်း ရှိုး^၆ ခေါ် အိုင်ယာလန်လျှမ်း နိုင်ငံရေး
သမားတစ်ဦးကို ဆပရင်းဖီး ရှာနယ်ထဲမှနေ၍ သရော်သည့် ဆောင်းပါး
တစ်စောင်ကို နာမည်မဖော်ဘဲ ရေးသား၏။ ထိုဆောင်းပါးကို ဖတ်ပြီးလျှင်
တစ်မြို့လုံး အူတက်အောင်ရယ်နေကြသည်။ ရှိုးသည် မာနလည်းကြီး စိတ်
လည်း နှုန်ဖြစ်သဖြင့် ဒေါသအမျက် ချောင်းချောင်းထွက်လျက် ရှိုးလေသည်။

^၁ Secretary of War, Stanton

^၄ Pigeon Creek Valley

^၂ Lincoln the Unknown

^၅ Springfield, Illinois

^၃ Indiana

^၆ James Shields

ထိုအောင်းပါးကို ဘယ်သူရေးသည်ကို သိသွားသောအခါ ရှိုးသည် မြင်းစီး၍
လင်ကွန်းကို ရှာဖွံ့ဖြူ၍ စားချင်းယဉ်ခုတ်ရန် ချိန်း၏။ လင်ကွန်းသည်
မတိုက်ခိုက်လို့။ စားချင်းယဉ်ခုတ်သည့် စနစ်ကိုလည်း မနှစ်သက်။ သို့ရာတွင်
ဂုဏ်ပျက်မခဲ့ချင်၍ ချိန်းသည်ကို လက်ခဲလိုက်ရလေသည်။ သူကြိုက်သည်
လက်နက်ကို သူ့အား ရွှေးချယ်ခွင့်ပေး၏။ သူ့လက်တဲ့များသည် ရှည်သော
ကြောင့် သူသည် မြင်းစီးစားပြားရှည်ကို ရွှေးချယ်လိုက်ပြီးနောက် စားခုတ်
ကျင်လည်သုတစ်ဦးထဲတွင် စားခုတ်နည်းကို သင်ကြားရလေသည်။ ချိန်းထား
သည့် ရက်စွဲသောအခါ မစွဲစွဲပါးမြစ်။ ၏ ကမ်းနဖူးရှိ သောင်ခုတစ်ခုပေါ်
တွင် လင်ကွန်းနှင့် ရှိုးတို့သည် တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် အသေခုတ်
သတ်ရန် တွေ့ခဲ့ကြလေသည်။ သို့ရာတွင် သူတို့၏ အကူများက နောက်ဆုံး
စားချင်း ယဉ်ခုတ်ခါနီးတွင် ဝင်၍ တားပြီးနောက် စားခုတ်ပွဲကို ပျက်ပစ်လိုက်
ကြ၏။

လင်ကွန်း၏ တစ်သက်တွင် ထိုအဖြစ်အပျက်သည် ကြောက်မက်
ဖွယ်ရာ အကောင်းဆုံးသော ကိုယ်တွေ့ဖြစ်လေသည်။ ထိုအဖြစ်အပျက်က
လူများနှင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံနည်း အဖိုးမဖြတ်နိုင်သော သင်ခန်းစာတစ်ရပ်
ကို သူ့အား သင်ပြုလေသည်။ ထိုအခါမှစ၍ သူသည် တစ်ဘက်သားအား
စောကားသော စာများကို မရေးသားတော့ချေ။ ထိုအခါမှစ၍ သူသည်
လူတစ်ဘက်သားကို မသရော့တော့ချေ။ ထိုအခါမှစ၍ မည်သည့် ကိစ္စမျိုးမြှုံးမဆို
သူသည် တစ်ဘက်သားကို အပြစ်မတင်တော့သောက် ဖြစ်၏။

ပြည်တွင်းစစ် ပြစ်ဗားစဉ်က လင်ကွန်းသည် စစ်စိုလ်ချုပ်များကို
မကြောခဲာ ပြောင်းလဲခဲ့လေသည်။ မက်ကလီလန်း၊ ပုပ်း၊ မန်းဆိုက်း၊
ဟူကား၊ မိဒ်မြို့စသော လင်ကွန်း တင်မြောက်သည့် စစ်စိုလ်ချုပ်များလည်း
တစ်ဦးပြီးတစ်ဦး ဆက်ကာ ဆက်ကာ စစ်ကို အရှုံးကြီး ရှုံးပစ်နေကြသော
ကြောင့် လင်ကွန်းမှာ စိတ်အပျက်ကြီး ပျက်လျက်ရှိ၏။ တိုင်းပြည်လှထူ
တစ်ဝက်က ထိုညွှန်းသော စစ်စိုလ်ချုပ်များကို ရက်ရက်စက်စက် ဆူပျက်
လျက် ရှိကြ၏။ သို့ရာတွင် လင်ကွန်းသည် မုန်းတီးခြင်းကင်းမဲ့ကာ မေတ္တာ
သာများလျက် မည်သူ့ကိမ့် အပြစ်မတင်ဘဲ ဆိတ်ဆိတ်နေ၏။ သူသုံးနေကျ

စကားတစ်ခုမှာ ‘သင့်ကိုယ်ကို အဆုံးဖြတ် မခံချင်သောအရာနှင့် အခြားသူ တစ်ဦးကို သွား၍ မဆုံးဖြတ်ပါနှင့်’ဟူ၍ပင် ဖြစ်လေသည်။

မယားဖြစ်သူ မစွဲက်လင်ကွန်းနှင့် အခြားလူများက

တောင်းပိုင်းသား” များကို မညှာမတာ အပြစ်တင်ဆိုလျှင် လင်ကွန်းက ‘သူတို့ကို အပြစ်မတင်ပါနဲ့ကယ်၊ တို့လဲ သူတို့လို အမြေအနေနဲ့ဆိုရင် သူတို့လို နေမှာပဲ’ ဟု ပြန်ပြောဖူးလေးလေးသည်။

သက်သေ သာဓကတစ်ခုကို တူကြော်းထိ။

၁၆၃ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ၏အစ ၃ ရက်တွင် ဂက်တီးစာတ်တိုက်ပွဲ စလေသည်။ ဇန်နဝါရီလ ၄ ရက်နေ့ညွှန် မိုးအပြင်းအထန်ဆွာ၍ တစ်ပြည်လုံး ရေကြီးနေသည်အချိန်တွင် တောင်ပိုင်းစစ်ဆိုလ်ချုပ်ကြီး ‘လည်း’ သည် တောင် ဘက်သို့ ဆုတ်ခွာပြေးလေသည်။ ပိုတို့မက်? မြစ်ကမ်းသို့ ရောက်သောအခါ မြစ်ရေသေးသုတေသနပြုနိုင် အလွန်ကြီးလျက်ရှိသူဖြင့် မြစ်တင်သာက်ကမ်းသို့ ဖြတ်မကူးနိုင်ချေ။ ထိုအချိန်တွင် စစ်ဆိုလ်ချုပ်ကြီး ‘လည်း’ နှင့် သူ၏ စစ်တပ်တို့သည် ရွှေတွင် မကူးနိုင်သော မြစ်၊ နောက်တွင် ရန်သူ အစိုးရစစ်တပ်တို့ဖြင့် ညုပ်ပူးညုပ်ပိုတ် မိလျက်ရှိ၏။ သူသည် ဘယ်နည်းနှင့်မျှ မလျတ်နိုင်တော့ချေ။ ဤအဖြစ်ကို လင်ကွန်းကိုယ်တိုင်လည်း မြင်၏။ ‘လည်း’ နှင့်တကွ သူ၏ စစ်တပ်များကို ဖမ်းဆီး၍ ပြည်တွင်းစစ်ကို အဆောကလျင် ပြီးစီးအောင်လျပ်ရန် ယခုကဲသို့ ကောင်းလှသော အခွင့်အလမ်းမျိုးကို အလွန် ရခဲ့မည်ဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် စစ် အစည်းအဝေးကို ခေါ်မနေနှင့် ‘လည်း’ ၏ စစ်တပ်များကို ချက်ချင်း ထိုက်ဟု အလွန်ကြီးမှာသော မျှော်လင့်ချက်ကြီးဖြင့် လင်ကွန်းသည် သူ၏ စစ်ဆိုလ်ချုပ်ကြီး မို့ထဲသို့ သံကြိုးရိုက်၍ အမိန့်ပေး၏။ ထိုနောက် အထူးတမ်းနှင့် တစ်ယောက်ကို စစ်ဆိုလ်ချုပ်ကြီး မို့ထဲသို့ စေလျတ်၍ အလျင်အမြန်တို့က်ရန် အကြောင်းကြား လေသည်။

- * လင်ကွန်း သမ္မတပြစ်စဉ်က အဆောကန်ပြည်ထောင်စုသည် ကွုလီလျမ်း ငွေဝယ်ကျွို့ များကို ကျွို့သာဝမဲ လွှတ်ရန် ကိစ္စနှင့် ပပ်လျှော်း၍ တောင်ပိုင်းနှင့် မြောက်ပိုင်း နှစ်သာက်ကွဲပြီးလျှင် ပြည်တွင်းစစ် ဖြစ်ပြုလော်သည်။ သမ္မတလင်ကွန်းနှင့် မြောက်ပိုင်းသားများကတစ်ဘက်၊ ငွေဝယ်ကျွို့များအား ကျွို့သာဝမဲ လွှတ်ရန်ကို မနှစ်ခြိုက်သူ တောင်ပိုင်းသားတို့က တစ်ဘက် တို့ကိုနိုင်ကြလေသည်။ (နာဂါးအသင်းထုတ် ဒေါက်တာဆွန်ယက်ဆင်ရေး ‘ပြည်သူ့အကာ’ ပထမတွဲတွင် ထိုအကြောင်းကို အကျယ်ဖော်ပြထားသည်)။ ဘာသာပြန်သူ။

သော အရရေးပင် ဖြစ်သောကြောင့် နိုင်ငံရေး စာအုပ်များမှာလည်း
ထိုလွတ်မြောက်ရေးကိုသာလျှင် ပဓနထား၍ ရေးသားထားသော
စာအုပ်များ ဖြစ်ရမည်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ‘နိုင်ငံရေး’ သည်
လူလူချင်း မတရားညွှန်းပန်းမှုများကို ပပျောက်စေလျက် လူတိုင်း
ညီဘူးလို့ အကျိုးခဲ့စာရွောင် ပြုလုပ်ပေးခြင်းပင် ဖြစ်သောကြောင့်
နိုင်ငံရေးစာအုပ်များသည်လည်း ထိုအကြောင်းများကိုသာ ရေးသား
ထားသော စာအုပ်များသာ ဖြစ်ရမည်ဟူ၍လည်းကောင်း ‘နိုင်ငံရေး’
ဟူသော စကားလုံးကို ကျော်းမြောင်းကျပ်တည်းစွာ အစိုးယ်
ကောက်ထားခဲ့ပါမှ ထိုနိုင်ငံရေး စာအုပ်များကိုသာ ဖတ်လိုသော
ကြောင့် နါးနှင့်အသင်းသို့ ဝင်ကြကုန်သော အသင်းသားများသည်
၌ ‘မိဇ္ဇာလလနိုကာ’ ကို ဖတ်ကြည့်ပြီးလျှင် စိတ်ပျက်ကောင်း
စိတ်ပျက်ကြပေမည်။

ဤစာအုပ်စုးကို ဖတ်ခြင်းဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံတွင် နွား
ကျောင်းသားမှ နှစ်းရင်းဝန်း တောလေဂျိုးမှ စာတည်းမှုး၊ လျေထိုးသား
မှ သူငွေးကြီးဘဝသို့ ရောက်လိမ့်မည် သို့မဟုတ် ရောက်နိုင်ရ
မည်ဟု ကေနအုမှန် မပြောနိုင်။ သို့ရာတွင် ‘လုပ်ပါ’ဟု ဤစာအုပ်
ထဲတွင် ရေးသားထားသော နည်းများကို မလုပ်ဘဲ၊ ‘မလုပ်ပါနှင့်’
ဟု ရေးသားထားသော နည်းများကို လုပ်ခဲ့လျှင် နှစ်းရင်းဝန်သော်
လည်းကောင်း၊ စာတည်းမှုးသော်လည်းကောင်း၊ သူငွေးကြီးသော်
လည်းကောင်း၊ မိမိတို့တွင် ရရှိပြီးသော ရာထူးနှင့် စည်းစီမံတို့ကို
ပပျောက်မပျက်အောင် တားဆီးနိုင်သော်လည်း သူတို့၏ မိတ်ဆွေ
သား၊ သူတို့နှင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံကြသူများကို သူတို့အား
စွန်းပိုမ်သွားအောင် ဘယ်နည်းနှင့်မှုံး တားဆီးနိုင်ကြလိမ့်မည်
မဟုတ်။

လောကနိုတ် ဆရာကြီး၏ အလိုအားဖြင့်ဆိုသော် အဆွေ
ခင်ပွန်းမရှိသောသူ၏ ချမ်းသာခြင်း မရှိနိုင်ချေ။ သို့ဖြစ်ပေရာ
ထိုစာအုပ်တွင်ပါသော ဥပဒေများကို ဆန်ကျင်ကြကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်
မှန်သမျှတို့သည် တတ်နိုင်လျှင် နှစ်းရင်းဝန်သော်လည်းကောင်း၊
စာတည်းမှုးသော်လည်းကောင်း၊ သူငွေးကြီးသော်လည်းကောင်း
ဖြစ်စေကာ မိတ်ဆွေသားနှင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံကြသူတို့၏
စွန်းထွက်ခြင်းကို ခံရမည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်ရကား ထိုသူတို့၏
အဘယ်မှာလျှင် ချမ်းသာခြင်း ရှိနိုင်ပါတော့အဲနည်း။

ထိအခါ စစ်ဖိုလ်ချုပ်ကြီး မိဒသည် ဘာလုပ်သလဲ။ သူ.ကို အလုပ်နိုင်း
လိုက်သည့်ကိစ္စကို ပြောင်းပြန် ပြန်၍ လုပ်၏။ လင်ကွန်း၏ အမိန့်ကို
ဆန့်ကျင်ပြီးလျင် စစ်အစည်းအဝေးကို ခေါ်၏။ လျင်လျင်မြန်မြန် တိုက်ရမည့်
အစား နောင့်နောင့်နေးနေး ပြုလျက်ရှိ၏။ သူသည် လင်ကွန်းထံသို့ ဆင်ခြေ
အမျိုးမျိုးပေး၍ သကြီး ပြန်ရှိက်လျက်ရှိ၏။ လည်း၏ စစ်တပ်ကို တိုက်ရန်
အတိအလင်း ငြင်းပယ်လျက်ရှိ၏။ နောက်ဆုံး မြစ်ရေလျော့ကျသွားသောကြောင့်
လည်း နှင့် သူ၏စစ်တပ်သည် မြစ်တစ်ဘက်သို့ ကုံး၍ လွှတ်မြှောက်သွားကြ၏။

လင်ကွန်းသည် အပြင်းအထုန် ဒေါပူလျက်ရှိ၏။ ‘ဒါ ဘာလုပ်တာလဲ
ကွာ၊ သူတို့ကို တို့လက်နဲ့လှမ်းလို့ မီနေမှုပဲ၊ လက်ဆန့်ရဲ့ ဆန့်လိုက်တာနဲ့
သူတို့ဟာ တို့လက်တွင်းကို ရောက်လာမှုပဲ၊ ဒါနဲ့တောင် တို့စစ်တပ်ကို ရှု၊
တိုးအောင် ငါဘယ့်နှယ်ပြောလို့ လုပ်လို့မှ မရဘူး၊ ဒီလို့ အခွင့်အလမ်းမျိုး
ရနေတဲ့အခါမှာ ဘယ်စစ်ဖိုလ်ချုပ်မဆို ‘လည်း’ကို အလွယ်ကလေးနဲ့ နိုင်မှုပဲ၊
ငါသွားရင်တောင် ငါကိုယ်တိုင် သူ.ကို ကျော့ပွဲနဲ့ ရိုက်ဖမ်းနိုင်သေးရဲ့’ဟု
သူ၏သား ရောဘတ်း ကို လင်ကွန်းက ဒေါသနှင့် ပြောပြလေသည်။

စိတ်အပျက်ကြီးပျက်သဖြင့် လင်ကွန်းသည် မိဒထံသို့ အောက်ပါ
စာကို ရေးသား၏။ ထိုအချိန်အခါက လင်ကွန်းသည် မိမိ၏ သတိများကို
အထူးတလည် ထိန်းသိမ်း၍ စာအရေးအသားများ၌လည်း များစွာ ချုပ်တည်း
ထားသည်ကို ကောင်းစွာ သတိပြုစေချင်ပါသည်။ ထိုကြောင့် ထိုအချိန်အခါက
ကြိမ်းလောက် လင်ကွန်း ရေးသားချက်သည် အလွန်ပြင်းထန်သော အပြစ်တင်
ခြင်းနှင့် ထပ်တူထပ်ဖူး ဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်၏ ချုပ်လျစွာသော စစ်ဖိုလ်ချုပ်ကြီး

‘လည်း’ လွှတ်မြှောက်သွားသည့်အတွက် နောက်ထပ်မည်မျှ
အတိဒုက္ခ ရောက်ကြေးမည်ကို သင်သိသည်ဟု ကျွန်ုပ် မယုံကြည်။
‘လည်း’မှာ ကျွန်ုပ်တိုက လွယ်လွယ်နှင့် ဖမ်းယူနိုင်သော အခြေသို့
ရောက်နေပြီဖြစ်၍ သူ.ကို တစ်ခါတည်း ဝိုင်းလိုက်က ယခင်က
နိုင်ထားသော အနိုင်လက်စတို့နှင့် စပေါင်းလိုက်လျင် စစ်ဟာ တစ်ခါ
တည်း ပြီးသွားမည်ဖြစ်၏။ ယခုအတိုင်းဆိုရင်တော့ စစ်ဟာ အတော့
မသတ် ရှည်နေလိမ့်းမည်။ လွန်ခဲ့သော တန်လုံးနေ့ကမှ ‘လည်း’ကို

အနိုင် မတိက်နိုင်ဘန္ဒုင် ထိအခါကရှိသော စစ်ပုံ၏ သုံးပုံနှစ်ပုံထက်
မပိုသော စစ်သား အနည်းငယ်မျှသာ သင့်နောက်မှ အပါ ခေါ်ဆောင်
ကာ ဖြစ်၏ တောင်ဘက်တွင် သင်သည် ‘လည်း’ ကို ဘယ်ကဲ့သို့
အနိုင်တိက်နိုင်ပါအဲနည်း။ ယခုအခါ သင်သည် စစ်စုံတစ်ရာကို
ထိထိရောက်ရောက် လုပ်နိုင်မည်ဟု မျှော်လင့်လျှင် ဆင်ခြင်တဲ့တရား
ကင်းမဲ့ရောရောက်မည် ဖြစ်သောကြောင့် သင်သည် ထိထိရောက်ရောက်
လုပ်နိုင်မည်ဟု ဂျာနိပ် မမျှော်လင့်ခဲ့။ သင်၏ အခွင့်ကောင်းကြီးသည်
လက်လျှတ်၍ သွားပြော။ ဂျာနိပ်လည်း ထိအဖြစ်အပျက်အတွက်
အတိုင်းမသိ ဝမ်းနည်းမိ၏။

ထိစာကို ဖတ်မိသောအခါစစ်ပိုလ်ချုပ် မိဒသည့် ဘာလုပ်သည်ဟု
သင် ထင်သလဲ။

စင်စစ် မိဒသည် ထိစာကို မဖတ်ရချေ။ လင်ကွန်းသည် ထိစာကို
ရေးရုံသာ ရေးခဲ့သည်။ မိဒထံသို့ မပို့ခဲ့ချေ။ လင်ကွန်းသေသာအခါ ထိစာ
ကို လင်ကွန်း၏ အခြားဘဏ္ဍာက်များနှင့်အတူ တွေ့ရ၏။

ကျော်ပုံ၏ အထင်ကို ပြောရလျှင် ထိစာကို ရေးသားပြီးနောက် လင်ကွန်းသည် ပြတင်းပေါက်ဝမှ ထွက်ကြည့်၍

‘ခဏနော်း၊ ငါ ဒါလောက် အလျင်မလိုသင့်ဘူးထင်တယ် ြိမ့်ဆိမ်တဲ့ ဒီအိမ်ဖြူတော်မှာ ထိုင်နေပြီး မိုးကို တိုက်လိုက်လို့ အမိန့်ပေးတာ ငါမှာတော့ လွယ်ပါရဲ့၊ သို့ပေမယ့် ငါသာ အဲဒီစံပွဲမှုရှိပြီး သွေးတွက်သံယိုဖြစ်တာ တွေ့ကို လွန်ခဲ့တဲ့ တန်းနွောအပတ် အတွင်းက မိုး မြင်ရသလိုပဲ မြင်ရ၊ နောက်ပြီးတော့ ဒက်ရာရတဲ့လွှေတွေ သေခါနီးတဲ့လွှေတွေရဲ့၊ အော်သဲ ညည်းသဲ တွေ့လဲ ကြားရရင် ငါလဲ တိုက်ချင်မှတိုက်မှာ၊ မိုးလို့ သူရဲ့ဘာနည်းတဲ့ စိတ်ထားမျိုး၊ ငါမှာသာရှိမယ်ဆိုရင် ငါလဲ သူ့လိုပဲလုပ်ကောင်းလုပ်မိမှာပဲ၊ ကဲလေ ပြီးတာလဲ ပြီးပြီး လွှတ်တဲ့ငါး၊ ကြီးနေဖို့မလိုတော့ဘူး၊ ငါသာ ဒီစာကို ထည့်လိုက်ရင် ငါစိတ်တွေတော့ အတော်ပဲပြောသူးမှာပဲ၊ သို့ပေမယ့် ဒီစာဖတ်ရရင် မိုးကလည်း သူမှန်ကြောင်း ပြန်ပြီး ထဲချေနေမှာပဲ၊ နောက်ပြီး တော့လဲ ငါကိုပြန်ပြီး အပြစ်တင်နော်းမှာပဲ၊ ဒီစာအတွက်နဲ့ နာကြည်းစရာတွေ ဖြစ်လာဦးမယ်၊ နောက်ပြီးတော့ စစ်မှုးအဖြစ်နဲ့ ဆက်လက်ပြီး အသုံးဝင် နော့တဲ့ ကိစ္စတွေလဲ ပျက်ကုန်ပြီး ဒီစာအတွက်နဲ့ သူဟာ စစ်ပိုလ်ချုပ်ရာထူးက ထွက်ချင်တော် ထွက်လိမ့်မယ်။ စသည်ဖြင့် ပြောဆိုကာ သူ့ကိုယ်ကို သူ ဖျောင်းဖျေကောင်းဖျေကောင်း ဖျောင်းဖျေပေလိမ့်မည်။

ဤကား ကျွန်ုပ်၏ အတွေးမျှသာ ဖြစ်၏။

ထိုကြောင့် ကျွန်ုပ် ပြောသကဲ့သို့ လင်ကွန်းသည် စာကို မပို့ဘဲ ထားလိုက်၏။ အကြောင်းမှာကား နာကြည်းစွာ ပြစ်တင်ခြင်း ကြိမ်းမောင်းခြင်းတို့ သည် အကျိုးမရှိ၊ အချည်းနှီးပင် ဖြစ်ကြောင်းကို သူကိုယ်တိုင် တွေ့ဖူးကြုံဖူးပေါင်း များလေသာကြောင့် ဖြစ်၏။

သိဒ္ဓိခုံရစဲ့သည် သမ္မတ ဖြစ်စဉ်အခါက အရှပ်အတွေး ပြဿနာများ နှင့် ရင်ဆိုင်ရလျှင် အိမ်ဖြူတော်ရှိ သု၏ စားပွဲခုံပေါ် တည့်တည့်တွင် ခွဲထားသော လင်ကွန်း၏ ပုံကြီးကို မေ့ကြည့်လျက် ‘လင်ကွန်းဟာ ငါနေရာမှာ သာရှိရင် ဘူး ဘာလုပ်မလဲ၊ ဒီပြဿနာကို သူ ဘယ်လိုရှင်းပါမလဲ’ဟု သူကိုယ်ကို သူ မေးသည်ဟု ပြောဖူး၏။

ကျွန်ုပ်တို့သည် တစ်ဦးတစ်ယောက်သောသူအား အပြစ်တင်ချင်သလိုလို ဖြစ်လာလျှင် ဒေါ်လာ ငါးပြားတန် ငွေစွဲကို ကျွန်ုပ်တို့၏ အိတ်ထဲမှ ထုတ်ယူ၍ ငွေစွဲပေါ်ရှိ လင်ကွန်း၏ ရပ်ပုံကို ကြည့်ပြီးလျှင် ‘လင်ကွန်းသာ ဤပြဿနာများနဲ့ တွေ့ရရင် သူဘယ်လို လုပ်ပါမလဲ’ ဟူ၍ ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်ကို ကျွန်ုပ်တို့ မေးကြနိုင်။

သင်ကိုယ်တိုင် ပြောင်းလဲပြုပြင် သွန်သင်လေးချင်သော လူတစ်ဦး တစ်ယောက် ရှိပါ၏လော်။ ရှိလျှင် ဤအကြောင်းအစည်းသည် အလွန်ကောင်း၏။ ထိုအကြောင်းအစည်းကို ကျွန်ုပ်လည်း များစွာ ထောက်ခံပါ၏။ သို့ရာတွင် သူများကို မပြုပြင်မီ သင့်ကိုယ်ကို သင်စု၍ ပြုပြင်ရလျှင် သာ၍ မကောင်းပေဘူးလား၊ ဤလုံးအကြောင်းအစည်းသည် သဝန်ကိုရာရောက်၏။ သို့ရာတွင် သူများကို ပြုပြင်ခြင်းထက် ကိုယ်ကိုယ်ကို ပြုပြင်ခြင်းသည် ပို၍ အကျိုးများရုံသာမက များစွာလည်း ဘေးကင်းပေသည်။

‘လူတစ်ယောက်သည် ကိုယ်ကိုယ်ကစွဲ ပြုပြင်လျှင် သူသည် အတော်အသင့် အဖို့တန်လာပြီ’ ဟူ၍ ဘရောင်းနှင်း က ပြောဖူး၏။ သင်သည် သင့်ကိုယ်ကို ‘ရေပြည့်ခုံး’ ဘဝသုတေသနရောက်အောင် ယခုကစွဲ ပြုပြင်လျှင် ခရစ်စမတ်ပွဲတော်လောက်ဆိုရင် နေရာကျကောင်းကျပေမည်။ ခရစ်စမတ်နှင့် နှစ်သစ်ကူးနေ့အတွင်း ရရှိသော အားလပ်ချိန်တွင် သင်သည် အနည်းငယ် အနားယူနိုင်၏။ နှစ်သစ်ကူးနေ့မှစ၍ ရရှိသော အချိန်များကို သူတစ်ဘက်သား အား ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးအတွက် အသုံးပြုနိုင်၏။

သုရာတွင် သင့်ကိုယ်ကို သင် 'ရေပြည့်အီ' ဖြစ်အောင် ပထမ ဖြေပြင်ပါ။

'သင်၏ ဘိန်ပျော်တွင် မသန့်ရှင်းဘဲနှင့် သင်၏ အိမ်နီးချင်း၏ ကောင်မိုးပေါ်တွင်ရှိသော ဆီးနှင်းများကို အပြုံးမတင်ပါနှင့်' ဟူ၍ ဂျွန်းများရှုပ် က ပြောရှုး၏။

ကျွန်းပ် ငယ်ရွယ်စဉ် အခြားလူများက ကျွန်းပ်အား အထင်ကြီးအောင် အပြင်းအထန် ကြီးစားနေရသောအခါတွင် ကျွန်းပ်သည် အမေရိကန်ပြည် စာပေလောကတွင် အတော် နာမည်ကြီးခဲ့ဖူးသော ရစ်ချက် ဟာ့ဒင် ဒေါ် စာရေးဆရာကြီး တစ်ဦးထံသို့ မိုက်မဲသော စာတစ်စောင် ရေးခဲ့ဖူး၏။ ထိုအခါက ကျွန်းပ်သည် စာရေးဆရာများ၏ အကြောင်းကို မဂ္ဂဇင်းဆောင်းပါ တစ်စောင်ရေးရန် ပြင်ဆင်လျက်ရှိသောကြောင့် ဒေါ်ထံသို့ သူ၏ အလုပ်လုပ်ပုံ စနစ်ကို စာရေး၍ မေးလေသည်။ ထိုစာကို မရေးမိ ရက်အနည်းငယ် ခန့်က 'ဤစာကို ပါးစပ်နှင့် ကြောင်းပေးလိုက်သည်။ ပြန်၍ မဖတ်။' ဟူသော စာကို အောက်ဆွယ်က ရေးထားသော စာတစ်စောင်ကို ရရှိရာ ထိုစာရေးသူကို အတော် အထင်ကြီးမိ၏။ ဤစာရေးသူသည် အတော်အလုပ်များ၍ အတော် ကြီးကျယ်ခမ်းနား အရေးပါ အရာရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးပင် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ထင်မိ၏။ ကျွန်းပ်မှာကား အနည်းငယ်ရှိသူ အလုပ်မရှိ။ သုရာတွင် ရစ်ချက် ဟာ့ဒင် ဒေါ်က ကျွန်းပ်အား အထင်ကြီးစေလိုသော ဆန္ဒ ရှိ၏။ ထိုကြောင့် ကျွန်းပ်သည် ကျွန်းပ်၏ စာအဆုံးတွင် 'ဤစာကို ပါးစပ်နှင့် ကြောင်းပေးလိုက်သည်။ ပြန်၍ မဖတ်' ဟု ထည့်၍ ရေးပေးလိုက်၏။

ရစ်ချက် ဟာ့ဒင် ဒေါ်ကား ဂရတနိုက်လုပ်၍ပင် စာပြန်ခြင်းမပြုပေ။ ကျွန်းပ် ရေးပေးလိုက်သော စာအောက်နားက 'မင်း၏ ရိုင်းပျသည့် အမှုအရာ ထက်သာသော အရာသည် မင်း၏ ရိုင်းပျသော အမှုအရာပင် ဖြစ်သည်' ဟူ၍ ရေးသားကာ ကျွန်းပ်စာကို ကျွန်းပ်ထံသို့ ပြန်လိုက်၏။ ကျွန်းပ်မှာသည်ကား မှန်၏။ ကျွန်းပ်သည် သူ၏ ကြိမ်းမောင်းခြင်းကို ခံတိုက်ပေမည်။

၁။ Confucius (Kong Fu Tse)

JL Richard Harding Davis

- * အချို့ အလုပ်များသော ကုန်သည်ကြီးများ အရာရှိကြီးများသည် များသောအားပြင့် စာများကိုယ်တိုင်မဏေ။ ရေးလိုသည့် စာကို ပါးစပ်က လျောာက်ပြောသွားရာ ခုတွဲ၏ စာရေးများက လက်ရေးတို့နှင့် မှတ်သားလျက် အရှည်ကို လက်နှုပ်စက်နှင့် ရိုက်ပေးသောအားဖူး လက်မှတ်ရေးထိုး လေ့ရှိလေသည်။

သို့ရာတွင် ပုထော်မျှသာဖြစ်သောကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် ထိုကဲသို့ ဆုံးမလိုက်ခြင်းကို ချုပ်ရှုမှန်းတီး၏။ ကျွန်ုပ်သည် ထိုကဲသို့ ဆုံးမလိုက်ခြင်းကို မည်မျှ ချုပ်ရှုမှန်းတီးခဲ့သနည်းဟူမှ ဆယ်နှစ်လောက်ကြော၍ ရစ်ချက် ဟာသင် ဒေဝါ သေဆုံးသည် သတင်းကို ဖတ်ရသောအခါ ကျွန်ုပ်၏ ရင်တွင်၌၍ ပေါ်လေသည့် တစ်ခုတည်းသော စိတ်သည် သူအပေါ်တွင် နာကြည်းသောစိတ်ပင် ဖြစ်သည်ကို ပေါ်ရှုက်ရှုက်နှင့်ပင် ၁နှင့်ခံရတော့မည်။

သင်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြော၍ သေဆုံးမှ ပြနိုင်မည့် မှန်းစိတ်ကို မနက်ဖြန် ဆွေပေးလိုပါလျှင် မှန်သည်များသည်ကို အပထား၊ အနည်းငယ် နာကြည်းဖွယ် ကောင်းသည့် အပြစ်တင်ခြင်း တစ်ခုခုကို ပြောကြနိုင်။

လူများနှင့် ဆက်ဆံသောအခါ အကြောင်းအကျိုးကို နှိုင်းချိန်ဆင်ခြင် တတ်သော သတ္တဝါများနှင့် ဆက်ဆံနေရသည်ဟု၍ မမှတ်လေနှင့်။ ကျွန်ုပ်တို့ ဆက်ဆံနေသည့်သူများမှာ စိတ်ဆောင်ရာသို့ လိုက်ပါတတ်သော သတ္တဝါများ၊ တယု့သန်လျက်ရှိသော သတ္တဝါများ၊ စိတ်ကြီးဝင်၍ ပလွှားနေသော သတ္တဝါများသာ ဖြစ်သည်။

ပြစ်တင် မောင်းမဲခြင်းတည်းဟူသော ဘေးဥပဒ်များစေသည့် မီးများနှင့် မာနတည်းဟူသော ယမ်းအီးတို့ တွေ့ကြလျှင် အကြီးအကျယ်ပေါက်ကွဲတတ်လေသည်။ တစ်ခုတစ်ရုံ ထိုကဲသို့ ပေါက်ကွဲခြင်းသည် အသက်ကိုပင် တို့စေ၏။ သက်သေအဖြစ်ပြရလျှင် ဂျင်နရယ် လီယိုနတ် ၄° ကို ပြစ်တင်ရှုတဲ့ချြေးနောက် စစ်တပ်နှင့်အတူ ပြင်သစ်ပြည့်သို့သွားရန် သူ့အား ခွဲ့မပြေချေး။ သူ၏ အသက်တို့ခြင်းသည် သူ၏ မာနကို ဤကဲသို့ ချိုးနှိမ်လိုက်ခြင်းကြောင့် ပင် ပြစ်တန်ရာသည်။

အက်လိုပ်စာပေကို တိုးတက် မြှုပ်နည်းတင်းသည့် ထင်ရှားသော ဝတ္ထာရေး ဆရာတစ်ဦးဖြစ်သူ စိတ်နသည် သောမတ် ဟာဒီးသည် ပြင်းထန်စွာ ပုတ်ခတ်ရေးသားခြင်းကို တစ်ခုတို့တော်းစွာပ်ပို့ခဲ့၏။ ထိုကဲသို့ ပုတ်ခတ်ရေးသား ချက်ပင်လျှင် အက်လိုပ်လက်ဆရာ သောမတ် ချက်တာတန်းအား သူ့ကိုယ်ကို သတ်၍ သေစေလေသည်။

ငယ်ရွယ်စဉ်က စိုက်လိုက်မတ်တတ် ပြုလုပ်ပြောဆိုတဲ့သော ဘင်ဂျမင် ဖရန်ကလင်း သည် လူများနှင့် ဆက်သွယ်ရာ၌ အလွန်ပါးနပ် ကျွမ်းကျင်လာ သောကြောင့် အမေရိကန် သံအမတ်အဖြစ်ဖြင့် ပြင်သစ်ပြည်ကို စေလွှတ်ခြင်း ခံရပူးလေသည်။ သု၏ အောင်မြင်ခြင်းအကြောင်းရင်းကား အဘယ်နည်း။ 'ကျွန်ုပ်သည် မည်သူ၏ မကောင်းသတင်းကိုမျှ မပြော၊ သို့ရာတွင် လူတုရိုင်း၏ ကောင်းသတင်း ဟုသရွှေ့ကို ကျွန်ုပ် သိသမျှ အကုန်အစင်းပြော၏' ဟူ၍ ပြောဖူး၏။

မည်သည့် လူမြိုက်မဆို ထိပါး ပြောဆိုခြင်း၊ ဆူပူဗြိုင်းမောင်းခြင်း၊ ပြစ်တင်ရှုတ်ချခြင်း အမှုတို့ကို ပြုလုပ်နိုင်၏။ လူမြိုက်အများသည် ဤအမှုမျိုးကို ပြုမှုကုန်၏။

သို့ရာတွင် တစ်ဖက်သား၏ အလိုက် သိနားလည်နိုင်ရန်နှင့် တစ်ဖက်သား၏ အပြစ်ကို ခွင့်လွှတ်နိုင်ရန်အတွက် ကိုယ်ကျင့်တရားနှင့် စောင့်စည်းမှု တို့ကို လိုလေသည်။

မြင့်မြတ်သော လူတစ်ဦးသည် မိမိအောက် ယဉ်တိနိမ်သောသူတို့အား ပြုမှုပုံဖြင့် မိမိ၏ မြင့်မြတ်ပုံကို ထင်ရှားစေလေသည်ဟု၍ ကပြောဖူးလေသည်။

လူများကို ကဲ့ရဲ့သြို့ဟဲ့မည်းအစား ထိုသူတို့၏ သဘောကို သိရ အောင် ကြီးစားကြနို့။ သူတို့ လုပ်မိသော အလုပ်ကို သူတို့ ဘာကြောင့် လုပ်ကြသနည်းဟု၍ အကြောင်းရင်းကို ကြိုးစားပြီး ရှာဖွေကြနို့။ ထိုကဲ့သို့ ပြုလုပ်ခြင်းသည် အပြစ်တင်ခြင်းထက် ပို၍ အကျိုးရှိသေး၏။ ပို၍ စိတ်ဝင်စား ဖွယ် ဖြစ်၏။ ထိုကဲ့သို့ ပြုလုပ်ခြင်းသည် ကြော်နာခြင်း ညာတာခြင်း သနား ခြင်းတည်းဟုသော စိတ်မျိုးကို ဖြစ်ပေါ်စေသည်။ အကြောင်းအားလုံးကို သိလျှင် အပြစ်အားလုံးကို ခွင့်လွှတ်နိုင်၏။

'ထာဝရာရှားသခင်ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင် ရောက်ဆုံးနေသို့ မရောက်သေးမှာ လူတစ်ယောက်ကို ကောင်း မကောင်း ဆုံးဖြတ်ရန် မကြော်ယ်ပါခင်ဗျား' ဟူ၍ ဒေါက်တာချွှန်ဆင်း ကပြောဖူး၏။

အဘယ်ကြောင့် သင်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ကား အပြစ်တင်စောချင်ရသနည်း။

၃။ Benjamin Franklin

၂။ Carlyle

၁။ Dr. Johnson

အခန်း ၂

ဆက်ဆရာဝယ် နည်းကောင်းတစ်မည်

ဤမိုးအောက်တွင် တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူအား ကိုယ်ခိုင်းလိုသည့်အရာကို
လုပ်အောင် ခိုင်းနိုင်သော နည်းတစ်နည်းသာရှိသည်။ ထိုနည်းမှာ မည်သည့်
နည်းများ ဖြစ်ပါလိမ့်ဟူ၍ သင်စဉ်းစားမိပါ၏ လော့။ ဟုတ်ကဲ့ နည်းတစ်နည်း
သာလျှင်ရှိ၏။ ထိုနည်းသည်ကား တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူအား ကိုယ်
ခိုင်းလိုသည့်အရာကို လုပ်ချင်အောင် ခိုင်းခြင်းပင် ဖြစ်၏။

ထိုနည်းအပြင် အခြားနည်း မရှိကြောင်းကို သတိပြုပါ။

တကယ်ပါပဲ။ လူတစ်ယောက်၏ နဲ့ကြားကို ခြောက်လုံးပြီး သေနတ်
နှင့် တော်ပြီးတော့ သူ့နာရီကို ပေးချင်လာအောင် သင်လုပ်ချင်လျှင် လုပ်နိုင်
ပေလိမ့်မည်။ အလုပ်ထုတ်ပစ်မည်ဟု ဖြိမ်းခြောက်ခြင်းအားဖြင့် သင့်လုပ်သား
တစ်ဦးကို သင့်မျက်စီအောက်တွင် သင့်အား ကျဖော်လောင်ဖက်ရအောင်
ခိုင်းနိုင်ပေလိမ့်မည်။ ကလေးတစ်ဦးအား ကျော်ဖြင့်ရိုက်ချိသော်လည်းကောင်း၊
ခြောက်လုန်၍သော်လည်းကောင်း သင် ခိုင်းလိုသည့် အရာကို လုပ်အောင်
ခိုင်းနိုင်ပေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ဤကဲ့သို့ မသိမဲ့ သောနည်းများမှ အလိုမရှိ
အပ်သော အမူအခင်းများသည် ပေါက်ဖွားလာတတ်လေသည်။

ကျွန်ုပ်သည် သင့်အား မည်သည့်ကိစ္စကိုမဆို ပြုလုပ်စေလိုက်
ကျွန်ုပ် ပြုလုပ်ရမည့် တစ်ခုတည်းသောနည်းလမ်းမှာ သင်အလိုရှိသည့်အရာကို
သင့်အား ပေးခြင်းပင် ဖြစ်၏။

သင် ဘာကို အလိုရှိသလဲ။ ယခုခေတ်တွင် အထင်အရှားဆုံးသော စိတ်ဘက်ဆိုင်ရာ ပညာရှိကြီးတစ်ဦး ဖြစ်သည့် မိယင်နာမြို့^၁ မှ ဒေါက်တာ ဆစ်ကမန် ဖျို့ကြုံ^၂ က သင်နှင့် မိမိကိုယ်ကို အထင်ကြီးသော စိတ်တို့၏ တိုက်တွန်းမှုနှစ်ခုမှ ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်ဟူ၍ ပြောကြားဖူး၏။

အမေရိကန်ပြည်၏ အနက်နဲ့ဆုံးသော သဘာဝတွေ ပညာရှိကြီးပါမောက္ခ ဒွန်ဂျာဝိ^၃ က အထက်ပါစကားကို အနည်းငယ်ပြင်၍ ပြောလေသည်။ လူတို့တွင် အပြင်းပြဆုံးသော စိတ်သည် မိမိကိုယ်ကို မိမိ အထင်ကြီးသော စိတ်ပင် ဖြစ်သည်ဟု ဒေါက်တာ ဂျာဝိက ပြောလေသည်။ မိမိကိုယ်ကို မိမိ အထင်ကြီးသောစိတ် ဆိုသော စာပိုဒ်ကို ကောင်းစွာ မှတ်သားထားပါ။ ထိုစကားသည် အမိပှာယ်လေးနက်၏။ ဤစာအုပ်ထဲတွင် ထိုစကားအကြောင်းကို သင်သည် အမြှာက်အမြား ကြားရပေလတ္တာ။

သင် ဘာကို အလိုရှိသလဲ။ များများလဲ အလိုရှိမည် မဟုတ်ပါ။ သို့ရာ တွင် သင်အလိုရှိသော အနည်းငယ်သော အရာတို့ကို သင်သည် မရလျှင် မနေနိုင်လောက်အောင် အလိုရှိ၏။ လူလားမြှာက်သူတိုင်းလိုလိုပင် အလိုရှိကြသော အရာများမှာ

၁။ ကျွန်းမာခြင်းနှင့် အသက်ရည်ခြင်း

၂။ အစား

၃။ အအိပ်

၄။ ဓဇနနှင့် ဓဇဖြင့်ဝယ်ယူနိုင်သည် ပစ္စည်း

၅။ တမလွန်ဘဝ၏ အရေး

၆။ ရာဂစ်တ် ပြောငြိမ်းမူ

၇။ သားသမီးတို့၏ ကောင်းစားရေး

၈။ မိမိကိုယ်ကို မိမိ အထင်ကြီးလိုခြင်း

ထို ရှစ်ချက်အနက် တစ်အချက်မှာတစ်ပါး ကျွန်းအချက်များ အားလုံး လိုလိုပင် သင်သည် ရရှိနိုင်လေသည်။ အစားနှင့် အအိပ်တို့ကို အလိုရှိသည့် ဆန္ဒတို့လောက် လေးနက် ပြင်းထန်ပြီးလျှင် တစ်ခါတလေမှုသာ ဆန္ဒပြည့်ဝ

၁။ Vienna

၂။ Dr. Sigmund Freud

၃။ Professor John Dewey

ရသာ တောင့်တချက်တစ်ခု ရှိလေသည်။ ထိုတောင့်တချက်ကို ဖြုံးက်က
ကြီးမားလိုသော ဆန္ဒဟု ခေါ်လေသည်။

လူတိုင်း အမြဲာက်ကြိုက်သည်ဟု လင်ကွန်းသည် စာတစ်စောင်တွင်
အစချိ၍ ရေးသားဖူး၏။ ချီးမွမ်းခံလိုသော ရမွှောက်သည် လူတို၏ အနက်နဲ့
ဆုံးသော ပင်ကိုသော ဖြစ်သည်ဟူ၍ ဝိယျုံ်မဲးက ပြောဖူး၏။ ဤနေရာ၌
ဝိယျုံ်မဲးသည် ‘အလို’ ‘ဆန္ဒ’ ‘မျှော်လင့်ချက်’ ဟူသော စကားများကို
မသုံးဘဲ ‘ရမွှောက်’ ဟူသော စကားကို ဆုံးလေသည်။

ဤသည်ကား လူတို့တွင် အလွန်ပြင်းပြလျက်ရှိသော ဆာလောင်
မွတ်သိပ်ခြင်းပေတည်း။ ဤစိတ်၏ ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်းကို ဖြုံစုံဖြောင့်
စင်းစွာ ဖြေဖျောက်ပေးနိုင်သော လူထူးသည် လူတို့အား သူ၏ လက်ဝါးအတွင်း
တွင် ဆုပ်ကိုင်ထားနိုင်၍ တွင်းတုံးသမားကပင်လျင် ထိလူသေသေအခါ
ဝမ်းနည်းလိမ့်မည် ဖြစ်၏။

မိမိကိုယ်ကို မိမိ အထင်ကြီးသော စိတ်သည် လူနှင့် တိရဇ္ဇာန်တို၏
သဘာဝကို ကွဲပြားမြားများစေသော အချက်တစ်ချက်ပေတည်း။ သက်သေ
ထူပါအဲ။ ကျွန်ုပ်သည် မစ်ရဲရှိပြည်နယ်တွင် သူရင်းရားကလေးဖြစ်နေခိုက်
ကျွန်ုပ်၏ ဖောင်သည် လုပေသော ဂျူရေးရာဆီ^၁ ဝက်များနှင့် မိဘ အစဉ်
အဆက်က မျက်နှာဖြူသော နွားများကို မွေးဖြူလေသည်။ ထိုဝက်နှင့်
နွားများကို ဗဟိုအနေကိုပိုင်း၊ အရပ်ဒေသတစ်လျောက်ရှိ တောသျေးများနှင့်
တိရဇ္ဇာန်ပွဲများတွင် ပြသလေ့ရှိလေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ပထမဆုများကို
မကြာခဏ ရရှိကြသည်။ ကျွန်ုပ်၏ ဖောင်သည် ဆုအဖြစ်ရရှိသော အပြာရောင်
ဖြေပြားများကို စိတ်ဖြုံစတစ်ပေါ်တွင် တွယ်ကပ်ထား၍ ကျွန်ုပ်တို့အိမ်သို့
မိတ်ဆွေသက်ဟုများ လာကြသောအခါ ကျွန်ုပ်၏ ဖောင်သည် ထိပိတ်ဖြုံစကို
ယူထုတ်လာ၏။ သူက တစ်စကိုကိုင်၍ ကျွန်ုပ်က အမြားတစ်စကို ကိုင်လျက်
ဖြေားများကို ပြလေ့ရှိ၏။

ဝက်နှင့် နွားများသည် သူတို့အတွက် ပထမဆုအဖြစ် ရရှိသော ဖြေား
များကို ဂရမဖိုက်သော်လည်း ကျွန်ုပ်၏ ဖောင်မှုမှုကား များစွာ ဂရမဖိုက်လျက်
ရှိ၏။ ဤဆုများကြောင့် သူ့ကိုယ်သူ အတော် အထင်ကြီးလျက် ရှိလေသည်။

^၁ Duroc-Jersey

^၂ The Middle West

အကယ်ဉ်သာ ကျွန်ပ်တို့၏ မိဘ ဘိုးဘေးတို့တွင် သူတို့ကိုယ်ကို သတို့ အထင်ကြီးသောစိတ်များ ပြင်းပြော မရှိခဲ့ပါမှ ကျွန်ပ်တို့၏ ယဉ်ကျေးမှု သည် ရှိနိုင်မည် မဟုတ်။ ထိကဲ့သို့ စိတ်ဆန္တများ မရှိခဲ့လျှင် ကျွန်ပ်တို့လည်း တိရှားနှင့်များနှင့် ဦးနားလှမည် မဟုတ်ချေ။

ဒေါ်လာဝက်နှင့် ဝယ်ယူလာသော အီမံတောင်ပစ္စည်းများထည့်ထား သည့် စည်ပိုင်းထဲတွင် တွေ့ရှိသော ဥပဒေစာအုပ်များကို အလွန်ဆင်းရှု၍ ကျောင်းမနေဖူးသော ကုန်စုဆိုင်စာရေးကလေးအား လေ့လာသင်ကြားစေ သော အရာသည် မိမိကိုယ်ကို မိမိ အထင်ကြီးသော ထိစိတ်ပင် မဟုတ်ပါလော်။ ဤ ကုန်စုဆိုင် စာရေးကလေး အကြောင်းကို သင်သည် ကြားဖူးကောင်းကြားဖူးပေမည်။ သူ၏ နာမည်မှာ လင်ကွန်း ဖြစ်သည်။

အစ်ကင်း^၃ အား ကမ္မာကျော် အမြဲတေဝတ္ထုများကို .ရေးစေသော အရာသည်လည်း မိမိကိုယ်ကို မိမိ အထင်ကြီးသော ထိစိတ်ပင် ဖြစ်လေသည်။ ထိစိတ်ပင်လျှင် သာ ခရစ်စတိဟာ ရင်း၊ အား ကျောက်တုံးများဖြင့် ‘နတ်ဘုံ နတ်နန်း’များ ပေါ်ပေါက်စေခဲ့လေပြီ။ ထိစိတ်ပင်လျှင် ရော့ဖဲးလားကို သူ၊ တော်သက်တွင် သုံးမကုန်နိုင်သော သန်းပေါင်းများစွာ ဥစ္စာပစ္စည်းတို့ကို စုစေခဲ့လေပြီ။ ထိစိတ်ပင်လျှင် သင်နေသော မြို့မာရိုသည် အချမ်းသာဆုံး သူငွေးအား သူနေနိုင်သည်ထက် အဆပေါင်းများစွာ ကျယ်ပြန်သော အီမံကြီးရနိုင်ကို ဆောက်စေခဲ့လေပြီ။

ထိစိတ်ပင်လျှင် နောက်ဆုံးပေါ် ဖက်ရှင်ကို ဝတ်၊ နောက်ဆုံးပေါ် ဖော်တော်ကားကို စီး၍ ဥက္ကတထက်မြှုက်သော သင်၏ ကလေးများအကြောင်းကို ပြောချင်အောင် သင့်အား လုပ်ပေးခဲ့ဖူးလှလေပြီ။

မြောက်မြားစွာသော လုလင်ပြုတို့အား လူဆိုးဂိုဏ်းဝင်များ၊ သေနတ် ကိုင် လူဆိုးများဖြစ်အောင် သွေးဆောင်ခဲ့ဖူးသော စိတ်သည်လည်း ထိစိတ်ပင် ဖြစ်၏။ ‘ယောဥယျာအားဖြင့် ကာလပေါ် ရာအဝတ်ကောင်ကလေးများသည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို အထင်ကြီးနေသော စိတ်ထားများ မိုးမွန်လျက်ရှိကြ၍’ သူတို့ကို ဖမ်းမြှုပြုးလျှင် ပြီးချင်း သူတို့ တောင်းဆိုသော ပထမ အချက်သည် သူတို့ကို လူစွမ်းကောင်းများဖြစ်အောင် ရေးသားထားသော ကြောက်စရာ့ သတင်းများ

အပြန်အလှန်သဘာအားဖြင့် ပြောရမည်ဆိုလျှင် ဤစာအပ်
ထူးသည် နှားကျောင်းသား တစ်ဦးအား နှစ်ရင်းဝန်ဖြစ်အောင်
ပြုလုပ်ပေးခြင်းရာ မစွမ်းနိုင်စေကောမှု၊ ထိန္ဒားကျောင်းသားအား
စာအပ်ပါ နည်းများကို အသုံးပြုစေခြင်းဖြင့် အပျောင်းတကူ အပျောင်းဆုံး
လျှပ်စီးပေးခြင်း ပေါ်များအောင်သော်လည်းကောင်း၊ မိတ်ဆွေသက်ဟံသာ
များများအောင်သော်လည်းကောင်း ပြုလုပ်ပေးနိုင်သည်ဖြစ်ရာ ချစ်ခင်
သူနှင့် မိတ်ဆွေသက်ဟံသာ ပေါ်များသော ထိန္ဒားကျောင်းသားတွင်
အဘယ်မှာလျှင် ချမ်းသာခြင်းကို မရဘဲ ရှိပါတော့အဲနည်း။

ဤစာအပ်တွင်ပါသော နည်းများသည် နည်းထူး နည်းဆန်း
များ မဟုတ် လုပေါ်ကာစက အစပြု၍ ပေါ်ပြီးသော သမားရှိုးကျေ
နည်းများဖြစ်ကြောင်းကို စာအပ်ရေးသုသည် စာအပ်ထဲတွင် အခါ
အခွင့် ရတိုင်း ဝန်ခံထားပေ၏။ သတိမမှုလျှင် ရမှုပြင်ဟုဆိုသော
စကားကဲသို့ များစွာသော လူတို့သည် မိမိတို့သာ သတိမှုခဲ့သော
လက်နှင့် လုမ်းယူကာမျှဖြင့် ရနိုင်သည်နည်းများအပေါ်တွင် အမှတ်
တမ္မာ နေခဲ့သဖြင့် ထိုနည်းများဖြင့် ထိုသူတို့သည် မပေါင်းမိဘဲ
မျက်နှာစိမ်းများ ဖြစ်၍ နေကြ၏။

သက်သေထုတ်၍ ပြုပေါ်မှု ဤစာအပ် တစ်အပ်လုံးကို ချုံး
လိုက်လျှင် ‘အများအကျိုးဆောင် ကိုယ်အကျိုးအောင်သည်’ ဟူသော
နည်းကောင်းတစ်ခု ထွက်လာ၏။

ထိုစာအပ်မပေါ်မိ နှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင့်ငါးရာလောက်က
သာရှိုးဟော မိုးလွှာကရော၊

ဝဒညှူ ဝိတာ မစွာရော၊

နေတာ ဝိနေတာ အနုနေတာ၊

တာဒိသော လဘဘေး ယသံ။ ။

ဟူ၍ သုံးလူ ထွက်ထား သဗ္ဗည့်မြတ်စွာဘုရားသည် သိရှိုးလ
သုတေသန ဟောကြားတော်မှုခဲ့၏။

ထိုဂါဏ် အခိုဗာယ်ကား ‘အကြင်သူသည် သူတစ်ပါးကို
ချုံးမြောက်တတ်၏။ အဆွေခင်ပွန်းကောင်း ပြတတ်၏။ သူကျေးဇူးကို
သိတတ်၏။ ကင်းသော မစွာရှိယရှိ၏။ သူတစ်ပါး အကျိုးကို
ဆောင်တတ်၏။ သူတစ်ပါး၏အကျိုးကို အဖန်တလဲလဲ ဆောင်ရွက်
တတ်၏။ ထိုသုံး သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အခြေအရုံကို ရနိုင်
၏’ဟု ဆိုလေသည်။

ပင် ဖြစ်လေသည်။ ဘေးဘိ ရှာသုံး၊ လာဒါဒီးယား၊ အိုင်းစတိုင်း၊ လင်းခွဲတော်ကန်းနှင့် သို့မဟုတ် ရှစ်ခုတိုက္ခုသို့သော ပုဂ္ဂိုလ်ကော်တို့၏ ဓာတ်ပုံ သူတို့၏ ဓာတ်ပုံများကို ယူဉ်၍ သတင်းစာထဲတွင် ပါလာသည်ကို ဖြန့်ဆိမ်စွာ ကြည့်နေရစဉ် လျှပ်စစ်ဓာတ်ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် တင်၍ အသတ် ခံရမည့် ဘေးကို သတိမရသလိုပင် ဖြစ်နေကြလေသည်။ ဤသို့လျင် နယူးယောက် ဖြူးတော်၏ ပုလိပ်မင်းကြီးဟောင်း အီးပါ မူလရှာနေ^၆ က ထုတ်ဖော်ပြောဖူး၏။

အကယ်၍ သင်သည် မည်သို့သောအလုပ်ကို လုပ်ခြင်းဖြင့် သင့်ကိုယ် သင် အထင်ကြီးသော သင်၏ အာသာကို ပြောစေသည်ဟု ကျွန်ုပ်အား ပြောကြားပါလျှင် သင်သည် ဘယ်လိုလုစား ဖြစ်သည်ကို သင့်အား ကျွန်ုပ် ပြောကြားနိုင်မည်ဖြစ်၏။ ထိုစိတ်ကို အကဲခတ်ခြင်းဖြင့် သင်၏ အကျင့် စာရိတ္တကိုဆုံးဖြတ်နိုင်မည် ဖြစ်၏။ ထိုစိတ်သည်ပင်လျှင် သင့်တွင် အထင်ရှား ဆုံးသော အရာဖြစ်သည်။ သက်သေထဲတဲ့၍ ပြုံးအုံ။ တစ်ခါမျှလည်း မမြင်ဖူး၊ နောင်လည်း ဘယ်တော့မျှတွေ့ရမည့် မဟုတ်သော တရတ်ပြည် ပိုကင်း^၇ ဖြူးရှိ ဆင်းရသားသန်းပေါင်းများစွာကို ကုသရှန်အတွက် ခေတ်မီ ဆေးရုံတစ်ရုံကို ဆောက်လုပ်ရန် ငွေလှေဒါန်းခြင်းအားဖြင့် ချွှန် ဒီရော့လား သူငွေးကြီးသည် မိမိကိုယ်ကို မိမိ အထင်ကြီးနေသော သူ၏အာသာကို ဖြေခဲ့ လေသည်။ ဒီလင်ဂျာ^၈ မှာမူကား ခိုးသားစားပြ ဘဏ်တိုက်လုသမား လူသတ် သမား ဖြစ်ခြင်းဖြင့် သူ ကိုယ်သူ အထင်ကြီးနေသော အာသာကို ဖြေခဲ့လေ သည်။ စက်သေနတ်ကိုင်ပုလိပ်များ နောက်ကလိုက်လာသောကြောင့် မင်နိုတာ^၉ ပြီးည်နယ်ရှိ ခြေသမားတစ်ဦး၏ အိမ်တွင်းသို့ အတင်းဝင်ပြီးနောက် ဒီလင်ဂျာဆိုတာ ကျူပ်ပဲ့ဟု ပြောလေသည်။ ပြည်သူ့ရန်သူ အမှတ် တစ် ဖြစ်ရသည်ကို သူသည် ရှုတ်ယူ၏။ ‘ခင်များတို့ကို လက်များနဲ့တောင် မတိုဘူး၊ ကျူပ် ဒီလင်ဂျာပဲ့’ ဟု၍ သူက ပြောပြေလေသည်။

၁။ Babe Ruth
၂။ La Guardia
၃။ Einstein
၄။ Lindbergh
၅။ Toscanini

၆။ E.P. Mulrooney
၇။ Peking
၈။ Dillinger
၉။ Minnesota

ဒီလင်ကျာနှင့် ရော့ ဖဲလားတို့၏ ကွဲပြားမြားနားချက်တစ်ရပ်မှာ သူတို့ နှစ်ဦးတွင် မိမိကိုယ်ကို မိမိ အထင်ကြီးသောစိတ်များ တစ်မျိုးစီ ပေါ်ပေါက်လျက် ရှိခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

မိမိကိုယ်ကို မိမိ အထင်ကြီးစေသော စိတ်အတွက် အားကြီးမာန်တက် တုပြိုင်ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည့် ကျော်စောင်ရှားသည့် လူများ၏ အုမြှုံးစရာ သာကေများစွာကို သမိုင်းတွင် အထင်အရားတွေ၊ ရမည်ဖြစ်၏။ ရော့ ဝါရှင်တန်း ပင်လျှင် သူ၊ ကို 'ဘုန်းလက်ရုံးကြီးမြတ်လှစွာသော အမေရိကန်' ပြည်ထောင်စု ၏ သမ္မတမင်း' ဟူ၍ ခေါ်စေချင်၏။ ကိုလဲဘတ်၊ သည် 'သမ္မဒ္မရာတို့၏ ရေကြောင်း စစ်ပိုလ်ချုပ်ကြီးနှင့် အိန္ဒိယပြည်၏ ဘုရင်ခံချုပ်' ဟူသော ဘွဲ့ကို သူ၊ အား ပေးပါမည်အကြောင်း အသနားခဲ့ဖူး၏။ 'ကေရာ ထိပ်ခေါင်ကြီး' ဟူ၍ လိပ်မတတ်သော ပေးစာများကို ကက်သရင်းကရိတ်၊ သည် ဖောက်၍ မဖတ်ချေး။ အိမ်ဖြူတော်တွင် မစွဲက် လင်ကျွန်းက မစွဲက်ဂရန့်၊ ဘက်သို့ လှည့်ပြီးလျှင် 'ငါ အထိုင်မဆိုင်းဘနဲ့ ငါရှေ့မှာ ညည်း ဘာကြောင့်ထိုင်ရသလဲ' ဟူ၍ ကျားမကဲ့သို့ ကြောက်မက်ဖွယ် ဟစ်အော်ခဲ့ဖူး၏။

ရေကြောင်း စစ်ပိုလ်ချုပ်ကြီး ဘတ်။ အား အန္တာတိတ်^၆ သမ္မဒ္မရာ ဘက်ဆီသို့ ခရီးထွက်သွားနိုင်ရန်အတွက် ကျွန်းပို့တို့၏ သန်းကြွယ်သူငွေးကြီးများက ငွေများဖြင့် ထောက်ပုံကြောင်းသည် ထိအရပ်တွင် တွေ့ရှိသော ရေခဲအတိ ဖုံးနေသည့် တောင်တန်းများကို ထိုသူငွေးကြီးများ၏ နာမည်ဖြင့် အမည်မှတ်ပါမည်ဟူသော ဝန်ခံချက်ကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည်။ ပစ်တာဟူးဂိုး၊ သည် ပြင်သစ်ပြည်၏ ဖြို့တော်ကို ပဲရစ်ဟု ခေါ်မည်အစား ဗစ်တာဟူးဂိုး၊ ဟူ၍ ပြင်မှည့်စေလိုသည့် ဆန္ဒထက်လျော့သော အမြားဆန္ဒ မရှိချေး။ ကုပ္ပါယသည်တို့၏ ဘုရင်တစ်ဆုဖြစ်သော ရှိတ်စေးယား^၇ ပင်လျှင် သု၏ နာမည် ပြောင်သည်ထက် ပြောင်စေရန် သု၏ မိသားတစ်စုနှင့် ထိုက်တန်သော အဆောင်အယောင်တို့ကို ရအောင် ကြိုးစားခဲ့ဖူး၏။

အမြားသူများက သနား၍ ဂရတစိုက်လုပ်ခြင်းကို ခဲ့ရလျက် မိမိကိုယ်ကို မိမိ အထင်ကြီးနေသော အသာများ ပြောလိုသောကြောင့် သူတို့သည်

^{၁။} George Washington

^{၅။} Admire Byrd

^{၂။} Columbus

^{၆။} The Antarctic

^{၃။} Catherine the Great

^{၇။} Victor Hugo

^{၄။} Mrs. Grant

^{၈။} Shakespeare

တစ်ခါတစ်ရု ကိုယ်မကျန်းဟန် ဆောင်ကြ၏။ သက်သေ ပြပါအဲ။ မစွက် မက်ကင်လေး ကို ကြည့်ပါ။ သူ၏ ခင်ပွန်းသည် အမေရိကန်ပြည် သမ္မတ မင်းအား အရေးကြီးသော တိုင်းရေးပြည်ရေးကို ဘားချိတ်လျက် ခုတင်ပေါ်တွင် နာရီပေါင်းများစွာ အသာ စောင်းပြီးလျှင် သူ.ကို ပွဲဖက်၍ အပ်ပျော်အောင် သိပ်စေသောအားဖြင့် ထိမိန်းမသည် မိမိကိုယ်ကို မိမိ အထင်ကြီးလိုသော အသာကို ပြနေစေသည်။ သူ.ကို ဂရုစိုက်စေလိုသည့် အသာကို ပြနေစေရန် သူ.စိုက်သွားများကို တပ်နေစဉ် သမ္မတမင်းအား အနားတွင် နေခိုင်းသည်။ တစ်ကြီးမားသော် ချွှန်ဟေး၍ နှင့် ချိန်းထားသောကြောင့် သူ.ကို သွားစိုက်ဆရာနှင့် ထားပစ်ခဲ့သည့်အတွက် သူသည် အတော်ပင် ဆူပွက်ခဲ့သေး၏။

‘တစ်နေ့တွင် ဒီမိန်းမဲ့ဟာ သူ.အသက်ကိုသူ ပြန်တွက်ကြည့်ပြီး ငါတော့ ဒီတစ်သက်မှာ လင်မရတော့ပါဘူးလို့ တွေးမိပါလိမ့်မယ်၊ တစ်ကိုယ် တည်း နေရမယ့် နှစ်တွေက အများကြီး၊ မျှော်လင့်ချက်ကလဲ သိပ်မရှိလှ၊ အဲဒီတော့ အိပ်ရာပေါ်က တစ်ခါတည်း မထတော့ဘူး၊ လူမမာလုံးလုံးကြီး ဖြစ်နေတော့တာပဲ၊ ဆယ့်နှစ်လုံးလုံး သူ.အမေကြီးဟာ သူနေတဲ့ သုံးထပ်တိုက် ပေါ်အထိ စားစရာ သောက်စရာတွေကို တက်လိုက် ဆင်းလိုက်နဲ့ သယ်ပိုရင်း သူ.ကို ပြုစုနေရတယ်၊ ဒါနဲ့ တစ်နေ့ကျတော့ သူ.အမေအုံကြီးဟာ အလုပ် ပင်ပန်းပြီး လဲသေပါရော၊ တန်းနှေး အပတ်ပေါင်း အတော်ကြာကြာ လူမမာ ဟာ စွမ်းနယ်နေတာပေါ်လေ၊ သည်နောက် အိပ်ရာကထ အဝတ်အစားလဲပြီး ရှေ့ကလို ကျွန်းမာလာတော့တာပဲ့ဟု မိမိကိုယ်ကို မိမိ အထင်ကြီးနေသော စိတ်ကို ပြနေလိုသောဆန္ဒကြောင့် ကျွန်းမာသနနွမ်းလျက်နှင့် လူမမာလုပ်နေ သော မိန်းမတစ်ဦး၏၏ အကြောင်းကို ကွွန်းပို့အား မေရ့ရောဘတ် ရှိုင်းဟတ်။ က ပြောပြုဖူး၏။

မိမိကိုယ်ကို မိမိ အထင်ကြီးနေသောသည်း မျှော်လင့်သည့်အတိုင်း ဤကြွောကြွောကြိုးက အထင်ကြီးခွင့် မပေးသဖြင့် စိတ်တိုင်းကျ အထင်ကြီး ခွင့်ရသော အရုံးဘဝသို့ လူတို့သည် ပြောင်းကြကုန်၏ဟူ၍ စိတ်ပညာဘက် ဆိုင်ရာ အချို့ပါရရှိကြီးများက ထုတ်ဖော်ပြောကြားဖူးလေသည်။ အမေရိကန်

၁။ Mrs. McKinley

၂။ John Hay

၃။ Mary Roberts Rinehart

ပြည်ထောင်စုရှိ ဆေးရုံများတွင် အခြားသော ရောဂါများကို ခဲစားလျက်ရှိသော ဝေဒနာသည်များအားလုံးကို စုပေါင်းထားသော အရေအတွက်ထက် စီတွေ ရောဂါ ခွဲကပ်လျက်ရှိသော ဝေဒနာသည်တို့၏ အရေအတွက်က ပိမ့်များပြား လျက် ရှိလေသည်။

သင်၏ အသက်သည် တစ်ဆယ့်ငါးနှစ်ထက် ကျော်၍ သင်သည် နယူးယောက်ပြည်နယ်တွင် နေသူတစ်ဦးဖြစ်ခဲ့ပါမှ ခန့်ခွဲလောက် အရှုံထောင် ကျေနေဖို့ရန် အခွင့်အလမ်းများသည် အပုံ ၂၀ ပုံလျှင် တစ်ပုံလောက် ရှိလေသည်။

ရုံးသွပ်ခြင်း၏ အကြောင်းရင်းကား အဘယ်နည်း။

ထိုကဲ့သို့ အဆုံးမသတ်သောမေးခွန်းမျိုးကို မည်သူမျှ ဖြစ်ဆိုနိုင်မည် မဟုတ်။ သို့ရာတွင် ဆစ်ဖလစ် ၁၇၅၈ ခေါ် ကာလသားရောဂါများ ကျေရောက်ပြီးလျှင် ထိုရောဂါပိုးထို့သည် ဦးနောက်အိမ်များကို ပျက်ဆီးသောကြောင့် ရုံးသွပ်သွား ရုံးသည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့ သိရှိရ၏။ ရုံးသွပ်သောရောဂါများအနက် တစ်ဝါက်လောက် သည် ဦးနောက်ပျက်၍သော်လည်းကောင်း၊ အရှင်ကြောင့်သော် လည်းကောင်း၊ အဆိပ်အတောက် များကြောင့်သော် လည်းကောင်း၊ ဒက်ရာ ဒက်ချက်များ ကြောင့်သော်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။ ကျုန်တစ်ဝါက်မှုကား ဦးနောက်တစ်စုံ တစ်ရာ ချို့ယွင်းချက် မရှိဘဲနှင့် ရုံးသွပ်လျက် ရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။ အလွန် ထိတ်လန့်ဖွှုံးရာကောင်းလေစွာ။ ထိုဝေဒနာသည်များ အန့်စွဲရောက်ပြီး နောက် သူတို့၏ ဦးနောက်များကို ထုတ်ယူ၍ အားအကြီးဆုံး ပိုးမွားကြည့် မှန်ဘိလုံးကြီးများနှင့် သေချာစွာ ကြည့်ရှုစစ်ဆေးရာ ထိုဦးနောက်များသည် သင်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ ဦးနောက်များကိုသိပို့ပင် လတ်ဆတ်ကောင်းမှန်လျက် ရှိကြောင်းကို တွေ့ရ၏။

သို့ဖြစ်လျက် ဤလုများသည် အဘယ်ကြောင့် ရုံးသွပ်သွားရသနည်း။

ထိုမေးခွန်းကို ကျွန်ုပ်တို့၏ နာမည်အကြီးဆုံး စီတွေဆေးရုံတစ်ရုံ၏ ဆရာဝန်ကြီးတစ်ဦးအား ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် မေးမြန်းဖူး၏။ ရုံးသွပ်သော ဝေဒနာဘက်တွက် အထူးကျမ်းကျင်သောကြောင့် အလွန်ရှိနိုင်ခဲ့သော ဂုဏ်ထူး ဘွဲ့ထူးကြီးများကို ရရှိထားသော ထိုဆရာဝန်ကြီးကိုယ်တိုင်ကပင်လျှင် ဤ မေးခွန်းကို မဖြေနိုင်ပါဟု ရှိုးရှိုး ဖွင့်ပြောဖူး၏။ မည်သူမျှလည်း အသေအချာ

သိမည် မဟုတ်။ သို့ရာတွင် ရူးသွပ်သွားသော လူတို့သည် မရူးသွပ်မိက မအဲစားရရှာသော မီမံကိုယ်ကို မီမံအထင်ကြီးသောစိတ်ကို ရူးသွပ်သောအခါမှ ခံစားကြရလေသည်ဟု ထိုဆရာကြီးက ပြောပြဖူးလေသည်။ ထိုနောက် ဆရာကြီးသည် ကျွန်ုပ်အား အောက်ပါ အဖြစ်အျက်ကို ပြောပြလိုက်လေသည်။

‘ကျွန်ုပ်ထံတွင် လင်ယူမှားတဲ့ မိန့်ဗီးမ လူမမှာတစ်ဦး ဆေးကုန်တာ ရှိတယ်၊ လင်ယူတဲ့အတွက် သူ့ကို ချစ်မယ့် လင်ရယ်၊ ရာဂ ဌ်မူးမှုရယ်၊ ကလေးရယ်၊ ဂဏ်ရပ် သူမျှော်လင့်ခဲ့တယ်၊ သို့ပေမယ့် သူ့မျှော်လင့်ချက်တွေ ဟာ အကုန်လုံးလွင့်စင်ကုန်တာပဲ၊ သူ့ယောက်သွားက သူ့ကို မချစ်၊ သူနဲ့တောင် ထမင်းလက်ဆုံးမစား၊ သူ့လင်နေတဲ့ အပေါ်ထပ်ကို သွားပြီး သူကိုယ်တိုင် ထမင်း ခူးခံပေါ်ကျွေးရတယ်၊ သူ့မှာကလေးလဲ မရှိ၊ ဂဏ်လဲ မရှိ ဒါနဲ့ သူရူးပါ ရော၊ သူ့စိတ်ကုးထဲမှာ သူ့လင်ကို သူကွာလိုက်ပြီး အပျိုဘဝက သူ့နာမည်ကို ပြန်ယူထားတယ်၊ ယခု သူ့ကိုယ်သူ အကံလိပ် မူးမတ်တစ်ဦးနှင့် အိမ်ထောင် ပြဖက်လို့ ယုံကြည်နေပြီး သူ့ကို လေဒီ ဆမစ်လို့ အခေါ်ခိုင်းနေတယ်။’

‘ကလေးကို ဘယ်လောက် လိုချင်နေသလဲဆိုရင် ညာတိုင်း ကလေး တစ်ယောက် တစ်ယောက် မွေးနေတယ်လို့ သူထင်နေတယ်၊ သူ့အခန်းထဲကို ကျွန်ုပ်ဝင်သွားတိုင်း ‘ဆရာ မနေ့သာက ကျွန်ုပ်မ ကလေးတစ်ယောက်မွေးတယ်’ ဟု ဆီးပြီး ပြောတယ်’ဟု၍ ကျွန်ုပ်အား ထိုဆရာဝန်ကြီးက ပြောပြလေသည်။

လူကောင်းပကတိဖြစ်စဉ်က သု၏ မျှော်လင့်ချက်များသည် အားလုံး ပျက်စီးခဲ့လေသည်။ သို့ရာတွင် ရူးသွပ်သောအခါမှ သု၏ လိုအင်ဆန္ဒများ အားလုံး ပြည့်ဝရခြင်းသည် ကြေကွဲဝမ်းနည်းဖွယ်ရာကောင်းသလား ကျွန်ုပ် မသိပါ။ သို့ရာတွင် သူ့ဆရာဝန်ကမှာကား ‘ကျွန်ုပ် လက်ကို ဆန့်လိုက်ရှုဖြင့် သူရူးသွပ်တဲ့ ဝေဒနာကို ပျောက်စေနိုင်မည်ဆိုသော်လည်း ကျွန်ုပ်သည် ပျောက်အောင် မလုပ်ပေးလို့၊ ယခုအတိုင်း သူသည် ပို၍ စိတ်ချမ်းသာသည်’ ဟု ကျွန်ုပ်အား ပြောလိုက်၏။

လူတစ်စုအနေနှင့် ပြောရလျှင် အရားများသည် သင့်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ထက် ပို၍ စိတ်ချမ်းသာကြသေး၏။ များစွာသော လူတို့သည် ရူးနေသည်ကို နှစ်ခြိုက်ကြ၏။ အဘယ့်ကြောင့် မနှစ်ခြိုက်ရမည်နည်း။ သူတို့၏ ခက်ခဲသော ပြဿနာများကို သူတို့ ဖြေကြခြင်းပင် ဖြစ်၏။ သူတို့သည် သင့်အား

ဒေါ်လာတစ်သန်းတန် ချက်လက်မှတ်ကို ရေး၍သော်လည်း ပေးလိမ့်မည်။ အာဂါခန်း မင်းသားကြီးထံသို့ မိတ်ဆက်စာတစ်စောင်သော်လည်း ရေးပေးလိမ့်မည်။ သူတို့ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အလိုဂိုဏ်သော သူတို့ကိုယ်ကို သူတို့အထင်ကြီးနေသည့် ဆန္တကို ရူးသွပ်နေစဉ် သူတို့သည် ပြည့်ဝကြရလေသည်။

အကယ်၍ အချို့လူတို့သည် မိမိကိုယ်ကို မိမိ အထင်ကြီးနေသော ဆန္တကို ပြည့်ဝရှုအတွက် ရူးသွပ်သည့် ဘဝသို့ပင် ကူးပြောင်း ရသည်ဟု ဆိုလျှင် လူတို့အလိုဂိုဏ်သော ဆန္တများကို မရူးသွပ်ရဘဲနှင့် ပြည့်ဝအောင် သင်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ လုပ်ပေးနိုင်ပါလျှင် အုံ၍ မကုန်နိုင်သော ကိစ္စများကို ကျွန်ုပ်တို့သည် မည်၌ ပြီးစီအောင် လုပ်နိုင်မည်ကို တွေး၍ကြည့်ကပေတော့။

ကျွန်ုပ် သိရသလောက်မှာ လစာငွေအဖြစ်နှင့် တစ်နှစ်လျှင် ဒေါ်လာငွေ တစ်သန်းရသော သူများသည် လူသမိုင်းတွင် နှစ်ယောက်သာရှိသေး၏။ ပေါ်လတာ ခရိုက်လော့ နှင့် ချားဆုပ် ၃ တို့ ဖြစ်ကြသည်။

အန်ဒရှုံး ကာန်ကိုး သည် ချားဆုပ်ကို တစ်နှစ်လျှင် လစာငွေ ဒေါ်လာ တစ်သန်း သို့မဟုတ် တစ်နေ့လျှင် ဒေါ်လာငွေ သုံးထောင်ခန်းကို အဘယ်ကြောင့် ပေးသနည်း။

ဘာကြောင့်လဲ။

သမဏီသူငွေး အန်ဒရှုံး ကာန်ကိုသည် ချားဆုပ်ကို တစ်နှစ်လျှင် လစာငွေ ဒေါ်လာ တစ်သန်း ပေးထားခြင်းမှာ ချားဆုပ်သည် ပကော်တစ်ယောက် ဖြစ်၍လား။ မဟုတ်ပါ။ သို့မဟုတ်လျှင် သမဏီလုပ်ငန်းကို အမြားသူများထက် ပို၍ နားလည်သောကြောင့်လား။ ဟာ မဟုတ်တာ။ သူ၏ လက်အောက်တွင် သူထက် သမဏီလုပ်ငန်းကို ပို၍ တိုက်တော်သော အလုပ်သမား အမြားက်အမြား ရှိသည်ဟု ချားဆုပ်က ကျွန်ုပ်ကို ပြောပြုဖူး၏။

ဤလခကို သူရခြင်းသည် အမြားစွမ်းရည်သတ္တိတို့ထက် လူများနှင့် ဆက်ဆံရှုံး အသုံးချိန်သော စွမ်းရည်သတ္တိအတွက်ဖြစ်သည်ဟု ရွှေပ်က ပြောပြ၏။ လူများနှင့် မည်ကဲသိသော ဆက်ဆံသနည်းဟု သူကို ကျွန်ုပ်က မေး၏။ သူ၏ ‘တစ်ခုကောင်း’ကို သူပြောသည့်အတိုင်း အောက်တွင် ပြန်၍ ရေးပြ

လိုက်ပါ၏။ ထိုစကားများသည် အမေရိကန်ပြည်ရှိ အိမ်တိုင်း ကျောင်းတိုင်း ဆိုင်တိုင်း အလုပ်ရုတိုင်း၌ တစ်ကဗ္ဗာတည် ကြေးနို့ပြားပေါ်တွင် ထွင်ထားရန် ကောင်းသော စကားများဖြစ်လေသည်။ ဘရာဒီး? နိုင်ငံတွင် မိမည့်မျှော့သည်။ လက်တင်ဘာသာ ကြိယာများသည် မည်သူ့ပြောင်းလဲသည် စသော စာများကို အချိန်ကုန်ခဲ့၍ အလွတ်ကျက်နေမည့်အစား ကလေးများ အလွတ်ကျက်ရန် ကောင်းသော စကားများသည် ထိုစကားပင် ဖြစ်လေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်တိုင် ထိုအတိုင်း ကျွန်ုတောင်သွားနိုင်လျှင် ထိုစကားများသည် သင့်နှင့်ကျွန်ုပ်တို့၏ နောင်ရေးကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲပစ်မည့် စကားများဖြစ်၏။

အလုပ်သမားများကို စိတ်အားတက်ကြော်အောင် ဓာဟေးနိုင်သော ကျွန်ုပ်၏ စွမ်းရည်သည် ကျွန်ုပ် ပိုင်ဆိုင်သမျှထဲတွင် အကြီးဆုံးသော အရည် အချင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ လူတစ်ယောက်အား သူ၏ရှိရှိသော အကောင်းဆုံး

“ ဒါ ပြနိုင်အောင် ပြုင်တင်ပေးရန် နည်းလမ်းသည် ချီးမွမ်းခြင်းနှင့် ရားပေးခြင်းပငဲ ဖြစ်ပါသည်။”

‘အထက်လျကြီးများ၏ ပြစ်တင်ကြိမ်းမောင်းခြင်းလောက် လူတစ်ယောက်၏ တက်လမ်းကို အညွှန်တုံးအောင် လုပ်ပစ်သောအရာသည် မရှိ။ ကျွန်ုပ်သည် မည်သူ တစ်စုံတစ်ယောက်ကိုယ့် အပြစ်မတင်။ လူတစ်ယောက်ကို အလုပ် လုပ်ချင်အောင် ပြုလုပ်ပေးခြင်းကို ကျွန်ုပ် ယုံကြည်၏။ ထိုကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် ချီးမွမ်းရန် အချက်ကိုသာရှာ၍ အပြစ်ရှာရန်ကိုကား လွန်စွာ မုန်းတီးခဲ့၏။ ကျွန်ုပ် အကြိုက်နှင့်တွေ့လျှင် စိတ်ရောကိုယ်ပါ ထောက်ခဲ့၍ ချီးမွမ်းစရာ တွေ့က ရက်ရှုက်ရောရော ချီးမွမ်းပစ်လိုက်၏’ဟူ၍ ရွှေ့က ပြောပြလိုက် လေသည်။

ရွှေ့သည် ထိုကဲ့သို့ ကျွန်ု၏။ ယော်ယျအားဖြင့် လူတို့သည် ဘယ်လို ကျွန်ုသလဲ။ ထိုစကားများနှင့် ပြောင်းပြန် ကျွန်ုကြော်ကုန်၏။ သူတို့အကြိုက်နှင့် မတွေ့လျှင် အစွမ်းကုန် ဆူပွဲက်ပစ်၍ အကြိုက်နှင့်တွေ့လျှင် ပြီ့ပြီ့နောတတ်၏။

‘ကဗ္ဗာပေါ်ရှိ များစွာသော အရပ်အေသာတို့၌ ကျွန်ုပ် ပါောင်းသင်းဆက်ဆံ ခဲ့ရသော လူကြီးလှုပ်များနှင့် များစွာသော လူများထဲတွင် မည်မျှပင် ရာထူးဌာနနှစ်ရ ကြီးမားသောသူပင် ဖြစ်စေကာမူ ကြမ်းမောင်း ဆူပွဲနေသည်။

လက်အောက်တွင် လုပ်နေရသည်ထက် ထောက်ခဲ ချီးမွမ်းလျက်ရှိသော လက်အောက်တွင် အလုပ်ကို ပို၍ကောင်းအောင်နှင့် ပို၍ အားကြိုးမာန်တက် မလုပ်သောသူကို ယခုထက်တိုင် ရှာမတွေ့သေးပေါ်ဟူ၍ ဆုပ်က ပြောဖူး၏။

ထိအချက်သည် အန်ဒရှုံးကာန်ကျို၏ အံမခန်းအောင်မြင်ခြင်း၏ ထူးခြားသော အကြောင်းတစ်ရပ် ဖြစ်သည်ဟူ၍ ဆုပ်က ဖွင့်ဟူ၍ ပြောပြလေ၏။ ကာန်ကျိုသည် သု၏ လုပ်ဖော်လုပ်ဖက်များကို လုများရှုတွင်သော် လည်း ကောင်း၊ နောက်ကွယ်တွင်သော် လည်းကောင်း ချီးမွမ်း၏။

သေပြီးသည့်နောက်ကာလုံးပင် ကာန်ကျိုသည် သု၏ အလုပ်သမား များကို ချီးမွမ်းလိုသောကြောင့်

‘ဤနေရသည် မိမိထက်ပို၍ လိမ္မာရေးခြားရှိသောသူများကို မိမိအား ကူညီအောင် ဘယ်လိုလုပ်ရမည်ကို သိသုတစ်ဦး၏ သချိုင်းဖြစ်သည်’ ဟူ၍ ကောက်ပြားတွင် ထွင်ကာ သု၏ သချိုင်းဂုဏ်တွင် တပ်ဆင်ထား၏။

လုများကို သိမ်းသွင်းရှု၍ ရော့လား၏ အောင်မြင်ခြင်းနည်းကောင်း တစ်ရပ်သည် လိုက်လိုက်လွှဲလွှဲ ချီးမွမ်းခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။ ဥပမာပြပါအံး။ တစ်ခါတွန်းက ရော့လား၏ အစုစပ်ပါတနာတစ်ဦးဖြစ်သော အက်ခွပ် တိဘက်ဖို့ သည် တောင်အမေရိကတိုက်တွင် ရေနဲ့တွင်းတစ်ခုကို အဝယ်မှား သောကြောင့် ကုမ္ပဏီသည် ဒေါ်လာတတ်သန်းခေါ် ရှုံးခဲ့၏။ ထိအခါ ရော့လား သည် ဘက်ဖို့ကို အပြစ်တင်မည်ဆိုလျှင် တင်နိုင်၏။ သို့ရာတွင် ဘက်ဖို့သည် အစွမ်းကုန် ကြိုးစား၍ ဆောင်ရွက်သည်ကို ရော့လားသိသည်နှင့် ဤကိစ္စကို မျက်စီမံတိလိုက်၏။ ထိုသို့လုပ်ခြင်းနှင့် မကျေနပ်သေး။ ရော့လားသည် ဘက်ဖို့ကို ချီးမွမ်းရန်အချက်ကို တွေ့သည်နှင့် ဘက်ဖို့သည် သူသွင်းထားသော ငွေရင်း၏ ၆၀ ရာခိုင်နှစ်းကို ဆုံးရှုံး၍ မသွားလေအောင် တားထားနိုင်လေ သည်ဟူ၍ ချီးကျူး၏။ ‘ဒါအတော်ကို နေရာကျေတာပဲ၊ တို့တစ်တွေ အစဉ် ဒါလောက်ကောင်းအောင် မလုပ်ဖူးဘူး’ဟူ၍ ရော့လားက ပြောလေသည်။

ဘရောဒေး ‘အရပ်တွင် လုများ၏ အာရုံကို ညွှတ်နဲ့အောင် အသုံးတော်ခဲ လျက်ရှိသော အျိမ်းဆရာများထဲတွင်အထင်ရှားဆုံးသော အျိမ်းဆရာ စောက်း သည် အမေရိကန်သူများကို ဂုဏ်မြင်အောင် အမွမ်းတင်ပေးနိုင်သည် စွမ်းရည်။

သတ္တိကြောင့် သူကိုယ်တိုင် ကျော်စောက်တို့ ရရှိလေသည်။ မည်သူတစ်ဦး တစ်ယောက်ကမှ နှစ်ကြို့မဲ့ ပြန်၍ မကြည့်ချင်သော အပေါ်စား မိန်းကလေး များကို မြင်သူတို့ ၁၁။လောက်အောင် တစ်မျိုးတစ်ဖူး ပြုပြင်ပြီးလျှင် ၁၁။တော်စင် ပေါ်သို့ တင်ပေးလိုက်၏။ ချီးမွမ်းထောမနာပြုခြင်းနှင့် မိမိကိုယ်ကို စိတ်ချုပ်ကြည့်လာအောင် ပြုလုပ်ပေးခြင်းတို့၏ တန်ဖိုးကို ကောင်းစွာ သိရှိသည် ဖြစ်ရာ သူ၏ အငြိမ်သမများပေါ်တွေ့ သူကိုယ်တိုင် မြတ်နီးခြင်း ဥာဏာခြင်း တို့ဖြင့် သူတို့ကိုယ်သူတို့ ချောမွေ့လုပ်သော မိန်းမများဖြစ်သည်ဟု အထင် ရောက်စေလေသည်။ သူသည် လက်တွေ့သမားတစ်ဦး ဖြစ်သောကြောင့် တန်ဖိုးနေ့ တစ်ပတ်လျှင် အငြိမ်သမတစ်ဦးကို ဒေါ်လာငွေ ၃၀ ပေးရာမှ ဒေါ်လာငွေ ၁၇၅ အထိ ဖြင့်တင်လိုက်၏။ မိန်းမသားများအပေါ်တွင် အထူးထောက်ထားသောသော်ဖြင့် ဖွူးဗျားထွက်ညှု၏ အစီအစဉ်တွင် ပါဝင်သော အငြိမ်သမများထံသို့ ကြေးနှစ်းတစ်စောင် ပို့လေရှိ၏။ အငြိမ်သမတိုင်းသို့ နာမည်ကျော် အမေရိကန်နှင့်ဆိပ်နှစ်းများကိုလည်း လက်ဆောင်အဖြစ် ပို့စေ၏။

ကျွန်ုပ်သည် တစ်ခါက အစာမစားဘဲနေသည့် ကျင့်စဉ်ကို သဘောကျ သောကြောင့် မြောက်ရက် အစာမစားဘဲ နေခဲ့၏။ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့တွင် အနည်းငယ်ဆာ၍ မြောက်ရက်မြောက်သောနေ့တွင် ထိမျှလောက် မဆောလောင် တော့ချေ။ လူတို့သည် သူတို့၏ သားမယား ဆုံးမဟုတ် လုပ်သားများအား မြောက်ရက်လောက် ထမင်းမကျွေးဘဲထားမိလျှင် သူတို့ကိုယ်တိုင် ရာဇ်ဝါမှ ကြီးကို ကျူးမှုနှင့်မိသလောက် အထင်ရောက်ကြကြောင်း သင်တို့ ကျွန်ုပ်တို့ သိရှိကြ၏။

သို့ရာတွင် ထမင်းကို တောင့်တသလောက် တောင့်တသော စိတ်ရော ကိုယ်ပါ ချီးမွမ်းမှု့ကို လူတို့သည် သူတို့၏ သားမယားကိုသော်လည်းကောင်း၊ လုပ်သားများကိုသော် လည်းကောင်း မြောက်ရက်၊ တန်ဖိုးနေ့ မြောက်ပတ်မျှမက အနှစ် ၆၀ တိုင်အောင်ပင် မပေးဘဲ ထားကြလေသည်။

အယ်ဖရက် လန့်^{၁။} ဆုံးသူသည် ‘ရိုယ့်နီယံ အင် ပိယင်နာ’ ဆုံးသော ပြောတ်တွင် ၁၉၂၈လိုက်ကြီးအဖြစ်ဖြင့် ဝင်ရောက်ကပြရစဉ်က ‘ကျွန်ုပ်ကိုယ်ကို ကျွန်ုပ် အထင်ကြီးစေရန်အတွက် အားဖြည့်မှုလောက် မည်သည့်အရာကိုမျှ ကျွန်ုပ် မလို’ ဟူ၍ ထုတ်ဖော်ပြောဖူး၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် အစာအာဟာရကောင်း

^{၁။} Alfred Lunt

JL 'Re-union in Vienna'

များဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ ကလေးများ မိတ်ဆွေသို့မဟုတ် လုပ်သားများ၏ ကိုယ်ကာယများကို သန်မှာထွားကျိုင်းအောင် ပြုလုပ်ပေးကြ၏။ သို့ရာတွင် သူတို့၏ ငယ်နေသော စိတ်များကို ကြီးထွားလာအောင် ဘယ်နှစ်ခါများ လုပ်ပေးဖူးသလဲ။ အားအင် ဖြည့်တင်းရန် ကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုသူများအား အမဲသားကင်နှင့် အာလုံးကို ပေးခဲ့ကြ၏။ သို့ရာတွင် အရှက်တက်တွင် မြင်ရသော ကြယ်တာရာများသည် လူတို့၏ နဲ့လုံးကို နှစ်သိမ့်စေသကဲ့သို့ သူတို့၏ မှတ်ဉာဏ်တွင် နှစ်ပရိစွေးပေါင်းများစွာ နှစ်သိမ့်စေနိုင်သည့် ထောက်ထား ဉာဏ်တာသော ချီးမှုများစကားများကိုကား ထိုသူများကို ပေးရန် ကျွန်ုပ်တို့ မေနေကြလေသည်။

အချို့ စာဖတ်သူတို့က 'ဒ္ဓမြားက်လုံးပင့်လုံးတွေဟာ ရှိုးနေပါပြီကျား ဒါတွေ ငါစမ်းဖူးပါတယ်၊ လူနပ်လုပါးတွေကိုတော့ စမ်းလို့မရပါဘူး'ဟူ၍ ယခုလောက်ရှိလျှင် ပြောနေရေးမှု၏

ဟုတ်ပါတယ်။ မြားက်လုံး ပင့်လုံးများနှင့် ပါးနပ်သော လူများအပေါ် တွင် စမ်း၍ မရပါ။ မြားက်လုံး ပင့်လုံးများကို ပြောသူများသည် စိတ်ထဲက ပါ၍၊ ပြောသူများ မဟုတ်။ ထိုသူတို့သည် ကိုယ်ကျိုးရှာသမားများသာ ဖြစ်ပါသည်။ မြားက်လုံးပင့်လုံးသာ မှန်လျှင် စမ်း၍ မရသင့်ရုံသာမက များသောအားဖြင့် စမ်း၍ မရသည်သာများ၏။ အချို့သူများသည် အချိုးမှုများ ခံချင်လှန်းသောကြောင့် ဘယ်လို့မြားက်မြားက် ဘယ်လို့ပင့်ပင့် ငတ်ပြတ် နေသော လူတစ်ယောက်သည် မြှက်နှင့် တိုကိုပင် ဝါးစားသကဲ့သို့ မြားက်သမျှ ပင့်သမျှကို ကြိုက်သည်ကား မှန်၏။

သက်သေပြုပါအော်။ မကြာခကာ လက်ထပ်ကြသော ဒီဟန်ညီနောင် တို့သည် အဘယ်ကြောင့် မယားအရ ကံကောင်းကြပါသလဲ။ မင်းသားများဟု အမည်တွင်သည့် ထိုညီအစ်ကိုနှစ်ဦးသည် ကော်ကြားထင်ရှားသော ရှုပ်ရှင် မင်းသမီး နှစ်ဦး၊ ကမ္ဘာကျော် အတ်သမကြီးတစ်ဦးနှင့် သန်းပေါင်းများစွာ ချုပ်သာသော ဘာဘရာ ဟတ်တန်း၊ တို့ကို အဘယ်ကြောင့် ရအောင် ယူနိုင် ကြပါသနည်း။ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဤသို့ ရအောင် သူတို့သည် မည်ကဲ့သို့ လုပ်ကြသနည်း။

သို့ပင် ဖြစ်လင်ကစား တစ်နေလျှင် ၂၄ နာရီရှိသည့်အနက်
သူတစ်ပါး၏ အကျိုးကို စာဖတ်သူသည် ဘယ်နှစ်နာရီ ဆောင်ရွက်
ခဲ့သနည်း။ သို့ဆောင်ရွက်ရန် မိတ်ကူးမိမ့်လား။ ဒေးလ်ကာာနက်ကျိုး
ပြောသကဲ့သို့ ကျွန်တော်တို့သည် ၂၄ နာရီရှိသည့်အနက် အိပ်သည့်
စ နာရီကို နှစ်၍ ကျွန် ၁၆ နာရီတွင် ကျွန်တော်တို့၏ ကိုယ်ကျိုး
ကိုယ့်စီးများ 'ငါ' 'ငါ' 'ငါ' ကိုသာ စဉ်းစားခဲ့ကြ၍ ကိုယ်ကျိုး
ကိုယ့်စီးများကိုသာ ရှာဖွေခဲ့ကြသည် မဟုတ်ပါလော်။

ဤကဲ့သို့ ပြုလုပ်နေကြခြင်းသည် လက်လှမ်း၍မိသော
အဖိုးအန္တထိုက်တန်သည့် နည်းကောင်းကို သတိမမှုဘဲ လျှစ်လျှို့
ရှုထားခြင်းပို့ပြစ်ပေရာ စာဖတ်သူတိုင်းအား ထိုနည်းကောင်းများကို
လှမ်းမယူချင် ယူချင်အောင် ဤစာအပ်ထူး တစ်အပ်လုံးတွင်
ထုံးပောင်း သက်သေသာကများပြင် တန်ဆာဆင်ထားလေသည်။

ဤစာအပ်ထူးကို အသင်းသားများ မြန်မြန်ဖတ်စေချင်သော
စေတနာ၏ တိုက်ဘွန်းချက်ကြောင့်သာ အချိန်အလင့်မခဲ့နိုင်ဘဲ
ခပ်မြစ်မြစ် ဘာသာပြန်ပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ စင်စစ်မှာ
ထိုစာအပ်ထူးကို မူလလက်ရာမပျက်ဘဲ မြန်မာလို ပြန်ဆိုနိုင်ရန်
အရည်အချင်း ကျွန်တော်၌ မရှိချော်။ သို့ရာတွင် ခြေလျှင်ဦးအန်းခင်၏
အလွန်အဖိုးတန်သော အကြံ့ာက်ပေးချက်များ၊ ပြင်ဆင်ချက်များ
ကြောင့် ဘာသာပြန် မူလလက်ရာနှင့် နီးကပ်နိုင်သလောက် နီးကပ်
လာသဖြင့် ကျေနပ်ဖွယ်ရာ ရှိပါကြောင်း။ ဤကဲ့သို့ ကရာတိုက်
ကူညီသည် အတွက်လည်း ကျေးဇူးအထူးတင်ရှိပါကြောင်း။

ထိုပြင်လည်း ဤစာအပ်ကို စာအပ်ကောင်းတစ်ခုဖြစ်မြောက်
စေရန် စေတနာနှင့် ပိုင်းဝန်းကျညီကြသော မိတ်သက်ဟာ တို့ကိုလည်း
ကျေးဇူးအထူးတင်လျှက် ရှိပါကြောင်း။

*

*

*

www.burmeseclassic.com

‘ဒီဘန် ညီအစ်ကိုတို့၏ မိန်းမတွေကို စွဲစေသောမက်လုံးသည် အဘယ် အရာများ ဖြစ်ပါသနည်း’ ဟူသော ပြဿနာများ စွာသောလူတို့ နှစ်ပေါင်း များစွာ မဖြစ်နိုင်သော ပြဿနာတစ်ရပ်ပင် ဖြစ်လေသည်။

ကဗ္ဗာကြီးနှင့် ယောကျုံးများအကြောင်းကို ကောင်းစွာ သိကျေမ်းပါးနှပ်ပြီး ဖြစ်သူ နိုင်ငံကျော်ရပ်ရှင်မင်းသမီး ပိုလာ နိုဂရိသည် ထိုပြဿနာကို ကျွန်ုပ် အား တစ်ခါက ဖြေရှင်းပြုဖူး၏။ ပိုလာ နိုဂရိ က ‘ကျွန်ုမတွေဖူးသော ယောကျုံးတွေထက် သူတို့ ညီအစ်ကို နှစ်ယောက်ဟာ တစ်ဖက်သားကို မြှောက်ပင့်တဲ့အတတ်ကို ပိုပြီး ကျွမ်းကျင်ကြတယ်၊ ယခုလို အစစ်အမှန်ကို လိုက်နေတဲ့ ဆောကြီးထဲမှာ မြှောက်ပင့်တတ်တဲ့ အတတ်ဟာ ကျယ်ပျောက် သလောက် ဖြစ်နေတယ်၊ ဒီလို မြှောက်ပင့်တတ်တဲ့ အစွမ်းဟာ ဒီဘန် ညီအစ်ကိုတို့၏ မိန်းမများကို စွဲစေသည့် မက်လုံးများဖြစ်ကြောင်းကို ကျွန်ုမ အမှန်သိတယ်’ ဟု ထုတ်ဖော် ပြောပြဿနဲ့ဟူ၍ အဒီလာ ရောဂျား စိန်းချွန်း ဆိုသူက လစ်ဘတိုး မရှုံးခြင်း၏ ဆောင်းပါးတစ်ခုတွင် ထုတ်ဖော် ရေးသား ခဲ့ဖူးလေသည်။

ဝိတိရိယဘရင်မကြီး^၅ ပင်လျင် အမြှောက်ကြိုက်၏။ ဘုရင်မကြီးနှင့် ဆက်သွယ်ရာ၌ အလွန်အကျိုး မြှောက်ပင့်ခဲ့သည်ဟူ၍ ဒေဝါး၏ အစွမ်း၏။ ‘ကျွန်ုပ်သည် အားရပါးရ မြှောက်ပင့်သည်’ ဆိုသော စကားသည် ဒေဝါး၏ ကိုယ်တိုင် ဝန်ခံသောစကားကို မူရင်းအတိုင်း ပြန်၍ ရေးသားလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။ ဒေဝါး၏ ကျယ်ပြန်လှသော ပြီတိသျိန်င်ငံတော်ကြီး^၆ ကို အုပ်စီးခဲ့ဖူး သော လူများထဲတွင် အယဉ်ကျေးဆုံး အကျွမ်းကျင်ဆုံး အပါးနှပ်ဆုံး ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦး ဖြစ်လေသည်။ ဘူးလုပ်ငန်းမျိုးတွင် သူသည် ပေးတစ်ခုဖြစ်၏။ မြှောက်ပင့်ခြင်းသည် အကျိုးရှိရန်ထက် ဘေးတွေ့ရန်က ပို၍ များလေသည်။ မြှောက်ပင့်ခြင်းသည် အစစ်မဟုတ် အတူမျှသာ ဖြစ်၏။ ငွေဒ်ကို သုံးမိ သက္ကားသို့ သင့်ကို နောက်ဆုံးခြံ ဘေးတွေ့အောင် လုပ်မည်ဖြစ်၏။

ချီးမွမ်းခြင်းနှင့် မြှောက်ပင့်ခြင်းတို့သည် ဘယ်ကဲ့သို့ မြားနားကြသနည်း။ အပြေသည် အလွယ်ကလေးပင် ဖြစ်၏။ ချီးမွမ်းခြင်းသည် ရှိုးဖြောင့်၏။ မြှောက်ပင့်ခြင်းသည် မရိုးမြှောင့်။ ချီးမွမ်းခြင်းသည် ဝမ်းတဲ့ စိတ်ထဲမှ ထွက်

၁။ Pola Negri

၄။ Queen Victoria

၂။ Adela Rogers St. Johns

၅။ Disraeli

၃။ Liberty

၆။ British Empire

လာ၏။ မြောက်ပင့်ခြင်းသည် နှုတ်များမှ ထွက်လာ၏။ ချီးမှမဲ့ခြင်းသည် အချို့မှမဲ့ခံရသူအတွက် အကျိုးဖြစ်ရန် ရည်ရွှေး၏။ ငြောက်ပင့်ခြင်းမှာမူကား မြောက်ပင့်သူအတွက်သာ အကျိုးဖြစ်ရန် ရည်ရွှေး၏။ ချီးမှမဲ့ခြင်းကို အားလုံး သော လူများသည် မြတ်နိုင်၏။ မြောက်ပင့်ခြင်းကို စက်ဆုပ်၏။

မက္ကာစီကိုမြှုတော်^၁ ရှိ ချုပ်ပါးတို့ပက် နှုန်းတော်^၂ အတွင်း၌ ဂျင်နရယ် အိုးရို့ရွှေ့၌ ၈၈။ ကိုယ်ထက်ဝင်ရှုပ်တစ်ခုကို တွေ့မိမဲ့၏။ ထိုအရှင်အောက်တွင် ‘သင့်ကို ပိုင်၊ တိုက်သော ရန်သူများကို မကြောက်ပါနှင့်၊ သင့်ကို ပိုင်းမြောက် နေသော မိတ်ဆွေများကို ကြောက်ပါ’ ဟူသော အိုးရို့ရွှေ့၏။ အယူအဆ စာလုံးများကို ထွင်းထားလေသည်။

ကျွန်ုပ်သည် မြောက်ပင့်ရမည်ဆိုသော အကြောင်းကို သင်တိုကို ပေးနေ သည် မဟုတ်ပါ။ ဤလို အကြော်မျိုးကို ပေးရန်ဒေါ်လေစွာ။ လူများနှင့် ဆက်ဆံပေါင်းသင်းရာ၌ အသုံးပြုရန် နည်းသစ်နည်းကောင်းတစ်ခု အကြောင်းကိုသာ ကျွန်ုပ်ပြောနေခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ တစ်ကြိမ်ထပ်၍ ပြောပါရစွဲ။ ‘လူများနှင့် ဆက်ဆံပေါင်းသင်းရာ၌ အသုံးပြုရန် နည်းသစ်နည်းကောင်းတစ်ခု အကြောင်းကိုသာ ကျွန်ုပ်ပြောနေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။’

ပုဂ္ဂမဂျေဘာရှင်း^၃ သည် ဘတ်ကင်ဟမ်နှုန်းတော်^၄တွင်းရှိ သူအလုပ်လုပ်သော အခန်း၏နှစ်ရပ်တွင် စကားပုံမြောက်ခုကို ရော့ခွဲထား၏။ ယင်းတို့ အနက် တစ်ခုသည် ‘အပေါ်စား ချီးမှမဲ့ခြင်းကို ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ခံယူရန်သော လည်းကောင်း၊ ကျွန်ုပ်က ပေးရန်သော လည်းကောင်း၊ ကျွန်ုပ်အား မသင်ကပါနှင့်’ ဟူ၍ပင် ဖြစ်ပေသည်။ အပေါ်စားချီးမှမဲ့ခြင်းဆိုသည်မှာ မြောက်ပင့်ခြင်းပင် ဖြစ်၏။ တစ်ဖန်ပြန်၍ ဖော်ပြရန်ကောင်းသော မြောက်ပင့်ခြင်း၏ အမိုးယူ အရှည်းကောက်ကို ကျွန်ုပ်သည် တစ်ခါက ဖတ်ရှုဗျား၏။ ‘မြောက်ပင့်ခြင်းသည် မြောက်ပင့်ခံရသူအား သူကိုယ်ကို သူထင်နေသည့် အထင်အတိုင်း တသေဝေမတိမ်း ပြောပြခြင်းဖြစ်ပေသည်’။

‘သင်သည် မည်သည့်စကားကို ပြောပြော သင့်အကြောင်းကလွှဲ၍ အခြားအကြောင်းကိုမပြောနိုင်ချေးဟူ၍ ရပ် ဝေါဒို့ အီမာဆန်းကပြောပြုဗျား၏။’

^၁ Mexico City^၂ Chapultepec Palace^၃ General Obregon^၄ King George V^၅ Buckingham Palace^၆ Ralph Waldo Emerson

ကျွန်ုပ်တို့ လုပ်ရန် အလုပ်သည် မြောက်ပင့်ရုံသာဆိုလျှင် လူတိုင်း
ထိုအလုပ်ကို လုပ်ကြပြီးသော် ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးသည် ပါင်းသင်းဆက်ဆံရေး
လုပ်ငန်းတွင် အထူးနှံစပ် ကျင့်လျင်သူများချည်း ဖြစ်နေကြပေမည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ပြဿနာတစ်ခုရှုကို စဉ်းစား၍ မနေသောအခါများတွင်
ကျွန်ုပ်တို့ပိုင် အချိန်၏ ၉၅ ရာခိုင်နှစ်းကို ကျွန်ုပ်တို့၏ အကြောင်းကိုသာ
စဉ်းစားနေခြင်းဖြင့် အချိန်ကုန်လွန်ကြစေ၏။ အကယ်၍ ကျွန်ုပ်တို့သည်
ကျွန်ုပ်တို့၏ အကြောင်းကိုသာ တွေးတော့နေခြင်းကို ခေတ္တ ခဏမျှလောက်
ရပ်စဲ၍ အခြားသော သူများ၏ ကောင်းသောအချက်များကို စတင်စဉ်းစားမိ
ပါလျှင် ပါးစပ်က မထွက်မိကပင် မြောက်လုံးပင့်လုံးများ ဖြစ်ကြောင်းကို
ကြိုတင်၍ သိနိုင်သော အဖိုးမတန်၍ မဟုတ်မမှန်သည့် အမြောက်အပေါ်တို့ကို
အသုံးပြုရသော အခြေသို့ ကျွန်ုပ်တို့ ဆိုက်ရောက်ကြမည် မဟုတ်ပေ။

‘ကျွန်ုပ်တွေ့ရသော လူတိုင်းတို့သည် တစ်နည်းနည်းဖြင့် ကျွန်ုပ်ထက်
သာသောသူများဖြစ်သည်ဟု မှတ်လိုက်၏။ သို့မှုသာ ကျွန်ုပ်သည် ထိုသူများ၏
အကြောင်းကို သိနိုင်၏’ဟု အီမာဆန်က ပြောဖူးလေသည်။

ဤစကားသည် အီမာဆန်လို ပညာရှိကြီးတစ်ခုးအဖိုး မှန်ကန်ခဲ့လျှင်
သင်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့အဖိုး အဆပေါင်းတစ်ထောင်လောက် ပို၍ မမှန်ပေဘူးလား။
ကျွန်ုပ်တို့ အောင်မြင်ခဲ့သည့် အရာများနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ လိုလားတောင့်တချက်
များကိုသာ တွေးတော့ခြင်းကို ရပ်စဲကြပါစို့။ အခြားလူများ၏ ကောင်းသော
အချက်များကိုလည်း ကြိုးစား၍ ရှာဖွေကြပါစို့။ ထိုသို့ရှာပြီးသောအခါ
မြောက်လုံး ပင့်လုံးများကို မေပစ်ကြပါစို့။ ရှိုးသားဖြောင်းမှန်၍ စိတ်ထဲက
ပါသော ချိုးမွမ်းခြင်းကို ပြုပါလေ။ ထောက်ခဲ့ရန်ကိစ္စပေါ်လာလျှင် ‘စိတ်ရော
ကိုယ်ပါ ထောက်ခဲ့၍ ချိုးမွမ်းစရာရှိလျှင် ရက်ရက်ရောရော ချိုးမွမ်းပါ။
ထိုအခါ လူတို့သည် သင်၏ စကားများကို အလေးအမြတ်ပြု၍ ဆည်းဖူးထား
ကြပြီးလျှင် ထိုစကားတို့ကို သင်ကိုယ်တိုင် မေ့သွားသော်လည်း ထိုလူများက
မူကား သက်ဆုံးတိုင် အကြိမ်ကြိမ် အဖန်ဖန် ပြောဆိုသုံးစွဲလျက် ရှိုကြမည်
ဖြစ်၏’

အခန်း ၃

တစ်ကမ္ဘာလုံး လိုက်အဲ

အကြင်သူသည် ဤကိစ္စကို ဆောင်ရွက်နိုင်အား ထိသူ၏ နေက်သို့ တစ်ကမ္ဘာလုံး လိုက်အဲ။ အကြင်သူသည် ဤကိစ္စကို မဆောင်ရွက်နိုင်၊ ထိသူသည် တစ်ယောက်တည်း နေရအဲ။

နွေရာသီတိုင်း ကျွန်ုပ်သည် မိန္ဒါး ပြည်နယ်သို့ ငါးများရန် တက်သွား၏။ ကျွန်ုပ်သည် ရှမ်းဆီးသီး၊ နှင့် မလိုင်ကို နှစ်သက်၏။ သို့ရာတွင် ငါးများ သည် အကြောင်းထူးတစ်ခုကြောင့် တိကောင်များကိုသာ ကြိုက်နှစ်သက် သည်ကို တွေ့ရ၏။ ထိုကြောင့် ငါးများရန် သွားသောအခါ ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ် နှစ်သက်သည့် အစာကို မစဉ်းစားချေ။ ငါးများကြိုက်သည့် အစာ အကြောင်းကိုသာ စဉ်းစားလေသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ငါးများကို ရှမ်းဆီးသီး မလိုင်တို့ဖြင့် မများချေ။ ကျွန်ုပ်သည် တိကောင် သို့မဟုတ် နှောင်ကို ငါးရှေ့တွင် လူပ်ပြေားနေက် 'မင်းတို့ ဒါကို မစားချင်ဘူးလား'ဟုသာ မေးလေသည်။

လူများကို များသည့်အခါတွင်လည်း အဘယ့်ကြောင့် ဤနည်းကို မလိုက်ဘဲ နေရမည်နည်း။

ဤနည်းသည်လိုက်ရော့ဗျား၏ လက်သုံးဖြစ်၏။ ဝီလဆန်အော်လန်ခိုး၊ ကလီးမင်းဆော် စသော ကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်းက ထင်ရှားခဲ့သည့် ခေါင်းဆောင်

ကြီးများသည် လူအများ၏ ဖယ်ရှားမေးလျှော့ခြင်း ခံရသည့်တိုင်အောင် လွှဲက်
ရော့မှာမျကား ခေါင်းဆောင်ဖြစ်မဲ ဖြစ်လျက်ရှိသည်။ ထိုသို့ အဘယ်ကြောင့်
ဖြစ်ရသနည်းဟု သူ၊ ကို တစ်စုံတစ်ယောက်သောသုက မေးသောအခါ ‘ဤကဲ့သို့
ဖြစ်ရခြင်းမှာ အကြောင်းတစ်ကြောင့်၊ ကြောင့်ဟဲ ဆိုလျှင် ထိုအကြောင်းသည်
ဘယ်ငါးသည် ဘယ်အစာနှင့် များရမည့်ဟူသော အတတ်ကို တတ်ထား
သော အကြောင်းပင် ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်ပါလိမ့်မည်’ဟု လွှဲက်ရော့က ပြန်ပြော
ဖူး၏။

ကျွန်ုပ်တို့ ဘာကို အလိုရှိသည်ကို အဘယ်ကြောင့် ပြောနေမည်လဲ။
ဤသို့ ပြောခြင်းသည် ကလေးကလားနှင့်၏။ ရယ်စရာ ကောင်း၏။ စင်စစ်မှာ
သင်သည် သင်အလိုရှိသော အရာများ၌သာ စိတ်ဝင်စားနေ၏။ အမြဲတမ်း
စိတ်ဝင်စားလျက် ရှိ၏။ သို့ရာတွင် သင်စိတ်ဝင်စားသောအရာကို သင်ကလွှဲ၍
မည်သူမျှ စိတ်မဝင်စားချေ။ သင်ကလွှဲ၍ ကျွန်ုပ်ရှိသော အားလုံးလှုတို့သည်
သင်ကဲ့သို့ပင် ကိုယ်အလိုရှိရှုခြေသာ စိတ်ဝင်စားလျက် ရှိကြ၏။

ထိုကြောင့် အခြားလူတစ်ဦးကို ကိုယ်ဘက်ပါအောင် ဆွဲရန်အတွက်
ကဗျာပေါ်တွင် တစ်ခုတည်းသောနည်းလမ်းသည် ထိုလူအလိုရှိသောအရာကို
ပြော၍ ထိုအရာကို ရအောင် ဘယ်လိုလုပ်ရမည်ကို ပြပေးခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

မနက်ဖြန်တွင် တစ်ဦးတစ်ယောက်အား တစ်စုံတစ်ရာကို လုပ်အောင်
ခိုင်းချင်သောအခါ ဤအချက်ကို သတိရပါစေ။ ဆိုကြပါစို့။ သင်၏သားကို
ဆေးလိပ်မသောက်စေလိုလျှင် ဆေးလိပ်မသောက်ရန် သူ၊ ကို သွား၍ တရား
မဟောပါနှင့်။ ဆေးလိပ်သောက်ခြင်းဖြင့် သုဝါသနာပါသော ဘေးစွဲဘေးကို
သော်လည်း ကောင်းစွာမကစားနှင့် ကိုက်တစ်ရာပြီးပွဲကိုသော်လည်း နိုင်တော့
မည်မဟုတ်ကြောင်း သူ သိအောင် ပြပါ။

ကလေးသူငယ်များနှင့်သော်လည်းကောင်း၊ နွားကလေးများနှင့်သော်
လည်းကောင်း၊ လူဝါနှင့်သော်လည်းကောင်း မည်သူနှင့်မဆို ဆက်ဆံရေး ဤနည်း
သည် လိုက်နာရန်ကောင်းသော နည်းတစ်နည်းဖြစ်လေသည်။ သက်သေပြုပါအံ့။
ရပ်ဝေါဒီအိမာဆန်နှင့် သူ၏သားသည် တစ်နေ့သည့် နွားကလေးတစ်ကောင်ကို
ကျိုတစ်ခုတွင်းသို့ သွေးရန်ကြိုးစားကြ၏။ သို့ရာတွင် ကိုယ်အလိုရှိသည်အရာ
ကိုသာ စဉ်းစားတတ်သည့် လုအများ မှားယွင်းနေကြသော အပြစ်ကို သူတို့
နှစ်ဦးကျွဲ့လွှန်နေကြ၏။ သူ၊ သားက နွားကလေးကို ရှေ့ကနေ၍ဆွဲပြီးနောက်
အိမာဆန်က နောက်ကနေ၍ အတင်းတွန်းပေး၏။ သို့ရာတွင် နွားကလေး

ကလည်း သူကြိုက်သည့်အရာကိုသာ သူ လုပ်လျက်ရှိ၏။ အဘယ့်ကြောင့်ဆို သော သူလည်း သူကြိုက်သည့်အရာ၏သာ စိတ်ဝင်စားလျက်ရှိသောကြောင့် တည်း။ ထိုကြောင့် သူသည် ခြေကိုတောင့်ထားပြီးလျှင် သူစားနေသော စားကျက်မှ ထွက်မသွားဘဲ အတင်းရှုန်းကန်နေ၏။ သားအဖွဲ့စွဲတော် အခက်ကြိုနေသည်ကို အိုင်ယာလန်ပြည်သူ အစော်မသည် မြင်၏။ ထိုအစော်မ သည် ဒေါ်မာဆန်ကုသို့ ဆောင်းပါးများနှင့် စာအုပ်များကို မရေးတတ်။ သို့ရာတွင် အဖျင့်ဆုံး ထိုအချိန်အခါ၌ နွားအကြောင်းကို သားအဖွဲ့စွဲတော် ထက် ပို၍သို့၏။ ထိုအစော်မသည် နွားကလေး ဘာကြိုက်သည်ကို တွေ့မြင်၏။ ထိုကြောင့် မိခင်တို့၏ ယုယခြင်းမျိုးဖြင့် နွားကလေး၏ ပါးစပ်ထဲသို့၊ သူလက်ညွှေးကို ထည့်လိုက်၏။ ထိုနောက် အစော်မသည် ကျိုလဲကို ရှုံးက လျောက်၍ဝင်လာရာ နွားကလေးသည် လက်ကိုစပ်ရင် နောက်က ထက်ကြပ် မကွာ ဝင်လိုက်လာ၏။

မွေးသည့်နေ့မွှေ့၏ သင်လုပ်သမျှအလုပ်တို့သည် တစ်စုံတစ်ခုကို လိုချင် သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်လျှင် ရက် ခရော့ သူနာပြုတပ်သို့ ဒေါ်လာငွေ တစ်ရာကို သင်လူလိုက်သောအခါတွင်လည်း တစ်စုံတစ်ခုကို အလို၍သောကြောင့် ပင်လောဟု မေးစရာရှိ၏။ ဟုတ်ကဲ့။ ဤအလုပ်သည်လည်း အခြား အလုပ် ချားကဲသို့ပင် တစ်စုံတစ်ခုကို လိုချင်၍ပင် ဖြစ်၏။ သင်သည် ရက်ခရော သူနာပြုတပ်ကို ဒေါ်လာငွေတစ်ရာ ရူးလိုက်ခြင်းသည် ဝေဒနာခံစားရသူများ အား ကူညီထောက်ပံခြင်းဖြင့် ကိုယ်ကျိုးမင့်ဘဲ မြင့်မြတ်သော အလုပ်ကို လုပ်ချင်သောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

‘ကျွန်ုပ်၏ ဆင်းရွှေမြဲးပါးဆုံးသော ဤညီအစ်ကိုတစ်စုံကို ပြုစခင်းသည် ကျွန်ုပ်ကို ပြုစခင်းကဲသို့ပင် ဖြစ်သည်’။

ဤကဲ့သို့ ပြုခြင်းမြတ်သောအလုပ်ကို လုပ်လိုသော ဆန္ဒ၏ ပြုခြင်းမှထက် ဒေါ်လာငွေ တစ်ရာကို ပို၍ မက်မောပါလျှင် ထိုဒါနကို သင်လုပ်ဖြစ်မည်မဟုတ်။ ဟုတ်ကဲ့။ အဂျာငွေ မထည့်ဘဲနေရမည်ကို ရှုက်၍သော်လည်းကောင်း၊ သင်၏ ဖောက်သည်တစ်ဦးဦးက ထည့်လိုက်ပါဟျှေး တိုက်တွန်းသောကြောင့်သော လည်းကောင်း ထိုဒါနကို သင်လုပ်လိုက်ရသည်ဆိုပါစို့။ ဘယ်လိုနည်းနှင့်ပင် လုပ်လုပ် သင်သည် တစ်စုံတစ်ခုကို အလို၍၍ လူသည်ဆိုသောစကားသည် မမှားနိုင်။

၁။ The Red Cross

* ခရစ်ယာန် သမ္မာကျမ်းစာမှ ကောက်နှုတ်ချက်

‘တစ်ဖက်သားအပေါ် ဉာဏ်ညာင်းအောင် လုပ်နည်း’² စာအပ်ထဲတွင် ‘အလုပ်သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ အရင်၊ ခံဆွမ်းမှ ပေါက်ဖွားလာလေသည်။ အလုပ်၌ ပြစ်ရေ၊ အီမြှို့၌ ပြစ်ရေ၊ ကျောင်း၌ ပြစ်ရေ၊ နိုင်ငံရေး၌ ပြစ်ရေ တစ်ဖက်သားကို မိမိဘက်သိပါအောင် ဆွဲငွေလိုသည်သူများသို့ပေးရန် အကောင်းဆုံးသော အကြံကန္တမှာ ‘တစ်ဖက်သား၏ စီတ်ထဲတွင် ပြင်းပြသောဆန္ဒတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာအောင်၊ ရှေ့သို့စွာ ဆွဲပေးပါ’ ဖြစ်၏။ အကြင်သူသည် ဤကိစ္စကို ဆောင်ရွက်နိုင်အား ထိသူ၏ နောက်သို့ တစ်ကမ္ဘာလုံးလိုက်အံ့။ အကြင်သူသည် ဤကိစ္စကို မဆောင်ရွက်နိုင်၊ ထိသူသည် တစ်ယောက်တည်း နေရာအံ့ဟူ၍ ပရော်ဖက်ဆာ ဟယ်ရှိ အေး အိုာစထုရှိ၊ က ရေးသားထားလေသည်။

ဆင်းရဲစဉ်က တစ်နာရီလျှင် ၂ ဆင့်ကျွန်ုင် အလုပ်စဉ်လုပ်ရသော်လည်း
နောက်ဆုံး၌ ဒေါ်လာပေါင်းသုံးရာမြောက်ဆယ်ငါးသုန်းကို လူသွားသော
စကော့လူမျိုး၊ အန်ဒရူး ကာနက်ရှိသည်။ လူတို့ကို ကိုယ့်ဘက်ပါအောင်
ခွဲငင်ရန်အတွက် တစ်ခုတည်းသောနည်းသည် ထိုသူတို့အား သူတို့၏လိုဘတ်ကို
ပေးခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း ငယ်ဆွယ်စဉ်ကပင် နားလည်ခဲ့၏။ သူသည် ကျောင်းတွင်
၄ နှစ်သာ စာသင်ခဲ့ဖူး၏။ သို့သော်လည်း လူများကို အပ်ထိန်းသည့်နည်းကို
နားလည်၏။

ရှင်းဦးအဲ။ သူ၏ ခယ်မတစ်ယောက်သည် သားနှစ်ယောက်အတွက် အတော်ပုံင် ရတက်ပွဲလျက်ရှိ၏။ သူတို့သည် ယေး ယူနိုာစီတိတွင် ၈၁ သင်လျက်ရှိကြ၏။ ကျောင်းတွင် သူတို့၏ ကိစ္စများနှင့် သူတို့ အလုပ်ရှုပ်လျက် ရှိရာ အိမ်သို့ စာလည်းမရေးနိုင်။ သူတို့မှာ ခင်က စိုးရိမ်ကြောင့်ကြပြင်းပြစာ နှင့် ရေးသားလိုက်သော စာများကိုလည်း ဂရရိက်၍ စာမပြန်နိုင်ချေ။

ထိအခါ စာပြန်ပါဟု မမှာရဘဲနှင့် ချက်ချင်း စာပြန်ရမည်ဟု
ကာနက်ဂျီသည် အခြားလူတစ်ဦးနှင့် ဒေါ်လာတစ်ရာကြီး အလောင်းအစား
လုပ်ပြီးလျှင် ထိသူငယ်များထံသို့ မာဇာဌာင်းသာဇာဌာင်း စာတစ်စွဲင်
ရေးသား၏ သုတေသနဖို့ ဒေါ်လာငွေ ငါးကျပ်တာန် စက္ကဗ္ဗာတစ်ခုပဲပို့လိုက်ပြောဌာင်း
စာ၏ အောက်နားက အမှတ်တမ္မာ ထပ်၏ ရေးထည့်လိုက်၏။

သို့ရာတွင် စာအိတ်ထဲတွင် ငြေစကြေးများကို မထည့်လိုက်ချေ။

ချက်ချင်းပင် ကြင်နာစွာ ရေးပေးလိုက်သော စာအတွက် ‘ချေစုလွှာ သော ဦးလေးကြီးအနုဒရုံ’ ကို ကျေးမှုတင်ပြောင်း အစရှိသော စာများ ပြန်လာလေသည်။ စာထဲတွင် အခြားမည်သည့်အကြောင်းများ ပါရှိရှိမည်ကို သင်တွေး၍သာ ကြည့်ပေတော့။

မနက်ဖြန်တွင် လူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကို တစ်စုတစ်ရာလုပ်ရန် သင် စေခိုင်းချင်လိမ့်မည်။ ဤသို့ မခိုင်းမိ စော့ရပ်၍ ‘သူ လုပ်ချင်အောင် ငါ ဘယ်လုံခိုင်းရပါမလဲ’ဟု ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပြန်မေးပါ။

အခြားလူများအား မိမိ၏ လိုအင်ဆန္ဒကိုသာ စွဲတဲ့တရွတ်လေကုန်ခံ၍ ပြောခြင်းမှ ထိမေးခွန်းသည် ကျွန်ုပ်ကို တားမြစ်ပေလိမ့်မည်။

တစ်ရာသီလျှင် ညာပေါင်း ၂၀ ကျ ကျွန်ုပ်တို့၏ ဟောပြောပွဲများကို ကျင်းပရန် နယ့်ယော့မြို့ရှိ ဟိုတယ်တစ်ခု၏ ကပွဲခန်းမကြီးကို ဌားထား၏။ တစ်ခါသော် ရှေးက ပေးခဲ့ရသော အခန်းဌားခထက် သုံးဆတို့၍ ပေးရမည် ဟူသော အကြောင်းကြားစာ တစ်စောင်ကို ကျွန်ုပ်သည် ရတ်တရက် ရရှိလေ သည်။ ထိုအကြောင်းကြားစာကို အားလုံးကြော်ပြားမှ လက်မှတ်များကို ပုံနှိပ် ရောင်းချပြီးမှ ရရှိ၏။

အမှန်အတိုင်းဆိုလျှင် ဤကဲ့သို့ တိုး၍ တောင်းခြင်းကို ကျွန်ုပ်သည် မပေးချင်။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်၏ ဆန္ဒများကို ဟိုတယ်မန်နေဂျာအား ပြောပြ ခြင်းဖြင့် မည်မျှ အကျိုးရှိပါအံနည်း။ ဟိုတယ်မန်နေဂျာသည် သူအလိုရှိသည့် အရာ၌သာ စိတ်စောလျက်ရှိ၏။ ထိုကြောင့် နှစ်ရက်လောက် ကြာသောအခါ မန်နေဂျာနှင့် သွားတွေ့၏။

‘ခင်ဗျားရဲစာကိုရတော့ ကျွန်ုတော် အတော်ကလေးလန္တားမိပါတယ်၊ သို့ပေမယ့် ခင်ဗျားကိုတော့ နည်းနည်းမှအပြစ်မတင်ပါဘူး၊ ခင်ဗျားနေရာများသာ ကျွန်ုတော် နေရလျှင်လဲ ဒီလိုပဲ ရေးကောင်း ရေးမိမှာပဲ၊ ဒီဟိုတယ်ရဲ့ မန်နေဂျာအဖြစ်နဲ့ ခင်ဗျားရဲ့ ဝတ္ထားဟာ အံမြတ်ငွေကို များများရနိုင်သူ့ ရအောင် ကြိုးစားဖို့ပဲ၊ ခင်ဗျား ဒီလိုရအောင် မလုပ်ရင် ခင်ဗျား အထူခံရ မှာပေါ့ ဒီလို အထူခံရမယ်ဆိုလဲ ခံသင့်တာပဲ၊ ကောင်းပြီ၊ စာရွက်ကလေး တစ်ချွဲပေးစမ်းပါဗျာ၊ အခန်းဌားခကို မရ ရအောင် ခင်ဗျားတောင်းလျှင် ခင်ဗျားမှာ အရှုံးနဲ့ အမြတ် ဘယ်ဟာကများသလဲဆိုတာ တွက်ကြည့်ရအောင်’ ဟု ကျွန်ုတော်က ပြောပြ၏။

ထိနောက် စာချက်တစ်ချက်ကို အလယ်တည့်တည့်မှုမျဉ်းသားပြီးလျှင် တစ်ဘက်ထိပ်တွင် 'အမြတ်'ဟု ရေး၍ အခြားတစ်ဘက်ထိပ်တွင် 'အရှုံး' ဟူ၍ ရေးသားလေသည်။ အမြတ်ဘက်တွင် 'ကပ္ပါဒ်းမကြီး အား၍နေခြင်း' ဟူ၍ ရေးသား၏။ ထိနောက် 'ဒီကပ္ပါဒ်းမကြီး အားနေလျှင် ကပ္ပါဒ်းတွေ အစည်းအဝေးပွဲတွေအတွက် ငါးနိုင်ပါရဲ့၊ ဒါ ခင်ဗျားရဲ့ အမြတ်ပဲ၊ ဒါဟာလ စင်စစ်မှာတော့ အမြတ်ကြီးပဲ၊ ဘာဖြစ်လို့လဆိုလျှင် ဟောပြောပွဲတွေအတွက် ငါးတာထက် ကပ္ပါဒ်းတွေ အစည်းအဝေးပွဲတွေအတွက် ငါးတာက အခပိုင် တယ်၊ အကယ်၍ ဒီရာသီမှာ ည် ၂၀ လုံးလုံး ခင်ဗျားရဲ့ ကပ္ပါဒ်းမကြီးကို ကျွန်းတော်၏ ဟောပြောပွဲများအတွက် ကျွန်းတော် ယူထားလိုက်လျှင် ခင်ဗျားရဲ့ အလုပ်မှာ အတော်ကလေးနာမှာ အမှန်ပါပဲ။

'က အရှုံးဘက်ကို တွက်ကြည့်ကြေးစို့၊ ရှေးဦးစာ ကျွန်းတော်ထဲမှ ငွေအရမတိုးဘဲနှင့် ငွေအရတောင် လျော့သွားဦးမယ်၊ စင်စစ်မှာ ကျွန်းတော် ထဲမှ တစ်ပြားမှ ခင်ဗျားရတော့မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့လဆိုရင် ခင်ဗျားတောင်းနေတဲ့ အခန်းငါးခကို ကျွန်းတော် မပေးနိုင်ပါ၊ ဒီတော့ ကျွန်းတော်ဟာ ကျွန်းတော်ရဲ့ ဟောပြောပွဲများကို အခြား နေရာ တစ်ခုခုမှာ ကျင်းပရပါ လိမ့်မည်။

'အခြား အရှုံးတစ်ခုလဲရှိသေးတယ်၊ ဒီဟောပြောပွဲတွေလုပ်ရင် ပညာ တတ်များ အထက်တန်းစားများဟာ ခင်ဗျားရဲ့ဟိုတယ်ကို ရောက်လာကြ လိမ့်မည်။ ဒါဟာ ခင်ဗျားအတွက် ကြော်ကြေကောင်းတစ်ခုပဲ မဟုတ်လား၊ စင်စစ်မှာ သတင်းစာတဲ့ကနေပြီး ဒေါ်လာငွေးဦးထောင်ဖို့ ကြော်ကြေတောင် ကျွန်းတော် ဟောပြောပွဲတွေ ကျင်းပတာလောက် ခင်ဗျားရဲ့ဟိုတယ်ကို လူတွေလာကြည့်အောင် လုပ်နိုင်မှာမဟုတ်ဘူး၊ ဒီလို့ကြော်ကြေမျိုးဟာ ဟိုတယ် တစ်ခုအတွက် အလွန်အဖိုးတန်တယ် မဟုတ်လား။'

စကားပြောရင်း ကျွန်းပ်သည် ဤအချက် နှစ်ချက်ကို 'အရှုံး'ဘက်တွင် ရေးသား၍ 'ခင်ဗျားရမယ့် အရှုံးနဲ့ အမြတ် နှစ်ခုကို ကောင်းကောင်းချိန်ဆ ပြီး ခင်ဗျား၏ နောက်ဆုံး ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ကျွန်းတော်အား ပေးစေချင် ပါတယ်'ဟု ပြောပြောဆိုဆို အခန်းတွင်းမှ ထွက်လာခဲ့၏။

နောက်တစ်နောက်တွင် အခန်းငါးငါးခကို ရာခိုင်နှစ်း ၃၀၀ မတိုးတော့ဘဲ ရာခိုင်နှစ်း ၅၀၀ မှာသာ တို့မည့်အကြောင်းနှင့် ပြန်ကြားစာတစ်စောင်ကို ကျွန်းပ် ရရှိ၏။

ကျွန်ုပ်၏ အလိုရှိသည့် အရာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ စကားတစ်လုံးမျှ မပြောရဘဲနှင့် ဤကဲ့သို့ ရွှေ့ခြင်းကို ကျွန်ုပ်ရသည်ကို သတိပြုပါ။ စ၍ ပြောကတည်းကပင် သူ့အလိုရှိမည့်အရာနှင့် ထိအရာကို မည်သူ့ရှိနိုင်သည့် အကြောင်းကိုသာ ပြောပြခဲ့ပါသည်။

အကယ်၍ ပုထိုခေါ်တို့၏ ဓလ္လာအတိုင်း ကျွန်ုပ်သည် မန်နေဂျာ၏ အခန်းတွင်းသို့ စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုးနှင့် ဝင်သွားပြီးလျင် 'လက်မှတ်တွေနှင့်ပြီး အားလုံးကြော်ဌာပြီးပြီးဆိုတာကို သိတော့မှ ဒီအခန်းနားခကို ရာခိုင်နှစ်း ၃၀၀ မြှင့်တင်လိုက်တာဟာ ဘယ်သဘောလဲ၊ ရာခိုင်နှစ်း ၃၀၀ တောင်၊ ဘယ်လောက်ရယ်စရာကောင်းသလဲ၊ မဖြစ်နိုင်တာတွေ ခင်ဗျား တောင်းနေ တယ်၊ ကျွန်ုပ်တော် မပေးဘူး' စသည်ဖြင့် သူ့ပူခဲ့ပါသွင် ဘယ်လိများ ဖြစ်မည်လဲ။

ကေန်မှချ အတိုက်အခံပြောကြရတော့မှာပဲ။ ဤကဲ့သို့ အတိုက်အခံ ပြောခြင်းမျိုးသည် ဘယ်နေရာမှာ အဆုံးသတ်သည်ကို သင် အသိဖြစ်၏။ အကယ်၍ ကျွန်ုပ် ပြောသည့်အချက်များသည် မှန်သည်ဟု သူသဘောပေါက် အောင် ကျွန်ုပ် ပြောပြနိုင်စေကာမှ သူ၏ မာနခဲ့နေသဖြင့် သူပြောပြီးစကား တွေကို ပြန်၍ ရုပ်သိမ်းကာ ရွှေ့ပေးရန် သူ့အတွက် ခဲယဉ်းပေမည်။

ယခုပေးမည်ဖြစ်သော အကြံသည် လူများနှင့်ဆက်ဆံရာ၌ လိုက်နာရန် ပေးခဲ့သော အကြံများထဲတွင် အကောင်းဆုံး အကြံတစ်ခု ဖြစ်လေသည်။ အကယ်၍ ထမြာက်အောင်မြင်ရန်အတွက် နည်းကောင်းတစ်ခုရှိသည်ဟု ဆိပါလျင် ထိနည်းကောင်းသည် အခြားသူ၏ ယုဆချက်များကို သူ့ဘက်နှင့် ကိုယ့်ဘက် နှစ်ဘက်စလုံးကြည့်ပြီးမှ ဆုံးဖြတ်နိုင်သော အရည်အချင်းပင် ဖြစ်လေသည်ဟု၍ ဟင်နရို့က ပြောပြဖူးလေသည်။

ထိုစကားသည် အလွန်ကောင်း၏။ ထို့ကြောင့် ထိုစကားကို တစ်ဖန် ပြန်၍ ကျွန်ုပ် ဆိုချင်၏။ ‘အကယ်၍ ထမြာက်အောင်မြင်ရန်အတွက် နည်းကောင်းတစ်ခု ရှိသည်ဟုဆိပါလျင် ထိနည်းကောင်းသည် အခြားသူ၏ ယုဆချက်ကို ရအောင်စံမဲ့ပြီးနောက် လုပ်ရန်အလုပ်များကို သူ့ဘက်နှင့် ကိုယ့်ဘက် နှစ်ဘက်စလုံးကြည့်ပြီးမှ ဆုံးဖြတ်နိုင်သော အရည်အချင်းပင် ဖြစ်လေသည်’

စကားချိုး*

ဤစာအပ်ကို 'လူပေါ်လှော်လုပ်နည်း' ဟူသော အမည်ပေးသည့်တွင် အထင်အဖြင့်လွှဲစရာ အကြောင်းများ ပေါ်ပေါက်ခဲ့လေသည်။ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်တိုကား အတွင်းစာသားကို ဖတ်မြတ်၍ ကြေားစာအပ်အမည်ကို ကြားရရှိနှင့် စာအပ် တစ်အပ်လုံးကို 'နေအေး၏ လိမ်နည်းအမျိုးမျိုး' ဟူသော စာအပ်မျိုးနှင့် နှိုင်းယဉ်ကြသည်။ ဤကဲ့သို့ နှိုင်းယဉ်ခြင်းမှာ စင်စစ် ပြောရလျှင် နှိုင်းယဉ်သူများ၏ အပြစ်မဟုတ်ဘဲ အင်းလိပ်စာအပ်၏ အမည်ကို 'လူပေါ်လှော်လုပ်နည်း' ဟူ၍ အမှားမှားအယွင်းပွဲး ဘာသာ ပြန်ဆိုထားသော လူ၏ အပြစ်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

အဆိုပါ အင်းလိပ်အမည်ကို တိုက်ရိုက်ဘာသာပြန်ဆိုလျှင် 'မိတ်ဆွေပေါ်များအောင်လုပ်နည်းနှင့် လူများအပေါ်တွင် ဉာဏ် ညောင်းအောင်လုပ်နည်း' ဟူ၍ ပြန်ဆိုရပေမည်။ ဤအမည်သည် မြန်မာစာအပ်များကို မှည့်ရှိုးမှည့်စွိုးအမည်များနှင့် စာလိုက်လျှင် အလျန်ရည်လှသည်ဖြစ်ရာ၊ တို့တို့နှင့် အခေါ်ရဂျာယ်သော အမည်ကို "ဘာသာပြန်သူသည် မိတ်ဆွေတစ်စုနှင့် တိုင်ပင်နှီးနှော လျက်ရှိစဉ် မိတ်ဆွေတစ်ဦးကစွမ်း 'လူပေါ်လှုလုပ်နည်း'လို့ ခေါ်ပါလားဟု၍ အကြော်ပေးလေသည်။ ထိုသို့ အကြော်ပေးချက်ကို တစ်ဆင့် တက်၍ 'ပေါ်' ဆိုသော ကာရှင်ကိုလည်း ဟပ်မိလေအောင် ခုတိယ 'လူ' ဟူသော စကားလုံး၏ နောက်မှ 'ဇော်' ဟူသော စကားလုံးကို ဘာသာပြန်သူသည် ထပ်၍ထည့်သွင်းခဲ့သည်။ ဤသည်ကား 'လူပေါ်လှော်လုပ်နည်း' ဟူသော အမည်ပေါ်လာခြင်း၏ အကြောင်းရင်းပေါ်တည်း။

* ခုတိယတဲ့တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့် စကားချိုးဖြစ်ပါသည်။

၁။ How to Win Friends And Influence People

အလွန်ရှင်း အလွန်ထင်ရှားလွန်းသော စကားဖြစ်သောကြောင့် မြင်လိုက် ရုန်း ထိစကား၏ မှန်ကန်ပုံကို တွေ့နိုင်ပေသည်။ သို့ရာတွင် ရာခိုင်နှစ်း ၉၀ လောက် ကမ္ဘာပေါ်ရှိလှတို့သည် ထိစကားကို အကြိမ်ပေါင်း ရာခိုင်နှစ်း ၉၀ လောက် ကရုမပြုကြချေ။

သက်သေပြုရှိုးမည်လား။ မနက်ဖြန် နံနက် သင့်ထဲသို့ရောက်လာသော စာများကို ဖတ်ကြည့်ပါ။ များစွာသော စာတို့သည် ဤစည်းမျဉ်း ဥပဒေကို များစွာ လွန်ကျူးမှုးဖောက်ဖျက်ထားသည်ကို တွေ့ရမည် ဖြစ်၏။ အောက်ပါ စာတစ်စောင်ကို ဖတ်ကြည့်ပါ။ ဤစာကို ရေးသူမှာ အမေရိကန်ပြည် အရပ်ရပ်တွင် ဆိုင်ခွဲပေါင်း မြောက်မြားစွာ ဖွင့်လှစ်ထားသော ကြော်ဌာကိုယ်စား လှယ် အလုပ်တိုက်၏ ရော်ယိုဘက်ဆိုင်ရာ ဌာနကို အပ်ချုပ်စီမံနေသူ လုကြီးပင် ဖြစ်လေသည်။ ဤစာသည် အရပ်ရပ်ရှိ သူတို့၏ ဆိုင်ခွဲများ၏ မန်နေဂျာများထဲသို့ပို့သော စာဖြစ်လေသည်။ (ဤစာကို တစ်စိုင်စီဖတ်ပြီးသော အခါ စိတ်တွင် ဖြစ်ပေါ်လာပုံတို့ကို စကားချုပ်အဖြစ်နှင့်ဖော်ပြပါအောင်။)

မစွာတာ ရွှေနှင့် ဘလင့်

ဘလင့် မီး၊

အင်ဒီးယားနား။

ချုစ်လွှာသော မစွာတာ ဗလင့်

ကုမ္မဏီသည် ရော်ယိုဘက်တွင် ကြော်ဌာ ကိုယ်စားလှယ်တို့၏ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်မြော် ဖြစ်လို့သော ဆန္ဒရှိပါသည်။

(သင့်ကုမ္မဏီ၏ ဆန္ဒကို ဘယ်သူက ကရှိက်ရှုံးမှုံးလာလဲ။ ကျွန်ုပ် လီည်း ကျွန်ုပ်၏ ကိုစွဲများနှင့် စိတ်ရှုပ်လျက်ရှိရှုံး။) ကျွန်ုပ်၏ အိမ် ပေါင်ထားသည်ကို ဘဏ်တိုက်က ဓမ္မားခွင့်မပြုတော့ဘူး။ အပင်တွေ့လည်း ပိုးကျေနေပြီ။ ငွေ့ရေးလည်း မနေ့ကကျေသွားသည်။ ယနေ့ နံနက် ၈ နာရီ ဘား မီးရထားကို လွှာတ်သွား၏။ မနေ့ညာက ကျွေး၏ ကျွေးသို့ ကျွန်ုပ်ကို မဖိတ်။ ဆရာဝန်က ကျွန်ုပ်၌ သွေးတိုးရောဂါ အကြောရောင် ရောဂါနှင့် ဘောက်များရှိသည်ဟု ပြော၏။ ထိုပြင် စိတ်ရှုပ်စရာများ ဘာရှိသေးသလဲ။ ယနေ့နံနက် စိတ်ည်ပြီး အလုပ် တိုက်ကို ဆင်းလာရာ

စာအိတ်များကို ဖွင့်လိုက်သောအခါ အလိုက် ပသိတတ်သော မန်နှစ်ရှာက
သူ၊ ကုမ္ပဏီသည် ဘာကိုအလိုရှိသည်ဟု ရေးလိုက်သော စာတစ်စောင်ကို
တွေ့ရှုခြင်သည်။ ထို သူ၊ စာသည် တစ်ပက်သား၏ စိတ်ကို ဘယ်လို
ပြစ်သွားသေသည်ကို သူသိလျှင် သူသည် ကြော်ပြာသည့်အလုပ်မှ ထွက်ပြီး
ဘိန်းသွား ရိုက်စားကောင်း ရိုက်စားပလိမ့်မည်။)

ဤကုမ္ပဏီ၏ အမျိုးသား ကြော်ပြာလုပ်ငန်းများသည် ထုထည်
အကြီးဆုံး ဖြစ်၏။ လူ အသုံးများသဖြင့်လည်း ကြော်ပြာ ကိုယ်စားလှယ်
များထဲတွင် နှစ်စဉ် နှစ်တိုင်း ထိပ်တန်းကျလျက် ရှိလေသည်။

(သင်သည် ကြီးကျယ်၏။ ချုပ်သာ၏။ ထိပ်တန်းကျ၏။
ဟုတ်လား။ နောက်ပြီး ဘာဖြစ်သေးသလဲ။ အမေရိကန်ဖြည့် စစ်အွေ့ချုပ်။
ဂျင့်နရှယ် အီလက်ထရံ၊ ဂျင့်နရှယ် ဖော်တော်၊ ကုမ္ပဏီသည် ကြီးကျယ်
သော်လည်း ကျွန်ုပ် အရေးမလည်။ ရဲးပေါ်ပါ ပန်းရည်စုံ င်္ကာကလေး
၏ ထက်ဝက်ပျော်လာက် ဥာက်ရှိမည်ဆိုလျှင် ကျွန်ုပ် မည်မျှကြီးကျယ်
သည်ကိုသာ ကျွန်ုပ် စိတ်ဝင်စားကြောင်း သင် သိမည်ဖြစ်၏။ သင့်
ကုမ္ပဏီ ကြီးကျယ်ခမ်းနားကြောင်းတွေ့ကို ပြောပြခြင်းအားဖြင့် ကျွန်ုပ်
စိတ်ဝယ်၍ ကျွန်ုပ်ကိုယ်ကို ကျွန်ုပ် အထင်သေးသွားအောင် သင်လုပ်
နေသည်။)

ကျွန်ုပ်တို့၏ ကြော်ပြာရှင်များကို ရေဒီယိုနှင့် စပ်လျဉ်းသမ္မတသော
သတင်းတို့ကို အပြည့်အဝပေးရန် ကျွန်ုပ်တို့ အလိုရှိပါသည်။

(ကျွန်ုပ် အလိုရှိသည်။ ဟုတ်စာ၊ ကျွန်ုပ် အလိုရှိသည်။ တယ်
လာတဲ့ နသိုံးပဲ။ ခင်ဗျားဖြစ်စေ၊ မူထိုလီနီး ဖြစ်စေ၊ ဘင်းကရောစသိုံး
ဖြစ်စေ ဘယ်သူရဲ့ အလိုဆန္ဒကိုမျှ ကျွန်ုပ် ဂရမနိုက်ဘူး။ ကုန်ကုန်
ပြောပါရတော့။ ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်အလိုရှိသည်။ အရာများခြားသာ
စိတ်ဝင်စားလျက် ရှိသည်။ သင်၏ မိုက်မဲ့သော စာထဲမှာ ယခုထက်ထိ
ကျွန်ုပ် အလိုရှိသည်။ အရာကို တစ်လုံးတစ်ပါဒ္ဓာ ဖော်မပြသေးဘူး။)

တို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ထဲ အပတ်စဉ် သတင်းပေးပို့ရန် သင်၏
အထူးစာရင်းတွင် ကုမ္ပဏီ အမည်ကို တင်သွင်းထားစေလိုပါသည်။

အချိန်မြို့ရောက် ပါက အကျိုးရှိမည့် မည်သည့်သတင်းမျိုးကိုမဆို
ပေးရန် ဖြစ်ပါသည်။

(‘သင်၏ အထူးစာရင်း’ တော်တော်လဲ နှုတ်ရတ္ထလူပဲ။ သင့်ကုမ္ပဏီ
ကြီးကျယ်ကြောင်းတွေ လျော်ခြားနေသည့်အတွက် သင်သည် ကျွန်ုပ်
ကိုယ်ကို ကျွန်ုပ် အထင်သေးအောင် လုပ်၏။ ထိနောက်တစ်ဖန်
သင့်ကုမ္ပဏီကို ‘အထူးစာရင်းတွင်’ ထားရန် ကျွန်ုပ်ကို ခိုင်းလိုက်သေး၏။
ခိုင်းသည့်အခါတွင်လည်း ‘ကျေးဇူးပြု၍’ ဆိုသော စကားကလေး တစ်လုံး
ကိုမျှ ထည့်ရမှန် မသိဘူး။)

ဉ်စာကိုရကြောင်း ပြန်စာတွင် သင့်ထံမှ နောက်ဆုံး သတင်း
များကို ထည့်ရေးပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်ထဲသို့ အလျင်အမြန် ပိုလိုက်က
နှစ်ဦးနှစ်ဝ အကျိုးရှိမည် ဖြစ်ကြောင်း။

(သင်ဟာ လူမိုက်ပဲ။ ဆောင်းဦးပေါက်တွင် ကြေသော သစ်ရွက်များ
ကဲသို့ စာတစ်မျိုးတည်းကို ပုံနှိပ်ကာ အနဲ့အပြားပို့သော အဖိုးမထိုက်
သည့် စာတစ်စောင်ကို သင်သည် ကျွန်ုပ်ထဲသို့ ပိုလိုက်၏။ ထိနောက်
အပေါင်ဆုံးသည့် အိမ်၊ ပိုးတွေပျောက်ဆီးနေသည့် အပင်၊ သွေးတိုးသည့်
ရောဂါများသည် ကျွန်ုပ်အား စိတ်အနောင်အယုက်လေးနေသည့်အချိန်
တွင် သင့်စာကိုရကြောင်း အကြောင်းပြန်ရမည့် ကိုယ်ရောက်ယိုတာ
စာတစ်စောင်ကို ကျွန်ုပ်အား သင် အရေးခိုင်း၏။ ခိုင်းပြန်သောအခါ
လည်း ‘အလျင်အမြန်’ ရေးရန်ခိုင်း၏။ ကျွန်ုပ်သည် သင်ကဲသို့ပင်
အလုပ်မရှုပ်တောင်မှ ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်ကိုယ်ကို သင်ကဲသို့ အလုပ်
ရှုပ်သည်ဟု အထင်ရောက်နေသည်ကို သင်မသိဘူးလား။ ထိုကိစ္စတွင်
ကျွန်ုပ်ကို အမိန့်ပေးရန် အခွင့်အရေးကို သင်အား ဘယ်သူများပေးထား
သနည်း။ ‘နှစ်ဦးနှစ်ဝ အကျိုးရှိမည်’ ဟု သင်ရေးလိုက်၏။ နောက်ဆုံး
ပိုတ်တွင်မှ သင်သည် ကျွန်ုပ်၏ အကျိုးကို မြင်စပြုလေ၏။ သို့ရာတွင်
ကျွန်ုပ်၏ မည်ကဲသို့ အကျိုးရှိစေမည်ကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ထုတ်ဖော်၍
မရေးလိုက်။)

သင်၏ အလွန် ပြောင့်မှန်လှောကာ

မြန် ဘလင့်

မန်နေဂျာ၊ ရော်ပို့ဗျာ

စာဆက်။ ။ၢဗုံးတွဲပို့လိုက်သော ဘယင့်ဗီး ဂျာနယ်မှ မိဇ္ဇာသည်
သင့်အား အကျိုးရှိဖော်မြှုမည်။ ထိုအကြောင်းကို သင်၏ ရေဒါယိုရုံမှ
အသံလွှင့်ချင်ကောင်း လွှင့်ချင်ပေလိမ့်မည်။

(နောက်ဆုံး စာဆက်တွင်မှ ကျွန်ုပ်၏ အခက်အခဲတစ်ရပ်ကို
ဖြော်မည့် ကုလိပ်ချက်တစ်ခုကို သင်သည် ဖော်ပြုလိုက်၏။ အဘယ်ကြော်
ဤစာကြောင်းဖြင့် သင်၏ စာကို စဉ် မရေးသန၏။ ဟာ ပြော၍
လည်း ထူးမည့် မဟုတ်တော့ဘူး။ ကလေးကလေးနိုင်လှတဲ့ ဤစာမျိုး
ရေးသည်အဖြစ်ကို ကျူးလွန်သည် ပြော်ပြောသမားတစ်ဦးသည် ဘူး.
ဦးနောက် အာရုံကြောတွင် တစ်စုံတစ်ရာ ဖောက်ပြန်နေမည် ဖြစ်၏။
သင်သည် ကျွန်ုပ်ထဲမှ နောက်ဆုံးသတ်းပါသည့် စာနှင့် မတန်ချေး။
သင့်အတွက် လိုသောအရာသည် သင်၏ လည်ပင်းရှိ အကြောအတွက်
ဒိုင်ခိုဒ်၏။ ဆေးတစ်ပုလင်းသာ ဖြစ်လေသည်။)

ကြော်ပြာဘက်တွင် တစ်သက်လုံး အလုပ်လုပ်၍ လူများကို ကုန်ဝယ်
အောင် ဆွဲယ်သည် အလုပ်အတွက် ကျမ်းကျင်သူတစ်ဦးအဖြစ်ဖြင့် ရုဏ်ယူ
နေသော သူတစ်ဦးသည် ဤစာမျိုး၊ ကို ရေးခဲ့သော် အမဲသားရောင်းသမား၊
ပေါင်မုန်ဖုတ်သမား၊ ကော်ဇား အလုပ်သမားတို့ထဲမှ အဘယ်သို့သော
စာများကို မြှော်လင့်ရတော့မည်နည်း။

ကျွန်ုပ်၏ တပည့်တစ်ဦးဖြစ်သူ မစွဲတာအက်ခွံပ် ဗားမီးလင်း ထံသို့
မီးရထားလမ်းဆုံးရှိ ကုန်တင်ကုန်ချ ဘူတာရုံပိုင်က ရေးပေးလိုက်သောစာကို
အောက်တွင် ဖော်ပြုလိုက်သည်။ ဤစာကိုရသောသုတေသန မည်ကဲသို့ စိတ်များ
ဖြစ်ပေါ်လာသန၏။ ဖတ်ပါ။ ဖတ်ပြီးသောအခါ ကျွန်ုပ် ပြောပြုပါမည်။

အောရိုးဂါး၏ သားများ အလုပ်တိုက်

၂၁၊ ဖရန်လမ်း

ဘရုကလင်း အင်ရိုင်း

သတ် မစွဲတာ အက်ခွံပ် ဗားမီးလင်း

လူကြီးမင်းခင်ဗျား

ပို့လိုက်သော ကုန်ပစ္စည်းများအနက် များစွာသော ကုန်ပစ္စည်း

တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့ထံသို့ အရောက်နောက်ကျသောကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့

ဘုတာရုံ၏ အလုပ်အစီအစဉ်တိုကို အမန္တက်အယ်က် ဖြစ်စေခဲ့ပါ သည်။ ဤကုသိုလ် အရောက်နောက်ကျအောင် ပိုမြင်းကြောင့် ကုန်များ ကျပ်နေခြင်း၊ အလုပ်သမားများ အချိန်ပို၍ လုပ်ရခြင်း၊ ကုန်တင် မော်တော်ကားများကို ကုန်ကြောစွဲခြင်းနှင့် အချို့နေရာများတွင် ကုန်တင်ကုန်ချေခြင်းကို နောင့်နှေးခြင်းတည်း ဟူသော အမှုအင်တို့ ဖြစ်စေပါသည်။ နိုဝင်ဘာလ ၁၀ ရက်နေ့က လူကြီးမင်းများထံမှ ကျွန်ုပ်ထား၍ ငါ နာရီ မိန့် ၂၀ မှ ရောက်ရှိသော ကုန်ထုပ်ပေါင်း ၅၀၀ ကို ရရှိခဲ့ပါသည်။

ဤကုသိုလ် ကုန်များကို နောက်ကျမှရရှိသည့်အတွက် ပေါ်ပေါက် လာသော မန်စြို့ဖွယ်ရာအချက်များ ပပောက်စေရန် လူကြီးမင်း၏ အကုအညီကို တောင်းယူရပါကြောင်း။ ကုန်များကို ကျွန်ုပ်တို့ထား၍ ပိုမည်ဆိုလျှင် ခပ်စောစောက်နိုင်အောင် ကြိုးစားပြီးပိုပါ။ ဤကုသိုလ် ကြိုးစား၍ မဖြစ်လျှင် ကုန်များအားလုံးကို တစ်ကြိမ်တည်း မပိုဘဲ နံနက်ပိုင်းတွင် အချို့တစ်ဝံကို ပိုပါရန် တိုက်တွန်းပါရစေ။

ဤနည်းအတိုင်း ဆောင်ရွက်လျှင် လူကြီးမင်းများ၏ ကုန်တင် မော်တော်ကားကို မကုန်ကြောရဘဲ ခပ်စောစောပြန်၍ လွတ်နိုင်ခြင်း၊ ကုန်များကို လက်ခံရရှိသော နေ့တွင်ပင် မနောင့်နှေးစေဘဲ လိုရာ အရပ်သို့ တင်ပို့နိုင်ခြင်းဟူသော အကျိုးကျေးဇူးများကို ခံစားနိုင်လိမ့်မည် ဖြစ်ပါကြောင်း။

သင်၏ မှန်ကန်လုစွာသော
ကျ ဒီ၊ ရုံး

ဤစာကို ဖတ်ပြီးနောက် အေ ၁၉၂၈ ဧပြီ သားများ^၁ အလုပ်တိုက်၏ ကုန်ရောင်းမန်နေဂျာ မစွာတာ ဗားမီးလင်သည် အောက်ပါ မှတ်ချက်ကို ရေးပြီးနောက် ကျွန်ုပ်ထား၍ ပိုလိုက်လေသည်။

‘ဤစာကို ရေးလိုက်ခြင်းအားဖြင့် ရုံးပိုင် မြော်လင့်တာက တစ်မျိုး၊ ရတာက တစ်မျိုး ဖြစ်နေသည်။’ ဤစာတွင် စလျှင် စချင်း သူတို့ အကျော် အတည်း ဖြစ်ပုံတွေကို ဖော်ပြထားသည်။ ထိုအကျော်အတည်းများ၏ ကျွန်ုပ် တို့သည် အများအားဖြင့် စိတ်မဝင်စားချေ။ ထိုနောက် ကျွန်ုပ်တို့တွင် အလုပ်

ရှုပ်သွားမည် မသွားမည်ကို မစဉ်းစားဘဲနှင့် သူတို့ကို ကူညီရန် ကျွန်ုပ်တို့အား နိုင်းပြန်၏။ နောက်ဆုံးစာပိုဒ်တွင်မှ ကျွန်ုပ်တို့ ကူညီလျင် ကျွန်ုပ်တို့၏ မော်တော်ကားပေါ်မှ ကုန်များကို ဘူတာရုံသို့ ရောက်သည့်နေ့တွင် တင်ပို့နိုင်မည့် အကြောင်းကို ဖော်ပြ၏။

အမှန်အတိုင်း ပြောရလျှင် ကျွန်ုပ်တို့ စိတ်အဝင်စားဆုံးဆိုသောအချက် ကို နောက်ဆုံးမှ ဖော်ပြ၍ ဤစာကို ရေးလိုက်ခြင်းဖြင့် ကူညီလိုသော စိတ်ထားများမပေါ်ဘဲ ချိုရှာသော စိတ်ထားများသာ ပေါ်လာလေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤစာကို တစ်မျိုးတစ်ဖူ ပြုပြင်ကာပြန်၍ ရေးကြည့် ကြနိုင်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ အကျပ်အတည်းတွေကို အချိန်ကုန်ခဲ့၍ ရေးသားခြင်းကို ရှေ့ပေါ်ကြနိုင်။ ဟင်နရိုက အကြံပေးသည့်အတိုင်း ‘အခြားသူ၏ ယဉ်ဆ ချက်ကို ရအောင် စုစုမြှုပ်နှံးနောက် သူ့ဘက်ကိုယ့်ဘက် နှစ်ဘက်စကား ကြည့်ပြီးမှ ဆုံးဖြတ်ကြနိုင်’။ အောက်ပါအားသည် အကောင်းဆုံးဟု မဆိုလို။ သို့ရာတွင် ပထမစာထက် ပို၍ မကောင်းပော်သားလား။

မစွာတာ အက်ခွဲပ် အားမီးလင်

အေ စာရိုးပါးသားများ အလုပ်တိုက်မှ တစ်ဆင့်

၂၀၊ ပရိုနှင့်လမ်း

ဘရုကလင် အင်ရိုင်။

ချစ်ဆွေ ဗားမီးလင်

ချစ်ဆွေတို့၏ ကုမ္ပဏီသည် လွန်ခဲ့သော ၁၄ နှစ်ခန့်မှ အစပြု၍ ကျွန်ုတော်တို့၏ ဖောက်သည်ကောင်းတစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ဤကဲ့သို့ ကြည့်ရှုအားပေးခဲ့သည့်အတွက် ချစ်ဆွေတို့၏ ကုမ္ပဏီကို ကျွန်ုတော်တို့သည် ကျေးဇူးအထူးတင်လျက်ရှိသည် ဖြစ်ပါ၍ ချစ်ဆွေတို့၏ ကိစ္စများဆိုလျင် စွဲစပ် လျင်မြန်စွာ ဆောင်ရွက်ပေးလိုသောဆန္ဒ ရှိခဲ့ပါသည်။ သို့ရာတွင် နိုဝင်ဘာလ ၁၀ ရက်နေ့ကကဲ့သို့ ညနေအတော်ကြီးအောင်းမှ များပြားလှသော ကုန်များကို ပို့လိုက်သည့်အခါ ကျွန်ုတော်တို့၏ ဆန္ဒရှိသောက် မဆောင်ရွက်နိုင်ပါသဖြင့် ဝမ်းနည်းပါကြောင်း။ အခြားဖောက်သည့်များလည်း ညနေအောင်းမှ ကုန်များကို ပို့ကြသည် ဖြစ်ရာ ဘူတာရုံတွင် ကုန်များကျပ်လျက်ရှိပါသည်။ ထိုကိစ္စများပေါ်ပေါက်လျင် မရောင်လွှဲသောသဖြင့် ချစ်ဆွေတို့၏ မော်တော်ကား

များသည် အချိန်ကြာစွာ စောင့်ဆိုင်းနေရပါလိမ့်မည်။ တစ်ခါတစ်ရဲ
ချုစ်ဆွေ၏ ကုန်များကို တင်ပိုရန်ပင် နောင့်နေးကြန်ကြာခြင်းဖြစ်ပါ
လိမ့်မည်။

ဤကဲ့သို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မကောင်းပါ။ အလွန် မကောင်းပါ။
ထိုကဲ့သို့ ဖြစ်ရခြင်းကို မည်ကဲ့သို့ ရှောင်ရှားရပါမည်နည်း။ တတ်စွမ်း
နိုင်လျှင် ချုစ်ဆွေ၏ ကုန်များကို ဉာဏ်မစောင်းမီ ကျွန်တော်တို့ထဲသို့
အရောက်ပိုခြင်းဖြင့် ရှောင်ရှားနိုင်ပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ ပိုနိုင်လျှင်
ချုစ်ဆွေတို့၏ မော်တော်ကားလည်း အပိုသက်သက် စောင့်ဆိုင်းခြင်း
မဖြစ်ရတော့ပါ။ ချုစ်ဆွေ၏ ကုန်များကိုလည်း ချက်ချင်း ကရတစိုက်
လုပ်၍ တင်ပိုနိုင်ပါလိမ့်မည်။ ထို့ပြင် ကျွန်တော်တို့၏ အလုပ်သမား
များသည် ချုစ်ဆွေတို့တိုက်ကလုပ်သော အလွန်အရသာရှိသည် မှန်တို့၏
အရသာကိုခဲ့ရန် အီမံသို့ ခပ်စောစွာ ပြန်နိုင်ပါလိမ့်မည်။

ဤစာကို တိုင်ကြားစာဟူ၍ အယူမရှိပါနှင့်။ ထိုပြင်လည်း
ချုစ်ဆွေတို့၏ အလုပ်တိုက်ကို ဘယ်လိုလုပ်ရမည်ဟု သွေ့နှင့်သင်ဆုံးမ
နေသည် ဟူ၍လည်း မမှတ်ပါနှင့်။ ဤစာကို ရေးရခြင်းသည်
ချုစ်ဆွေတို့၏ အကျိုးကို ပို၍ ထိထိရောက်ရောက် ဆောင်ရွက်ချင်သော
ဆန္ဒ၏ တိုက်တွန်းခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ကုန်များ မည်သည့်အချိန်တွင် ရောက်သည်ကို ပစာနမထားဘဲ
ချုစ်ဆွေတို့၏ အကျိုးကို ကျွန်တော်တို့ တတ်စွမ်းသရွေ့ မြန်မြန်ထက်
ထက် အမြဲ ရွင်ပျော်နှင့် ဆောင်ရွက်ပါမည်။

ချုစ်ဆွေတို့လည်း အလုပ်များလှက် ရှိပေးမည်။ ကျေးဇူးပြုံး
ခုကွဲရှုံးပြီး စာပြန်မနေပါနှင့်။

သင်၏ မှန်ကန်လှသော
ကျေးမားပြုံး

ယခုအခါတွင် ထောင်ပေါင်းများစွာသော ဈေးသည်တို့သည် မောပန်း
စီတ်ငယ်လျှက် အနည်းငယ်မျှသော လစာငွေကို ရှုံးလျှင် လမ်းကက္ခာ
လမ်းကို လျောက်နေရခြင်းသည် အဘယ်ကြောင့်နည်း။ အကြောင်းမှကား
ထိုသူတို့သည် သူတို့လိုချင်သည် အရာများကိုသာ တွေးတော်လျှက် ရှိသေား

ကြောင့်တည်း။ သင်ဖြစ်စေ၊ ကျွန်ုပ်ဖြစ်စေ၊ မည်သည့်အရာကိုမျှ မဝယ်ချင် ကြောင်းကို သူတို့ မသိကြချေ။ ကျွန်ုပ်တို့ ဝယ်လိုလျှင် အပြင်ထွက်သွား၍ ဝယ်ကြမှာပေါ့။ သို့ရာတွင် သင်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့မှာ ကိုယ့်ကိစ္စနှင့်ကိုယ် အမြဲ တမ်း အလုပ်ရှုပ်လျက်ရှိကြ၏။ အကယ်၍ ဧေးရောင်းသုတစ်ဦးသည် သူ၏ ကူညီချက် သို့မဟုတ် သူ၏ ကုန်ပစ္စည်းများသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ ပြဿနာ များကို မည်ကဲ့သို့ ရင်းလင်းပေးနိုင်သည်ကို သူတို့ ပြနိုင်လျှင် သူတို့ကိုယ် တိုင် ရောင်းနေစရာမလို့။ ကျွန်ုပ်တို့ ဝယ်မည်မှာ ကောနဖြစ်၏။ ဖောက်သည် တစ်ဦးသည် ရောင်းသုက ဝယ်ပါဟု တိုက်တွန်းသဖြင့် ဝယ်ရှုသည်ကို အလို မရှိ၊ မိမိကိုယ်တိုင် အလိုရှိ၍ ဝယ်ယူရခြင်းကိုသာ အလိုရှိ၏။

သို့ရာတွင် များစွာသော ဧေးသည်တို့သည် ဝယ်သာက်မှုနော် မကြည့်ဘဲနှင့် ကုန်ပစ္စည်းများကို တစ်သက်လုံး ရောင်းလျက်ရှိကြသည်။ သက်သေထုတ်၍ ပြပါအဲ။ နယ်ယောက်မြို့ကြီး၏ ဗုဟိုတွင်ရှိသော ဖောရက် ဟို့ အရပ်၌ ကျွန်ုပ် နေ၏။ တစ်နေ့သို့ ဘူတာရုံသို့ သတ်မြေတင်၍ လျောက် လာစဉ် နှစ်ပေါင်းများစွာ လောင်းအနိုင်လန်အရပ်တွင် အီမာရောင်းအဝယ် လုပ်နေသော ဖွဲ့စားတစ်ဦးနှင့် တွေ့၏။ သူသည် ဖောရက်ဟို့ အရပ်ကို ကောင်းစွာသိသုတစ်ဦး ဖြစ်သောကြောင့် ကျွန်ုပ်၏ နေအီမာရိုင်ကို သတ္တုအပါးစာနှင့် ဆောက်လုပ်ထားသလား၊ ခေါင်းပွာတ်ကြုပ်နှင့် ဆောက်လုပ်ထားသလား ဟူ၍ သူ့ကိုလမ်း၍ အလျင်စလို မေးလိုက်၏။ သုက အမှန်မသိပါဟု၍ ပြန် ဖြေလိုက်၏။ သူပြောသုမျှသည် ကျွန်ုပ် သိပြီးသားများပင် ဖြစ်၏။ စင်စစ်မှာ ကျွန်ုပ် သိလိုသော အချက်ကို ဖောရက်ဟို့ ဥယျာဉ်အသင်း သို့ သွားရောက် စုစမ်းလိုက်လျှင် အစုသိမည် ဖြစ်၏။ နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင် သူ့ထံမှ စာတစ်စောင်ကို ကျွန်ုပ် ရရှိ၏။ ထိုစာထဲတွင် ကျွန်ုပ် သိလိုသောအချက်များ ပါသလား။ ထိုအချက်များကို တယ်လီဖုန်းနှင့် စုစမ်းပေးလျှင် စက္ကန် ၆၀ အတွင်း သူသိနိုင်၏။ သို့ရာတွင် သူသည် ထိုကဲ့သို့ မစုစမ်းချေ။ သူ၏ စာထဲတွင် ကျွန်ုပ် သိလိုသော အချက်ကို ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် တယ်လီဖုန်းနှင့် စုစမ်းပါဟု ရေးထား၏။ ထိုနောက် ထိုအီမာရ်အတွက် အာမခံပြုလုပ်ရန်ကိစ္စကို သူလုပ်ပါရစေဟု ရေးသားလိုက်သေး၏။

သူသည် ကျွန်ုပ်ကို ကူညီရန် စိတ်မဝင်စားချေ။ သူ၊ ကိုယ်ကိုသူ ကူညီရန်ကိုသာ စိတ်ဝင်စားလျက်ရှိလေသည်။ ဗက်ယန်း^၃ ရေးသော ‘အကျိုးဆောင်’၊ နှင့် ‘သိက်ဝေစု’^၄ ခေါ် စာအပ် နှစ်အပ်ကို ထိုသူထံသို့ ကျွန်ုပ်သည် ပေးပို့သင့်လေသည်။ ထိုစာအပ်များကို ဖတ်ပြီးနောက် ကိုယ်တိုင် လေကျင့်မည်ဆိုလျှင် ကျွန်ုပ်အိမ်၏ အာမခံကို ဆောင်ရွက်သည်ထက် အဆပေါင်းတစ်ထောင် လောက် ပို၍ အကျိုးရှိမည် ဖြစ်၏။

ပညာသည်များသည်လည်း ထိုကဲ့သို့သော အမှားမျိုးကို လုပ်တတ်လေသည်။ နှစ်ပေါင်းများစွာက ကျွန်ုပ်သည် ဖော်ပေါ်ထိုးယား^၅ ရှာခေါင်းနှင့် လည်ချောင်းရောက်ဘက်တွင် ကျွမ်းကျင်သုတစ်ဦး၏ အလုပ်ခန်းထဲသို့ ဝင်သွား၏။ ကျွန်ုပ်၏ လျှောင်းခွင်ကို မကြည့်ရသေးမြိုကပင် ကျွန်ုပ် ဘာအလုပ်လုပ်သည်ကို စုစုမ်း၏။ သူသည် ကျွန်ုပ်၏ လျှောင်းတွင် စိတ်မဝင်စား။ ကျွန်ုပ် ငွောယ်လောက်ချမ်းသာသည်ကိုသာ စိတ်ဝင်စားလျက်ရှိ၏။ သူ၏ အရေးအကြီးဆုံး ကြောင့်ကြမှုသည် ကျွန်ုပ်၏ ရောက်ကို ပျောက်အောင်မည်မျှ ကူညီနိုင်မည်ဟုသော အချက်မဟုတ်။ ကျွန်ုပ်ထံမှ ငွေကြေးမည်မျှရနိုင်မည်နည်းဟုသော အချက်ပင် ဖြစ်လေသည်။ ဤကဲ့သို့ ကြောင့်ကြသော စိတ်ထား၏ အကျိုးကား ကျွန်ုပ်ထံမှ သူသည် ပိုက်ဆံ တစ်ပြားမျှ မရခြင်းပင် ဖြစ်၏။ သူ၏ စိတ်ထား ညဲ့ပုံကို ချုပ္ပါန်းတီးပြီးလျင် ကျွန်ုပ်သည် သူ၊ အဓန်းထဲမှ ထွက်လာခဲ့၏။

ကမ္မာကြီးသည် ထိုကဲ့သို့ လောဘကြီးသော ကိုယ်ကျိုးရှာသမားများနှင့် ပြည့်နှုက်လျက်ရှိ၏။ ထိုကြောင့် သဒ္ဓိတရားရှိစွာနှင့် တစ်ဖက်သား၏ အကျိုးကို သည်ပိုးဇူးသော လူထူးတစ်ဦး၌ အတိုင်းမသိသော အခွင့်အလမ်းကောင်းများစွာ ရှိလေသည်။ ခိုဝင်ခိုယန်း^၆ က ‘တစ်ဖက်သား၏နေရာတွင် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ထားကြည့်ပြီးလျှင် တစ်ဖက်သား၏ စိတ်နေသဘောထားကို အကဲခတ်နိုင်သော သူတစ်ဦးသည် သူ၏ နောင်ရေးအတွက် ပုပင်စရာမလို့’ဟု ပြောကြားဖူးလေသည်။

^{၁။} Vash Young

^{၂။} The Go-Giver

^{၃။} A Fortune to Share

^{၄။} Owen D. Young

အကယ်၍ သင်သည် ဤစာအပ်ကို ဖတ်ခြင်းအားဖြင့် တစ်ဖက်သား၏
ယူဆချက်ကိုသာ အမြဲ အစဉ်လိုက်လျော်၍ စဉ်းစားပြီးလျှင် ထိုသု၏ဘက်မှ
နေ၍ ကြည့်လိုသော ရင့်သန်သည် စိတ်ဓာတ်ခံ တစ်ခုတည်းကိုသာ ရရှိသည်ဟု
ဆိုပါက သင်၏ တက်လမ်းတွင် သင်သည် ခရီးအတော်ရောက်နေပြီဟ၍
အလွယ်နှင့် သိနိုင်ပေသည်။

များစွာသော လူတို့သည် ကောလိပ်ကျောင်းသို့ သွားပြီးနောက်
ဗားဂီး^j ရေးသားခဲ့သည် စာကြီးပေကြီးများကိုလည်းကောင်း၊ အထက်တန်း
သချားရပ်ကိုသော်လည်းကောင်း လေ့လာသင်ကြားကြကုန်၏။ သို့ရာတွင်
သူတို့၏ ကိုယ်ပိုင်စိတ်နေစိတ်ထားများသည် မည်သို့မည်ပုံ ဖြစ်ပျက်နေကြ
သည် အကြောင်းကိုကား မရုံးစမ်း မရှာဖွေကြချေ။ သက်သေပြပါအဲ။
အလုပ် တိုက်များနှင့် ကပွဲရုံများကို အေးအောင်လုပ်ပေးရသော နယူးဂျာစီ
ပြည်နယ် နယူးဝပ်၌။ ကဲရိုးယားကော်ပိုရေးရှင်း^k တွင် အလုပ်လုပ်နေသော
ကောလိပ်ကျောင်းမှ စွာက်လာသည့် လူငယ်တစ်စုအား ‘ထိုထိရောက်ရောက်
စကားပြောနည်း’ကို ကျွန်ုပ်သည် တစ်ခါက သင်ပေးရဖူး၏။ သူတို့အထဲမှ
တစ်ယောက်သောသူက အခြားသူများကို ဘတ်စကာ်သော်^l ကစားရန်
ဆွယ်လိုသဖြင့် ‘မင်းတို့ ဘတ်စကာ်သော လာရောက် ကစားစေချင်တယ်
ကွာ၊ ငါ ဘတ်စကာ်သောကို ကစားချင်တယ်၊ သို့ပေမယ့် ကစားရုံကို
သွားတိုင်း ဘတ်စကာ်သောကစားဖို့ ဘယ်တော့မှ လူမပြည့်ဘူး၊ မနေ့ညာက
တို့နှစ်ဦး^m သုံးသုံးသာရှိလို့ ဘေးလုံးကို တစ်ယောက်က တစ်ယောက်ဆိုကို
ပစ်ပြီးသာ ကစားနေကြတယ်၊ ငါမျက်ခြက်ကို မှန်လို့ မျက်ခံတောင် ညိုသွား
သေးတယ်၊ မင်းတို့ ဘတ်စကာ်သော ကစားဖို့ မနက်ဖြန်သကျရင် လာကြ
စေချင်တယ်၊ ငါ ကစားချင်တယ်ကွာ’ ဟူသော စကားမျိုးကို ပြောလေသည်။

သူသည် သင်အလိုရှိသော အကြောင်းများကို ပြောသလား။ မည်သူမျှ
မသွားသော ကစားရုံသို့ သင်သည် မသွားချင်ဘူး မဟုတ်လား။ သူအလိုရှိ
သည် အရာကိုလည်း သင်သည် ကရမစိုက်။ သင်သည် မျက်ခံအညိုလည်း
မခံလို့။

၁။ Virgil

၂။ The Carrier Corporation, Newark, New Jersey.

၃။ Basket ball

‘လူပေါ်လူအောင်လုပ်နည်း’ သည် ဓနရှင်ဝါဒလည်း မဟုတ်။ ဘုဝါဒလည်း မဟုတ်။ သို့ရာတွင် ဓနရှင်ဝါဒနှင့် ဘုဝါဒသမားအားလုံး ဤလူလောက်ကြီးတွင် လူလုပ်၍ နေသမျှ ကာလပတ်လုံးမလိုက်နာဘဲ မနေနိုင်သောနည်းများသာ ဖြစ်လေသည်။

ရရှားပြည်၏ အာဏာရှင် စတာလင်^၁ သည် ဘုဝါဒသမားစင်စစ် ဖြစ်၏။ ဘုဝါဒကို တစ်ကဗ္ဗာလုံး လွမ်းပိုးနိုင်အောင်ဖြန့်ဖြူးနေသူများအနက် အရေးပါ အရောရောက်ခုံးသောသူ တစ်ဦးပင် ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် အာဏာရှင်မဖြစ်မိက ‘လူပေါ်လူအောင်လုပ်နည်း’ များကို မလိုက်နာမိခဲ့သဖြင့် သူ၏ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူလိန်း၊ ကိုယ်တိုင်က ‘စတာလင်သည်’ လူများနှင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရှု၍ ရှုနှင့်ကြမ်းတမ်းသည်။ ထို့ကြောင့် အာဏာရှင်အဖြစ်ဖြင့် ငါအရိုင်အရာကို ဆက်ခံရန် စတာလင်ကို ငါ မထောက်ခဲ့ဟန်ပင် ပြောခိုခဲ့ပါးသည်ဟု ကြားလိုက်ရှုံးစွဲ၏။

ကဗ္ဗာစစ်ကြီးပြပြုမ်းပြီးနောက် အမေရိကန်သမ္မတ ဝိုင်ဆင်^၃ သည် ဥရောပတိုက်တွင် နိုင်ငံပေါင်းချုပ်အသင်းကြီးကို စတင်ထူထောင်ခဲ့လေသည်။ သူ၏ မူလရည်ရွယ်ချက်၌ ထိုနိုင်ငံပေါင်းချုပ်အသင်းကြီးတွင် အမေရိကန်ပြည်ကိုလည်း အသင်းသားတစ်ဦးအဖြစ် ဖြင့် ထည့်သွင်းလိုလေသည်။

သို့ရာတွင် ထိုအသင်းကြီးကို စတင်တည်ထောင်သူက လူပေါ်လူအောင်လုပ်နည်းများကို လျှစ်လျှော့ပြီးလျှင် တစ်ဖက် ရိုက်းသား များကို နေရာမပေါ့သဖြင့် ထိုသူများက မကျောနပ်ဖြစ်ကာ ထ၍ အူမှုက်ကြသောကြောင့် သမ္မတ ဝိုင်ဆင်၏ စီမံခိုင်းများမှာ ပျက်စီးသွားခဲ့ရန်။ မြင်းကို သွားမရှိက်မိသည်နှင့် စစ်ပွဲကြီးတစ်ပွဲလုံးကို သုတေသနမှုပါးရှုံးသော ထုံးကဲသူ သမ္မတဝိုင်ဆင်သည် ခဲ့ယဉ်းယဉ်း မရှိဘဲ စွမ်းဆောင်နိုင်သော လူပေါ်လူအောင်လုပ်နည်းအခါးကို စစ်ပွဲဆောင်ခဲ့မိရန် တစ်ကဗ္ဗာလုံး၏ သေရေးရှင်ရေးကိုစွဲကြီးမှာ ပျက်ပြားသွားခဲ့ရဖူး၏။

ယခု ‘စကားချီး’ ရေးသူသည် လူအမျိုးမျိုးအစားစားကို တွေ့ရှုခဲ့ရဖူး၏။ အချို့လူများသည် ပဟုသုတနှင့်လည်း အကော်ပြည့်စုံ၏။ လူနှင့် သူတော်အပေါင်း ကောင်းစားအောင်လုပ်လိုသော

ကစားရုံသို့ သွားခြင်းအားဖြင့် သင်အလိုရှိသော အရာများကို ဘယ်ပုံ
ဘယ်နည်းဖြင့် ရှုနိုင်သည်ဟု သူ မပြနိုင်ဘူးလား။ ပြနိုင်ပြီလား။ ဥဒ္ဓါဟရဏ်၊
'ကစားပေးခြင်းဖြင့် အားတိုးလာမည်၊ ထမင်းစားကောင်းမည်၊ ဦးနောက်ပို၍
ရှင်းမည်၊ ပျော်ရမည် စသော အချက်တို့ကို ပြောပြနိုင်၏။

ပရော်ပက်ဆာ အိုဘစထရိ၏ အပိုးတန်သော အကြံကို ထပ်မံဖော်ပြ
ပါအော့။

တစ်ဘက်သား၏ စိတ်ထဲတွင် ပြင်းပြသော ဆန္တတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာ
အောင် ရှေးဦးစွာ ဆွဲပေးပါ။ အကြောင်သူသည် ဤကိစ္စကို ဆောင်ရွက်နိုင်အော့၊
ထိုသူ၏ နောက်သို့ တစ်ကမ္မာလုံး လိုက်အော့။ အကြောင်သူသည် ဤကိစ္စကို
မဆောင်ရွက်နိုင်၊ ထိုသူသည် တစ်ယောက်တည်း နေရအော့။

ကျွန်ုပ်၏ အတန်းတွင် စာသင်နေသူ တပည့်တစ်ယောက်သည် သူ၏
သားလေးအတွက် စိတ်ပူလျှက်ရှိလေသည်။ ကလေးသည် အတော်ပို၏။
အားရှိသော အစာအသာရများကို စားရန် ပြင်းဆန်လျက်ရှိသောကြောင့်
သူ့မိဘများသည် လုပ်ရှိုးလုပ်စဉ် နည်းလမ်းအတိုင်း သူ့ကို ကြိမ်းမောင်းကြ
၏။ ဆူပူကြ၏။ 'မင်းကို မင်းအမေက ဒါကို စားရမယ်'တဲ့ 'မင်းကို
မင်းအမေက ထွားကျိုင်းစေလိုသတဲ့' စသည်ဖြင့် အတင်းအကျပ် တိုက်တွန်း
လျက်ရှိ၏။

ကလေးသည် သူတို့၏ စကားကို ဂရိစိုက်လေသလား၊ မဟာမေဒင်
ဘာသား၏ ပွဲတော်များအတွက် သင်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ ဂရုမစိုက်သလို ကလေး
သည်လည်း သူတို့၏ စကားများကို ဂရုမစိုက်ချေ။

ကိုယ်ပိုင် ဥာဏ်တစ်ထွားလောက်ရှိသော သူတစ်ဦးပင်လျှင် အသက်
၃၀ အရွယ် ခေါ်တစ်ဦး၏ အလိုက် မည်သည်နည်းနှင့်မျှ သုံးနှစ်ရွယ် သား
ကလေးက နားမထောင်ဘဲ လိုက်နာနိုင်မည် မဟုတ်ကြောင်းကို သိ၏။
သို့ရာတွင် ဤနေရာ၌ စောင်သည် သူ့အလိုက် သားငယ်လိုက်လိမည်ဟု
မြှော်လင့်နေ၏။ ဤကဲ့သို့ဖြစ်ရသည့်မှာ လုံးဝ မှား၏။ ဤအကြောင်းကို
နောက်ဆုံး၍ ကလေး၏ စောင်သည် မြင်လေ၏။ ထိုကြောင့် 'ငါသားသည်
ဘာကို အလိုရှိပါလိမ့်၊ သူအလိုရှိတာကို ဘယ်လို ထပ်အောင်
အပ်စပ်ရမလဲ'ဟု သူ့ကိုယ်ကို သူမေး၏။

ထိုအကြောင်းကို စုံ စဉ်းစားလိုက်သည်နှင့် တစ်ပြောင်နက် သူ၏
ပြဿနာသည် လွှာယ်လာ၏။ ဘရုကာလင်းအရပ်ရှိ သူ၏အိမ်ရှေ့၊ လူသွားလေ့။

ပေါ်တွင် ထိုကလေးသည် သူ၏ သုံးဘီး စက်ဘီးကလေးကို ခေါက်တဲ့ခေါက်ပြန် စီးရန် အလွန်နှစ်သက်၏။ ထိုဒေါ်နှင့် မနီးမဝေးတွင် သူ.ထက်ကြီးသော လူဆိုးကလေးတစ်ဦးရှိ၏။ လူဆိုးကလေးသည် ထိုကလေးကို စက်ဘီးပေါ်မှ ဆွဲချုပြုးလျှင် သူကိုယ်တိုင် တက်စီးလေ့ရှိ၏။

ဤသို့ ဆွဲပစ်ခဲ့ရလျှင် ထိုကလေးသည် သူ.အမေထံသို့ အော်ပြုးလေ၏။ သူ.အမေ လာ၍ လူဆိုးကလေးကို ဆွဲချုပြုးမှ သူ.သားကို စက်ဘီးပေါ်သို့ ပြန်၍ တင်ရ၏။ ဤကိစ္စသည် နေ့စဉ်နှင့်အမျှလိုလို ဖြစ်နေလေသည်။

ထိုကလေးသည် ဘာကို အလိုရှိသနည်း။ ထိုမေးခွန်းကို ဖြေရန် ရှားလေ့ဟုမှုံး။ ထုံးမှ အကူအညီတောင်းစရာ မလိုပါ။ သူ၏ ရင်တွင်၌ ရှိ စိတ်များတွင် အကြမ်းဆုံးဟု ဆိုအပ်သော မာန ဒေါသ၊ မိမိကိုယ်ကို အထင်ကြီးလိုသော ဆန္ဒတို့သည် ထိုလူဆိုးကလေးကို ခြေမွေပစ်ကာ ကလဲစား ချေရန် သူ.ကို ဆွဲပေးလျက်ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် 'ဟေ့ ငါသား မင့်အမေ အစား ခိုင်းတဲ့ ဟောဒီ အစားတွေကိုစားရင် မင်း သိပ်ထွားလာပြီး လူဆိုးကလေးကို ကောင်းကောင်းနိုင်မှာပဲ'ဟု ပြောလိုက်သည့်အခါမှစ၍ ကလေးကို အစာ အတင်းအကျေပ် ကျွေးရန် မလိုတော့ချေ။ သူ၏ မာနကို ချီးနှစ်လျက်ရှိသော လူဆိုးကလေးကို နိုင်အောင် ကြီးထွားသန့်စွမ်းရန် သူ.အမေကျွေးသမျှ အစာ တို့ကို စားလျက်ရှိလေသည်။

ထိုပြဿနာတစ်ရပ်ကို ဖြေရှင်းပြီးသော ဒုတိယပြဿနာကို ဖြေရှင်းရန် သူ၏ ဖောင်သည် ကြီးစားရပြန်၏။ ထိုကလေးသည် ညျှော်လျှင် အိပ်ရာ ထဲတွင် အပေါ့သွားလေ့ရှိ၏။

သူသည် သူ၏ဘွားအေနှင့် အတူတူအိပ်၏။ အံနက်မိုးလင်းတိုင်း ဘွားအေကြီးသည် အိပ်ရာမှ ထသည်နှင့် မွေ့ရာ သေးစိုနေသည်ကို တွေ့သော အခါ 'ကြည့်စမ်း ကျော်နဲ့ မင်းညက ပေါက်တဲ့ သေးကွော်တွေ'ဟု မြေးကလေးကို ပြလေ၏။

ထိုအခါ မြေးကလေးက 'ကျွော်တော် ပေါက်တာ မဟုတ်ဘွား ဘွားဘွား ပေါက်တာတွေ'ဟု ပြန်ပြောလေသည်။

ဘယ်လိုကြီးကြိမ်း ဘယ်လိုဆို အိပ်ရာထဲမှာ သေးပေါက်တာကို မင့်မေမေ မကြိုက်ဘူးဟူသော စကားမျိုးကို ဘယ်လိုပြောပြော ကလေးသည်

ပေါက်မြဲ ပေါက်နေ၏။ ထို့ကြောင့် 'ခင်ရေ လူကလေး အိပ်ရာထဲမှာ သေး
မပေါက်အောင် ဘယ့်နှစ်လုပ်ရမလဲ'ဟု မိဘမှားသည် တိုင်ပင်စွဲကြလေသည်။

သူသည် ဘာကို အလိုရှိသလဲ။ ရှုံးဦးပထမ သူ၏ ဘွားအေဝတ်နေ
သော အိပ်ရာဝင် အကျိုဗျိုးကို ဝတ်နေရသည်ကို မနှစ်သက်။ သူ၏ ဖင်
ဝတ်နေသော အကျိုဗျိုးကိုသာ ဝတ်လို၏။ အကယ်၍ ကလေးကသာ
သေးမပေါက်တော့ပါဟု ဝင်ခဲ့လျှင် ကလေးလိုချင်သော အကျိုဗျိုးကို ဝတ်ပေးမည့်ဟု
သေးပေါက်လွန်း၍ စိတ်ညွှန်နေသော ဘွားအေကြီးသည် သဘောတူလေ
သည်။ သူအလိုရှိသော ခုတိယအရာသည် သူ၊ အတွက် တစ်ယောက်အိပ်ခုတင်
တစ်လုံး ဖြစ်၏။ ဘွားအေကြီးကလည်း ထိုခုတင်ကို ဝယ်ရန် ခွင့်ပြု၏။

သူ၏မိခင်သည် သူ၊ကို ပရကလင်အရပ်ရှိ လိုအိုးစတိုး တိုက်ဆိုင်
သို့ ခေါ်သွားပြီးလျှင် ဈေးရောင်းသူ မိန်းကလေးကို မျက်စီ မိတ်ပြလျက်
'ဟောဒီ လူပျို့ကြီးကကွယ်၊ သူကိုယ်တိုင် ဈေးဝယ်ချင်လိုတဲ့' ဟု ပြောလိုက်
လေသည်။

'သွေး လူပျို့ကြီး ဒီကြွေပါ၊ ဘာမှား လိုချင်ပါသလဲရှင်'ဟု သူ၊ကိုယ်ကို
အတော်အထင်ကြီးသွားအောင် ဈေးရောင်းသူကလေးက ခပ်တည်တည် မေး၏။

ကလေးသည် ရင်ကော့ပြီးလျှင် 'ကျွန်တော် အိပ်ဖို့အတွက် ခုတင်
တစ်လုံး ဝယ်ချင်တယ်' ဟု ပြန်ပြောလေသည်။

ထို့နောက် သူ၊မိခင် အလိုရှိသော ခုတင်တစ်လုံးကို တွေ့သောအခါ
မိခင်လုပ်သူသည် ဈေးရောင်းသူကလေးအား မျက်စီမိတ်ပြပြီးလျှင် ထိုခုတင်ကို
ဝယ်ရန် သူ၏သားကို အဆွယ်ခိုင်း၏။

နောက်တွေ့နေ့တွင် ခုတင်ကို အိမ်သို့လာ၍ ပို့လေသည်။ ထိုညေတာင်
သူ၏ ဖင် ပြန်လာသောအခါ 'ဖေဖေ ဖေဖေ ကျွန်တော် ဝယ်လာတဲ့
ကျွန်တော် ခုတင်ကို အိမ်ပေါ်မှာ လာကြည့်စစ်ပါ'ဟု အော်၍ တံ့ခါးဝသို့
သွားပြီးလျှင် ဖင်ကို ကြိုလေသည်။

ဖင်ဖြစ်သူသည် ဈားရွှေပြု၏ ဆုံးမစကားကို နာယူသော သဘောဖြင့်
သူ၏ သား ဝယ်လာသော ခုတင်ကို စိတ်ရောကိုယ်ပါ ချီးမွမ်းလျက်ရှိလေသည်။

'လူကလေး ဒီနေ့ညေတာ့ ရှုံးမပေါက်တော့ဘူး မဟုတ်လား'
'မပေါက်တော့ဘူး ဖေဖေ'

ကလေးသည် သူ၏ ကတိအတိုင်း တည်၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော သူ၏ မာနသည် ကတိအပေါ်တွင် တည်လျက်ရှိသောကြောင့်တည်း။ ထို့ပြု မကသေး၊ အိပ်ရာနှင့် ခုတင်သည် သူ.အိပ်ရာနှင့် ခုတင် ဖြစ်လျက်ရှိချေပြီ။ ထို ခုတင်ကို သူကိုယ်တိုင် ဝယ်လာ၏။ ထိုပြင်လည်း လူကြီးတစ်ယောက်ကဲသို့ အိပ်ရာဝင် အကျိုများကို ဝတ်ဆင်ရလျက်ရှိချေပြီ။ ထိုကြောင့် သူသည် လူကြီးကဲသို့ ပြုကျင့်လို၏။ ထိုအတိုင်းလည်း ပြုကျင့်၏။

သက်သေတစ်ခုကို ပြေားအော်။ ကေတိ ကူးရှမန်း^၁ ဆိုသူ တယ်လီဖုန်း အင်ဂျင်နိယာ - တစ်ဦးတွင် ၃ နှစ်ရွယ် သမီးတစ်ယောက် ရှိ၏။ ကူးရှမန်းသည် ကျွန်ုပ်ထဲတွင် လာရောက်သင်ကြားနေသူ တာပည့်တစ်ဦး ဖြစ်၏။ သူ၏ သမီးကို နံနက်စာစားရန် ပြောရှု မရသဖြင့် ကြိမ်းချည်တစ်ခါ ချော့ချည် တစ်လျှော့နှင့် တိုက်တွန်းပါသော်လည်း အချဉ်းနှင့် ဖြစ်ခဲ့၏။ ထိုကြောင့် မနက်စာ စားချင်အောင် ဘယ်လိုလုပ်ရပါမလဲ' ဟူ၍ နောက်နှစ်ယောက် တိုင်ပင်ကြေလေသည်။

သမီးကလေးသည် မိခင်ကို အတုရိုးရှု သူကိုယ်သူ လူကြီးဖြစ်ချင်နေ၏။ ထိုကြောင့် တစ်မနက်တွင် ကူလားထိုင်တစ်လုံးပေါ်တွင် သူ.ကို တင်ထား ပြီးလျင် နံနက်စာကို သူကိုယ်တိုင် ချက်စေသည်။ ကလေးသည် ထမင်းအို ကို မွေနေသည့် အချိန်ကောင်းတွင် ဆင်ဖြစ်သူသည် မိုးပိုးချောင်ထဲသို့ ဝင်သွားသော အခါ 'ဖေဖေ ကြည့်စမ်း။ သမီး ထမင်းချက်နေတယ်'ဟု ပြောလေသည်။

ထိုနေ့နံနက်စာ ထမင်းစားကြရာ မတိုက်တွန်းရော့နှင့် နှစ်ပန်းကန်ပြား ကုန်အောင် ကလေးမကလေးသည် စားလေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော သူချက်သော ထမင်းတွင် သူသည် စိတ်ဝင်စားလျက်ရှိသောကြောင့်ပင် ဖြစ်၏။ သူသည် သူ.ကိုယ်ကို အထင်ကြီးလျက်ရှိရာ ထမင်းချက်ရခြင်းဖြင့် ထိုအထင်ကြီးခွင့်ကို သူသည် ရရှိလေသည်။

'တွင်ကျယ်ချင်သော စိတ်သည် လူတို့တွင် ရှိသည့် အခြားသော စိတ် များကို လွမ်းမိုးနေသောစိတ်ဖြစ်သည်' ဟူ၍ ဝိယျေဝင်းတား။ သည် တစ်ကြိမ်က ပြောဖူး၏။ အလုပ်လုပ်ရာတွင် ထိုစကားကို ကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်ကြောင့်

^၁ K.T. Dutschmann

^၂ Telephone Engineer

^၃ William Winter

အသုံးမချိန်ငရမည်နည်း။ ကျွန်ုပ်တို့၏ အလွန်ကောင်းသော အကြံတစ်ခုရရှိလျှင် တစ်ဖက်သားအား ထိအကြံသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ အကြံဖြစ်သည်ဟု သိမေမည့် အစား ထိအကြံကို သူ့ထဲမှုရသည် ဟုသော အနေမျိုးရောက်အောင် အဘယ် ကြောင့် မလုပ်ရမည်နည်း။ ထိအခါ ထိသူသည် ဤအကြံကို သူ၏အကြံ ဟူ၍ ယုဆပြီးလျှင် အလွန်နှစ်သက်ရုံမက နှစ်ပန်းကန်ပြားကုန်အောင်စားသော ကလေးမကဲ့သို့ ထိအကြံကို အကြံပေးသုတက် နစ်ဆပို၍ လုပ်ပေလိမ့်မည်။

ထိုကြောင့် 'တစ်ဖက်သား၏ စိတ်ထဲတွင် ဆန္ဒတစ်ခု ပြင်းပြစာ ဖြစ် လာအောင် ရေးဦးစွာ ဆွဲပေးပါ။ အကြင်သူသည် ဤကိစ္စကို ဆောင်ရွက် နိုင်အဲ၊ ထိသူ၏ နောက်သို့ တစ်ကဗျာလုံး လိုက်အဲ။ အကြင်သူသည် ဤကိစ္စကို မဆောင်ရွက်နိုင်၊ ထိသူသည် တစ်ယောက်တည်း နေရအဲ'ဟုသော စကားကို ကောင်းစွာ မှတ်ကြပါကုန်။

ဤစာအပ်မှ အကျိုးကျေးဇူး အများဆုံးရနိုင်ရန်
ပေးအပ်သော အကြံ ၉ ချက်

၁။ သင်သည် ဤစာအပ်မှ အကျိုးကျေးဇူးတိုကို အများဆုံး ရချင်သည်ဟု
ဆိုလျှင် အခြားသော ဥပဒေသ သို့မဟုတ် စည်းကမ်းတို့ထက် အဆပေါင်းများစွာ
အရေးကြီး၍ လက်မလွှတ်နိုင်သော လိုလားတောင့်တာအပ်သည် အချက်ကြီး
တစ်ခုရှုံး။ အကယ်၍ သင့်၌ ထိုလိုလား တောင့်တရမည့် အချက်ကြီးတစ်ချက်
မရှိဘူးဆိုပါလျှင် ဤစာအပ်ကို ဆည်းပူးရမည်ဟုသော ဥပဒေသပေါင်း
ရာထောင် ပေးသော်လည်း အကျိုးထူးမည် မဟုတ်ပေ။ သင့်၌ အကယ်၍
ထိုလိုလား တောင့်တာအပ်သော အချက်ကြီးရှိပါလျှင် စာအပ် တစ်ခုရှုံး
အကျိုးကျေးဇူးတိုကို အများဆုံးရအောင် ဘယ်ပုံဘယ်နည်း ပြုလုပ်ရမည်ဟုသော
မည်သည် အကြံပေးချက်တို့ကိုမျှ မဖတ်ရော့နှင့် အဲသွေ့ဖွယ်ကောင်းသော
ကိစ္စများကို သင်သည် ဆောင်ရွက်နိုင်လိမ့်မည်။

ထိုသို့ မျက်လှည်သွေ့ယ် ထူးဆန်းအဲသွေ့ဖွယ်ကောင်းသော လိုလား
တောင့်တာအပ်သည် အချက်ကြီးသည် အဘယ်နည်း။ ထိုအချက်သည် လူများ
နှင့် ဆက်ဆံရှုံး အသုံးပြုရန် အရည်အချင်းကို တိုးပွားအောင် လုပ်မည်
ဟုသော နိုင်မြှုပ်သည် သန္တိန္တာန်ဖြင့် တတ်သိပုန်းတိုးလိုသည် မဆုတ်မနစ်
လေးနက်သော ဆန္ဒပင် ဖြစ်သည်။

ထိုကဲ့သို့သောဆန္ဒကို ပိုမို၍ကြီးမားလာအောင် သင်သည် မည်ကဲ့သို့
လုပ်မည်နည်း။ ဤနည်းလမ်းများသည် မည်၍ အရေးကြီးသည်ကို သင့်ကိုယ်
သင် အစဉ် ထာဝရ သတိပေးခြင်းဖြင့် ပြုလုပ်နိုင်သည်။ မိတ်ဆွေဖြစ်
ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရှုံးလည်းကောင်း၊ ငွေရေးကြေးရေး ဆက်ဆံရှုံးလည်း

ကောင်း ဤနည်းများကို နိုင်နင်းစွာ အသုံးချဖိုင်ခြင်းသည် သင့်အား မည်သို့ သော ဆုလာဘ်သပ္ပါကာများ ပေးမည်ကို ထင်ရှား ပေါ်လျင်လာအောင် တွေးခေါ်ပါ။ ‘ကျွန်ုပ်၏ ကျော်ကြားမှာ ကျွန်ုပ်၏ ခမ်းသာမှာ၊ ကျွန်ုပ်၏ ဝင်ငွေရမှုတိသည် လူတို့နှင့် ဆက်သွယ်ရန် အသုံးချရမည်ဖြစ်သော ကျွန်ုပ်၏ အရည်အချင်းပေါ်တွင် များစွာ မြှိခိုလျက်ရှိသည်’ ဟု၍ သင့်ကိုယ်သင် မကြာခကာ ပြောပေးပါ။

၂။ အနည်းငယ် အခြေခံရထားနှင့်ရန် အခန်း အသီးသီးကို ပထမ အကြိမ်တွင် လျင်မြေနွား ဖတ်လိုက်ပါ။ တစ်ခန်းကို ဖတ်ပြီးလျင် နောက် တစ်ခန်းသို့ ဆက်တိုက်ဖတ်လိုသော ဆန္ဒများ ပေါ်ပေါ်က်လာလိမ့်မည်။ အကယ်၍ ဤစာအပ်ကို အပျော်းပြုသတေသနနှင့် မဖတ်ပါဟုဆိုလျင် ဆက်တိုက် ဖတ်လိုသော ဆန္ဒ၏ အလိုသို့ မလိုက်ပါနော်။ ဤစာအပ်ကို ဖတ်သင့်မှာ လူများနှင့်ဆက်ဆံရာတွင် အသုံးပြုရမည့် သင်၏ စွမ်းကြည်ကို တို့ပွားအောင်လုပ်ရန်အတွက် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုလျင် ဖတ်ပြီးသား အခန်းတိုင်း ကို သေချာစေပို့စွာ ပြန်လည် ဖတ်ဦးလော့။ ရေရှည်တွင် ဤသို့ ပြုလုပ်ခြင်းသည် အချိန်ကုန်သက်သာ၍ အကျိုးပို၍ ရှိပေါ်လည်။

၃။ ဖတ်နေစဉ်တွင် အေး ရပ်နားပြီးလျင် သင်သည် ဘာကို ဖတ်နေသည်ကို သုံးသပ်ကြည့်ပါ။ သင်ဖတ်နေသော နည်းလမ်းများကို ဘယ်လိုသုံးရ မည်၊ ဘယ်အခါမျိုးမှု သုံးရမည်ကို စာပတ်ရင်း သင့်ကိုယ်ကိုသင် ပြန်၍ မေးမြန်းပါ။ ယန်သွေးယ်ကို ခွေးသမင်လိုက်သကဲ့သို့ ဆက်တိုက်ဖတ်ခြင်းထက် အထက်ပါနည်းအတိုင်း ဖတ်ခြင်းသည် သင့်ကို ပို၍ အထောက်အပံ့ပေးမည် ဖြစ်၏။

၄။ ဖတ်သည့်အခါ ခဲတဲအနဲ့၊ သို့မဟုတ် ခဲတဲ သို့မဟုတ် ဖောင်တိန် တစ်ချောင်းကို လက်ထဲတွင် အောင်ထား၍ သင့်အတွက် အသုံး ပြုရန် ကောင်းမည့် နည်းတစ်ခုဟု၍ သင် အထင်ရောက်သောနည်းကို တွေ့သော အခါ ထိုစာသား၏ ဘေးက မျှေားသားလိုက်ပါ။ အကယ်၍ ထိနည်းသည် အရေးကြီးသောနည်း ဖြစ်ခဲ့ပါလျင် စာကြောင်းတိုင်း၏ အောက်မှ မျှေားသား ထားပါ။ သို့မဟုတ် ထိနည်း၏ ဘေးမှ ကြက်ခြေခတ် လေးခု ဤကဲ့သို့ ဆေးဆေး မှတ်သားထားပါ။ ဤသို့ မှတ်ခြင်းနှင့် မျှေားသားခြင်းသည် စာအုပ်၌ ပို၍ စိတ်ဝင်စားစေမည့်အပြင် စာအုပ်ကို လျင်လျင်မြန်မြန် ပြန်၍ ဖတ်ရန် အတွက် ပိုမိုလွယ်ကူပေါ်မြှုပ်မည်။

၅။ အာမခံ ကုမ္ပဏီကြီးတစ်ခဲတွင် ၁၅ နှစ်တာမျှ မန်နေဂျာ အဖြစ်ဖြင့် အလုပ်လုပ်ခဲ့ဖူးသော လူတစ်ယောက်ကို ကျွန်ုပ် သိ၏။ သူသည် သူ၊ ကုမ္ပဏီ၏ စာချုပ်များကို လ တိုင်း ဖတ်၏။ ဟုတ်ကဲ့၊ ထိုစာချုပ်များကို လမဆုံး နှစ်မဆုံး ထပ်ကောတလဲလ ဖတ်လေ့ရှု၏။ အဘယ့်ကြောင့် ဤကဲ့သို့ ဖတ်ရသနည်း။ အကြောင်းမူကား ဤနည်းသည် စာချုပ်ထဲတွင် ပါဝင်သော ခံဝန်ချက်များကို စိတ်ထဲတွင် ပြတ်ပြတ်သားသား ပေါ်ပေါက်စေရန်အတွက် ကောင်းသောနည်းဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

တစ်ခါတုန်းက ကျွန်ုပ်သည် လူတော့ စကားပြောနည်းအကြောင်းကို စာအပ် တစ်အပ်ရေးရာ နှစ်နှစ်မွှု ကြောလေသည်။ ထိုအတော့အတွင်း ကျွန်ုပ် ရေးပြီးခဲ့သမျှတို့ကို မှတ်မိစေရန် မကြာခဏ ပြန်၍ ဖတ်ရလေသည်။ ကျွန်ုပ် တို့၏ အမော်မြန်ခြင်းသည် အဲခြောက်ပေစွဲ။

ထိုကြောင်း ဤစာအပ်မှ နိုင်မြေသော အကျိုးစစ်ကို ရရန်အလိုကြပါလျှင် အပေါ်ယောက် တစ်ခါတော်လျောက်ပတ်သွားရှုနှင့် လုံလောက်ပြီဟူ၍ မမှတ် လေနှင့်။ စာကို စွေ့စွေ့စပ်စပ် ပတ်ပြီးသည်နောက်၊ အချိန်အနည်းငယ်ပုံကား လစဉ် ပြန်ဖတ်ပါ။ သင့် စားပွဲခဲ့ပေါ်တွင် သင်၏ ရှေ့တည်တည်းပွဲ နေ့စဉ် ထိုစာအပ်ကိုထားကာ မကြာခဏ ယဉ်၍ ဖတ်ပါ။ မိမိ၏ နောက်ရေးအတွက် တိုးတက်ကောင်းမွန်လာနိုင်ရန် အဖိုးတန်သည် အခွင့်အလမ်းကောင်းများစွာ ရှိသေးသောကြောင်းကို အစဉ်အဖြေ သတိရပါ။ ဤစာအပ်ပါ နည်းများကို လုံလတုတ် မနေရဘဲနှင့် အသုံးပြန်ငါးသော ကိုယ်ပိုင်နည်းများ ဖြစ်အောင် လုပ်နိုင်ရန်မှာ ထိုနည်းများကို မကြာခဏ စစ်ဆေးပြီးလျှင် မကြာခဏ အသုံးပြုပေးခြင်းဖြစ်၏။ ထို့ထက်ကောင်းသော အမြားနည်းများ မရှိတော့ပေ။

၆။ ဘားနတ်ရှော့ က 'သင်သည် လူတစ်ယောက်ကို ဘယ်လိုပဲ သင်သင် ထိုအသင်ခဲ့ရသည် ဘာကိုမျှ တတ်မည်မဟုတ်' ဟု တစ်ခါတုန်းက ပြောဖူး၏။ ရှောသည် မှန်၏။ တတ်ချင်လျှင် ကိုယ်တိုင်လုပ်ရ၏။ သူများ လုပ်လေ၍ မရ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တိုင် ဤဦးစားခြင်းအားပြင့် တတ်လာ ကြသည်။ ထိုကြောင်း ဤစာအပ်ထဲတွင် သင်ကိုယ်တိုင် ဖတ်လျက်ရှိသော နည်းတို့ကို နိုင်နှင်းစွာ အသုံးပြုလိုပါလျှင် ဤနည်းများအတွက် ကစ်စုတစ်ခု လုပ်ပေးပါ။ အခွင့်အခါရတိုင်း ဤနည်းကို အသုံးပြုပါ။ အသုံးမပြုလျှင်

ဤနည်းတိုကို မကြာမီ သင်သည် မေ့သွားလိမ့်မည်။ အသုံးပြုသော စဟုသုတ သာလျှင် သင့်စိတ်၌ ဖွဲ့နေလိမ့်မည်။

ဤနည်းများကို အခါမရွေး အသုံးပြုရန် ခက်ခဲမည်အကြောင်းကို သင် တွေ့ကောင်း တွေ့ပေလိမ့်မည်။ ဤစာအပ်ကို ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ရေးသောကြောင်း ဤနည်းများကို ကျွန်ုပ် သိ၏။ သို့သော်လည်း ကျွန်ုပ်တိုက်တွေ့န်းသော နည်းများအတိုင်း အကုန်အစင် လိုက်နာ အသုံးပြုရန် ခက်ခဲကြောင်းကို ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် မကြာခဏ တွေ့ရ၏။ ဥဒါဟရှုက သင်သည် မကျေမန်ပြစ်နေသောအခါ တစ်ဖက်သား၏ အယူအဆကို နားလည်အောင် ကြီးစားခြင်းထက် ထိုသုံးအား ကဲ့ရဲ့ခြင်း အပြစ်တင်ခြင်း ပြုလုပ်ရန် ပို၍ လွယ်ကျ၏။ ချို့မွှမ်းခြင်းထက် အပြစ်ရှာခြင်းကို ပြုလုပ်ရန် ပို၍ လွယ်ကျ၏။ တစ်ဖက်သား အလိုရှိသည့် အရာကို ပြောခြင်းထက် မိမိ အလိုရှိသည့် အရာကို ပြောရန် မဓုတ္တအတိုင်း ပို၍ လွယ်ကျ၏။ ကျွန်ုပ်သဘော များမှာ ဤနည်းအတိုင်းပင်တည်း။ ထိုကြောင့် ဤစာအပ်ကို ဖတ်နေစဉ် သင်သည် စဟုသုတ ရှာဖိုးရှုအတွက်သာ မဟုတ်မူဘဲ သင့်ဘဝကို အသစ်လဲရန် ဖတ်သည်ဟု အမှတ်ပြုပါ။ ဟုတ်တယ်လေ။ ဘဝသစ်တစ်ခု ထူထောင်ရန် သင် ကြိုးစားနေသည် မဟုတ်လား။ ဤကဲ့သို့ ထူထောင်နိုင်ရန်အတွက် အချိန် ဖွဲ့နှင့် နွေ့စဉ် အသုံးချိန့် လို့လေသည်။

ထိုကြောင့် ဤနည်းများကို မကြာခဏ ပြန်၍ ကြည့်ပါ။ ဤစာအပ်ကို လူများနှင့် ဆက်သွယ်ရာ၌ အသုံးပြုရမည့် လက်ခွဲစာအပ်တစ်အပ်အပြစ် အမှတ်ပြုပါ။ သင်သည် စိတ်တိတတ်သော ဝယ်သူကို ကျေနပ်အောင် ဆွောင်ရွက်ပေးရန်သော် လည်းကောင်း၊ သင့်မိန့်းမကို သင့် အလိုသိပါအောင် ဆွောင်ရန်သော် လည်းကောင်း၊ သင်၏ ကလေးကို ထိန်းသိမ်းရန်သော် လည်းကောင်း ပြဿနာတစ်မျိုးမျိုးနှင့် ရင်ဆိုင်တိုးရသည်ရှိသော် သင် လုပ်နေကျ စိတ်နောက်ကိုယ်ပါ မလုပ်မိရန် ဖြည့်နေ့ပါစေ။ ဤသို့ စိတ်နောက် ကိုယ်ပါ ပြုလုပ်ခြင်းသည် များသောအားပြင့် မှားတတ်သည်။ ဤသို့လုပ်မည့် အစား ဤစာအပ်ကို လှန်လော်၍ သင့်မှတ်ထားသော နည်းများကို ပြန်ဖတ်ပါ။ ထိုနောက် ထိနည်းသစ်များကို စမ်းသပ်ကာ ထိနည်းများ၏ မျက်လှည့်ကဲ့သို့ ထူးဆန်းစွာ အောင်မြင်နိုင်ပုံကို စောင့်ကြည့်ပါလေး။

၇။ ဤနည်းများထဲမှ သင်လိုက်နာမည့် နည်းတစ်နည်းကို သင်သည် မနားယူဘဲ ဖောက်လွှာဖောက်ပြန် ပြုကျင့်သည်ကို ဖမ်းမိတိုင်း သင့်မိန့်းအော်

ဖြစ်စေ၊ သားကို ဖြစ်စေ သို့မဟုတ် အလုပ်လုပ်ဘက် တစ်ဦးဦးကိုဖြစ်စေ အော်လာတစ်ပြား ပေးပါ။ ဤနည်းများကို ကောင်းစွာ နိုင်နှင့် သောဘဝသို့ ရောက်ရန် ဤစနစ်ကို လုပ်ထားပါ။

၈။ ဝေါစထရီ အရပ်ရှိ နာမည်ကြီး ဘဏ်တိုက်တစ်တိုက်၏ ဥက္ကဋ္ဌ တစ်ဦးသည် ကျွန်ုပ်၏ အတန်းထဲတွင် သူ၏ အဖြစ်အပျက်ကို ပြန်၍ ပြောရှုခွဲ သူ၏ အရည်အချင်း တိုးတက်လာအောင် သူကိုယ်တိုင် ကျင့်သော အလွန်ကောင်းမွန်သည် နည်းလမ်းတစ်ခုကို ထုတ်ဖော်ပြောသွားလေသည်။ သူသည် ကောင်းစွာ ကျောင်းမနေခဲ့ရဘူးပေး သို့ရာတွင် ယခုအခါတွင် သူသည် အမေရိက်နှင့်ပြည်၏ အရေးပါ အရာရောက်ဆုံးသော ငွေရင်းသည်။ ကြီး တစ်ဦးတစ်ယောက် ဖြစ်လေသည်။ သူ၏ အောင်မြှင့်ခြင်းသည် သူ ကိုယ်တိုင်ထွင်သော စနစ်ကို အစဉ်အမြဲ အသုံးပြုခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်ဟု သူက ဝင်ခဲ့၏။ သူ၏ စနစ်ကို သူပြောသွားကျွန်ုပ်တော် မှတ်မိသည့်အတိုင်း အောက်တွင် ဖော်ပြလိုက်ပါ၏။

‘ကျွန်ုပ်နှင့် ချိန်းထားသော နေ့စဉ် ချိန်းပွဲများ၏ စာရင်းများကို ရေးမှတ်သည့် စာအုပ်တစ်အုပ်ကို နှစ်ပေါင်းများစွာကပင် ကျွန်ုပ် ဆောင်ခဲ့လေသည်။ စနေနေ့ ညုတိုင်းတွင် ကျွန်ုပ်၏ မီသားတစ်စုသည် ကျွန်ုပ်အတွက် မည်သည့် ဆောင်ရွက်ဖွေ့ဖွဲ့ကိုမျှ မထားချေး၊ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် စနေနေ့ညုတိုင်းတွင် အချိန်အနည်းငယ်ယူလျက် ကျွန်ုပ်သည် မိမိကိုယ်ကို ဆန်းစစ်ခြင်း၊ လုပ်ခဲ့သွားကို ပြန်လှုပ်စွဲခြင်းနှင့် အကောင်းအဆုံးကို ပေါ်နေသော တန်ဖိုးပြောခြင်းများကို ပြုလုပ်ကြောင်းကို အိမ်သားများ သိသောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။ စနေနေ့ညုတွင် ညောထမင်းအားပြီးသောအခါ ကျွန်ုပ် တစ်ဦးတည်းနေလျက် ကျွန်ုပ်၏ ချိန်းပွဲ အမှတ်အသား စာအုပ်ကိုဖွင့်၍ တန်းနေ့ တစ်ပတ်အတွင်း မျက်နှာချင်းဆိုင် ပြောဆိုခဲ့ပုံ၊ ဆွေးနွေးခဲ့ပုံ၊ တွေ့ဆုံးခဲ့ပုံများကို ပြန်လှုန်တွေးတော်၏၊ ထိနောက် ကျွန်ုပ်ကိုယ်ကို ကျွန်ုပ် မေးလေသည်။’

‘ငါဟာ ထိအချိန်မှာ ဘယ်လိုအများမျိုး လုပ်မိပါလိမ့်’

‘မှန်တာတွေ ဘာများလုပ်မိပါလိမ့်၊ ဒါထက်ကောင်းအောင် ဘယ်လို များ လုပ်နိုင်သေးသလဲ’

‘ဒီအတွေ့အကြံများထဲမှ ဘာသင်ခန်းစာများ ရယူနိုင်ပါမလဲ’

‘ဤကဲ့သို့ တန်္ဂံန္တအပတ်စဉ် ပြန်လှန်စစ်ဆေးရသောအလုပ်သည် ကျွန်ုပ်အား များစွာ စိတ်မချမ်းမြှုဖွယ် ဖြစ်စေ၏။ ကျွန်ုပ်၏ အမှားများကို ပြု၍တွေ့ရသောအား ကျွန်ုပ်သည် များစွာ အဲအားသင့်မိမိ၏။ သို့ရာတွင် နှစ် ပေါင်း အတော်ကြောဥျာင်းလာသောအား ထိုအများများသည် တစ်စတ်စ နည်းသွားလေသည်။ ယခုအား ဤကဲ့သို့ စစ်ဆေးပြီးတိုင်း တစ်ခါတစ်ရုံ ကျွန်ုပ်ကိုယ်ကို ကျွန်ုပ် ချီးမြမ်းချင်သလိုလို ဖြစ်လာ၏။ တစ်နှစ်ပြီးတစ်နှစ် ဆက်၍ ကျင့်လာသည့် ဤကဲ့သို့သော ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဆန်းစစ်ခြင်း၊ ကိုယ့် ကိုယ်ကို ပညာသင်ပေးခြင်း ဟူသော စနစ်သည် ကျွန်ုပ် လိုက်နာခဲ့ဖူးသော အခြား စနစ်များထက် ကျွန်ုပ်အား ပိုမို၍ အကျိုးကော်ဇူး ပြုခဲ့ဖူးလေသည်။

ထိုစနစ်သည် ကျွန်ုပ်၏ ယတိပြတ် ဆုံးဖြတ်နိုင်သော သတ္တုကို များစွာ အကူအညီ ပေးခဲ့သည်။ လူများနှင့် ဆက်ဆံရာ၌ ဤစနစ်၏ ဂဏ်ပုဒ်များကို ကုန်စင်အောင် ကျွန်ုပ်သည် ဖော်မပြနိုင်ပေ။

ဤစာအပ်တွင် ဆွေးနွေးထားသော နည်းတို့ကို သင် အသုံးပြုကြွေ မည်မျှ အောင်မြှင့်သည်၊ မည်မျှ ချွောက်သည်ကို စစ်ဆေးရန် အထက်ပါ စနစ်ကို အသုံးပြုရလျှင် မကောင်းပေဘူးလား။ ထိုစနစ်အတိုင်း အသုံးပြုလျှင် အကျိုးနှစ်ခု ရပေမည်။

ပထာမအကျိုးများ သင်သည် အဖိုးအနည်းတိုက်၍ ဥက္ကာကစားသော ပညာရေးစနစ်ကို သင်ကိုယ်တိုင် လေ့လာလျက်ရှိကြောင်းကို တွေ့မြင်ရပေမည်။

ဒုတိယအကျိုးများ လူအများနှင့် တွေ့ဆုံး ဆက်ဆံနိုင်သည့် သင်၏ အရည်အချင်းသည်။ ဖော်ပင်ကဲ့သို့ တို့တက် ပြန်မွားလာသည်ကို တွေ့မြင် ရပေမည်။

၉။ ဤနည်းများကို သုံးရာ၌ သင်ကိုယ်တိုင် ရရှိခဲ့သော အောင် မြင်ချက်တို့ကို မှတ်သားရန် ယခု စာအပ်အဆုံးတွင် နေ့စဉ် မှတ်တမ်းတစ်ခု ကို တွေ့ရပေမည်။ သို့မှတ်သားရာ၌ အမည် ရက်စွဲနှင့် ရရှိသည့်အကျိုးကို သေချာကျေနစွာ ရေးသားပါ။ ဤကဲ့သို့ မှတ်သားထားခြင်းသည် သင့်ကို ပို့၍ ကြီးကျယ်မြင့်ဖြတ်သော အလုပ်များလုပ်ရန် လုံးဆော်ပေးလိမ့်မည်။ နောင် နှစ်ပေါင်း အတော်ကြောမြင့်၍ အသက်အချွယ် ကြီးလာသောအား ထိုမှတ်ချက် များကို ပြန်လည် ဖတ်ရှုလျှင် မည်မျှ ပျော်စရာကောင်းမည်နည်း။

ဤစာအပ်မှ အကျိုးကျော်မှူး အများဆုံး ရနိုင်သချ္ေရရန်မှာ အောက်ပါ
တို့ ဖြစ်သည်။

- ၁။ ॥လူများနှင့် ဆက်ဆံနည်းများကို နိုင်နှင်းစွာ အသုံးချိန်သော
မဆုတ်မနစ် လေးနက်သည် ဆန္ဒကို ကြီးထွား လာအောင်
လေ့ကျင့်ပေးပါ။
- ၂။ ॥ရှုံးသင်ခန်းစာကို လူမ်း၍ မဖတ်မီ သင်ဖတ်နေသော
သင်ခန်းစာကို နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ပြန်ဖတ်ပါ။
- ၃။ ॥သင်ဖတ်နေစဉ် နည်းအသီးသီးကို မည်ကဲ့သို့ အသုံးပြုနိုင်မည်
ကို သင့်ကိုယ်ကို အကြိမ်ကြိမ်မေးပါ။
- ၄။ ॥အရေးကြီးသော နည်းတိုင်းကို မျဉ်းသားထားပါ။
- ၅။ ॥ဤစာအပ်ကို တစ်လတစ်ကြိမ် ပြန်၍ ဖတ်ပါ။
- ၆။ ॥ဤနည်းများကို အခွင့်အခါရတိုင်း အသုံးပြုပါ။ သင်၏
နေ့စဉ် ပြဿနာများကို ဖြေရှင်းရာ၌ အကူအညီရစေရန်
ဤစာအပ်ကို လက်ခွဲကျမ်း အဖြစ်ဖြင့် အသုံးပြုပါ။
- ၇။ ॥ဤစာအပ်ပါ နည်းများကို မနာယူဘဲ သင် ဖောက်ဖျက်တိုင်း
ဖမ်းမိသော မိတ်ဆွေများသို့ ဖမ်းမိတိုင်း ဒေါ်လာ တစ်ပြားစီ
ပေးမည် ဟူ၍ အလောင်းအစား လုပ်ထားပါ။
- ၈။ ॥တန်းနွေတစ်ပတ်တိုင်း သင်သည် မည်၍ တိုးတက်ခဲ့သည်ကို
စစ်ဆေးပါ။ မည်သည့်အမှားများကို ကျူးလှန်ခဲ့သည်၊ မည်၍
တိုးတက်ခဲ့သည်၊ နောင်ရေးအတွက် မည်သည့်သင်ခန်းစာများကို
ရရှိခဲ့ သည်ဟု မိမိကိုယ်ကို ပြန်၍ မေးပါ။
- ၉။ ॥ဤစာအပ်ပါ နည်းများကို မည်သည့်အခါတွင် မည်ကဲ့သို့
အသုံးပြုသည့်ကို ဤစာအပ်၏ နောက်ကျောရှိ နေ့စဉ်မှတ်တမ်း
တွင် ရေးမှတ်ပါ။

အပိုင်း ၂

လူကြိုက်များအောင်လုပ်ရန် နည်း ၆ နည်း

အခန်း ၁

ဤနည်းကို လုပ်၊ နေရာတိုင်းမှ ဓရီးဦးကြီး ဖြူလှပ်လိမည်

မိတ်ဆွေပေါ်များရန်အတွက် ဤစာအုပ်ကို ဖတ်နေမည့်အစား ကမ္ဘာပေါ်တွင်
မိတ်ဆွေအပေါ်ဆုံးဖြစ်သူ၏ နည်းကို အဘယ်ကြောင် မလေ့လာသနည်း။
သူသည် မည်သူနည်း။ သူသည် ဤလမ်းထဲသို့ မနက်ဖြန် လျောက်လာသည်ကို
သင် တွေ့ရအုံ။ သူနှင့် ဆယ်ပေလောက်ဝေးသော နေရာသို့ သင်ရောက်သွား
လျှင် သူသည် သူ၏ အမြို့ကို နန်းလိမ့်မည်။ အကယ်၍ သင်သည် ရပ်တည့်၍
သူ၏ ကျောက်သပ်လျှင် အလှန်တရာ စွင်မြှုံးစွာ ခုန်ပေါက်၍ သင့်ကို
မည်၍ ချစ်ခင်ကြောင်း ပြလိမ့်မည်။ ဤသို့ စွင်မြှုံးစွာ ခုန်ပေါက်၍ပြခြင်းသည်
သင့်ထဲမှ တစ်စုံတစ်ခုကို ရရန် ရည်ရွယ်ချက်တစ်ခုခုကြောင် မဟုတ်ပေါ်
ဤကဲ့သို့ စွင်မြှုံး၍ ပြခြင်းသည် သင့်ကို ပစ္စည်းတစ်ခုခု ရောင်းလို၍လည်း
မဟုတ်။ သင့်ကို ထိမ်းမြှားလို၍လည်း မဟုတ်ချေ။

တိရှိနားထဲတွင် ခွေးသာလျှင် မိမိဝမ်းစာအတွက် အလုပ် လုပ်၍
မပေးရချေ။ ထိုအကြောင်းကို သင် သိပါ၏ လော့။ ကြက်မသည် ဥများကို
အုပေးရ၏။ နားမသည် နားနိုပ်ရ၏။ သာလိကာသည် သိချင်းဆိုရ၏။
သို့ရာတွင် ခွေးသည် သူ့ဝမ်းစာအတွက် သူ့မေတ္တာမှလွှာ၍ အခြားအရာများကို
မပေးရချေ။

ကျွန်ုပ် ငါးနှစ်သားအရွယ်က ကျွန်ုပ်၏ အခင်သည် ဒေါ်လာဝက်ပေး၍
ခွေးနိပါးကလေးတစ်ကောင်ကို ဝယ်၏။ သူသည် ကျွန်ုပ်၏ အသက်ဘူးဖြစ်၏။
သေနေတိုင်း လေးနာရီခွဲလောက်တွင် သူသည် ခြိပေါက်ဝတွင် ဝပ်၍ လမ်းမ
ဘက်သို့ သူ၏ လုပ်သော မျက်လုံးများဖြင့် စိက်၍ ကြည့်နေလေသည်။

ကျွန်ုပ်၏ အသကို ကြားလျင်သော်လည်းကောင်း၊ ကျွန်ုပ်လျှောက်လာသည်ကို
မြင်လျင်သော်လည်းကောင်း သူဝပ်နေရာမှ တစ်ချက်တည်း ခုန်ထွက်လာပြီးလျင်
အလွန်မြှုပ်ထွေးစွာ ဟောင်၍ တောင်ပေါ်သို့ ကျွန်ုပ်ကို ကြိုဆိုရန် မောကြီး
ပန်းကြီး ပြီးတက်လာ၏။

ခွဲးကလေးတစ်ပို့ မှာ ငါးနှစ်တိုင်တိုင် ကျွန်ုပ်၏ အမြဲတမ်းအဖော်
ဖြစ်ခဲ့၏။ တစ်ညွှန် ထိုညာကို ကျွန်ုပ် ဘယ်အခါမျှ မမေ့နိုင်။ တစ်ပိဿု
ကျွန်ုပ် အိပ်ရာမှ ဆယ်ပေါ်အကွားတွင် အိပ်နေစဉ် မိုးကြီးပစ်ခဲ့ရ၍ သေရာ
သည်။ တစ်ပိဿုသေသွားသည်မှာ ငယ်ရွယ်သူ ကျွန်ုပ်အား များစွာ ယူကြီးမရ
ဖြစ်စေ၏။

ဒုက္ခ တစ်ပိဿုသင်သည် စိတ်ပညာစာအပ်များကို မဖတ်ဘူးပေါ့ ဖတ်ရန်
လည်း မလိုပေါ့။ မိမိ၏ လိုအင်ကို အခြားသူများ စိတ်ဝင်စားလာအောင်
နှစ်နှစ်တိုင်တိုင် ကြိုးစားခြင်းထက် အခြားသူများ၏ လိုအင်ကို နှစ်လမျှဟု
အဟုတ်အဟတ် စိတ်ဝင်စားခြင်းသည် ထိုသူ၏ မိတ်ဆွေသားဟာ ပိုမို၍
ပေါ်များစေမည် အကြောင်းကို သင့်အတွင်းပင်ကိုစာတ်ခံတိုက သင့်အား
သိစေခဲ့၏။ ထိုစကားကို တစ်ကြိမ် ပြန်၍ ပြောပါရစဉ်း။ သင့်လိုအင်ဆန္ဒများကို
တစ်ဘက်သားတို့၏ လိုအင်ဆန္ဒကို နှစ်လမျှ အဟုတ်အဟတ် စိတ်ဝင်စား
ခြင်းသည် သင့်အား မိတ်ဆွေများပြားစေလိမ့်မည်။

သို့သော်လည်း လူတို့သည် မိမိတို့၏ အလိုဆန္ဒများ၌သာ တစ်ဘက်သား
တို့အား စိတ်ဝင်စားခြင်းဖြင့် အမှားကြီး မှာခဲ့ကြောင်းကို သင်နှင့်
ကျွန်ုပ်တို့ သိရှိကြပြီး ဖြစ်လေသည်။

စင်စစ်မှုဒ် ထိုနည်းသည် မအောင်မြင်နိုင်ချော့။ တစ်ဘက်သားတို့သည်
သင့်ဆန္ဒတွင် စိတ်မဝင်စားကြချော့။ သူတို့သည် ကျွန်ုပ်၏ ဆန္ဒ၌လည်း စိတ်
မဝင်စားကြချော့။ သူတို့သည် နံနက်ခိုင်း၊ နေ့လယ်၊ ညာစာ ထမင်းစားပြီးသည်
အချိန်တို့တွင် သူတို့၏ ဆန္ဒများ၌သာ စိတ်ဝင်စားလျက်ရှိကြသည်။

တယ်လီဖုန်းဖြင့် စကားပြောရာတွင် မည်သည့်စကားလုံးကို အများဆုံး
အသုံးပြုသည်ကို သိရှိရန် နယ့်ယောက် တယ်လီဖုန်းကုမ္ပဏီ၏သည် အသေးစိတ်
စုစုပေါင်းကြည့်ရှုမှု့၏။ ထိုစကားလုံးကို သင်တွေးကြည့်မိပြီဟု ထင်သည်။

ထိစကားလုံးသည် 'ကျွန်ုပ်' ကျွန်ုပ်' ပင် ဖြစ်၏။ တယ်လီဖုန်းနှင့် ပြောသောစကား အကြိမ်ပေါင်း ၅၀၀ တွင် 'ကျွန်ုပ်' 'ကျွန်ုပ်' 'ကျွန်ုပ်' ကို အကြိမ်ပေါင်း ၃,၉၉၀ အသုံးပြုကြသည်။

လူတစ်စုရိုက်ထားသော စာတိပုံတွင် သင်လည်းပါ၏။ ထိုစာတိပုံကို မြင်လျင် မည်သူ၏ စာတိပုံကို သင်သည် ရှေးဦးစွာ ကြည့်မည်နည်း။

အခြားလူများသည် သင့်အပေါ်တွင် စိတ်ဝင်စားလျက်ရှိသည်ဟု သင် အထင်ရောက်ခဲ့ပါလျှင် ဤမေးခွန်းကို ဖြေပါ။ ယနေ့ညာ သင် သေလျင် သင်၏ အသုဘသို့ လူဘယ်နှစ်ယောက်လာမည်လဲ။

တစ်ဘက်သားတွင် စိတ်မဝင်စားဖူးဘဲနှင့် သင့်အပေါ်တွင် တစ်ဘက်သားက မည်သည့်အတွက်ကြောင့် စိတ်ဝင်စားရမည်နည်း။ သင့်ခဲတံကို လှမ်းယဉ်ပြီး လျှင် သင်၏ အဖြေကို ဤနေရာတွင် ရေးပါ။

မိမိကိုယ်ကို လူများက အထင်ကြီးအောင်လပ်ရှုမျှဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့အပေါ် တွင် တစ်ဘက်သား စိတ်ဝင်စားအောင် ကြိုးစားခဲ့သော ကျွန်ုပ်တို့သည် မိတ်ဆွေစစ်များ ရရှင်မည့်မဟုတ်ချေ။ မိတ်ဆွေရင်းချာများကို ဤနည်းအားဖြင့် မရရှင်း။

နိုဝင်ကိုယ်^၁ သည် ဤနည်းကို စစ်ကြည့်ဖူး၏။ ဂျိုးဆက်ဖင်း နှင့် နောက်ဆုံး တွေ့ရသော အကြိမ်တွင် 'ဂျိုးဆက်ဖင်ရယ်၊ ကမ္မာပေါ်မှာ မောင်ဟာ ကံအကောင်းဆုံးလုတေသာက်ပါပဲ၊ သို့ပေမယ့် ဒီအချိန်မှာ ခင်ကလွှဲရင် မောင် အားထားရမယ့်လူဟာ တဗြားမှာ မရှိတော့ဘူး' ဟူ၍ နိုဝင်ကိုယ်က ပြောပြုဖူး၏။ သို့ရာတွင် သမိုင်းဆရာများကမူကား ဂျိုးဆက်ဖင် ကိုပင်လျင် နိုဝင်ကိုယ်သည် အားကိုးမှ ကိုးပါရဲ့လား ဟူ၍ သံသယဖြစ်ကြ သေးသည်။

'ဘဝကိုသုံးသပ်နည်း' ? ခေါ်စာအပ်တစ်အပ်ကို ကွယ်လွန်သူ အယ်ဖရက် အတ်ဒလာသည် ရေးသားခဲ့ဖူး၏။ ထိုစာအပ်တွင် 'တစ်သက်တာတွင် ကိုယ်တိုင် ဒုက္ခအများဆုံး တွေ့ရ၍ အခြားတစ်ဘက်သားတို့ကိုလည်း ဒုက္ခ

^၁ Napoleon

^၂ Josephine

^၃ What Life Should Mean to You

အများဆုံး ပေးသောသူသည် တစ်ဘက်သားတို့၏ ကိစ္စများတွင် စိတ်မဝင်စား သောသူသာလျှင် ဖြစ်၏။ ထိကဲသို့သော ပုဂ္ဂိုလ်များမှ လူတို့၏ ချို့ယွင်း ပျက်ကွက်မှုမှန်သမျှသည် ပေါ်ပေါက်လာကြသည်၍ ဟူ၍ ထိကျော်ကြားသော စီယင်နာမြို့သား စိတ်ပညာဆရာကြီးက ရောခဲ့လေသည်။

အလွန်နှင်နဲ့သော စိတ်ပညာကျမ်းများကို သင်သည် ဖတ်ဖူးသော လည်း သင့်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် အရေးကြီးသော ဤလို စာကြောင်းချိုးကို တွေ့ချင်မှ တွေ့ရပေမည်။ ကျွန်ုပ်သည် ထပ်ကာတလဲလဲ ပြန်၍ပြောခြင်းကို မှန်းတိုးသော်လည်း အတ်ဒလာ၏ စာကြောင်းများတွင် အလွန် အမို့တန်သော အမိပွားယ်များ ပါရှိသောကြောင့် အထက်ပါစာကြောင်းများကို ထပ်၍ ပြောရ ပေါ်မည်။

တစ်သက်တာတွင် ကိုယ်တိုင် ဒုက္ခအများဆုံး တွေ့ရ၍ အခြားတစ်ဖက် သားတို့ကိုလည်း ဒုက္ခအများဆုံးပေးသောသူသည် တစ်ဖက်သားတို့၏ ကိစ္စ များတွင် စိတ်မဝင်စားသော လူသာလျှင်ဖြစ်၏။ ထိကဲသို့သော ပုဂ္ဂိုလ်များမှ လူတို့၏ ချို့ယွင်း ပျက်ကွက်မှုမှန်သမျှသည် ပေါ်ပေါက်လာကြသည်။

နယ့်ယောက် ယူနို့အိတ်တိတောင် ဝတ္ထုတိရေးနည်း သင်ခန်းစာကို ကျွန်ုပ် သည် သွားရောက်သင်ယူဖူး၏။ ထိသို့ သင်ယူနေစဉ် တစ်နေ့သို့ ကော်လုံယား မရှိခေါ်း စာတည်းသည် ကျွန်ုပ်တို့ အတန်းသုံး လာရောက်၍ ဟောပြော၏။ သူ၏ စားပွဲခုံပေါ်ကို တစ်နေ့ တစ်နေ့လျှင် ဝတ္ထုတို့ ဆယ့်လေးငါးခါးရောက် လာသည်။ ထိုအထဲမှ ဝတ္ထုတိတစ်ခုကို ဆွဲထုတ်ပြီးလျှင် ထိုဝတ္ထုတိကို ရေးသားသူသည် လူများကို မေတ္တာရှိသောသူ ဟုတ်မဟုတ်ကို သူသိသည်ဟု ထိုစာတည်းက ထုတ်ဖော်ပြောပြုလေသည်။ ‘အကယ်၍ ထိုဝတ္ထုတိကို ရေးသားသူသူ့သည် လူများကို မေတ္တာရှိမည် မဟုတ်’ ဟူ၍ ထိုသူက ဆက်လက် ပြောပြုလေသည်။

ဤ အလုပ်ဝါရင့်ပြီးသောစာတည်းကြီးသည် ဝတ္ထုတိရေးနည်း နီသျော်း များကို ဟောပြောစဉ် နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ရပ်ဆိုင်း၍ တရားစာပေ ဟောပြောသကဲသို့ ဖြစ်ရသည်အတွက် ဝမ်းနည်းကြောင်း တောင်းပန်၏။ ‘သင်တို့၏ ဓမ္မကထိက ပြောပြုမည်ဖြစ်သော တရားသဘောတွေကို ကျွန်ုပ်က ပြောပြု

နေတာပဲ၊ သုရာတွင် သင်တို့သည် နာမည်ကျော် ဝါဌာရေးဆရာဖြစ်လိုလှင် လူများအပေါ်တွင် စိတ်မဝင်စားဘဲ မဖြစ်နိုင်ကြောင်း ကြပ်ကြပ်မှတ်သားပါ၊ ဟူ၍လည်း ပြောပြသေး၏။

အကယ်၍ ဝါဌာရေးရာတွင် ဤစကားသည် တစ်ဆလောက်မှန်ကန် ခဲ့လှင် လူများနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ကာ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရှုံး ထိုစကား သည် သုံးဆလောက် ပို၍မှန်မည် ဖြစ်၏။

မျက်လှည့်ဆရာတိ၏ အကြီးအမှုး ပွဲလက်ဆရာတိ၏ ဘုရင်ဖြစ်သော ဟောင်းဝပ် သာစတန်း သည် ဘရောဒဝေးအရပ်တွင် နောက်ဆုံးအကြိမ် ရောက်လာပြစ်၍က သု၏ အဝတ်လုသည့်အခန်းတွင် ကျွန်ုပ်သည် တစ်သာနေ့ လောက် အချိန်ဖြန်းဖူး၏။ သူသည် နှစ်ပေါင်း ၄၀ ကျော် ကမ္မာကို လျည်၍ အကြိမ်ပေါင်း များစွာ သု၏ အလွန် အံ့ဩဖွယ်ကောင်းသော နည်းမျိုးနှင့်ကို ပရိသတ်များ ပါးစပ်ဟောင်းလောင်းနေအောင် ပြသခဲ့ဖူး၏။ သု၏ မျက်လှည့်ဆုံးသို့ လာရောက်ကြည့်ရှုကြသော လူဦးရေမှာ သန်းပေါင်း ၆၀ ကျော်၏ ထိုပြဋ္ဌာန်းမှ ဒေါ်လာငွေ ၂ သန်းလောက် အမြတ်ပေါ်ခဲ့လေသည်။

ကျွန်ုပ်သည် မစွဲတာ သာစတန်း၏ အောင်မြင်ကြောင်း နည်းလမ်း ကောင်းများကို မေးမြန်ကြည့်၏။ ဤကဲ့သို့ သူအောင်မြင်ရသည့်မှာ ကျောင်းမှ ရရှိခဲ့သော ပညာကြောင့် မဟုတ်ချေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော ငယ်ရွယ်စဉ် ကပင် ဒိမ်မှ ထွက်ပြီးပြီးနောက် ‘တေလေ’လုပ်၍ ကြီးပြင်းလာသော ကြောင့်တည်း။

ကျောင်းမှရသော ပညာကြောင့် မဟုတ်လှင့် အခြား မျက်လှည့်ဆရာ များထက် မျက်လှည့်အတတ်ကို ပို၍ တတ်သောကြောင့်လော်။ မဟုတ်ပါ။ မျက်လှည့်ပြန်ည်း နိုသုည်းများကို ရေးသားထားသော စာအုပ်ပေါင်း ငမြာက် မြားစွာ ပေါ်ထွက်နေပြီဖြစ်၍ သူ့လောက်တတ်သောသူ အမြောက်အမြား ရှိမည်ဟု သူက ပြောပြ၏။ သုရာတွင် အခြားသူများတွင် မရှိသောအရာ နှစ်ခု သု၍ရှိ၏။ ပထမအရာကား သု၏ မင်ကောင်းခြင်းပင် ဖြစ်၏။ သူသည် ဟန်ပြအလွန်ကောင်း၏။ လူ့သောကို နားလည်၏။ သု၏ ကိုယ်ဟန် လက်ဟန် သနေသံထားမှစ၍ မျက်ခုံးကို ပင့်တင်သည်အထိ အတ်စင်ပေါ်တွင် သုလုပ်ရမည့် ဟန်အမူအရာဟုသရွှေ့ကို ပွဲမဝင်မီ အပြင်က

ကျင်းပလေ့ရှိသောကြောင့် ထိအမှုအရာတို့သည် ပရီသတ်များကို အတော် 'ထိ' လေသည်။ ဒုတိယအရာသည်ကား ဖွဲ့ကြည့်သူ ပရီသတ်များအပေါ်တွင် စိတ်ဝင်စားသော သူ၏ စေတနာပင် ဖြစ်လေသည်။ 'များစွာသောမျက်လှည့် ဆရာတို့သည် ပရီသတ်များကိုကြည့်ပြီး ကနေ့ညတော့ အမဲတွေလာကြပြီး ဒင်းတို့ကို အရှုံးလုပ်လိုက်ပြီးမှပဲ စသည်ဖြင့် သူတို့ကိုယ်ကို သူတို့ ပြောနေကြတာပဲ' ဟူ၍ သာစတန်က ကျွန်ုပ်အား ပြောပြဖူးလေသည်။

သို့ရှာတွင် သာစတန်၏ နည်းမှာမျကား အထက်ပါနည်းဖိုးနှင့် လုံးလုံး ဆန့်ကျင်လျက်ရှိ၏။ ဘတ်စင်ပေါ်သို့ ရောက်တိုင်း 'ဒီလူတွေလာကြည့်ပေလို့ ငါဟာ ထမင်းတစ်လုတ် ချောင်ချောင်စားနေရတယ်၊ သူတို့ရဲ့ ကျော်းဟာ အင်မတန်ကြီးပါပေတယ်၊ ဒီကျော်းရဲ့ရှင်တွေကို ငါတတ်တာတွေမှန်သူ့ အစွမ်းကုန်ပြရမှာပဲ' ဟူ၍ သူ သဘောထားကြောင်း ကျွန်ုပ်အား ပြောပြဖူး၏။*

ပရီသတ်ရှေ့တွင် ရပ်တိုင်း ရပ်တိုင်း 'ငါ ပရီသတ်များသည် ချမ်းသာကြပါစေ' ဟူ၍ အစွမ်းပြရတ် မေတ္တာပို့သည် ဟူ၍လည်း သူက ပြောပြဖူး၏။ ဒီစကားကို မယုံဘူးလား၊ ရယ်စရာကောင်းမည်လို့ ဆိုမည်လား။ ဒါတော့ သင် ထင်ချမ်းသလို ထင်နိုင်၏။ ကျွန်ုပ်မှာမျကား ကန္တာပေါ်တွင် အကျော်စောဆုံးသော မျက်လှည့်ဆရာကြီးတစ်ဦး၏ နည်းကောင်းတစ်ခုကို ကျွန်ုပ် ကြားရသူ့ တစ်လုံးမျှ အပိုမပါဘဲ သင့်အား ဖောက်သည်ချလိုက်ခြင်းသာဖြစ်သည်။

မက်ဒမ် ရှုမန် ဟိန့်^{*} လည်း ကျွန်ုပ်ကို ထိကဲသို့ပင် ပြောပြဖူး၏။ သူ၏ ကလေးများနှင့် သူကိုယ်သူ သတ်၍ သေကြရန်ကိုပင် ကြုံစည်မိသည် အထိ အသည်းကြောကွဲစုရေများနှင့် ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးခြင်း ဒုက္ခများကို တွေ့လာခဲ့ရသော်လည်း ဂိုတာဆရာကြီး ဝက်ဂနား၊ -ရေးသော သီချင်းများကို သီဆိုသူများထဲတွင်အကောင်းဆုံးဖြစ်၍ နားထောင်သူ ပရီသတ်များ၏ စိတ်ကို ချောက်ချားအောင် စွမ်းသူတစ်ဦးအခြေသို့ရောက်ရန် ခြိုးစားလာခဲ့ဖူး၏။ သူ၏ အောင်မြင်ကြောင်းနည်းကောင်းတစ်ခုသည် လူများ၏အပေါ်တွင် စိတ်ဝင်စားခြင်းပင် ဖြစ်သည်ဟု သူက ဝန်ခံ၏။

* မေတ္တာစိတ်၏ ထက်မြေက်စုံရှုပုံတည်း။ (ဘာသာပြန်သူ)

၁၈ Madame Schumann Heink

၂၂ Wagner

သီအိခိရစဲ့၏ အဲသေါက်အောင် လူချစ်လှစင်ပေါ်များတော်ကား
ခြင်း နည်းကောင်းတစ်ခုသည်လည်း လူများ၏ စိတ်ဝင်စားခြင်းပင် ဖြစ်လေ
သည်။ သူ၏ အစေခံများကပင်လျင် သူ့ကို ချစ်ခင်ကြ၏။ သူ၏ ကပ္ပလီ
အစေခံ ဂျိမ်း အီ အာမိုး သည် ‘တကယ့်လှတော် ရှစဲ့’ စာအပ် တစ်အုပ်ကို
ရေးသားဖူး၏။ ထိစာအပ်ထဲတွင် အောက်ပါ မှတ်သားဖွယ် အဖြစ်အပျက်တစ်ခု
ကို ရေးသားထားလေသည်။

‘ကျွန်ုပ်၏ မိန့်မသည် တစ်နှောက် သမ္မတမင်းအား ဘော့ရှိကို
ခေါ် င့်တစ်မျိုးအကြောင်းကို မေးလေသည်။ ကျွန်ုပ်၏ မိန့်မသာ
ထိုင့်မျိုးကို တစ်ခါမျှ မမြင်ဖူးသောကြောင့် သမ္မတမင်းသည်
ထိုင့်မျိုးအကြောင်းကို ပုံသဏ္ဌာန်နှင့်တကွ လုံးနေပတ်စေ ပြောပြ၏။
ရက်အနည်းငယ်ကြောသောအခါ ကျွန်ုပ်တို့နေသည့် တဲ့အတွင်းရှိ
တယ်လီဖုန်းခေါင်းလောင်း မြည်သံကို ကြားရ၏။ အာမိုးနှင့် သူ၏
မိန့်မတို့သည် ဒါးငိုင်းစတား ဘေးရှိ ရှစဲ့၏ မြိမ်တွင် တဲ့ငယ်တစ်ခု
ဆောက်၍နေလေသည်။ ကျွန်ုပ်၏ မိန့်မသည် တယ်လီဖုန်းကို သွား၍
နားထောင်သောအခါ တစ်ဘက်မှ စကားပြောသူသည် မစွဲတာ
ရှစဲ့ကိုယ်တိုင် ဖြစ်နေကြောင်း သိရ၏။ ကျွန်ုပ်၏ မိန့်မ သိလိုသော
ဘော့ရှိကိုခေါ် င့်ငှက်သည် ကျွန်ုပ်တို့အိမ် ပြတ်းပေါက်ဝတ္ထ် နားနေ၍
ထွက်ကြည့်လျင် မြင်နိုင်ကြောင်းကို ပြောပြချင်သောကြောင့်
တယ်လီဖုန်းဆက် လိုက်သည်ဟု မစွဲတာရှစဲ့က ပြောပြ၏။ ထို့ကြေား
အသေးအခွဲကိစ္စကလေးများ၌ပင် စိတ်ဝင်စားခြင်းသည် သူ၏ ထူးခြား
ချက်ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်တို့၏ တနားကို ဖြတ်သွားတိုင်း ကျွန်ုပ်တို့ကို
မမြင်လျင် ‘ဒီ အင်နိုး တို့၊ ဒီ ဂျိမ်းတို့’ စသည်ဖြင့် ဟာစ်သွားသည်ကို
ကျွန်ုပ်တို့ ကြားရ၏။ တနားကို ဖြတ်သွားစဉ် ထိုသို့ ဟစ်ခြင်းသည်
ကျွန်ုပ်တို့အား ချစ်ခင်ယုယွာ နှုတ်ခွန်းဆက်ခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

ထိုသို့သော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးအား သူ၏ အစေခံများသည် အဘယ်ကြောင့်
မေတ္တာသက်ဝင် မချစ်ခင်ဘဲ ရှိအံနည်း။

၁။ James E. Amos

၂။ Bob White

၃။ Oyster Bay

၄။ Annie

အဘနီ ဘတ် ကလည်း အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားထားလေသည်။
သမ္မတမင်း တပ်ဖထနှင့် သမ္မတကတော်တို့ မရှိခိုက် တစ်နေ့သို့
ရှစ်ဗုံသည် အိမ်ဖြူတော်သို့ အလည်သွားလေသည်။ စားဖို့ဆောင် လုမေငယ်များမှ
အစ အိမ်ဖြူတော်ရှိ အစော်အားလုံးအား သူတို့၏ နာမည်ရင်းများကို ခေါ်၍
နှုတ်ဆက်ခြင်းအားဖြင့် သူသည် အတန်းအစား မခွဲခြားဘဲ မေတ္တာအစစ်
ရှိကြောင်းကို ပြေလေသည်။

‘သူသည် အဲလစ် အမည်ရှိသော မိုးဖို့ချောင် အစော်မကလေးကို
တွေ့သောအခါ ‘ပြောင်းဖူးမှုနဲ့ ပေါင်မှန်များကို လုပ်သေးသလား’ဟု မေးရာ
‘အစော်များအတွက်သာ တစ်ခါတစ်ရဲ လုပ်ရပါသည်၊ အိမ်တော်ပေါက
မည်သူမျှ တိပေါင်မှန်များကို မစားပါ’ဟု အဲလစ်က ပြန်ပြော၏။

‘သိပ်ပြီး ရိုင်းတဲ့လူတွေပဲ၊ သမ္မတကြီးနဲ့တွေ့မှ ဒီအတိုင်း ငါပြောရ^၅
ဦးမယ်’ဟု ရှစ်ဗုံက ကျယ်လောင့်စွာ ပြန်ပြောလေသည်။

အဲလစ်သည် ပြောင်းဖူးမှုနဲ့ ပေါင်မှန်တစ်လုံးကို ပန်းကန်ပြားနှင့်
တည်သောအခါ ရှစ်ဗုံသည် သမ္မတမင်း၏ ရုံးခန်းသို့သွားရင်း ပေါင်မှန်ကို
လမ်းလျောက်စားလာ၍ လမ်းတွင် တွေ့သမ္မတသော ဥယျာဉ်များများ အလုပ်သမား
များကို နှုတ်ဆက်၏။

သူသည် လမ်းတွင်တွေ့သမ္မတသော သူများကို ရှုံးမှုအတိုင်း နှုတ်ဆက်၏။
နှုတ်ဆက်ခံရသူများကလည်း ထိုအကြောင်းကို တစ်ညိုးနှင့် တစ်ညိုး တိုးတိုး
ပြောလျက်ရှိကြ၏။ အိုက်ဟူးဘားက မျက်ရည်ဥကာ ‘ခ. နှစ်နှစ်လောက်
အတောအတွင်းမှာ စိတ်ချမ်းသာတဲ့ နေ့ရှယ်လို့ ဒီတစ်နေ့ပဲ ရှိသေးတယ်၊
ဒီလို့နေ့မျိုးကို ဒေါ်လာတစ်ရာနဲ့တောင် မလဲဘူးဘွာ’ ဟု၍ ပြောလေသည်။

ဒေါက်တာ ချား ဒေါ်လျှော့၍ အဲလီယော့၊ ကို ယူနိုင်စီတိကျောင်းကို
အပ်ချုပ်စီမံရသော ဥက္ကဋ္ဌများထဲတွင် အအောင်မြင်ဆုံးသော ဥက္ကဋ္ဌတစ်ညိုး
ဖြစ်အောင် ပြုလုပ်ပေးသော အရာသည်လည်း တစ်ဘက်သားတို့၏ အရေး
ကိုစွဲများတွင် စိတ်ဝင်စားခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။ အဲမေရိုက်နှစ်ပြည်တွင်းစစ်
ဖြစ်မွားပြီးနောက် ငါ နှစ်အကြာမှ အစပြု၍ ကမ္မာစစ်ကြီးမဖြစ်မီ ၅ နှစ်တိုင်

၁။ Archie Butt

၂။ Alice

၃။ Ike Hoover

၄။ Dr. Charles W. Eliot

အောင် ဟားမတ ယူနို့ဘစ်တိကို သူသည် ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်ဖြင့် အပ်ချုပ်လာခဲ့သည်ကို သင် သတိရပေမည်။ ဒေါက်တာ အဲလီယော်၏ အပ်ချုပ်ပုံသက်သော တစ်ခုကို အောက်တွင် ဖော်ပြပါအံ့။

တစ်နေ့သည် ကျောင်းသားသစ်တစ်ဦးဖြစ်သူ အယ် အာ ဂျိ ကရင်ဒန်^၁ သည် ကျောင်းသားများ၏ ချေးဇွဲထဲမှ ဒေါ်လာငွေ ၅၀ ကို ချေးရန် ဥက္ကဋ္ဌ၏ ရုံးခန်းသို့သွား၏။ ချေးလိုသည့် ဇွဲကိုရသောအခါ ကရင်ဒန်သည် ကျေးဇူးတင် စကား ပြောပြီးနောက် ရုံးခန်းမှ ထွက်လာရန် ထလေသည်။ ထိုအခါ ဥက္ကဋ္ဌ ဒေါက်တာ အဲလီယောက 'ခေတ္တကလေး ထိုပို့ပြီး မောင်၊ မောင်အခန်းထဲမှာ မောင်ကိုယ်တိုင် ထမင်းချက်စားတယ်လို့ ကျုပ် ကြားရတယ်၊ အစားကောင်း ဂိုလ် ရမယ်၊ လုံလုံလောက်လောက်လဲ ရမယ်ဆိုရင် ဒီလိုချက်စားတာ အကောင်းသားပဲ၊ ကျုပ် ကောလိပ်ကျောင်းမှာ နေစဉ်ကလဲ ဒီလိုပဲချက်စား တာပဲ၊ ဒါနှင့် စကားမစပဲ မောင် စွားကလေးသားပါတဲ့ မှန်းကို လုပ်တတ် ရဲ့လား၊ အချိန်ယူပြီး နှီးနေအောင် ချက်ထားတဲ့ စွားကလေးသားနဲ့လုပ်ရင် အင်မတန် အရသာရှိတာပဲ၊ ဘာတစ်ခုမျှလဲ လွှင့်မပစ်ရဘူး၊ ကျုပ်ချက်တဲ့ နည်းကတော့ ဒီလိုပဲ' စသည်ဖြင့် စွားကလေးသားမှန်းအကြောင်းကို လုပ်ပုံ လုပ်နည်းမှစ၍ ဘယ်လိုစားရသည်အထိ ပြောပြလေသည်။

အမေရိကန်ပြည်ရှိ အလွန်ပွဲတောင်းခံရသော လူတစ်စုသည်ပင်လျှင် သူတို့အပေါ်၍ အဟုတ်တကယ် စိတ်ဝင်စားခြင်းဖြင့် သူတို့၏ အဖိုးတန်သော အချိန်များအကြားမှ ကျွန်ုပ်တို့ကို ဂရာတစိုက်ပြုကာ လာရောက်ကုညီအောင် ကျွန်ုပ်တို့ တတ်စမ်းနိုင်ကြောင်းကို ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် တွေ့ရှိခဲ့ရ၏။ သက်သော ပြပါအံ့။

နှစ်ပေါင်း အတော်ကြာလောက်က ဘရုကလင် သိပ္ပါ ဝိဇ္ဇာကျောင်း၊ တွင် ကျွန်ုပ်သည် ပုံပုံဖော်သော အည်တန်းကို ဖွင့်ထား၏။ ကက်သလင်း နော်ရစ်း၊ ဖင်းနှီး ဟတ်း၊ အိုင်ဒါတာဘယ်း၊ အယ်လဘတ် ပေဆန်း တာဟွန်း^၆၊ ရုပ်တ် ဟယူး၊ နှင့် အခြားသော အလွန်အလုပ်များသော နာမည်ကျော် ဝုံးရေးဆရာများကို ဘရုကလင်သို့ လာရောက်၍ ကျွန်ုပ်၏ အတန်းသားများအား

^၁ L.R.G. Crandon

^၂ Ida Tarbell

^၂ The Brooklyn Institute of Arts and Sciences

^၃ Albert Payson Terhune

^၃ Kathleen Norris

^၄ Rupert Hughes

^၅ Fannie Hurst

သူတို့၏ ကိုယ်တွေ့များမှ ရနိုင်သော အကျိုးကျေးဇူးများကို ဟောပြောစေ လို၏။ ထိုကြောင့် သူတို့၏ စာအုပ်များကို ကျွန်ုပ်တို့သည် အလွန်လေးစား ကြောင့်၊ သူတို့၏ အကြံညာ၏များကိုလည်း အလွန်အမင်း ခံယူလိုကြောင့်၊ ထိုပြင် သူတို့၏ အောင်မြင်ကြောင့် နည်းလမ်းကောင်းများကိုလည်းလေ့လာ ဆည်းပါးလိုကြောင့်ဖြင့် သူတို့ထဲသို့ စာရေးလိုက်၏။

စာအောင်တိုင်းတွင် အတန်းသားပေါင်း ၁၅၀ လေကို လက်မှတ် ရေးထိုးကြ၏။ ထိုဝါဘူရေးသမဂ္ဂကြီးများသည် အလွန် အလုပ်များလျက်ရှိသော ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့အား ဟောပြောရန်အတွက် ပြင်ဆင်ရန်ကိုပင် အချိန်ရှိနိုင်မည် မဟုတ်ကြောင့်ကိုလည်း စာထဲတွင် ထည့်၍ ရေးလိုက်သေး၏။ ထိုကြောင့် သူတို့၏ အထွေထွေလိုနိုင်တကွ သူတို့၏ လုပ်ပုံလုပ်နည်း နိုသည်းများကို သိလိုသော မေးခွန်းတစ်ဖို့ကိုလည်း စာအိတ်ထဲတွင် ထည့်ပေးလိုက်၏။ သူတို့သည် ဤကုဒ္ဓသို့ ဖိတ်မှန်ကပြုခြင်းကို နှစ်သက်ကြ၏။ ဘယ်သူမကြိုက်ဘဲ ရှိပါအဲနည်း။ ထိုကြောင့် ထိုသူတို့သည် သူတို့နှင့်စွာမှ ဘရကလင်မြှုံးသို့ လာ ရောက်ကြပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်တို့ကို ကုည်ကြ၏။

သီအိုရိရစဲ့အစိုးရအဖွဲ့၏ ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီး လက်ဆလိုရေး၊ တပ်ဖထ အစိုးရအဖွဲ့၏ အစိုးရ ရေးနေချုပ်ကြီး ရော့ ၃၂၉။ ဝစ်ကာရှမ်း၊ ဝိလျှေ ဂျင်းနှင့် ဗရိုင်ယန်း၊ ဖရန်ကလင် ဒီ ရာစဲ့နှင့် အခြားသောနိုင်ငံကျော်ပုဂ္ဂိုလ် ကြီးများကိုလည်း လာရောက်၍ ကျွန်ုပ်၏ တပည့်များကို နည်းပေးလမ်းပြ ပြုပါရန် ဖိတ်ကြားရာ၌ အထက်ပါအည်းကိုပင် အသုံးပြုခြင်းဖြင့် အောင်မြင် ခဲ့၏။

နွားသတ်သမားဖြစ်စေ၊ ပေါင်မှန်ဖုတ်သမားဖြစ်စေ၊ ရှင်ဘုရင်ဖြစ်စေ လူမှန်သမျှသည် သူတို့ကို အထင်ကြီးသော လူများကို နှစ်သက်ခြင်းမှာ ဓမ္မတာပင်တည်း။ သက်သေပြပါအဲ။

ကဗ္ဗာစစ်ကြီးပြီးစက ဂျာမန်ကိုင်၏ ဘုရင်မှာ ကဗ္ဗာပေါ်တွင် လူများ၏ အလွန်စက်ဆုပ်ချုပြုရာမှန်းတိုးခြင်း အခဲရရဲ့သူတစ်ဦး ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်ပေ မည်။ သူ၏ တိုင်းပြည်သားများကပင် ပုန်ကန်ထကြသောကြောင့် အသက် သေားမှ ချမ်းသာရာရအောင် သူသည် ဟောလန်း သို့ ထွက်ပြုးခဲ့ရ၏။

သူ.ကို မည်မျှ စိတ်နာမုန်းတိ:ကြသနည်းဆိုသော သန်းပေါင်းများစွာသော လူတိသည် သူ.ကို တွေ့ရာသုချိုင်း အေးမဆိုင်းဘဲ အရှင်လတ်လတ် ခုတ်ပိုင်း သတ်ဖြတ်ရန် များစွာ တောင့်တဲ့အဲ၏။ ထိကဲ့သို့ တစ်နိုင်ငံလုံး တစ်ကဗ္ဗာလုံး သူ.အပေါ်တွင် ဒေါသူပုန်ထလျက်ရှိစဉ် ကလေးသူငယ်တစ်ဦးသည် သူ.အပေါ် တွင် ကြင်နာမြတ်နီးကြောင်းဖြင့် စိကုံးထားသည့် စာတစ်စောင်ကို ပံ့ရှိုးရှိုး ကလေး ရေး၍ သူ.ထံသို့ ပိုလိုက်၏။ စာထဲတွင် အခြားသူများက ကိုင်စာ အပေါ်တွင် ဘယ်လိုပင် စေတနာထားစေကာမျှ ထိသူငယ်ကလေးကမှာကား ကိုင်အကို သူ၏ ဘရင်ဓကရာခံမင်းမြတ်ဟူ၍ ချုပ်မြတ်နီးမည့်အကြောင်းကို လည်း ရေးထည့်လိုက်သေး၏။ ထိစာသည် ကိုင်အာဘရင်၏ အသည်းကို စွဲသွားစေ၏။ ထိုကြောင့် သူသည် စာရေးသူ၊ သူငယ်ကလေးအား သူ.ထံသို့ လာရောက်လည်ပတ်ရန် စိတ်ကြားလိုက်၏။ သူငယ်ကလေးသည် သူ၏ မိခင်နှင့်အတူ ကိုင်အထံသို့ လာရောက်လည်ပတ်ရာ ကိုင်အသည် သူငယ်ကလေး၏ မိခင်ကို ထိမိုးမြားလက်ထပ်လိုက်လေသည်။ သူငယ်ကလေးသည် ‘မိတ္ထပလလိုကာ’ စာအပ်ကို ဖတ်ရန်မလို့။ သူ၏ဝမ်းတွင်းမှ ထိနည်းများကို အလိုအလျောက် သီပြီး ဖြစ်လေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် စိတ်ဆွေပေါ်များလိုလျှင် ကျွန်ုပ်တို့၏ ကိုယ်ကျိုးကို မကြည့်ဘဲ အချိန်ကုန် အပင်ပန်းခံ၍ အခြားသူ၏ ကိစ္စများကို ကြင်နာထောက်ထားစွာ အဖွမ်းကုန် ဆောင်ရွက်ပေးရပေးမည်။ ယခု ဝင်ဆာမြို့စားသည် ဝေလမင်းသား အိမ်ရှေ့ဥပရာဇာ ဖြစ်စဉ်က တောင်အမေရိကသို့ တိုင်းခွန်းလှည့်လည်ရန် တာဝန်ကျလေသည်။ တိုင်းခွန်းမလှည့်လည်မီ လပေါင်းများစွာက စပိန်ဘာသာကို ကြိုးစား၍ သင်ကြားလေသည်။ တိုင်းခွန်းလှည့်လည်သည် အခါ ညည်ခံကြိုးဆိုပွဲများ၊ အစည်းအဝေးများ၌ တိုင်းရင်းဘာသာဖြစ်သော စပိန်ဘာသာဖြင့် ပြောကြားသည့်အတွက် တောင်အမေရိကတိုက်သားများသည် သူ.ကို မေတ္တာရှိကြသည်။

ကျွန်ုပ် စိတ်ဆွေများ၏ မွေးနေ့များကို ရအောင်ယူသော အလေ့အထ တစ်ခုကို ကျွန်ုပ် လုပ်ထား၏။ ဘယ်လိုယူသည်ကို ပြောပါအဲ။ ကျွန်ုပ်သည် ဖောင်ပညာ၌ စိုးစဉ်းမှ အယုံအကြည်မရှိသော်လည်း ကျွန်ုပ်နှင့်တွေ့သော စိတ်ဆွေအား မွေးနေ့သည် လု၏ စိတ်နေ့စိတ်ထား အကျင့်စာရိတ္ထနှင့် ဆက်

သွယ်လျက်ရှိသည်ကို ယုံကြည်ပါသလားဟ၍၍ မေးလေသည်။ ထိုနောက် မိတ်ဆွဲ၏ ဓမ္မေးနေ့ကို မေးလိုက်၏။ ဥဒါဟရှုက်အားဖြင့် ထိုအမေးခံရသူက သူမွေးနေ့သည် နိဝင်ဘာလ ၂၄ ရက်ဟု ပြန်ပြောသည် ဆိုကြပါစို့။ ကျွန်ုပ်၏ စိတ်တွင်းတွင် 'နိဝင်ဘာလ ၂၄ ရက်' 'နိဝင်ဘာလ ၂၅ရက်' စသည်ဖြင့် ထပ်တလလဲ ဗွုတ်ဆိုလျက်ရှိ၏။ ထိုသူ ကွယ်သွားလျှင် သွားချင်း၊ ထိုမွေးနေ့ကို ရေးမှတ်ထားလိုက်လေသည်။ ကျွန်ုပ်၏ ပြက္ဗိဒ္ဇိုင်းတွင် ထိုမွေးနေ့ကို များကို နှစ်စုမှ စ၍ အစဉ်အတိုင်း မှတ်သားထားသောကြောင့် ပြက္ဗိဒ္ဇိုင်းကို ကြည့်တိုင်း ဓမ္မေးနေ့များကို အလွယ်တကူ သိနိုင်၏။ ကျွန်ုပ် မှတ်ထားသော မိတ်ဆွဲများ၏ ဓမ္မေးနေ့များသို့ ရောက်တိုင်း ဆုတောင်းမေတ္တာ ပို့သသည့် သံကြီးစာသော်လည်းကောင်း၊ စာသော်လည်းကောင်း ထိုမိတ်ဆွဲများထဲသို့ ပို့လေ့ရှိ၏။ ထိုစနစ်သည် အလွန် အောင်မြင်၏။ စာရသော မိတ်ဆွဲတိုင်းက သူတို့၏ အကျိုးစီးပွားကို ကျွန်ုပ်သာလျှင် ဂရစိုက်လုပ်သည်ဟု မကြာခဏ အထင်ခံရ၏။

ကျွန်ုပ်တို့သည် မိတ်ဆွဲပါများလိုလျှင် လူများနှင့် တွေ့သောအော် အလွန် ဝမ်းမြောက်ခွင့်လန်းစွာနှင့် အားရပါးရ နှုတ်ခွန်းဆက်သကြပါစို့။ လူတစ်ဦးတစ်ယောက်သည် သင့်ထဲသို့ တယ်လီဖုန်းနှင့် စကားပြောပါလျှင် အထက်တွင် ပြောပြသကဲ့သို့ စိတ်ရောက်ယိုယ်ပါ ခွင့်လန်း ဝမ်းမြောက်စွာနှင့် ပြန်၍၍နှုတ်ဆက်ပါ။ 'ဟလို'ဟု တုံ့ပြန်လိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ကြားရသူ တစ်ဖက်သားစီတ်တွင် သူနှင့် စကားပြောရ၍ သင်သည် အလွန်အမင်း ဝမ်းသာသည်ဟုသော သဘောမျိုးပေါက်စေနိုင်သည့် လေယဉ်လေသိမ်းကို ပါပါစေး၊ 'ကျော်းပြု၍ နံပါတ်ကိုပြောပါ' ဟူသော စကားကို ပြောလျှင် တယ်လီဖုန်းမြောလိုသောသူ၏ စိတ်ထဲတွင် 'မင်္ဂလာမနက်ပါရှင်၊ ဦးမင်း (သို့မဟုတ် ဒေါ်ဒေါ်)၏ အကျိုးကို ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစွာနှင့် ကျွန်ုပ်မ သယ်ပို့ဆောင်ပါရစေ'ဟု မပြောသော်လည်း ပြောဘို့သို့ ထင်မှတ်သွားစေ နိုင်သည့် လေသံထားနည်းမျိုးကို ကျင့်သားရအောင် တယ်လီဖုန်းဆက်သား များအား ပြုပြင်ပေးရန်အတွက် နယူးယော့ တယ်လီဖုန်းကုမ္ပဏီက ကြပ်မတ၍ ကျောင်းတစ်ကျောင်း ဖွင့်ထားလေသည်။ မနက်ဖြန် တယ်လီဖုန်းဆက်လျှင် ထိနည်းကို မှတ်ထားပါ။

ရောင်းရေးဝယ်တာ လုပ်ငန်းတွင် ဤနည်းသည် နေရာကျပါ၏ လော့။ အကုအညီရပါ၏ လော့။ ကျွန်ုပ်သည် သက်သေသာဓကပါင်းများစွာ ပြနိုင်သော လည်း အချိန်မရ၍ နှစ်ခုသာ ပြပါအဲ။

နှုံးယောက်ခြုံရှိ ဘဏ်တိုက်ကြီးတစ်ခုတွင် အလုပ်လုပ်သူ ချား အာ ဝေါလတာ။ သည် အလုပ်တိုက် တစ်တိုက်၏ အတွင်းရေးများကို စုစုမဲ့ အစိရင်ခံရန် တာဝန်ကျနေ၏။ ထိုအရေးကြီးသောကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ သူ့ကို ကူညီနိုင်မည့်လူသည် သူသိရသောက်မှာ တစ်ဦးတည်းသာရှိ၏။ ထိုကြောင့် သူသည် ထိုသူ့ထိုသူ့ သွား၏။ ထိုသူမှာ ကုမ္ပဏီကြီးတစ်ခု၏ ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဖြစ်လေသည်။ ဝေါလတာသည် အခန်းထိုသူ့ ရောက်လျှင် ရောက်ချင်း လုံမေယ်တစ်ယောက်သည် ဥက္ကဋ္ဌကြီး၏ အခန်းတွင်းသို့ တံခါးပေါက် တစ်ခုမှုနေ၍ ခေါင်းပြုလျက် ထိုနေ့အတွက် တံဆိပ်ခေါင်းတစ်လုံးမျှ မရပါဟု ဥက္ကဋ္ဌဗြီးအား ပြောလေသည်။

‘ကျွန်ုပ်တော့ရဲ့ ၁၂ နှစ်သားကလေးအတွက် တံဆိပ်ခေါင်းများကို စုပေးနေတယ်’ ဟူ၍ ဥက္ကဋ္ဌကြီးက ဝေါလတာဘက် ပြောပြ၏။

ဝေါလတာသည် သူလာရရင်းကိစ္စကို ပြောပြ၍ လိုချင်သည့်အချက် များကို မေး၏။ ဥက္ကဋ္ဌကြီးလည်း မဖြေချင် ဖြေချင် ကျေးလည်ကြောင်ပတ် လုပ်၍ ဖြေလေသည်။ သူသည် စကားများများ မပြောချင်။ သူ့ကို စကား ပြောချင်အောင် သူ့ကို ဘယ်လိုလုပ်၍မျှလည်း ရပုံမပေါ်။ ထိုကြောင့် မစွေတာ ဝေါလတာလည်း ခပ်မြန်မြန် နှုတ်ဆက်ပြီးနောက် ဘာမျှ မပြီးပြတ် ဘဲနှင့် ဥက္ကဋ္ဌကြီး၏ အခန်းတွင်းမှ ထွက်ခဲ့ရလေသည်။

‘အမှန်ပြောရမည်ဆိုလျှင် ကျွန်ုပ်တော်သည် ဘာလုပ်ရမှန်းကို မသိတော်ပါ၊ ဒါနဲ့ ဖြုန်းကနဲ့ဆို ထိုဥက္ကဋ္ဌကြီးသို့ သူ့အတွင်းရေးများက ပြောသောစကား များနှင့်တကွ တံဆိပ်ခေါင်းအကြောင်း၊ ၁၂ နှစ်သားအရွယ်ကလေးအကြောင်း တိုကိုပါ သတိရေးပါတယ်၊ ထိုနောက် ကျွန်ုပ်တော်တို့ ဘဏ်တိုက်၏ နိုင်ငံခြားဌာနက အရပ်ရပ်မှုလာတဲ့ တံဆိပ်ခေါင်းများကို စုဆောင်းနေကြောင်း ပြေးပြီး သတိရပ်ဖြန့်တယ်။

‘နောက်တစ်နေ့ နေ့လယ်အချိန်လောက်တွင် ထိုဥက္ကဋ္ဌကြီးရဲ့ အလုပ်ရဲ့အခန်းသို့ သွားပြီး ကျွန်ုပ်တော့မှာ သူ့သားကလေးဖို့ တံဆိပ်ခေါင်းများ

ပါလာတဲ့အကြောင်းကို အခန်းအပြင်ဘက်က အပြောဆိုင်းလိုက်ပါတယ်၊ ဒီစကားကြားတော့ ထွက်ပြီး ပျော်ပျော်သလဲ နှုတ်ဆက်တာပဲ၊ ဥပဒေပြုအဖွဲ့၊ အတွက် ဝင်ပြီး အချေးခံရရင်တောင် ချင့်ချင်ပျော် ကျွန်ုတ်တော်လက်ကို ဒါထက် ပိုပြီး ဆွဲငင် နှုတ်ဆက်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ သူ့မျက်နှာကလဲ ပြီးပြီး ပြီးပြီးနဲ့ ပိတိတွေ သိပ်ဖြစ်နေတာပဲ၊ ပြီးတော့မှ ‘ကျွန်ုတ်သား’ ဂျော်ဖြင့် ဒါကို သိပ် ကြိုက်မှာပဲ’လို့ တဲ့ဆိပ်ခေါင်းတွေကို ကိုင်ကြည့်ရင်း တစ်ပြာတည်း ပြောနေတော့တာပဲ။

‘သူ့သားရဲ့ ဓာတ်ပုံကို ကြည့်လိုက်ကြ၊ တဲ့ဆိပ်ခေါင်းတွေအကြောင်း ကို ပြောလိုက်ကြနဲ့ နာရီဝက်လောက်ကြသွားတယ်၊ နောက်ပြီးတော့မှ ကျွန်ုတ်တော်က ဘာမျှမပြောရဘဲနဲ့ ကျွန်ုတ် လိုချင်တာတွေကို တစ်နာရီ ကျော်ကျော် လျောက်ပြီးပြောပါတယ်၊ သူသိတာတွေလဲ အကုန် ပြောလိုက် သေးတယ်၊ သူ့အလုပ်သမားတွေဆီကလဲ စုစုမဲ့ပေးလိုက်သေးတယ်၊ ပြီးတော့ လည်း သူ့မိတ်ဆွဲတွေဆီကလေည်း တယ်လိုဖုန်းနဲ့ ထပ်ပြီး စုစုမဲ့ပေးလိုက် သေးတယ်၊ ဟာ မပြောပါနဲ့တော့၊ ကျွန်ုတ်လိုချင်တဲ့ အကြောင်းတွေ စာရင်းတွေ အစိရင်ခဲစာတွေ စာပေးစာယူလုပ်တဲ့ စာတွေကို ပေးလိုက်တာ တစ်ပုံကြီးပဲ၊ သတင်းထောက်များရဲ့စကားနဲ့ပြောရရင် ကျွန်ုတ်ဟာ သူများ မရရှိနိုင်တဲ့ သတင်းထူး တစ်ခုကို ရတာပဲ’ စသည်ဖြင့် မစွဲတာ ဝေါ်လတာက ပြောပြလေသည်။

အခြားသာမကတစ်ခုကတော့ ဖို့လေဒယ်လဖီးယားမြို့မှ စီ အမဲ နက်ဖဲ (အင်ယ်)^၁ သည် ကြိုက်ဆက်ကုန်စုဆိုင်^၂ * အဖွဲ့ကြီးတစ်ခုလို့ ကျောက်မီးသွေးများကို တင်သွင်းရန် နှစ်ပေါင်းများစွာက ကြိုးစားခဲ့၏။ သို့ရာတွင် ထိုကြိုက် ဆက် ကုန်စုဆိုင် အဖွဲ့ကြီးသည် ကျောက်မီးသွေးကို မြို့ပြင်ရှိ ကျောက်မီးသွေးရောင်းသမား၊ တစ်ဦးထဲမှ ဝယ်ပြီးလျင် ထိုကျောက်မီးသွေးများကို နက်ဖဲ၏ ဆိုင်ရှု့တည့်တည့်မှ အခွဲတိုက်၍ သယ်ယူ၏။ တစ်ညွှန် ကျွန်ုပ်၏ အတန်းတစ်တန်းတွင် ထိုကြိုက်ဆက် ကုန်စုဆိုင်များသည် တိုင်းပြည်၏ ဆူးငြောင့် ခလုတ်များဖြစ်ကြောင်းကို နက်ဖဲသည် စိတ်ထဲတွင်ရှိသရွေ့၊ အပြင်းအထန် ရှုတ်ချု ပြောဆိုလေသည်။

^၁: C.M. Knaphle, Jr.

* ထိုလိပ်စိုလောင်းသော သမဝါယမက်နှစ်ဆိုင်တစ်မျိုးပြစ်လေသည်။ ထိုဆိုင်များကို တစ်တိုင်းပြည်လုံးတွင် ဆိုင်ခွဲများအဖြစ်ပြင့် ပွင့်လှစ်ထား၏။

ဤကဲ့သို့ပြေးမောက် ထိအဖွဲ့သို့ ကျောက်မီးသွေး မရောင်းရသည် မှာ အဘယ်ကြောင့်ဖြစ်သည်ကို သူသည် တွေး၍ မရသေးချော်။

ထိကြောင့် နည်းသစ်စစ်ခုကို စမ်းသပ်ရန် ကျွန်ုပ် သူ့ကို အကြံပေး လေသည်။ ကျွန်ုပ်၏နည်းကို အကျဉ်းချုပ်၍ ပြောပါအံ့။ ‘ကြိတ်ဆက်ကုန်စုဆိုင် အဖွဲ့များသည် တိုင်းပြည်အား အကျိုးထက် အပြစ်ကို ပို၍ပေးလေသည်’ဟုသော အဆိုကို စကားရည်လွှဲ ကျင်းပရန် တစ်နေ့တွင် ကျွန်ုပ်တို့ အတန်းသားများ စိစဉ်ကြ၏။

ကျွန်ုပ်၏ အကြံပေးချက်အရ နက်ပဲသည် အထက်ပါအဆိုကို ကန်ကွက် သည့်ဘက်မှုနေ၏။ ကြိတ်ဆက် ကုန်စုဆိုင်များကို ကာကွယ်ပြောဆိုနိုင်ရန် သူသည် သဘောတူ၏။ ထိုနောက် သူအလွန်မှန်းတိုးသော ကြိတ်ဆက် ကုန်စုဆိုင်၏ အမှုဆောင်တစ်ဦးထဲသို့သွား၍ ‘ကျွန်ုတော်လာတာ ကျောက် မီးသွေးရအောင် လာတာမဟုတ်ပါဘူး၊ ကိစ္စကလေးတစ်ခုအတွက် ကျွန်ုတော်ကို ကျေးဇူးပြစ်ပါလို့ တောင်းပန်ရအောင် လာတာပဲ’ဟု ပြော၏။ ထိုနောက် စီစဉ်ထားသည့် စကားရည်လွှဲအကြောင်းကို ပြောပြီးမှ ‘အဲဒီ တော့ ဒီကိစ္စအတွက်နဲ့ စပ်လျဉ်းပြီး ဦးမင်းက လွှဲရင် ကျွန်ုတော်ကို ကူညီ နိုင်မယ့်လူ တဗြားမှာ ကြည့်လို့တော့ မဖြင့်ဘူး၊ ဒီစကားရည်လွှဲမှာ အနိုင် ရအောင် ကျွန်ုတော် ပြောချင်ပါတယ်၊ ကျေးဇူးပြုပြီး ဦးတတ်နိုင်သရွေ့ ကျွန်ုတော်ကို ကူညီ မပေါ်’ ဟု နက်ပဲက ဆက်၍ တောင်းပန်လေသည်။

မစွဲတာနက်ဖော် ဖြစ်ပျက်ပုံကို သူ ပြန်ပြောသည့် စကားအတိုင်း အောက်တွင် ဖော်ပြပါအံ့။

‘ကျွန်ုတော်ကို ကုည်မစွဲ ဒီလူ ဆီမှာ တစ်မိန့်ထဲ ကျွန်ုတော် ခွင့် တောင်းတယ်၊ သူနဲ့ တစ်မိန့်ထဲ စကားပြောပါမယ်ဆိုလို့ သူ အတွေ့ခဲတာ၊ ကျွန်ုတော် ပြောချင်တာကိုလဲ ပြောပြီးရော ကုလားတိုင် ပေါ် ထိုင်ပါဦးဆိုပြီး ကျွန်ုတော်ကို သူပြောနေလိုက်တာ တစ်နာရီနဲ့ လေးဆယ့်ခုနှစ်မိန့်အား ကြိတ်ဆက် ကုန်စုဆိုင်များအကြောင်းနဲ့ စပ်လျဉ်းပြီး စာတစ်ခုပဲ ရေးဖူးတဲ့ အခြား အမှုဆောင်တစ်ယောက်ကို ခေါ်ပြီး အပြောခိုင်းလိုက်သေးတယ်၊ နောက်ပြီးတော့ ‘အမျိုးသား ကြိတ်ဆက် ကုန်စုဆိုင်အသင်းကြီး’ ကို စာရေးပြီး ကျွန်ုတော်တို့ ပြောရမယ့် အကြောင်းနဲ့ စပ်လျဉ်းတဲ့ စာအုပ်တစ်အုပ်ကိုလဲ မှာပေးလိုက်သေးတယ်။

ဒီကြိတ်ဆက် ကုန်စုဆိုင်တွေဟာ လူတို့ရဲ့ အကျိုးစီးမှားကို အဟုတ် တကယ် လုပ်နေတယ်လို့ သူ.ကိုယ်တိုင်ကတော့ သေသေချာချာ ယုံနေတာပဲ၊ လူတွေအတွက် အကျိုးဆောင်ရာတယ်ဆိုပြီး သူ.အလုပ် ပေါ်မှာ သူ ဂဏ်ယူနေတာပဲ၊ ဟာ ကျွန်တော်ကို ပြောနေရင်း သူ.ဟာ သူ အတော်ကို ပိတိဖြစ်နေတာပဲ၊ အဟုတ်ပြောတာပါ၊ သူဒါလိုပျောက် ပြီး ပြောတော့မှပဲ ရှေးက ကျွန်တော် မမြင်ဖူး မကြားဖူးတဲ့ဟာတွေကို မြင်ဖူး ကြားဖူးရတော့တယ်၊ အဒီတော့မှပဲ ကျွန်တော် အယူအဆဟာ တစ်ခါတည်း ပြောင်းသွားတာပဲ။

‘အခန်းထဲက ကျွန်တော်ထွက်လာတော့ ကျွန်တော်ပခုံးကို ဖက်ပြီး တဲ့ခါးဝအထိ သူကိုယ်တိုင် လိုက်ပိုလိုက်သေးတယ် ပြီးတော့မှ ‘စကားရည်လွှဲမှာ ဘယ်နှယ်နေတယ်ဆိုတာကို ပြန်ပြောပါဦးဗီး၊ မောင်ရင် နိုင်ပါစေလို့ ဦး ဆုတောင်းနေပါတယ်၊ ပြော် ဒါထက် စကားမစပ်၊ ဆောင်းကုန်ခါနီးလောက်ကျေရင် ကျေးဇူးပြုပြီး ဦးနဲ့ တဆိတ်လောက် လာတွေ့ဦးဗီး၊ မောင့်ထံက ကျောက်မီးသွေးဝယ်ချင်လိုပါ’လို့ ဆက်ပြာ လိုက်သေးတယ်။

‘ဒီစကားတွေကြားရတော့ ကျွန်တော်မှာ အဟော် အုံအားသင့် နေတယ်၊ ကျောက်မီးသွေးဝယ်ဖို့ ကျွန်တော်က ဘာစကားတစ်ခွန်းဖူး မပြောရဘဲနဲ့ သူက ဝယ်ချင်တယ်လို့ စပြောတယ်၊ ကျောက်မီးသွေး ရောင်းချင်တဲ့ ကျွန်တော်ရဲ့ဆန္ဒကို သုစီတ်ဝင်စားအောင် ကျွန်တော် ၁၀ နှစ်လောက် ကြိုးစားခဲ့ဦးတော့ သူ.ကိုစွဲထဲမှာ နှစ်နာရီလောက် ကျွန်တော် ဖိုတ်ဝင်စားလိုက်တာလောက် ခရီးမရောက်တာကို တွေ့ရ ပါတယ်’ ဟူ၍ မစွဲတာနောက်ဖဲက ပြောပြုလေသည်။

စင်စစ်မှာ မစွဲတာ နက်ဖဲသည် နည်းသစ်ကိုရှာ၍ တွေ့သည်မဟုတ်။ ခရစ်တော် မမွေးမီ နှစ်ပေါင်းတစ်ရာလောက်က ရောမတိုင်းသား လက်ာ ဆရာကြီး ပတ်ဗလိုလိုယပ် ဆိုင်းရပ်း ဆိုသူက ‘အခြားလူများသည် ကျွန်ပို့ အပေါ်မှာ စိတ်ဝင်စားသောအခါသာ ထိုလူများအပေါ်တွင် ကျွန်ပို့ကလည်း စိတ်ဝင်စားလေသည်’ ဟူ၍ ပြောဆိုခဲ့ဖူး၏။

ထိုကြောင့် သင့်ကို လူကြိုက်များစေလိုပျင်နည်းအမှတ် ၁ သည်
အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်၏။

အခြားလူများအပေါ်တွင် အဟုတ် အဟတ်စိတ်ဝင်စားပါ။

အကယ်၍ သင်သည် သင့်ကိုယ်ကို ချစ်မြတ်နှီးဖွယ်ရာ လူရည်သန်း
လာအောင်သော်လည်းကောင်း၊ လူများနှင့် ဆက်ဆံရာ၌ ပို၍ ထိုရောက်စွာ
အသုံးပြုနိုင်မည့် စွမ်းရည်သတ္တိကို တိုးတက်ကြီးမှားအောင်သော်လည်းကောင်း
ပြုလုပ်လိုပါလျှင် ဒေါက်တာ ဟင်နာရီ လန့်^၁ ရေးသော ‘သာသနာကိုဖက်ရန်’
စာအုပ်ကို ဖတ်ဖို့ သင့်ကို တိုက်တွန်းပါရစေ။ စာအုပ်အမည်ကြားရရှိနှင့်
လန့်မနေပါနှင့်။ သပိတ်သံ ဒီတ်သံပါသော စာအုပ် မဟုတ်ပါ။ ထိုစာအုပ်
ရေးသောခုသည် လူရည်သန်းအောင် ပြုလုပ်နည်းများအတွက် ဆည်းပါးကြ
သော တပည့်သုံးထောင်ကျော်တို့ကို ထိထိရောက်ရောက် ကယ်တင်ဆောင်ယူ
ခဲ့သော စီတ်ပညာပါရဂြို့ တစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ ထိုစာအုပ်ကို ‘ဥပမာဏပို့
မွေးမြှုံးနည်း’^၃ ဟု လွယ်လွယ်နှင့် အမည်ပေးနိုင်ကြောင်း ဒေါက်တာလန့်
ကိုယ်တိုင် ကျွန်ုပ်အား ပြောဖူး၏။ ထိုစာအုပ်သည် လူရည်သန်းမှာအကြောင်းကို
ရေးထားသော စာအုပ် ဖြစ်သည်။ ထိုစာအုပ်သည် စီတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်း၍
နည်းကောင်းများပါဝင်သည်ကို သင် တွေ့ရလိမ့်မည်။ ထိုစာအုပ်ကို ဖတ်ပြီး
နောက် စာအုပ်တွင်ပါသော နည်းများကို အသုံးချကြည့်လျှင် လူများနှင့်
ဆက်ဆံရာ၌ သင့်စွမ်းရည်သည် တိုးတက်လာလိမ့်မည်မှာ မလွှဲခကန်ပင်
ဖြစ်၏။

သင်၏ စာကြည့်တိုက်တွင်သော်လည်းကောင်း၊ စာအုပ်ဆိုင်တွင်သော်
လည်းကောင်း ထိုစာအုပ်ကို မရနိုင်ခဲ့ပါလျှင် ထိုစာအုပ်ကို ပုန်းပုံတိတ်ဝင်သော
တိုက်^၄ သို့ ဒေါ်လာဇွဲ ၂၂ တင်ပို၍ မှာထားနိုင်ပါသည်။

^၁ Dr. Henry Link

^၂ The Return To Religion

^၃ How to Develop Your Personality

^၄ Pocket Books, Inc., 1260, Sixth Avenue New York 20, N. Y.

အခန်း ၂

တွေ့လျင် တွေ့ချင်း မေတ္တာရှိစေသောနည်း

နယ်းယောက်ဖြူ့တွင် တည်ခင်းကျေးမွေးသော ညာစာစားပွဲတစ်ခုသို့ များမကြာဖို့
က ကျွန်ုပ် တက်ရောက်ခဲ့၏။ ထို ညာစာစားပွဲသို့ တက်ရောက်သော အမွှာ
ပစ္စည်း အတော်ရထားသူ မိန်းမတစ်ဦးသည် တွေ့သမျှသော လူတိုင်းက သူ့အား
မေတ္တာရှိစေလိုသော ဆန္ဒရှိ၏။ ထိုမိန်းမသည် အဖိုးတန် မိန် ပတ္တဗြား ပုလဲ
စသည်တို့ဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံးကို ဆင်ယင်၍ ထားသော်လည်း သူ့မျက်နှာကို
အနည်းငယ်မျှ ပြုပြင်ပေးရမှန်း မသိချေ။ သူ့မျက်နှာသည် အောက်သိုးသိုး
နိုင်လေ၏။ တစ်ကိုယ်ကောင်းကြော်ချင်စိတ် ပေါ်လွှာနေ၏။ မိန်းမတစ်ယောက်
တွင် အဝတ်အစားထက် မျက်နှာထားက ပို၍အရေးကြီးကြောင်းကို ယောက်၍
တိုင်းလိုဂိုလို သိသော်လည်း ထိုမိန်းမကား မသိချက် ဆိုးရွားလှ၏။ (စကားမစပ်
သင့် မိန်းမသည် ဝတ်ကောင်းစားလှကို ပုဆာလျင် ပြန်ပြောနိုင်အောင်
၍၍စာကြောင်းကို မှတ်ထားပါ။)

သူ့အဖြူးသည် ဒေါ်လာတစ်သန်းတန်သည်ဟု ချားဆုပ်သည် ကျွန်ုပ်
အား ပြောဖူး၏။ သူသည် အမှန်ကို အနည်းငယ်လျှော့ပြောကောင်း ပြောပေး
မည်။ အကြောင်းမှကား သူ၏လုရည်သန်းမျှ၊ မြတ်နှီးဖွယ်အမှုအရာ၊ လူကြိုက်
များအောင် လုပ်နိုင်သော စွမ်းရည်တို့သည် သူ၏ ထူးကဲသော အောင်မြင်ခြင်း၏
အကြောင်းရင်းမှားပင်တည်း။ သူ၏ လုရည်သန်းမှုတွင် ကြည်နှုန်းစရာ အချက်
တစ်ခုသည်ကား လူများကို စွဲအောင်လုပ်နိုင်သော သူ့အဖြူးပင် ဖြစ်လေသည်။

တစ်ခါက ကျွန်ုပ်သည် မောရစ် ရှုံးလီးယား နှင့် သွားရောက်တွေ့ဆုံး
၏။ အမှန်အတိုင်းပြောရလျင် သူ့ကို တွေ့လျင် တွေ့ချင်း အတော် စိတ်ပွဲက်

သူး၏။ သူ.ကို ကြည့်ရသည့်မှာ မျက်နှာ မကြည့်မသာနှင့်ရှိပြီးလျှင် စကားကိုလည်း ဟက်ဟက်ပက်ပက် မပြောသောကြောင့် ကျွန်ုပ် မျှော်လင့်ချက်နှင့် များစွာ ကင်းစေးလျက်ရှိ၏။ သို့ရာတွင် ပြီးလိုက်သောအခါ တိမ့်တိုက်များ အကြားမှ လထွက်လာဘီသကဲ့သို့ သူ၏ မျက်နှာသည် အတော်ကြည့်လင်၍ လာ၏။ အကယ်၍သာ မောရစ် ရှုံးလီးယားသည် ဤကဲ့သို့ မပြီးတတ်ခဲ့သော ယခုလောက်ရှုလျှင် ပရစ်ဖြူတော်တွင် သူ၏ မိဘရိုးရာအလုပ်ဖြစ်သော လက်သမား အလုပ်ကို လုပ်နေရသည့်မှာ ကြောလှပပြီ။

အပြောထက် အလုပ်သည် ပို၍ ထင်ရှား၏။ ပြီးလိုက်ရှုနှင့် 'ခင်ဗျား ကို မေတ္တာရှိပါသည်'၊ ခင်ဗျားဟာ ကျွန်ုတော့ကို မိတ်ချမ်းသာပေါ်သည်'၊ ခင်ဗျားနှင့် 'တွေ့ရတာ အလွန်ဝမ်းသာပါသည်' ဆိုသော စကားများကို တစ်ဖက်သားသို့ ပြောပြီး ဖြစ်လေသည်။

ခွေးများသည် သူတို့ အရှင်သခင်များကို မြင်ကြသောအခါ လိုက်လိုက် လှုလှု ဝမ်းသာကြသောကြောင့် အရှင်သခင်များကလည်း သူတို့၏ ခွေးများကို မြင်ကြသောအခါ အလွန်ဝမ်းသာကြလေသည်။

မပြီးချင် ပြီးချင်နှင့် ပြီးရမည်လား။ မဟုတ်ပါ။ ထိုကဲ့သို့ပြီးလျှင် ဝမ်းထဲက မပါကြောင်းကို မြင်ရသူတိုင်း သီမည်ဖြစ်၏။ မချိပြုးပြီးရသော အပြီးမျိုးကို ကျွန်ုပ်တို့ မနှစ်သက်။ ကျွန်ုပ် တိုက်တွန်းနေသော အပြီးသည် ဝမ်းထဲမှ လိုက်လိုက်လှုလှုထွက်လာသော တကယ့်အပြီးပင် ဖြစ်သည်။ မြင်သူတိုင်း မနှစ်သက်သည့် အုထဲက မပါသော အပေါ်ယ ပြီးခြင်းမျိုး မဟုတ်ပေ။ မည်သည့်ကိစ္စနှင့်ပင် ဆက်သွယ်စေကာမှ အပြီးခဲ့ရသူတိုင်းက ပြီးသူ၏ အလိုသို့ မလိုက်လျော့သဲ မနေနိုင်သော အဖိုးတန် အပြီးမျိုးကိုသာ ကျွန်ုပ် တိုက်တွန်းခြင်း ဖြစ်သည်။

'ချစ်စွဲယောင်းအောင် ပြီးတတ်သော မိန်းကလေးတစ်ဦးကိုရလျှင် ၁၀ တန်း မအောင်ချင် နေပါစေ၊ မျက်နှာသောကြီးနဲ့နေတဲ့ ပါရရှာ့ဗျားရသူထက် ဒီမိန်းကလေးဟာ ပိုပြီး ဧည့်ရောင်းတဲ့နေရာမှာ အဖိုးတန်မှာပဲ'ဟူ၍ နယ်ယောက် ရှိ ကုန်စုတိုက်ကြီး တစ်ဆိုင်၏ မန်နေဂျာကြီးက ကျွန်ုပ်အား ပြောပြဖူး၏။

'လူများနှင့် ဆက်သွယ်ရာတွင် ရယ်ရယ်ပြီးပြီးမလုပ်ဘဲ ခပ်တည်တည် ဆက်သွယ်တတ်သော လူများသည် အလုပ်လုပ်ရာ၌ အောင်မြင်ရန် ခဲယဉ်းကြောင်း၊ ဂရတား၍ ကြည့်ရှုမိသည်'ဟု အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတွင် အကြီးဆုံးသော ကော်ပတ်ကုမ္ပဏီကြီးတစ်ခု၏ အွန်ကြားသူ အဖွဲ့အစည်း ဥက္ကဋ္ဌက

ကျွန်ုပ်အား ပြောပြုဖူးလေသည်။ 'ဝိရိယတစ်ခုတည်းသာလျင် ကျွန်ုပ်တို့ကို အောင်မြင်ခြင်း၏ သော့ချက် ဖြစ်သည်' ဟုသော စကားပုံးဟောင်းကို ထို့ကြော်ကြီးသည် များစွာ မယုံကြသည်။ 'အလုပ်လုပ်ရာ၌ ရယ်လိုက် ပြီး လိုက်နှင့် ရွင်ရွင်ပျော် ဆက်သွယ်ပေါင်းသင်းကြသောကြောင့် အလုပ်ကြီးဖူး လာတဲ့ လူတွေကို ကျွန်ုတော် ကောင်းကောင်းကြီး သိပါတယ်၊ သူတို့ဟာ ကြီးမှားလဲလာရော ပေါင်းသင်းဆက်ဆံတဲ့နေရာမှာ ရှုတည်တည်တွေ ဖြစ်လာ ကုန်ပါရော၊ ဒီတော့ သူတို့အလုပ်ဟာ ရှေးကလောက် မစည်ကားတော့ဘူး၊ မစည်ကားတော့ လုပ်ရတဲ့ သူတွေကလဲ အလုပ်ထဲမှာ စိတ်မဝင်စားတော့ဘူး၊ အဲဒါနဲ့ စီးမှားပျက်ရတာပဲ' ဟူ၍ ထို့ကြော်ကြီးကပင် ပြောပြုဖူးလေသည်။

အခြားသောသူများက သင့်ကို ရွင်ရွင်ပျော် လက်ခံ စကားပြောရန် အလိုဂိုခဲ့သော် အခြားသူများကိုလည်း သင်သည် ရွင်ရွင်ပျော် ဆက်ဆံရပေမည်။

တန်ကြော တစ်ပတ်အတွင်း အခွင့်ရတိုင်း တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူအား ပြီးကာရယ်ကာ ဆက်သွယ်ပြီးလျှင် ထိုသို့ ပြီးခြင်းအတွက် မည်သည် အကျိုးထူးများ ရရှိသည်ကို ကျွန်ုပ်၏ အတန်းထဲတွင် ပြန်လည်ပြောကြားရန် ထောင်ပေါင်းများစွာသော ကုန်သည်ကြီးကယ်တို့အား ကျွန်ုပ် မှာကြားဖူး၏။

ကျွန်ုပ် မှာကြားချက်အတိုင်း လိုက်နာဆောင်ရွက်သွားတွင် မည်မျှ အကျိုးထူးသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့ ကြည့်ကြစိုး။ နယ်ယောက်ပြီး ကပ်အိတ်ချိန်း၏ အလုပ်သမားတစ်ဦးဖြစ်သူ ဝိယျော် သိ စတိန်းဟတ်၊ ထံမှ ပေးပို့လိုက်သော စာကို အောက်တွင် ဖော်ပြပါအဲ။ ထိုစာထဲတွင်ပါသော အချက်များသည် ထိုသူ တစ်ဦးတည်း၏ အတွေ့အကြားသာ ဖြစ်သည်မဟုတ်။ ရာပေါင်းများစွာ သော အခြားသူများကိုလည်း ထိုအတွေ့အကြားမျိုးကို တွေ့ရလေသည်။

ကျွန်ုတော် အိမ်ထောင်ကျေခဲ့သည်မှာ ၁၈ နှစ် ကျော်ပါပြီ။ ထို ၁၈၉၄ အတွင်း ကျွန်ုတော်၏ မိန်းမအပေါ်တွင် အလွန် ပြီးခဲ့ပါသည်။ အိမ်ရာမှ ထာသည့် အချိန်ကစြေး အလုပ်ဆင်းရန် အိမ်မှ ထွက်လာ သည်အထိ စကား အခွန်း ၂၀ ပြည့်အောင် မပြောဖူးပါ။ ဘရောဇားတစ်ဦးကို ဖြစ်ပါသည်။

ပြီးသည် အလေ့အထက် စတင်လုပ်ရာ၌ တွေ့ခဲ့ရသော ကျွန်ုတော်၏ အဖြစ်အပျက်များကို ပြန်ပြောရမည်ဟူ၍ ဆရာ၏

မှာကြားချက်အရ တန်းစွဲ တစ်ပတ်ဆု ပြီးသော အလေ့အထက် စမ်းကြည့်ရန် ကျွန်ုတ် စိတ်ကူးမိခဲ့ပါသည်။ ထိုသို့ စိတ်ကူးပြီး ရောက်တစ်နေ့တွင် ကျွန်ုတ်သည် ဆပင်ဖြီးနေစဉ် ကျွန်ုတ်၏ မျက်နှာကို မျန်ထွေးကြည့်၍ ‘ဟောကောင်၊ ဒီနေ့တော့ မင်းရဲ့ ပျက်နာ ရှစ်ခေါက်ချိုးပြီးကို စွန်ပစ်ရလိမ့်မယ်၊ မင်း ပြီးကွာ၊ က ပြောနေကြာတယ်၊ ခုကာပြီး ပြီးတော့ဟော’ဟု ကျွန်ုတ်ကိုယ်ကို ကျွန်ုတ် အားပေးလျက် ရှိပါသည်။ ထိုနေ့တွင် နံနက်စာ စားကြ သောအခါ ‘ခင်ရေ မင်းလာမနက်ဟော’ဟု မျက်နှာချို့သွေးရင်း ကျွန်ုတ် ကပင် စ၍ စကားပြောပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ ပြီးသည်ကို တွေ့ရသောအခါ ကျွန်ုတ်၏ မိန်းမသည် အံအားသင့်သွားလိမ့်မည် ဟူ၍သာ ဆရာက သတိပေးလိုက်သော်လည်း ကျွန်ုတ်၏ ခါတိုင်းနှင့်မတဲ့ အမူကွဲပြားခြင်းကို မြင်ရသောအခါ ကျွန်ုတ်၏ မိန်းမသည် အံအားသင့်မက အတော်ပင် ထိုက်လန့် တကြား ဖြစ်၍ပင်သွားပါသည်။ ထိုကြောင့် ရှေ့အဖို့တွင် ထိုနည်းအတိုင်း အချိုးပြင်ပါတော့မည်ဟု ကျွန်ုတ်၏ မိန်းမကို ကတိပေးပြီး ပြင်လာ ခဲ့ရာ ယခုအခါ နှစ်လမျှ ရှိသွားပါပြီ။

ထို နှစ်လအတွင်းတွင် ရှေ့အခါများနှင့် မတူဘဲ ကျွန်ုတ်တို့ မိသားတစ်စုများ ပို၍ စိတ်ချမ်းသာလာကြပါသည်။

ယခုအခါတွင် အံလုပ်ပင်းရန် ကျွန်ုတ်၏ အခန်းမှ ထွက်လာသော အခါ ဓာတ်လျေကားမောင်းသမားကို ပြီး၍ နှုတ်ဆက်ပါသည်။ တဲ့ခါးစောင့်ကို ပြီး၍ နှုတ်ဆက်ပါသည်။ ငွေအကြွေား၍ လသောအခါ ငွေထိန်းကို ပြီး၍ နှုတ်ဆက်ပါသည်။ အလုပ်တိုက်သို့ ရောက်သော အခါ ရှေ့အခါက ကျွန်ုတ် ပြီးသည်ကို တစ်ခါမှုးမျှ မတွေ့ဘူးသော သူများကိုလည်း ကျွန်ုတ် ပြီးပြုပါသည်။

လူတိုင်းကလည်း ကျွန်ုတ် ပြီးသလို ပြန်၍ ပြီးသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ကျွန်ုတ်သုတေသန အကြောင်းတစ်ခုခန့်တန်းရန် လာကြသော သူများကိုလည်း ကြည်သာဆွင်ပျစွာ လက်ခံ စကားပြောပါသည်။ သူတို့၏ တိုင်တန်းချက်များကို ပြောကြားနေစဉ် ကျွန်ုတ်၏ မျက်နှာကို ခပ်ချိချိထား၍ နားထောင်သောကြောင့် တံစိုးနှင့်တစိုး စွေပောရှုံး များစွာ လွယ်ကူကြောင်းကို တွေ့ရပါသည်။ ပြီးသည် အလေ့အထက်ကိုလုပ်မ နေ့စဉ် ဝင်ငွေပို၍ လာသည်ကို ကျွန်ုတ် တွေ့ရပါသည်။

ကျွန်တော်သည် အခြားပွဲစား တစ်ဦးနှင့် ပပ်၍ အလုပ်ခန်းဖွင့်ထား
ပါသည်။ ထိုပွဲစား၏ စာရေးတစ်ဦးသည် အတော် သဘောကောင်းသော
သူငယ်တစ်ယောက် ဖြစ်ပါသည်။ လူများနှင့် ဆက်ဆံရွက် အသုံးဝင်
သော ကျွန်တော်၏ လက်တွေ နည်းကောင်းကို ကျွန်တော်သည်
ထိုစာရေးအား ပြောပြုပါသည်။ ကျွန်တော်ကို မြင်စက ထိုစာရေးသည်
ကျွန်တော်အား အလွန် မျက်နှာပေါက်ဆိုးသော လူတစ်ယောက်ဟု
အထင်ရောက်ခဲ့သော်လည်း ကျွန်တော် ပြီးသည်ကို မြင်ရသောအခါမှ
ထိုသူငယ်သည် သု၏ စိတ်ထားကို ပြောင်းပစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်၏
မျက်နှာသည် ပြီးသောအခါတွင် အလွန် ကြည်လင်လာသည်ဟု
ထိုစာရေးက ဝန်ခံပါသည်။

တစ်ဖက်သားကို အပြစ်တင် တတ်သော ဝါသနာကိုလည်း
ကျွန်တော်သည် တစ်ခါတည်း အမြစ်ကလျှန်လိုက်ပါပြီ။ အပြစ်တင်ရမည့်
နေရာတွင် ချီးမွမ်းခြင်းနှင့် အားပေးခြင်းစနစ်ကို အသုံးပြုပါသည်။
ကျွန်တော် ဘာအလိုရှိ သည်ကိုသာ ထုတ်ဖော်ပြောဆိုသော အကျင့်
ကိုလည်း ဖောက်ပစ်ပြီးလျှင် တစ်ဘက်သား၏ ယူဆချက်ကို ကြီးစားပြီး
ရှာဖွေထောက်လှမ်းလျက် ရှိပါသည်။ အထက်ပါ အလေ့အကျင့်များ
သည် ကျွန်တော်ကို တစ်မျိုးတစ်ဖူး ပြောင်းလဲပစ်လိုက်ပါသည်။ ယခု
အခါ ကျွန်တော်သည် ရေးကနှင့် မတူတော့ပါ။ စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်း၊
ကိုယ်၏ ချမ်းသာခြင်း၊ မိတ်ဆွေပေါ်များခြင်းတို့နှင့် ပြည့်စုလှက်
ရှိပါသည်။ နောက်ခံး အချုပ်ပြောရလျှင် လောကမှာ ဒီဟာတွေသာ
အဖိုးအတန်ခံးဖြစ်ပါသည် ခင်များ။

အထက်ပါစာကို ရေးသောသူသည် သာမည်ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်ပါ။ လူရေး
လုရော် ကျွမ်းကျေပြီးနှင့်ပြီး တစ်ရာကို ကိုးဆယ့်ကိုးယောက်လျှင် ပျက်စီး
သွားလောက်အောင် ခဲယဉ်းသော ငွေရောင်းငွေဝယ်လုပ်ငန်းကြီးကို လုပ်ကိုင်
ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဖြစ်ကြောင်းကို အစဉ် သတိရပါ။

သင်သည် မပြီးချင်ဘူးလား။ ပြီးရန် ဝါသနာမပါဟုဆိုလျှင် ဘာလုပ်
ရမလဲ။ ကောင်းပါပြီ။ ရေးဦးစွာ သင့်ကိုယ်ကို ပြီးရန် အတင်းတိုက်တွန်းပါ။
တစ်ယောက်တည်းရှိသောအခါ သီချင်းဆိုရန်သော်လည်းကောင်း၊ ပါးစပ်ဆိုင်း
တိုးရန်သော်လည်းကောင်း၊ လေဆွဲနှင့်သော်လည်းကောင်း သင့်ကိုယ်ကိုသင်
တိုက်တွန်းပါ။ စိတ်ထဲက ပျော်နော်သကဲ့သို့ သင့်ကိုယ်ကို လွှပ်ရှားပေးပါ။
ထိုအခါ သင်သည် တကယ်ပျော်လာပေးလိမ့်မည်။

ဟားဗတ် ယူနို့ဘစ်တိ၏ ပရော်ဖက်ဆာ ဝိလျှိုမိုးသည် အောက်ပါ
အတိုင်း ပြောဆိုပါးလေသည်။

‘ဝေဒနာ’ ပေါ်ပြီးမှ ကိုယ့်အလိုက် ကိုယ်အမှုအရာ ဖြစ်ပေါ်ဟန်
လက္ခဏာရှိသော်လည်း စင်စစ်မှုအရာကား ဝေဒနာနှင့် ကိုယ်အမှုအရာတို့သည်
တစ်ခုရှိနေတည်း ဖြစ်ပေါ်ကြလေသည်။ စိတ်၏ တိုက်ရှိက်ချုပ်တည်းမှုကို ပို၍
ခံခဲ့လျက်ရှိသော ကိုယ်အမှုအရာကို အကျင့်လုပ်ပေးခြင်းဖြင့် စိတ်၏ ချုပ်တည်း
ခြင်းကို မခံရသော ဝေဒနာကို ကျွန်ုပ် အလိုရှိသည့်အတိုင်း သွယ်စိုက်၍
ဖန်တီးနိုင်လေသည်။

‘ထိုကြောင့် စိတ်ညွစ်နေသောအခါ စိတ် ခွင့်လာအောင် လုပ်ရန်
အကောင်းဆုံးနည်းသည် အကယ်စင်စစ် ပျော်ရွင်ဘီသက္ကာသို့ နေထိုင်ပြောဆို
လျှပ်ရှားသွားလာခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်’

ကမ္မာပေါ်ရှိ လူတိုင်းပင် ချမ်းသာခြင်းကို တောင့်တကြ၏။ ထိုတောင့်တ
သော ချမ်းသာခြင်းကို ရရန် ပွဲတွေ့ နည်းလမ်းတစ်လမ်းသာ ရှိ၏။ ဤနည်း
သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်ကူးများကို အကျင့်လုပ်ပေးရန်ပင် ဖြစ်၏။ ချမ်းသာ
ခြင်းသည် ကိုယ်တွင်ရှိ အကြောင်းများပေါ်မှုသာ တည်မြှုပ်နှံရှိသည်။
ကိုယ်ပရှိ အကြောင်းများပေါ်မှု မတည်ရှိချေ။

သင့် ဘရှိသည်၊ သင်သည် ဘယ်သူဖြစ်သည်၊ သင်သည် ဘယ်မှာ
ရှိသည်၊ သင်သည် ဘာလုပ်နေသည် စသော အရာများသည် သင့်ကို စိတ်
ချမ်းသာအောင်သော်လည်းကောင်း၊ စိတ်ညွစ်အောင်သော်လည်းကောင်း မပြုလုပ်
နိုင်ချေ။ ထိုအရာများအပေါ်တွင် သင်သည် ဘယ်ကဲ့သို့ သဘောထားသည်
ဆိုသော စိတ်သာလျှင် သင့်ကို ချမ်းသာအောင်သော်လည်းကောင်း၊ စိတ်ညွစ်
အောင်သော်လည်းကောင်း ပြုလုပ်နိုင်လေသည်။ သက်သေပြုအုံ၊ လုန်စောက်
သည် ငွေရေးကြေးရေး ဂုဏ်ဖြည်းမှစ၍ အတူတူ ဖြစ်၏။ အလုပ်ကိုလည်း
အတူတူလုပ်၏။ သို့ရာတွင် တစ်ယောက်သည် စိတ်ချမ်းသာ၍ အခြားတစ်
ယောက်မှာမူ စိတ်မချမ်းသာချေ။ အဘယ်ကြောင့် ဤကဲ့သို့ ဖြစ်ရသနည်း
ဆိုသော ထိုသူနှစ်ဦးသည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး စိတ်ထားချင်း မတူသောကြောင့်
ပင် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်၏။ အမေရိုက် လုချမ်းသာများနေသော ပတ်
အဲပင်းဆူ။^{*} ခေါ် ရပ်ကွက်တွင် ချမ်းသာရွင်ပျေသော မျက်နှာမြောက်မြားစွာကို
မြင်ရှုဘီသက္ကာသို့ တရာတ်ပြည်၏ အလွန်ပူပြုးသော ဥတုတွင် တစ်နေ့လျှင်

* ဝိလျှိုမိုးခြင်း၊ ဝိနည်းခြင်း၊ သနားခြင်း စသည်တို့ကို ဝေဒနာဟု ခေါ်ထားသည်။

ပိုက်ဆဲတစ်မတ်ခန့်မှာ ရ၍ ချွေးဒီးဒါးကျအောင် အလုပ်ပင်ပန်းစွာ လုပ်နေရသော တရာ်ကူးလိမ္မား အထဲတွင်လည်း ချမ်းသာရွင်ပျသော မျက်နှာမြောက်မြား စွာကို ကျွန်ုပ် တွေ့မြင်ခဲ့ရဖူး၏။

‘မည်သည့်အရာမဆို စင်စစ် ကောင်းလည်း မကောင်း၊ ဆိုးလည်း မဆိုး၊ အကောင်းနှင့် အဆိုးသည် စိတ်၏ ဖန်တီးမှုမျှသာ ဖြစ်သည်’ဟု ရှိတ်စပါးယားက ပြောဖူး၏။

‘များစွာသော လူတို့သည် မိမိတို့ စိတ်နိုင်သလောက် စိတ်ချမ်းသာ ကြသည်’ဟူ၍ အဗရာဟမ် လင်ကွန်းက ပြောဖူးလေသည်။ ထိုစကားသည် မှန်၏။ ထိုစကားမှန်ကြောင်း သက်သေသာဓကတစ်ခုကို များမကြာမိက ကျွန်ုပ်သည် တွေ့ခဲ့ဖူး၏။ နယူးယောက်မြှို့ရှိ လောင်းအင်လန် ဘူတာရုံအပေါ်ထပ် သို့ ကျွန်ုပ် တက်သွားသောအခါ ခြေ မစွမ်းမသန်သော သူငယ်ကလေး လေးငါးဆယ်တို့သည် ကျွန်ုပ်၏ ရှေ့တည့်တည့်တွင် ချိုင်းထောက်တုတ် များပြီး လျေကားပေါ်သို့ အားစိုက်တက်နေကြသည်ကို တွေ့ရဖူး၏။ သူငယ်ကလေး တစ်ယောက်ကိုမှုကား မွေ့၍ တင်ယူရ၏။ ထိုသူငယ်ကလေး များ၏ ဝမ်းသာအားရ စွဲင်မြှုံးနေကြပုံကို မြင်ရသောအခါ ကျွန်ုပ်သည် အုံအားသင့်သွား၏။ ထိုအကြောင်းကို သူငယ်ကလေးများအား စောင့်ရှောက် လျက် ပါလာသော လူကြီးတစ်ဦးကို ကျွန်ုပ်သည် မေးကြည့်၏။

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ကလေးတွေဟာ ဒီလိုပဲ တစ်သက်လုံး ခြေမစွမ်းမသန် ဖြစ်ရတော့မယ်ဆိုတာကို သိသီချင်းတော့ အတော်ပဲ လန်သွားတာပဲ၊ ဒီအလန်းဟာလဲ ပျောက်သွားရော ကံစီမံတဲ့အတိုင်း ဖြစ်လာရတာပဲဆိုပြီး အခြား သန်သန့်စွမ်းစွမ်း ကလေးတွေထက်ပင် ရွှေ့ရွှေ့ပျော် ဖြစ်လာသေးတယ်’ဟု ထိုလူကြီးက ကျွန်ုပ်အား ပြန်ပြောဖူး၏။

ကျွန်ုပ်သည် ထိုကလေးများကို ဆရာတင်ချင်သလိုလိုပင် ဖြစ်မိလေး၏။ သူတို့သင်လိုက်သော သင်ခန်းစာကို ကျွန်ုပ်သည် မည်သည့်အခါမျှ မေ့နိုင်မည်မထင်။

ဒေါကလပ် ဖယ်ယားပင့် နှင့် ကွာရှင်းရန် စိစဉ်နေစဉ်က မေရီပစ်ဖို့နင့် ကျွန်ုပ်သည် တစ်သာနေခင်းအချိန်တွင် သွားရောက် စကားပြောဖူး၏။

ထိအချိန်အခါက မေရိပစ်ဖိုကို စိတ်မချမ်းသာ ဖြစ်နေသည်ဟု တစ်ကဗ္ဗာလုံးက တွေးထင်နေကြ၏။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်တွေ၊ ခဲ့များသော စိတ်မချောက်ချားသည့် လူများထဲတွင် မေရိပစ်ဖိုလည်း ပါဝင်ကြောင်း ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် သိခဲ့ရ၏။ သု၏ မျက်နှာသည် ကြည့်လင်လျက်ရှိ၏။ ထိကဲသို့ ဖြစ်ရခြင်း၏ နည်းကောင်းသည် အဘယ်အရာနည်း။ ထိနည်းကောင်းကို သူရေးသည့် စာမျက်နှာ ၃၅ မျက်နှာရှိသော ‘ဘုရားကိုဖက်ပါလား’^၁ စာအုပ်ထဲတွင် ရေးသားထားလေသည်။

အမေရိက်ပြည်၏ နာမည်ကျော် အသက်နှင့် မီးအာမခံကိုယ်စားလှယ် တစ်ဦးဖြစ်သူ ဖရန်ကလင် ဘက်ဂျား^၂ ဆိုသူက ပြီးစွင်သည့် မျက်နှာရှိသော လူတစ်ယောက်သည် နေရာတကာတွင် ခရီးဦးကြီး ပြုလုပ်ခြင်းခံရသည်ကို နှစ်ပေါင်းများစွာကပင် ရရပြု၍ ကြည့်မိသည်ဟု ကျွန်ုပ်အား ပြောပြဖူး၏။ ထိုကြောင်း အာမခံထားချင်အောင်ဆွယ်ရန် လူတစ်ဦးဦး၏ အလုပ်ခန်းအတွက် သို့ မဝင်မီ ခေတ္တမျှ နား၍၍ ဝမ်းသာစရာ ရှိစွာများကို ပြန်လည် စဉ်းစားပြီး နောက် သူ၏ မျက်နှာသည် စွင်ပျော်သောအခါမှ ရုံးခန်းတွင်းသို့ဝင်၍၍ ပြောစရာရှိသည်ကို ပြော၏။

အာမခံအလုပ်ကို ဤမျှ ကြီးကျယ်တို့များအောင် ပြုလုပ်ရာတွင် အထက်ပါနည်းသည် များစွာ အကုအညီရသည်ဟု ဖရန်ကလင် ဘက်ဂျားသည် များစွာ ယုံကြည်၏။

အဲဘတ် ဟပ်ဘက်^၃ ၏ အလွန် အဖိုးတန်သော အကြံပေးချက်ကို အောက်တွင် ဖတ်ပါ။ သို့ရာတွင် ဖတ်ရှုနှင့် မပြီး။ ထိုအကြံပေးချက်များကို လည်း လိုက်နာဆောင်ရွက်နိုင်ပါမှ အကျိုးပြီးမည့် အကြောင်းကိုလည်း ကောင်းစွာ သတိပြုပါ။

သင်သည် အိမ်အပြင်သို့ထွက်တိုင်း သင်၏ မေးကို တင်း၍ ခေါင်းကို ခတ်မတ်မတ်ထားပါ။ အသက်ပြင်းပြင်း ရှိုက်ပေး၍ နေရောင်ကို ခံပါ။ သင်၏မိတ်ဆွေများကို ပြီး၍ နှုတ်ဆက်ပြီးလျင် လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ပါ။ တစ်ဖက်သား အထင်မှားမှာကို မကြောက်ပါနှင့်။ သင်၏ ရန်သူ များအကြောင်းကို အချိန်ကုန်ခံ၍ မစဉ်းစားပါနှင့်။ သင်လုပ်လိုသော အလုပ်ကို သင်၏ စိတ်ထဲတွင် စွဲနေပါစွဲ။ ထိုနောက် လမ်းကွေးမနောက်

^၁ Why Not Try God?

^၂ Franklin Bettger

^၃ Elbert Hubbard

သင် အလိုရှိသော ကိစ္စကို ဆုံးခန်းတိုင်ရောက်အောင် ဖြောင့်ဖြောင့်
တန်းတန်းသွားပါ။ သင်လုပ်ချင်သော ကြီးကျယ်ခမ်းနားသည် အလုပ်များ
ပေါ်တွင် အစဉ် သတိရရှိပါစေ။ ထို့နောက် ရက်အတော်ကြာလာသော
အခါ သန္တာပိုးသည် တသွင်သွင်စီးလျက်ရှိသော ရေအလွှာ့မှ မိမိ
အလိုရှိသော အစာကိုရအောင် ယူဘိသကဲ့သို့ သင် လုပ်လိုသော
အလုပ်၏ အောင်မြင်ခြင်းအတွက် လိုအပ်သော အခွင့်လမ်းကောင်း
များကို သင်ကိုယ်တိုင် မသိမသာ ဆပ်ကိုင်မိလျက်ရှိပြောင်းကို သင်
သည် တွေ့ရပေလိမ့်မည်။ သင်ဖြစ်လိုသော လူစွမ်းကောင်းတစ်ယောက်
ဘဝကို သင့် စိတ်တွင်းတွင် သင်ကိုယ်တိုင် စဉ်းစားကြည့်ပါ။
ထိုစဉ်းစားချက်သည် နာရီနှင့်အမျှ သင်ဖြစ်လိုသော ဘဝသို့ သင့်ကို
ပြောင်းလဲပေးနေပေလိမ့်မည်။ အကြံအစည်သည် တန်ခိုးအကြံးဆုံး
ဖြစ်၏။ ရရှုံးခြင်း၊ ဖြောင့်မှုန်ခြင်း၊ ရွင်လန်းခြင်းတည်းဟူသော စိတ်
ထားမှန်တိုကို ရအောင်ရှာ၍ ထိုစိတ်ထားတိုကို မပေါ်ရပ်ပျက်ရအောင်
ထိန်းသိမ်းပါ။ အမှန်ကို စိတ်ကူးနိုင်ခြင်းဖြင့် ကိစ္စတစ်ခုကို ပြီးမြောက်
အောင် လုပ်နိုင်လိမ့်မည်။ အားလုံးသော အရာတို့သည် ဆန္ဒမှ
ပေါက်စွားလာကြ၍ အဟုတ်တကယ် အလိုရှိလာလျှင် ကေနာမှုန်
ရသည်ချည်းသာ ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်က စွဲလမ်းသည်အတိုင်း
ကျွန်ုပ်တို့ ဖြစ်လာရလေသည်။ သင်၏ မေးကို တင်း၍ သင်၏
ခေါင်းကို ခတ်မတ်မတ် ထားပါ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် မီးခဲ့ပြာဖုံးများ
ဖြစ်ကြ၏။

ရေးတရာတ်လုကြီးများသည် လျရေးလူရာတွင် အလွန် ပါးနပ်သူများ
ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့သည် စကားပုံတစ်ခုကို ထားခဲ့၏။ ထိုစကားပုံကို သင်နှင့်
ကျွန်ုပ်တို့သည် စာနှင့်ရေး၍ ဦးထပ်အတွင်းတွင် ကပ်ထားရန်ကောင်း၏။
ထိုစကားပုံသည်ကား ‘မြို့ခွင့်သည့်မျက်နှာမရှိသူသည် ရွှေးမရောင်းရ’ ပင်
ဖြစ်လေသည်။

ဆိုင်အကြောင်းကို ပြောသောကြောင့် ဒုပ်ဟင်း ကောလင်းကုမ္ပဏီ
အတွက် ဖရန်းဆိုင်းပေါက်ချား၊ ရေးသားသော ကြော်ပြာစာတစ်ခုတွင်
အောက်ပါ အိမ်သုံး ပညာရှိစကားများ ပါဝင်လေသည်။

ခရစ်စမတ်ပွဲ၌ ပြီးခြင်းတန်ဖိုး

ပြီးခြင်းသည် ဘာမျှမပင်ပန်း။ အလွန်တာသွား၏။

ပြီးသောသူတွင် ဘာမျှ လျော့မသွားဘဲနှင့် အပြီးခံရသော သူတွင် အများကြီးရရှိကြ၏။

ပြီးခြင်းသည် လျှပ်တစ်ပြောက်ခန့်ကြာသော်လည်း တစ်ခါတစ်ရုံ ထိုအပြီးကို တစ်သက်လုံး မမေ့နိုင်။

ပြီးခြင်းနှင့်ကင်း၍ နေနိုင်လောက်အောင် ချမ်းသာကြွယ်ဝသူဟူ၍ မရှိ။ ထိုပြီးခြင်း၏ အကျိုးကို မခံစားနိုင်လောက်အောင် ဆင်ရဲသူဟူ၍လည်း မရှိ။

ပြီးခြင်းသည် အီမံတွင်း၍ ချမ်းသာသူခါ ပေး၏။ အလုပ်ခွင့်မြှု မျက်နှာပွင့်လန်း၏။ မိတ်ဆွေအချင်းချင်း၏ အထိမ်းအမှတ်ဖြစ်၏။

ပြီးခြင်းသည် မောပန်းနေသူကို အမောပြေစေ၏။ စိတ်အားငယ်သူကို စိတ်အား တက်စေ၏။ ဝစ်နည်းသူကို ဝစ်သာစေ၏။ လူတုံး၏ အကိခိုက္ခများကို ကုသရန် အတွက် အကောင်းဆုံးသော သဘာဝမွှေ့နည်း ဖြစ်၏။

သို့ရာတွင် ပြီးခြင်းကို ဝယ်၍သော်လည်းကောင်း၊ တောင်၍၍သော်လည်းကောင်း၊ ချေးရှား၍၍ သော်လည်းကောင်း၊ ခီး၍၍သော်လည်းကောင်း မရရှိ၏။ ပေးသူက သဒ္ဓါ ကြည်ဖြူဗြာ မပေးလျှင် ရသူများ အကျိုးမထင်ချေ။

ထိုကြောင် ခရစ်စမတ်ပွဲအတွက် တစ်နေ့လုံးလုံး လက်မလည်းအောင် ရောင်းချင် ရသော ကျွန်ုပ်တို့ ကုန်တိုက်မှ ဧည့်ရောင်းသမားများသည် ပင်ပန်းစွမ်းနယ်လွန်းသော ကြောင် သင်တို့ကို မပြီးနိုင်လျှင် ကျွန်ုပ်တို့အား ပြီးပြရန် သင်တို့ထဲ ဖော်လှာရပ်ခဲ့ပါရတော်း။

မပြီးနိုင်လောက်အောင် ပင်ပန်းလျှင်ရှိသောသူထက် ပြီးခြင်းကို ပို၍ အလို၍သောသူ မရှိပါ။

ထိုကြောင် သင်ကို လူကြိုက်များလိုလျှင် နည်းအမှတ် ၂ သည် ပြီးပါ။

အခန်း ၃

ဒါကိုမလုပ်လျှင် ရွောက် ကျမည်

ဘုရားမြတ်တွင် နယူးယောက်ဖြူ။ ရွောကလန်ကောင်တိ^၁ အရပ်တွင် ဝမ်းနည်း
ကြော်ကြော်မျှသောက် အဖြစ်အပျက်တစ်ခု ပေါ်ပေါက်လေသည်။ ထိုအရပ်တွင်
ကလေးတစ်ယောက် အနိစ္စရောက်၍ အိမ်နီးချင်းတို့သည် မသာပို့ရန် စိစဉ်
လျှက် ရှိကြသောကြောင့် ဂျင် အားလေး၊ လည်း ရထား၊ က ရန် မြင်းဇော်းမှ
မြင်းကို ထုတ်လာ၏။ မြေကြီးသည် ဆီးနှင့်များပြင် ဖုံးအုပ်လျက်ရှိပြီးလျှင်
ဥတုမှာ ချမ်းစီမံစိမ့်ရှိလေသည်။ မြင်းဇော်းမှ မြင်းကို မထုတ်ရသည့်မှာ
ကြော်ပြီဖြစ်သောကြောင့် မြင်းသည် သောင်းလျက်ရှိ၏။ သူ့ကို ရေတိက်ရန်
ရေစည်ရှိရာသို့ ဆွဲလာစဉ် မြှေး၍ လျည်ပြီးရင်း နောက်ခြေနှစ်ဘက်စလုံးကို
မြောက်ကန်လိုက်ရာ ဂျင် အားလေးမှာ ထိုနေရာတွင် ပွဲချင်းပြီးသော်လည်း
ထိုကြောင့် စတုန်းနီးပွဲငြင့်^၂ ရွာကလေးတွင် ထိုအပတ်က မသာ နှစ်လောင်း
ချရ၏။

ဂျင် အားလေးတွင် မယားနှင့် သားသုံးယောက် ကျော်ရှုံးခဲ့၏။ ထိုမီသား
တစ်စုံသည် ဂျင် အားလေးအတွက် ပြုလုပ်ထားသော အသက်အာမခံမှ ဒေါ်လာ
ငွေ လေးငါးရာလောက် ရလိုက်ကြ၏။

သားသုံးယောက်တွင် အကြီးဆုံးကို ဂျင် အားလေးဟူ၍ပုံးအမည်ပေး၏။
သူ၏ ဖောင် အနိစ္စရောက်စကာ ထိုသူ့ပေါ်သည် ၁၀ နှစ်ခန့်သာရှိသေး၍

^၁ Rockland County, New York

^၂ Jim Farley

^၃ Stony Point

အတ်ကျင်းတွင် အလုပ်လုပ်ရ၏။ ထိုသူငယ်ကလေး ဂျင်သည် ပညာသင်ကြား ခွင့်မရ။ သို့ရာတွင် ခိုင်းရစ် လူမျိုးတို့၏ ဖော်ရွှေခြင်းဖြင့် သူ၊ ကို လူချစ်လှခဲ့ ပေါ်များအောင် လုပ်တတ်၏။ ထိုကြောင့် နိုင်ငံရေးကို လိုက်စား၍ နှစ်ပရီဖွေ့ ကြာလာသောအခါ လူတို့၏ အမည်ကို အုပ်ဖြေလောက်အောင် မှတ်စီလေသည်။

သူသည် အထက်တန်းကျောင်းသို့ ရောက်အောင်ပင် စာမသင်ဖူးသော် လည်း အသက် ငှါး နှစ် မတိုင်းမိ ကောလိပ်ကျောင်း လေးကျောင်းမှ ဘုံးထူး များဖြင့် ချီးမြှုံးခြင်းကို ခံရလေသည်။ ဒီရိုက်ရက်တစ်ဦးနှင့်နယ်ကော်မတီး တွင် သူသည် ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်၍ အမေရိကန်ပြည်၏ စာတိုက်မင်းကြီး ဖြစ်လာ၏။

တစ်ခါက ဂျင်ဗားလေးထိသို့ သူ့ရောက် တွေ့ဆုံပြီးလျှင် ထို့မျှ တိုးတက်ကြီးများအောင် လုပ်နိုင်သော သူ၏ နည်းကောင်းကို ကျွန်ုပ်အား ပြောကြားရန် မေး၏။ ‘အလုပ်ကို ကြိုးစားလုပ်လိုပါပဲ’ဟု သူက ပြန်ပြော၏။ ထိုအခါ ‘နောက်မနေ့နဲ့ရှာ’ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်လေသည်။

‘ဒါဖြင့် ကျွန်ုတော့နည်းဟာ ဘာရယ်လို့ ခင်ဗျားထင်သလဲ’ဟု သူက ပြန်မေးရာ ‘လူတစ်သောင်းလောက်ရဲ့ နာမည်ကို တစ်လုံးမှမမှားအောင် မှတ်စီနိုင်တာဟာ ခင်ဗျားရဲ့ နည်းကောင်းလို့ ကျွန်ုတော် ယူဆမိတယ်’ဟု ကျွန်ုတော်က ပြော၏။

‘ဒီလိုဆိုရင်ဖြင့် ခင်ဗျား မှားပြီ၊ ကျွန်ုတော် လူပေါင်း ငါးသောင်းကျော် ရဲ့ နာမည်ကို တစ်လုံးဖျော် မမှားအောင် မှတ်နိုင်တယ်’ဟု သူက ထပ်၍ ပြောလေသည်။

ထိုစကားကို သံသယ မဖြစ်ပါနှင့်။ ထို့ပြု များပြားသော နာမည်ကို မှတ်နိုင်သော ဂျင် အားလေး၏ မှတ်ဉာဏ်သည် ဖရန်းကလင် ဒီ ရစဗ္ဗာကို အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏ သမ္မတဖြစ်အောင် လုပ်ပေးခဲ့ဖြေားလေပြီ။

စတ်မြော်ရောင်းသော အလုပ်တိုက်တစ်တိုက်အတွက် နယ်လှည့် ကိုယ်စားလှယ် လုပ်စဉ်ကလည်းကောင်း၊ စတုန်းနီးမြှိုင် ရွာကလေးတွင် မောကွန်းထိန်း၊ လုပ်နေစဉ်ကလည်းကောင်း သူသည် လူနာမည်များကို မှတ်သားမရန် စနစ်တစ်ခုကို ထွင်ခဲ့လေသည်။

ထိစနစ်ကို စလုပ်ရန် အလွန်လွယ်ကူလေသည်။ လူသစ်တစ်ယောက်နှင့် မိတ်ဆွေဖြစ်တိုင်၊ ထိုလူ၏ အမည် သူ၊ မီသားစံ သူ၊ အလုပ်အကိုင်နှင့် နိုင်ငံရေး အယူဝါဒများကို ရအောင် စုစမ်း၏။ ထိုအကြောင်းခြင်းရာတို့ကို စိတ်ထဲတွင် တစ်ခါတည်း စွဲနေအောင် မှတ်သားထားသဖြင့် တစ်နှစ်လောက် ကြာသောအခါမှ ထိုအသိမိတ်ဆွေနှင့် ပြန်လည်တွေ့ဆုံးရသည် ဖြစ်စေကာမှ ထိုသူ၏ မီသားတစ်စံ မာရေး သာရေးတို့ကို အကျေမ်းတာဝင် စုစမ်းမေးမြန်း နိုင်လေသည်။ ထိုအတွက် သူတွင် နောက်လိုက်နောက်ပါ လူချစ်လှစ်လောက်ပါများ ခြင်းသည် အဲ ဥပုဒ်ရာ မဟုတ်ပေ။

ရှစ်ခုံသည် အမေရိကန် သမ္မတရာထူးအတွက် ဝင်ရောက် အချေးခံရန် နယ်လှည့် တရားဟော မထွက်မီ လပေါင်းများစွာကပင် အမေရိကန်ပြည်ထောင် စု၏ အနောက်နှင့် မြောက်ဘက်ပြည်နယ်များတွင် နေထိုင်လျက်ရှိသော မိတ်ဆွေများထံသို့ ဂျင် အားလေးသည် တစ်နေ့လျှင် ရာပေါင်းများစွာသော စာတို့ကို ရေးသားပေးပို့ခဲ့လေသည်။ ထိုနောက် မီးရထား၊ မော်တော်ကား၊ လျှေ၊ သဘေား စသည်တို့အနက် ကြိုရာကိစီးပြီးလျှင် ဘဇ္ဈ ရက်အတွင်း ပြည်နယ် ၂၀ ကျော်သို့ရောက်အောင် ခရီးပြင်းသွားခဲ့သည်။ သူသွားခဲ့သော ခရီး၏ နိုင်ပေါင်းမှာ တစ်သောင်းနှစ်ထောင်ကျော်လေသည်။ ရောက်လေရာ အပ်ပိုင်းတွင် အရေးပါ အရာရောက်သော လူကြီးများနှင့် လက်ဖက်ရည် သောက်ချိန် ထမင်းစားချိန်များမှု တွေ့ဆုံးရင်းရင်းနှီးနှီး တိုင်ပင်ဆွေးနွေး ၏။ ဤနည်းပြင့် တစ်နေ့ရာမှ တစ်နေ့ရာသို့ ဆက်လက်၍ ခရီးထွက်ပြီးလျှင် အီမားသို့ ပြန်ရောက်သောအခါ သူရောက်ခဲ့သော အရပ်တိုင်းရှိ မိတ်ဆွေအသိုး ထံမှ သူလာရောက်စဉ်က သူနှင့် တွေ့ဆုံးနှီးနှီးနောက်သော လူကြီးလူကောင်း များ၏ စာရင်းများကို တောင်းသည်။ နောက်ခုံးစာရင်းအရဆုံးလျှင် လူကြီးလူကောင်းများ၏ အရေအတွက်သည် ထောင်ပေါင်းများစွာရှိ၏။ ထိုမျှပင် များပြားသော်လည်း ထိုလူကြီးလူကောင်း တစ်ဦးစီထဲသို့ စာတစ်စောင်စီ ကိုယ်တိုင်ရေး၍ ပို့လေသည်။ ဤစာများတွင် ‘မိတ်ဆွေကြီး’ ဂျက် ခင်ဗျား ‘မိတ်ဆွေကြီး ရှိုး ခင်ဗျား’ စသည်ဖြင့် နာမည်ရင်းကို ဖော်၍ ရင်းရင်းနှီးနှီးရေးသားလေသည်။

ယေဘုယျအားဖြင့် လူတို့သည် အခြားလူများ၏နာမည်ထက် မိမိ၏ နာမည်ပေါ်တွင် ပို၍ စိတ်ဝင်စားကြောင်းကို လူလားမြောက်စအရွယ်ကပင် ဂျင် အားလေးသည် ကောင်းစွာသိုးလေသည်။ ထို့ကြောင့် သင့်တွင် မိတ်ဆွေသည်

တစ်ဦး တိုးလာလျင် ထိမိတ်ဆွဲသစ်၏ နာမည်ကို ကောင်းစွာမှတ်သားထားရှု ထိုလူနှင့် တွေ့သောအပါ သူ၏ နာမည်ကို တွေ့မနေရဘဲနှင့် ခေါ်နိုင်အောင် ခေါပါ။ ထိုကဲ့သို့ မိမိ၏ နာမည် ခေါ်သံကို ကြားရသောသူသည် အလွန် နှစ်သိမ် ကျေနှစ်သွားပေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ထိုသူ၏ နာမည်ကို မေလျင်သော လည်းကောင်း၊ နာမည် စာလုံးပေါင်းမှားလျင်သောလည်းကောင်း ထိုလူသည် သင့်အပေါ် များစွာ စိတ်ပျက်ပေလိမ့်မည်။ သက်သေတစ်ခုပြပါအံ့။ တစ်ဦး တုန်းက ပဲရစ်ခြို့တော်တွင် စကားပြောနည်းသင်တန်းကို ဖွင့်လှစ်ပြီးလျင် ထိုမြို့ပြုနေသော အမေရိကန်လူမျိုးမှားထဲသို့ စာရေးသား အကြောင်းကြား လေသည်။ ပြင်သစ်လူမျိုး ပုံနှိပ်စက်ရှိက်သမားတို့သည် အက်လိပ်စာကို ကောင်းစွာ မတတ်သောကြောင့် နာမည်များကို ပုံနှိပ်စက်ရှိက်ရာတွင် အများမှား အယွင်းယွင်း ဖြစ်သွားလေသည်။ ပဲရစ်ခြို့တော်ရှိ အမေရိကန် ဘဏ်မန်နေဂျာ ကြီး တစ်ဦးမှာမူကား သူ့နာမည်ကို အများမှားအယွင်းယွင်း စာလုံးပေါင်းရ မည်လားဟု ဒေါသထွက်ပြီးလျင် ကျွန်ုပ်ထဲသို့ အပြစ်တင်စာတစ်စောင်ကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် ရရေးသားပေးပို့ဖူးလေသည်။

အန်ဒရှုံးကာနက်ရှိသည် အဘယ်ကြောင့် ထမြောက်အောင်မြင်သနည်း။

သူ့ကို သံမဏီဘရှင်ဟု ခေါ်ကြသည်။ သို့ရာတွင် သူကိုယ်တိုင် သံမဏီအလုပ်ကို အနည်းငယ်မျှသာ နားလည်လေးလေသည်။ သူ့ထံတွင် အလုပ် လုပ်နေသော ရာပေါင်းများစွာသော အလုပ်သမားများသည် သံမဏီအလုပ်ကို သူ့ထက် ပိုမားလည်ကြသေး၏။

သို့ရာတွင် သူသည် လူများကို မည်ကဲ့သို့ ထိန်းသိမ်းရမည်ကို ကောင်းစွာ သိရှိ၏။ ထိုအသီညာက်သည် သူ့ကို သူငွေးဖြစ်အောင်လုပ်ပေးခဲ့၏။ ငယ်စဉ်တောင်ကျွဲ့ ကလေးဘဝကပင် အသင်း ဖွဲ့စည်းခြင်း၊ လူတွေအပေါ်တွင် ခေါင်းဆောင်လိုခြင်း စသည်တို့၌ များစွာ ဝါသနာပါခဲ့၏။ လူများသည် မိမိတို့၏ နာမည်များကို အမြတ်တန်းထားကြောင်းကို သူသည် ဆယ်နှစ်သား အရွယ်လောက်ကပင် ကောင်းစွာ သိရှိခဲ့၏။ သူ့ကို တိုက်ဖော်သား တို့ ပိုင်းဝန်းကျည်အောင် ထိုအသီညာက်ကို အသုံးချခဲ့ဖူး၏။ သက်သေထူပါအံ့။ ကလေးသူငယ်ဘဝနှင့် စကော့တလန်ပြည်တွင် နေစဉ်က ပဋိသန္ဓာ အရင်အမာ ရှိသော ယဉ်နှစ်ကောင်ကို ဖမ်းမိလေသည်။ များမကြာမီ ယဉ်မကြီးမှ ယဉ်ကလေးများ ပေါက်ဖွားလာလေ၏။ ထိုယဉ်သားအမိတို့ကို ကျွဲ့ရန် မြေက မရှိသောလည်း ကာနက်ရှိ၏ ထက်မြေက်သော အကြံဥ္ဓာက် ရှိ ဖော်လေသည်။

ထိုကြောင့် အိမ်နီးချင်း ကလေးအဖော်များကို ခေါ်ပြီးလျင် ယုန်ကလေးတွေ
စားဖို့ မြှက်ရှာပေးရင် 'ရှာပေးတဲ့လူရဲ့ နာမည်ကို ယူပြီး ဟောပိုယုန်ကလေး
တွေကို မှည့်မယ်'ဟု ပြောရာ သူအလိုရှိသော မြှက်များကို လုံလောက်စွာ
ရရှိဖူးလေသည်။ ထိုအဖြစ်အပျက်ကို ဘယ်တော့မှ ကာနှုန်းကိုသုတေသန၍ မမေ့နိုင်ခဲ့။

နှစ်ပေါင်း အတော်ကြာသောအခါ အလုပ်ခွင့်းလည်း ထိန်ည်းကို
သုံးခြင်းဖြင့် ဒေါ်လာငွေသန်းပေါင်းများစွာ ရရှိဖူးလေသည်။ သာကေပြပါအဲ။
သူသည် သမကို သံလမ်းများကို ပင်ဆီးဖော်လော်စွာ မိုးရထားကုမ္ပဏီ^{၁။} သို့
ရောင်းချင်၏။ ဂျေ အရှို့ သွမ်မဆင် သည် ထိုအခါက ပင်ဆီးဖော်လော်စွာ
မိုးရထား ကုမ္ပဏီ၏ ဥက္ကာကြီး ဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် ပစ္စတ်? မြို့တွင်
သမဏီစက်ရုံကို ဆောက်လုပ်ပြီးလျင် ထိုစက်ရုံကြီးကို 'အရှို့ သွမ်မဆင်
သမဏီစက်ရုံကြီး?'ဟူ၍ အမည်ပေးလေသည်။

ကောင်းပြီ။ သင်တိုကို ပုဇွာတစ်ပုဒ် မေးပါရစွဲ။ ဖြေနိုင် မဖြေနိုင်ကို
စမ်း၍ ကြည့်ကြပါ။

ပင်ဆီးဖော်လော်စွာ မိုးရထားကုမ္ပဏီသည် သမကို မိုးရထားလမ်းများ
ကို အလိုရှိသောအခါ မည်သည့်ကုမ္ပဏီတွင် ဝယ်မည်ဟု သင် ထင်ပါသနည်း။

မီးယား ရို့ပတ်းသမဏီကုမ္ပဏီမှ ဝယ်ယူမည်လား။ အရှို့ သွမ်မဆင်
ကုမ္ပဏီမှ ဝယ်ယူမည်လား။

သေချာစွာ စဉ်းစား၍ ဖြေပါ။

ကစ်ခါတုန်းက ကာနှုန်းကိုနှင့် ဂျော့ ပူးလမင်း^၆ တို့သည် အိပ်ခန်း
မီးရထားတွဲလုပ်ငန်းဆွဲတ် ဗိုလ်လျှောက်ရှိကြရာတွေက သမဏီဘုရင် ကာနှုန်းကို
သည် အထက်ပါ နည်းကောင်းကို အသုံးဖြေခြင်းအားဖြင့် မိမိ၏ အလိုဆန္ဒကို
ပြည့်ဝေးစေဖူးလေသည်။

အန်ဒရှုံးကာနှုန်းကိုပိုင်သော ဆင်ထရယ် ထရန်စပိုတော့ရှင်း ကုမ္ပဏီ^၇
သည် ပူးလမင်း ကုမ္ပဏီနှင့် ဧေးပြိုင်၍ ရောင်းလျက်ရှိကြ၏။ သူတို့နှုံး
စလုံးသည် ယူနိုယ် ပစီမံတ် မီးရထားကုမ္ပဏီ^၈ သို့ အိပ်ခန်း မီးရထားတွဲ

၁။ The Pennsylvania Railroad

၂။ Sears, Roebuck

၂။ J. Edgar Thomson

၂။ George Pullman

၃။ Pittsburgh

၅။ The Central Transportation Company

၄။ Edgar Thomson Steel Works

၆။ The Union Pacific Railroad

များကို ရောင်းရန် အလုအယက် ကြီးစားလျက်ရှိကြ၏။ ထိုသို့ အလုအယက် ရောင်းရာတွင် တစ်ဦးထက်တစ်ဦး လျှော်၍ ရောင်းရသောကြောင့် အမြတ် မကျန်ချေ။ တစ်နေ့သုည် ကာနက်ဂျိနှင့် ပူးလမင်းနှစ်ဦးစလုံးတို့သည် ယူနိယ် ပစိဖိတ် မီးရထားကုမ္ပဏီ၏ ပျော်ကြားသူများနှင့် တွေ့ဆုံးရန်အတွက် နယ့်ယောက် သို့ သွားကြ၏။ တစ်ညာနောင်း အချိန်တွင် စိန်နိုက်လတ် ဟိုတယ် တွင် သူဘို့နှစ်ဦး တွေ့ဆုံးကြရာ ကာနက်ဂျိက 'မစွဲတာ ပူးလမင်း၊ ကျော်တို့ နှင့် ယောက်ဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အရှုံးပြန်လုပ်နေကြတာနဲ့ မတူဘူးလား'ဟု စကင် ပြောဆို၏။

‘ခင်ဗျား ဘာကိုဆိုချင်တာလဲ’ဟု မစွဲတာ ပူးလမင်းက ပြန်တုံးလေ၏။

ထိုအခါ ကာနက်ဂျိသည် သူ၏ စိတ်ထဲတွင်ရှိသော လုပ်ငန်းနှစ်ခု ပူးပေါင်းရေးကို ပြောပြုလေ၏။ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ဤကဲ့သို့ အတိုက်အခံလုပ် နေခြင်းထက် အတူတူလုပ်ခြင်းက နှစ်ဦးစလုံးတွင် ပို၍ အကျိုးရှိမည့်အကြောင်း ကို အားပါးတရ ပြောပြ၏။ ထိုသို့ပြောဆိုနေစဉ် ပူးလမင်းသည် ကောင်းစွာ နားထောင်နေသောလည်း ကာနက်ဂျိ ပြောသမျှ စကားတို့ကို ကောင်းစွာ မယုံကြည်သေးချေ။ နောက်ဆုံးတွင် ‘နှစ်ခုပေါင်းပြီးလျင် ကုမ္ပဏီကို နာမည် ဘယ်လိုပေးမှာလဲ’ ဟု မေးရာ ‘ပူးလမင်းနှင့်တော် ကားကုမ္ပဏီ’လို့ ခေါ်မှာ ပေါ့’ဟု ကာနက်ဂျိက သွက်လက်စွာ ပြန်ပြော၏။

ထိုစကားကိုကြားရသောအခါ ပူးလမင်း၏ မျက်နှာသည် စွင်လာပြီးလျင် ‘ကဲလေ ကျွန်တော်အခန်းထဲကြပါဦး၊ ဒီကိစ္စကို ဆွေးနွေးသေးတာပေါ့’ဟု ကာနက်ဂျိကို စိတ်ခေါ်လေ၏။ သူတို့ ဆွေးနွေးချက်သည် သံမဏီလုပ်ငန်းတွင် ရာဇ်ဝင်တွင်တော့၏။

မိတ်ဆွေသံ့ဟတို့၏ အမည်နှင့် အလုပ်လုပ်ဖော် လုပ်ဖက်တို့၏ အမည်ကို မှတ်ရှုသာ မမှတ်ဘဲ သူတို့၏ ဂုဏ်ကိုလည်း တင်ပေးခြင်းသည် ကာနက်ဂျိ၏ လျမှားပေါ်တွင်လည်း ‘ခေါင်းဆောင်းနိုင်သော နည်းကောင်းတစ်ခု ပြစ်လေသည်။’ သူ၏ အလုပ်သမားများစွာတို့၏ နာမည်ကို ကောင်းစွာ မှတ်မိသော ညာဏ်အတွက် ကာနက်ဂျိသည် များစွာ ဂုဏ်ယူလေသည်။

သူကိုယ်တိုင် ကြီးကြပ်အပ်ချပ်နေစဉ် သူ၏ သမဏီ အလုပ်ရုများတွင် အလုပ်သမားများသည် သပိတ်မမျှကိုဖူးချေဟူ၍ ကာနက်ရှိသည် ဂုဏ်ယူကာ ပြောကြားဖူးလေသည်။

ပဒါရူးစကီး^၁ သည် သူ၏ ကဗ္ဗလိစားပွဲထိုးကို မစွဲတာကော့ပါ။ ဟူ၍ အမြဲတမ်း ခေါ်လေ့ရှိသည်။ စန္ဒရားတိုးပွဲများ ကျင်းပရန် သူသည် အမေရိကန်ပြည်သို့ ၁၅ ကြိမ်လောက် လာရောက်ဖူးလေသည်။ အမေရိကန် ပြည်တွင် တစ်နေရာမှ တစ်နေရာသို့ သီးသန့် မိုးရထားဝွဲစီး၍ ခရီးသွားလေသည်။ စန္ဒရားတိုးပွဲများသည် သန်းခေါင်ယံအချိန်မှ ပြီးသော်လည်း ထိုစားပွဲထိုးသည် သန်းခေါင်ယံအချိန်အထိ ဆောင်၍ ဂရာတစိက် စားပွဲထိုး လေသည်။ အမေရိကန်သားများက ကဗ္ဗလိ အဖော်များကို ‘ဂျော့’ဟု ခေါ်သကဲ့သို့ ပဒါရူးစကီးသည် သူ၏ စားပွဲထိုးကို တစ်ခါဖူးမျှ ဂျော့ ဟူ၍ မခေါ်ချေ။ မစွဲတာ ကော့ပါးဟူ၍ ခေါ်ခြင်းကို သူ၏ စားပွဲထိုးကဗ္ဗလည်း နှစ်သက်၏။

လူတို့သည် မိမိတို့၏ နာမည်တွင် အလွန် ဂုဏ်ယူကြဲ့ပေးသည်။ ထို့ကြောင့် မည်မျှပောင်ကုန်ကျေစေကာမှ အကုန်ခံ၍ မိမိ၏ နာမည်များကို တွက်ရှစ် အောင် ကြိုးစားကြလေသည်။ တစ်ခါတွန်းက ပြုပွဲသမားကြီး ပါ တိ ဘားနမ်း^၂ ဆိုသူ အဘိုးကြိုးတစ်ခိုး ရှိ၏။ သူ့တွင် သူ၏ နာမည်ကို ဆက်ခံမည့် သား ယောက်ားတစ်ယောက်မျှ မရှိသောကြောင့် သူ၏ မြေးယောက်ားကလေး စီအိပ် ဆီလေး^၃ အား ‘ဘားနမ်း ဆီလေး’ ဟု အမည်ပြောင်းရန်အတွက် ဒေါ်လာပြားပေါင်း နှစ်သောင်းငါးထောင်ကို ပေးခဲ့ဖူး၏။

နှစ်ပေါင်း ၂၀၀ လောက်က လူချမ်းသာများသည် သူတို့၏ နာမည်များကို အမှတ်တရဖြစ်အောင် စာအုပ်များကို သူတို့အတွက် ရေးသားပါသည် ဟူ၍ ဖော်ပြရန် စာရေးဆရာများကို ငွေပေး၍ ခိုင်းဖူးလေသည်။

မိမိတို့၏ နာမည်များ ကွယ်ပျောက်သွားမည်ကို သည်းမခံနိုင်သော လူများသည် သူတို့၏ အမည်တွင်ရှစ်စေရန်အတွက် သူတို့၏ နာမည်များနှင့် စာကြည့်တိုက်ကြီးများ၊ ပြတိက်ကြီးများ ဆောက်လုပ်လူဒါန်းကြလေသည်။

^၁ Paderewski

^၂ Mr. Copper

^၃ P.T. Barnum

^၄ C.H. Seeley

အက်စတ္တားနှင့် လဲနေ့[။] ဆိုသူတို့သည် သူတို့၏ နာမည်များဖြင့် နယူးယောက် ပတ်ဘလစ် စာကြည့်တိုက်တွင် စာအပ်များကို ဂျော့ဖူးလေသည်။ ဘင်ဂျမ်း အော့တာမန်[။] နှင့် ကျော်ပါ မောက်နှင့် တို့သည်လည်း သူတို့၏ နာမည်များနှင့် မက်ထရိပိလိတန်ပြတိက်[။] တွင် ပစ္စည်းအမြောက်အမြား ဂျော့ဖူးလေသည်။ ဘုရားရှိရိုးကျောင်းတိုင်းနှင့်လိလိပင် ပြတ်ငါးပေါက်များ၌ တပ်ဆင်ထားသော ရောင်စုမန်များတွင် လူခါနီးသူများ၏ နာမည်များ ဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့နှိုင်၏။

များစွာသောလူကိုသည် အသိမိတ်ဆွဲများ၏ နာမည်များကို မမှတ်မိရခြင်း အကြောင်းမှာ ကခြားကြောင့်မဟုတ်၊ ထိနာမည်များကို မှတ်မိစေရန် မိမိတို့၏ စိတ်ထဲတွင် ထပ်ကာတလဲလဲ ပြန်လှန်မှတ်သားခြင်းမပြုသော ကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။ ထို့သို့ မလုပ်နိုင်သော လူစုသည် အချိန်မအား၍ ဤသို့ ကြိုးစားရန် ခဲယဉ်းပါသည်ဟု ဆင်ခြေပေးကြ၏။

သို့ရာတွင် ထိုလူစုသည် သမ္မတမင်း ဖရန်ကလင် ဒီ ရုစုံအတ် ပို၍ အလုပ်ပုံမည် မထင်ပါ။ သမ္မတမင်းသည် မိမိနှင့် တစ်ခါမျှသာ တွေ့ဖူးသော မော်တော်ကား စက်ပြုင်ဆရာတ်၏ နာမည်ကိုပင် မှတ်မိအောင် ကြိုးစားခဲ့ဖူး၏။

သက်သေပြုအံ့။ ခရိုက်လော့ မော်တော်ကားကုမ္ပဏီသည် မစွဲတာ ရုစုံအတ်က် အထူး မော်တော်ကားဟန်စီးကို ဆောက်လုပ်ရ၏။ ဒေလျှော်၊ အက်ဖ် ချိန်ဗာလို့[။] နှင့် မော်တော်ကားစက်ပြုင်ဆရာတ်၏ တို့ ကိုယ်တိုင် ထိုမော်တော်ကားကို သမ္မတမင်း၏ အိမ်တော်သို့ အရောက်ပို့ကြ၏။ အိမ်တော် တွင် တွေ့ဖူးခဲ့ရပုံအပုံးစုံကို ချိန်ဗာလို့သည် အောက်ပါအတိုင်း ရေးသား ပိုလိုက်၏။

ကျွန်ုတ်တို့၏ မော်တော်ကားကို မည်ကဲသို့ မောင်းရမည်ကို သမ္မတမင်း ရုစုံအား ကျွန်ုတ်က သင်ပေးခဲ့ရသော်ပည်း လူများကို မည်ကဲသို့ မိမိဘက်သို့ပါအောင် ဆွဲရမည်ကို သမ္မတမင်းက ကျွန်ုတ်အား သင်ပြလိုက်ပါသည်။

၁။ The Astor and Lenox Collections

၂။ Benjamin Altman

၃။ J.P. Morgan

၄။ The Metropolitan Museum

၅။ W.F. Chamberlain

အိမ်တော်သို့ ရောက်သောအခါ သမ္မတမင်းသည် အလွန်ဆွင်ပျ
လျှက်ရှိသည်ကို ကျွန်တော်တို့ တွေ့ရပါသည်။ ကျွန်တော်၏ နာမည်
ကိုခေါ်၍ ဖော်ဖော်ရွှေရွှေ ခရီးဦးကြံ့ဆိပါသည်။ သမ္မတမင်းအပေါ်တွင်
ကျွန်တော်၏ အထူးကျေနပ်ချက်သည် အခြားမဟုတ်ပါ။ ကျွန်တော်
တို့က ပြောရန် ပြဿနာရှိသော ကိစ္စများတွင် အထူးစိတ်ပါလက်ပါရှိခြင်း
ပင် ဖြစ်ပါသည်။ မော်တော်ကားကို အခြား အကုအညီမပါဘဲ လက်
တစ်ခုတည်းနှင့် မောင်းနိုင်အောင် စိစဉ်ထားသည်ဖြစ်ရာ မော်တော်ကား
ကို ပြဿနေစဉ် လူတစ်စုသည် မော်တော်ကားကို စိုင်း၍ ကြည့်နေ
ကြပါသည်။ 'ဒီမော်တော်ကားဟာ သိပ်ပြီး အံ့ဩဖို့ ကောင်းတာပဲ
ခလုတ်ကလေး နှင့်လိုက်ရှုံးနှင့် မော်တော်ကားဟာ ထွက်သွားတာပဲ
အထူးဂရရှိကြပြီး မောင်းနေဖို့တောင် မလိုဘူး၊ သိပ်ဟုတ်တာပဲ
ဘယ့်နှယ်က ဘယ့်လိုဖြစ်ပြီး ဒီခလုတ်ကလေး နှင့်ရှုံးကားထွက်သွား
နိုင်တယ် ဆိုတာကို ကျေပြတော့ စဉ်းစားလို့ မရဘူး၊ ဒီကားကို
အားလုံးဖြတ်ပြီး ဘယ့်နှယ်ကြောင့် ဒီလိုဖြစ်ရတယ်ဆိုတာ ကြည့်နိုင်ရင်
ဘယ်လောက်ကောင်း မလဲလို့ ကျေပြ တွေးနေတယ်'ဟု သမ္မတမင်းက
ပြောပြုလေသည်။

သမ္မတမင်း၏ မိတ်ဆွေများက မော်တော်ကားကို ချီးမွမ်းကြသော
အခါ သူတို့၏ ရှေ့ခြံပင် 'မစွဲတာ ချိန်ဗာလိန်' ဒီကားကို ခလို အထူး
ကောင်းမွန်အောင် အချိန်ကုန် လူပန်းခံပြီး ဂရတစိုက် ပြုလုပ်ပေးတဲ့
အတွက် ခင်ဗျားတို့ကို ကျွန်တော် အထူးတလည်း ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။
ဒီကားကို လုပ်ရတာ တယ်မလွယ်လာဘူး'ဟု ရှစ်ခုသည် ပြောပြီးနောက်
ကျွန်ပိတ္တု အထူးတလည်း ဂရတစိုက် လုပ်ထားသည်ဟု သူထင်သော
အရာဟူသရွှေ့ကို သူသည် ချီးမွမ်းလျက် ရှိပါသည်။ ထိုနောက်
မော်တော်ကားတွင် ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်ကောင်းသော နေရာများကို
သမ္မတကတော်ကြီးနှင့် အခြား အရေးပါ အရာရောက်သော လျကြီးများကို
ကိုယ်တိုင် ပြဿပါသည်။ ကုပ္ပလီ တော်းမှုးကိုပါ ခေါ်၍ 'ဟေ့ ကျော့
ဟောဒီ အဝတ်အစားထည့်တဲ့ သေတ္တာတွေကို မင်း ဂရရှိက်ရလိမ့်
မယ်နော်'ဟု မော်တော်ကားတွင် တပ်ဆင်ထားသော အဝတ်အစား
ထည့်သည့် သေတ္တာများကို လက်ညှိးနှင့် ထိုးပြရင်း ပြောပါသည်။
မော်တော်ကားကို မောင်းသည့်နည်းများကို သင်ပြုပြီးသောအခါ
'က မစွဲတာ ချိန်ဗာလိန်' ပြည့်ထောင်စု ဘဏ္ဍာရေး ရန်ပုံငွေကော်မတီ'

အစည်းအဝေး ကို အစောင့်ခိုင်းထားတာ နာရီဝက်လောက် ရှိသွားပြီ။ ကျပ် သွားလိုက်သူးမှုပဲ ထင်တယ်'ဟု သမ္မတမင်းသည် ကျွန်တော်တို့အား ပြောကြားပါသည်။

အိမ်တော်သို့ ကျွန်တော်တို့နှင့် အတူတူ မော်တော်ဘားပြင်သမား တစ်ဦးကိုလည်း ခေါ်သွားသည်ဖြစ်ရာ ထိုသူကိုလည်း သမ္မတမင်းနှင့် မိတ်ဖွဲ့ပေးပါသည်။ ထိုသူသည် ရှုက်ကိုးရှုက်ကန်းနိုင်သောကြောင့် သမ္မတမင်းသို့ စကားမပြောဘဲ နောက်ကျယ်က နေပါသည်။ ကျွန်တော် တို့ စကားပြောနေစဉ် ထိုသူ၏ နာမည်ခေါ်သံကို သမ္မတမင်းသည် တစ်ကြိမ်မျှသာ ကြားလိုက်ရသော်လည်း အစည်းအဝေးသို့ သွားခါနီးတွင် ထိုစက်ပြင်သမားအား သူ၏ နာမည်ကိုခေါ်၍ လက်ဆွဲ နှုတ်ဆက်ပါ သည်။ ထိုနောက် အိမ်တော်သို့ ယခုကဲ့သို့ ဂရုတာစိုက် လာရောက် အကျိုးဆောင်သည့်အတွက် ကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်းကိုလည်း ပြောကြား လိုက်ပါသေးသည်။ ထိုစကားကို လောက်ကွာတ်လုပ်ပြီး ပြောသည် မဟုတ်ပါ။ ဝမ်းထဲက အဟုတ်ကျေးဇူးတင်သောကြောင့် ပြောသည်ဟု ကျွန်တော်ဖြင့် ယုံကြည်ပါသည်။

နယူးယောက်မြို့သို့ ပြန်ရောက်၍ ရက်အနည်းငယ်ကြာသော အခါ ကိုယ်တိုင် လက်မှတ်ရေးထိုးထားသော သမ္မတမင်း ရာစုံ၏ ဓာတ်ပုံတစ်ခုကို ကျွန်တော် ရရှိပါသည်။ ထိုဓာတ်ပုံနှင့် အတူတူ ကျွန်တော်၏ ကုည်ခြင်းကို ကျေးဇူးတင်ရှိရကြောင်း စာတိကလေး တစ်စောင် ပါလာပါသေးသည်။ ထိုမျှ သေးငယ်သော အလုပ်ကလေး များကိုလုပ်ရန် မည်ကဲ့သို့ အချိန်ရကြောင်းကို ကျွန်တော်ဖြင့် တွေး၍ မရရှိနိုင်အောင် ရှိပါသည်။

တစ်ဖက်သား မေတ္တာရှိအောင် လုပ်ရန်အတွက် အလွယ်ကူခံးနှင့် အရေးအကြီးဆုံးနည်းများအနက် နည်းကောင်းတစ်လက်သည် ထိုတစ်ဖက်သား၏ နာမည်ကို မှတ်မိအောင် လုပ်၍ ထိုသူအား မိမိကိုယ်ကို မိမိ အထင်ကြီး ခွင့်ရအောင် ပြုလုပ်ပေးခြင်းဖြစ်ရကြောင်းကို ရာစုံ ကိုယ်တိုင် သိရှိသော်လည်း ကျွန်ပိတိအထဲမှ ဘယ်နှစ်ဦးလောက် ထိနည်းကို ကိုယ်တိုင် စမ်းသပ်ကြည့်ရှုမှုပါသနည်း။

သုစိမ်းတစ်ရုံစာ လုတေစိုးနှင့် မိတ်ဖွဲ့ပေးသောကြောင့် ကျွန်ပိတိ ထိုင်၍ စကားပြောကြပြီးသော် ထိုလူ ထားသွားသောအခါ သူ၏ နာမည်ကို မမှတ်မိတော့ချေ။

'မဲဆန္ဒရှင်တစ်ဦး၏ နာမည်ကို မှတ်မိခြင်းသည် နိုင်ငံရေးကွွမ်းကျင်မှ ဖြစ်၍ ထိနာမည်ကို မေ့ပစ်ခြင်းသည် ထိနိုင်ငံရေးသမား အတ်မြှုပ်ခြင်းပင်

ဖြစ်သည်'ဆိုသော စကားသည် နိုင်ငံရေးသမားတိုင်း လိုက်နာရမည့် သင်ခန်းစာ များတွင် ပထမ သင်ခန်းစာပင် ဖြစ်လေသည်။

နာမည်များကို မှတ်မိအောင်ပြုလုပ်ခြင်းသည် နိုင်ငံရေးဦးသာမဟုတ်၊ ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ်မှူး ပေါင်းသင်းဆက်ဆံများ၏ဗျားလည်း ထပ်တူထပ်မျှလောက် အရေးပါလေသည်။

ကမ္မာကျော် နပိုလီယန်၏ တုဖြစ်သော ပြင်သစ်ပြည်၏ ဘုရင်ကောရာ၏ တတိယ နပိုလီယန်က သူသည် တိုင်းပြည်အပ်ချုပ် မင်းလုပ်ရသည့်ကိစ္စများ အလွန် များပြားနေသည့်အကြား၍ပင် သူနဲ့တွေ့ဆုံးသော ဂျမား၏ နာမည် များကို ကောင်းစွာ မှတ်သားနိုင်သည်ဟု ဂုဏ်ယူလျက် ပြောဆိုလေ့ ရှိသည်။

တတိယ နပိုလီယန်၏ နည်းသည် အလွန်လွယ်ကုလေသည်။ အကယ်၍ သူ့ထဲသို့ အခစားရောက်သောသူ၏ နာမည်ကို ကောင်းစွာမကြားရလျှင် 'နာမည်က ဘယ်ခုပါတဲ့'ဟူ၍ မေး၏။ ထိုသူ၏ နာမည်သည် ထူးခြားသော နာမည်တစ်ခု ဖြစ်ခဲ့လျှင် 'ဒီနာမည်ကို ဘယ်နှယ့် စာလုံးပေါင်းလဲ' ဟူ၍ ကပ်၍ မေးလေသည်။

စကားပြောနေစဉ် နာမည်နှင့်တကွ ထိုလူ၏ ပုံပန်းသဏ္ဌာန်တို့ကို အဖန်တလဲလဲ စိတ်ထဲတွင် မှတ်လျက်ရှိ၏။

အကယ်၍ ထိုလူသည် အရေးပါ အရာရောက်သောဂျာတစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့လျှင် ထို့ထက်ပင် ကရရှိက်သေး၏။ မည်ကဲ့သို့ ကရရှိက်သနည်းဆိုသော် ကောရာ၏ မင်းမြတ်သည် အခန်းထဲတွင် တစ်ယောက်တည်း ကျေန်ရစ်သောအခါ ထိုသူ၏ နာမည်ကို စကြော်ခုပေါ်တွင် ရေးသား၍ စိတ်ထဲတွင် ကောင်းစွာ မှတ်သည်၍ တိုင်အောင် ထိုနာမည်တွင် အာရုံစိုက်ထား၏။ စိတ်ထဲတွင် စွဲလောက်ပြီဟု ထင်ရသောအခါ စကြော်ကို ဆုတ်ပစ်လိုက်၏။ ဤနည်းအားဖြင့် ထိုသူ၏ နာမည်ကို နားရော မျက်စိရော အာရုံထဲတွင် စွဲနေအောင် ပြုလုပ်ခဲ့၏။

ဤနည်းများကို လေ့လာရန်မှာ အချိန်ကုန်သည်ကား မှန်ပါ၏။ အီမာဆန်ကလည်း 'ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ခြင်းသည် ကိုယ်နှုတ် အမှုအရာကို အနည်းငယ် အပင်ပန်းခဲ့၍ စောင့်ထိန်းခြင်းပင်ဖြစ်သည်'ဟု ဆိုထားလေသည်။

ထိုကြောင့် သင့်ကို လုကြိုက်များစေလိုလျှင် နည်းအမှတ် ၃ သည် လောကတွင် သုတေ အသာယာဆုံးသော အသံသည် မိမိ၏နာမည်ကို လုတေသနယောက်က ခေါ်လိုက်သောအခါ ကြားရသော အသံပင်ဖြစ်ကြောင်း သတိပြုပါ။

အခန်း ၄

စကားပြောကောင်းဖြစ်ရန် နည်းတိ

များမကြာမိက ဘရစ် ပဲစိုင်းသို့ လာရောက်ကစားရန် ကျွန်ုပ်ကို ဖိတ်ကြား
လေသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ဘရစ် မကစားတတ်ပါ။ ကျွန်ုပ်ကဲသို့ပင် ဘရစ်မကစား
တတ်သော မိန်းမချောတစ်ဦးလည်း ကစားစိုင်းသို့ ရောက်ရှိနေဖော်လေသည်။
လိုပဲ သောမတ်သည် အသလွှားသမားဘဝသို့ မကူးပြောင်းမီ ဥရောပတိုက်
တစ်တိုက်လုံးသို့ အနဲ့အပြား လူညွှန်ပြီးလျင် ခရီးသွားလာရှုံး ဖိတ်ဝင်စား
ဖွယ်ရာ အကြောင်းများကို ဟောပြောလျက်ရှိစဉ်က သူ၏ မန်နေဂျာအဖြစ်ဖြင့်
သူနှင့်အတူ ကျွန်ုပ် လိုက်၍ သူ၏ ဟောပြောချက်များကို ကူညီစိစဉ်ပေးရ
ကြောင်းကို ထိမိန်းမချောသိ၍သွားလေရာ 'အို မစွာတာ ကာနက်ရှိ၊ ရှင်ရောက်ခဲ့
ဖူးတဲ့ ထူးဆန်းတဲ့နေရာတွေရဲ့ အကြောင်းကို နည်းနည်းလောက် ပြောပြစ်မဲ့
ပါ' ဟု ကျွန်ုပ်အား တောင်းပန်ရှုံး၏

ပုံးကုလားထိုင်ပေါ်သို့ ထိုင်မိကြသောအခါ သူ့ယောကျိုးနှင့် သူသည်
မကြာသေးမိကပင် အာဖရိကတိုက်မှ ပြန်လာခဲ့သည်အကြောင်းကို သူ
စကား စလိုက်၏။ 'အာဖရိကကို ရောက်ခဲ့တယ်'ဟု ကျွန်ုပ်သည် ဖိတ်ထက်သန်
စွာနှင့် သူ့ကို ပြန်၍ မေးပြီးနောက် 'သိပ်ဟုတ်တာပဲဗျာ၊ အာဖရိကကို
ကျွန်ုပ်တော် သွားချင်နေတာ ကြာလှပြီ၊ သို့ပေမယ့် အယ်လရှိုးယား' မှာ
တစ်ရက်တည်းနေပြီး ပြန်ခဲ့ရတယ်၊ အာဖရိကဟာ အမဲပစ်ဖို့ သိပ်ကောင်းတဲ့
နေရာပဲ၊ ခင်ဗျားသိပ်ကဲကောင်းတယ်ဗျာ၊ အာဖရိကအကြောင်းကို နည်းနည်း
ပြောစမ်းပါ' ဟု တောင်းပန်လိုက်၏။

ထိနကားကို ကြားရသည်မှစ၍ ကျွန်ုပ် ဘယ်နေရာတွေကို ရောက်ခဲ့သည် ဘာတွေကို မြင်ခဲ့ရသည်တို့ကို ကျွန်ုပ်အား ထပ်၍ မမေးတော့ဘဲ သူ ရောက်ခဲ့ဖူးသည့် နေရာများနှင့် မြင်ခဲ့ရသော အထူးအဆန်းများ၏ အကြောင်းကို ငြေ မိနစ်တိုင်တိုင် လျောက်၍ ပြော၏။ စင်စစ်မှာမူ ထိမိန်းမရောသည် ကျွန်ုပ် ပြောသည့် စကားကို နားထောင်ချင်၍ မဟုတ်။ သူကိုယ်တိုင် ရောက်ခဲ့ဖူးသည့် နေရာများကို ဂုဏ်ယူကာ ပြောဆိုနေစဉ် ဂရာတစိုက် နားထောင်နေမည့်လူတစ်ဦးကို အလိုဂိုမြင်းသာ ဖြစ်လေသည်။

ဤကဲ့သို့ ထိမိန်းမရော အလိုဂိုမြင်းသည် အထူးအဆန်း မဟုတ်ပါ။ များစွာသော လူတို့သည့်သည် ထိကဲ့သို့ပင် အလိုဂိုကြပေသည်။

သက်သေထုတ်၍ ပြပါဒေါ်။ နယူးယောက်၌၌ စာအပ် ပုံနှိပ်ရောင်းချေသူ တစ်ဦးဖြစ်သော ရျေ အဗလျူ၍ ဂရင်းဗတ် ၅၈၏ အိမ်၌ တည်ခင်းကျေးမွေးသော ညာစာစားပွဲတွင် နာမည်ကျော် ရက္ခာဖောဒပါရရှုကြီးတစ်ဦးနှင့် ကျွန်ုပ်သည် တွေ့ရ၏။ ရှေးအခါက ရက္ခာဖော ပါရရှုများနှင့် စကားမပြောဖူးချေ။ ထိညက တွေ့ရသော ပါရရှုကြီးသည် အလွန်စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာကောင်းလေ သည်။ သတ်ပင်အကြောင်းဆိုင်ရာ ဖုန်းသုတေသနတို့ကို တစ်ခြားတစ်ခု လျောက်၍ ပြောပြသည်မှာ အလွန် အဲသွေ့ဖွယ်ရာကောင်းသောကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် ကူလားထိုင်အဖွဲ့နှင့်ကလေး၌သာ ထိုင်ပြီးလျှင် သူပြောသမျှ စကားများကို အာရုံပြုလျက်ရှိလေသည်။ ကျွန်ုပ်တွင် ပန်းခြံကလေးတစ်ခု ပျိုးထားရာ ထိပန်းခြံနှင့် စပ်လျှော့၍ ကျွန်ုပ်အလိုဂိုသော အချက်များကိုပင် ပြောကြားသွားသေး၏။

ထိညစာစားပွဲသို့ အခြားအညွှန်သည် ဆယ့်လေးငါးယောက်ခန့်ကြရောက် ကြသော်လည်း သူထို့ကို ဂရာမစိုက်နိုင်ဘဲ ထိပါရရှုကြီးနှင့်သာ အချိန်အတော် ကြာအောင် စကားပြောလျက်ရှိလေသည်။

သန်းခေါင်ယ်အချိန်သို့ ရောက်သောအခါ ညွှန်သည်များကို နှုတ်ဆက်၍ အိမ်သို့ပြန်ရန်ပြင်၏။ ထိအခါ ပါရရှုကြီးသည် အိမ်ရှင်ဘက်သို့လှည့်၍ သိပ်စကားပြောကောင်းတဲ့လူ။ သိပ်တော်တာပဲ၊ ဘာပဲ၊ ညာပဲ စသည်ဖြင့် ကျွန်ုပ်အား ချိုးကျူးလျက် ရှိလေသည်။

စကားပြောအလွန်ကောင်းသောသူဟူ၍ ချီးမွမ်းခြင်းကိုသာ ခံရသည်။ စင်စစ်မှာ ထိညက ကျွန်ုပ်သည် ပါရရှုကြီးနှင့် စကားပြောသည်ဆိုရှိလောက်

သာ ပြောခဲ့ရသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ရှားဖော်အကြောင်းကို နားမလည်သောကြောင့် စကားများများ ပြောချင်သော်လည်း ပြောနိုင်မည့်မဟုတ်ချေး။ သို့ရာတွင် အရာတစ်ခုကိုတော့ ကျွန်ုပ် လုပ်ခဲ့၏။ ထိုအရာသည်ကား အခြားမဟုတ်။ ထိုပါရရှိကြီး ပြောသမျှစကားကို စိတ်ပါလက်ပါ နားထောင်ခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။ သူပြောသော စကားများသည် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာကောင်းသောကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် စိတ်ပါလက်ပါ နားထောင်နေသည်ကို သူသည် အလွန်နှစ်သက်၏။ လူတစ်ဦးပြောသော စကားများကို စိတ်ပါလက်ပါ နားထောင်ခြင်းသည် ထိုလုအား အကောင်းဆုံး ချီးကျူးခြင်းတစ်ပုံပင် ဖြစ်လေသည်။

‘လူတစ်ယောက်ပြောနေသော စကားများကို စိုက်၍ နားထောင်ခြင်း ဖြင့် သူကို မြောက်ပေးလျှင် ထိုအမြောက်ကို ခံနိုင်သူ အလွန်ရှားလေသည်’ ဟု ဂျက် ဂုဒ္ဓနို့ က ‘ဇည်သည်အချို့’ စာအပ်တွင် ရေးသားထားသည်။

ကျွန်ုပ်မှာမူကား စိုက်၍ နားထောင်ရုံမျှမက ထိုပါရရှိကြီး ပြောနေသော မှတ်ရာမှတ်စုများကို နှစ်နှစ်ကာကာ နှစ်သက်စွာဖြင့် စိတ်ပါလက်ပါ ချီးကျူးလိုက်သေး၏။

ကျွန်ုပ်သည် သူနှင့် တွေ့ရသည့်အတွက် အလွန်တရာ ဗဟိုသတ တိုးပါသည်ဟု ထိုပါရရှိကြီးကို ပြောလိုက်သည့်အတိုင်း အဟုတ်ပင် ဗဟိုသတ တိုးပါသည်။ သူ၏ ပညာရပ်များကို အလွန်ဆည်းပူးလိုပါသည်ဟု သူကို ပြောလိုက်သည့်အတိုင်း အဟုတ်ပင် ဆည်းပူးလိုပါသည်။ သူနှင့် အတူတူ သစ်ပင်တိုနှင့်ဆိုင်သော ပညာရပ်များကို ဆည်းပူးရန် တောင်စဉ်အထပ်ထပ် မြှင့်အရပ်ရပ်ကို ကျော်ဖြတ်၍ လိုက်လိုပါသည်ဟု ပြောသည့်အတိုင်း အဟုတ်ပင် သွားလိုပါသည်။ သူကို တစ်ဖန် ထပ်၍ တွေ့ချင်ပါသေးသည်ဟု ပြောလိုက် သည့်အတိုင်း အဟုတ်ပင် ထပ်၍ တွေ့ချင်နေပါသေးသည်။

ဤနည်းအားဖြင့် ကျွန်ုပ်ကို စကားပြော အလွန်ကောင်းသူတစ်ဦး ဖြစ်သည်ဟု အယုရှိအောင် လုပ်ထားသော်လည်း စင်စစ်မှာမူကား ကျွန်ုပ်သည် သူပြောသမျှကိုသာ နားထောင်နေသောသူဖြစ်၍ စကားဆက်၍ပြောအောင် သူကိုသာ အားပေးလျက် ရှိလေသည်။

အလုပ်ကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ တစ်စုတစ်ယောက်သောသူနှင့် သွားရောက်
တွေ့ဆုံရသောအခါ မိမိအကြောစည် အောင်မြင်ရန်အတွက် ကောင်းသောနည်း
လမ်းသည် အဘယ်အရာပါနည်း။

ချေားဒဲလျှေး အဲလီယော့ဆုံးသူ ပညာရှိ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးကမှကား 'ဤနည်း
သည် ခက်ခက်ခဲ့ခဲ့ ရှာရသောနည်း မဟုတ်ပါ၊ သင် သွားရောက်တွေ့ဆုံသော
သူ၏ စကားများကို နားခိုက်၍ ထောင်ခြင်းသည် အလွန် အရေးကြီးလေ
သည်။ ထိုထက် ထိခိုက်သော မြောက်လုံးသည် မရှိတော့ချေး' ဟု ဆို၏။

ဤစကားသည် အလွန် မှန်လှပေ၏။ ထိုစကားမှန်ကြောင်းကို သိရန်
အတွက် ဟားပတ် တက္ကသိုလ်တွင် လေးနှစ်တိုင်တိုင် သွားရောက်သင်ကြား
နေရန် မလိုချေး။ သို့ရာတွင် အဖိုးတန် တိုက်ခန်းကြီးများကို ဌား၊ ရောင်းရန်
ကုန်များကို ဂရတစိုက် ချေးချော်၍ ဝယ်၍ ဝယ်၍ အထားအဆိုကို ကြည့်ကောင်းအောင်
ပြင်ဆင်၊ ကြော်ပြောထည့်သည့် နေရာတွင်လည်း ငွေအမြောက်အမြား အကုန်ခံ
ပြီးသည့်နောက် ဝယ်သူ ပြောသမျှ စကားကို စိတ်ရှည်လက်ရှည် နားထောင်
နိုင်လောက်အောင် ဥာဏ်မရှိသော ချေးရောင်းသမားကို ဌားထားသည့်
ကုန်သည်များကို သင်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ အသိအမြင် ဖြစ်ပေသည်။ အားလုံး ကုန်
နေရာတကျ စီမံနိုင်ပြီးမှ ချေးဝယ်သူများ ပြောနေသည့်စကားကို အတင်းဝင်
ပြော၊ အငြင်းအခုံလုပ်၊ ဒေါသဖြစ်အောင် စိတ်ဆွေပေးပြီးလျင် ဝယ်သူကို
ဆိုင်ထဲမှ ထွက်သွားအောင် လုပ်တတ်သည် ချေးရောင်းသမားများကို ဌားထား
ခြင်းအားဖြင့် အမြီးကျေမှ တစ်နောက် ဆင်ပြောင်ကြီးနှင့် သူတို့လုပ်ပုံသည်
တူလေတော့သည်။

သက်သေပြပါအဲ။ ကျေ စီ ဂုတန်း သည် သူ၏အဖြစ်အပျက်ကလေး
တစ်ခုကို ကျွန်ုပ်၏ အတန်းထဲတွင် အောက်ပါအတိုင်း ပြန်ပြောဖူးလေသည်။
ပင်လယ်ကမ်းခြေအနီးရှိ နယူးကျာစီပြည်နယ် နယူးဝပ်ခေါ် အလွန်စည်ကား
သော ဤ၏ ကုန်စုတိုက်ဆိုင်ကြီး တစ်တိုက်မှ မစွဲတာရာတန်သည် အဝတ်နှင့်
တစ်စုတိုက် ဝယ်လေသည်။ အပေါ်ဝတ်အကျိုးသည် ဆေးမနိုင်သောကြောင့်
အတွင်းခဲ့ ရှုပ်အကျိုးကော်လုံများကို ဆေးစွန်းကုန်သဖြင့် မစွဲတာရာတန်သည်
အလွန် စိတ်ပျက်လျက်ရှိ၏။

ထိုကြောင့် ထိအဝတ်များကို ဆိုင်သို့ ပြန်ယူသွားပြီးလျင် ရောင်းလိုက်
သော သူအား အကျိုးအကြောင်း ပြောပြ၏။ သို့ရာတွင် ချေးရောင်းသူသည်

မစွဲတာရတန်ပြေ၍ ဆုံးသည့်တိုင်အောင် သည်းခံ၍ နားမထောင်နိုင်ဘဲ မကြာခဏ ကြားဖြတ်၍ ပြောလေသည်။

‘ဒီလို ဝတ်စုံမျိုးကို ကျွန်ုတော်တို့ ရောင်းနေတာ လေး ငါး ထောင် ကျော် နေပြီ၊ မကြိုက်လို့ ပြန်လာတာ ဒီတစ်ခါပဲ တွေ့မှုးတယ်’ဟု ဈေးရောင်းသူက မစွဲတာ ဂုတန်ကို ပြောလေသည်။

ထိုစကားများသည် ဈေးရောင်းသုတေသန စကားလုံးများဖြစ်၍ ထိုစကားလုံးများကို ပြောသော လေသံသည် ထိုထက်ပင် ပို၍မှာသေး၏။ ‘ခင်များဘာဖြစ်လို့လာပြီး ဗြာင်လိမ့်နေသလဲ၊ ခင်များဟာ ခင်များအထားမတတ်လို့ စွန်းတဲ့ဟာကို ကျွန်ုတော်တို့အပေါ်မှာ အပြစ်လာချမလို့၊ ခင်များက ဒီလို လုပ်မြေပဲ ကျေပ်တို့ကလဲ အကြောင်းပြလိုက်ရညီးမှာပေါ့’ ဟူ၍ ဈေးရောင်းသူက မစွဲတာရတန်ကို မပြောသော်လည်း သူ့လေသံက အထက်ပါစကားကို ပြောသလို ဖြစ်၍နေလေသည်။

မစွဲတာပုတန်နှင့် ဈေးရောင်းသမားတို့သည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး စိတ်လိုက်မာန်ပါ ပြောဆိုနေစဉ် ခုတိယဈေးရောင်းသမားတို့၏ ထပ်၍ရောက်လာပြီး လျှင် ‘အညုရောင်အဝတ်တွေဟာ လက်ဥ္ဓါးတော့ ဒီလိုပဲ နည်းနည်းစွန်းတာပဲ၊ ဒါတော့ မတတ်နိုင်ဘူးပေါ့၊ ဒီလို ဈေးပေါ့တဲ့ အစားချိုးဝယ်ရင် ဒီလိုပဲ ဖြစ်မှာပဲ၊ ဆေးတော့ သိပ်မခိုင်ပေဘူး’ဟု ဝင်၍ ပြော၏။

ထိုအချိန်တွင် ကျွန်ုတော်လည်း အလွန် ဒေါသထွက်လျက်ရှိလေပြီ။ ပထမ ဈေးရောင်းသမားသည် ကျွန်ုတော်၏ သမာဓိကို စောကား၍ ခုတိယ ဈေးရောင်းသမားမှာမူကား ကျွန်ုတော်သည် အပေါ်စားကိုသာ ဝယ်နိုင်သော လူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်ဟု ပြောခြင်းဖြင့် ကျွန်ုတော်၏ ဂုဏ်ကို စောကားပြန်၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုတော်၏ အသားများ ဆတ်ဆတ်တုန်လျက်ရှိ၏။ ‘က မင်းတို့အဝတ်ကို မင်းတို့ ပြန်ယူပြီး လုပ်ချင်တာလုပ်တော့ ငါ မယူဘူး’ဟု ပြောတော့မည်အလုပ်တွင် ထိုဆိုင်၏ မန်နေဂျာသည် သူ့အလုပ်ကို နားလည်သူ ဖြစ်သောကြောင့် ကျွန်ုတော်၏ စိတ်ကို တစ်ခါတည်း ပြောင်းပစ်လိုက်လေ သည်။ ဒေါသထွက်နေသူတစ်ဦးအား ကျေနှပ်သော ဝယ်သူတစ်ဦးအဖြစ်သို့ ရောက်အောင် ဖျောင်းဖျေ ပြောဆိုရန် သူသည် စွမ်းလေသည်။ နည်းသုံးနည်းနှင့် သူသည် ကျွန်ုတော်အား ဖျောင်းဖျေပါသည်။

ရှေးဦးစွာ သူသည် ကျွန်ုတော် ပြောသမျှ စကားထဲတွင် တစ်လုံးတစ်ပါဒ်များကြားဖြတ်၍ မပြောဘဲ အစအဆုံး နားထောင်ပါသည်။

‘ကျွန်တော်ပြော၍ ပြီးသောအခါ ဈေးရောင်းသမားများက ဝင်ရောက်
ပြောဆိုရာတွင် မန်နေဂျာသည် ကျွန်တော်၏ဘက်မှနေ၍ ဈေးရောင်းသမား
တိုကို ခုခံ ပြောဆိုပါသည်။ ဤနည်းသည် ကျွန်တော့အား ဖျော်ဖြစ်နိုင်
မန်နေဂျာသုံးသော ဒုတိယနည်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်၏ ရှပ်ကော်လဲ
များကို စွန်းထင်းနေသည်မှာ မှန်ကန်ကြောင်း သူ ဓထာက်ခံသည့်အပြင်
ဝယ်သူများ ကျော်ဖောင် လုပ်မပေးနိုင်သော ဟစ္စားများကိုလည်း ထိုဆိုင်တွင်
မရောင်းသင့်ကြောင်းကိုလည်း ပြောပြပါသေး၏။

‘တတိယနည်းမှာကား အဘယ်ကြောင့် ဒီလိုဖြစ်ရသည်ကို မသိရပါ’
ဟု သူသည် ကျွန်တော့အား ဝန်ခံပြီးလျှင် ‘ဒီအဝတ်များကို ဘယ်လိုလုပ်ရမယ်
ဆိုတာကိုသာ အမိန့်ရှိပါ၊ ကျွန်တော်တို့ နာခံရန်အသင့်ပါပဲ’ဟူ၍ ခပ်ရိုးရိုးပင်
ကျွန်တော်ကို ပြောပါသည်။’

မကြောခိုကလေးကပင် သူတို့၏ အဝတ်စတ်ကို ပြန်ယူတော့ဟူ၍
ပြောတော့မည် ကြံခဲ့သော်လည်း ‘ဘယ်လိုလုပ်ရမယ်ဆိုတာကိုသာ မန်နေဂျာက
အကြံပေးပါတော့၊ ဒီလို ဆေးစွန်းတာဟာ ခဏဖြစ်တာလား၊ အစဉ်ပဲ ဒီလို
ဖြစ်မှာလား၊ ဒီလိုမဖြစ်အောင် ဘယ်လို လုပ်ရမလဲဆိုတာကိုသာ သိပါရစေ’ဟု
ကျွန်တော် ပြန်၍ ဖြပါသည်။

‘ထိုအခါ အဝတ်များကို တန်းနွောတစ်ပတ်လောက် ထပ်၍ အစမ်း
ဝတ်ကြည့်ရန် မန်နေဂျာသည် အကြံပေးလေသည်။ ဒီလို စမ်းကြည့်လို့မှ
မကျော်ဖော်သေးလျှင် ပြန်ယူခဲ့ပါ၊ မိတ်ဆွေ ကျော်ပဲတဲ့ အဝတ်များနှင့် လဲပေး
ပါမယ်၊ မိတ်ဆွေကို ခုလို ဒုက္ခာပေးလိုက်ရတဲ့အတွက် ဝမ်းနည်းပါတယ်’ဟု
ထပ်၍ပင် တောင်းပန်လိုက်ပါသေးသည်။

ကျွန်တော်လည်း ကျော်ပွာနှင့် ဆိုင်ထဲမှထွက်လာပါသည်။ တန်းနွော
တစ်ပတ်မှုကြောသောအခါ ထို အဝတ်များသည် ဆေးမစွန်းတော့ဈေး။ ထိုအခါမှ
၈၅။ ထိုတိုက်ဆိုင်ပေါ်တွင် ယုကြည်စိတ်ချရသော စိတ်ဓာတ်များ ပြန်လည်
ပေါ်ပေါက်လာပါသည်။

မန်နေဂျာလုပ်သူသည် ထိုတိုက်ဆိုင်တွင် အကြီးအကဲဖြစ်သည်မှာ
အုံပြုစရာမရှိပါ။ ဈေးရောင်းသမားနှစ်ဦးမှာမကား ထိုအချိုးအတိုင်းသာ
သွားကြပါလျှင် တစ်သက်လုံး ဈေးရောင်းသမားဘဝမှ တက်နိုင်တော့မည်
မဟုတ်ပေါ်။ ထိုဘဝနှင့်ပင် မရပ်သေးဘဲ ဈေးဝယ်သူများနှင့် ဘယ်အခါမြှု
မတွေ့နိုင်သော ကုန်ထဲပုံသည်၌သို့ အပို့ခံရကောင်း ခံရပေလိမ့်မည်။

ဒေါသကြီး၍ အလွန်ခုပုံတတ်သည် အပြစ်ရှာသမားများပင်လျင် သည်: ခံ၍ ထောက်ထား ဉာဏ်တွေ နားထောင်သု၏ ရှေ့တွင် စိတ်ပျော်ပျော်: သွားတတ်ကြလေသည်။ အပြစ်ရှာသမားသည် ပါးပျဉ်းထနေသာ မြှုပောက် ကဲ့သို့ ဒေါသကြီးစွာ ဆူပူနေစဉ် ထိုသူကို ဘာမျှပြန်မပြောဘဲ ဆိတ်ဆိတ် နားထောင်နေရပေလိမ့်မည်။

သာမကပြုပါဘူး။ နှစ်ပေါင်းအနည်းငယ်ခန်းက နယူးယောက် တယ်လီဖုန်း ကုမ္ပဏီသည် အဆိုးဆုံးသော ဟောက်သည်တစ်ဦးနှင့် တွေ့ခဲ့ရယူး၏။ ထိုသူ သည် အလွန် ဒေါသကြီး၍ တယ်လီဖုန်း ပြောနေစဉ်ပင် တယ်လီဖုန်းကို ရိုက်ခွဲပစ်လိုက်မည်ဟု ကြိမ်းမောင်းဖူးလေသည်။ တယ်လီဖုန်းကုမ္ပဏီမှ တင်ပြ သော စာရင်းသည် မှားသည်ဟု ဆုံးလျင် တယ်လီဖုန်းခများကိုလည်း မပေးဘဲ နေလေသည်။ သတင်းစာများထဲတွင် ဆောင်းပါး အမျိုးမျိုး ရေးသား၍ တယ်လီဖုန်းကုမ္ပဏီကို ‘ထူးရှုနှင့် မကျေနပ်သေးဘဲ ‘ပြည်သူ အကျိုးကို စောင့်ရောက်သော ကော်မရှင်’ ထံသို့ တိုင်တန်းစာများကို ရေးသား၍ပြီးလျင် တယ်လီဖုန်းကုမ္ပဏီကို တရားရုံးမြှုပ်လည်း အကြိမ်ကြိမ် တရားစွဲသေး၏။

နောက်ဆုံးတွင် ကုမ္ပဏီမှ အထူးပါးနပ်သူ ကိုယ်စားလှယ်တစ်ဦးကို ထိ ‘လူခုံ’ နှင့် သွားရောက်တွေ့ဆုံရန် စေလွှတ်လိုက်၏။ ထိလူဆုံး၏ ဒေါသနှင့် ရန်တွေ့သမျှစကားကို ကုမ္ပဏီ၏ ကိုယ်စားလှယ်သည် ‘ဟုတ်ပါ တယ်’ ဟု၍သာ ပြောပြီးလျင် ခွဲကောင်းကောင်းနှင့် သည်: ခံ၍ နားထောင်နေ၏။

‘သူက ဒေါနှင့် မောနှင့် သုံးနာရီလောက် ဆူနေသည်ကို ကျွန်တော် လည်း ဌီးသက်စွာ နားထောင်နေပါသည်။ ဒုတိယတစ်ကြိမ် ထပ်မတွေ့ဆုံပြီး ရေးအခါက ကဲ့သို့ပင် နားထောင်၍ နေပြန်ပါသည်။ ကျွန်တော်သည် ထိလူ ထံသို့ လေးကြိမ်တိုင်တိုင် သွားရောက်ခဲ့ရာ စတုတွေ့အကြိမ်တွင် သူတည်ထောင် ထားသော ‘တယ်လီဖုန်း’ အသုံးပြုသမားများ ကာကွယ်ရေးအသင်း’ တွင် ကျွန်တော်ကိုလည်း အသင်းသားတစ်ဦးအဖြစ်နှင့် စာရင်းသွင်းထားပြီးဖြစ်သည် ကို ကျွန်တော် သိပါသည်။ ယခုထက်တိုင် ထိအသင်းတွင် ကျွန်တော်သည် အသင်းသားတစ်ဦး ဖြစ်လျက်ရှိသေး၍ စတင် တည်ထောင်သော ထိုလူမှ

တစ်ပါး ကမ္ဘာပေါ်တွင် ဤအသင်း၏ တစ်ခိုးတည်းသော အသင်းသားမှာ ကျွန်ုတော်ပင် ဖြစ်သည်ဟု သိရှိရပါသည်။

‘ထိသုနှင့် တွေ့ရှုရသော အခါတိုင်း သူပြောသမျှစကားများကို ကောင်းစွာ နားထောင်ပြီးလျှင် သူပြောသမျှ အချက်များကို ထောက်ခဲ့လျက် ရှိသောကြောင့် သူနှင့် ကျွန်ုတော်တို့မှ အကျမ်းတာဝင်ဖြစ်လာကြပါသည်။ သူတဲ့သို့ တယ်လိုပုန်းကုမ္ပဏီမှ စေလွှတ်လိုက်သောသူများသည် ကျွန်ုတော် ကဲ့သို့ တစ်ယောက်မျှ မလုပ်ကြပါ။ ပထမ ခုတိယနှင့် တတိယ အခေါက် များတွင် ကျွန်ုတော် လာရသည့်အကြောင်းကို အနည်းငယ်မျှ ဖွင့်ဟ၍ မပြောပါ။ စတုတွေ့အကြံမြှုပ်သာ အဖြစ်အပျက် အလုံးစုကို ရင်ပြရာ ထိသုလည်း ကုမ္ပဏီသို့ ပေးရန်ရှိသော ငွေများကို ပေးရုံသာမက ပြည်သူ အကျိုးကို စောင့်ရောက်သော ကော်မရှင်သို့ တယ်လိုပုန်းကုမ္ပဏီနှင့် စပ်လျှော့၍ တိုင်တန်းထားချက်များကို ပြန်လည် ရပ်ထိမ်းလိုက်ပါသေးသည်။’

ကုမ္ပဏီ၏ မတရားပြုကျင့်သောဘေးမှ တယ်လိုပုန်း အသုံးပြုသော သူများကို ကာကွယ်ပေးသူဟ၍ ထိုလူသည် သူ့ကိုယ်ကို အထင်ကြီးနေသည် မှာ ယုံမှားဖွယ်ရာ မရှိပေ။ ကုမ္ပဏီကို ဆူပူကြံမ်းမောင်းနေခြင်းအားဖြင့် အထင်ကြီးလိုသောသူ၏ ဆန္ဒကို ပြောစေလေသည်။ သို့ရာတွင် ကုမ္ပဏီ၏ ကိုယ်စားလှယ် တစ်ခိုးက သူတဲ့သို့ ခယဝပ်တွားလျက် သူ၏ အလုံးသို့ လိုက်လျော့ပြောဆိုသောအခါ များစွာ ကျေနပ်ပြီးလျှင် ရေးအခါက ကုမ္ပဏီ ပေါ်တွင် မကျေနပ်ဟု သူကိုယ်တိုင် ယူဆချက်တို့သည် လေပြေလေသွင်းတွင် လွင့်စင် ကွယ်ပြောက်လေသည်။

‘ထိုလူသည် ကျွန်ုတော်တို့ ကုမ္ပဏီသို့ အော်လာငွေ ၁၅ ပြားပေးရန် ရှိသေးသောလည်း မရှိဟ၍၍ ငြင်းလျက်ရှိပါသည်။ သို့ရာတွင် ထိသုများနေ ကြောင်းကိုမှကား ကျွန်ုတော်တို့ ကောင်းစွာ သိကြသောကြောင့် ကြွေးတောင်း

သည် ဌာနမှ ထိడ္ထများကို ကျေလည်အောင်ပေးရန် စာများကို ပို့ကြပါသည်၊ ကြွေးတောင်းစာများ တစ်စောင်ပြီးတစ်စောင် ထပ်၍ရသောအခါ ထိုလှသည် ရှိကာရိမြို့သို့ လိုက်လာပြီးလျှင် ကျွန်တော်တို့ တောင်းနေသော ကြွေးကို မပေးတော့ဘူးဟု ပြောရှုသာမဟုတ်ဘဲ၊ ကျွန်တော်တို့ ကုမ္ပဏီမှ နောက်ထပ်၍ ပို့က်ဆံတစ်ပြားဖို့မျှ မဝယ်တော့ဘူးဟူ၍လည်း ပြောရန် ကျွန်တော်၏ အလုပ်ခန်းတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

‘သူမြာနေစဉ် ကြားပြတ်၍ ပြောချင်အားပြီးသော်လည်း မအောင်းမှန်း သိသောကြောင့် ဆိတ်ဆိတ်နားထောင်နေပြီးလျှင် သူမြာသလိုသမျှ ပြော၍ ပြီးအောင် စောင်ဆိုင်းလျက်ရှိပါသည်၊ သူမြာ၍ ဝသောအခါ ရှိကာရိမြို့ကို လာပြီး ယခုလို ဂရတာနိုက် ပြောပြသည့်အတွက် ကျေးဇူးအထူးတင်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ကြွေးတောင်းဌာနက ခင်ဗျားကိုတောင် စိတ်ဆိုးအောင် လုပ်တယ်ဆိုရင် တဗြားောက်သည်တွေကိုလဲ ဒီလိုပဲ စိတ်ဆိုးအောင် လုပ်မှာ ပဲ၊ ဒီတော့ ခင်ဗျားသာ လာမပြောရင် ဒီအကြောင်းတွေကို ဒီလို စုစုလင်လင် သိရမှာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ခင်ဗျား ပြောချင်တာထက် ကျွန်တော်က ပိုပြီး နားထောင်ချင်တယ်ဆိုတာကို ယုပါတော့ဟု ကျွန်တော်က ထိုလှအား ပြောပြ ပါသည်။’

‘ကျွန်တော်သည် ထိုကဲ့သို့ ပြောလိမ့်မည်ဟု ထိုသူသည် မမျှော်လင့်ခဲ့ ချေ၊ ရှိကာရိမြို့သို့ ကျွန်တော်နှင့် ရန်ဖြစ်ရအောင် လာခဲ့ရာ ကျွန်တော်နှင့် တွေ့သောခါ သုနှစ်ဖက်၍ ရန်မဖြစ်ဘဲ ကျေးဇူးတင်စကားများကိုသာ ပြောလျက် ရှိသောကြောင့် ထိုသူသည် အနည်းငယ် စိတ်ပျက်သွားလေသည်၊ ကျွန်တော် တို့မှာ စာရင်းအများကြီးကြည့်ရ၍ ထိုလှမှာကား စာရင်းတစ်ခုတည်းကိုသာ ကြည့်ရသည် ဖြစ်သောကြောင့် စာရင်းမှားခြင်းမှားလျှင် ကျွန်တော်တို့သာ မှားယွင်းမည်ဖြစ်သဖြင့် သူ့ထုမ္ပရန်ရှိသော ဒေါ်လာ ၁၅ ပြားကို အကြေး စာရင်းမှ ပယ်ထုတ်ပစ်ပါမည် ဟူ၍လည်း ထိုသူကို ကျွန်တော်က ဝန်ခံ ပါသည်။’

‘သူ့စိတ်ထဲတွင် ဘယ်လိုဖြစ်နေသည်ကို ကျွန်တော် ကောင်းစွာ သိရ သောကြောင့် ကျွန်တော်သာ အကယ်၍ သူ့နေရာတွင် နေရလျှင် ဒီလိုပဲ ဆုမ္ပားဟူ၍လည်း ကျွန်တော် ပြောလိုက်ပါသေးသည်။ ထိုနောက် ကျွန်တော်တို့ ထံမှ နောက်နောက် ကုန်များဝယ်ယူတော့မည်မဟုတ်ရာ ကျွန်တော်ကဲ့သို့ ကုန် ကောင်းများရောင်းသော ဆိုင်များ၏ အမည်များကိုပင် ပြောလိုက်ပါသေးသည်။’

‘ရှေးအခါက ရှိကာဂိုမြို့သို့လာတိုင်း သူနှင့် ကျွန်တော်သည် နေ့လယ် စာ အတူတူ စားကြသည်ဖြစ်ရာ ထိနေ့တွင် နေ့လယ်စာ ကျွန်တော်နှင့် အတူတူ စားရန် သူ့ကို ဖိတ်လိုက်ပါသည်၊ ကျွန်တော်၏ ပိတ်ကြားခြင်းကို သူသည် ဖိတ်ပဲပါတဲ့နှင့် လက်ခံလိုက်ပါသည် နေ့လယ်စာအားပြီး ကျွန်တော်၏ အလုပ်ခန်းသို့ ပြန်ရောက်ကြသောအခါ ရှေးက မှာဖူးသည်ထက် ပို၍များပြား သော ကုန်ပစ္စည်းများကို ပိုလိုက်ရန် မှာကြားပါသည်၊ အတော် ဖိတ်ကျေနှစ်၍ အီမီသို့ ပြန်သွားပြီးလျင် အီမီသို့ ရောက်သောအခါ ကျွန်တော်တို့က သူနှင့် တရားသဖြင့် ဆက်ဆံလိုက်သကဲ့သို့ သူကလည်း ကျွန်တော်တို့နှင့် တရားသဖြင့် ဆက်ဆံလိုသော သဘောဖြင့် စာရင်းများကို ပြန်လှန်စစ်ဆေး ကြည့်ရှုရာ သူ၏ အများကို တွေ့ရသောကြာ့င့် ဒေါ်လာပြား ၁၅ ပြားတန်ချက်လက်မှတ်။ တစ်ခုနှင့် တောင်းပန်စာ တစ်စောင်ကို သူသည် ကျွန်တော်တို့ထဲသို့ ပိုလိုက်ပါသည်။’

‘နောက် များမကြာမိ သူ၏ မိန်းမသည် သားယောက်ဗျားကလေးတစ်ဦး ကို မျက်နှာမြင်သောအခါ ကလေး၏ အလယ်နာမည်အတွက် ဒက်တမာကို ယူ၍ မှည်ပါသည်။ ထိသူသည် နောက်နှစ်ပေါင်း ၂၂ နှစ်ကြာ၍ အနိစ္စရောက်သည်တိုင်အောင် ကျွန်တော်တို့ တိုက်ဆိုင်၏ ဖောက်သည်ကြီးတစ်ဦးအဖြစ် ဖြင့် စွဲဖြေဆက်ဆံလျက်ရှိပါသည်’

နှစ်ပေါင်း အတော်ကြာလောက်က အမေရိကန်တွင် လာရောက်နေထိုင်သော ဒတ်ချုံလျှမြို့ သူငယ်ကလေးတစ်ဦးသည် ကျောင်းမှ စာအံဖြေတ်လိုက်သည်နှင့် ပေါင်မှန်ဆိုင်တစ်ဆိုင်၏ ပြတင်းပေါက်များမှ ဖုန်များကို အရားသုတ်လျက် ရှိလေဆဲည်။ သူ၏ မိဘများသည် အလွန်အမင်း ဆင်းရဲသောကြာ့င့် ကျောက်မီးသွေးလှည်းများမှ ကျကျန်ရစ်သော ကျောက်မီးသွေးခဲများကို လမ်းကြိုလမ်းကြားတွင် ထိသူငယ်ကလေးသည် တောင်းတစ်လုံးနှင့် နေ့စဉ်လိုက်၍ ကောက်ရှု၏ နာမည်မှာ အက်ဒွပ်ဘေး-ဖြစ်လေသည်။ သူသည် ကျောင်းတွင် ခြောက်နှစ်မျှသာ စာသင်ဖူးသော်လည်း အမေရိကန်ပြည်၏ သတင်းစာ မဂ္ဂဇင်းသမိုင်းတွင် အလွန်ထင်ရှားကျောက်ကြားသော မဂ္ဂဇင်းအယ်ဒီတာကြီးဘဝသို့ပင် ရောက်ခဲ့ဖူးလေသည်။ ထိုဘဝသို့ရောက်အောင်ဘယ်လိုလုပ်ခဲ့ရသည်ကို ပြန်ပြောရလျှင် ရည်၍ နေတော့မည်။ သို့ရာတွင်

ထိုဘဝသို့ရောက်အောင် ဘယ်လို စရသည်ကိုကား ခပ်တိုတိနှင့် ပြောနိုင်မည် ဖြစ်၏။ သု၏ နည်းများသည် ဤအခန်းတွင် ဖော်ပြုလျက်ရှိသော နည်းများပင် ဖြစ်လေသည်။

အသက် ၁၃ နှစ်တွင် ကျောင်းမှတွက်ပြီးနောက် ဝက်စတင် ယူနိုယ် ကြေးနှင့်ကုမ္ပဏီ တွင် တန်ခိုးနောက်ပတ်လျှင် ပြောက်ဒေါ်လာခွဲခွန့်နှင့် အလုပ်လုပ်လေသည်။ ထိုကဲ့သို့ အလုပ်လုပ်နေရသော်လည်း ပညာသင်ရန် ကိုကား လက်မလျော့သာ ကိုယ့်ရုံးကိုယ့်ဆွဲနှင့် ပညာဆည်းပူးလျက်ရှိ၏။ အလုပ်တိုက်သို့ ခြေကျင်လာ၍ ရထားအတွက် ကုန်မည့် ပိုက်ဆံကို စုပြုးလျှင် အမေရိကန်ပြည်သား ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ၏ အတွေ့ပွဲတို့ စွယ်စုကျမ်း စာအုပ်ကြီးကို ဝယ်ယူနိုင်သည့်တိုင်အောင် နေ့လယ်စာမစားဘဲနှင့် နေလေသည်။ ထိုစွယ်စုစာအုပ်ကြီးထဲမှ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ၏ အတွေ့ပွဲတို့ကို ဖတ်ပြီးလျှင် ထိုလျက်းများထဲသို့ ငယ်စဉ်တောင်ကျေး အကလေးဘဝက သူတို့ မည်သို့ မည်ပုံ နေထိုင်ရသည့်အကြောင်းများကို စာအားပြုင့် ထပ်မံရေးသား၍ မေးမြန်း စုစုမံး၏။ သူသည် ပြောသမျှစကားကို ကောင်းစွာ နားထောင်နိုင်သူတစ်ဦး ဖြစ်၍ ထိနည်းပြုင့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများအား သူတို့၏အကြောင်းကို စိတ်အားထက် သန်စွာ ပြောအောင် တိုက်တွန်းခဲ့ဖူး၏။ ထိုအခါက အမေရိကန် သမ္မတ ရာထူးအတွက် ဝင်ရောက် အရွေးခံလျက်ရှိသော ဂျင်နှစ်ရှယ် ကိုမဲ့ အေး ဂါးဗီး ထဲသို့ ငယ်စဉ်က သူသည် ထူးမြောင်းတစ်ခုတွင် လျေထိုးသားကလေးပြစ်ခဲ့ဖူး သည်ဆိုသော စကားသည် မှန် မယ်န်ကို စာရေး၍ ခုစွမ်းရာ ဂါးဗီးသည် စာ ပြန်၏။ ဂျင်နှစ်ရှယ်ကုန်း ထဲသို့ စစ်ခွဲတစ်ခုအကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ စာရေး ခုစွမ်းရာ ဂရန်သည် ၁၄ နှစ်မျှရှိသော ထိုသုကယ်ကလေးအား မြိမ်အမိန့်သို့ ညာစားရန် ဖိတ်ကြားပြီးလျှင် မေပုံကြီး တစ်ခွဲချွဲ၍ အချိန်အတော်ကြာစွာ ရှင်းပြေ၏။ များမကြာမီ ဤရှို့ပြုသာကလေးသည် တိုင်းပြည်တွင် အထင်ရှုး အကျော်စောဆုံးဖြစ်သည့် အီမာဆန်း ဖိလ်ဖုရား၊ အော်လီ္ပာ ဝင်ဒယ် ဟုန်း၊ လောင်းဖလိုး၊ မစွဲက် အော်ရာဟမ် လင်ကွန်း၊ လူဝို့ မေ အော်လကော့၊ ဂျင်နှစ်ရှယ် ရှားမန်း၊ နှင့် ဂျက်ဖောန် ဒေးမီး စသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများနှင့် စာပေးစာယူ ပြုလုပ်လျက်ရှိလေသည်။

၁။ The Western Union

၆။ Longfellow

၂။ General James A. Garfield

၇။ Louisa May Alcott

၃။ General Grant

၈။ General Sherman

၄။ Philips Brooks

၉။ Jefferson Davis

၅။ Oliver Wendell Holmes

စာရေးရုံသာမက အားလပ်ခွင့်ရတိုင်း ထိုလျကြီးများ၏ ဖိတ်ကြားချက် အရ ထိုသူတို့၏ နေအိမ်သို့ သွားရောက်လည်ပတ်လေ့ရှု၏။ ဤအဖြစ်အပျက် သည် သူ၏ ရင်တွင်၌ မိမိကိုယ်ကို မိမိအားကိုးသော စိတ်ဓာတ်များ မွေးမြှု စေလေသည်။ သူနှင့် တွေ့ရသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများသည် သူ၏ နောင်ရေးကို တစ်ခါတည်း ဖန်တီးပေးလိုက်လေသည်။ ဤကဗျာသို့ဖြစ်ခြင်းမှာ အခြားကြောင့် မဟုတ်။ ဤအန်းတွင် ဖော်ပြပါရှိသော နည်းများကို အသုံးပြုသောကြောင့်သာ ဖြစ်ရကြောင်းကို ကွဲနိုင်သည် တစ်ကြိမ် ထပ်၍ ပြောပါရ၏။

ထင်ပေါ် ကျော်ကြားသော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများနှင့် တွေ့ဆုံး သူတို့ထဲမှ သတင်းယူသည့်နေရာတွင် ကမ္ဘာပေါ်၌ ပြုင်ဖက်မရှိအောင် စွမ်းသော အိုင်ဇ် အက်ဖ် မာကော့ဆန်း ဆိုသူက များစွာသော သူတို့သည် တစ်ဖက်သား၏ အထင်ကြီးခြင်းကို မခံရခြင်းသည် အခြားကြောင့်မဟုတ်။ တစ်ဖက်သားစကား ပြောနေစဉ် အာရုံစိုက်၍နားမထောင်ခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည်ဟု ဆိုထား၏။ ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် သွားရောက် တွေ့ဆုံးသူများသည် ဘာဗြီး ဘာဆက်၍ မေးရမည့်လောက်ကိုသာ စဉ်းစားလျက်ရှိသောကြောင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ ပြောနေသော စကားကို အာရုံစိုက်၍ နားမထောင်နိုင်ကြချေ။ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများက သူတို့သည် စကားကောင်းကောင်း ပြောသူများထက် စကားကောင်းကောင်း နားထောင်သူများကို ပိုမိုနှစ်သက်ကြသည်ဟု ပြောကြားဖုံးပါသည်။ တစ်ဖက်သား ပြောနေသော စကားများကို ဂရာတစိုက် နားထောင်နိုင်သော အရည်အချင်းသည် အခြား အရည်အချင်းများထက်ပို၍ ရှားသေးသည်။

ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများသာ မဟုတ်၊ လူသာမန်တို့လည်း သူတို့ပြောချင်သည့် စကားကို ကောင်းကောင်း နားထောင်မည့်လူများကို အလိုဂိုဏ်ကြလေသည်။ ထိုကြောင့် 'ကောင်းကောင်းနားထောင်မည့်' လူတစ်ယောက်ကို ရှာ၍ ပြောချင် သည့် စကားများကို ပြောလိုက်ရခြင်းဖြင့် မိမိ၏ စီတွေ့နာများကို ပျောက် ကင်းအောင် လုပ်နိုင်ပါလျက်နှင့် များစွာသော လူတို့သည် ထိုသို့မလုပ်ဘဲ ဆရာဝန်ကိုခေါ်၍ သူတို့၏ ရောဂါကို ကုသစေလေသည်'ဟူ၍ စာပဒေသား၏ မရှိခဲ့တစ်စောင်က ဆိုထား၏။

အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု ပြည်တွင်းစစ်ပွဲ သည် သံသမ္မတ တိုက်နေ သည့် အချိန်အခါက အဗရာဟမ် လင်ကွန်းသည် ဆပရင်းဖီးမြို့ရှိ မိတ်ဆွေ

တစ်ဦးအား ဝါရှင်တန်ဖြူတော်သို့ လာရောက်ရန် မိတ်ကြားလိုက်၏။ စာထဲတွင် စစ်အကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ သူနှင့် တိုင်ပင်လိုသောကြောင့် ဆက်ဆက်လာပါဟု လင်ကွန်းသည် ရေးလိုက်သည်။ မှာလိုက်သည့်အတိုင်း လင်ကွန်း၏ မိတ်ဆွေသည် သမွှတ်မင်း၏ အီမာတော်သို့ ရောက်လာရာ ငွေဝယ်ကျွန်းများကို ကျွန်းစာရင်းမှ လွှတ်သင့် မလွှတ်သင့်ကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ လင်ကွန်းသည် ထိုမိတ်ဆွေအား အတော်ကြာကြာ ပြောလျက်ရှိ၏။ ဤကဲ့သို့ ငွေဝယ်ကျွန်းများကို လွှတ်ခြင်း၏ အကျိုးအပြစ်တို့ကို လင်ကွန်းကိုယ်တိုင် တစ်ခုမကျွန်း အပြန်အလှန် ပြောရုံသာမက အချို့ သတင်းစာများက ငွေဝယ်ကျွန်းများကို လွှတ်မည်ကို ကြောက်၍လည်းကောင်း၊ အခြား သတင်းစာများက လည်း ထိုကျွန်းများကို လွှတ်မပစ်သေး၍လည်းကောင်း ရှုတ်ချုပြစ်တင်သည့် ဆောင်းပါးများကို တစ်ခုစီ ဖတ်ပြလျက်ရှိလေ၏။ အချိန်အတော်ကြာစွာ စကားပြောပြီးနောက် လင်ကွန်းသည် မိတ်ဆွေထံမှ တစ်လုံးတစ်ပါဒ္ဓာ အကြံမတောင်းဘဲ ထိုသူကို ပြန်လွှတ်လိုက်၏။ အစမှ အဆုံးအထိ လင်ကွန်း တစ်ဦးတည်းသာလျင် စကားပြောလျက် ရှိလေသည်။ ‘ကျွန်တော့ကို ပြောကြားပြီးနောက် သူ၏ မိတ်ထဲမှာ အတော်ရှင်းသွားသည် လကွဏာရှိပါသည်’ ဟု ထိုမိတ်ဆွေကြီးက ပြောပြ၏။ စင်စစ်မှာ လင်ကွန်းသည် ထိုအခါက သူတစ်ပါးထံမှ အကြံညာကို အလိုမရှိ။ သူအလိုရှိသောအရာသည် သူ၎မံး ထဲတွင် ပျိုသိပ်ထားရသော အလုံးများကို အကုန်ထဲတ်ပြောနိုင်၍ သူ့ကို အာရုံစိုက်ပြီး နားထောင်နေမည့် မိတ်ဆွေကောင်းတစ်ယောက်ပင် ဖြစ်လေ သည်။ ကျွန်းပို့တို့တစ်တွေ အတိုကွဲရောက်နေသောအခါ၌ ကျွန်းပို့တို့ အလိုရှိသော အရာသည်လည်း ထိုအရာပင်ဖြစ်လေသည်။ မိတ်တို့နေသော ဧည့်ဝယ် သူနှင့် မကျေမချို့ဖြစ်နေသော အလုပ်သမား သို့မဟုတ် မိတ်နာကြည်းနေ သောမိတ်ဆွေ စသည်တို့ အလိုရှိသော အရာသည်လည်း မိတ်ရှည်လက်ရှည်ဖြင့် နားထောင်မည့်သူပင် ဖြစ်လေသည်။

အကယ်၍ သင့်ကို သူများသည် မပေါင်းသင်းလိုဘဲ ရှောင်ရှားသွားသည်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ သင့်ကွယ်ရာတွင် အခြားလူများသည် သင့်အကြောင်းကို အတင်းပြော၍ သင့်ကို ရယ်သွေ့များခြင်းကိုသော်လည်းကောင်း သင်သည် အလိုရှိခဲ့ပါလျှင် အောက်ပါအတိုင်း ပြုကျင့်ပါလေ။

တစ်ဖက်သား စကားပြောနေစဉ် မည်သည်အပါမျှ ခုပံ့ကြာကြာ နားထောင်နှင့်။ သင့်အကြောင်းကို မရပ်မနားဘဲ ပြောပါ။ တစ်ဖက်သားစကား

ပြောနေစဉ် သင်၏ အကြံတစ်ခုပေါ်လာသော ထိုသူစကားပြောပြီးအောင် မစောင့်နှင့် အတင်းလျှော့ ပြောပါ။ ထိုသူသည် သင့်လောက်မှ မတော်ဘဲ အင်မတန် ဦးဇွဲ့ဖွှာယ်ကောင်းတဲ့လူ သူ.စကားကို အဘယ်ကြောင့် အချိန်ကုန်ခံပြီး နားထောင်နေရမည်လဲ၊ သူပြောနေစဉ် အတင်းဝင်၍ ပြောပါလေ။

အထက်ပါနည်းကို လက်ကိုင်ထားလျက်ရှိသော လူစားကို သင်သည် တွေ့ဖူးပါ၏လား။ ကျွန်ုပ်မှာမှုကား ကံအကြောင်း မကောင်းလျှော့ ထိုလူစားများကို တွေ့ဖြူဗျာပါသည်။ ထိုလူစားအချို့ကို အထက်တန်းစားလုမှားထဲတွင် တွေ့ရှိရသည်မှာ အလွန်အုံသွေရာပင် ကောင်းသေး၏။

ထိုလူမှားသည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို အထင်ကြီးလျက်ရှိသောကြောင့် တစ်ဖက်သား၏ စိတ်ကို နောင့်ယုက်တတ်သူမှားသာလျှင် ဖြစ်၏။ ထိုလူမှားသည် သူတိ၏ အကြောင်းလောက်ကိုသာ စဉ်းစားကြလေသည်။

‘ကိုယ့်အကြောင်းလောက်ကိုသာ စဉ်းစားသူသည် မျှော်လင့်ဖွယ် မရှိသော ပညာမဲ့တစ်ဦး ဖြစ်လေသည်၊ ထိုသူသည် ပြသသင်ကြားခြင်းကို မည်မျှခံရသော်လည်း ပညာမရှိခဲ့’ဟူ၍ ကိုလဲဖိယာ ယဉ်နိုဘီတို့၏ ဥက္ကဋ္ဌဒေါက်တာ နိုက်လတ် မာရေး ဘဏ္ဍာလား က ပြောပြုဖူး၏။

ထိုကြောင့် သင်သည် စကားပြောကောင်းတစ်ဦး ဖြစ်လိုပါလျှင် တစ်ဖက်သား စကားပြောစဉ် ဂရာစိုက်၍ နားထောင်နိုင်ပါစေ။ သင့်အပေါ်တွင် တစ်ဖက်သားတို့ စိတ်ဝင်စားစေလိုလျှင် တစ်ဖက်သားတို့ အပေါ်တွင် သင်သည် စိတ်ဝင်စားပါဟူ၍ မစွဲတာချားနော်သံလည်း? ပြောပြုဖူးလေသည်။ တစ်ဖက်သားတို့ စိတ်ပါလက်ပါနှင့် ဖြေချင်သည့် မေးခွန်းများကို မေးပါ။ တစ်ဖက်သား၏ အကြောင်းနှင့် သူ၏ စွမ်းရည်သတ္တိမှားကို ထုတ်ဖော်ပြောပြနိုင်အောင် အားပေးပါ။

သင်နှင့် စကားပြောနေသောသူသည် သင်နှင့်တကွ သင်၏ လိုအင်ဆန္ဒမှား သင်၏ အခက်အခဲမှားထက် သူ.ကိုယ်နှင့် သူ.လိုအင်ဆန္ဒ သူ.အခက်အခဲမှားတွင် အဆရာပေါင်းများစွာ ပို၍ စိတ်ဝင်စားလျက် ရှိကြောင်းကို သင်သည် အစဉ်သတိရပါ။ တရာတ်ပြည်ကြီးတွင် လူတစ်သို့ သေကြပျက်စီးစေသည့် အစားတ်မွတ်ခေါင်းပါးသော ကပ်သည် သူ.အပို့တွင် သူ၏

သွားကိုက်ရောဂါလောက် အရေးမကြီးပေ။ အာဖရိကတိုက်တွင် အကြိမ် ၄၀
လှုပ်သော ၈လျင်များထက် သူ့လည်ပင်းတွင်ပေါက်နေသော အနာစိမ်းပေါ်တွင်
သူသည် ပို၍ စိတ်ဝင်စားပေလိမ့်မည်။ နောက်တစ်ကြိမ် တစ်စုတစ်ယောက်သော
သူနှင့် စကားပြောမည်ဟု ကြံလျင် ထိအကြောင်းကို သတိရပါစေ။

ထို့ကြောင့် သင့်ကို လူကြိုက်များစေလိုလျင် နည်းအမှတ် ၄ သည်
တစ်ပက်သားစကားပြောနေစဉ် ကရာစိုက်၍ နားထောင်ပါ။ တစ်ဖက်သား
တို့အား သူတို့၏အကြောင်းပြောပြုရန် အားပေးပါ။

အခန်း ၅

ကိုယ့်ဘက်ပါအောင် လုပ်နည်း

ဒီပိုင်စတားဘေးအရပ်ရှိ သီအိုခို ရာမဲ့ထဲသို့ သွားရောက်လည်ပတ်သောလူတိုင်း
သီအိုခို၏ ဗဟိုသုတမ္မားပံ့ကို အံအားသင့်လျှောက် ရိုရပေလိမ့်မည်။ 'နွားကျောင်း
သား၊ ဘုရားတကာ၊ သငြို့ဟံရာ၊ နိုင်ငံရားသမားမှစ၍ မည်သူမဆို
သီအိုခိုနှင့် တွေ့ခဲ့သော သူအပေါင်းအား ဘယ်သူကို ဘယ်စကားပြောရမည်ကို
သီအိုခိုသည်' ကောင်းစွာ သီလေသည်'ဟု ဂမဲလီအယ် ဘရက်ဖို့ က ရေးသား
ဖူးလေသည်။ ဤကဲ့သို့ လူတွေ့တိုင်း အလျှော့သင့်အောင် စကားပြောနိုင်ရန်
နည်းသည် အလွန်လွယ်ကျ၏။ အကယ်၍ အညွှန်သည်တစ်ဦးနှင့် တွေ့ရတော့
မည်ဟု ဆိုလျှင် မတွေ့မီ တစ်ညာက ထိုးညွှန်သည် ဝါသနာပါသော ဘာသာ
တစ်ခုခုကို အပင်ပန်းခဲ့၍ ဖတ်ထားခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ဤကဲ့သို့ အဘယ့်ကြောင့် လုပ်ရသနည်းဆိုသော် လူတစ်ဦးတစ်ယောက်
၏ စီတ်ကို ထိခိုက်အောင်ပြောရန် အကောင်းဆုံးနည်းသည် ထိလျကိုယ်တိုင်
အမြတ်တနိုးထားသော အရာဝါဘူမ္မားအကြောင်းကို ပြောခြင်းပင် ဖြစ်သည်
ဟု၍ လူတို့၏ ခေါင်းဆောင်တိုင်း သီသကဲ့သို့ ရာမဲ့လည်း သီသောကြောင့်
ပင် ဖြစ်၏။

ယေး ယူနိုာစီတို့ ၏ စာပေပါမောက္ဗ တစ်ခါက ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော
ဝိယျေးလိယွန် ဖူးသည် ထိုသင်ခန်းစာကို ငယ်ရွယ်စဉ်အခါကပင် စ၍ သီရှိ
လာခဲ့လေသည်။

ကျွန်တော်သည် ၈ နှစ်သား အရွယ်လောက်က ကျွန်တော်၏ အဒေါ်လစ်ဘီ လင်းစလေး^၁ ၏ အိမ်သို့ သွားရောက်လည်ပတ်နေစဉ် တစ်ညနေတွင် အသက်အရွယ် လေးဆယ်ခုနှင့် လူကြီးတစ်ယောက် ပေါက်လာလေသည်။ ထိုလူကြီးသည် ကျွန်တော်၏ အဒေါ်နှင့် နှုတ်ခွန်းဆက်သပြီးလျှင် ကျွန်တော်ကို လုပ်၍ စကားပြောပါသည်။ ထိုအခါက ကျွန်တော်သည် လျော့များတွင် အလွန် ဝါသနာပါလျက်ရှိရာ ထိုလူကြီးသည် လျော့အကြောင်းကို ကျွန်တော် အလွန် စိတ်ဝင်စားလာအောင် ပြောပြုလျက်ရှိ၏။ သုပြန်သွားသောအခါ သူ၊ အကြောင်းကို စိတ်အားထက်သနစွာနှင့် ကျွန်တော်၏ အဒေါ်ထံတွင် ကျွန်တော် သည် စုစုမဲ့မေးမြန်းပါသည်။ ‘သူ ဘယ်သူလဲအဒေါ်၊ သူလဲ ကျွန်တော်လိုပဲ လျော့ကို သိပ်ဝါသနာပါတာပဲ’ဟု ပြောရာ၊ ‘သူဟာ နယူးယောက်က ရှုနောကြီးကြာ မင်းရဲ့ လျော့ကို ဝါသနာမဟု ပါဘူးကွာ’ဟု ကျွန်တော်၏ အဒေါ်က ပြန်ပြောပါသည်။

ထိုအခါ ‘ဒါဖြင့်ရင် ဘာဖြစ်လို့ ရောက်ကတည်းက စပြီး လျော့အကြောင်းကိုချည်းပဲ သူလျော့က်ပြောနေရတာလဲ’ဟု ကျွန်တော်က ထပ်၍ မေးရာ ‘မင်းက လျော့အကြောင်းကို ဝါသနာပါတာကို သူသိတာကိုးကြ၊ ဒီတော့ မင်းကြိုက်အောင် မင်းဝါသနာပါတဲ့ဟာကို လျောက်ပြီးပြောရတာပဲ့၊ ယဉ်ကျေးတဲ့ လူဆိုတာ ဒီလိုပေါ့ကွဲ’ ဟ၍၍ ကျွန်တော်၏ အဒေါ်က ပြန်ပြောပါသည်။

ကျွန်တော်၏ အဒေါ် ပြောသော စကားများကို ကျွန်တော်သည် ဘယ် အခါမျှ မေးမည့်မဟုတ်ပါ ဟူ၍၍ ပရောဖက်ဆာ ဝိလို လိုယွန်ဖို့သည် ‘လူသဘော’၊ အကြောင်း ဆောင်းပါတွင် ရေးသားခဲ့လေသည်။

ယခုအခန်းကို ရေးသားနေစဉ် ကင်းထောက်^၂ လုပ်ငန်းတွင် နာမည်ကြီး သူ အက်ဒ် အယ် ရှုလစ်^၃ ထံမှ စာသည် ကျွန်တော်ရှုံးတွင် ရှိပါသည်။ ထိုစာကို အောက်တွင် ဖော်ပြပါအံး။

တစ်နေ့သွှေ့ တစ်စုံတစ်ယောက်ထဲမှ အကုအညီတောင်းရန်
ကိစ္စတစ်စုံ ကျွန်တော်ထံ၌ ပေါ်ပေါက်လာပါသည်။ ဥရောပတိုက်တွင်
ကင်းထောက် ညီလာခံး ကျင်းပမည့်ဖြစ်ရာ အမေရိကန်ပြည်၏

^၁ Aunt Libby Linsley^၂ Edward L. Chalif^၃ Human Nature^၄ Scout Jamboree^၅ Boy Scout

သူငြေးကြီးတစ်ဦးထဲ ကျွန်တော်၏ တပည့်ကလေး တစ်ယောက်အတွက် စရိတ်ခံရန် ပြောကြားလိုပါသည်။

က်အားလျော့စွာ ထိုသူငြေးကြီးသွားရောက်တွေဆုံးမည်ဟု စီစဉ် နေဆဲတွင် ထိုသူငြေးကြီးသည် ဒေါ်လာတစ်သန်းတန် ချက်လက်မှတ် တစ်စောင်ကို ရေးသားပြီးမှ ငွေမထုတ်ဖြစ်စဲ ဖျက်သိမ်းပစ်လိုက်ပြီးလျင် ထိုလက်မှတ်ကို ဘောင်သွင်းထားသည်ဟု ကျွန်တော် သတင်းရပါသည်။

ထို့ကြောင့် ထိုသူငြေးကြီး၏ အလုပ်ခန်းတွင်းသို့ ဝင်မိလျင် ဝင်မိချင်း ဘောင်သွင်းထားသော ထိုချက်လက်မှတ်ကို ကြည့်ပါရစေဟု ရှုံးဦးစွာ ခွင့်တောင်းပါသည်။ ဤကဲ့သို့ တစ်သန်းတန် ချက်လက်မှတ် မျိုးကို အမြားသူငြေးများ ရေးဖူးသည်ဟု ကျွန်တော် မကြားဖူးသော ကြောင့် ထိုချက်လက်မှတ်ကို ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ဖြင့်ခဲ့ရသည်ဟု ကျွန်တော် တပည့်ကလေးများအား ပြောပြချင်ပါသည်ဟု၍ ထိုသူငြေးအား ကျွန်တော် ပြောပြပါသည်။ သူငြေးကြီးလည်း စမ်းမြှောက်ဝမ်းသာ စွာနှင့် ထိုချက်လက်မှတ်ကို ထုတ်၍ပြသောအခါ ကျွန်တော်သည် ချက်လက်မှတ်ကို ကြည့်ပြီးလျင် ခါးမွမ်းလျက် ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး ထိုချက်လက်မှတ်ကို ရေးရပါသနည်းဟု သူငြေးကြီးအား မေးမိပါသည်။

မစွာတာ ရှုလစ်သည် သူငြေးကြီးနှင့် တွေ့လျင် တွေ့ချင်း ကင်းထောက် လုပ်ငန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဥရောပတိုက်တွင် ကျင်းမာည့် ကင်းထောက်ညီလာခဲ့ အကြောင်းကိုသော်လည်းကောင်း သူအလိုရှိသည် ကိစ္စကိုသော်လည်းကောင်း စပြီး မပြောသည်ကို သင်သည် သတိထားမိပါ၏လား။ ထိုသူငြေးကြီး စိတ်ဝင်စားလျက်ရှိနေသာ အကြောင်းအရာကသာ စ၍ ပြောကြားလေသည်။

ထိုကဲ့သို့ ပြောသည့်အတွက် အောက်ပါ အကျိုးထူးများ ခံစားရ၏။

‘ဒါထက် မောင် ဦးကိုလာပြီး တွေ့တဲ့ကိစ္စက ဘာပါလိမ့်’ဟု သူငြေးကြီးသည် ကျွန်တော်ကို မေး၍ ကျွန်တော်လည်း အကျိုး အကြောင်းကို ပြောပြလိုက်ပါသည်။

ကျွန်တော်က တစ်ယောက်အတွက် စရိတ်ကိုသာ တောင်းသော်လည်း သူငယ်ကလေး ၅ ယောက်နှင့် ကျွန်တော် အတွက်ပါ ဒေါ်လာတစ်ထောင်တန် ချက်လက်မှတ်တစ်စောင်ကို ထုတ်ပေးပြီးလျင် ကျွန်တော်တို့ စီစဉ်ထားသည့်အတိုင်း ဥရောပတိုက်တွင် တန်ကို တစ်ပတ်မကဘဲ တန်ကိုနေ့ ၇ ပတ် နေရန်ကိုလည်း မှာကြားလိုက်ပါ

သည်။ ထိုပြင် ဥရောပတိက်ရှိ သူ့ဆိုင်ခွဲများက မန်နေဂျာများထံသို့လည်း ကျွန်ုတော်တို့အား ဂရိုက် စောင့်ရောက်ကြည့်ရှုရန် မိတ်ဆက်စာများ ရေးသားပေးပိုပါသေးသည်။ သူကိုယ်တိုင်လည်း ပဲရစ်မြို့တော် မှုနေ၍ ကျွန်ုတော်တို့လူစုစုကို ဆီးဖြေပြီးလျင် မြို့ကိုလည်ပြပါသည်။ ထိုအခါမှ စပြီး မိဘဆင်းရဲသော ကျွန်ုတော်၏ တပည့်ကလေးများကို သူ့လက် အောက်တွင် အလုပ်ပေး၍ ကျွန်ုတော်တို့ ကင်းထောက်လုပ်ငန်းတွင် ကိုယ်ထဲလက်ရောက် ကူညီလျက် ရှုပါသည်။

အကယ်၍သာ ထိုသူငွေးကြီးသည် မည်သည့်အရာတွင် စိတ်ဝင်စားသည်ကို ကျွန်ုတော် ရှေ့ဦးစွာ သိရှိမထားမီသည့်အတွက် သူစိတ်ပါလာအောင် ‘ဆွဲ’မပေးနိုင်ရင် ယခုရရှိသောအရာများ၏ ဆယ်ပုံတစ်ပုံကို ရရန်ပင် ခဲယဉ်းပေလိမ့်မည်။

၌၏နှုန်းသည် ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ်ရှုခြုံလည်း အသုံး ဝင် မဝင်ကို ကြည့်ကြေးနိုး။

နယူးယောက်မြို့ရှိ ‘ဒုဘားနှိုင်နှင့်သားများ’^၁ ခေါ် ပထမတန်း ပေါင်မှန် ဆိုင်တစ်ဆိုင်၏ပိုင်ရှင် ဟင်နရှိ ရှုံးဒုဘားနှိုင်သည် နယူးယောက်မြို့ရှိ ဟိုတယ် ဆိုင်တစ်ဆိုင်သို့ သူ၏ ပေါင်မှန်များကို ရောင်းရန် ကြီးစားလျက်ရှိလေသည်။ ထိုကိစ္စ အောင်မြင်ရန် လေးနှစ်တိုင်တိုင် တန်းနွေတစ်ပတ်လျင် တစ်ကြိမ်ကျ ဒုဘားနှိုင်သည် ဟိုတယ်မှန်နေဂျာနှင့် သွားရောက် တွေ့ဆုံးလေသည်။ ထိုမန်နေဂျာ နှင့် အကျွမ်းတဝ်ဖြစ်စေရန်သဘောဖြင့် သုတေသနရောက်သော ‘ပွဲထိုး’များသို့ ဒုဘားနှိုင်လည်း တက်ရောက်ရုံသာမက သူ၏ ဟိုတယ်ဆိုင်၌ပင်လျင် အခန်းရှုံး၍ အတော်ကြာကြာ နေခဲ့ဖူး၏။ သို့ရာတွင် အကြောင်းမထူးချွေ။

‘ထိုနောက် မိတ္တာလန်ည်းများကို လေ့လာဆည်းပူးပြီးသောအခါ ကျွန်ုတေသာသည် နည်းသစ်တစ်နည်းကို တွင်ပါသည်။ မန်နေဂျာသည် မည်သည် အရာတွင် စိတ်အဝင်စားဆုံးဖြစ်သည်ကို စုစုမံ့သိရှိနိုင်ရန် သိန့်တွောန်ချလိုက် ပါသည်’ဟု ဒုဘားနှိုင်က ပြောပြလေသည်။

ထိုမန်နေဂျာသည် ‘ဟိုတယ်ပိုင်ရှင်များ၏ အသင်း’^၂ တွင် ပါဝင်လာ ကြောင်းကို များမကြောခိုက စုစုမံ့သိရှိရပါသောကြောင့် အသင်းသူကြောင့် အဖြစ်သို့ တင်မြောက်ခြင်း ခံရကြောင်းကိုလည်း စုစုမံ့သိရှိရပါသည်။ ထိုအသင်းတွင်

စိတ်ဝင်စားလွန်းအားကြီးသောကြောင့် အကယ်၍ အသင်း၏ အစည်းအဝေးများသို့ တောင်စဉ်အထပ်ထပ်ကို ဖြတ်ကျော်ကူးသန်း၍ သွားရစေကာ မဆိုင်းမထွေ သွားမည့်အကြောင်းကိုလည်း စုစမ်းသိရပါသည်။

ထိုကြောင့် နောက်တစ်နာရွင် မန်နေဂျာနှင့် တွေ့သောအခါ ထိုအသင်း အကြောင်းကို စ၍ ပြောပါသည်။ သူသည် မည်မျှ စိတ်ထက်သန်စွာနှင့် စကား ပြန်ပြောသည်ကို တွေး၍သာ ကြည့်ပါတော့။ အသင်းအကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ နာရီဝက်လောက် ပြောကြားရာ စကားလုံးတိုင်းသည်။ သူ၏ နှုတ်မှ မြို့၍ ထွက်လာပါသည်။ ကြုအသင်းသည် သူ၏ အသက်ဘူးဖြစ်ကြောင်းကို ကျွန်းတော်တို့ တွေ့ရပါသည်။ သူ၊ အလုပ်ခန်းမှ ထွက်မလာခင် အသင်းသား လက်မှတ်တစ်စောင်ကို ကျွန်းတော်အား ရောင်းလိုက်ပါသေးသည်။

ကျွန်းတော်လည်း ပေါင်မှန်အကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ တစ်ခွန်း တစ်ပါဒ္ဓမ္မ စပ်၍ မပြောဆုံပါ။ သို့ရာတွင် ရက်အနည်းယောကြာသောအခါ ထိုဟိုတယ်၏ လုပ်သားများ၏ သည် ပေါင်မှန်နာမာနာနှင့် ဈေးနှုန်းစာရင်းကိုပါ ယူ၍လာရန် ကျွန်းတော်ထံသို့ တယ်လီဖုန်းနှင့် ပြောပါသည်။

‘ငင်ဗျား အဘိုးကြီးကို ဘယ်နှုန်းလုပ်လိုက်သလဲ၊ ငင်ဗျားကို အတော်ကျေနေပြီဆရာ’ဟု၍ ထိုသူက တယ်လီဖုန်းမှ လုမ်း၍ ပြောပါသည်။

ကျွန်းတော်သည် လေးနှစ်တိုင်တိုင် ထိုမန်နေဂျာထံတွင် ပေါင်မှန် ရောင်းရအောင် ကြီးစားခဲ့ပါသည်။ အကယ်၍သာ သူတိသနာပါသောအရာ သည် မည်သည့်အရာဖြစ်သည်၊ မည်သည့်အရာကို စိတ်ပါလက်ပါ ပြောချင်သည် ဆိုသော အကြောင်းကို ကရာစိုက်၍ ရှာဖွေခြင်း မဖြစ်ရင် သူ၊ ထံတွင် ပေါင်မှန်ရောင်းရန် ကျွန်းတော်၏ ကြီးစားချက်တို့သည် ယခုတိုင် အချည်းနှီးပင် ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

ထိုကြောင့် သင့်ကို လူကြိုက်များစေလိုလျင် နည်းအမှတ် ၅ သည် တစ်ပက်သား စိတ်ဝင်စားလျက်ရှိသည် ကိစ္စဘက်မှနေ၍ ဆွဲပါ။

အခန်း ၆

တွေ့လျင် တွေ့ချင်း သဘောကျဇေရန်နည်း

နယူးယောက်မြို့၏ ၃၃ လမ်းနှင့် အဋ္ဌမရီပ်သာ။ လမ်းထောင့်ရှိ စာတိက်တွင် စာတစ်စောင်ကို မှတ်ပုံတင်ရန်ရှိသာကြောင့် ကျွန်ုပ်အလုပ်သို့ ရောက်ရန် စောင့်ဆိုင်းလျက်ရှိလေသည်။ စာအိတ်များကို ချိန်ရခြင်း၊ တံဆိပ်ခေါင်းများကို လုမ်းပေးရခြင်း၊ ငွေအကြောအမ်းရခြင်း၊ ပြောဖြတ်ပိုင်းများကို ရေးပေးရခြင်း စသော အလုပ်များကို ဆက်ကာ ဆက်ကာ နေထွက်မှ နေဝင်အထိ နှစ်ရှည် လများ လုပ်ကိုင်နေရသောကြောင့် မှတ်ပုံတင်စာရေးသည် သု၏ အလုပ်တွင် အတော် ငြို့ငွေ့လျက်ရှိလေသည်။ ထိုကြောင့် ဒီလျတော့ ငါကို သဘောကျအောင် လုပ်ဦးမှပဲ။ အင်း သူသဘောကျအောင် လုပ်ချင်ရင် ငါအကြောင်း ပြောလိုတော့ မဖြစ်ဘူး၊ သူ.အကြောင်း ပြောမှပဲ။ ဒီတော့ သူ.အပေါ်မှာ ငါတကယ် ချီးမှုမ်း နိုင်တာ ဘာများရှိပါလိမ့်ဟူ၍ ကျွန်ုပ်ကိုယ်ကို ပြန်မေးလျက် ရှိလေသည်။

သူမြိမ်းတစ်ယောက်နှင့် သက်ဆိုင်သောအခါ ထိုမေးခွန်းကို ဖြေရန် မလွယ်ကုလုပေါ်။ သို့ရာတွင် ထိုစာရေးအတွက် ဤမေးခွန်းကို ဖြေရန်မှာ လွယ်ကုလျက်ရှိသည်ကို တွေ့ရ၏။ ကျွန်ုပ် စိတ်ရောကိုယ်ပါ ချီးမှုမ်းနိုင်သော ပစ္စည်းတစ်ခုသည် သူ၏၌ ရှိသည်ကို ကျွန်ုပ်သည် ရှုတ်တရက် တွေ့ရလေသည်။

ထိုကြောင့် သူသည် ကျွန်ုပ်၏ စာအိတ်ကို ချိန်တွယ်နေစဉ် ‘ဒီမှာ မိတ်ဆွေ၊ ခင်များခေါင်းက ဆံပင်တွေ တယ်ကောင်းပါလား၊ ကျွန်တော့ ခေါင်းပေါ်မှာလဲ ဒီလိုဆံပင်မျိုးတွေပေါ်က်ရင် ဘယ်လောက်ကောင်းမလဲလို့ အောက်မေးနေတယ်’ဟု သူ.ကို လုမ်း၍ ပြောလိုက်၏။

အနည်းငယ် အုံအားသင့်သောမျက်နှာနှင့် ကျွန်တော်ကို မောက်လည်ပြီး နောက် သူသည် ပြီးနေ့လေသည်။ 'ဟာ ဒီဆံပင်တွေ အရင်တုန်းကလောက် ကြည့်မကောင်းပါဘူးမျှ'ဟု သူသည် ပြန်၍ ပြော၏။ 'အရင်ကလောက် ကြည့်မကောင်းဘူး ဆိုတာကောင် အတော် ဟုတ်သေးတာပဲ' ဟု ကျွန်ပ်က ထပ်၍ ဆက်လိုက်ရာ သူသည် အလွန် ပိတိဖြစ်သွား၏။ အနည်းငယ် စကား ဆက်၍ ပြောကြပြီးနောက် 'ကျွန်တော်ဆံပင်ကို လူတွေ တော်တော်ချီးမှုမဲ့ ကြတယ်'ဟု ကျွန်ပ် ထွက်လာခါနဲ့တွင် သူထပ်၍ ပြောလိုက်သေး၏။

ထိန္ဒေတွင် နေ့လယ်စာစားရန်သွားသောအခါ ထိုစာရေးသည် အတော် ဘဝင်မြောက်နေလိမ့်မည်ဟု ကျွန်ပ် လောင်းရုံသည်။ ထိန္ဒေတွင် အိမ်သို့ ပြန် ရောက်သောအခါ ကျွန်ပ်နှင့် တွေ့ခဲ့သည့်အကြောင်းကို သူ၏ မိန်းမအား ပြန်၍ ပြောလိမ့်မည်ဟု ကျွန်ပ် လောင်းရုံသည်။ ထိုစာရေးသည် မှန်ထဲကြည့်၍ 'ဂါဆံပင်တွေ တယ်ကောင်းပါလား'ဟု ပြောလိမ့်မည်ဟု၍ ကျွန်ပ် လောင်းရ သည်။

ဤအကြောင်းကို ပရီသတ်များထဲတွင် ကျွန်ပ် ပြန်ပြောဖူးရာ ကျွန်ပ် သည် ထိုစာရေးထံမှ ဘာကို အလိုရှိ၍ ထိုကဲ့သို့ ပြောရသနည်းဟု လူတစ် ယောက်က နောင်အခါ၍ မေးဖူး၏။

ဘာကိုမျှ လိုချင်၍ မဟုတ်ပါ။ ကျွန်ပ်တိသည် တစ်ဖက်သားထံမှ ရစရာရှိမှုသာလျှင် ထိုတစ်ဖက်သားကို ပိတိဖြစ်အောင် ပြုလုပ်နိုင်မည်ဟုသော အလွန် ခွဲစရာကောင်းသည့် စိတ်ယုတ်မာများ မွေးမြှေခဲ့သော် ထိုစိတ်ယုတ်မာ များနှင့် ထိုကဲ့တန်သည် ဆုံးရှုံးပျက်စီးခြင်းများကိုသာ ကျွန်ပ်တို့ အစဉ်ရရှိပေ လိမ့်မည်။

မည်သည့်အရာကို လိုချင်သောကြောင့် ဤကဲ့သို့ ပြောရသနည်းဟုသော မေးခွန်းကို မဖြေမနေရဟု ဆိုလျှင် လူတစ်ဖက်သားထံမှ တစ်စုတစ်ခုကို မမျှော်လင့်ဘဲနှင့် ထိုလူကို ပိတိဖြစ်အောင် လုပ်ပေးခဲ့ရသည်ဟု၍ မိမိကိုယ်ကို နှစ်သိမ့် ကျွန်ပ်စေလိုသော ဆန္ဒသည် ကျွန်ပ်အလိုရှိသောအရာပင် ဖြစ်ပါသည်ဟု ဖြေဆိုရမည် ဖြစ်၏။ ထိုသို့ ဆောင်ရွက်ခဲ့သည့်မှာ နှစ်ပရီဖွေ့ အတော်ကြာသော်လည်း ထိုသို့ ဆောင်ရွက်ရသည့်အတွက် ပိတိဖြစ်နေသော စိတ်တို့သည် ကျွန်ပ်တို့၏ ရင်တွင်း၌ ကိန်းအောင်းလျက်ရှိမည် ဖြစ်၏။

လူတို့၏ အပြုအမှုနှင့် စပ်လျှင်းလျှင် ရွှေနှင့်က်၍ အဖိုးတန်သော ဥပဒေတစ်ရုံ ရှိလေသည်။ ထိုဥပဒေကို လိုက်နာသရွှေကာလပတ်လုံး

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘယ်အခါမျှ ဘေးမတွေ.နိုင်ရုံသာမက ထိုသို့ လိုက်နာခြင်း
ဖြင့် အခြေအစုံ မီတ်သိုက်ဟပါများ၊ ခြင်း၊ ကာယသူခ စီတွေသူခ အစဉ်တိုးတက်
ခြင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံပေလိမ့်မည် ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ထိုဥပဒေကို ကျူးလွန်
ဖောက်ပျက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘေးတွေ.မည်မှာ မလွှတည်း။
ထိုဥပဒေသည် ‘တစ်ဖက်သားအား သူ.ကိုယ်ကို သူ အထင်ကြီးလေအောင်
အစဉ်လုပ်ပေးပါ’ပင် ဖြစ်လေသည်။ လူတို့တွင် ကိုယ်ကိုယ်ကို အထင်ကြီးလို
သော ဆန္ဒသည် အပြင်းဆုံးဆန္ဒဖြစ်သည်ဟု ပရော်ဖက်သာ ချွန် ဂျိမိက
ဆိုရှု မိမိအား တစ်ဖက်သား၏ အထင်ကြီးခြင်းကို ခဲလိုသော ဆန္ဒသည်
လူတို့တွင် အပြင်းဆုံးဆန္ဒဖြစ်လေသည်ဟု ပရော်ဖက်သာ ဝိလျှော့ဂိမ့်က
ဆိုသည်ဟုရှု အထက်တစ်နေရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့ ဖော်ပြခဲ့ဖူးလေပြီ။ ထိုပြင်လည်း
တိရှာ့သာန်များနှင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ ခြားနားခြင်း အကြောင်းရင်းသည် ထိုဆန္ဒပင်
ဖြစ်လေသည်ဟုရှုလည်း ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ဖော်ပြခဲ့ဖူးလေပြီ။ ကမ္မာကြီး၏
ယဉ်ကျေး သိမ်မွေ.မူသည်လည်း ထိုဆန္ဒအပေါ်၍ပင် မိုလျက်ရှိ၏။

ပညာရှိကြီးများသည် မိတ္ထဗေလ လုပ်နည်းများကို နှစ်ထောင်ပေါင်းများစွာ
ကပင် အစပြုရှု ကြေဆုံးကြရာ နောက်ဆုံး၌ နည်းကောင်းတစ်နည်းကိုသာ
တွေ.ရလေသည်။ ထိုနည်းသည် အသစ်အဆန်း မဟုတ်။ လူပေါ်စက
ပေါ်လျက်ရှိသော လက်ဟောင်းနည်းကြီးပင် ဖြစ်လေသည်။ နိုဂိုအက်စတား^၃
သည် နှစ်ပေါင်း သုံးထောင်ကျော်လောက်က မိုးကို ကိုကွယ်သော သူ၏
တပည့် ပရှန်လုပ်းများအား ထိနည်းကို သင်ခဲ့ဖူးလေသည်။ နှစ်ပေါင်း
နှစ်ထောင်လေးရာကျော်လောက်က ကွန်ဖူးမီးသည် တရာ်ပြည့်တွင် ထိနည်းကို
ဟောခဲ့ဖူးလေသည်။ တနိုးဂိုဏ်းကို တည်ထောင်ခဲ့သူ လာအိုမီး သည်လည်း
ဟန် တောင်ကြား၏တွင် သူ၏ တပည့် ဂိုဏ်းသားတို့အား ထိနည်းကိုပင်
ဟောပြောခဲ့ဖူးလေသည်။ ခရစ်မပေါ်မီ နှစ်ပေါင်းငါးရာကပင် မြတ်စွာဘုရား
သခင်သည် မရှုံးမအေသွေး ဤနည်းကို ဟောကြားတော်မူဖူးလေသည်။ ဟိန္ဒာ
ကျေမးစာအပ်များတွင်လည်း နှစ်ပေါင်း သုံးထောင်ကျော်လောက်ကစျေ ထိနည်း
ကို ရေးသားထားသည်ကို တွေ့ရရှု။ ယေရှုသည် နှစ်ပေါင်း တစ်ထောင်
ကိုးရာကျော်လောက်က ထိနည်းကိုပင် ဂျိမိုးယား^၄ တောင်ပေါ်၍ တစ်ဖက်

^၁ Zoroaster^၄ Valley of The Han^၂ Taoism^၅ Jesus^၃ Lao-Tse^၆ Judea

သားက သင့်အား အကြင်နည်းဖြင့် ပြုစသည်ကို သင်သည် အလိရှိအံ့။ ထိနည်းဖြင့် သင်သည် တစ်ဖက်သားကို ပြုစလေ့ဟူ၍ အကျဉ်းချုပ် ဟော ပြောဖူးလေသည်။

သင့်နှင့် တွေ့ဆုံးရသော သူများထဲမှ သင်သည် ထောက်ခံအားပေး ပြင်းကို အလိရှိစသည်မှာ မှန်၏။ သင်သည် သင့်နှင့်ထိုက်တန်သလောက် အချို့မှုမ်းကို ခံလိုစသည်မှာလည်း မှန်၏။ သင်နှင့်ဆိုင်သော နေရာတစ်ခိုက် တွင် သင့်ကိုယ်ကို သင် လူတွင်ကျယ်တစ်ဦး ပြစ်သည်ဟု အထင်ရောက်လို သည်မှာလည်း မှန်၏။ စိတ်ထဲကမပါဘဲနှင့် သင့်ကိုယ်ကိုသင် လူတွင်ကျယ် တစ်ဦး ပြစ်သည်ဟု အထင်ရောက်လိုစသည်မှာလည်း မှန်၏။ စိတ်ထဲကမပါ ဘဲနှင့် သင့်ကို ဓမ္မာက်ပင့်နေသော စကားများကို နားမထောင်ချင်ဘဲ အဟုတ်တကယ် ချီးကျျှေးသော စကားများကိုသာ သင်သည် နားထောင်ချင် သည်မှာလည်း မှန်ပေ၏။ သင်၏ စိတ်ဆွေများက ချားဆုံး ပြောဘိသက္ကာသို့ သင့်အပေါ်တွင် စိတ်ပါလက်ပါ ထောက်ခံ၍ ရက်ရက်ရောရော ချီးမွမ်းစေလို သည်မှာလည်း မှန်ပေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးလည်း ဤကုသိုလုပ် အလိရှိကြ ပေ၏။

သည်အတိုင်းမှန်လျှင် ခွဲနှင့်စက်၍ အဖိုးတန်သော ဤနည်းကို လိုက်နာဖြီးလျှင် အခြားသော သူများအား ကိုယ်ချင်းစာနာကြပါစို့။

မည်သည့်နေရာတွင် မည်သည့်အခါမျိုး၌ မည်ကဲသို့ စာနာရမည်နည်း ဟူသော မေးခွန်းကို မေးသည်ရှိသော် နေရာမရွေး အချိန်မရွေး စာနာပါဟု၍ ပြန်လည် ဖြေဆိုရပေလိမ့်မည်။

သက်သေပြပါအံ့၊ ရော်ယို စိတိုး၏ ၏ စုစုံမေးဇားကြားနှင့် အလုပ်လုပ် နေသော စာရေးထံ၌ ဟင်နရီ ဆူးတိန်း၏ ၏ အလုပ်ခန်းအမှတ်ကို ကျွန်ုပ်သည် တစ်ခါတုန်းက စုစုံများလေသည်။ ယုနာဖောင်းကို ကျေနသေသပ်စွာ ဝတ်ဆင် ထားသော ထိုစာရေးသည် သူ၏အလုပ်၌ ဂုဏ်ယူလျက် 'ဟင်နရီဆူးတိန်း' ၏ ထပ် အခန်းအမှတ် ၁၈၁၆' ဟူ၍ စကားသုံးလုံးကို နှစ်ခါပိုင်းပြီးလျှင် ကျေန ပိုသစ္ာ ကျွန်ုပ်၏ မေးခွန်းကို ပြန်လည် ဖြေကြားခြင်း ပြုလေသည်။

ထိုအဖြေကို ရလျှင် ရချင်း ကျွန်ုပ်သည် စာတ်လျေကားဆီသို့ ပေါ်သုတ်သုတ် လျောက်သွားပြီးမှ တစ်ဖန် ပြန်လည့်လာပြီးလျှင် 'စာရေးကြီး'

ဖြေပုဂ္ဂ ကျွန်တော် သိပ်ပြီးသဘောကျတယ်များ တိုတိုတိတုတ်နဲ့ ရှင်းလင်း
ပြတ်သားလိုက်တာ ဟန်မလုပ်ရဘဲနဲ့ မင်းသားကြီးလေပေါက်နေတာပဲ လူတိုင်း
မလုပ်နိုင်ဘူး'ဟု ထိုစာရေးအား ပြောပြ၏။

သု၏ မျက်နှာသည် စွဲငြုံလာပြီးလျှင် သူသည် အဘယ်ကြောင့်
ဤကဲ့သို့ ပြောရသည့်အကြောင်းကို ကျွန်ုပ်အား ပြန်၍ပြော၏။ အနည်းငယ်မျှ
သော ကျွန်ုပ်၏ စကားလုံးများသည် ထိုစာရေးအား သူ့ကိုယ်ကို အတော်
အထင်ကြီးသွားအောင် လုပ်ပေးခဲ့၏။ ဓာတ်လောကားနှင့် အပေါ်ထပ်သို့
တက်သွားစဉ် ထိနေ့နေ့လယ်က စိတ်ချမ်းသာလျက်ရှိသော လူဦးရေစာရင်း
တွင် ကျွန်ုပ်၏ ပယောကအားဖြင့် တစ်ဦး ထပ်၍ တိုးပေသည် ဟူသော
စိတ်ဓာတ်များသည် ကျွန်ုပ်၏ရင်တွင်း၌ တွေးဖွားပေါ်လျက်ရှိ၏။

နှစ်းရင်းဝန်ဖြစ်မှ ဤနည်းကို သုံးရမည်၊ သူငြေားကြီးဖြစ်မှ ဤနည်းကို
သုံးရမည် စသည်ဖြင့် အချိန် ရွှေးနေစရာ မလိုပါ။ နေ့စဉ်နေ့တိုင်းလိုပင်
ဤနည်းများကို အကျိုးရှိစွာ အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။

ဒုဒိဟရက် ထုတ်ပြပါအဲ။ အကယ်၍ ပျော်ပွဲစားရုံတစ်ခုတွင် သင်
မှာသော ၁၂ မျိုးကြော်ကို မယူခဲ့ဘဲ အာလူးကြော်ကို စားပွဲထိုးသည် ယူလာ
သောအခါ 'ဟာ အားနာစရာကြီး ဖြစ်နေပြီကွယ်၊ ကျူပ် မှာတာက ၁၂ မျိုး
ကြော်လေ၊ ပြန်ကြော်ရမှာ သိပ်ပြီး ပင်ပန်းနေမလား' စသည်ဖြင့်ပြောလျက်
'မပင်ပန်းပါဘူး'ဟု စားပွဲထိုးက ပြန်ပြောပေမည်။ ထိုနောက် သင်က သူ့ကို
အလေးကရပြုသောကြောင့် သင်လိုချင်သော အစာကို သူသည် ဝမ်းမြောက်
ဝမ်းသာစွာနှင့် အပင်ပန်းခဲ့၍ ပြုလုပ်ပေးလိမ့်မည်။

'ဒါကလေးကို ကျေးဇူးပြုပြီး တဆိတ် လုပ်ပေးစမ်းပါ'၊ 'လုပ်ရတာ
သိပ်ပင်ပန်းများ နေမလား'၊ 'အားနာပါရဲ့ကွယ်၊ သို့ပေမယ့်' 'ဘယ်လိုမှ
စိတ်မရှိနေနော်' 'ကျေးဇူးအထူးတင်ပါတယ်' စသော စကားလုံးကလေးများသည်
နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆက်သွယ်နေရသော အလုပ်ကိစ္စများတွင် အတော်တာသွား
လေသည်။ ထိုစကားများသည် လူယဉ်ကျေးတို့၏ လက္ခဏာများ ဖြစ်ကြသည်။

အမြား သက်သေတစ်ခုကို ကြည့်ကြိုးစုံ။ သင်သည် ဟောလ် ကိန်း^၃
ရေးသော ခရစ္စယန်း၊ ဒင်းမိစတား၊ မင်းခိုင်း^၄ ဝတ္ထုများကို ဖတ်ဖုံးရဲ့လား။
သို့ပေါင်းများစွာသော လူတို့သည် သူ၏ ဝွှေ့များကို ဖတ်ကြသည်။

သူသည် ပန်းပသမားတစ်ဦး၏ သားဖြစ်လေသည်။ ကျောင်းတွင် စ နှစ်ခန့် စာသင်ကြားမှုးသော်လည်း သူသေသေအခါ ကမ္ဘာပေါ်၍ စာရေးဆရာများ ထဲတွင် သူသည် ပစ္စည်းအချမ်းသာဆုံးဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရ၏။

သူ၏ အထွေးပွဲတိုကို အကျဉ်းချုပ်၍ ပြောပါအော့။

ဟော်လကိန်းသည် ကမ္ဘာဝါသနာပါ၍ ဒုန်းတိ ဂုဏ်အယ် ရိုက်တိုး ရေးသားသော ကမ္ဘာများအားလုံးကို အရကျက်လေသည်။ ထိမျှမကသေး။ ရိုက်တိ၏ ရေးပုံ သားပုံတိုကို ချီးကျူးထားသော စာတစ်ပုဒ်ကို ဟောပြာ ရန်အတွက် ရေးသားပြီးလျှင် ရိုက်တိုးထဲသို့ မိတ္တုတစ်စောင် ပို့လိုက်၏။ ရိုက်တိုးလည်း အလွန် အားရဝ်မြောက်ပေ၏။ ‘ငါ့ကို ဒါလောက် အထင် ကြီးတဲ့ သူငယ်ကလေးတစ်ဦးဟာ ကေန့်မျချု ဥက္ကလာတက်မြောက်ရမည်’ဟု ရိုက်တိုးသည် သူ့ကိုယ်ကို သူပြန်၍ ပြောကောင်း ပြောပေမည်။ များမကြာမိ ဟောလကိန်းကို လန်ဒန်သို့ လာရောက်ရန် ဖိတုကြားပြီးလျှင် သူ၏ အတွင်းရေးမှုးအဖြစ်ဖြင့် ခန့်ထားလိုက်၏။ ရိုက်တိုးနှင့် ဤကဲ့သို့ တွေ့ဆုံးခြင်းသည် ဟော်လကိန်း၏ နောင်ရေးကို တစ်မျိုးတစ်မည် ပြောင်းလဲစေခဲ့၏။ အကြောင်းမျကား ရိုက်တိုး၏ အတွင်းရေးမှုးအဖြစ်ဖြင့် နေစဉ် ထိအခါက နာမည်ကျော် စာရေးဆရာကြီးများနှင့် နေစဉ်နေ့တိုင်းလိုလိုပင် တွေ့နေရသော ကြောင့် ထိသူ၏ ကူညီ အားပေးချက်အရ ဝတ္ထုများကို ကြီးစား၍ ရေးသား ခဲ့ရာ နောက်ဆုံး၌ ဝတ္ထုရေးဆရာကြီးတစ်ယောက် အဖြစ်ဖြင့် ကမ္ဘာပေါ်တွင် ထင်ပေါ်ကျော်ကြားခဲ့လေသည်။

ကမ္ဘာအရပ်ရပ်မှ အက်လန်သို့လာသော ခရီးသည်များသည် ဂရီးဗား ရဲတိုက်း ခေါ် ဟောလကိန်း၏ အီမာသို့ သွားရောက်လည်ပတ်ကြလေသည်။ သူ အနိစ္စရောက်သီးသာအား ဒေါ်လာငွေ့၂ သုန်းခွဲလောက် ကျော်ရစ်ခဲ့လေသည်။ အကယ်၍သာ ထင်ပေါ်ကျော်ကြားလျက်ရှိသော လူကြီးတစ်ဦးထဲသို့ ချီးကျူးသော စာတစ်စောင်ကို ရေးသားပေးပို့ခြင်း မပြုခဲ့လျှင် ဟော်လကိန်းသည် ယခုကဲ့သို့ ထင်ပေါ်ကျော်ကြားသော ဝတ္ထုရေးဆရာကြီးတစ်ဦးအဖြစ်သို့ ရောက်ချင်မှ ရောက်ပေလိမ့်မည်။

ဝမ်းထမု လိုက်လိုက်လုံလုံ ချီးမွမ်းခြင်း၏ အကျိုးအာနိသင်သည် ဤမျှုးကြီးပေ၏။

ရိုက်တီးသည် သူ.ကိုယ်ကို ထင်ပေါ်သော စာရေးဆရာတွေ့ဟု အထင်ကြီးလေသည်။ ဤကဲ့သို့ အထင်ကြီးခြင်းသည် အထူးအဆန်းမဟုတ်။ လူတစ်ကိုယ် ထင်တစ်လုံးရှိခြား ဓမ္မတာပင် ဖြစ်ပေသည်။

မည်သည့်လူမျိုးမဆို သည်အတိုင်းပင် ဖြစ်၏။

သင့်ကိုယ်ကို ဂျပန်လူမျိုးထက် မြင့်မြတ်သည်ဟု အထင်ကြီးပါသလား။ အမှန်စင်စစ်မှာ ဂျပန်လူမျိုးကလည်း သင့်ထက် အဆပေါင်းများစွာ မြင့်မြတ် သည်ဟု သူ.လူမျိုးကို အထင်ရောက်မည် ဖြစ်၏။ ရှေးဆန်သော ဂျပန်တစ်ညီး သည် မျက်နှာဖြူတစ်ညီး ဂျပန်မတစ်ညီးနှင့် တွဲ၍ ကနေသည်မြင်လျင် အလွန် ဒေါသထွက်၏။

သင့်ကိုယ်ကို ဟိန္ဒြာလူမျိုးထက် မြင့်မြတ်သည်ဟု အထင်ကြီးပါသလား။ ဤကဲ့သို့ အထင်ကြီးလိုလျင် သင့်သဘောအတိုင်း ကြီးနိုင်၏။ သို့ရာတွင် သင့်ကိုယ်ရိပ်ကျပြီးသော အစာကို ဟိန္ဒြာတို့သည် စားဖို့ဝေးစွာ လက်များနှင့်ပင် တို့မည် မဟုတ်ပေ။

အက်စကိုးမိုး လူမျိုးတို့ထက် သင့်ကိုယ်ကို မြင့်မြတ်သည်ဟု အထင်ကြီးလိုလျင်လည်း သင့်သဘောအတိုင်းပေါ့။ သို့ရာတွင် အက်စကိုးမိုးတစ်ညီးသည် သင့်အပေါ်တွင် မည်ကဲ့သို့ သဘောထားသည်ကို သင်သိပါ၏ လော့။ အက်စကိုးမိုး လူမျိုးထဲတွင် အလုပ် မလုပ်ချင်သော လူဗုံလချာ လူ ပေါ်ကြော်များ ရှိကြလေသည်။ ထိုသူ့များကို အက်စကိုးမိုးတို့က 'မျက်နှာဖြူများ'ဟု၍ အလွန်အလွန် ရှုတ်ချသော အနေနှင့် ခေါ်ဝေါကြလေသည်။

တိုင်းပြည်တစ်ပြည်သည် အမြားတိုင်းပြည်များထက် မြင့်မြတ်သည်ဟု ကိုယ်ပြည်ကို ကိုယ်ထင်ကြ၏။ ဤကဲ့သို့ အထင်ကြီးခြင်းသည် မျိုးချစ်စိတ် ဓာတ်များကို ရင်သနစေသည်ဖြစ်ရာ ထိုမှတစ်ဖော် စစ်ပွဲများ ဖြစ်ပွားရလေသည်။

အမှန်မှာ သင်နှင့်တွေ့သမျှသော လူတိုင်းသည် သူ.ကိုယ်ကိုသူ တစ်နည်းနည်းနှင့် အထင်ကြီးလျက် ရှိသည်ဖြစ်ရာ ထိုသူ.ကို သင့်ဘက်ပါအောင် ဆွဲနိုင်သော အညာသည် သူ.ကိုယ်ကို အထင်ကြီးနေသော ထိုလူ၏ အလိုကို စိတ်ရောကိုယ်ပါ ဖြည့်ပေးရန်ပင် ဖြစ်လေသည်။

ကျွန်ုပ်နှင့် တွေ့သမျှသော လူတိုင်းသည် ကျွန်ုပ်ထက် သာသည်ဟု အမှတ်ထားသဖြင့် ထိုလူအကြောင်းကို ကျွန်ုပ် သိရသည်ဟု၍ အီမာဆန် ပြောသော စကားကို သတိရလိုက်ပါ။

သို့ရာတွင် ပညာ တစ်ချေးသားမျှ မရှိသောသူများသည် မိမိတို၏ မာနများကို နိမ့်ချုခြင်းမပြုဘဲ အလွန်မသတိစရာကောင်းသော စကားများကို ဖောင်လောက်အောင် ပြောကြားလျက်ရှိသည်မှာ အလွန် ဝမ်းနည်းစရာ ကောင်းလှပေသည်။

ထိုကဲ့သို့သော လူမျိုးကို အာဏာကလေး လက်တစ်ဆပ်မျှရသည်နှင့် နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်ကို အစိုးရသော သိကြားမင်းနှင့် အန်တုဖက်ပြီးမည်ဟု ကြိုးစိုးပါးသောသူများဟု ရှိတ်စပ်ပါယား^၃ က ခေါ်ထားလေသည်။

ကျွန်ုပ်၏ တပည့်သုံးဦးသည် ဤအခန်းတွင်ပါသော နည်းများကို အသုံးပြုသဖြင့် မည်ကဲ့သို့သော အကျိုးထူးများ ရရှိခဲ့သည်ကို ပြောပြုပါအဲ။ ကွန်းနက်တိကပ်၌ မြို့မူ ရွှေ၊ နောက်တစ်ဦးအကြောင်းကို စတင်၍ ပြောပါအဲ။ သူ၏ နာမည်ကို ဖော်မပြုပါနှင့်ဟု တောင်းပန်ထားသောကြောင့် သူကို မစွဲတာအား ဟန္တျုပင် ခေါ်ကြပါစို့။

ထိုရွှေနေကြီးသည် ကျွန်ုပ်၏ အတန်းတွင် လာရောက်သင်ကြားပြီး နောက် များမကြာမိတွင် သူ့မိန်းမ၏ အဒေါ်ကြီးတစ်ဦးဆိုသုံး သူ့မိန်းမနှင့် အတူတူ မော်တော်ကားစီး၍ သွားကြ၏။ အဒေါ်ကြီး၏ အီမံသုံးရောက်သော အခါ သူ၏ မိန်းမသည် အဒေါ်ကြီးနှင့် စကားပြောနေရန် သူ့ကို ထားခဲ့ပြီးလျှင် အခြားအော်မျိုးများရှိရာတို့ ထွက်သွားလေသည်။ မိတ္တာလနည်းများကို သင်ကြားလာခဲ့ပြီးနောက် မည်သူ့ကိုမျှ မစမ်းခဲ့ရသေးပေရာ ထိုအဒေါ်ကြီးကို စမ်း၍ ကြည့်မည်ဟု စိတ်ပိုင်းလိုက်၏။ ထိုကြောင့် စိတ်ရောကိုယ်ပါ ချိုးမွမ်းနိုင်မည့် အရာတော်ခုကို တွေ့လိုတွေ့ကြား သူသည် အီမံတွင်း၌ ဟိုဟိုဖြိုးကြည့်လေသည်။

‘ကြီးတော် ဒီအီမံကြီးကို ၁၈၉၀ ပြည့်နှစ်က ဆောက်တယ် မဟုတ်လား’

‘အေး ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီနှစ်မှာပဲ ဆောက်တယ်’

‘ဒီအီမံကြီးကိုမြင်ရတော့ ကျွန်းတော့ကို မွေးတဲ့အီမံကို သွားပြီး သတိရ တယ်၊ ကြည့်လိုလဲလှတယ်၊ ခိုင်လဲခိုင် ကျယ်လ သိပ်ကျယ်တာပဲ၊ ဒီလိုအီမံမျိုးကို ခုလွှေ့ မဆောက်ကြတော့ဘူး၊ ကြီးတော်ကြီး၊’

‘အေး ဟုတ်တယ်၊ လှင်ယောက်တွေဟာ အီမံလှလှကို ဆောက်ရမှန်း မသိ ကြဘူး၊ သူတို့ဆောက်တာက အီမံသေးသေးကလေး ဆောက်ပြီး အီမံမှာ

၁။ Shakespeare

၂။ Connecticut

၃။ Mr. R.

နားမနေသဲ မော်တော်ကားတစ်စီးနဲ့ ထွက်နေကြတာပဲ၊ ဒီအိမ်ကို မင်္ဂလားကြီးနဲ့
ကြီးတော်တို့ နှစ်ပေါင်း အတော်ကြာကြာ စိတ်ကျးပြီးမှ ဆောက်တာကွယ့်၊
ဘယ်စိသုကာတစ်ယောက်ကိုဖျော် မရားပါဘူး။

ထိနောက် အခေါ်ကြီးသည် သူ့ကို အိမ်တွင် အိမ်ပြင် လျှောက်၍
ပြလေသည်။ ထိအော်ကြီးသည် တစ်သာက်လုံး၊ အမြတ်တန်း စွောင်းလာခဲ့
သော ပေါ်စလေ လျှောစောင်များ။ ရှုံးကျသော အက်လိပ် လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်
များ၊ ကရာတ်လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်များ၊ ပြင်သစ်ကုလားထိုင်နှင့် ခုတင်များ၊
အီတာလျုံ ပန်းချိကားများ၊ ပြင်သစ်ရဲဟိုက်ကြီးတစ်ခုအတွင်းတွင် အသုံးပြုခဲ့
ဖူးသော ပိုးခန်းဆီးစများကိုလည်း ထုတ်၍ပြသရာ ကျွန်ုတော်သည် တစ်ခုပြီး
တစ်ခု ကိုင်တွယ် ချီးမွမ်းလေသည်။

အိမ်တွင်းတွင် နှဲသောအခါ မော်တော်ကားရုံသို့ ကျွန်ုတော့ကို
ခေါ်သွားပါသည်။ မော်တော်ကားရုံထဲတွင် တုံးများပေါ်၍တင်ထားသော ပက္ခတ်
မော်တော်ကားကြီးတစ်စင်းကို တွေ့ရပါသည်။

‘မင်္ဂလားကြီး မဆုံးမိကေးလေးတွင် ဒီကားကို ဝယ်သွားတယ်၊ သူ ဆုံးပြီး
ကတည်းက ကြီးတော်လဲ ဒီကားကို တစ်ခါမှ မစီးဘူး၊ မင့်ကို ဒီကားပေးမယ်’

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ကြီးတော်၊ သို့ပေမယ့် ကျွန်ုတော် လက်ခံလို့
ဖြစ်ပါမလေား၊ ကျွန်ုတော်က ဘာမဆိုင် ဉာဏ်ဆိုင်ဘဲနဲ့ ဒီကားကို ဝင်ပြီး
ယူတယ်ဆိုတော့ ကြီးတော်ရဲ့ တူရင်း တူမရင်းတွေ့ကိုလဲ ထောက်ထားဖို့
ရှိသေးတယ် ကြီးတော်ရဲ့’

‘ဒင်းတို့ကို ဂရုံးနိုင်မနေပါနဲ့ကွား ငါသေရင် ဒီကားကို သူတို့ရမှာပဲ
ဆိုပြီး စောင့်နေကြတယ်လေ၊ ဒင်းတို့ကိုတော့ မပေးဘူး၊ မင်းပဲ ယူသွား
ပေတော့’

‘သူတို့ကို မပေးချင်ရင် တစ်ပတ်ရှစ်ကားများ ဝယ်တဲ့သူကို ရောင်းနိုင်
သားပဲ ကြီးတော်ရဲ့’

‘မလုပ်ပါနဲ့ မောင်ရင်ရယ်၊ ဒီကားကို သူစိမ်းတွေ စီးနေတာ
မကြည့်ရက်ပါဘူးကွယ်၊ မင်းပဲ ယူသွားပါ’

ထိသုလည်း ထိမော်တော်ကားကို ယူရမည်နီးသောကြာင့် လူညွှေပတ်
ပြောသော်လည်း မရပေါ်။ စွဲတွင်းပြန်လျှင် အခေါ်ကြီး စိတ်ဆုံးရုံသာ
ရှိတော့မည် ဖြစ်၏။

အီမဲ့ကြီး တစ်အိမ်ထဲတွင် ပစ္စည်းများနှင့် ပြည့်စုလျက် ရှိသော်လည်း
ထိအိမဲ့ကြီးနှင့် ထိပစ္စည်းများကို စိတ်ပါလက်ပါ ချီးမှမဲ့မည့်သူ တစ်ဦး
လိုလျက် ရှိလေသည်။ အဒေါ်ကြီးသည် ငယ်ရွယ်စဉ်က အလွန်လှပ၍ ပိုးပန်း
သူ အတော်များခဲ့၏။ ဤအိမဲ့ကြီးကို ဆောက်လုပ်ပြီးနောက် အလှဆင်ရန်
အတွက် ဥရောပတိက်မှ ပစ္စည်း အမြောက်အမြား မှာယူ၍ မှမဲ့မဲ့ ခြယ်လှယ်
ခဲ့၏။ ယောကျားဆုံးပြီးသည့်နောက် မိမိအိမဲ့ကြီးနှင့် မိမိသာ ကျွန်ရစ်ခဲ့၍၍
သူ.ကို နှစ်သိမ့် ပြဖေဖျက်မည့်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မပေါ်ပါက်ခဲ့ပေ။
ထိုကြောင့် သူ.ကို ဖျော်ဖြေမည့်သူတစ်ဦး ပေါ်ပါက်လာသောအခါ ကျေးဇူး
တင်မဆုံးသောအနေနှင့် ပက္ခတ်မော်တော်ကားကိုပင် လက်ဆောင်ပေးလေသည်။

အမြား တပည့်တစ်ဦး၏ အကြောင်းကို ကြည့်ကြိုးစိုး။ နယူးယောက်မြို့၌
လူဝစ်နှင့် ဗယ်လင်တိုင်း အလုပ်တိုက်၏ တိုက်အပ်ဖြစ်သော ဒေါ်နယ် အင်
မက်မဟွန်း သည် သူ၏ အဖြစ်အပျက်ကို အောက်ပါအတိုင်း ပြန်၍
ပြောလေသည်။

မိတ္တာပလိုင်းကာ နည်းများကို သင်ကြားပြီးနောက် များမကြာမဲ့ နာမည်
ကျော် တရားသူကြီးတစ်ဦး၏ အီမဲ့ဝင်းခြေကို ပြပြင်ပေးရန် ကျွန်တော် သွား
ရောက်ရပါသည်။ တရားသူကြီးသည် ဘယ်နေရာတွင် ဘာပင်စိုက်ချင်သည်
စသည်ဖြင့် ပြောကြားရန် ကျွန်တော်ရှိရာသို့ လာပါသည်။

‘မင်းကြီးရဲ့ ခွေးတွေက တယ်လှပါကလား၊ မက်ဒီဆန် စကွဲယား
ဂါးဒင်း၊ မှာ ကျင်းပဟဲ ခွေးအလှပြိုင်ပွဲမှာ နှစ်စဉ်လိုလို ဆုတွေရတယ်လို့
ကြားဖူးပါတယ်’

ကျွန်တော်၏ စကားများသည် ထိုမင်းကြီးအား နှစ်သိမ့်စေသည်မှာ
အလွန် ထင်ရှားလျှိုက် ရှိပါသည်။

‘ဟုတ်တယ်၊ ကျျပ်ခွေးတွေနဲ့ ကျျပ်ဖြင့် ပျော်နေတာပဲ၊ ခွေးတွေထားတဲ့
နေရာကို လိုက်ပြီးကြည့်ပါလား’

ရရှိသောခုများနှင့် ခွေးများထားသောနေရာကို တစ်နာရီလောက်
ကြာအောင် လျှောက်၍ပြပြီးလျှင် ခွေးများသည် အဘယ်ကြောင့် ထိမျှလှရ
သည်ကို ရှင်းပြပြန်ပါသည်။

နောက်ဆုံးတွင် ကျွန်တော်ဘက်သို့လည်ပြီး 'မောင့်မှာ သားယောကျား
ကလေးများ ရှိသလား'

'ဟုတ်ကဲ့၊ ရှိပါတယ'

'ခွဲးကလေးတစ်ကောင်ကို လိုချင်မှာပေါ့'

'ဟုတ်ကဲ့၊ ခွဲးကလေးရရင် သိပ်ဝမ်းသာပါလိမ့်မယ'

'ကောင်းပြီ၊ ခွဲးကလေးတစ်ကောင်ကို ပေးလိုက်မယ' ဟု တရားသူကြီး

က ပြောလေသည်။

ထိုနောက် ခွဲးကလေးကို မည်ကဲ့သို့ အစာကျွေးမှုမည်ကို လျောက်၍
ပြောပြုပြီးနောက် ကျွန်တော် မော်သွားမည်ကိုစိုးသောကြောင့် စက္ခာတစ်ရွက်
ပေါ်တွင် ခွဲးမွေးနည်း နိသွေးသည်းကို ကိုယ်တိုင် လက်နှိပ်စက်ဖြင့် ရိုက်နှိပ်ပေး
ပြန်ပါသည်။ သူဝါသနာပါသည် အရာနှင့် သူ၏ အောင်မြင်မှာများကို စိတ်ပါ
လက်ပါ ချီးမွမ်းမိသည်နှင့် တရားသူကြီးသည် သူ၏ အလွန်အဖိုးထိုက်တန်သော
အချိန်များမှ ကျွန်တော်အတွက် တစ်နာရီကျော်ကျော် ဖြန်းရုံသာမက ဒေါ်လာ
တစ်ရာကျော်တန်သော ခွဲးကလေးတစ်ကောင်ကိုလည်း ကျွန်တော်အား
လက်ဆောင်ပေးလိုက်ပါသေးသည်။

ရုပ်ရှင် ရိုက်ကူးရန်အတွက် ကော်ပြားကို ထွင်ခဲ့သူ ရော့ အီစမန်း^၁
သည် ဒေါ်လာ သန်းပေါင်း တစ်ရာကျော်လောက် စုစု၍ ကဗျာပေါ်တွင်
အကျော်ကြားဆုံးသော ကုန်သည်တစ်ဦးအပြစ်သို့ ရောက်ခဲ့လေသည်။ ထိုမျှ
အလုပ်အကိုင်ကြီးများကို လုပ်ကိုင်နေသောသူပင် ဖြစ်လင့်ကစား သင်နှင့်
ကျွန်ပို့တိုကဲ့သို့ အချိုးမွမ်းကို ခံယူလိုပေသေး၏။

သက်သေထုတ်၍ ပြပါအံ့၊ နှစ်ပေါင်း အတော်ကြာလောက်က အီစမန်း
သည် ရိုချက်စတား^၂ နှိုးတွင် အီစမန်း တူရိယာကျောင်း^၃ တစ်ကျောင်းနှင့်
သူ၏ မိခင်ကြီးကို အုပ်တရဖြစ်စေရန် ကိုလုပ်ဖော်၊ ရုကြီးတစ်ရုကို
ဆောက်လုပ်လေသည်။ နယူးယောက်နှိုးရှိ ကုလားထိုင် ကုမ္ပဏီတစ်ခု၏
မန်နေဂျာ ရှိမ်း အက်ဒ်ဆန်း သည် အထက်ပါ တူရိယာကျောင်းနှင့် ရုကြီး
အတွက် ကုလားထိုင်များကို ရောင်းလို၏။ ထိုကြောင့် ထိုအဆောက်အအုံများ
ကို ကြီးကြပ်ဆောက်လုပ်နေသော ပိဿာကာတုသို့ မစွဲတာ အီစမန်းနှင့် တွေ့လို

၁။ George Eastman

၄။ Kilbourn Hall

၂။ Rochester

၅။ James Adamson

၃။ Eastman School of Music

ကြောင်း တယ်လိဖန်းနှင့် လူမဲး၍ ပြောလေသည်။ ချိန်းသည့်နေ့သို့ ရောက် သောအခါ ပိဿာနှင့် မစွဲတာ အက်ဒမ်ဆန်တို့သည် ရှေးဦးဘာ တွေ့ဆုံးကြ ရာတွင် ပိဿာကဗျာ 'မိတ်ဆွေ၊ ခင်ဗျား၊ ကုလားထိုင် ရောင်းချင်တယ် မဟုတ် လား။ အင်း- ခုကတည်းကပြောထားမနော်၊ အဘိုးကြီးက သိပ်ပြီး စနစ်ကြီး တယ်၊ အလုပ်လဲ သိပ်ရှုပ်တယ်၊ ပြီးတော့ ခင်ဗျား ပြောစရာရှိတာ မြန်မြို့ ပြောပြီးထွက်၊ ငါးမိနစ်ထက် ပိုပြီးကြောရင် ခင်ဗျားကုလားထိုင်တွေ တစ်လုံးမှ ရောင်းရမှာ မဟုတ်ဘူး'ဟု မစွဲတာ အက်ဒမ်ဆန်ကို သတိပေးလေသည်။

မစွဲတာ အက်ဒမ်ဆန်လည်း ကောင်းပါပြီဟု ဝန်ခံ၏။

မစွဲတာ အက်ဒမ်ဆန်လည်း အခန်းဟွှန်းသို့ ဝင်သွားသောအခါ မစွဲတာအီစမန်းသည် ကုန်း၍ စာရေးနေသည်ကို တွေ့ရ၏။ မစွဲတာ အက်ဒမ်ဆန်တို့ ဝင်လာသည်ကို သိသောအခါ တပ်ထားသောမျက်မှန်ကို ချုတ်ပြီးလျင် 'ကဲ လူကြီးမင်းခင်ဗျား၊ ကျွန်ုတ်ဘာများ ကူညီရန်ရှိပါသလဲ'ဟု မေး၏။

ပိဿာသည် မစွဲတာ အက်ဒမ်ဆန်နှင့် မစွဲတာ အီစမန်းတို့ကို မိတ်ဖွဲ့ပေးပြီးနောက် မစွဲတာ အက်ဒမ်ဆန်က စ၍

'မစွဲတာ အီစမန်းခင်ဗျား၊ အပြင်မှာ ကျွန်ုတ်ဘာတို့ ထိုင်ပြီး စောင့်နေ တုန်းက ဒီအလုပ်ရုံးခန်းကိုကြည့်ပြီး ဒီလိုအခန်းမျိုးနဲ့များ အလုပ် လုပ်ရရင် ဘယ့်လောက် ကောင်းမလဲလို့ ချီးမွမ်းနေပါတယ်၊ အဆောက်အအုံတွေကို ကုလားထိုင်တွေ လိုက်ပြီး ရောင်းခဲ့တာ များလုပ်ပြီ၊ ခုလောက်လုတဲ့ ရုံးခန်းမျိုးကို ကျွန်ုတ်ဘာတွေ တစ်ခါမျှ မတွေ့ဖူးသေးဘူး'

ဟု မစွဲတာ အီစမန်းကို ပြောလေသည်။

'ဆောက်ပြီးကာစတော့ ကျူပ်အခန်းကို ကြည့်ပြီး သောကျေနေနိုင် ပါသေးရဲ့၊ ခုများဖြင့် အလုပ်တွေက များလွန်းလို့ အခန်းကို ကြည့်ဖို့တောင် မဲမဲနေတာ ကြောလှပြီ၊ ခု မစွဲတာ အက်ဒမ်ဆန် ပြောတော့မှပဲ သတိရပေ တော့တယ်'

မစွဲဘာအက်ဒမ်ဆန်သည် ထိုင်ရာမှ သစ်သားနှင့် တစ်ဘက်ဆီသို့ ထသွား၍ 'ဒီအသားဟာ အက်လိပ်အုတ်' မဟုတ်လား။ အီတာလျှော်အုတ်နဲ့

နည်းနည်းတော့ ကွာတယ်'ဟု အလွန်သောကျသော အမူအရာဖြင့် ချီးကျူးမှု
လေသည်။

'ဟုတ်တယ်၊ ဒီအသားကို အက်လန်က မှာယူရတယ်၊ သစ်သားကောင်း
တွေကို နားလည်တဲ့ မိတ်ဆွေတစ်ဦးက ရွှေးပေးတယ်'

ထိုနောက် မစွဲတာ အီစမန်းသည် အက်ဒမ်ဆန်ကို အလုပ်ခန်းအတွင်းရှိ
သူကိုယ်တိုင် စီမံဆောက်လုပ်ထားသော လက်ရာတို့ကို ပြသ၏။

အခန်းတွင်း၌ လူညွှန်ကြည့်ရှုနေစဉ် ပြတင်းပါက်တစ်ခုနားသို့
ရောက်သောအခါ ခေတ္တရပ်နား၍ ရှိချက်စတား ယုနားလာစိတ်၊ ပြည်သူ့ဆေးရုံ
ကြီး၊ သဘာဝဓမ္မဆေးရုံကြီး၊ မရှိနှစ်းပါးသူများ တည်းခိုရန်အိမ်၊ ကလေး
သူငယ်များအတွက် ဆေးရုံ စသော လူအများကောင်းစားရေးအတွက် သူ
ကိုယ်တိုင် ထောက်ပုံထားရသော အဆောက်အအုံကြီးများကို မစွဲတာ အီစမန်း
သည် အက်ဒမ်ဆန်သို့ လက်ညွှုးထိုး၍ ပြသလျက်ရှိ၏။ အတိဒုက္ခရောက်နေ့
သူများ ချမ်းသာရန်အတွက် ဥစ္စာပစ္စည်းများကို လူခါန်းရှုံး အီစမန်း၏
စိတ်ကူးယဉ်ပုံကို မစွဲတာ အက်ဒမ်ဆန်သည် နှစ်နှစ်ကာကာ ချီးကျူးလျက်
ရှိ၏။ ဤသို့ ပြောနေစဉ် အက်လိပ်တစ်ယောက်ထဲမှ ဝယ်ယူလိုက်သော
သု၏ ပထမဆုံး လက်ကိုင်ကင်မရာ၊ ကလေးကို မှန်ဘိရိတစ်ခုထဲမှ ထွက်၍
ပြလေသည်။

ကိုယ်ပိုင် အလုပ်တစ်ခုဖြစ်လေအောင် ငယ်စဉ်က မည်ကဲ့သို့ ကိုယ်ချုံး
ကိုယ်ချွှေ့ခဲ့ရကြောင်းကို မစွဲတာ အက်ဒမ်ဆန်က လျောက်၍မေးရာ ငယ်စဉ်က
သူသည် အလွန်ဆင်းရဲ့ခဲ့ရကြောင်း၊ သု၏ မိခင်အုံ မူဆိုးမကြီးမှာ ထမင်းဆိုင်
ကလေး ဖွင့်ခဲ့ရ၍ သူသည် တစ်နွေးလျှင် ဒေါ်လာဝက်လောက်နှင့် စာရေးကလေး
အလုပ်ကို ဝင်ရှုံးလုပ်ခဲ့ရကြောင်း၊ မိခင်အုံကြီးသည် အလုပ်လုပ်ရသည်အတွက်
ပင်ပန်းပြီး သေသားမှာစိုးသဖြင့် သားအမိန့်ယောက်အတွက် လုံလုံလောက်
လောက် စားသောက်နှင့်ဖို့ကိုဆောင်ရွက် သူတစ်ဦးတည်းကြီးစား၍ ရှာဖွေရန်
သန္တ္တာန်ချုပ် အလုံးစုတို့ကို စိတ်ပါလက်ပါ ပြောပြရှာ၏။ ထိုနောက် ရပ်ရှင်
ကား ရှိက်ကူးသည့် ကော်ပြားကို မည်ကဲ့သို့ ကြေဖန်၍ လုပ်ခဲ့သည့်အကြောင်းကို
ဖော်မြန်း၍ အီစမန်း ပြောနေစဉ် မစွဲတာ အက်ဒမ်ဆန်သည် စုံစိုက်၍
နားထောင်နေလေသည်။ မစွဲတာ အီစမန်းသည်လည်း ထိုလုပ်ငန်းကို ထမြောက်

အောင်မြင်ရန် ဖြေးစားရာ၌ အလုပ်ခန်းထဲတွင် မည်ကဲသို့ တစ်နေ့လုံး
တစ်ညာလုံး အလုပ်လုပ်ခဲ့ရပဲ၊ ဤသို့ အလုပ်လုပ်စဉ် ဓာတ်ခဲများ အရည်ပျော်
အောင် ဆေးစိမ်၍ထားရနိုက် မူးရှုသာ မူးရပဲ၊ တစ်ခါတစ်ရဲ ဝတ်ထား
သော အဝတ်အားများကို မလဲနိုင်ဘဲ အိပ်လျှင်လည်း ထိအဝတ် အလုပ်လုပ်
လျှင်လည်း ထိအဝတ်ဖြင့် တစ်ဆက်တည်း ၂၂ နာရီမျှ နေခဲ့ရပုံတိုကို စိကာ
ပတ်ကို ရွှင်ခွင်လန်းလန်း ပြောပြလေသည်။

အက်ဒမ်းဆန်သည် မစွဲတာ အီစမန်းအခန်းတွင်းသို့ ဝင်သွားစဉ်က
နံနက် ၁၀ နာရီနှင့် ၁၅ မိနစ်သာ ရှိသေး၏။ အခန်းတွင်းသို့ မဝင်မိ
ပိသုကာက အက်ဒမ်းဆန်ကို ငါးမိနစ်ထက်ပို၍ စကားမပြောပါနှင့်ဟု သတိ
ပေးလိုက်၏။ သို့ရာတွင် ၁၂ နာရီခွဲသော်လည်း အက်ဒမ်းဆန်နှင့် အီစမန်း
တို့သည် စကားလက်ဆုံးကျလျက်ပင် ရှိကြသေး၏။

သို့ဖြင့် နောက်ဆုံးတွင် အီစမန်းသည် အက်ဒမ်းဆန်ဘက်သို့လှည့်၍
'အရင်တစ်ခေါက်က ဂျာန်ပြည်ကို ကျွန်ုတော် ရောက်ခဲ့တုန်းက ကုလားထိုင်
၄-၅ လုံးလောက် ဝယ်ခဲ့ပြီး ကျွန်ုတော်အီမံရဲ့ အီမံရေးခန်းများထားတယ်။
နေပါလိုက်ပါရဲ့ ဆေးတွေကွာကုန်တာနဲ့ မနေ့က ဖြောကို ရောင်တင်ဆိတ်ပုလင်း
သွားထုပ်ပြီး ကျွန်ုတော်ဟာ ကျွန်ုတော် ဆေးသုတေသနားလိုက်တယ်။ ကျွန်ုတော်
ဆေးဘယ်လောက်သုတေတတ်တယ်ဆိုတာကို ခင်ဗျား ကြည့်မလား၊ ကဲ
ကျွန်ုတော် အီမံများ နေ့လယ်စာ လိုက်ပြီး စားလှည့်ဗျာ၊ နေ့လယ်စာစားပြီး
တော့ ကျွန်ုတော် ဆေးသုတေသနားတဲ့ ကုလားထိုင်တွေကို ကြည့်ရအောင်' ဟု
ဆက်၍ ပြောလေသည်။

နေ့လယ်စာ စားသောက်ပြီးနောက် မစွဲတာ အီစမန်းသည် အက်ဒမ်း
ဆန်သို့ ဂျာန်ပြည်မှ သူဝယ်ယူလာသော ကုလားထိုင်များကို ပြလေသည်။
ထိုကုလားထိုင်များသည် တစ်လုံးလျှင် တစ်ဒေါ်လာခွဲလောက်ပင် မတန်ချေး။
သို့ရာတွင် ဒေါ်လာ သန်းပေါင်းတစ်စာရာကျော်မျှ ချမ်းသာသော မစွဲတာ
အီစမန်းသည် ထိုကုလားထိုင်များပေါ်တွင် ရှာတ်ယူလျက် ရှိလေသည်။
အကြောင်းမျကား ထိုကုလားထိုင်များကို သူကိုယ်တိုင် ဆေးသုတေသနားသော
ကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည်။

မစွဲတာ အီစမန်း ဆောက်လုပ်သော အဆောက်အအုပ်စုအတွက်
မှာယူသော ကုလားထိုင်ပိုးသည် ဒေါ်လာငွေ ၉၀၀၀၀ မျှ ရှိလေသည်။ ထို့
ကုလားထိုင်များကို မသုတေသနတဲ့ ဝယ်ယူမည်ဟု သင် ထင်ပါသနည်း။

ထိအချိန်မှစ၍ မစွဲတာ အီစမန်း အနိစ္စရောက်သည့်နောက်တိုင်အောင် ထိသုန္တစ်ဦးသည် မိတ်ဆွေရင်းချာများ ဖြစ်ကြလေသည်။

တစ်ပေါ်သားအား ဤကုသိုလ် လိုက်လိုက်လွှဲလွှဲ ချီးမွမ်းသောနည်းကို သင်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘယ်နေရာတွင် အသုံးပြုရမည့်နည်း။ ထိနည်းကို သင်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ အီမာရှားတွင် အဘယ်ကြောင့် အသုံးမပြုရသေးသနည်း။ ထိနည်းများကို အသုံးပြုရန် အီမာထက် ပို၍လိုအပ်သော နေရာသည် အမြား၌ မရှိသော်လည်း သင်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ထိနည်းများကို အီမာတွင် လျှပ်လျှော့၍ ထားတတ်ကြသည်။ သင်၏ နောက်သော အရည်အချင်းအချို့ ရှိပေလိမ့်မည်။ ဤကုသိုလ်မှ မရှိပါလျှင် သင်သည် ထိမိန်းမကို လက်ထပ်ခဲ့မည် မဟုတ်။ သို့ရာတွင် သင်၏ နောက်သော အရည်အချင်းအချို့ ရှိပေလိမ့်မည်။ ဘယ်နှစ်ကြိုးများ ချီးမွမ်းယူယူးပါသလဲ။ စဉ်းစားပြီး ဖြေစစ်ပါ။ ဘယ်နှစ်ကြိုးများ ချီးမွမ်းယူယူးသလဲ ဆိုတာ။

လွန်ခဲ့သော နှစ်အနည်းငယ်ခန်းက နယ်းဘရန်းစဝစ်း နယ်ရှိ မိရာမိချို့ မြစ်များတွင် ငါးများရန် ကျွန်ုပ် သွားခဲ့၏။ တစ်နောက်ချို့ ကျွန်ုပ် တစ်ဦးတည်း အလွန်ပျင်းသောကြောင့် ဖတ်စရာ လိုက်၍ရှာရာ နယ်သတင်းစာကလေး တစ်စောင်ကိုသာ တွေ့ရ၏။ ပျင်းပျင်းနှင့် ထိသတင်းစာထဲရှိ စာများကို ကြော်ပြာကျုန် အကုန်လုံး လျှောက်ဖတ်ရာ ဒေါ်ရသီဒစ်၏ ဆောင်းပါး တစ်စောင်ကို တွေ့ရ၍ ထိဆောင်းပါးသည် အလွန် အဖိုးတန်သောကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် ဆုတ်ယူထားပါသည်။ သတိသမီးများကိုသာ ပြောကြားလျက် ရှိသော ဆုံးမစကားတို့ကို အစဉ်သဖြင့် ကြားရ၍ နားပြီးလုပြုဖြစ်ရာ သတိသားများကိုလည်း တစ်နေရာသို့ ခေါ်သွားပြီးလျှင် အောက်ပါ ဆုံးမစကားကလေးများကို ပြောပါ၍ဟု၍ ဒေါ်ရသီဒစ်က ထိုက်တွန်းထား၏။

မိန်းမ အကြောင်းကို နားမလည်ဘနှင့် မည်သည့် အခါမျှ လက်မထပ်ပါနှင့်။ လက်မထပ်မိ မိန်းမတစ်ဦးကို ချီးမွမ်းချင်သပ ဆိုလျှင် ချီးမွမ်းလိုသူ၏ သဘောပင်ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် လက်ထပ်ပြီး သောအခါ သင်၏ နောက်သုံးကို ချီးမွမ်းခြင်းသည် သင်၏ သာမန် ဝတ္ထရားတစ်ရပ် ဖြစ်ရုံသာမက သင်၏ ကိုယ်ရေးအတွက် အရေးကြီး သော ဝတ္ထရားတစ်ခုပင် ဖြစ်လေသည်။ လင်နှင့်မယား ဆက်ဆံရာ၌

ဝမ်းထဲရှိသမျှ ပြောင်ထုတ်ချွှုံးမရ။ လိုရင်းရောက်အောင် လူည့်ပတ်
ပြောမှသာ ရလေသည်။

အကယ်၍ သင်သည် နေ့စဉ် ဟင်းကောင်းနှင့် ထမင်းစားချင်
ပါ၍လျင် သင်၏ နေ့သည် ချက်ပုံပြုတ်ပုံကို ဘယ်အခါမျှ အပြစ်မရှာ
ပါနှင့်။ သင်၏ အမေ့အမီးတွင် စားရစဉ်က ဘယ်လို့၊ မိန့်းမအမီးကျ
ကာမှ ဘယ်နှစ် စသည်ဖြင့် နှင့်းယူဗြို့လည်း ဘယ်အခါမျှ အပြစ်
မဆိုပါနှင့်။ သို့ရာတွင် သင့်အိမ်းသည်၏ အမီးတွင်းရေး စီမံအုပ်ချုပ်ရာ၌
စွေ့ပေါ်လုံခြုံပုံကို အစဉ်သဖြော့ချိုးကျ။ ပို့ပြင်လည်း အလှတွင်
ဘရဏီ၊ အလုပ်အကျွေးတွင် မယ်မရှိ။ သစ္စာအရာတွင် ကိန္ဒရိတို့
ကဲ့သို့ ကောင်းခြင်းပါးဖြာ ဆင်းအကိုနှင့် ပြည့်စုံသူကို လက်ထပ်
ပေါင်းသင်းဆက်ဆောင်း ပြုရသည့်အတွက် သင်သည် ကုသိုလ်ကံထူးသူ
တစ်ဦးဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း မကြောခဏ ပြောကြားပါလေ။ အကယ်၍
ဝက်သားကြောသည် သားရေကဲ့သို့ မားပြီးလျင် ချက်ထားသော
ထမင်းသည် ထမနဲဖြစ်နေသော်လည်း သင်၏ နေ့ကို မဆုပါနှင့်။
'ခင်ရေး ဒီကနေ့ ခါတိုင်းလက်ရာမျိုး မဟုတ်ပါကလားဟေ့'ဟု ပြော
လျင် သူ့လက်တွေကို မိုးလောင်စေကာမူ အလောင်ခံ၍ သင့်အကြိုက်
ဖြစ်အောင် ချက်ပေးပေလိမ့်မည်။

သို့ရာတွင် ယခုနည်းများကို ဖြန်းကန် အသုံးမပြုလေနှင့်။ သင့်ကို
သင်၏ နေ့သည် မယုံသက်း ဖြစ်လိမ့်မည်။

သို့ရာတွင် ယနေ့ သို့မဟုတ် မနက်ဖြစ် ညနေ အလုပ်မှပြန်သောအခါ
သင်၏ နေ့သည့်အဖို့ ပန်းတစ်စည်း သို့မဟုတ် သူကြိုက်တတ်သည့် အစား
အစာ တစ်ခုခုကို ဝယ်သွားပါ။ ယခုစာကိုဖတ်ပြီးလျင် 'အီမ်း ငါလုပ်ဦးမှပဲ'
ဟူ၍ ပြောရုန်း မပြီးစေနှင့် လုပ်ဖြစ်အောင် လုပ်ပါ။ သင် ဝယ်ယူသွားသော
အရာများကို သင်၏ နေ့သည်သို့ ပေးသောအခါ ဘာမျှ မပြောဘဲ ရွှေတည်
တည်း မပေးပါနှင့်။ ချစ်ခင် ယုယေသာ စကားများကို ခို့ပြီးပြီး ပြော၍
ပေးပါ။ လင်နှင့် မယားတို့သည် ဤနည်းကိုလိုက်နာ ဆောင်ရွက်ကြလျင်
လင်မယား ပြောက်စုံ လက်ထပ်သည့်အနက် တစ်စုံတလေမျှပင် ကွာရှင်းလိမ့်
မည်ဟု ကျွန်ုပ် မထင်။

မိန့်းမတစ်ယောက်သည် သင့်ကို ချစ်ကြိုက်လာအောင် လုပ်ရန် နည်း
ကောင်းကို သင် အလိုဂျိသလား။ အလိုဂျိလျင် ထိနည်းကို ကျွန်ုပ်ပေးမည်။

သို့ရာတွင် ထိနည်းသည် ကျွန်ုပ်၏ နည်းမဟုတ်။ ဒေဝါရသီဒစ်၏ နည်းဖြစ် လေသည်။ တစ်ခါတုန်းက ဒေဝါရသီဒစ်သည် မိန့်းမ ၂၃ ယောက်အထိ သူတို့ စုသားသော ပစ္စည်းများနှင့်တကွ အရချိုင်နိုင်သော နာမည်ကျော် မယားများ သူ တစ်ဦးနှင့် သွားရောက် တွေ့ဆုံးဖူး၏။ (ထိုသူသည် ထောင်ဒေါ်ခံနေရာ သောကြာင့် သူ.ကို တွေ့ရသော နေရာသည် ထောင်ဖြစ်ကြောင်းကို စကား မစပ် ပြောလိုက်ပါရတဲ့) ထိုသူထဲမှ မိန့်းမချုစ်အောင် လုပ်နိုင်သည့် အေး နည်းကို ပေါ်ပါဟု ထောင်းရာ 'ဒါ အဆန်းမဟုတ်ပါဘူး၊ မိန့်းမတွေ့ကို သူတို့ရဲ့အကြောင်းကိုသာ ပြော၊ ကျရော့'ဟု ထိုလူက ပြန်ပြောမှုးလေသည်။

ထိနည်းကို မိန့်းမများ ကျအောင်သာ မဟုတ်ဘဲ ယောက်ားများကို လည်း ကျအောင် အသုံးပြုနိုင်လေသည်။ 'လူတစ်ယောက်သို့ သူ.အကြောင်းကိုသာ လျောာက်ရှုပြောလျှင် ထိုသူသည် နာရီပေါင်းများစွာ မ၌းရွှေ့ဘဲ နားထောင်ပေါ်မည်'ဟု ပြုတိသွေ့နိုင်းတော်ကြီး တစ်ခုလုံးကို အထူးကျွမ်းကျင့်စွာ အပ်ချုပ်သွားခဲ့ဖူးသော နှစ်းရင်းဝန်ကြီး ဒစ်ဇော်လိုက် ပြောခဲ့ဖူး၏။

**ထိုကြောင့် သင့်ကို လူကြိုက်များစေလိုလျှင် နည်းအမှတ် ၆ သည်
တစ်ဖက်သားအား သူ.ကိုယ်ကိုသွေ့ အထင်ကြီးလာအောင် လုပ်ပေးပါ။**

သင့်သည် ဤစာအပ်ကို ဖတ်နေသည်မှာ အချိန်အတော်ကြာသွား ပေပြီ။ စာအုပ်ကို ပိတ်၍ သင်၏ ဆေးတုံမှ ပြာများကို ခေါက်ထုတ်လိုက် ပြီးလျှင် ဤအခန်း၌ပါသော ချီးမွမ်းသည့်နည်းကို သင်နှင့် ပထမဆုံးတွေ့ရသော လူအပေါ်တွင် စမ်းကြည့်ပါ။ မျက်လုည်းပြုသကဲ့သို့ ထူးခြားသည်ကို သင် တွေ့ရပေးမှု။

အပိုင်း ၃

သင့်ဘက်ပါအောင်လုပ်ရန်

နည်း ၁၂ နည်း

အခန်း ၁

ငြင်းခဲ့ခြင်းအားဖြင့် အနိုင်ရမည့် မဟုတ်

ကမ္မာစစ်ကြီးပြီး၍ များမကြာမိ တစ်ညွှန် လန်ဒန်မြို့တွင် အဖိုးမဖြတ်နိုင်သော သင်ခန်းစာတစ်ခုကို ကျွန်ုပ် ရရှိလေသည်။ ထိုအချိန်အခါက ကျွန်ုပ်သည် ဆာ ရော့ စမစ် ၅၈။ မန်နေဂျာ ဖြစ်လေသည်။ သူသည် ဉာဏ်တော်လီယန်၊ တိုက်သားဖြစ်၍ ကမ္မာစစ်ကြီးအတွင်းက ပါလက်စတိုင်း၊ ပြည်တွင် လေယဉ်ပုံစံး သူရဲကောင်းအဖြစ်နှင့် အမှုထမ်းခဲ့ယူးလေသည်။ ကမ္မာစစ်ကြီးပြီးစီးသောအဲ တစ်ကမ္မာလုံး၏ ထက်ဝက်ကို ရက်ပေါင်း ၃၀ မျှနှင့် ပုံသန်းပြလိုက်သောကြောင့် တစ်ကမ္မာလုံးက လက်ဖျားခါကြရလေသည်။ ထိုအချိန်အခါက ဤမျှအံ့ဖျယ်သရဲဖြစ်သော စွမ်းရည်သတ္တိမျိုးကို မည်သူမျှ မပြု့သဖြင့် တစ်ကမ္မာလုံးအား ဤကုန်သို့ ရွောက်ချားခြင်း ဖြစ်စေသည်။

သစ်တော်လီယန်အဖိုးရသည် ၆၇၀လာရွေ့ပေါင်း၏ ၅၀၀၀၀ကို ဆုအဖြစ် ဖြင့် သူ.အားပေး၍ ပြီတိသူ အဖိုးရကမ္မာကား သူ.ကို ဆာတဲ့ဖြင့် ချီးကျျှုးလေ သည်။ ထိုအချိန်အခါက ပြီတိသူနိုင်ငံတော် တစ်ခုလုံးတွင် သူ.ထက် ထင်ပေါ်ကျော်ကားသောသူဟူ၍ မရှိသလောက်ပင်ဖြစ်သည်။

တစ်ညွှန် ဆာ ရော့ စမစ်ကို ချီးကျျှုးရန်ကျင်းပသော ညစာ ထမင်းစားပွဲကြီးတစ်ခုသို့ ကျွန်ုပ်လည်း တက်ရောက်လေသည်။ ထမင်း

၁။ Sir Ross Smith

၂။ Australian

၃။ Palestine

၄။ Dollar

စားသောက်ပြီးနောက် ထုံးခံအတိုင်းစကားပြောကြရာတွင် ကျွန်ုပ်၏ အနားသိ
ကပ်၍ထိုင်နေသော လူကြီးတစ်ဦးက ရှယ်စရာပံ့ကလေးတစ်ပံကိုပြောရင်း
'တို့တစ်တွေ ဘာပဲလုပ်လုပ် ထာဝရသခင်ဟာ တို့ကဲ့မွှာကို ဖန်တီးနေတာပဲ'
ဟူသော ကောက်နှစ်ချက်တစ်ခုကို ချွတ်ပြေလေသည်။

ချွတ်ပြုသော ထိုကောက်နှစ်ချက်သည် ဘိုင်ဘယ် ခေါ်ခရစ်ယာန်သမ္မာ
ကျွမ်းမှ ဖြစ်သည်ဟု ထုတ်ဖော်ပြောဆို၏။ ဤပြောဆိုချက်သည် လုံးဝမှား
ကြောင်းကို ကျွန်ုပ် အတပ်သိ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုသု၏ အမှားကို ပြင်ဆင်
ပေးပါဟူ၍ မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကမ္မာ တောင်းပန်ခြင်းမပြုဘဲ ကိုယ်ကိုယ်ကို
ကိုယ်ဖော်လိုသော စိတ်ထားနှင့် သူ့ကို ထ၍ပြင်လေသည်။ သူကလည်း
သူမှုန်သည်ဟု ခွဲတ်ပြင်း၍နေ၏။

သူ။ ။'ဘယ့်နယ် ဒီစာကို ရှိတ်စပီးယား ရေးတာ မဖြစ်နိုင်ကာများ
ခင်များဟာ ရယ်စရာကြီးပဲ သမ္မာကျွမ်းထဲကပါဖျူ၊ ကျွမ်း
သေသေချာချာ သိပါတယ်'

ကျွန်ုပ်။ ။'ဟုတ်ပါတယ်ဖျူ၊ ကျွမ်းလဲ သေသေချာချာ သိပါတယ်၊ ဒါဟာ
ရှိတ်စပီးယားရေးတဲ့ စာပဲ'

ကျွန်ုပ်နှင့် ပြင်းနေသူသည် ကျွန်ုပ်၏ လက်ပော်ဘက်တွင်ထိုင်လျက်ရှိ၏။
ကျွန်ုပ်၏ လက်ပော်ဘက်တွင် ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေဟောင်းဖြစ်သော မစွဲတာ
ဖော် ဂင်မွန်း။ သည် ထိုင်လျက်ရှိ၏။ ထိုမစွဲတာဂင်မွန်နဲ့သူမှာ ရှိတ်စပီးယား
ရေးသော စာများကို နှစ်ပေါင်းများစွာကစ၍ ကောင်းစွာ လိုက်စားဖူးသူ
တစ်ယောက်ဖြစ်သောကြောင့် ပြင်းသူနှင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် မစွဲတာဂင်မွန်၏
အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ခံယူရန်သော်တူကြ၏။ မစွဲတာဂင်မွန်သည် စားပွဲခုံ
အောက်မှနေ၍ ကျွန်ုပ်၏ ညိုသကျည်းကိုကန်ပြီးလျှင် 'ဒေးမင်းမှားတယ်ကျား
ဒီကမိတ်ဆွေက မှုန်တယ်၊ ဒီစာဟာ သမ္မာကျွမ်းထဲကပဲ'ဟု ပြန်ပြော၏။

ထမင်းစားပွဲပြီး၍ ဒီမိတ်ဆွေက စဉ် 'ဟေး ဖရန်း
ဘယ့်နယ်လဲကွဲ ဒီစာဟာ ရှိတ်စပီးယားရေးတာကို မင်းအသိသားနဲ့ ဘာဖြစ်လို့
သမ္မာကျွမ်းမှာ ပါတယ်လို့ ပြောရသလဲကွဲ'

၁။ Bible

၂။ Shakespeare

၃။ Mr. Frank Gammon

‘တယ်ခက်တာကိုး၊ မင်းမှန်ပါတယ်ကဲ၊ ဒီစာဟာ ရှိတ်စပ်းယားရေးတဲ့
ဟမ်းမလက် အပိုင်းငါး၊ အခန်း နှစ်” မှာ ပါပါတယ်ကဲ၊ သို့ပေမယ့် မင်းသိတဲ့
အတိုင်းပဲ၊ ထမင်းစားပွဲမှာ တို့က ဓည့်သည်တွေ ဖြစ်နေတယ်မဟုတ်ဘူးလား၊
အဲဒီတော့ သူ.ကို မှားတယ်လို့ ဘာဖြစ်လို့ရှင်းပါနေမလဲ၊ ဒီလို့ရှင်းပြလို့ကော့
သူက မင်းကို သဘောကျလာမတဲ့လား၊ ဘာဖြစ်လို့ သူ.ကို အရှက်ခွဲမလဲ၊
နောက်ပြီးတော့လဲ အမှားပြင်ပေးပါလို့ မင်းကိုခိုင်းတာ မဟုတ်ဘူး၊ သူကိုယ်တိုင်
ကလဲ အပြင်ခံချင်တာ မဟုတ်ဘူး၊ အဲဒီတော့ ဘာဖြစ်လို့ သူ နဲ့ငြင်းနေမလဲ၊
နွတ်ငြင်းတာကို အမြှေရှောင်ပါကွာ’ဟု မစွဲတာဖရန်းကင်မွန်က ပြန်ပြောဖူးလေ
သည်။

‘နွတ်ငြင်းတာကို အမြှေရှောင်ပါ’ ဤဆုံးမစကားကို ပြောသောသူသည်
ယခုအခါတွင် အနိစွဲရောက်ရှာလေပြီ။ သို့သော် သူ၏ ဆုံးမစကားသည်
ကျွန်ုပ်အပေါ်တွင် ယခုတိုင် တည်လျက် ရှိသေး၏။

ဤဆုံးမစကားသည် ကျွန်ုပ်အတွက် အလွန်အဖိုးထိုက်တန်သော စကား
ဖြစ်လေသည်။ အကြောင်းမှာကား ကျွန်ုပ်သည် လျှော့မေးတမ်း နွတ်ငြင်းတတ်သူ
တန်းဦးဖြစ်လေသည်။ ကျွန်ုပ်ပေါ်ရွယ်စဉ်က ကျွန်ုပ်၏ ညီအစ်ကိုတော်သူနှင့်
စကားပြောတိုင်း ငြင်းခဲ့ဖူး၏။ ကောလိပ်ကျောင်းသို့ ရောက်သောအခါ
လောဂျစ်၊ သင်ခန်းစာကို ယူ၍ စကားအခြေအတင်ပြီးများတွင် ဝင်စွဲခဲ့ဖူး၏။

နောက်အတော်ကြောသောအခါ နယူးယောက်ချို့တွင် စကားအခြေအတင်
ပြောနိုင်ရန် သင်ခန်းစာများသင်ပေးသော အတန်းမှားကို ဖွင့်လှစ်ခဲ့ဖူး၏။
တစ်ခါတုန်းက စကားအခြေအတင်အကြောင်းနှင့်ဆိုင်သော စာအပ်တစ်ခုပ်
ကိုပင် ရေးဦးမည်ကြံသေး၏။ ဤအကြောင်းကို ပြန်ပြောရခြင်းကိုပင်
ကျွန်ုပ်သည် ရှုက်ပါ၏။ ထိုအချိန်အခါမှစ၍ ကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တိုင်လည်း
ဝင်ငြင်း၏။ သူမှားတွေ့ငြင်းခဲ့ကြသည်ကိုလည်း ကောင်းစွာ အကဲခတ်ခဲ့၏။
နောက်ဆုံးတွင် တစ်ဖက်သားကိုနိုင်အောင် ငြင်းနိုင်ရန် နည်းကောင်းတစ်ခုကို
တွေ့ရ၏။ ထိုနည်းကောင်းမှာ အခြားမဟုတ်၊ တစ်ဖက်သားနှင့် မငြင်းဘဲ
နေခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

၁॥ Hamlet, Act V, Scene 2

j॥ Logic

၃॥ New York

သင်သည် မြွှေဖွေးနှင့် မြောက်များကို ရောင်ရှားသကဲ့သို့ ကစ်စက် သားနှင့်ငြင်းခံရခြင်းကို ရှောင်ရှားပါ။

ဆယ်ခါင်းလိုပျော် ကိုးခါလောက်မှာငြင်းခံသောသူများသည် ‘ငါသာ သူင် မှန်သည်’ဟု မိမိကိုယ်ကိုမိမိ တစ်ထစ်ချယ်ကြည်ကြပြီးလျှင် လျောမပေး သည်ကိုသာ တွေ့ခဲ့ဖူး၏။

ငြင်းခံခြင်းအားဖြင့် သင်သည် ဘယ်အခါမျှ အမြတ်မရှိ။ အဘယ် ကြောင့်ဆိုသော် ငြင်းခံရာ၌ သင် ရှုံးလျှင် အရှုံး အဖတ်တင်၏။ သင် အနိုင်ရ သည် အခါတွင်လည်း သင်ပင်လျှင် ရှုံးသည်ဟု မှတ်ပါ။ အဘယ်ကြောင့် ရှုံးသနည်းဆိုသည်ကို ရင်းပြပါအဲ။ ကောင်းပြီ။ သင်နှင့်ငြင်းနေသောသူအား သူ မှားကြောင်းကို သက်သေသာမက အနိုင်အလုံနှင့် ပြနိုင်သောကြောင့် သင် နိုင်သည်ဆိုပါတော့။ ဒီလိုအနိုင်ရသည်အတွက် သင်ကတော့ ပျော်နိုင်ပါရဲ့။ သူမှာဘယ့်နှင့်ဖြစ်သွားမလဲ။ သင့်ထောက်ညွှတ်တဲ့လူ တစ်ယောက် ဖြစ်တယ်လို့ လုပ်လိုက်တာနဲ့ မတူပေါ်ဘူးလား။ အဲဒီတော့ သူရှုက်သွားမှာပေါ့။ ဒီလိုရှုက်သွား လျှင် သူက သင့်ကို စိတ်မဆိုးပေါ်ဘူးလား။ နောက်ပြီးတော့လဲ

‘နာသူလိုဘဲ လိုအောင်ပြုလျှင်

သူ့အယုဉ် စွဲမြှုမည်ပင်’

ဟူသော စကားလည်း အရှိုးသားပဲ။

ပန်းမျှ၍ကျ၍ရယ် အသက်အာမခံကုမ္ပဏီ တစ်ခုကမှကား ‘မငြင်းနှင့်’ ဟူ၍ မိမိ၏ အသက်အာမခံ ကိုယ်စားလှယ်များအတွက် ဥပဒေထုတ်ထားဖူး လေသည်။

ငြင်းခံခြင်းနှင့် ကုန်များကို စွဲအောင် မရောင်းနိုင်။ ငြင်းခံခြင်းဖြင့် တစ်ဖက်သား၏ စိတ်ကို ပြောင်းနိုင်မည် မဟုတ်ချေ။ သာမကထုတ်၍ ပြပါအဲ။

နှစ်ပေါင်းအတော်ကြာလောက်က ပက်ထရစ်ကျေခိုဟဲယား? ဆိုသူ အလွန် ရန်ဖြစ်ချင်သော အိုင်းရစ် လူပျိုးတစ်ဦးသည် ကျွန်ုပ်၏ ထံတွင် လူပေါ်လှော်

၁။ A Man convinced against his will.

Is of the same opinion still.

၂။ The Penn Mutual Life Insurance Company.

၃။ Partick J. O' Haire

၄။ Irish

လုပ်နည်းများကို လာရောက်သင်ကြားမှုးလေသည်။ သူ့တွင် ပညာခံဆို၍
ပြောပလောက်အောင်မရှိပါ။ ကျွန်ုပ်တို့ထဲသို့ မရောက်မီက သူသည် ရှုံးဦးစွာ
မော်တော်ကားမောင်း၍ အသက်မွေးလေသည်။ ထိုနောက် ထိုအလုပ်ကိစ္စနှင့်
ကုန်တင်မော်တော်ကားများကို ရောင်းသော ကိုယ်စားလှယ်အလုပ်ကို လုပ်ကိုင်
သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ရောက်၍ သူ့အား အနည်းငယ် မေးစမ်းကြည့်ရာ
သူ့မော်တော်ကားကို ဝယ်မည့်သူနှင့် သူသည် အမြဲတမ်း ရန်ဖြစ်ခဲ့ဖူးကြောင်း
ကို ကျွန်ုပ် သိရှိရသည်။ ဒုဒိသရဏ်၊ ဝယ်မည့်သူတစ်ဦးက သူရောင်းလျက်
ရှိသော မော်တော်ကားနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အနည်းငယ်ရှုတ်ချသော စကားတစ်ခွန်း
လောက် ပြောလိုက်လျင် အိုဟဲယားသည် မျက်နှာနို့လာ၍ စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုးနှင့်
ထိုသူကို စွတ်ပြန်ပြောင်း၏။ ထိုကဲ့သို့ပြောင်းခဲ့ဖို့ အိုဟဲယားသာလျင် အနိုင်ရ
သည်က များလေသည်။ ကျွန်ုပ်အား သူ့အကြောင်းများကို ပြန်ပြောပြရာ၌
‘ဒီလိုပြင်းခဲ့ပြီးလို သူတို့အခန်းထဲက ထွက်လာတဲ့အခါ’ ဧဇ္ဈားသားကြီး၊
မှတ်ရော့၊ နောက်ကို ဒီလိုပြောဦး’ လို ကျွန်ုပ်တော်ဟာ ကျွန်ုပ်တော် ကြိုတ်ပြီး
ဝမ်းသာတာပေါ့လေ။ ဒါပေမယ့် မော်တော်ကားကိုတော့ တစ်စင်းမှ မရောင်း
ရဘူး’ဟူ၍ ဝန်ခံဖူးလေသည်။

ထိုကြောင့် ကျွန်ုပ်၏ အတန်းတွင် သင်ကြားစက ပထမ သင်ခန်းစာ
အဖြစ်ဖြင့် အငြင်းအခုံများကို ရောင်ရားရန် သူ့ကို သင်ကြားရလေသည်။
သူသည် ယခုအခါတွင် နယူးယော့မြို့ရှိ ရိုက်မော်တော်ကုမ္ပဏီ၏
နာမည်ကျော် ကိုယ်စားလှယ်တစ်ဦး ဖြစ်လျက်ရှိချေပြီ။ ထိုအခြေအနေသို့
ရောက်အောင် မည်ကဲ့သို့ တက်သွားရသည်ကို သူကိုယ်တိုင်ပြောပြသော
စကားထဲမှ ကြည့်ကြဖို့။

‘ယခုအခါ ကျွန်ုပ်တော်သည် မော်တော်ကား ရောင်းရန်အတွက် ဝယ်မည်
ထင်သည့်သူ တဲ့စိုးဦး၏ အလုပ်ခန်းသို့ ဝင်မိ၍ ထိုသူက ‘ဘာလဲဖို့၊ ပိုက်
မော်တာကုမ္ပဏီ’ က မော်တော်ကားကို ရောင်းမလို့လား၊ ခင်ဗျားတို့ကား
တွေ ကောင်းမှ မကောင်းဘဲ၊ အလကားပေးတောင် မယူချင်ဘူး၊ ကျွန်ုပ်တို့
ဟူးဆိုတ်ကုမ္ပဏီ’က ကားတွေကို ဝယ်မလို့’ဟု ပြောလျင် ‘ဟူးဆိုတ်ကုမ္ပဏီ’က
ကားတွေ အကောင်းသားပဲ၊ ဒီကားတွေကို ဝယ်ရင်ဘယ်များမလဲ နောင်ကြီး၊

ကုမ္ပဏီကလည်း နာမည်ကြီး၊ ရောင်းတဲ့သူတွေကလည်း လူအောင်တွေကြီးပဲ့ဟု ကျွန်တော်က ပြန်ပြောပါသည်။

‘ထိအခါ ဘာကိုမျှ ငြင်းစရာမလိုသောကြောင့် ထိသူသည် နောက်ထပ် ဘာကိုမျှ ပြန်မပြောတော့ချော့။ အကယ်၍ ဟူးဆိတ်ကားများသည် အကောင်းဆုံး ကားများဖြစ်သည်ဟု ပြောလျှင် ကျွန်တော်ကလည်း ဟုတ်ပါသည်ဟု ဝန်ချမည် ဖြစ်၏။ ထိအခါ သူသည် ကျွန်တော်နှင့် ရှေ့ကိုဆက်၍ ငြင်းရန် မလိုတော့ပါ။ ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင်ကလည်း ဝန်ခံထားပါလျှင် ‘ဟူးဆိတ်ကားများသည် အကောင်းဆုံးဖြစ်သည်။ အကောင်းဆုံးဖြစ်သည်’ဟူ၍ သူသည် တစ်နေ့လုံး စွဲတ်ငြင်းနေနိုင်မည် မဟုတ်ပါ။ ထိအခါ ဟူးဆိတ် မော်တော်ကားများအကြောင်း ကို တစ်ခန်းရုပြီးလျှင် ကျွန်တော် ဦးကိုမော်တော်ကားများ၏ ကောင်းကြောင်းကို ဆက်၍ ပြောနိုင်ပါသည်။

‘ရှေးအခါတန်းကသာ ကျွန်တော်၏ ကားများကို ယခုလို ရှုတ်ချုပြီး ပြောခဲ့ပါလျှင် ကျွန်တော်ဆိတ်ကို ချုပ်တည်းရှုရမည်မဟုတ်ပါ။ ဟူးဆိတ်ကားများ ကောင်းသည်ဟု ထိသူက စပြောလျှင်ပြောချင်း ဒီကားတွေ မကောင်းဘူးဟု ကျွန်တော်လည်း ဇွဲတ်အတင်းခံငြင်းမည်ဖြစ်၏။ ဤကဲ့သို့ ကျွန်တော် ဇွဲတ်ငြင်း လေလေ ထိလူလည်း ဟူးဆိတ်မော်တော်ကားများအကြောင်းကို တစ်ဖက်မှ ခံငြင်းလေလေ ဖြစ်မည်ကား မလွှာတည်း။ ဤသို့တစ်ဖက်မှ ငြင်းလေလေ ကျွန်တော်ကားတွေ မရောင်းရဘဲ ဟူးဆိတ်ကားတွေ ရောင်းရလေလေပဲ။

‘ကုန်ခဲ့သောနှစ်များကို ပြန်ကြည့်လိုက်လျှင် ရှေးအခါက ကျွန်တော်၏ ကုန်များကို စွဲအောင် မရောင်းနိုင်သည်မှာ ဘာမျှ အုပြစ်ရာ မရှိသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ကျွန်တော်သည် ငြင်းခံခြင်း၊ ရန်ဖြစ်ခြင်း၊ စကားများခြင်း စသည်တို့ဖြင့် နှစ်ပေါင်းများစွာကို ကုန်လွန်စေခဲ့၏။ ယခုအခါတွေမှာကား ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော်၏နှုတ်ကို ကောင်းစွာ စောင့်စည်း၏။ ဤသို့ စောင့်စည်းခြင်းသည် အကျိုးရှိကြောင်း ကျွန်တော်တွေရ၏’

ပညာရှိ ဗုဒ္ဓန်ကလင်း ဆိုသူ ပြောကြားသောစကားမှာ အောက်ပါ အတိုင်း ဖြစ်သည်။

သင်သည် တစ်ဖက်သားကို ဆန်ကျင်ဘက်လုပ်၍ ငြင်းခံခဲ့လျှင် တစ်ခါတစ်ရုံ သင်ပင်လျှင် အနိုင် ရကောင်း ရပေမည်။ သို့ရာတွင် ထိသို့

အနိုင်ရခြင်းသည် အကျိုးမရှိသော နိုင်ခြင်းပေတည်း။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော
ထိုသို့ အနိုင်ရခြင်းဖြင့် သင်သည် တစ်ဖက်သား၏ ကြည်သို့ခြင်းကို ခံယူရ^{၁။}
လိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။

ထိုကြောင့် သင်ကိုယ်တိုင်ချိန်ဆုံး ကြည်ပေတော့။ စကားအနိုင်ရတာကို
ယူမည်လား၊ သို့တည်းမဟုတ် လူတစ်ယောက်ကြည်သို့ခြင်းကို ခံယူမည်လား။
ဤမေးခွန်းနှစ်ခုကို ကောင်းစွာ ချိန်ဆုံး ဖြေပါ။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော
နှစ်ခုစလုံးကို တစ်ပြိုင်တည်းရနိုင်ရန် ခဲယဉ်းသောကြောင့်ပေတည်း။

အောင်တန် ထရန်စကရစ်^{၁။} သတင်းအသည် အောက်ပါ လက္ခာပျက်
တစ်ခုကို ပုံနှိပ်ဖော်ပြု့သော်။

‘ဝိလျှေးမြှုပ်ထားတဲ့ ဤနေရာ၊

သူ့လမ်းဟာ မှန်ကန်ကြောင်း မောင်းရင်းသေရာ၊

သေအချာ မှန်ပါရဲ့ သူ့လမ်း၊

မှားလို့သေတာနဲ့ ဘယ်မခြားတယ် သွားပေါ့တစ်ခန်း’^{၁။}

သင်ငြင်းသမျှ စကားတို့သည်လည်း အမှန် များကောင်း များပေမည်။
သို့သော ဤသို့ငြင်းခုခြင်းဖြင့် တစ်ဖက်သား၏ စိတ်ကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲနိုင်
လိမ့်မည်ဟု သင် မျှော်လင့်ခဲ့ပါလျှင် သင်၏ လုပ်နည်း မှားသကဲ့သို့ သင်၏
မျှော်လင့်ခြင်းသည်လည်း အချည်းနှီး ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

အမေရိကန်သမ္မတ ဝိလဆင်၏ အစိုးရအဖွဲ့တွင် ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီး
ဖြစ်သူ ဝိလျှေး ဂျို့ မက်အချုး^{၁။} က ‘ကျွန်ုပ်သည် နှစ်ပေါင်းအတန်ကြေအောင်
နိုင်ငံရေးကို လိုက်စားလာခဲ့ပြီးသည့်နောက် လက်တွေ့သိရှိရသော သင်ခန်းအား
တစ်ခုသည်ကား အခြား မဟုတ်၊ ငြင်းခုခြင်းဖြင့် လူပြီးနှင့်ယောက်၏
စိတ်ကို မပြောင်းလဲနိုင် ဟူသော သင်ခန်းအပင် ဖြစ်ပေသည်’ဟု ထုတ်ဖော်
ပြောဆိုဖူးသော်။

အိုး မစွေတာ မက်အချုး၊ ‘လူပြီး’ ဟူ၍သာ သင်သည် လျှော့လျှော့ပေါ့ပေါ့
ပြောသွားပေသည်။ ကျွန်ုပ် တွေ့ခဲ့ပူးသမျှထဲတွင် မည်မျှလောက်ပင် ပညာ
တတ်နေသောသူဖြစ်စေကာ ငြင်းခုခြင်းဖြင့် သူ့စိတ်ကို ပြောင်းလျှော့ မရနိုင်ချော်

၁။ The Boston Transcript

၂။ Here lies the body of William Jay,

Who died maintaining his right of way—

He was right, dead right, as he sped along,

But he's just as dead as if he were wrong'

၃။ William G. Mc Adoo

သာကတစ်ခု ထုတ်ပြပါအဲ။ ဖရက်ဒရစ်အက်စပါဆင်။ ဆိုသူ အမြတ်တော်ကြေး၊ အတိုင်ပင်ခံတစ်ဦးသည် အစိုးရ အမြတ်တော်ကြေး၊ အရာရှိ တစ်ဦးနှင့် တစ်နာရီလောက်ကြောအောင် ငြင်းခံလျက်ရှိ၏။ အစိုးရအရာရှိက အမြတ်တော်ငွေ ကိုးထောင်အပေါ်တွင် အမြတ်တော်ကြေး ကောက်ခံရာ အမြတ်တော်ကြေး၊ အတိုင်ပင်ခံကလည်း ထိုဒေါ်လာငွေ ကိုးထောင်သည် ဆုံးမည့်ကြေးဖြစ်သောကြောင့် ထိုငွေအတွက် အမြတ်တော်ကြေး မပေးထိုက် ကြောင်းနှင့် ထုချေ၏။ အမြတ်တော်ကြေး အတိုင်ပင်ခံက ငြင်းလေလေ အမြတ်တော်ကြေး၊ အရာရှိကလည်း ‘ဆုံးမည့်ကြေးမကလို့ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အမြတ်တော်ကြေး ပေးရမည်ဟု’ ဇွတ်အတင်း ပြောလေလေ ဖြစ်နေ၏။

ထိုကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အမြတ်တော်ကြေး အတိုင်ပင်ခံ မစွဲတာပါဆင် ကိုယ်တိုင် အောက်ပါအတိုင်း ကျွန်ုပ်တို့အား ပြန်ပြောဖူးလေသည်။

အမြတ်တော်ကြေး အရာရှိသည် အလွန် အပြောရကျပ်သော သူတစ်ဦး ဖြစ်၏။ မာန်လည်း အလွန်ကြေး၏။ နည်းလမ်းတကျ ဘယ်လိုပင် ပြောပြ သော်လည်း နားမဝင်တော့ချေ။ ကျွန်ုပ်က ငြင်းလေလေ၊ သူသည် ပို၍ ခေါင်းမာလေလေ ဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် ငြင်းခံခြင်းကို ရှုံးလိုက်ပြီးနောက် နည်းသစ်တစ်ခုကို ထွင်ရလေသည်။ ထိနည်းသည်ကား အခြားမဟုတ် သူ့ကို ချီးကျျးခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

‘ဝန်ထောက်မင်း နေ့စဉ်ဆုံးဖြတ်နေတဲ့ ကိစ္စများနှင့် စာလိုက်ရင် ယခု ကိစ္စဟာ အသေးအမွားကလေး နေမှာပေါ့၊ အမြတ်တော်ကြေး ကောက်ခံပုံ စနစ်ကို ကျွန်ုပ်တော်လဲ ကောင်းစွာ လေ့လာခဲ့ဖူးပါတယ်၊ သို့ပေမယ့် ကျွန်ုပ်တော်ကတော့ စာအပ်ထဲမှာရှိတဲ့ ပညာတွေလောက်သာ လေ့လာဖူးတာပဲ၊ ဝန်ထောက်မင်းလို့တော့ လက်တွေ့အလုပ်ကိုမလုပ်ဖူးဘူး၊ အဟုတ် ပြောတာပါ၊ တစ်ခါတော်များ၊ ဝန်ထောက်မင်းတို့လို့ အလုပ်မျိုးကို လုပ်ရရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲလို့ အောက်မေမိပါတယ်၊ ဒီလိုလုပ်ရရင် ကျွန်ုပ်တော်မှာလဲ အသိညာ၏ အတော်တိုးမှာပဲ’ဟု ကျွန်ုပ်တော်က ပြောပြ၏။ ထိုပြောသမျှ စကားထဲတွင် အကယ်စင်စစ် အပိုတစ်လုံးမျှ မပါပါ။ ကျွန်ုပ်တော်စိတ်ထဲ ရှိသမျှကို အရင်းတိုင်းနှင့် ပြောပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိစကားကို ကြားရသောအခါ အမြတ်တော်ကြေး ဝန်ထောက်သည် ခါးဆန်းပြီးလျှင် ကုလားထိန်းနောက်ကို မိန့် စာရင်းလိမ့်ပြသော ဘူများကို မိအောင် ဘယ်ပုံးဘယ်နည်း ဖမ်းဆီးခဲ့ရမျှးသည် အစရှိသည့်ဖြင့် သူ၏ အလုပ်အကြောင်းကို အချိန်အတော်ကြာစွာ ကျွန်းတော်အား ပြောပြပါသည်။ စကားပြောရင်း သူ၏ လေသံသည် တွေ့စကလောက် မမာတော့ချေ။ အတော်ပင် ရင်းရင်းနှီးနှီးဖြစ်လာပြီးနောက် သူ့ကလေးများ၏ အကြောင်းကို ဆက်၍ ပြောပြန်ပါသည်။ ကျွန်းတော်အခန်းမှ ထွက်ခါနီးတွင် ကျွန်းတော်၏ ကိစ္စကို ထပ်မံစဉ်းစား၍ ရက်များမကြာခင် သူ၏ နောက်ဆုံး ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပေးပါမည်ဟု ပြောသွားလေသည်။

သုံးရက်ကြာသောအခါ သူသည် ကျွန်းတော်၏ အလုပ်ခန်းသို့လာပြီးလျှင် ငွေကိုထောင်အပေါ်တွင် ကောက်ထားသော အမြတ်တော်ကြေးကို ရွှေ့ပစ်လိုက်ပြီဟူ၍ အကြောင်းကြားပါသည်။

အမြတ်တော်ကြေး ဝန်ထောက်၏ စိတ်ထားသည် အထူးအဆန်း မဟုတ်ချေ။ လူတိုင်းမှာလည်း ဤကုလားသို့ စိတ်ထားမျိုးရှိကြလေသည်။ သူသည် သူ့ကိုယ်ကို အထင်ကြီးနေ၏။ မစွဲတာပါဆင်နှင့်ပြင်းနေစဉ် သူ၏ အာဏာကို ပြရန် အခွင့်အလမ်းကို သူသည် ရရှိခဲ့၏။ သို့ရာတွင် မစွဲတာပါဆင်သည် အပြင်းကို ရပ်ပြီးလျှင် သူ၏ အာဏာကို အသိအမှတ် ပြုလိုက်သည့်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် သူသည် သူ၏ အာဏာကို ပြခွင့်ရသဖြင့် များစွာ ကျေနပ်ပြီး လျှင် တစ်ဖက်သားကို သနားညာတာတတ်သော လုတစ်ယောက်ဖြစ်လာ လေသည်။

နုပိုလီယန်၏ အီမ်တော်ကျွန်းဖြစ်သော ကွန်စတင့်^a ဆိုသူသည် ‘နုပိုလီယန်၏ အတွင်းရေးများအကြောင်း’^b ကို စာအုပ်အဖြစ်ရေးသားဖူးလေသည်။ သူသည် နုပိုလီယန်၏ မီဖုရား ဂျိုးဆက်ဖင်^c နှင့် မီလီယက်^d ကစားသည့် အကြောင်းကို အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြထားသည်မှာ မှတ်သားဖွယ်ရာပင်။

‘ကျွန်းပုံးတွင် အစွမ်းရှိသော်လည်း မီဖုရားကြီးနှင့် ကစားတိုင်း ကျွန်းကသာ အရှုံးပေးလေရှိရာ မီဖုရားကြီးသည် အလွန် နှစ်သိမ့်တော်မူလေသည်’

^a Constant.

^b Recollections of the Private Life of Napoleon

^c Josephine

^d Billiards

ကျွန်ုပ်တို့သည် ကွန်စတင်ထဲမှ ကျွန်ုပ်တို့အတွက် အမြဲသင့်တင်သော ဤသင်ခန်းစာကို ယူကြပါစို့။ ကျွန်ုပ်တို့တွေ့ကုန်ဝယ်လာကြသူများ၊ ကျွန်ုပ် တို့၏ ရည်းစားများ၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ လင် သို့မဟုတ် မယားများနှင့် ဆိုင်မိကြသောအခါ ကျွန်ုပ်တို့တွေ့ နိုင်အောင် ငြင်းနိုင်သောအဖွဲ့များ ရှိပ်ငိုလင့်ကား သူ တို့ကို အနိုင်ပေးလိုက်ကြပါစို့။

‘ဒေါသကို မေတ္တာဖြင့်နိုင်စေရာသည်’ဟု ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားကိုယ်တိုင်က ဟောကြားတော်မူခဲ့ဖူးလေသည်။ ထိနည်းအတိုင်းပင် တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး အယုအဆလွှဲနေခြင်းကို ငြင်းခဲ့ခြင်းဖြင့် ကွယ်ပျောက်သွားအောင် မလုပ်နိုင်။ သာယာခြင်စွာ ပြောတတ်ခြင်း၊ နှုတ်ချီခြင်း၊ တစ်ဖက်သားကို လျှော့ပေးခြင်း၊ တစ်ဖက်သား၏ ဆန္ဒကို တကယ်ပြည့်အောင် လုပ်ပေးလိုသော စိတ်ထားရှိခြင်း၊ တို့သာလျှင် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အယုအဆလွှဲနေခြင်းကို ပပျောက်သွားအောင် စွမ်းဆောင်နိုင်လေသည်။

တစ်ခါတုန်းက စစ်ပိုလ်ကလေးတစ်ဦးသည် မိမိအဖော်တစ်ယောက်နှင့် အပြင်းအထား ငြင်းခဲ့လျှောက်ရှိရာ ‘မိမိကိုယ်ကို အထက်ဆုံးအတန်းသို့ရောက်အောင် ရည်ရွယ်ချက်ရှိရှိသည် စကားအနိုင်လျှော့ ငြင်းခဲ့နေရန် အချိန် မရှိချော့၊ ထိမျှ မကသေး၊ ငြင်းခဲ့ခြင်းတည်းဟုသော အကြောင်းမှ ပေါ်ပေါက်လာသော စိတ်တို့ခြင်း၊ ဒေါသကို မထိန်းသိမ်းနိုင်ခြင်း စသည် အကျိုးတို့ကိုလည်း ထိုသူသည် မလိုလားအပ်ချော့ ဆတူဖြစ်နေလျှင်လည်း လျှော့ပေးပါ၊ သို့မဟုတ် ကိုယ်ကပင် နိုင်လျှင်လည်း လျှော့ပေးပါ။ သင်ပိုင်သောနေရာ ဖြစ်ပါစေ ထိုနေရာကို ရရန်အတွက် အကိုက်ခဲ့၍ ခွေးတစ်ကောင်နှင့်ပက်ပြီး လုမနေပါနှင့်၊ ခွေးကိုက်ခဲ့ရပျော် ထိုခွေးကို သတ်ပစ်သော်လည်း အနာပျောက်မည် မဟုတ်ချော့’ စသည်ဖြင့် သမ္မတလင်ကွန်းသည် စစ်ပိုလ်ကလေးကို ဆုံးမဖူးလေသည်။

ထို့ကြောင့် ဥပဒေသ အမှတ် ၁ သည် အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်၏။

တစ်ဖက်သားကို မိမိသာက်သို့ပါအောင် လုပ်ရန်အတွက် အကောင်းဆုံး သော နည်းတစ်ခုသည် ‘ငြင်းခဲ့နေခြင်းကို ရှောင်ရှားပါ’။

အခန်း J

ရန်သူပေါစေသာ ကိန်းသေနည်း
မည်သို့ ရှောင်ရမည်

သီအိဒီ ရစဲ့သည် အမေရိကန်ပြည်၏ သမ္မတဖြစ်စဉ်က သူ လုပ်သမျကိစ္စ
တို့သည် ၇၂ ရာခိုင်နှစ်း၌ မှန်ကန်ခဲ့ပါလျှင် သူသည် သူမျှော်လင့်ထားသည်
အတိုင်း ထိပ်ဆုံးအတန်းကို ရောက်ရှိလိမ့်ဟု ထဲတော်ပြောဆိုခဲ့ပါ့လေသည်။

ယခုခေတ်၏ ထိပ်တန်းအကျေဆုံးသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး တစ်ယောက်လုံးက
သူ လုပ်သမျှသော ကိစ္စ တစ်ရာလျှင် ၇၂ ခုလောက်ပင် မမှန်ဟု ဆိုလျှင်
သင်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့မှာမျကား အဘယ်ဆိုဖွေရာ ရှိပါမည်နည်း။

အကယ်၍ သင်သည် သင်လုပ်သမျှ ကိစ္စတွင် ၅၅ ရာခိုင်နှစ်းမှုန်သည်ဟု
သေချာလျှင် ဝေါလမ်းသို့သွား၍ တစ်နေ့လျှင် ဒေါ်လာတစ်သန်းလောက်
ရအောင် လုပ်၊ ရွက်လျော် ဝယ်၊ အံ့ဩမင်းသမီးကလေးနှင့် လက်ထပ်၍
နေနိုင်ပေလိမ့်မည်။ သင်ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင် တစ်ရာမှာ ၅၅ ကြိမ်လောက်မျှ
မမှန်နိုင်လျှင် တစ်ဘက်သားအား အဘယ်ကြောင့် မှားသည်ဟု သင်သည်
စွပ်စွဲပေမည်နည်း။

သင်သည် လူတစ်ဦးတစ်ယောက်အား မှားသည်ဟု စကားဖြင့်သာ
ထင်ရှားအောင် စွပ်စွဲနိုင်သည် မဟုတ်၊ သင်၏ မျက်နှာပေး အမှာအရာဖြင့်သော်
လည်းကောင်း၊ လေယဉ်လေသိမ်းဖြင့်သော် လည်းကောင်း၊ ကိုယ်ဟန်လက်ဟန်
ဖြင့်သော်လည်းကောင်း စကားကဲ့သို့ပင် ထင်ရှားအောင် စွပ်စွဲနိုင်လေသည်။
ထို့ကြောင့် အကယ်၍ သင်သည် တစ်ဘက်သားကို မှားသည်ဟု တစ်နည်း

နည်းဖြင့် စပ်စွဲလိုက်လျှင် ထိအစွမ်အစွဲခံရသောသူသည် သင်နှင့် စိတ်သဘောချင်း ညီညွတ်နိုင်ပါရီး မည်လား။ ဘယ်နည်းနှင့်မျှ ညီညွတ်လိမ့်မည် မဟုတ်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော ဤသို့စွဲလိုက်ခြင်းဖြင့် အစွမ်စွဲခံရသူ၏ အသိဉာဏ်နှင့် ‘ငါ’တည်းဟူသော မာနကိုသင်သည် တိုက်ရိုက်စောက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ဤကဲ့သို့ စောက်ခြင်းကြောင့် အစောက်ခံရသူသည် သင့်ကိုပြန်၍ ‘တွယ်’ ချင်ပေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် သူ့စိတ်ကို ပြင်ချင်လိမ့်မည်ကား မဟုတ်။ ပသာရှိကြီးများဖြစ်ကြသော ပလေတို့နှင့် အင်မန္တာရယ် ကန့်‘တို့၏ ကမ်း စာအပ်များကို အကိုးအကားလုပ်ပြစေကောမူ မာနကို တိုက်ရိုက်အစောက်ခံရသောသူ သည် သင်ပြောသမ္မတကားကို နာယူတော့မည် မဟုတ်ပေ။

တစ်ဖက်သားနှင့် စကားပြောသောအခါ ‘မင်း နားလည်အောင် ငါရှင်းပြေမယ်’ဟူသော စကားမျိုးကို ဘယ်အခါမှ မသုံးလေနှင့်။ ထိုစကား မျိုးသည် အတော်ပင်ကန်လန်းကျသောစကားမျိုးဖြစ်လေသည်။ ထိုစကားမျိုးကို သုံးခြင်းဖြင့် ‘ငါ မင်းထက်တော်တယ်၊ ငါစကားကို နားထောင်မိရင် မင်းရဲ့ နာဂိမ့်စိတ်ထားတွေ ပြောင်းကုန်လိမ့်မယ်’ဟု၍ ပြောရာရောက်လေသည်။

ဤစကားသည် တစ်ဖက်သားအပေါ်တွင် ဆရာလုပ်ချင်သောစကား ဖြစ်လေသည်။ ထိုကြောင့် ထိုစကားမျိုးကို ပြောမိလျှင် သင်ပြောချင်သည့် စကားကိုမှ ရေလည်အောင် မပြောရသေးမီ တစ်ဖက်သား၌ သင့်အား ကလန် ကဆန် ပြန်၍ပြောချင်သောစိတ်များ ပေါ်ပေါက်လာတော့သည်။

တစ်ဖက်သား၏ အယုအဆကို ပြပိုင်ပြောင်းလဲအောင် လုပ်ရန်ကိစ္စသည် စိတ်အလွန်ကြည်ကြည်လင်လင်ဖြစ်နေသော အခါများပင်လျှင် ခက်ခဲလျက်ရှိရာ အဘယ့်ကြောင့် သင်သည် ဤကိစ္စကို ပို၍ခက်ခဲအောင် လုပ်ချင်ရသနည်း။ မကြိုးစားရသေးမီကပင်ရှုံးနေသောကိစ္စကို အဘယ့်ကြောင့်လုပ်ချင်ရသနည်း။

တစ်ဖက်သားမသိသည်ကို သိအောင်ပြောလိုသောအခါ ထိုကဲ့သို့ပြောမှန်းကို တစ်ဖက်သားအား အသိမပေးပါနှင့်။ ပြောရ၍ အလွန်ပါးနှပ်ပါးစေ။ သင့်စကားကို နားထောင်နေသောသူကိုယ်တိုင်က သင်သည် သူ့ကို ဆုံးမနေ သည်ဟု မထင်အောင် ပြောပါလေ။

‘လူကလေး တတ်နိုင်လျှင် အခြားသူများထက်ပို၍ ပညာရှိအောင်
ဖြေးစားပ။ သို့ရာတွင် ဤကဲသိပို၍ ပညာရှိကြောင်းကို အခြားသူများအား
မပြောပါလေနှင့်’ဟူ၍ လေ့ ချက်စတာဖီး ဆိုသူ ပညာရှိတစ်ဦးက သု၏
သားကို ဆုံးမဖူးလေသည်။

အနှစ်ဂဝ လောက်က မှန်သည်ဟု ကျွန်ုပ်ယုံကြည်ခဲ့သော အရာများ
အနက် အလိပ်ပေါင်းကလွှဲ၍ အခြားအရာများကို ကျွန်ုပ်သည် နှစ်နှစ်ကာကာ
မယုံတော့ချေ။ အိုင်းစတိုင်း၏ ဘာအပ်များကို ဖတ်ပြီးသောအခါ အလိပ်ပေါင်း
ကိုပင် သံသယ ဖြစ်လာပြန်လေသည်။ နောက်အနှစ်နှစ်ဆယ်လောက်ကြာလျှင်
ယခုစာအပ်ထဲ၌ရေးသော စကားများကို ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်ယုံချင်မှ ယုံတော့မည်။
မည်သည်အရာမျိုးကိုဖူး ကျွန်ုပ်သည် ရရှိကလောက် ယုံယုံကြည်ကြည်
မရှိတော့ပေါ်။

‘ငါသိသောအရာ တစ်ခုတည်းသာရှိသည်။ ထိုအရာသည်ကား အခြား
မဟုတ်၊ ငါဘာမှ မသိသေးဟူ၍ သိခြင်းပင်ဖြစ်သည်’ဟု ဆိုကရေးတီး၊ ဆိုသူ
ပညာရှိကြီးသည် သု၏ တပည့်များကို အေသင်း မြို့တွင် မကြာခဏပြောခဲ့ဖူး
လေသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ဆိုကရေးတီးထက် ပို၍ ပညာမရှိနိုင်ချေ။ ဆိုကရေးတီး
တစ်ယောက်လုံးကပင် ဤသိပြာလျှင် ကျွန်ုပ်မှာ ပြောဖွယ်ရာ မရှိတော့ပြီ။
ထိုကြောင့် တစ်ဘက်သားအား မှားသည်ဟုပြောဆိုသောအကျင့်ကို ကျွန်ုပ်သည်
လုံးလုံး စွန့်လိုက်လေပြီ။ ဤကဲသိပို စွန့်လိုက်ခြင်းကြောင့် အကျိုးရှိသည်ကို
ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် တွေ့ရဖူးလေသည်။

အကယ်၍ လုတစ်ယောက်သည် စကားတစ်ခုကို ပြောလိုက်ရာ
ထိုစကားသည် မှားသည်ဟု သင်ကိုယ်တိုင် အကယ်စင်စစ် သေချာကျွန်ုဘာ
သိရှိသည်တိုင်အောင် ထိုသူ၊ ကို မှားသည်ဟု တိုက်ရှိက်မပြောဘဲ အောက်ပါ
စကားမျိုးဖြင့် ပြောရလျှင် မကောင်းပော်သား။

‘ဒီမှာအခွေး ကျွန်ုတော် ထင်တာက တစ်မျိုးဖြစ်နေတယ်၊ ကျွန်ုတော်
ထင်တာ မှားချင်လဲ မှားမှာပဲ၊ ကျွန်ုတော်က အတွေးတော့ တော်တော်

၁။ Lord Chesterfield

၂။ Einstein

၃။ Socrates

၄။ Athens

ခေါင်တတ်တယ်။ တကယ်လို့များ မှားနေလျှင်ပြင်ပါ။ အကြောင်းချင်းတကို
တစ်ခုစီပြန်ဖြီး စပ်ကြည့်ရအောင်။

‘ကျွန်တော် မှားချင်လဲမှားမှာပဲ၊ ကျွန်တော်က အတွေးတော့ တော်တော်
ခေါင်တတ်တယ် အကြောင်းချင်းတစ်ခုစီကို ပြန်ဖြီး စပ်ကြည့်ရအောင်’
အစရှိသော စကားလုံးများသည် အတော်တာသွားသော စကားများဖြစ်၏။

‘ကျွန်တော် မှားချင်လဲ မှားမှာပဲ၊ အကြောင်းချင်းတစ်ခုစီပြန်ဖြီး စပ်ကြည့်
ရအောင်’ အစရှိသော စကားများကို ဘယ်လူမျိုးမျှ ကန့်ကွက်လိမ့်မည်
မဟုတ်ပေ။

လောကဓာတ်ဆရာကြီးတစ်ဦး၏ စကားသုံးနှစ်းပုံကို ကြည့်ကြေးနဲ့။
တစ်ခါတုန်းက စတက်ဖင်ဆန် ° ဆိုသွားနိုင် ကျွန်ပဲ တွေ့ဖူး၏။ သူသည်
နာမည်ကျော် လောကဓာတ်ဆရာကြီးတစ်ဦးဖြစ်၏။ အလွန်အေးသောအာတိတ်
စက်ဝိုင်း၏ ပြောက်ဘက်တွင် ဆယ့်တစ်နှစ်ကြာအောင် နေ့ခဲ့သည့်ကာလတွင်
ပြောက်နှစ်တိုင်တိုင် အမဲသားနှင့်ရောကိုသာ မှိုပဲခဲ့လေသည်။ သူနှင့်တွေ့သောအေး
သူကိုယ်တိုင် စမ်းသပ်စစ်ဆေးလျက်ရှိသော လောကဓာတ်နည်းတစ်နည်းကို
ကျွန်ပဲအား ပြောပြသဖြင့် ဘယ်လိုနည်းသစ်တွေ့ကို လက်တွေ့ပြမလိုတဲ့ဟူ၍
မေးဖူး၏။ ထိုအေး ‘လောကဓာတ်ဆရာဆိုတာ စင်စစ်မတော့ နည်းသစ်တွေ့ကို
လက်တွေ့ပြုပဲ မကြီးစားပါ၊ ရှိဖြီးသားနည်းဟောင်းတွေ့ကို မပေါ်ပေါ်အောင်
ရှာတာပါပဲ’ဟူ၍ ကျွန်ပဲကို ပြန်ပြော၏။ ကျွန်ပဲသည် ထိုစကားများကို
မည်သည့်အခါ့မျှ မေ့နိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

စကား ပြောရာ၌ သင်ကိုယ်တိုင် မှားကောင်း မှားလိမ့်မည်ဟူ၍
ဝန်ခံခြင်းဖြင့် သင့်အဲ ဘေးမဖြစ်နိုင်။ ဤကဲ့သို့ ဝန်ခံခြင်းကြောင့် ဘာကိုမျှ
ပြင်းခဲ့စရာ မလိုရှုသာမက သင်နှင့်စကားပြောနေသော တစ်ဖက်သားသည်လည်း
သင်ကဲ့သို့ပင် စိတ်သဘောထား ကြီးလာ၍ သင်ကဲ့သို့ပင် မှားကြောင်းကို
ဝန်ခံချင်သော စိတ်ထားမှား ပေါ်ပေါက်လာပေမည်။

တစ်ဦးတစ်ယောက်သောသူသည် မှားယွင်းလျက်ရှိသောအေး မှားသည်
ဟု ထိုသူအား တဲ့တိတိကြီး ပြောမိသောကြောင့် မည်ကဲ့သို့ ဖြစ်ဖူးကြောင်း
သာကေ တစ်ခုကို ဖော်ပြပါအေး။

လပ်စဂါတင်နှင့် ဖလီကော်ပိုရေးရှင်း^၃ တို့ဖြစ်ကြသော အမှုကြီးတစ်ခု သည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ များမကြာမိက ရောက်လာလေသည်။ ထိုအမှုတွင် မစွဲတာအက်စ်၊ ဆိုသူက ရှေ့နောဖြစ် လိုက်ပါဆောင်ရွက်လေသည်။ တရားဖြစ်နေသောငွေများ အလွန်များပြားရှုသော မက ဥပဒေတစ်ရုန်းစပ်လျဉ်း၍ မရှင်းလင်းသောအချက်များလည်း အကျိုး ဝင်လျက်ရှိရကာ၊ ထိုအမှုသည် အလွန်အရေးကြီးသောအမှုတစ်ခုဖြစ်လေသည်။

ထိုအမှုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ လျောက်လဲနေစဉ် ‘ရောက်ဆိုင်ရာတွင် စာချုပ်များကို ကန်နာသတ်ပိုင်းမြေားထားသည့်နှစ်ဟာ ခြောက်နှစ်မဟုတ်ဘူးလား’ ဟု တရားဝန်ကြီးတစ်ဦးက မစွဲတာအက်စ်ကို ပြတ်၍ မေးလိုက်လေသည်။

မစွဲတာအက်စ်ကလည်း လျောက်လဲချက်ကို ခေါ်ရပ်၍ မေးသော တရားဝန်ကြီးကို အံအားသင့်စွာ စိုက်ကြည့်နေဖြီးနောက် ‘ရရတပ်ဘက် ဆိုင်ရာတွင် စာချုပ်ကန်သတ်သည့်ဥပဒေမရှိပါ’ ဟု တုံးတိတိ ပြန်ပြောလိုက် သည်။

‘ဒီလိုလဲပြန်ပြီး ဖြေလိုက်ပါရော တစ်ရုံးလုံးလ မီးကိုရောနှင့်သတ်သလို တိတ်သွားတာပဲ ကျွန်ုပ်က မှန်ပြီး တရားဝန်ကြီးက မှားလိုမှားကြောင်းကို ပြောမိတာ အမှုနဲ့၊ သို့ပေမယ့် ဒီလိုပြောလိုက်လို့ တရားဝန်ကြီးက ကျွန်ုပ် အပေါ်မှာ မေတ္တာရှိလှသာသူလား၊ မရှိဘူး၊ ဥပဒေအ ဘဆိုလှပ် ကျွန်ုပ်မှန်သည်ဟု ယနေ့ထက်တိုင် ကျွန်ုပ် ကောင်းစွာယုံကြည်၏၊ နောက်၌ အော့အား အဲဒီနေ့က ခါတိုင်းနေ့တွေကထက် ကျွန်ုပ်၏ လျောက်လဲချက်ဟာ ပြုပြီးကောင်းတယ်လို့ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် သိတယ်၊ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်ဘာလ် အလွန်ပညာရှိ၍ နာမည်ကျော်ကြားသော တရားဝန်ကြီးတစ်ဦးကို ဖျောင်းဖျောင်းဖျော့ဖျော့ မပြောဘဲ မှားသည်ဟု တုံးတိတိ ပြောမိသောကြောင့် အမှားကြီး မှားခဲ့ဖူးလေသည် ဟူ၍ မစွဲတာ အက်စ်ကိုယ်တိုင် ကျွန်ုပ်၏ တပည့်များကို ပြောပြုဖူးလေသည်။

အမှုန်ကိုရောက်အောင် တွေ့နိုင်သောသူများသည် အလွန်ရှားလေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် များသောအားဖြင့် အစွဲအလမ်း ကြီးသောသူများ ဖြစ်ကြသည်။ များသောအားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ အဖက်ဖက်၌ စွဲလမ်းလျက်ရှိသော စိတ်ကူးများ၊ သဝန်ကြောင်းခြင်း၊ မယုံသက်းဖြစ်ခြင်း၊ ကြောက်ရွှေ့စီးရိမ်ခြင်း၊ မနာလိုခြင်းနှင့်

မာနများ ရှိကြလေသည်။ များစွာသော လူတို့သည် သူတို့ ယုံကြည့်သော ဘာသာ သို့မဟုတ် နှစ်သက်သောဆံတောက်ပုံ သို့မဟုတ် မှန်သည်ထင်သော ကွန်ဖြာနှစ်^၃ ဝါဒ သို့မဟုတ် ခွဲပမ်းလျက်ရှိသော အတ်လိုက်မင်းသား ကလတ်ဂေါ်ယ် စသည် အရာတို့ကို စွန်ပစ်ကြရန် အလိုမရှိကြခဲ့။

ထိုကြောင့် အကယ်၍ တစ်ဘက်သားကို မှားသည်ဟု ပြောတတ်သော ဝါသနာ အသင်္တု ရှိခဲ့ပါလျှင် အောက်ပါစာပို့ကို နံနက်စာမဓားမီ နံနက်တိုင်း ဖော်ကြားပါလေ။ ထိုစာပို့သည် ပရောဖက်ဆာကျိမ်းဟား၊ ရော်စင်ဆန်း ရေးသားသော ‘စိတ်ဖြစ်ပေါ်ပုံ’^၂ စာအပ်မှ ကောက်နှက်ချက်ဖြစ်လေသည်။

ပြင်းပြင်းထန်ထန် မကြိုးစားရာဘဲနှင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်ထားမှားသည် ပြုပြင်ပြောင့်လဲသွားသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့သည် တစ်ခါတစ်ရုံ တွေ့ပူး၏။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့ကို တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူက မှားသည်ဟု စွမ်းလိုက်သောအခါ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤသို့ပြောဆိုခြင်းကို မနှစ်မြို့ သောကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ မူလသဏေထားကို မပြောင့်ဘဲ စွဲတ်ကျွဲတ် နေတတ်ကြလေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ ယုံကြည့်ခွဲလမ်းချက် များအပေါ်တွင် အမူမှုအမှတ်မှ ပေါ့ပေါ့ဆဆ နေတတ်ကြသော်လည်း တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူက ထိုအချက်များကို ထိခိုက်ပြောဆိုလာသော အခါ သူတို့အပေါ်တွင်ရှိသော ကျွန်ုပ်တို့၏ ခွဲလမ်းခြင်း စိတ်ဓာတ်တို့ သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ ရင်တွင်၌ ဆထက်ထမ်းပါး တိုးလာသည်ကို တွေ့ရှုရပေလိမ့်မည်။ စင်စစ်မှာမှကား ဤကဲ့သို့ ဖြစ်ခြင်းသည် အမှားအမှန်ကို ဤမျှလောက် ဂရုဏ်ကြလျှော့ မဟုတ်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ဂုဏ်ကို ထိခိုက်သောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။ လူတို့တွင် ‘ငါဟာ’ ဆိုသော ‘စကားလုံးကလေးသည်’ အလွန် အရေးကြီးလေသည်။ ထိုအချက်ကို ကောင်းစွာ အသုံးပြုတတ်ခြင်းသည် ပညာရှိခြင်း၏ အစပင်တည်း။ ‘ငါထမင်း’ ‘ငါခွေး’ ‘ငါအိမ်’ ‘ငါအဖော်’ ‘ငါတိုင်းပြည်’ ‘ငါဘုရားသခင်’ စသော စကားလုံးတို့သည် အမိုးယောက်ရာ၌ ညီတူညီဖျောင် ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ နာရီသည် အချိန်များနေသည် ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ မော်တော်ကားသည် စတ်နေသည်

၁။ Communist

၂။ Professor James Harvey Robinson

၃။ 'The Mind in the Making'

ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အပြာခံရမည်ကို မနှစ်ဖြို့ရုံသာမက အဂ်ဂီးဟန်တွင် ရှိသော ရေသားမြောင်းနှင့် စင်လျှို့၍ ကျွန်ုပ်တို့ မှတ်သားထားသည့် အချက်များသည် လည်းကောင်း၊ ‘အက်ပိတက်တပ်’^၁ ဟူသော စကားလုံး ကို ခေါ်ရှု၍ ကျွန်ုပ်တို့၏ အသထွက်သည် လည်းကောင်း၊ ဆယ်လီစင်း ဓာတ်သည် ဆေးဖက်တွင်မည်မျှ အသုံးဝင်သည် သို့မဟုတ် ပထမ ဆျော့နှင့် မည်သည့်နေ့ ဖြစ်သည်ဟူ၍ ကျွန်ုပ်တို့၏ အမှတ်အသားများသည် လည်းကောင်း မှားယွင်း ချွဲတွော်နေသော ကြောင့် သူတို့ကို အသစ်ပြင်ရန် လိုသည်ဟူသော သွန်သင် ချက် တို့ကိုလည်း ကျွန်ုပ်တို့ မနှစ်ဖြို့ချေ။ ကျွန်ုပ်တို့မှန်သည်ဟု အယုရှိ ထားသော ယုံကြည်ချက်တို့ကို ကျွန်ုပ်တို့သည် ဆက်လက် ယုံကြည် လိုသောဆန္ဒများ ရှိကြသည်။ ထိုယုံကြည်ချက်များကို ထိခိုက်ပြောဆို သောအခါ မခဲ့ချင်သော စိတ်ဓာတ်များကြောက်လာပြီးလျှင် ထိအချက် များဘက်မှနေ၍ ဆင်ခြေအမျိုးမျိုးပေးကာ ခုခံကာကွယ် တတ်ကြသည်။ သို့ဖြစ်သောကြောင့် စကားပြောရှု၍ ကျွန်ုပ်တို့၏ အကိုးအကား များသည် အခြားမဟုတ် ကျွန်ုပ်တို့ယုံကြည်ရင်းနှုံဖြစ်သော အချက်များကို ကာကွယ်ရန်အတွက်ပေးသော ဆင်ခြေများပင် ဖြစ်ကြ၏။

တစ်ခါတုန်းက ကျွန်ုပ်၏ အိမ်ကို အယုဆင်ရန်အတွက် လူတစ်ယောက်ကို ငါး၍ ခိုင်းဖူး၏။ အားလုံးပြီးစီး၍ အလှဆင်ပေးခာအတွက် ကြွေးတောင်း စာရင်း ရောက်လာသောအခါ ဈေးကြီးလွန်း၍ ကျွန်ုပ်သည် ပင့်သက် ရှုမိ၏။

ရက်အနည်းငယ်ကြောသောအခါ ကျွန်ုပ်၏ စိတ်ဆွေတစ်ဦးသည် အိမ်သို့ အလည်ရောက်လာ၏။ အလှဆင်ထားသည်ကို ကျွဲ့သောအခါ အလှပြင်ခ ဘယ်လောက်ပေးရသလဲဟု မေးလေသည်။ အခကိုပြောပြုသောအခါ ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေသည် စုတ်သတ်၍ ‘အလှပြင်သမားက ရှင်ကို ‘ချုံသွားပြီး ဈေးသိပ်များတာပေါ့’ဟု ပြန်ပြောလေသည်။

ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေပြောသောစကားသည် အမှန်ပင်ဖြစ်လေသည်။ သို့ရာတွင် မိမိတို့ကိုယ်တိုင် လုပ်ထားသော အလုပ်များကို မှားသည်ဖြစ်စေ မှန်သည်ဖြစ်စေ အပြစ်ဆိုခြင်းကိုမှာကား ကြိုက်သူ အလွန်နည်းလေသည်။

၁။ Epictetus

၂။ Salicin

၃။ Sargon I

ကျွန်ုပ်လည်း ပုဂ္ဂဇာဉ်ဖြစ်သည့်အတိုင်း ကျွန်ုပ်လုပ်ထားသော အလုပ်ကို ကာကွယ်လိုက်၏။ ထိုကြောင့် ‘အကောင်းကြိုက်ရင် ဈေးပေါ်ပေါ့နဲ့ မရဘူး၊ ဈေးနည်းနည်းဆိုရင် ကုန်အညွှန်တွေရမှာပေါ့’ အစုရိယည်ဖြင့် ပြန်၍ ပြောလိုက်၏။

နောက်တစ်နေ့တွင် အခြားမိတ်ဆွေတစ်ဦး အလည်ရောက်လာပြန်၏။
ထိုမိတ်ဆွေကမူဘာ၊ အလှပြင်ထားသော အရာများကိုကြည့်ပြီးလျှင် အလွန်
စိတ်အားထင်သန့်စွာနှင့် ချီးမွမ်းလျက်ရှိ၏။ သု၏ အိမ်၌လည်း ဒီလိမ္မား
အလှပြင်ထားနိုင်လျှင် ဘယ်လောက်ကောင်းမလဲ အစရိုသည်ဖြင့် ပြောကြား၏။
ထိုမိတ်ဆွေ၏ စကားကိုကြားရသောအခါ ကျွန်ုပ်၏ စိတ်ဓာတ်များသည်
တစ်ဦးတစ်ဖူး ဖြစ်လာလေသည်။ ထို့ကြောင့် 'ဟာ မပြောပါနဲ့တော့ကွယ်'
ခိုင်းပြီးသား ဖြစ်နေလိုသာ ဖြိုမ်နေလိုက်ရတယ်၊ အကေသာ ဒီလောက်
ကုန်မယ်မှန်းသိရင် မခိုင်းပါဘူး၊ ဈေးသိပ်ကြီးတာပဲ့ဟူ၍ ကျွန်ုပ်က ပြန်ပြော၏။

ကျွန်ုပ်တို့သည် အမှားတစ်ခုကို ပြုလုပ်မိသောအခါ ကျွန်ုပ်တို့စိတ်ထဲက
သာလျှင် မှားကြောင်း ဝန်ခံကောင်း ဝန်ခံလိမည်။ ထိုပြင် ကျွန်ုပ်တို့အား
ဖျောင်းဖျောင်းဖျောင်း သာသာယာယာနှင့် မေးစမ်းခြင်းပြုလျှင် ထိုသို့ မေးသူမှားအား
ကျွန်ုပ်တို့၏ အမှားကို ဝန်ခံ၍ 'ငါမှန်တာကို ဘွင်းဘွင်းကြီး ပြောရတယ်'
အစရိုသော စိတ်ထားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ သဘောထားကြီးခြင်းကို ဂဏ်ယူကောင်း
ဂဏ်ယူမိပေးမည်။ မည်သို့ပင် သဘောထားကြီးချင်သော ဆန္ဒရှိစေကာမှု
အတင်းစွဲပွဲလျှင် ကျွန်ုပ်တို့၏ မှားကြောင်းကို ဝန်ခံမည့်မဟုတ်ပေါ်။

အမေရိကန်ပြည်တွင်းစစ် ° ဖြစ်ပွားစဉ်က ထိပြည်၏ အကျိုးကြားဆုံး
သော သတင်းစာဆရာတွေ့ဖြစ်သည့် ဟောရှုစိ ဂရိလေးသည် အမေရိကန်
ပြည်၏ သမ္မတ လင်ကွန်းနှင့် အပြင်းအထန် သဘောက္ခလုံခြုံလေသည်။
လင်ကွန်းအား သတင်းစာထဲမှနေ၍ အပြင်းအထန် ဆုံးကြမ်းမောင်း
ပုတ်ခတ်ရေးသားခြင်းဖြင့် လင်ကွန်းသည် သူ့ဘက်သိမ်တော်လာလိမ့်မည်
ဟူ၍ ဟောရှုစိဂရိလေသည် အယူရှိခဲ့၏။ ထိုကြောင့်အထက်ပါနည်းအတိုင်း
လပေါင်းနှစ်ပေါင်းများစွာ ဆူပူရေးသားခဲ့၏။ သမ္မတလင်ကွန်းသည် ဗုဒ္ဓံ
ဆိုသူ၏ လက်ချက်ဖြင့် အသက်ထွေက်ရရှာသော ညွှန်ပင်လျှင် သက်းစာဆရာ

ဟောရှေ့စိတ်ခါလသည် သမ္မတလင်ကွန်းကို ပုဂ္ဂလ မိဋ္ဌာန်အားဖြင့် ညွစ်ညာမ်းစွာ ပုတ်ခတ်ရေးသားခဲ့ဖူး၏။

သို့ရာတွင် ဤသို့ပုတ်ခတ်ရေးသားခြင်းဖြင့် လင်ကွန်းသည် ဂရိုလေ ဘက်သို့ စိတ်ပြောင်းလာရုံလား။ မလာဘူး။ ပြက်ရယ်ပြခြင်း စောကားခြင်းဖြင့် မိမိဘက်သို့ပါလာအောင် မည်သည့်အခါးမျှ မတတ်နိုင်။

လူများနှင့် ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံရာ၌ အကောင်းဆုံးနည်း အချို့ကို သင်သည် အလိုရှုခဲ့ပါမှ သူကိုယ်တိုင်ရေးသားထားသော ဘင်္ဂမင်း ဖရန်ကလင်း၏ အူဗြို့ဖွေ့ဖွေ့ကို ဖတ်ဖြစ်အောင် ဖတ်လိုက်ပါ။ အူဗြို့ဖွေ့ စာအုပ်များတွင် အကောင်းဆုံးစာအုပ်တစ်အပ် ဖြစ်ပါသည်။ စာကြည့်တိုက်ရှိလျင် ထိစာကြည့်တိုက်မှ အဆိပ်၊ အူဗြို့ဖွေ့ဖွေ့ကို ဌားပါ။ မရှိလျင် ရရှိင်သည့် စာအုပ်ဆိုင်တစ်ဆိုင်မှ ဝယ်ပါ။ အသင်၏ဖြို့တွင် စာအုပ်ဆိုင်မရှိပါလျင် ပင်ရင်းတိုက်သို့ တိုက်ရှိက်မှုယူနိုင်ပါသည်။

ထိအူဗြို့ဖွေ့ထဲတွင် ငြင်းချင်သော အလေ့အထကို ပျောက်အောင် မည်ကဲ့သို့ ဖျောက်ခဲ့ရပုံနှင့် မိမိဘက်သို့ပါအောင် ဆွဲနိုင်သော ပရီယာယ်ကောင်းသည့် နိုင်ငံရေးသမားကောင်းဟူ၍ အမေရိကန်သမိုင်းတွင် ထင်ရှားကျော်ကြားသူ တစ်ဦး ဖြစ်လာအောင် မည်ကဲ့သို့ လုပ်ခဲ့ရပုံတို့ကို ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်း ရေးသားထားလေသည်။

ဘင်္ဂမင်းဖရန်ကလင်သည် ငယ်ရွယ်စဉ်အခါက တစ်နေ့သောအခါဝယ် သူ၏ သူငယ်ချင်းတစ်ဦးသည် သူ့ကို တစ်နေရာသို့ လက်တို့ခေါ်သွားပြီးလျှင် အောက်ပါစကားကဲ့သို့ အမိပ္ပါယ်ရှိသော စကားမျိုး သူ့အား ပြောပြ၏။

‘ဟောကောင် မင်းဟာ သိပ်ခက်တဲ့အကောင်ပဲကျာ၊ မင်းနဲ့သဘောချင်း မတဲ့တဲ့ လူတွေအတွက်မှာဆိုရင် မင်းရဲ့၊ အယူအဆတွေဟာ ပိဿာလေးနဲ့ ဘားပစ်လိုက်သလိုပဲ၊ မင်းဟာတွေက ကောင်းလွန်းလိုဘယ်သူကမှ ဂရမစိုက်ကြဘူး၊ ကြာတော့ဘယ်နှုပ်ဖြစ်နေသလဲဆိုရင် မောင်မင်း ကြီးသား မရှိတော့မှာဘဲ မင်းအဖော်တွေမှ စိတ်သက်သာ ရတော့တယ်၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မင်းက သိပြီးသားချည်းပဲ ဖြစ်နေတော့ မင်းကို ဘယ်သူကမှ ဘာကိုမှ မပြောတော့ဘူး၊ အစစ်ပဲ၊ ဘယ်သူကမှ ဘာကိုမှ မပြောတော့ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ပြောရင် ပြောတဲ့လူသာ စိတ်ရှုပ်ပြီး အမောအဖတ်တင်ရုံရှိတော့မှာပဲ့။ အဲဒီတော့ မင်းခေါင်းထဲမှာရှိတဲ့ လက်တစ်ဆုပ်လောက် အသိဉာဏ်ကလေးဟာလည်း ဘယ်တော့မှ မတိုးတော့ဘူး’

အထက်ပါစကားသည် မန်ကန်ကြောင်းကို ဘင်ဂျမင်ဖရန်ကလင်သည် သတိရ၏။ သူ၊ ကိုယ်ကို သူ မပြင်လျင် မည်သူနှင့်မျှေး ပေါင်းမဖြစ်သည် အပြင် ဘာကိုမျှေးလည်း လုပ်မဖြစ်တော့ဟူ၍ ကောင်းစွာ ဆင်ခြင်မိ၏။ ထိုကြောင် မထော့မြင် ပြုလေ့ရှိသော သူ၏ နှုတ်အမှုအရာတိုကို အမြစ်ကနေ၍ လှန်လေသည်။

‘တစ်ဖက်သား နာကြသည် မည့် တိုက်ရိုက်ဆန့်ကျင်ဘက် အပြုအမှုများနှင့် ငါဟာမှ မန်သည်ဟု စွဲတဲ့ရွတ် ပြောဆိုခြင်းမျိုးကို ရှောင်ရှားထားရန် ကျွန်ုပ်သည် သန္တိန္တာန် ချထား၏။ ထိုမျှမကသေး ‘အကန်အမှန်ပဲ’ ‘ဘယ်နည်းနှင့်မျှေးမလဲရဘူး’ စသော တစ်ဘက်သား ငြင်းရန်မလိုဟူ၍ အဓိပ္ပာယ်ပေါက် စေသည့် စကားလုံးမျိုးတို့ကို သုံးခြင်းမှ အထူးရှောင်ရှား၍ ‘ဒီဟာ မှန်လိမ့် မယ်လို့ ကျွန်ုပ်ယူဆတယ်၊ ဟိုဟာဖြင့် ပြစ်နိုင်လိမ့်မယ်လို့ တွေးမိပါတယ်’ အစရှိသော စကားမျိုးကို အသုံးပြုလေသည်။ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည် ကျွန်ုပ်မှားသည်ထင်သော စကားတစ်ခွန်းကို ကျွန်ုပ်ရှေ့တွင် ပြောလိုက်မိသည် ဆိုကြပါစို့။ သူ၏ အမှားကို ဖြုန်းခန်းပြင်ရန်အတွက် ကျွန်ုပ်၏ ပါ:စပ်သည် ယားလျက်ရှိသော်လည်း ထိုဆန္ဒကို မျိုးသိပ်ထားလိုက်ပါသည်။ သူ့စကားကို ပြန်၍ ဖြေရှင်းမှ အခြားသော ကိုစွဲတို့၌ သူ၏ အယုအဆသည် မှန်ပါလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ဤကိစ္စမှုများကား ကျွန်ုပ်နှင့် သဘောချင်းလွှဲနေဟန် လက္ခဏာ ရှိသည်ဟု ကျွန်ုပ် ထင်မြေချက်များကို ပြောပြရာ လွယ်လင့်တက္ကန္တုံး နစ်သက်သူများ၍ ကန်ကွက်သူ နည်းသည်ကို တွေ့ရလေသည်။ ကျွန်ုပ်ကို မှားသည်ဟူ၍ တစ်ဘက်သားတို့က မြင်ကြသောအခါတွင်လည်း ရှေးကကဲ့သို့ ဂုဏ်ကို ထိခိုက်မည်ဟူ၍ မယုဆတော့ပေါ့။ ကျွန်ုပ် မှန်သောအခါ များ၍သည်းတစ်ဘက်သားတို့သည် သူတို့၏ အမှားများကို စွန်ပစ်၍ ကျွန်ုပ်ဘက်သို့ လွယ်လင့်တက္က စိတ်ပြောင်းလာကြလေသည်။

‘ကျွန်ုပ်၏ နိုဂိုစိတ်ထားမှ ထိုကဲ့သို့ကိုယ်နှုတ်အမှုအရာမျိုး ဖြစ်လာအောင် လက်ဦးအစတွင် အတော်ပြင်းပြင်းထန်ထန် ကြိုးစားရပေမည်။ သို့ရာတွင် နောက်ဆုံး၌ ကျွန်ုပ်၏ ဝသိဖြစ်လာသောကြောင် လွန်ခဲ့သည် အနစ်ငါးဆယ်မှ

ယနေ့အထိ ငါသာမှန်ရမည်ဟူသော စွတ်တရွတ်စကားမျိုး ကျွန်ုပ်ပါးစပ်မှ ထွက်လာသည်ကို မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်များ ကြားမိလိမ့်မည်ဟု၍ ကျွန်ုပ် မထင်ပေ။

‘ဥပဒေသစ်များကို တင်သွင်းရာ၌ လည်းကောင်း၊ ဥပဒေဟောင်းများထဲမှ အချို့အချုံ၊ ကိုယ်များကို ပြင်ဆင်ရာ၌ လည်းကောင်း၊ တိုင်းသူများအား ကျွန်ုပ်ဘက်သို့ပါအောင် ပြုလုပ်နိုင်ခြင်း၊ ထိုပြင် ပြည်သူအဖွဲ့များထဲတွင် အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးဖြစ်လာသောအခါ ကျွန်ုပ်နှင့်အတူဖြစ်သော အဖွဲ့ဝင်များအား ကျွန်ုပ်ဘက်သို့ပါအောင် ပြုလုပ်ခြင်းတို့သည် ကျွန်ုပ်၏ သမაစိအပြင် အခြား အကြောင်းကြောင့်မဟုတ်ဘဲ အထက်တွင်ဖော်ပြသကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်၏ ကိုယ်နှင့်အမှုအရာ ပြောင်းလဲလိုက်ခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်ဟု ကျွန်ုပ် အယူရှိမိမိ၏။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော စကားပြောလည်း မသွက်။ စကားလုံးကောင်း ရွှေးရာ၌လည်း အလွန်နေ့သည့်အပြင် စကားအထားအသိ မမှန်ဘဲ ည့်ဖျင်းသော စကားပြောသမားတစ်ယောက်ပင် ဖြစ်သော်လည်း ကျွန်ုပ် ယူဆသောအချက်များသည် နိုင်သည်သာ များလေသည်’ အစရှိသည်ဖြင့် ဘင်ဂျုမင် ဖရန်ကလင်က ပြောကြားဖူးလေသည်။

အရောင်းအဝယ်လုပ်ရန် ဘင်ဂျုမင်၏ နည်းသည် မည်သို့အသုံးကျ သည်ကို ကြည့်ကြရအောင် အောက်ပါ သာမကနှစ်ခုကို ဖတ်လိုက်စမ်းပါ။

နယူးယော့မြို့ လစ်ဗာတိလမ်း တိုက်အာမတ် ဘာင့် နေ့မစွာတာအက်ပေါ် မဟောနိုင် ဆိုသူသည် ရေနံလုပ်ငန်းအတွက် ကိရိယာတစ်မျိုးကို ရောင်းအားသူ ဖြစ်လေသည်။ တစ်နေ့သွှေ့ လောင်းအိပ်လန်း အရပ်ရှိ ရေနံကုန်သည်ကြီး တစ်ဦးထံမှ အမှာစာတစ်ခုကိုရှု၏။ ထိုအမှာစာအတိုင်း နှမူနာများကို ပြသ ပြီးနောက် သဘောကျသဖြင့် ထိုကိရိယာများကိုတပ်ဆင်၍ပင် အတော်အတန် ပြီးလေပြီ။ သို့ရာတွင် ဝါမံနည်းဖွယ်ရာ ကိစ္စတစ်ရုပ်သည် ရှုတ်တရှုက် ပေါ်ပေါက်လာလေသည်။ ဖြစ်ရပုံမှာ ဤသို့တည်း။

အဆိုပါ ရေနံကုန်သည်ကြီးသည် မိမိ မှာထားသော ကိရိယာများ အကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မိတ်ဆွေများနှင့် တိုင်ပင်ကြည့်ရာ ဒီဟာက တိနေ တယ်၊ ဟိုဟာကြီးက သိပ်ရှည်နေပြီ၊ ဒါတွေဝယ်လိုက်တဲ့ သိပ်မှားတာပဲ၊ အစရှိသဖြင့် ထိုမိတ်ဆွေများက ပိုင်း၍ အပြစ်ပြောကြ၏။ မိတ်ဆွေများ၏

နောက်ထပ်ဘာဖြစ်ကြသည့်ကို မစွဲတာမဟောနိသည့် အောက်ပါအတိုင်း
ပြောပြ၏။

‘ကျွန်ုပ်နှင့်တာက္ခ ကျွန်ုပ်တို့ ပစ္စည်းများကို ရရာမရှိအောင် ပြောပြီးနောက် အဲဒီဟာတွေအတွက် ခင်ဗျား ဘယ်နှယ်လုပ်မလဲ’ဟု ဒေါသနှင့် ကျွန်ုပ်အား မေးအုံ။

‘ကျွန်ုပ်(လေအေးအေးဖြင့်)’ ဒါတော့ ဦးသဘောကျေသလိုသာ အမိန့်ရှုပါ၊ အမိန်အတိုင်းလုပ်ရန် အသင့်ပါပဲ၊ ဦးက ဝယ်သူပါ၊ ဒီတော့ ဝယ်သူကြိုက်တာကို ရရှုမှာပေါ့၊ သို့ပေမယ့် ဒီလိုဆိုရင် တစ်ယောက်ယောက်က တာဝန် ခံရ လိမ့်မယ် ဦး၊ ဦးထို့ဟာ မှန်တယ်ထင်ရင် ဦးတို့ရဲ့ နမူနာကို ပေးပါ၊ ပထမက ဦးမှာတဲ့အတိုင်း လုပ်ထားလိုက်လို့ ဒေါ်လာနှစ်ထောင်လောက် ကုန်သွားပေမယ့်လ ကိစ္စမရှုပါဘူး ဖျက်ပစ်လိုက်တာပေါ့၊ ဦးသဘောကျေကိုသာ ရမယ်ဆိုရင် ငွေ နှစ်ထောင်လောက်ဆဲ့လို့ မနုတေမြာပါဘူး၊ သို့ပေမယ့် တစ်ခုတော့ သတိပေးချင်တယ် ဦးရဲ့၊ ဦးအလိုရှိတဲ့အတိုင်း ကျွန်ုတော်တို့ ဆောက်ပေး ရမယ်ဆိုရင် ကောင်း မကောင်းကို ဦးတာဝန်ယူရလိမယ်။ ကျွန်ုတော်တို့ ယခုအဲတိုင်း မှန်တယ်လို့ထင်ပြီး စိစဉ်ထားတဲ့အတိုင်း ဆက်လုပ်ရမယ်ဆိုရင် ကျွန်ုတော်တို့ တာဝန်ယူမယ်။

‘ထိအချိန်သို့ရောက်သောအခါ ရေးကုန်သည်ကြီးသည် စိတ်အတော် ပြောင်းသွားသည်ကို တွေ့ရလေသည်။ ထိုကြောင့် ‘ကောင်းပြီ ဆက်လုပ်မှုဘာ

သို့ပေမယ့် မောင်ပြာတဲ့အတိုင်း မဟုတ်ရင်တော့ ဘုရားကိုသာ တနေပေတော့ ဟု ကျွန်ုပ်ကို ပြောလိုက်၏။

ကျွန်ုပ် ပြောသည့်အတိုင်း မှန်သဖြင့် ယခုနစ်အတွက် ဒီလို အလုပ်မျိုး နောက်နှစ်ခု ထပ်၍ အမှာစာ ရခဲ့ပြီးလေပြီ။

‘ထိကုန်သည်ကြီးသည် သူ၏ လက်သီးကြီးကို ကျွန်ုပ်၏ မျက်နှာနားတွင် ပဲ၍ ကိုယ်အလုပ်ကို ကိုယ်နားမလည်သူဟု ကျွန်ုပ်အား စော်ကားနေစဉ် သူ.ကိုပြန်၍ မငြင်းမိအောင် ကျွန်ုပ်၏ စိတ်ကို အတော်ကြီးချုပ်တည်းထားရလေသည်၊ စိတ်ကို အတော်ချုပ်တည်းရသည်မှာ မှန်၏၊ သို့ရာတွင် ထိသိချုပ်တည်းထားသည်အတွက် ကျွန်ုပ်၏ ကိစ္စမှာ ထမြာက်အောင်မြင်ခဲ့လေ သည်၊ အကယ်၍သာ သူမှားသည် ကျွန်ုပ်သာမှန်သည် အစရှိသဖြင့် သူနှင့် ပြန်၍ ငင်းချက်ထဲတဲ့နေလျင် ရုံးရောက်ရခြင်း၊ စိတ်မကောင်းဖြစ်ရခြင်း၊ ငွေကုန်ရခြင်း၊ ထိုပြင် ဖောက်သည်ကောင်းတစ်ယောက် ဆုံးရုံးရခြင်းစသော အပြစ်များ ပေါ်ပေါက်လာကောင်း လာပေလိမ့်မည်၊ အစစ်ပဲ၊ လူတစ်ယောက် အားမှားသည်ဟု စွဲပွဲခြင်းသည် အကျိုးမရှိဟန္တ၍ ကျွန်ုပ်သည် စွဲခွဲမြှုပြုကြီး ယုကြည်၏’ဟု မစွဲတာမဟောနဲ့သည် ပြောပြဖူးလေသည်။

ခုတိယ သက်သေသာဓမ္မတစ်ခုကို ကြည့်ကြေးစိုး။ ဤသက်သေ သာဓမ္မများသည် ထောင်သောင်းမကသောလူများ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ တွေ့ကြုံရလျက်ရှိသော အဖြစ်အပျက်မျိုးပင် ဖြစ်ကြောင်းကို သတိရပါစေ။

အာ စီ ကရိုလီးသည် နယ်းယောက်မြှုပြုရှိ ဂါဒာဒဗဗလျှို့တော်လား သစ်ဆိုင်းမှ သစ်ရောင်းသမားတစ်ခိုးဖြစ်လေသည်။ အလွန်အပြောရခက်သော သစ်သား စစ်ဆေးသည့် အရာရှိများကို နှစ်ပေါင်းမှားစွာတိုင်အောင် မှားသည်ဟု စွဲပွဲခဲ့ဖူးသည်ဟန္တ၍ ကရိုလီသော ဝန်ခဲ့ခဲ့၏။ ဤသို့စွဲပွဲခြင်း ငင်းခုကြော် ကရိုလီသာလျှင် အနိုင်ရခဲ့၏။ သို့ရာတွင် သစ်ကိုမှာကား မရောင်းရချေ။ အကယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုအရာရှိများသည် ဘေးစေဘောကာစားဖွဲ့ ခိုင်လျကြီး များနှင့် တူသည်။ သူတို့တစ်ခါ ဆုံးဖြတ်ချက်ချုပြီးနောက် နောက်ထပ်၍ မပြင်တော့ချေဟု ကရိုလီ ကိုယ်တိုင် ပြောပြ၏။

သူငြင်းခုံ၍ နိုင်သမျှ သူ.သစ်ဆိုင်သည် ဒေါ်လာထောင်ပေါင်းများစွာ ဆုံးရှုံးနေသည်ကို ကရိုလိသည် ကောင်းစွာသိလေသည်။ ထိုကြောင့် ကျွန်ုပ် ထံတွင် ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံနည်းကို လာရောက် သင်ကြားနေစဉ် သူ၏ ကိုပိန္တတ် အမှုအရာများကို ပြပြင်ရန်သိနိုင်းခုံလိုက်၏။ ထိုအခါ ဘာဖြစ် သွားသလဲ။ အောက်ပါအထွေထွေတို့သည် ကရိုလိကိုယ်တိုင် ကျွန်ုပ်၏ တပည့် များကို ပြန်၍ပြောသော စကားများမှ ဖြစ်လေသည်။

‘တစ်မနက်ခင်းတွင် ကျွန်ုပ်၏ အလုပ်ခန်းအတွင်းရှိ စကားပြော ကြေးနှင့်၏ ခေါင်းလောင်းသံသည် မြည်လျက်ရှိ၏။ ကျွန်ုပ်ထံသို့ စကား ပြောသောသူများ အလွန်စိတ်တို့နေဟန် လက္ခဏာရှိလေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ပိုလိုက်သော ကားတစ်စီးစာသစ်များအနက် လေးပုံ တစ်ပုံလောက်ကိုသာ အောက်သို့ချုပြုးမှ ထိုသု၏ သစ်စစ်ဆေးရေးအရာရှိက သစ်များသည် စခိုန်ထက် ၁၅ ရာခိုင်နှင့်အနဲ့ အောက်ကျေနေသည်ဟု အစီရင်ခံသောကြောင့် ကားထဲတွင် ကျုန်သော သစ်များကို ဆက်လက် မချေတော့ဘဲ ချုပြုးသား သစ်များကိုပင် ပြန်ယူသွားရန် စကားပြော ကြေးနှင့်ဖြင့် ပြောခြင်းဖြစ်လေသည်။’

‘ထိုစကားကို ကြားရလျှင်ကြားခြင်း ထိုသူ့ထံသို့ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် အလျင်အမြန်လိုက်သွားလေသည်။ လမ်းတစ်လျောက်တွင် ကျွန်ုပ်၏ ကိစ္စကို ချောချောမောမော ဖြစ်သွားအောင် ဘယ်လို လုပ်ရပါမလဲဟု စဉ်းစားသွား၏။ ရှေးအခါက ဤလိုက်စွဲမျိုးနှင့် တွေ့ကြုလျှင် သစ်တိုင်းရှုံး အသုံးပြုသည့် ဥပဒေများကို တွင်တွင်ကြိုးချောက်ပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် သစ်စစ်ဆေးသော အရာရှိ လုပ်ခဲ့ဖူးသဖြင့် ပိုလိုက်သော သစ်များသည် ပေမိသောသစ်များ ဖြစ်ကြသည်ကို ရောင်းစွာ သိရှိကြောင်း၊ ထိုပြင်လည်း ကျွန်ုပ်၏ သစ်များကို ပေ မမြှုပ္ပ၍ ပြောသော အရာရှိသည် သစ်ဥပဒေကို ကောင်းစွာ မကွဲမံကျင်သေး ကြောင်း အစရှိသည်တို့ကိုလည်း ပြောပြီးမည်ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ် သင်ထားသော မိတ္တာပေါင်းကားကို ထိုကိစ္စတွင် အသုံးပြုဦးမှပဲဟု စဉ်းစားမိ လေသည်။’

‘ကျွန်ုပ် ရောက်လာသောအခါ သစ်ကုန်သည်နှင့် သစ်စစ်ဆေးသော အရာရှိတို့သည် အလွန်စိတ်တို့နေ၍ ကျွန်ုပ်အား ဂိုင်းတွယ်လိုသော လက္ခဏာများ ပြလျက်ရှိကြသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် သစ်တင်သော မော်တော်ကားရှိရာသို့ ရောက်ကြသောအခါ ‘ကဲ ပြီးတော့မှပဲ စကား ပြောကြရအောင်၊ မော်တော်

ကားထဲက သစ်တွေကို အကုန်အောက်ကို ချပါသီး'ဟု ကျွန်ုပ်က တောင်းပန်၏။ မော်တော်ကားထဲမှ သစ်များကို အောက်သို့ချနေစဉ် မကြိုက်သောသစ်များကို ကေးဖယ်ထားရန် သစ်တိုင်း အရာရှိကို ကျွန်ုပ်က ထပ်၍ တောင်းပန်ပြန်၏။

'သူ ဖယ်ထားသော သစ်များကို ကြည့်လိုက်သောအခါ သူ၏ စစ်ဆေးခြင်းမှာ သေချာလွန်ရုံသာမက သစ်ပေါ်ကို အပို့ပွာယ်အစွဲကောက်ထားမှန်းကို ကျွန်ုပ် တွေ့ရ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ပိုလိုက်သောသစ်သည် ထင်းရှုံးဖြေသားဖြစ်၍ သစ်အရာရှိသည် ထိကဲသို့ သစ်မျိုးတွင် မကျွမ်းကျင်ဘဲ သစ်များကိုသာ ကောင်းစွာသင်ကြားခဲ့ဖူးသည်ကိုတွေ့ရပြန်၏။ သစ်ဓာတ်မှကား ကျွန်ုပ်သည် အတော်ကျမ်းကျင်ပြီးသားဖြစ်သဖြင့် သစ်အရာရှိ မှားနေကြောင်းကို ကျွန်ုပ်သည် ကောင်းစွာ သိသော်လည်း သူအား မှားသည်ဟု ကျွန်ုပ် ပြောမိပါ။ သူ လုပ်နေသမျှကိုသာ စောင့်ကြည့်နေပြီးလျင် ဒီကေးဖယ်ထားတဲ့ သစ်တွေမှာ ဘက်ဗိုသောမကျကြတာ ရှိလိုလဲ စသည့် မေးခွန်း အတိအထာကလေးမှားကိုသာ သူအား မေးပါသည်။ ထိသို့ မေးသည့် အခါတွင် 'ခင်ဗျားမှားနေသည်'ဟုသော လေမျိုးနှင့်မေးပါ။ ဤသို့ မေးရ ခြင်းသည် အခြားကြောင့်မဟုတ်ပါ။ နောက်နောက် သစ်များကို ပိုလိုသောအခါ သုတိမကြိုက်သည် သစ်မျိုးကို ဖယ်ပြီးလျင် ကြိုက်သည် သစ်မျိုးကိုသာ ရွေးချယ်ပြီး ပိုမိုင်စေခြင်းရာ ဤသို့မေးရခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ကို အလေးကရပြု၍ ပြောပါသည်။

မေးခွန်းမှားမေးရာ၌ ခက်ထန်မာကျောစွာမမေးဘဲ ခင်ခင်မင်မင် ရင်းရင်းနှီးနှီး မေးပြန်ရုံသာမက သုတို့လုပ်ငန်းနှင့် မသင့်သော သစ်များကို ဤကဲသို့ဖယ်ထားခြင်းမှာ လမ်းမှန်ကျကြောင်းကို စကားပြောရင်း အခွင့်အခါ ရတိုင်း ကြားချပ်၍ ပြောပြခဲ့ပါသည်။ အတော်ကလေး စကားလက်ဆုံးကျလာ သောအခါ ကျွန်ုပ်ရောက်စက တွေ့ရသော ခက်ထန်မာကျောသည့် စီတိထားမှား သည် လွှင့်စင်သွားပါတော့သည်။ ထိမျှမကသေး ချက်ကောင်းရတိုင်း မိလောက် သည့် စကားကလေးမှားကိုလည်း သွင်း၍ပေးလေရာ 'ဒီသစ်တွေဟာ တိမှာတဲ့ နမူနာထက်တော့ ညွှမှာမဟုတ်ဘူး။ တို့အလုပ်မှာ သုံးနိုင်ဖို့သစ်ကို အလိုဂိုရှင်တော့ တို့ပေးတဲ့ နမူနာထက် ပိုကောင်းတဲ့ သစ်တွေကို တိမှာဖို့ကောင်းတာပဲ' စသော စီတ်ဓာတ်တို့သည် ထိသစ်စစ်ဆေးရေး အရာရှိ၏ ရင်တွင်းတွင် တဗ္ဗားဖြား ပေါ်ပေါက်လာစေ၏။ ထိုစီတ်ဓာတ်မှား ပေါ်ပေါက်လာအောင် ကျွန်ုပ်က လျှော့ဆော်ပေးနေသည်ဟု၍ မဖြစ်ရလေအောင် ကျွန်ုပ်သည် အလွန် သတိထားရပါသည်။

‘ကျွန်ုပ်နှင့်ဆက်ဆံရာ၌ သူ၏ ကိုယ်နှစ်အမှုအရာသည် တဖြည်း
ဖြည်း ပြောင်းလဲလာ၏။ နောက်ဆုံး၌ ထင်းရှုံးဖြူသားအကြောင်းကို သူသည်
ကောင်းစွာ နားမလည်ကြောင်း ဝန်ခံပြီးလျှင် ဖော်တော်ကား ပေါ်မှ ချေနေစဉ်
ထိအသားတို့၏ အကြောင်းကို ကျွန်ုပ်ထဲမှ မေးမြန်းလျက် ရှိ၏။ သူတို့
မှာသောနမူနာနှင့် ယခုသစ်များသည် အဘယ်ကြောင့် အတုတုဖြစ်သည်
အကြောင်းများကို ကျွန်ုပ်ကလည်း တစ်ခုစိ ရှင်းပြ၍။ သို့ရာတွင် သူတို့၏
လုပ်ငန်းနှင့် ယခုသစ်များသည် မသင့်လော်လျှင် ယုံဖို့မလိုကြောင်းကိုလည်း
ကျွန်ုပ်က ထပ်ခါတလဲလဲ ပြောကြားလျက် ရှိ၏။ နောက်ဆုံး၌ သူသည်
အတော် သဘောပါက်သွားပြီးလျှင် သစ်များကို ညုံသည်ဟူ၍ ဘေးဖယ်ထားရ
မည်ကိုပင် လိပ်ပြောလန်းလျက် ရှိလာ၏။’

‘သို့ဖြစ်သောကြောင့် ကျွန်ုပ်သစ်ဆိုင်သို့ ပြန်လာသော
အခါ ထိအရာရှိသည် သစ်များအားလုံးကို တစ်ဖန်ပြန်လုန်စစ်ဆေးပြီးလျှင်
ထိသစ်တို့ကိုလက်ခဲ့၍ ကျွန်ုပ်တို့အား ငွေအပြေဆပ်လေသည်။’

‘ဤကိစ္စ တစ်ခုတည်း၌ပင် အနည်းငယ်အလိုက်ပြီးလျှင် တစ်ဘက်
သားကို မှားသည်ဟု မစွဲပဲခဲ့မိအောင် မိမိနှစ်ကို ထိန်းသိမ်းနိုင် သောကြောင့်
ကျွန်ုပ်၏ ကုမ္ပဏီတွင် ဒေါ်လာဒိုး ၁၅၀ လောက် အကျိုးရှိလိုက်သည်။
ထိမျှမကသေး။ ဖောက်သည်တစ်ဦးနှင့် ဤသို့ မိတ်မပျက်ရသည့် အတွက်
ကုမ္ပဏီတွင်လည်း နာမည်ကောင်းလာသည်မှာ အဖိုးဖြတ်၍ မရနိုင်အောင်
ရှိမည်ဖြစ်၏။’

ဒါနှင့် စကားမစပ်ပြောရှိးမည်။ ဤအခန်းတွင်ကျွန်ုပ်ရေးခဲ့သူမျှသော
အကြံ့ဥက္ကားများသည် ယခုမှ ပေါ်ကြသော အသစ်အဆန်းများ မဟုတ်။
နှစ်ပေါင်း ၁၉၀၀ ကျော်လောက်က ယော် ကိုယ်တိုင်က ‘သင်၏ ရန်သူနှင့်
လျင်မြန်စွာ သဘောညီညွှတ်နိုင်ပါစေ’ ဟု ပြောခဲ့ပြီးလေပြီ။

တစ်နည်းထပ်၍ ပြောရှိးမည်ဆုံးလျှင် သင်၏ ဖောက်သည်ဖြစ်စေ
သို့မဟုတ် သင်၏ ယောက်းဖြစ်စေ သို့မဟုတ် သင်၏ ရန်သူနှင့်ဖြစ်စေ
မည်သူနှင့်မဆို ငြင်းခဲ့ခြင်း မပြုပါနှင့်။ သူတို့ကို မှားသည်ဟု ဆိုခြင်းဖြင့်
သူတို့၏ စိတ်ကို ဆွမ်ပေးပါနှင့်။ ပရီယာယ်ကလေးကို သုံးပေးပါလေ။

ယေရှုခရစ် မမွေးမီ နှစ်ပေါင်း ၂၂၀၀ လောက်ကလည်း အိဂုစ်
ပြည်၏ ရှင်ဘရင်ကြီး အက်တိုင်းသည် သူ၏ သားတော်ကို အလွန်ကောင်း
သော အကြံတစ်ခုပေးခဲ့ဖူးလေသည်။ ထိုအကြံချိုးသည် ယခုအခါတွင် များစွာ
လိုလျက်ရှိလေသည်။ တစ်ညနောင်းအချိန်တွင် အဖျော်ယမကာသာက်ရင်း
‘ငါသား ပရီယာယ်ရှိပါစေ ဤသိမှုရှိခြင်းဖြင့် ငါသား၏ အကြံသည် အောင်လိမ့်
မည်’ဟု အက်တိုင်း ဘရင်ကြီးသည် သူ၏သားတော်ကို ပြောကြား ခဲ့ဖူး၏။

ထိုကြောင့် တစ်ဖက်သားကို အဆွဲဘက်သို့ ပါအောင် ဆွဲချင်လျှင်
ဥပဒေသ အမှတ် ၂ သည်

တစ်ဖက်သား၏ အယုအဆကို အလေးကရှုပြုပါ။ လူတစ်ဦးတစ်ယောက်
အား များသည်ဟု ဘယ်အခါမျှ မပြောလေနှင့်။

အခန်း ၃

မှားလျှင် ဝန်ခံပါ

ကျွန်ုပ်နေသာ အရပ်သည် နံပ္ပါယောက်မြို့သစ်၏ အလယ်ပဟိုလောက်တွင် တည်ရှိလေသည်။ ကျွန်ုပ်၏ အိမ်မှ တစ်မိနစ်လောက် လျောက်လိုက်လျှင် မရှင်းလင်းရသေးသော သစ်တောကြီးသီးသို့ ရောက်ဆိုင်သည်။ ဇွဲ့ပေါက်လျှင် ထိုတော်ရှိ သစ်ပင်ပန်းပင်တို့သည် ဝဝဝဆာဆာရှိကြ၏။ ထိုတော်တွင် ရှုံးငယ်ကလေးများသည် အဆိုက်များလုပ်၍ ရှုံးကလေးများ ပေါက်ဖွားကြ၏။ ထိုသစ်တောကို ‘ဖောရက် ပတ်’^၁ ဟု ခေါ်လေသည်။ ကိုလဲစတ် သည် အမေရိကပြည်ကို ရှာတွေ့သည့်နောက ထိုတောကြီးတွင် ဖြစ်ပေါ်နေသာ အခြေအနေတို့မှာ ယနေ့တိုင်ပြောင်းလဲဟန် လက္ခဏာ မရှိသေးပေ။ ထိုတော်တွင် ကျွန်ုပ်၏ ဇွေးဘိလူးကလေး ‘ရက်စိ’^၂? နှင့် အတူ ကျွန်ုပ်သည် လမ်းလျောက်လေရှိ၏။ ထိုဇွေးသည် မကိုက်တတ်ရုံးသာမက တော်တွင်လည်း ကျွန်ုပ်တို့မှတစ်ပါး တစ်စုံတစ်ယောက်ကို အလွန်တွေ့ရခဲ့သောကြောင့် ကျွန်ုပ်၏ ဇွေးကို နှုတ်သီးစည်းနှင့် သားရောကြီးတို့ကို တပ်မပေးမိခဲ့။

တစ်နေ့သို့ အလွန်တန်စိုးပြချင်နေသာ မြင်းစီးပါလိုပ် အရာရှိ တစ်ယောက်နှင့် ကျွန်ုပ်သည် ရှင်ဆိုင်တိုးမိသည်။

ပုလိပ် ‘ဒီဇွေးကို နှုတ်သီးစည်းနဲ့ သားရောကြီးမတပ်ဘဲ ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဒီလိုဂွဲတော်ထားရသလဲ၊ ဒီလိုလုပ်ရင် ဥပဒေကျူးလွန်ရာ ရောက်တယ်ဆိုတာ မသိဘူးလား’

၁။ Forest Park

၂။ Columbus

၃။ Rex

ကျွန်ုပ် (လေသံခပ်ပျောပျောနှင့်) ‘ဟုတ်ကဲသီပါတယ်ခင်ဗျာ၊ သို့ပေမယ့် ဒီဇွေးကလေးဟာ ဒီနေရာမှာဘယ်သူ၊ ကိုမှ ရန်ရှာလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်ုတော် မထင်ပါဘူး’

ပုလိုပ် ‘ဘာ ကျွန်ုတော်မထင်ပါဘူးလဲ၊ မင်းမထင်ပေမယ့် ဥပဒေကတော့ အမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒီဇွေးဟာ ရှုံးပေါက်စကလေးတွေကိုဖြစ်ဖြစ် ကလေး တွေကိုဖြစ်ဖြစ် ကိုက်မယ် မဟုတ်ဘူးလား၊ ကောင်းပြီ ဒီတစ်ခါတော့ချမ်းသာ ပေးလိုက်မယ်၊ အောက်တစ်ခါ ဒီလိုတွေ၊ ရရင် ရုံးမှာ ထုချေပေတော့’

‘ကောင်းပါပြီ’ ဟူ၍ ကျွန်ုပ်သည် ဝန်ခံလိုက်၏။

ထိုပုလိုပ်၏ စကားကို အားထောင်သည်ကား မှန်၏။ သို့ရာတွင် ဓာတ္တမျှသာနားထောင်နိုင်၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ရက်စ်သည် နှုတ်သီး စည်းကို မနှစ်သက်ချေ။ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်ကလည်း ထိုကဲသို့ နှုတ်သီးစည်း ထားခြင်းကို မကြိုက်နိုင်။ ထို့ကြောင့် ပုလိုပ်အလစ်ကွင် နှုတ်သီးမစည်းဘဲနှင့် တစ်ကြိမ်လောက် စမ်းကြည့်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ အတန်ကြာဖွား မည်သူ၊ ကိုမှာ မတွေ့ရချေ။ တစ်နေ့သို့ ဇွေးကလေးနှင့်ကျွန်ုပ်သည် တော့ထိုတောင်ပုစာ ပေါ်တွင် လျောက်၍ ပြီးအောစ် မြင်းစီးပုလိုပ်အရာရှိနှင့် ဖြူန်းခဲ့ ရင်ဆိုင် တိုးမိနေ၏။

ထို့ကြောင့် ပုလိုပ်အရာရှိက စကားစဉ် ပြောအောင်ပင် မစောင့်ဘဲ ‘ဆရာ၊ ကျွန်ုတော်ကို ဒီတစ်ခါ လက်ပူးလက်ကြပ်မိနေပြီ၊ ကျွန်ုတော် အပြစ် အတွက် ကျွန်ုတော်ဆင်ခြေတွေ မပေးတော့ပါဘူး၊ အရင် တန်းနောက်ပတ် လောက်က ဇွေးကိုနှုတ်သီးစည်း တပ်မပေးရင် ကျွန်ုတော်ကို ဒဏ်ရှုက်မယ်လို့ ဆရာ သတိပေးလိုက်ပြီးပါပြီ’

‘ကဲ ကောင်းပြီလေ၊ ဒီလိုပေါ့၊ လူသူလေးပါးရှင်းတဲ့အခါ ကိုယ်ဇွေး ကလေးနဲ့ ဒီလိုပြီးရတာ အင်မတန် မိမိရှိတာပဲ’ ဟူ၍ ပုလိုပ်အရာရှိက ဖြည့်ညွှေးသာယာဖွား ပြန်ပြော၏။

‘မိမိရှိတာတော့ မှန်ပါဘူး၊ သို့ပေမယ့် ဥပဒေနဲ့ ဆန့်ကျင့်နေလို့’

‘ကိုစွမ်ရှိပါဘူးလေ၊ ဒီလောက် ဇွေးကလေးကလည်း ဘယ်သူ၊ ကိုမှ ရန်မရှာနိုင်ပါဘူး’ ဟူ၍ အရာရှိသည် ကျွန်ုပ်ဘက်မှ လိုက်၍ ပြောနေသဖြင့် ကျွန်ုပ်က ‘ရှုံးကလေးတွေကို ကိုက်မှာစီးရတယ် ဆရာ’ဟု ပြန်ပြောပါသည်။

ထိုအခါ ‘အို ကိုယ်လှကလဲ အသေးအဖွဲ့ကလေးတွေကို တကယ့် အကြီးအကျယ်ကြီးလို့ လုပ်နေပြန်ပါပြီ၊ ကိုင်းကျိုံမမြင်နိုင်တဲ့ ဟောဟိုက

တောင်ကုန်းပေါ်မှာ သူ၊ ကိုဆက်ပြီး ပြေးပါစေ၊ အတော်ကလေး ကြောရင် ဒီကိစ္စကို ကျော်တို့ မောက်နဲ့ကြမှာပဲ့' ဟု ပုလိပ်အရာရှိက ပြန်ပြော၏။

ထိုပုလိပ်အရာရှိသည် ပုထော်ဖြစ်သည့်အတိုင်း ရှိသည့် အာဏာကလေး ကို ပြလိက်ချင်သေး၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်ကိုယ်ကို ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်က ဆီး၍ အပြစ်တင်လိုက်သောအခါ အာဏာပြချင်သော ဆန္ဒတို့သည် အတော် ကျောပ်သွားကြပြီးလျှင် 'ငါ ချမ်းသာခွင့် ပေးနိုင်သည်' ဟူသော တန်ခိုးကို ဆက်၍ ပြရန်သာ ရှိတော့၏။

အကယ်၍သာ ကျွန်ုပ်တွင် အပြစ်မရှိဟု၍ ငြင်းနေလျှင် ဘယ်လို ဖြစ်မည်လဲ။ တစ်ဖက်နှင့် တစ်ဖက် ငြင်းခုံကြရမည့်တော့မည်မှာ မလွှဲပဲ။ ထိုသို့ ငြင်းခုံကြလျှင် ဘာဖြစ်မည်ကို အဆွဲကိုယ်တိုင် သိပါလိမ့်မည်။

ဤကဲ့သို့ ငြင်းခုံနေမည့်အစား ကျွန်ုပ်၏ အမှားကို ရက်ရက်ရောရော ဝန်ခံလိုက်၏။ ကျွန်ုပ်သည် သူ၊ ဘက်ကနေ၍ ပြောသောကြောင့် သူသည် ကျွန်ုပ်ဘက်ကနေ၍ ကာကွယ်ပေး၏။

ကိုယ်ကိုယ်ကိုပြန်၍ အပြစ်တင်ခြင်းသည် အခြားသူက အပြစ်တင်ခြင်းထက် အခံရ မသက်သာပေသူးလား။

တစ်ဖက်သားက သင့်အားပြောမည့် စကားများကို သင်ကိုယ်တိုင်က သူမပြောနိုင်မိ ကြိုတင်၍ပြောလိုက်ပါ။ တစ်ဖက်သားသည် အ သွားလိမ့်မည်။ ထိုအခါ တစ်ရာလျှင် ကိုးဆယ့်ကိုး ယောက်သော သူတို့သည် သင်၏ အပြစ်မှားကို ကာကွယ်၍ ကျွန်ုပ်နှင့် ကျွန်ုပ်၏ ခွေးကလေးကို ပုလိပ်အရာရှိက ချမ်းသာခွင့်ပေးသလို သင့်အား အပြစ်မှ ချမ်းသာခွင့် ပေးလိမ့်မည်။

တစ်ဖက်သူးကို အလွန်အပြစ်တင်တတ်သော ပန်းချိုကား အရောင်း အဝယ်လုပ်သူ ကုန်သည်ကြီးတစ်ဦးကို မိမိဘက်သို့ ပါအောင် ပန်းချိုသရာ ဖာဒီနှင့် အီး ဝါးရှင်းသည် အထက်ပါနည်းကို အသံးပြုခဲ့ဖူး၏။

'ကြော်ငြာအတွက် ပုံမှားကို ဆွဲရနှုံး တိတိကျော်မှန်ကန်ရန် အလွန် အရေးကြီးလေသည်ဟူသော စကားဖြင့် သူ၏ အဖြစ်အပျက်အကြောင်းကို စဉ် ပြောပြုလေသည်။

'အချို့သော ပုံဆွဲဘက်ဆိုင်ရာ စာတည်းတို့သည် သူတို့ခိုင်းသော အလုပ်မှားကို အလုပ်အမြန် လုပ်ပေးစေချင်၏။ ထိုသို့အမြန်လုပ်ရာတွင်လည်း

အနည်းအကျဉ်းမှားယွင်းတတ်သည်မှာ ဓမ္မတာပင် ဖြစ်လေသည်၊ ကျွန်ုပ်နှင့် သိသော ပုံခွဲစာတည်းများတွင် စာတည်းတစ်ခုးသည် တစ်ဖက်သားကို အပြစ်ရှာရှု၍ အလွန်မြိမ်ရေရှာကြရ ရှိသည်ကို တွေ့ရှုး၏ နှလုံးမသက်မသာ ဖြစ်ရ၏။ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည် ကျွန်ုပ်ကို အပြစ်ရှာသောကြောင့် မဟုတ်။ သူ၏ အပြစ်ရှာပုံကို သဘော မကျသောကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည်။ များမကြာမိက စာတည်းအတွက် အလုပ်တစ်ခုကို အလျင်အမြန် လုပ်ပေးခဲ့ရှုံး၏။ ကျွန်ုပ်၏ ပုံကို သူထံတွင် အပ်ပြီးနောက် များမကြာမိ ကျွန်ုပ်ထံသို့ သူသည် စကားပြောကြုံနှင့်ဖြင့် အပြစ်တင်စကား ပြောကြုံပြီးလျင် သူအလုပ်ခန်းသို့အမြန်လာရန် ခေါ်၏။ ကျွန်ုပ် ရောက်သွားသောအခါ ကျွန်ုပ် မျှော်လင့်သည့်အတိုင်း တွေ့ရ၏။ စာတည်းသည် အလွန် ဒေါပြု၍ ကျွန်ုပ်ကို အပြစ်ရှာရန် ဟန်ပြင်လျက်ရှိ၏။ အဘယ့်ကြောင့် ထိကဲသွားသွားရသည်ဟု၍ ကျွန်ုပ်အား ဒေါသနှင့်မေး၏။ ကျွန်ုပ်မှာမျကား လေလာပြီးဖြစ်သော မိမိကိုယ်ကိုမိမိ အပြစ်တင်ရန် နည်းကို အသုံးပြုရန် အခွင့်ကောင်းကြုံသဖြင့် အောက်ပါအတိုင်း ပြောလေသည်။

ကျွန်ုတော် ‘ဒီလိုဆိုရင်ဖြင့် ကျွန်ုတော်သိပ်ပြီးဆိုးတာပဲ၊ ဆင်ခြေတွေ ပေးနေပေမယ့်လ ဒီအပြစ်ကတော့ ချမ်းသာမယ မဟုတ်ပေဘူး၊ ဒီလောက်ကြာကြာ ဆရာနဲ့ အလုပ်လုပ်ဖူးရင် ဆရာ ဘာကြိုက်တယ်ဆိုတာကို ကျွန်ုတော် သိဖို့ ကောင်းပါတယ်၊ ခုလို့ မသိတာ အင်မတန်မှ ရှုက်ဖို့ ကောင်းတာပါပဲ’

ထိစာတည်း၏ အမှုအရာသည် ရုတ်တရက် ပြောင်းသွားပြီးလျင် ကျွန်ုပ်ဘက်ကနေ၍ ကျွန်ုပ်ကို ကာကွယ်၏။

စာတည်း ‘ဟုတ်တယ်လေ၊ ဒါသိပ်အရေးမကြီးပါဘူး၊ အမှားဆိုပေမယ့်’

ကျွန်ုတော် (သူပြော၍ အပြီးကို မစောင့်ဘဲ ကြားဖြတ်၍) ‘အမှား ရှိတာ ကောင်းကို မကောင်းသွား၊ ဘယ်အမှားပဲ ဖြစ်ဖြစ် နည်းနည်းကလေး မှားလိုက်ရင် အကုန်ပျက်ကုန်တာပဲ’

စာတည်းသည် ကျွန်ုပ်၏ စကားကို ကြားဖြတ်၍ပြောရန် ဖြိုးစားပါ သေး၏။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်သည် အတင်းဆက်၍ ပြောသောကြောင့် သူ မပြောသောချေး။ ကျွန်ုပ်လည်း အတော် နေရာကျေလျက် ရှိ၏။ တစ်သက်နှင့် တစ်ကိုယ် ကိုယ်ကိုယ်ကိုပြန်၍ အပြစ်တင်ခြင်းသည် ဤအကြိမ် ပထမဖြစ်၍ ကျွန်ုပ် ကိုယ်တိုင်လည်း နှစ်သက်၏။

ကျွန်တော် 'ဒီကိစ္စမှာ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် သတိနည်းနည်းပေါ့သား ပါတယ်၊ ပိုက်ဆံပေးစရာရှိရင် ဆရာပဲ အများဆုံး ပေးတာပဲ၊ ဒီတော့ အကောင်းဆုံးရရာရှိရင်လဲ ဆရာပဲ ရထိက်တယ် မဟုတ်ပါလား၊ ကျွန်တော် ပြန်ဆွဲပေးပါမယ်'

စာတည်း 'နေ နေ နေ၊ ဘာဖြစ်လို့ ခုက္ခ ရှာမလဲ၊ ပြင်ချင်တာက နည်းနည်းကလေး ပြင်ချင်တာ၊ သို့ပေမယ့် ကိစ္စမရှိပါဘူး' ဟူ၍ ပြောပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်၏ ကားကို ချီးမွမ်းတော့၏။

ကျွန်ုပ်ကိုယ်ကို ပြန်၍ အပြစ်တင်နေသဖြင့် စာတည်းကား ကျွန်ုပ်အား အပြစ်တင်ရန် အခွင့်မရတော့ချေ။ စကား ပြောကြပြီးနောက် ကျွန်ုပ်ကို နေ့လယ်စာ ကျွေးပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်၏ ဆွဲကားအတွက် ချက်လက်မှတ်ကို ထုတ်ပေးရုံသာမက အလုပ်သစ်တစ်ခုကိုလည်း နောက်ထပ် ပေးလိုက်ပါသေး သည်။

ကိုယ်အပြစ်ကို ကိုယ်ဖူးရန်အတွက် ပညာရှိဖို့မလို ပညာမဲတိုင်းလိုလိုပင် ကိုယ်အပြစ်ကို ကိုယ်ဖူးတတ်ကြ၏။ သို့ရာတွင် မိမိအပြစ်ကို ဝန်ခံတတ်ခြင်း သည် ထိုဝန်ခံသူအား လူသာမန်တို့ထက် ထူး၍ မြင့်မြတ်စေလေသည်။ ထိုပြင်လည်း မိမိ၏ အပြစ်ကို ဝန်ခံလိုက်ရခြင်းအားဖြင့် ထိုဝန်ခံသူတွင် ထူးကဲသော စိတ်၏ အရသာကို ခံစားရလေသည်။ သာမကတစ်ခုကို ဖော်ပြုအံ့။

ဂတ်တီးစဗတ် ° တိုက်ပွဲတွင် အကြီးအကျယ်ရှုံးသော အပြစ်ဒဏ်ကို စစ်ပိုလ်ချုပ်ကြီး ရော်တ် အဲ လီး သည် သုတေသနယောက်တည်း ကျွေး၍ ခံခဲ့၏။ သမိုင်းထဲ၌ ရော်တ်အီလိနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ရေးထားသော အကြောင်း များတွင် ဤအကြောင်းသည် အလွန်မြင့်မြတ်သော အကြောင်းပင် ဖြစ်လေ သည်။

လို၏ တစ်သက်တွင် ဤအများတော်ပဲထက် ကြီးကျယ်သောအများ မရှိခဲ့ပေါ့။ လီသည် အလွန်အလွန် စိတ်ပျက်လျက်ရှိသောကြောင့် တောင်ပိုင်း ပြည်နယ် သမဂ္ဂနိုင်ငံများ၏ သမွာတ ဂျက်ဗာဆန် ဒေါ်? ထံသို့ နှုတ်ထွက်စာ တင်လိုက်ပြီးလျှင် သူ့ထက် စွမ်းရည်သွေးပို့ရှိသော လူငယ်တစ်ဦးကို ပို့လိုက်ရန်

တောင်းပန်၏။ လိုသည် အကယ်၍သာ အခြားတစ်စုတစ်ယောက်အပေါ်သို့
စစ်ရှုံးရသည်အပြစ်ကို ချလိုပါလျှင် အကြောင်းအမျိုးမျိုး ပြနိုင်ပေသည်။

ဥဒါဟရဏ၏၊ သူ၏ လက်အောက်ခဲ ဗိုလ်များက သူမြောသည့်အတိုင်း
မလုပ်သောကြောင့် ရှုံးရသည်။ ခြေလျင်တပ်ကိုကျရန် မြင်းတပ်သည့် အချိန်မီ
မရောက်သောကြောင့် ရှုံးရသည် အစရိုသည်ဖြင့် အကြောင်းအမျိုးမျိုးပြနိုင်၏။

သို့ရာတွင် လိုသည် မြင့်မြတ်သော လုတော်ယောက်ဖြစ်၍ ဤသို့
တစ်ဖက်သားအပေါ် အပြစ်ချသော ကိစ္စမျိုးကို လုပ်မည် မဟုတ်ပေ။ သူ၏
စစ်တပ်များသည် စစ်ရှုံးရာမှ ပြန်လာသောအခါ သူသည် ကိုယ်တိုင် ထွက်၍
နှုတ်ဆက်ပြီးလျင်

‘ဒီလိုရှုံးတာ ငါအပြစ်ပါပဲ၊ ဘယ်သူ့ကြောင့်မှ မဟုတ်ဘူး၊ ငါကြောင့်
စစ်ရှုံးတာပဲ’ဟူ၍ ပြောပြ၏။

သမိုင်း အစောင်စောင်ကို ပြန်ကြည့်လျှင် ဤကဲ့သို့ ဝန်ခံရသော
စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးမျိုးလည်း အလျန်ရှားမည် ဖြစ်၏။

အဗော် ဟပ်ဘတ် သည် တိုင်းပြည့် တစ်ပြည့်လုံး၏ စိတ်ဓာတ်ကို
တက်ကြအောင် ရေးသားရာ၌ အလွန် အရေးကောင်းသုတစ်ယောက် ဖြစ်လေ
သည်။ သူ၏ အရေးအသားများထဲတွင် အချို့စာကြောင်းများသည် တစ်ဖက်
သားကို မခံမရပ်နိုင်အောင် ဖြစ်စေ၏။ သို့ရာတွင် လူများနှင့် ဆက်ဆံရာတွင်
အရည်ဝပြီးသား ဖြစ်သောကြောင့် သူ၏ အရေးအသားကို မခံမရပ်နိုင်သော
သူ၏ ရန်ဘက်များသည် များသောအားဖြင့် သူ၏ စိတ်ဆွေများဖြစ်လာကြ၏။

ဥဒါဟရဏ၏၊ စာဖတ်သုတေသနီးသို့သည် ဟပ်ဘတ်၏ အရေးအသားကို
မခံမရပ်နိုင်သောကြောင့် မခံမရပ်နိုင်ကြောင်းကိုသာ ရေးရုံမက ဟပ်ဘတ်ကို
ဘာကောင်ပဲ ညာကောင်ပဲ အစရိုသည်ဖြင့် ဆရေးတိုင်းထွာခြင်း ပြုလုပ်သော
အခါ ဟပ်ဘတ်သည် အောက်ပါအတိုင်း စာပြန်ရေးမည် ဖြစ်၏။

အဆွေ

တစ်ကြိမ်ပြန်ပြီး စဉ်းစားလိုက်တဲ့အခါ အဆွေမနှစ်သက်သော
စာပိုဒ်ကို ကျွန်းတော်ကိုယ်တိုင်လည်း လုံးလုံးလျားလျား နှစ်သုက်လုသည်
မဟုတ်ပါ။ မနေ့က ကျွန်းတော် ရေးသားလိုက်သမျှသော အရေးအသား

ကို ယင်၊ ကျွန်တော် မနှစ်သက်တော့ပါ။ ဤကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အဆွဲ၏ သဘောထားကို သီရာဖြင့် ဝမ်းသာပါသည်။ တစ်နွေနေ့ လမ်းကြီးလျှင် ဤကိစ္စနှင့်ပေါ်လျဉ်း၍ ဆွေးနွေးရအောင် ကျွန်တော်ထိသို့ ဝင်ခဲ့စေချင်ပါသည်။

သဘောထားရိုးသားစွာဖြင့်

သင့်ကို ဤသို့ဟက်ဆံသော သူတစ်ဦးအား သင်သည် မည်ကဲသို့ စိတ်ထားမည်နည်း။

တစ်ခါတန်းက ကျွန်ပို၏ အတန်းထဲတွင် အတန်းသားများကို တစ်ယောက်စီ တျော်ပြစေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်အတန်းသားများက အတန်းသားတစ်ဦးနှင့် ပပ်လျဉ်း၍ အဘယ်ကဲသို့ထင်ကြသည်ကို ရေးသားကြရလေသည်။

ထိုစာရွက်များပေါ်တွင် လက်မှတ်မထိုးရသောကြောင် အတန်းသားများသည် မိမိတို့၏ ဝမ်းတွင်း၌ ရှိသူများကို ဘွင်းဘွင်းကြီး၍ ဖွင့်၍ ရေးကြ၏။

ထိုအတန်းကို ဖြေတ်လိုက်သော အခါ အတန်းသား တစ်ဦးသည် ဝမ်းနည်းပက်လက်ဖြစ်ပြီးလျှင် ကျွန်ပိုထဲသို့ လာ၏။ အတန်းသားများသည် သူ၊ အကြောင်းကို စရာရာ မရှိအောင် ရေးသားထားကြ၏။ ‘သူ၊ ကိုယ်သူ အထင်ကြီးသည်၊ ကြားလွန်သည်၊ လူများ အပေါ်တွင် နိုင်လိုမင်းထက် လုပ်ချင်သည်’ အစရှိယဉ်ဖြင့် ရေးသားထားကြ၏။ အတန်းသားတစ်ယောက်က မူကား သူ၊ ကို အတန်းထဲမှ ထွက်သွားရန်ကိုပင် ရေးသားထားလေသည်။

နောက်တစ်ကြိမ် အတန်းပြန်တက်သောအခါ သူ၊ အကြောင်း ရေးသားထားသော စာအားလုံးကို သူသည် ထျော်ဖတ်ပြ၏။ ဖတ်ပြပြီးသည့်နောက် ဤသို့ ရေးသော သူများကို ပြန်လည် ရှုတ်ချုပြစ်တင်လိုသော ဆန္ဒသည် ကြီးမားလျက်ရှိသော်လည်း ထိုစာနှင့်ကို မျှိုးပို့ပါသို့ပြီးလျှင် အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြ၏။

‘အဆွဲတို့၊ ငါဟာ လူတိုင်းနဲ့ မတည်တာ အမှန်ပဲ၊ ဒီစကားဟာ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မမှားနိုင်ဘူး၊ ဒီစာတွေဖတ်ရတော့ စိတ်ထဲမှာ အတော်နာမိတယ်၊ သို့ပေမယ့် ဒီစာတွေဟာ ငါကို အများကြီးအကျိုးရှိစေတယ်၊ ဒီစာတွေဟာ ငါဝါသနာဆိုးကို နိုင်လိုက်ပြီး ငါကို သင်ခန်းစာတစ်ခု ပေးခဲ့တယ်၊ ငါဟာ ပုထိဇုပ်ပါ၊ မင်းတို့လို မိတ်ဆွေသို့ဟနဲ့ နေချင်တာပဲ၊ ငါကို လူတွေချွစ်ကြ စေလိုတာပဲ၊ မင်းတို့ငါကို မကုပ္ပါကြတော့ဘူးလား၊ လူသူလေးပါးနဲ့ ပေါင်းနိုင် အောင် ငါကိုယ်တို့ ငါ ဘယ်လိုပြုပြင်ရမယ်ဆိုတဲ့ စာတွေကို ဒီဇား ညကျရင်

ကျေးမှုပြီး ရေးပေးကြော်းမယ် မဟုတ်လား၊ ရေးပေးကြမယ်ဆိုရင် ငါကိုယ်ငါ ပြပိုင်အောင် အဟုတ်တကယ် ကြီးစားပါမယ်'

သူသည် ညာ၍ဖော်ခြင်းမဟုတ်။ အုထ အသည်းထဲတွင် လိုက်လိုက်လှ့လှု ဖြစ်သည်အတိုင်း ပြောသောကြောင့် သူ စကားကို ကြားရသော အတန်းသားတို့ လည်း လိုက်လိုက်လှ့လှု ဖြစ်ကြ၏။ တန်ခိုးနှင့် တစ်ပတ်လောက်တန်းက သူ၊ အားဂိုင်း၍ ဆုံးကြသော လုတေစိသည် ယခုအခါဘွင် ဘူန်င့် ညီညွတ်လျက် ရှိကြ၏။ ဘွင်းဘွင်း ဖွင့်ပြောတတ်ခြင်း နိမ့်ချခြင်း ဘွန်သင်သည်ကို နာယူရန် အသင့်ရှိခြင်းတို့အတွက် သူ၊ အား ဂိုင်း၍ ချိုးမွမ်းကြ၏။ အတန်းသားတို့သည် သူ၊ ကို ဂိုင်း၍ အားပေးကြ၏။ အကြောင်းကို ဂိုင်း၍ ပေးကြ၏။ သူ၊ ကို ချစ်ပြုလာရုံသာမက ကူညီချင်သော စိတ်ထားများ ပေါ်ပေါက် လာပြီဟု အတန်းသားများ ကိုယ်တိုင်က ဝန်ခံကြ၏။

သူ၏ ချို့သာသော နှုတ်သည် သူ၊ အပေါ်ဘွင် ထားရှိသော အတန်းသားတို့၏ ဒေါသမီးကို ပြိုးစေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့ မှန်သောအခါ တစ်ဘက်သားတို့ကို ကျွန်ုပ်တို့ဘက်သိပါအောင် ဖြည်းညွှေးသေယာစွာ ဆွဲယူပါ။ ကျွန်ုပ်တို့ မှားသောအခါ (ကျွန်ုပ်တို့သည် ပြောမယ့်နိုင်လောက်အောင် မကြာခဏ မှားလိမ့်မည်) ကျွန်ုပ်တို့သည် ရှိုးသား ဖြောင့်မတ်သော သူများ ဖြစ်ခဲ့ပါလျှင် ကျွန်ုပ်တို့၏ အမှားများကို လျင်လျင်ဖြစ်မှန် ရက်ရက်ရောရော ဝန်ခံပါ။

‘တိုက်ယူခြင်းအားဖြင့် သင်သည် ဘယ်အခါမျှ လိုသလောက်ရမည် မဟုတ်၊ သို့ရာတွင် လျော့ပေးခြင်းအားဖြင့် သင် မွော်လင့်သည်ထက် ပို၍ ရလိမ့်မည်’ ဟူသော စကားပုံဟောင်းကြီးကို ကောင်းစွာ မှတ်သားပါလေ။

ထိုကြောင့်ပင် တစ်ပက်သားကို သင့်ဘက်ပါအောင် ဆွဲချင်လျှင် ဥပဒေသ အမှတ် ၃ ကို မှတ်ထားခြင်းအားဖြင့် သင့်၌ အကျိုးရှိလိမ့်မည်။

အကယ်၍ သင်သည် မှားခဲ့ပါလျှင် ထိုအမှားကို လျင်လျင်ဖြစ်မြန်နှင့် လေးလေးနက်နက် ဝန်ခံပါ။

* အကြောင်းမှာကို အနုန်းသာ အောင်စေရာသည်။

အခန်း ၄

သဘောပေါက်အောင် လုပ်ရန်နည်း

သင်သည် ဒေါသထွက်သောအခါ ကစ်ဖက်သားအား သင်ပြောလိုသမျှ အရာ များကို ပြောလိုက်ရလျှင် သင့်မှာမူကား စိတ်ပြောသွားမည် အမှန်ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် အပြောခံရသုတွင် ဘယ်နှင့်နေပါမည်နည်း။ သင်ကျေနပ်သကဲ့သို့ ကျေနပ်နှင့်ပါမည်လား။ ဒေါသနှင့်ပြောသော သင်၏ အသနှင့် ဒေါသနှင့်ကြည့် သော သင်၏ မျက်နှာထားတို့ကြောင့် ထိုလူသည် သင့်ဘက်သို့ပါလိမ့်မည်လား။

သင်သည် သင်၏ လက်သီးကို ဆုပ်၍ ကျွန်ုပ်ထံသို့လာလျှင် ကျွန်ုပ် ကလည်း သင့်လို လက်သီးဆုပ်ရန် အဆင်သင့်ပဲ။ သို့ရာတွင် သင်သည် ကျွန်ုပ်ထံသို့လာ၍ သည်ကိစ္စကို ကျေပ်တို့ အတူတူထိုင်ပြီး စဉ်းစားကြရအောင်။ စဉ်းစားလို့ သဘောချင်း ကွဲလွှဲကျရင်လဲ ဘာကြောင့် သဘောကွဲလွှဲရတယ်၊ သဘောကွဲလွှဲတဲ့ အချက်တွေဟာ ဘာတွေဆိုတာကို ကျေပ်တို့ ကောင်းစွာ သိရမှာပဲဟု ပြောပြုလျှင် ကျွန်ုပ်တို့သည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး နီးစပ်ဖို့ရာ သိပ်မဝေးတော့သည်ကို တွေ့ရမည်ဖြစ်၏။ ထိုပြင်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ သဘော ကွဲလွှဲသော အချက်များက နည်း၍ သဘောတူညီသောအချက်က များကြောင်း ကိုလည်း တွေ့ရမည်အပြင် ကျွန်ုပ်မှာသာ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ညီညွတ်လို့သော ဆန္ဒနှင့် နွဲရှုပါလျှင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ညီညွတ်ကတော့မည်အကြောင်းကိုလည်း တွေ့ရမည်ဖြစ်၏။

ဝိုင်ဆင်၏ စကားကို ပျော်ဖို့ရော့လား။ (အငယ်) ထက်ပို၍ နားထောင် သောသူ ရှိမည်မဟုတ်ပေါ့။ ၁၉၁၅ ခုနှစ်လောက်က ကော်လိုရာခို့? နယ်တွင် ရော့လားထက်ပို၍ အမှန်ခံရသောသူ မရှိပေါ့။ အမေရိကန်ပြည်၏ အလုပ်သမား

များ သမိုင်းတွင် အလွန်တရာ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော သပိတ်ကိစ္စ ကြီးသည် ထိနယ်တွင် ဖြစ်ပေါ်နေသည်မှာ နှစ်နှစ်မျှ ကြောလေပြီ။ အကြမ်းဖက်ချင်သော အလုပ်သမားများသည် ‘ကော်လိုရာဒို မိုးသွေးနှင့် သက္ကမ္မဏီ’^၁ မှ လခကို ပို၍ တောင်းလျက်ရှိကြ၏။ ထိုက္ကမ္မဏီကို ရော့ဖဲလား သည် အပ်ချုပ်လျက် ရှိလေသည်။ အလုပ်သမားများသည် အလုပ်ရုံများကို ဖျက်ဆီးပစ်သဖြင့် စစ်တပ်များကို ခေါ်၍ နှစ်နှင့်ရသည့်အတွက် အလုပ်သမားများစွာတို့မှာ သေကြပျက်စီးကြ၏၏။

ဤကဲ့သို့ အလုပ်သမားနှင့် ဓနရှင်တို့သည် ဘာစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် မှန်းတီးသော စိတ်ဓာတ်များ လျှောက်နေသည်အချိန်တွင် ရော့ဖဲလားသည် အလုပ်သမားများကို သူ့ဘက်သို့ ပါအောင် ဆွဲလိုသော ဆန္ဒ ရှိ၏။ ထိုဆန္ဒ ရှိသည့်အတိုင်း သူသည် ကြီးစား၏။ မည်ကဲ့သို့ ကြီးစားပါသနည်း။ ဤသို့ ပင်တည်း။

ရော့ဖဲလားသည် အလုပ်သမားများနှင့် စင်ခင်မင်မင် ရင်းရင်းနှီးနှီး ဖြစ်အောင် ရက်သူ့ဖွာတပတ်ပေါင်းများစွာ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံပြီးနောက် အလုပ် သမား ခေါင်းဆောင်များနှင့် တွေ့ဆုံရန် ရက်ချိန်းလေသည်။ ထိုသူတို့နှင့် တွေ့သော အခါတွင် သူ ပြောသော စကားသည် စံတင်လောက်ပေသည်။ ထိုစကားကို ပြောပြီးနောက် အုံသုပ္ပယ်ကောင်းလောက်အောင် ကိစ္စများသည် ပြီးမြောက်လေသည်။ ရော့ဖဲလားကို နစ်မွန်းပျက်စီးအောင် ဖန်တီးနေသော အမှန်းမာတ် လိုင်းကယက်ကြီးသည် ြိမ်သက်၍ သွားလေသည်။ ထိုစကားကို ကြားပြီးနောက် သူ့ကို ချစ်ခင်သုကြည်ညိုသူများ အလွန်ပေါ်များလာလေသည်။ ပြောရန်ရှိသော စကားများကို ရင်းရင်းနှီးနှီး သာယာခြင်စွာ ပြောသောကြောင့် အလုပ်သမားတို့သည် အလွန်ကျေနပ်ကြပြီးလျင် သူတို့ကိုယ်တိုင် ပြင်းပြင်း ထုန်ထုန် တောင်းဆိုခဲ့သော လခတီးပေးရန်ကိစ္စကို နောက်ထပ်မပြောတော့ဘဲ အလုပ် ပြန်ဆင်းကြလေသည်။

သူ၏ စကားစပ်ကို ကြည်းပါ။ မည်မျှ သာယာခြင်သော စကားလုံးတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားပါသနည်း။

ရော့ဖဲလား စကားပြောနေသောသူများသည် အခြားမဟုတ်။ ရက် အနည်းငယ်ခန်းက သူ့ကို သစ်ပင်တစ်ပင်တွင် ကြီးဆွဲချု၍ သတ်ချင်သော

အလုပ်သမားများဖြစ်ကြောင်း သု၏ စကားကိုဖတ်ရင်း သင်သည် သတိရပါစေ။ ဆင်းချေသား ဝန်ထမ်း ဆေးဆရာများ? နှင့် တွေ့ဆုံး စကားပြောရာ၌ပင်လျှင် ထိအခါက အလုပ်သမားများကို ပြောစဉ်ကလောက် သူသည် ခန့်ညားတည်ကြည်၍ ဖော်ရွှေခြင်းရှိမည် မဟုတ်ပေါ့။ သု၏ စကားထဲတွင် 'ဤသို့ လာရောက် ပြောဆိုရခြင်းကို ဂဏ်ယူပါသည်' 'အဆွေတို့၏ အီမံများကို အလည်အပတ် ရောက်ရှိပြီးနောက်' 'အဆွေတို့၏ သားမယားများနှင့် ကလေးများကိုပါ တွေ့ခဲ့ရသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ ယခုတွေ့ရသည်မှာ သူစိမ်းအဖြစ်နှင့် တွေ့ရခြင်း မဟုတ်ပါ' 'မိတ်ဆွေရင်းချာများ' အဖြစ်ဖြင့်သာ တွေ့ကြရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ နှစ်ဦးနှစ်ဖက်စလုံးက 'ခင်မင်ရင်းနှင့်သော မိတ်စာတ်များ' 'ကျေပ်တို့ ခင်များတို့ နှစ်ဦးစလုံး၏ အကျိုးအတွက်' အဆွေတို့၏ ထောက်ထားညာတာဘွားနှင့် စွင့်ပြုချက်ကြောင့်သာလျှင် ဤနေရာသို့ ကျေပ် ရောက်ရပါသည် အစရှိသော စကားလုံးများကို ဆီလျဉ်သည့်နေရာတွင် ကြည့်၍ ထည့်သွားလေသည်။

ရွှေဖဲ့လားသည် သု၏ စကားကို အောက်ပါအတိုင်းစဉ် ပြောကြား၏။

'ကျေပ်တစ်သက်မှာဖြင့် ယနေ့ဟာ အပျော်ဆုံး နေ့ထူးနေ့မြတ်ကြီးပါပဲ၊ ကျေပ် ကုမ္ပဏီကြီး၏ အလုပ်သမားကိုယ်စားလှယ်များ ကုမ္ပဏီအရာရှိများနှင့် ကုမ္ပဏီ၏ ရုံးအုပ်များအား ယခုလို တစ်ပေါင်းတစ်စည်းတည်း တွေ့ဆုံးရသော အခွင့်အလမ်းကို ကုသိုလ်ထောက်မ၍ ရရှိခြင်းသည် ဤအကြိမ်ဟာ ပထမပါပဲ၊ ဤကဲ့သို့ လာရောက်ရသည့်အတွက် အထူး ဂဏ်ယူကြောင်းကိုလည်း ကျေပ် သစ္ာဆိုပါတယ်၊ ဤသို့ တွေ့ရခြင်းလည်း ကျေပ် အသက်ရှင်နေသရွှေ၊ မဗုဒ္ဓနတော့မည် မဟုတ်ပါ၊ ယခု အစည်းအဝေးကို တန်းစွဲ နှစ်ပတ်လောက် တုန်းကသာ ကျင်းပခဲ့ပါလျှင် အဆွေတို့အထဲမှ လူအနည်းငယ်လောက်ကိုသာ ကျေပ် သိပြီးလျှင် အဆွေတို့ရှိအလယ်မှ ကျေပ်ဟာ သူစိမ်းပြင်ပြင် ဖြစ်နေ တော့မှာပဲ၊ တောင်သက်ပိုင်းရှိ ကျောက်မိုးသွေးတွင်းများကို တူးနေကြသော အလုပ်သမားများ၏ အီမံများအားလုံးကို လုညွှေလည်ကြည့်ရှုပြီးနောက် တြေားသို့ သွားရောက်နေကြသော အလုပ်သမား ခေါင်းဆောင်များမှတဲ့၍ ကျုန်ရှိသော ခေါင်းဆောင်အားလုံးနှင့် လွန်ခဲ့သော တန်းစွဲအပတ်က ကိုယ်တိုင်နှီးနော ခဲ့ရသည်ပြင် အဆွေတို့၏ သားမယားများနှင့် ကလေးများကိုပါ တွေ့ဆုံးရသော ကြောင့် ယခုတစ်ကြိမ်ပြန်တွေ့ရှု၌ ကျေပ်တို့သည် သူစိမ်းတစ်ခုစာများကဲ့သို့ မဟုတ်ဘဲ မိတ်ဆွေရင်းချာများကဲ့သို့ တွေ့ရှုပါတယ်။ ယခုကဲ့သို့ နှစ်ဦး

နှစ်ဖက်စလုံး ခင်မင်ရင်နှီးနေကသော စိတ်ဓာတ်များ တက်ကြွနေသည့် အဲမျိုးတွင် ကျူပ်တိနှင့် အဆွေတိ နှစ်ဦးစလုံး အကျိုးရှိစေမည့် ပြဿနာများကို တွေ့ချုံ ဆွေးနွေးရန် အခွင့်အလမ်း ရသည့်အတွက် ကျူပ် အများကြီး ဝမ်းသာပါတယ်။

‘ကျူပ်ဟာ ကုမ္ပဏီ၏ အရာရှိလည်း မဟုတ်၊ အလုပ်သမားများ၏ ကိုယ်စားလှယ်လည်း မဟုတ်သည့်အတွက် အရာရှိများနှင့် ကိုယ်စားလှယ်များ ဆွေးနွေးရာဖြစ်သော ဤအစည်းအဝေးသို့ ယခုလို တက်ရောက်ခွင့် ရရှိခြင်းမှာ အဆွေတိ၏ ထောက်ထားလျှောတာစွာ စွင့်ပြုချက်အရသာလျှင် ဖြစ်ပါတယ်၊ ကျူပ်ဟာ အရာရှိလည်း မဟုတ်၊ ကိုယ်စားလှယ်လည်း မဟုတ်ပြားသောလည်း ကုမ္ပဏီ၏ အစရှင်များနှင့် ဒါရိုက်တာ’ လူကြီးများ၏ ကိုယ်စားလှယ်ဖြစ်သော ကြောင့် အဆွေတိ၏ အကျိုးနှင့် ကျူပ်၏ အကျိုးသည် တိုက်ရှိက် ဆက်သွယ် လျက် ရှိပါတယ်’

ရန်သူများကို မိတ်ဆွေ ပြစ်လာအောင် လုပ်ရာ၌ ဤလို စကားမျိုးကို စံနမူနာတင်ရန် မကောင်းပေဘူးလား။

အကယ်၍ ရော့လားသည် ယခုကဲ့သို့ မပြောဘဲ အခြားနည်းနှင့် ပြောသည်ဟု ဆိုကြပါစို့။ ဥဒါဟရာ၏ သူသည် သလ္ဗာတွင် တူးသမားများနှင့် အငြင်းအခုံလုပ်ပြီးလျင် ဝမ်းထဲရှိသွေ့ ဖွင့်၍ ချုလိုက်သည်ဟု ဆိုကြပါစို့။ သူ၏ လေယူလေသိမ်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ နိမိတ်ပြ စကားလုံးများဖြင့် လည်းကောင်း အလုပ်သမားများအား သူတို့၏ တောင်းဆိုချက်သည် မှားသည် ဟု၍ စွမ်းပြောဆိုသည်ဟု ဆိုကြပါစို့။ သို့မဟုတ် အခြားသော အကိုးအကား အမျိုးမျိုးဖြင့် အလုပ်သမားသာလျှင် မှားသည်ဟုသော စကားများကို ရော့လားသည် ပြောကြားသည်ဟု ဆိုကြပါစို့။ ထိုနည်းကို အသုံးပြုလျင် မည်ကဲ့သို့ ဖြစ်မည်နည်း။ အလုပ်သမားများသည် ပို၍ ဒေါသဖြစ်လာလိမ့်မည်။ သူ အပေါ်တွင် ပို၍ အမှန်းကြီး မှန်းလာကြလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် သူကို ပို၍ ပုန်ကန်ကြပေလိမ့်မည်။

တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည် သင်နှင့်သဘောမျှ၍ သင့်အပေါ်တွင် မေတ္တာပျက်နေပါလျင် ခရစ်ယာန်အယုဝါဒ ပျုံ့နှံနေသော အရပ်များ အားလုံးတွင် ရှိသည့် ကျမ်းအစောင်စောင်ကို ကိုးကားပြသော်လည်း သင့်ဘက်သို့ ပါမည်

မဟုတ်ပေ။ လူတို့သည် မိမိစွဲလမ်းလျက်ရှိသော အယုဝါဒများကို မပြောင်းလဲ ချင်ကြောင်းကို အကြိမ်းသန်သော မိဘများ၊ နိုင်ထက်စီးနှင့်လုပ်လိုသော အထက်အရာရှိကြီးများနှင့် လင်ယောက်ဗျားများ၊ နားပူနားဆာ လုပ်တတ်သော မိန်းမများသည် ကောင်းစွာ သတိချုပ်အပ်ကြပေသည်။

တစ်ဖက်သားကို အတင်းအကျပ် နိုင်ထက်စီးနှင့် စောင့်ခြင်း အားဖြင့် သူသည် သူ့အယုအဆကို စွန်းမည်မဟုတ်။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ချိုချို သာသာ ရင်းရင်းနှင့်နှင့် ဆက်ဆံပါလျှင် ကျွန်ုပ်တို့ အလိုသို့ လိုက်လျောလိုသော စိတ်ထားများ တစ်ဖက်သားတွင် ပေါ်လာပေမည်။

နှစ်ပေါင်းတစ်ရာလောက်က လင်ကွန်းသည် အထက်အမိုးယူးပါ သော စကားကို ပြောခဲ့ဖူးလေသည်။ ပြောသည့်စကားမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်၏။

‘ပျားရည်တစ်စက်သည် မှတ်ခါးရည်တစ်ဂါလထက ယင်ကောင်များကို စို၍ ဖမ်းနိုင်သည်’ ဟုသော စကားပုံမှာ ရှေးကျော် မှန်လေသည်။ လူအရေး ကိစ္စတွင်လည်း လူတစ်ယောက်ကို သင့်ဘက်သို့ပါအောင် ဆွဲချင်လျှင် သင်သည် သူ၏ မိတ်ဆွေစစ်ဖြစ်ကြောင်း သဘောပေါ်ကိုအောင် သူ့အား ရှေးဦးစွာ ပြောပြုရလိမ့်မည်။

သင်၏ စကားထဲတွင် သူ၏ အသည်းကို စွဲသွားအောင် လုပ်နိုင်သည့် ပျားရည်တစ်စက် ပါပေမည်။ မည်သို့ဆိုစေ ပျားရည်တစ်စက်သည် သင့်ဘက်သို့ ပါအောင် ဆွဲရမှု အလွန် အရေးပါမည်ဖြစ်၏။

ခင်မင်းရင်းနှီးစွာ ပါပ်းသင်းဆက်ဆံခြင်းသည် အကျိုးရှိမှုန်းကို ဓနရှင်ကြီးများသည် ကောင်းစွာ သိရှိကြပေးလေသည်။ သာကေ တစ်ခုကို ပြပါဘဲ။

ရိုက်မော်တာ ကုမ္ပဏီတွင်အလုပ်လုပ်နေသော အလုပ်သမား J, E ၁၀ တို့သည် လခတိုးပေးရန်နှင့်အလုပ်သမား အသင်းဆိုင်တစ်ခုကို ဖွင့်ပေးရန် အတွက် အလုပ်ရပ်စကြသောအပါ ထိုကုမ္ပဏီ၏ မန်နေဂျာလှုကြီး ဖြစ်သော ရောဘတ်အက်ဖိဘလက် သည် အလုပ်သမားများကို ဒေါသာ ဖြစ်ခြင်း၊ ကြိမ်းမောင်းခြင်း၊ ခြိမ်းမြောက်ခြင်း၊ ကွန်းမြှောန်းများဖြစ်ကြသည်ဟု စွဲခွဲခြင်း စသော ကိစ္စများကို မပြုလုပ်ခဲ့၍ ဉ်းသို့မလုပ်ရသောမက အလုပ်သမားများကိုပင် ချိုးကျော်ခဲ့သေး၏။ အလုပ်သမားများ၏ စည်းကမ်းဆောင်စွာ သပိတ်မှာက်ခြင်း

ကို ချီးကျူးထားသည့် ဆောင်းပါးများကို ကလီးဗလန်^၁ သတင်းစာများတွင် ပိုက်ဆံအကုန်အကျခဲ့၍ ကြော်ပြာပေး၏။ သပိတ်တားသမားများ ပျင်းဇာမည် ရှိုံး၍ ဘေးစောကစားသည့် ဘက်တဲ့ ၂၄ ခေါင်းနှင့် လက်ဒီတ်များကို မုန်နေဂျာကိုယ်တိုင် ဝယ်ပေးပြီးလျှင် ကုမ္ပဏီပိုင်သည့် မြေရာလပ်များတွင် လာရောက်၍ ကစားကြရန် အလုပ်သမားများကို ဖိတ်ကြား၏။ ‘ကရိကတ်’ ဘောလုးရှိက်ကစားလိုသော အလုပ်သမားများအတွက် ကစားရန် ကွင်းတစ်ခု ကိုပင် ရှားပေးသေး၏။

ဤကဲ့သို့ မန်နေဂျာကိုယ်တိုင်က ခင်မင်သောစီတ်ထားများကိုပြုလိုက်ရ တစ်ဦးမေတ္တာ တစ်ဦးမှာဆိုသကဲ့သို့ အလုပ်သမားများဘက်မှုလည်း ခင်မင်သော စီတ်ဓာတ်များ ပြလာကြ၏။ ထိုကြောင့်အလုပ်သမားတို့သည် တံမြက်စည်းများ၊ တူရွင်းငန်းပြားများ၊ အမိုက်လျည်းများကို ရှားပြီးလျှင် အလုပ်ရုပ်ပတ်လည်တွင် ပွဲနေသော မီးခြစ်ဆောင်များ၊ စက္ကာစာများ၊ ဆေးလိပ်တို့များကို ကျျှေးပစ်ကြ၏။ စဉ်းစားသာကြည့်ကြပေတော့။ လေများတိုးပေးရန်နှင့် အလုပ်သမား အသင်းဆိုင် တစ်ဆိုင် တည်ထောင်ပေးရန်အတွက် စနရှင်တို့နှင့် အပြင်းအထန် တိုက်ပွဲဆင် နေသော အလုပ်သမားများသည် ကုမ္ပဏီပိုင် မြေကြီးပေါ်တွင်ရှိသော အမိုက် သရိုက်များကို ကျျှေးပစ်နေခြင်းကိုသာ တွေ့ကြည့်ပါတော့။ အမေရိကန်ပြည်၏ သပိတ်ဓမ္မာက်သမိုင်းတွင် ဤအဖြစ်မျိုးကို တစ်စူဗုံးများ မကြိုတွေ့ခဲ့ဘူး၊ အမြတ် ထိုသပိတ်ကိစ္စသည်လည်း တစ်ဖက်နှင့် တစ်ဖက် စီတ်နာကြည့်းခြင်း၊ အမျက် ထွက်ခြင်း မဖြစ်ရဘဲ ကျေကျေအေးအေးနှင့် တန်းခွဲ တစ်ပတ်အတွင်း ပြီးဆုံးသွားလေသည်။

ဒေသနှင့် ပိုမိုယ် ဝက်ဘ်စတားသည် အမှုလိုက် အကောင်းဆုံးသော ရှေ့နေ များထဲတွင် တစ်ဦးအပါအဝင် ဖြစ်လေသည်။ ဤသို့ရှေ့နေကြီးတစ်ဦးဖြစ်သည့် တိုင်အောင် လျောက်လဲရှုပွဲ ‘ဂျီရိုး’ လူကြီးများ သဘောတစ်ခုပါပဲပဲ^၂ ‘လူကြီးမင်းများ ခင်ဗျာ၊ ဤအချက်သည် စဉ်းစားရန်ကောင်းသော အချက်တစ်ခု ဖြစ်ကောင်းဖြစ်ပါလိမ့်မည်’ ဤအချက်များကို လျှစ်လျှော့လိမ့်မည် မဟုတ်ဟူ၍ ကျွန်ုတ်တော် ယုံကြည်ပါသည် လူကြီးမင်းများ ခင်ဗျာ၊ ‘လူကြီးမင်းများသည် ပုထုဇ္ဇာတို့၏ စီတ်ဓာတ်ကို ကောင်းစွာသိရှိပြီးသည့်အတိုင်း ဤအချက်များ၏

အရေးကြီးပုဂ္ဂို လွယ်လင့်တကူ မြင်နိုင်ကြပါလိမည်' စသော သာယာ နာပျော်ဖွယ်ဖြစ်သည့် စကားလုံးများကို သု၏ လျှောက်လဲချက်များတွင် ထည့်၍ သုံးလေ ရှိလေသည်။ ငါစကား စွားရဟန်သော သဘောမျိုးဖြင့် ပြောလေ မရှိ။ တစ်ဖက်သားအပေါ်တွင် တင်စီး၍ ပြောလေ မရှိ။ ထိုကဲသို့ သာယာနာပျော်ဖွယ်ကောင်းသော စကားမျိုးကို ပြောတတ်ခြင်းသည် နာမည်ကြီး သော ရှေ့နေတစ်ဦးဖြစ်အောင် သု့ကို များစွာ ကူညီခဲ့လေသည်။

ယခုစာကိုဖတ်နေသော အဆွဲသည် မန်နေဂျာ ဗလက်ကဲသို့ သပိတ် ကိစ္စကိုဖြန်ဖြေ၍ ဝက်ဗစ်တာကဲသို့ ရှေ့နေလိုက်ရသော အလုပ်မျိုး လုပ်စရာ မရှိပေါ် ဆိုစေကာမူ အနည်းဆုံး အဆွဲငါးနေသော အိမ်လခကိုမူ လျှောရန် အလိုရှိသည်ကား အမှန်ပင်ဖြစ်တော့၏။ ကဲ သာယာနာပျော်ဖွယ်ဖြစ်အောင် ပြောဆိုခြင်းသည် အိမ်လခလျှော့စေချင်သော အဆွဲအား မည်ကဲသို့ ကူညီမည်ကို သိရအောင် အောက်ပါသာဝက တစ်ခုကို ဖတ်လိုက်ကြော်းစို့။

ဒါ အယ် စထရေး ဆိုသူ အင်ဂျင်နိယာတစ်ဦးသည် သုငှားနေသော အိမ်လခကို လျှော့စေချင်၏။ သု၏ အိမ်ရှင်သည် အပြောရ မာချာကြောင်း ကိုလည်း သုသည် ကောင်းစွာသိ၏။ ထိုအိမ်ရှင်နှင့် ဆက်ဆံပုံကို ကျွန်ုပ်၏ တပည့်များအား အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြုဖူးလေသည်။

ကျွန်ုပ်ငါးသားသော ရက်စွဲလျှင် ကျွန်ုပ်နေသောအိမ်မူ ပြောင်းတော်မည်ဟု အိမ်ရှင်ထဲသို့ အကြောင်းကြားလိုက်၏။ စစ်စစ်မှာကား ထိုအိမ်မူ ကျွန်ုပ် မပြောင်းလို့။ အကယ်၍သာ အိမ်လခလျှောလျှင် ဆက်၍ နေချင်၏။ သို့ရာတွင် အိမ်လခ လျှောရန်အတွက် မျှော်လင့်ချက်မရှိပေ။ အိမ်လခလျှော့အောင် အခြားသော အိမ်ငှားများလည်း ကြိုးစားခဲ့ဖူးလေပြီ။ မည်သူမျှ မအောင်မြင်ခဲ့ပေ။ အိမ်ရှင်သည် ဆက်ဆံရ အဂျိန်ခံယဉ်းသုဟု လူတိုင်းကပြော၏။ သို့ရာတွင် 'ငါဟာ မိတ္တာလင့်ကို သင်ထားတဲ့လဲ တစ်ယောက်ပဲ၊ ငါနည်းတွေ ဘယ့်နှယ်နေမယ်ဆိုတာ အဘိုးကြီးကို စမ်းကြည့်ရှုးမယ်'ဟု ကျွန်ုပ်ကိုယ်ကို ကျွန်ုပ် ပြောမိလေသည်။

ကျွန်ုပ်၏ စာကို ရရှိသောအခါ အိမ်ရှင်နှင့် သု၏ မန်နေဂျာသည် ကျွန်ုပ် ရှိရာသု့ လိုက်လာကြ၏။ ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်၏ အိမ် တံခါးဝါး အလွန်ရွှေင်ပျော်ရွှေသော နှုတ်ဆက်ခြင်းမျိုးဖြင့် အိမ်ရှင်ကို သွားရောက်ကြိုး၏။

စကားကို အတော်ကလေး ဖောင်လောက်အောင် ပြီးပြီးချင်ချင်နှင့် ပြောလိုက်၏။ သို့ရာတွင် သူ၏ အမိမိလေခြေးကြောင်းကို စရုမပြောဘဲ သူ၊ အမိမိကို ဘယ်လောက် နှစ်ခြိုက်သည်ဟူသော စကားမှုအစပြု၍ ပြောလေသည်။ ယဉ်ပါတော့၊ အမိမိရှင်ကို ထောက်ခံစရာရှိလျှင် စိတ်ရော ကိုယ်ပါ ထောက်ခံ၍ ချီးကျျားစရာရှိလျှင် ရက်ရက်ရောရော ချီးကျျားလျှက်ရှိပါသည်။ သူ၏ အမိမိဆောက်ပုံကို ချီးကျျားပြီး လျင် ဤအမိတွင် အနည်းဆုံးနောက်တစ်နှစ်ဆက်၍ နေလိုပါသော်လည်း မတတ် နိုင်သောကြောင့် ပြောင်းရွှေ့ရတော့မည်ဖြစ်ကြောင်း အမိမိရှင်အား ပြောပြ၏။

အမိမိရှင်သည် ဤကဲ့သို့ အပြောမျိုးကို မည်သည့် အမိမိရှား ထံကမှ မကြားခဲ့ပူးချော့ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်၏ ရင်နှင့်ချီးသာသော စကားကိုကြားရသော အခါ ရှတ်တရက် ဘာကိုလည်ရမှန်းပင် မသိရှားချော့။

ထိုနောက် အမိမိရှင်သည် သူ၏ ဒုက္ခများနှင့်တကွ ဆူပုတတ်သော အမိမိရှားများ၏ အကြောင်းများကိုပါ ကျွန်ုပ်အား ပြောပြလေသည်။ အမိမိရှား တစ်ယောက်ကမူ သူထံသို့ စာ ၁၄ စောင် တိုင်အောင် ရေးသားခဲ့ရှာ ထိုအနက် အချို့တို့မှာ အမိမိရှင်ကို စောကားသော စာများပြစ်လေသည်။ အခြား အမိမိရှားတစ်ယောက်ကမူ သူနေသောအခန်း၏ အပေါ်ထပ်တွင်နေသော သူကို အိပ်သည့်အခါမဟောက်စောရန် အမိမိရှင်က တားမပေးလျင် အမိမိရှားသည့် ရှင်မစောင် အခြားအမိမိသို့ပြောင်းဆင်းမည် အစရိသော စာမျိုးကို ရေးသားခဲ့ ပူး၏။ ‘ကျေပ်အမိမိကို အဆွဲလို ကျေကျေနှပ်နှပ်ရှိတဲ့ အမိမိရှားမျိုးနဲ့ တွေ့ရတာ ကျေပ်အင်မတန် စိတ်ချမ်းသာပါတယ်’ဟု အမိမိရှင်သည် ကျွန်ုပ်အား ပြောလေ သည်။ ထိုနောက် ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်က အမိမိလေခလျှောရန် မတောင်းပန်ရဘဲ နှင့် သူကဗျာ၍ အမိမိလခကို အနည်းအကျဉ်း လျှော့ပေးမည်ဟု ပြော၏။ ကျွန်ုပ်သည် သူပြောသည့်နှင့်ထက် ထပ်၍ လျှော့စောင်သေး၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ် တတ်နိုင်သည့် အမိမိလခနှစ်းကို ပြောပြသောအခါ ဘာမျှ မဖြင့်ဘဲ အမိမိရှင်သည် သဘောတူလေသည်။

ကျွန်ုပ် အမိမိ ထွက်သွားခါနီးတွင် ကျွန်ုပ်ဘက်သို့ လှည့်၍ ‘အမိကို ပြင်ပေးစေချင်သေးရင် ပြောနော်’ဟု ထပ်မံ ပြောသွားသေး၏။

အကယ်၍ ကျွန်ုပ်ဘက်သာ အခြားအမိမိရှားများအသုံးပြုသော နည်းမျိုးကို အသုံးပြုခဲ့ပါလျင် ထိုသုတေသနပိုင်ရှုံးမည်မှာ အမှန်ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ် အောင်မြင်ခြင်းသည် ရင်းရင်းနှီးနှီး ကြင်ကြင်နာနာ ဆက်လဲ ပေါင်းသင်းခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

နောက်ထပ် သာမကတစ်ခုကိုကြည့်ကြီးစိုး။ ဤအကြိမ်တွင် မိန့်မတစ်ယောက်၏ အကြောင်းကို တွေ့ရပေမည်။ ထိမိန်မသည်အထက်တန်းစားမိန်မတစ်ဦးဖြစ်၍ သူသည် အခြားမဟုတ်၊ လောင်းအိုင်လန်အရပ်ရှိ ပင်လယ်ကမ်းပေါ်တွင် ဆောက်ထားသော ဂါးဒင်းစီတိုးတွင် ဝင်းခြားပိုင်ရှင် မစွဲ၌။

ကျွန်းမတ်၏ မိတ်ဆွေတစ်စုံကို များမကြာသေးမိုက နောက်လယ်စာကျေးရန် အိမ်သို့ဖိတ်ခဲ့၏။ မိတ်ဆွေများသည် လူကုံးထဲများဖြစ်သောကြောင့် ထိစားပွဲတွင် အားလုံး ချောချောမောမော ဖြစ်စေခဲ့၏။ ဤကဲ့သို့ အညွှန်ခံပွဲများတွင် ဟိုတယ်မှုး၊ အဲမိုး သည် ကျွန်းမကို များစွာ အကုအညီ ပေးခဲ့ဖူးလေသည်။ သို့ရာတွင် ထိနည်းပွဲတွင်မှာကား ပေါ့ပေါ့ဆေလုပ်ခဲ့၏။ နောက်စားပွဲသည် စိတ်တိုင်းကျု မဖြစ်ခဲ့ပေ။ ထိစားပွဲတွင် အဲမိုကိုလည်း မမြင်ရ။ ကျွန်းမတ်၏ အညွှန်သည်အားလုံးအတွက် စားပွဲထိုးတစ်ယောက်တည်းကိုသာ လွှတ်လိုက်၏။ ထိစားပွဲထိုးကလည်း လူကုံးထဲများကို မည်ကဲ့သို့ စားပွဲထိုးရမှန်း မသိချေ။ ကျွန်းမတ်၏ အထူးအညွှန်သည်ကို နောက်ဆုံးမှာစားပွဲထိုးလေ့ရှိလေသည်။ တစ်ခါလည်း ပန်းကန်ပြားကြီးထဲတွင် ဆလတ်ရွှေက်လေးတစ်ရွှေက်ကိုသာထည့်၍ ထိနည်သည် ရှေ့တွင် ချေပေးခဲ့သေး၏။ အသားတွေကလည်း မန်းမနပ်။ အာလုံးကြေားများ ကလည်း ဆီတွေ ရွှေနော်။ ကျွန်းမလည်း အတိုင်းမသိ ဒေါသဖြစ်လျက်ရှိ၏။ အညွှန်သည်များရှိနေသောကြောင့်သာ ဟန်လုပ်၍ ပြုးနေရ၏။ အဲမိုကို တွေ့လျှင် မှာကား ဝမ်းထဲ ရှိသွေ့တွေကို အကုန်ထုတ်၍ ကြိမ်းလိုက်ဦးမည်ဟု အမြဲသတိရလျက်ရှိ၏။

ထိနည်းပွဲကို ပုံစွဲဗျားနေ့တွင်ကျင်းပ၍ နောက်တစ်ညွှန် လူများနှင့် ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံနည်းများအကြောင်းကို ပြောပြုမည့် တရားပွဲသို့ ကျွန်းမတ်ကိုရောက်ခဲ့ပါသည်။ ထိုတရားပွဲကို နာနေစဉ် အဲမိုကို ကြိမ်းမောင်းလျှင် အပိုဖြစ်မှာပဲဟု၍ စဉ်းစားမိပါသည်။ ကြိမ်းမောင်းလိုက်လျှင် သူသည် စိတ်ထဲတွင် အောက်သိုးသိုးဖြစ်ပြီးလျှင် ကျွန်းမကို မန်းခြင်းသာလျှင် အဖတ်တင်

ଲିଖିଥିଲ୍ଲା॥ ତୀର୍ମାନଗରେ: ଫୁଲିଙ୍କି ଗୁଣିତାଃ ଗୁଣିତିବୁନ୍ଦେଖା ପିତରଙ୍କାଃ ଧୂଃ
ଆଃ ଲ୍ୟାଃ ଲ୍ୟାନ୍ତିପୁରାନ୍ତିଗୁଣିତିଲିଖିଥିଲ୍ଲା॥

နောက်တစ်နေ့တွင် အမိန့် တွေ့လေသည်။ သူ.ကို ကြိမ်းလိမ့်မည်
ထင်သောကြောင့် သူသည် ပျက်နှာစုလျက်ရှိ၏။

ကျွန်မ။ ။ ‘အမိန့် မင်းမရှိတုန်းက အညွှန်ခံရတာ သိပ်နာတာပဲ
ကွယ်၊ နယူးယောက်ဖြူမှာရှိတဲ့ ဟိုတယ်မျှေးတွေထဲမှာ မင်းယာ၊ အကောင်းဆုံးပဲ၊
ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တုန်းက ဖြစ်တာတော့ ဘယ်တတ်နိုင်မလဲကျာ၊ အစာတွေကို မင်း
ကိုယ်တိုင်ဝယ်ပြီးချက်တာမှ မဟုတ်ဘဲ’

အမိ။။ (ရွင်ပျလာဖြီနောက်) ‘ဟုတ်တယ် မမ၊ မီးပိုချောင်ထဲက
ချက်တဲ့ အကောင်တွေ ကိုယ်တိုင်မှားတာ ကျွန်တော်အပြစ် မဟုတ်ဘူး’

ଗୁଣିତା॥ ॥'ମମ ଯନ୍ତ୍ରପ୍ରିଦିନ ଅନ୍ତର୍ପରେ ଦେଖିଲାମ୍: ଶିଖିଃ ହାଃ ହେ:
ତାଯି । ଆତିହାତ୍ୟକୁରଣ୍ତ ମନ୍ଦିରିଯିତ୍ତିର୍ଦ୍ଦିନ ଗୁଣୀରାଜିଷ୍ଠମାଯ୍ । କିମ୍ବିଲୋଚନାର୍ଥକ
ଆଗୋଚ୍ଛବ୍ୟାକ୍ଷି ଫେରିଗର୍ବତର୍ମାତ୍ରିଭଲାଙ୍କ ଧର୍ମପତଳଃ ଗୁଣୀରାଜି ମନୋଵିଃ ହୃଦାଃ
ହେଁ'

အဲမိ။ “ကောင်းပါတယ် မမ၊ နောက်တစ်ကြိမ်ဆုံးရင် ဒီလို မဖြစ်ရပါဘူး”

ရက်သတ္တပတ် တစ်ပတ်လောက်ကြာသောအခါ နေ့လည်စားပွဲတစ်ခု
ကို ကျွန်မ၏ အိမ်တွင် ထပ်မံ၍ ကျေးပါသည်။ ဟင်းလျာများကို အဲမိန့်
ကျွန်မတို့နှစ်ယောက် စီမံကြပါသည်။ သူ၊ အတွက် အပိုကြေးကို တစ်ဝက်ဖြတ်
လိုက်၏။ သို့ရာတွင် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့က သူကျူးမှုနှစ်ခုသော အပြစ်များကို
စိုးစဉ်းပြု ဖော်မပြုခဲ့ပါ။

ထမင်းစားခန်းထဲသို့ ဝင်လာကြသောအခါ စားပွဲပေါ်တွင် အမေကိုက်
အလှန်းဆီပန်းကြီးများဖြင့် အလှပြင်ထားသည်ကို တွေ့ရ၏။ ညျှေးပွဲကို
အမိန့်ယူတိုင် အမြေစောင့်ကြပ်လျက်ရှိသည်ကို တွေ့ရ၏။ အကယ်၍ ထိနောက်
ကျွန်းမ ညျှေးခေါ်သောသူ မှာ မေရာ မိမိရားကြီးဖြစ်လင့်ကား၊ ထိုထက်တိုး၍
ကောင်းအောင် သူသည် ဖြစ်နိုင်တော့မည် မဟုတ်ပေ။ ဟင်းလျာများသည်လည်း
အဂျိန်ကောင်း၍ ပူပူနွေးနွေး ရှိလေသည်။ စားပွဲထိုးသည်မှာလည်း အပြစ်
တစ်စုံတစ်ရာ မရှိချော့။ ယခင်ကကဲ့သို့ စားပွဲထိုးတစ်ယောက်တည်းမဟုတ်ဘဲ
လေးယောက် စားပွဲထိုးကြလေသည်။ ဟင်းလျာကောင်းများကို အမိ ကိုယ်တိုင်
စားပွဲထိုးလေ၏။

ကျွန်မတိသည် ထမင်းစားပွဲမှ ထကြသောအခါ ကျွန်မ၏ အထူး
အည်သည်က 'ရှင် ဒီဟိတယ်ၤ။ကို ဉားများထားသလား၊ ဒီလောက်ဂရုစိုက်တာၥိုး
ကို တစ်ခါဖူးၣျာ မတွေ့ဖူးဘူး'ဟု ကျွန်မကို မေးပါသည်။

ဉားထားသည်ဆိုသော စကားသည် မှန်ပါသည်။ သို့ရာတွင် အခြားအရာ
များနှင့် ဉားခြင်းမဟုတ်ပါ။ ခင်ခင်မင်ရင်းရင်းနှီးနှီး ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံခြင်း
ဖြင့် ဉားထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

နှစ်ပေါင်းအတော်ကြောလောက်က အနောက်မြောက် မစ်ဇူးရှိ^၅ ပြည့်နယ်
တွင် ကျွန်ပိသည် ဆင်းရပ်ပန်းစွာ ဒီနိုင်မပါဘဲ တောလမ်းကလေးကိုဖြတ်၍
ကျောင်းတက်ရစဉ်အခါ တစ်နေ့သို့ နေနတ်သားနှင့် လေနတ်သား တန်ခိုး
ပြိုင်ကြသည့် ဒဏ္ဍာရိတ်ခုကို ဖတ်ခဲ့ဖူး၏။ ဘယ်သူက ပို၍ တန်ခိုးကြီး
သနည်းဟု အစွမ်းပြိုင်ကြရာ လေနတ်သားက 'ကျွန်ပိသည် အသင့်ထက်ပို၍
တန်ခိုးကြီးကြောင်းကို ပြမည်။ ဟောဟိုက အပေါ်အကျိုဝတ်ပြီး လမ်းလျောက်
လာတဲ့ လူတစ်ယောက်ကိုဖြင့်တယ် မဟုတ်လား၊ သူ့အကျိုကို ချွဲတ်ပစ်အောင်
အသင့်ထက် မြန်အောင် လုပ်ပြမယ်'ဟု ပြောလေသည်။

ထို့ကြောင့် နေနတ်သားသည် တိမ်ကြားတွင် အသာကွယ်၍ နေရာ
လေနတ်သားသည် လေပြင်းမှန်တိုင်းကျေလုမတတ် တိုက်ခတ်၏။ သို့ရာတွင်
လေအတိုက် ပြင်းလာလေလေ ဝတ်ထားသောအကျိုကို ထိုယောက်၌သည်
ဆွဲစွေ့လေလေ ဖြစ်၏။

နောက်ဆုံး၌ လေနတ်သားသည် လက်လျော့လိုက်၏။ ထိုအခါ
နေနတ်သားသည် တိမ်တိုက်ကြားမှ ထွက်လာပြီးလျှင် ထိုလုလင်အပေါ်သို့
တဖြည်းဖြည်း ပုစ္စပျိုးလာ၏။ လူလင်လည်း သူ၏ နယ့်မှ ချွေးများကိုသုတ်၍
သူ၏ အကျိုကို ဆွဲချွဲတ်ပစ်လိုက်၏။ ထိုအခါမှ 'အခွေ လေနတ်သား
ဒေါသထက် မေတ္တာသည် တန်ခိုးပို၍ကြီးပေသည်' ဟူ၍ နေနတ်သားက
လေနတ်သားကို ပြောပြဖူး၏။

အထက်ပါ ဒဏ္ဍာရိလေးကို ဖတ်ရသည် အချိန်အခါလောက်က
ထိုဒဏ္ဍာရိတွင်ပါသော ဆုံးမစကား၏ မှန်ကန်ခြင်းကို ဘော်စတန်မြို့တွင်
ဖြစ်ပျက်သောအခြင်းအရာတစ်ခုက သက်သေခံလျက်ရှိလေသည်။

ဒေါက်တာ အောအပိုဒီ^၃ ဆိုသော ဆရာဝန်တစ်ဦးသည် ဘော်စတန်နှင့် တွင် ဆေးကုစားလျက်ရှိလေသည်။ ထိုဆရာဝန်သည် အထက်ပါ ဒုန္ဓာရီလေးကို ကျွန်ုပ်ဖတ်ကြားရသည့်အချင့်မှ နှစ်ပေါင်း သုံးဆယ်စုံကြာသောအခါ ကျွန်ုပ်၏ တာညွှဲရှင်းတစ်ယောက် ဖြစ်လာလေသည်။ ထိုစဉ်အခါက သူ့အဖြစ်အပျက်ကို အောက်ပါအတိုင်း ကျွန်ုပ်၏ အတန်းထဲတွင် သူကိုယ်တိုင် ပြောပြဖူးလေသည်။

ထိုအခါက ဖော်စတန်နှင့်ရှိ သတင်းစာများတွင် ပဋိသန္တကို ကျေနစွာ ဖျက်ဆီးပေးနိုင်သည်ဆိုသော ကြော်ပြာများ အားတိုးဆေးဟု အမည်ပုံ၏ ထားသော ဆေးတု ဆေးယောင်ကြော်ပြာများနှင့် ဆေးဆရာ အတုအယောင် များ၏ ကြော်ပြာများဖြင့် ပြည့်နှစ်လျက် ရှိပါလေသည်။ ယောက်းများနှင့် သက်ဆိုင်သော ရောဂါများကို ကုသပေးနိုင်သည်ဟု ကြော်ပြားလျှင် စင်စစ်မှာကား မည်သည့် ရောဂါကိုမျှ ကုသပေးနိုင်ဘဲ ဝေဒနာရှင်များကို ‘ခင်များတို့ ယောက်းသာဝ တုံးခါနီးနေပြီ၊ နည်းနည်းကလေး လိုတော့တယ်။’ အစရှိသော စကားလုံးတို့ဖြင့် ခြောက်လျန်ပြီးလျှင် ငွေကိုသာ အရအမိ ညာစုံယူလေ့ ရှိကြလေသည်။ ထိုဆေးဆရာတု ဆေးဆရာယောင်များထံသို့ သွား၍ ဆေးကို ကုမ္ပဏီမှ ရောဂါမေပျောက်သည့်အပြင် ‘ငါတော့ ယောက်းသာဝ တုံးတော့မှာပဲ’ဟူ၍ စိတ္တေရောဂါပင် ထပ်မံ တိုးလာပြန်လေသည်။ ပဋိသန္တကို ကျေနစွာ ဖျက်ဆီး မပေးနိုင်သောကြောင့် သူတို့လက်ထဲတွင် မိန်းမပေါင်း မြောက်မြားစွာ သေကြားပျက်စီးကြလေသည်။ ထိုသို့ ပြုမိသည်အတွက် အချို့ဆရာတု ဆရာယောင်များမှာမှာကား ဒေါ်ငွေ အနည်းငယ်ဆောင်၍ သော်လည်းကောင်း၊ ပြုကျို့သော နိုင်ငံရောသမားတို့၏ အကုအညီအားဖြင့်သော လည်းကောင်း အပြစ်မှ ချမ်းသာရာ ရကြလေသည်။

ထိုဆရာတု ဆရာယောင်များနှင့် ဆေးအတုများကို ရောင်းသောသူများ၏ သရမ်းပုံတို့မှာ တစ်နဲ့တစ်ခုဗျား ဆိုးရွားလာသည်ဖြစ်သောကြောင့် ဘော်စတန်နှင့်ရှိ လူကြီးလုကောင်းများသည် ထ၍ အကြီးအကျယ် ဆူပုကန့်ကွက်ကြ၏။ တရားဟောဆရာများကလည်း စင်မြှင့်မှနေ၍ သတင်းစာဆရာများကို ပြစ်တင် ရူတ်ချကြ၏။ မြို့ရေး ရွာရေးကို ဆောင်ရွက်ကြသော အသင်းများ၊ ကုန်သည် ကြီးငယ်များ၊ ကုမ္ပဏီအသင်းများ၊ ရဟန်းများ၊ တက်လူများ၏ အသင်းများသည် တည်းတည့်တည်းပိုင်း၍ ဆူပုကန့်ကွက်ကြ၏။ သို့ရာတွင် သူတို့၏ ဆူပုမျှ

သည် အချည်းနှီးမျှသာ ဖြစ်လေသည်။ ဤကြော်ပြာမျိုးကို မတရားကြော်ပြာ
အဖြစ်ဖြင့် ပိတ်ပင်ပေးရန် ဥပဒေပြုလွတ်တော်တွင် အပြင် အထန် ကြိုးစားကြဲ
သော်လည်း ငွေမျက်နှာလိုက်သော အမတ်များ ပပေါ်စာကြော် ထိကြိုးစားချက်
သည်လည်း အလဟသာ ဖြစ်ခဲ့ရ၏။

ထို အချိန်အခါက ဆရာဝန် ပိသည် မဟာဘော်စတန် ခရစ်ယာန်
ကြီးများရေးအသင်း၏ ကြိုးသားကောင်းအဖွဲ့ မှ နာယကလူကြီး ဖြစ်လေသည်။
ထိုအဖွဲ့ကလည်း အထက်ပါနည်းတူ စိုင်းဝန်းကန့်ကွက်ခဲ့၏။ သို့သော်လည်း
ဘာမျှ မထူးခြားချေ။ ထိုကြောင့် ထိုမသူတော်များကို နိမ့်နင်းရန်ကိစ္စမှာ
မျှော်လင့်ချက်နှင့် လုံးဝကင်းရတော့မည့်အခြေသို့ ရောက်ခဲ့လေသည်။

တစ်ညာ၌ သန်းခေါင်ကျော်ကျော်လောက်တွင် ဒေါက်တာဗိသည်
ရှေးအခါက ဘော်စတန်ကြိုးရှိ မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကမျှ မစဉ်းစားခဲ့သော
နည်းတစ်ခုကို တွေးမိသည်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ရန် ကြိုးစား၏။ သူ၏
နည်းမှာ ဒေါသနှင့် ဆူပူကန်းကွက်သော နည်းမျိုးမဟုတ်။ ဖျောင်းဖျော်ဆုံး
နည်းပင် ဖြစ်လေသည်။ သူ၏ နည်းမှာ သတင်းစာပိုင်ရှင်များကိုယ်တိုင်က
အဆိုပါ ကြော်ပြာမျိုးကို ဖြုတ်ပစ်ချင်လာအောင် လုပ်သောနည်းပင် ဖြစ်လေသည်။
ထိုကြောင့် ဆရာဝန်ပိသည် 'ဘော်စတန်ဟာရယ်' သတင်းစာပိုင်ရှင်ထဲသို့
စာတစ်စောင်ရေးလေသည်။ ထိုစာထဲတွင် 'ဘော်စတန်ဟာရယ်' သတင်းစာ
ကို ဆရာဝန်ပိသည် မည်မျှ အထင်ကြီးကြောင်း၊ ထိုသတင်းစာကိုယ်တိုင်
အမြှေတမ်းပတ်ကြောင်း၊ ထိုသတင်းစာ၌ ပါသော သတင်းများသည် မည်မျှ
အပြစ် ကင်းကြောင်း၊ ခေါင်းကြိုးပိုင်းသည်လည်း အဇွန် ကောင်းကြောင်း၊
မိသားရတစ်စုံ ပတ်ရန်အတွက် အဖိုးမဖြုတ်နိုင်အောင် ကောင်းကြောင်း၊ သူ့
သဘောအရ ဆိုလျှင်ထိုသတင်းစာသည် နယူးအက်လန်း^၁ ပြည်တွင် အကောင်းဆုံး
သတင်းစာဖြစ်၍ အမေရိကန် တစ်ပြည်လုံးရှိ သတင်းစာကောင်းများတွင်
တစ်စောင် အပါအဝင်ဖြစ်သည်ဟု အထင်ရှုကြောင်း အစရှိသည်တို့ကို
ရေးသားပြီးနောက် ဆက်လက်၍ ရေးသားသည်မှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်
လေသည်။

^၁: The Good Citizenship Committee of The Greater Boston Christian Endeavor Union

^၂: The Boston Herald

^၃: New England

သို့ရာတွင် ကျွန်တော်၏ သူငယ်ချင်းတစ်ဦးမှာ သမီးငယ် တစ်ယောက် ရှိပါသည်။ လွန်ခဲ့သောညက သူ၏ သမီးကလေးသည် ပဋိသန္တဖျက်ပေးမည် ဟုသော အဆွေ၏ သတင်းစာထဲမှ ကြော်ပြာ တစ်စောင်ကို သူအား ကျယ်လောင်စွာ ဖတ်ပြုးလျင် ထိုကြော်ပြာစာ ထဲ၌ ပါသော အချို့ စကားလုံးများ၏ အဓိပ္ပာယ်ကို မေးသည်ဟု ကျွန်တော်အား ပြန်ပြောပါသည်။ ထိုသို့မေးသောအခါ ဖစ်ပြစ်သူ ကျွန်တော်၏ သူငယ်ချင်းမှာ အတော်ပင် မျက်နှာထားခေါ်ပြီးလျင် အနေရ အထိုင်ရ ကျပ်သွားပါသည်။ သူ့သမီးကို မည်ကဲ့သို့ပြန်၍ ဖြေရမှန်းမသိရှာပါ။ အဆွေ၏ သတင်းစာကို ဘော်စတန်ဖြို့ရှိ လူကုံထံများ၏ အီမံတိုင်း၌ ဖတ်ပြုးလျင်။ အကယ်၍ ကျွန်တော် သူငယ်ချင်း၏ အီမံတွင် အထက်ပါ အခြင်းအရာမျိုး ဖြစ်ပျက်ခဲ့ပါလျင် အခြားသော လူကုံထံများ၏ အီမံ၌လည်း ဤကဲ့သို့ပင် ဖြစ်တန်ကောင်းသည် မဟုတ်ပါလော်။ အဆွေတွင်လည်း အကယ်၍ သမီးကလေး တစ်ယောက် ရှိခဲ့ပါလျင် ဤလို ကြော်ပြာမျိုးကို ဖတ်ကြားရန် အဆွေသည် ခွင့်ပြနိုင်ပါမည်လား။ အကယ်၍ အဆွေ၏ သမီးကလေးသည် ဖတ်မိသောကြောင့် အဆွေအား ထိုကြော်ပြာများ၏ အကြောင်းကို အထက်ပါနည်းအတိုင်း မေးခဲ့သည်ရှိသော် အဆွေသည် မည်ကဲ့သို့ ပြန်၍ ဖြေဆိုပါမည်လဲ။

'အခြားအဖက်ဖက်တွင် ပြည့်ဖြိုးဖြစ်သော ဤကဲ့သို့ သတင်းစာ ကောင်း တစ်စောင်တွင် ဖော်များ ကိုယ်တိုင်က သမီးများ ကောက်ယျာ၍ ဖတ်မည်ကို တထိတ်ထိတ်နှင့် ဖြစ်နေရသော ထိုကြော်ပြာမျိုးပါရှိနေသည့် အတွက် ကျွန်တော် ဝေးနည်းပါသည်။ အဆွေ၏ သတင်းစာကို ဖတ်သည် အခြားသူများကလည်း ယခုကဲ့သို့ ကျွန်တော် စိတ် မချမ်းမြှေခြင်း ဖြစ်ရသလို ဖြစ်ကြလိမ့် မည်ဟုဆိုလျင် မှားနိုင်ပါ မည်လေ' အစုံသည်ဖြင့် ရေးသားပြီးလျင် ထိုစာကို ပိုလိုက်၏။

နောက်နှစ်ရက်ကြာသောအခါ 'ဘော်စတန်ဟာရယ်' သတင်းစာပိုင်ရှင် ထဲမှ ဆရာဝန်ဖိတ်သို့ စာတစ်စောင်လာလေသည်။ ဆရာဝန်သည် ထိုစာ ကို နှစ်ပေါင်း သုံးဆယ်လောက် ကောင်းစွာ သိမ်းထားပြီးနောက် ကျွန်ပိ၏

အတန်းသားတစ်ဦး ဖြစ်လာသောအခါ ကျွန်ုပ်အား ထိစာကို ပေး၏။ ထိစာ၏ ရက်စွဲမှာ ၁၉၀၄ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၁၃ ရက် ဖြစ်လေသည်။

အော-အိပ်-မီ၊ အမဲ-ဒီ

ဖော်စတန်၊ မက်စံ။

အဆွဲခင်ဗျား

စာတည်းထဲသို့ ၁၁ ရက် နေ့နွဲနှင့် ပေးပို့လိုက်သော စာအတွက် ကျေးဇူးအထူးတင်ရှိပါသည်။ ထိစာထဲတွင်ပါရှိသော ကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကျွန်ုတော်လည်း စဉ်းစားလျက်ရှိရာ ထိစာကို ရသောအခါတွင်မှ မည်သို့မည်ပုံ လုပ်မမည်ကို သိန့်ဋ္ဌာန်ချဖြစ်ပါတော့သည်။

ယခု တန်းလာနှင့်ကအစပြု၍ ‘အော်စတန်ဟာရယ်’ သတင်းစာ ထဲမှ ညစ်ညမ်းသော စာပေများကို လုံးလုံးလျားလျား ဖြုတ်ပစ်လိုက် ပါတော့မည်။

ယခု အချိန်အခါတွင် တစ်ခါတည်း ဖြုတ်မပစ်နိုင်သေးသော ဆေးကြော်ပြောများကိုလည်း မောင်နှင့်နှမ သားနှင့်အမိမဲ ဖတ်ရှုနိုင်အောင် ကောင်းစွာပြုပြင်၍ ထည့်သွင်းပေးပါမည်။

ဤကိစ္စတွင် အကုအညီပေးသည့်အတွက် ကျေးဇူးအထူး တင်ရှိပါကြောင်း။

အဗလျှေး။ အီး ဟက်စကယ်။

ထုတ်ဝေသူ

အီဆော့သည် ယောရှုခရစ် မမွေးမီ နှစ်ပေါင်း ၆၀၀ လောက်က ကရိုးဆပ်။ ဘုရင်၏ နှစ်းတော်တွင်ခစားရသော ဂရိငြေဝယ်ကျွန်ုတ်ဦးဖြစ်၍ ကမ္မာတည်မည့် ဒဏ္ဍာရီများကို ရေးသားခဲ့ဖူးလေသည်။ နှစ်ပေါင်း ၂,၅၀၀ လောက်က အောင်မြို့တော်တွင် လူသော်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ သူ ရောခဲ့သော ဒဏ္ဍာရီတို့သည် ယခုအချိန်အထိ မည်သည့် နေရာ၌မဆို မှန်ကန်လျက် ရှိလေသည်။ လေနတ်သားထက် နေနတ်သားသည် သင်၏ အကျိုကို ပို၍လျင်မြန်အောင် ခွဲတ်ပစ်စေနိုင်သည်။

၁။ Mass. (Massachusetts)

၂။ W.E. Haskell

၃။ Croesus

၄။ Aesop

အောတာခြင်း ရင်းရင်းနှီးနှီး ပေါင်းသင်းဆက်ဆံခြင်းနှင့် ချီးမွမ်းထောမနာ
ပြခြင်းတို့သည် လုတေစိယောက်၏ စိတ်ဓာတ်ကို ပြောင်းအောင်လပ်ရာ၌
ခရစ်ယာန်ဘာသာ ကိုးကွယ်သော နိုင်ငံများ အားလုံးရှိ လူအပေါင်း ဂိုင်း၍
ဆူပူကန့်ကွက်ကြခြင်းထက် အရေးပါလေသည်။

'ပျားရည်တစ်စက်သည်' မှတ်ခါးရည် တစ်ဂါလီထက် ယင်ကောင်များကို
ပိုပြီး ဖမ်းနိုင်သည်'ဟုသော လင်ကွန်း၏ စကားကို မမေ့ပါလေနှင့်။

သင့်ဘက်သို့ပါအောင် တစ်ဖက်သားကိုဆွဲယူချင်ပါလျှင် ဥပဇ္ဈသ
အမှတ် ၄ ကို မမေ့ပါနှင့်။

'ခါး ခါး သာ သာ နှင့် စပါ'

အမိန်: (၅)

ဆိုကရေးတိုး၏ နည်းကောင်းတစ်လက်

လူများနှင့် စကားပြောရန်ရှိသောအခါ သင်နှင့် ထိုလူများ သဘောမတူနိုင်သော အကြောင်းကစ၍ မပြောလေနှင့်။ သင်နှင့် ထိုလူများ သဘောတူနိုင်သော အကြောင်းများကို အထူးကရပြု၍ စပါလေ။ သင်နှင့် သဘောကွဲနေသောအခါ သင်၏ ယူဆပုံမှုလည်း နောက်ဆုံး၌ ထိုလူများ ယူဆသည့်နေရာသို့ရောက်မည် ဖြစ်၍ ယူဆချက်အပေါ်တွင် သဘောမကွဲလွှာဘ ထိုယူဆချက်သို့ရောက်အောင် လာရသည့် နည်းပေါ်မှာသာလျှင် သဘောကွဲလွှာခြင်း ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း သင် တတ်နိုင်ခဲ့ပါလျှင် အထူးကရပြု၍ ပြောပါလေ။

စကဟည်းက တစ်ဖက်သားကို 'အင်း အင်း' ဟ၍ အင်းလိုက်နေအောင် လုပ်ပါ။ 'ဟင့်အင်း' ဟုသော စကားကို သုံးခွင့်မရအောင် သင်တတ်နိုင်သမျှ ကြိုးစားပါ။

'ဟင့်အင်း' ဟုသော စာကားတစ်လုံးသည် ပြောမိလျှင်ပြန်၍ ရှုပ်သိမ်းရန် အလွန်ခဲယဉ်းသော အခက်အခဲ တစ်ခုဖြစ်လေသည်။ လူတစ်ယောက်သည် 'ဟင့်အင်း' ဟု ဆိုမိလျှင် သူ၏ ဂုဏ်သိက္ခာကို စောင့်သိသောသဘောရသဖြင့် ပြောဖြီးသောစကားကို နောက်ထပ် မပြင်တော့ချေ။ ပြောမိ၍ အတော်ကလေး ကြာသောအခါ 'ဟင့်အင်း' ဆိုသောစကားကို သုံးမိသည့်အတွက် မှားကြောင်းကို သိရှိသော်လည်း သူ၏ ဂုဏ်သိက္ခာကို ငဲ့သွားစရာ ရှိသေးသဖြင့် ကပ်၍ မပြင်ချေ။ ပြောမိသောစကားကို ဒုတ်ဘယ်၍ ထားမည်ဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် လူ တစ်ဦး တစ်ယောက်နှင့် စကား ပြောသောအခါ သူ သဘောတူနိုင်သည့် အကြောင်းမှစ၍ ပြောရန်အရေးအကြီးဆုံး ဖြစ်လေသည်ဟ၍ ပရော်ဖက်ဆာ

အိမ္မစထရိသည် 'တစ်ဖက်သားအပေါ်သုကာညာင်းအောင်လုပ်နည်း' စာအပ်
တစ်အုပ်တွင် အတိအလင်း ရေးသားထားလေသည်။

စကားပြော ကျင့်လည်သုတစ်ဦးသည် တစ်ဖက်သားအား 'အင်း အင်း'
ဟူ၍ အင်းလိုက်မေမည့်စကားမျိုး၊ ကို စရှု ပြောလေ့ရှိသည်။ ဤနည်းအားဖြင့်
တစ်ဖက်သား၏ စီတ်ဓာတ်ကို သူ ပြောသုချွှေတွင် အင်း လိုက်ချင်အောင်
ပျိုးပေး လိုက်လေသည်။

အင်းလိုက်အောင်လုပ်သောနည်းကို အသုံးပြုမိသဖြင့် နယူးယော့မြို့တော်
ဂရင်းနှစ် ငွေစုံဘဏ်တိုက်း မှ ငွေကိုင်စာရေးကြီး ရှိမိုးအိမ္မဆန်းသည်
ငွေစုံမည့်သုတစ်ဦးကို လက်လွှတ်၍ မသွားအောင် တားထားလိုက်နိုင်လေသည်။
ထိနည်းကိုသာ မသုံးမိလျှင် ထိသုသည် ရှိမိုးအိမ္မဆန်းတို့ ဘဏ်တိုက်တွင်
ငွေစုံဖြစ်ချင်မှ စဖြစ်လိုမြဲမည်။

ရှိမိုးအိမ္မဆန်းက အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြုဖူး၏။

တစ်နှစ်သွှေ့ ကျွန်ုပ်တို့ဘဏ်တိုက်သို့ လုပ်သောက်သည် ငွေစုံရန်
လာ၏။ ကျွန်ုပ်သည် ထိသုံးအား ဆိုင်ရာ စာချွှက်စာတမ်းများကို ပေး၍
လိုအပ်သောအချက်များကို ရေးစေလေသည်။ ထုံးအတိုင်း မေးခွန်းများကိုမေးရာ
အချို့မေးခွန်းများကိုသာ ဖြေပြီးလျှင် အခြားမေးခွန်းများကိုမှုကား မည်သည်
နည်းနှင့်မျှ မဖြေနိုင် ဟူ၍ အတိအလင်း ငြင်းပယ်လျက် ရှိ၏။

လူများနှင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံသည် နည်းများကို မလေ့လာမှုးခင်ကသာ
ဆိုလျှင် 'ကျွုပ် မေးတာကို ခင်ဗျား မဖြေရင် ခင်ဗျားကို ဒီဘဏ်မှာ ငွေစုံဖို့
ကျွုပ်တို့ လက်မခဲ့နိုင်ဘူး'ဟု တုံးတိတိ ပြောလိုက်မည်ဖြစ်၏။ ဒီလိုအပြောမျိုးကို
ရှေးတုန်းက ပြောခဲ့ဖူးကြောင်း ကျွန်ုပ်သည် ရှုက်ရှုက်နှင့် ဝန်ခဲ့ရမည်ဖြစ်၏။
ဒီလို ပြောလိုက်ရလျှင် ရှေးအခါတုန်းက ကျွန်ုပ်မှာ အတော်အရသာရှိသွား၏။
ဘဏ်တိုက်မှာ ဘယ်သုံးလုံးဖြစ်သည်ကို ပြုလိုက်ရုံးသာမက 'ဘဏ်တိုက်၏
စည်းကမ်းဥပဒေတို့ကို ပျက်ဆီးချင်လို့ မရဘူး'ဟူ၍ ပေးမာမာလည်း ပြောလိုက်
သေး၏။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့၏ အကျိုးကို ဆောင်ရွက်ရန်အတွက်
ကျွန်ုပ်တို့သိသုံး ငင်လာသောလူမှာမှုကား ဤကဲ့သို့ အပြောမျိုးကို မည်သည့်နည်း
နှင့်မျှ နှစ်ခြိုက်နိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

‘ထိုကြောင့် ထိန္ဒေတွင် ဘဏ်ကို လွှာသုံးရန် သန္တိဌာန် ချထား၏။ ဘဏ်တိုက်က ဘာကို အလို၍ရှိသည် ဟူသော အကြောင်းကို မပြောပြီဘဲ ထိုလှသည် ဘာကိုအလို၍ရှိသည်ဟူသော အကြောင်းကိုသာ ပြောပြရန်ကိုလည်း သန္တိဌာန်ချထား၏။ ထိုနှစ်ခုလာက်အရေးကြိုးသော အချက်မှာကား အခြားမဟုတ်။ ထိုလှကို အင်း လိုက်နေအောင် စကားစပြာရန် သန္တိဌာန် ချထားခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။ ထိုကြောင့် ထိုလှသည် ကျွန်ုပ်မေးသော မေးခွန်းကို မဖြေားဟု၍ ငြင်းနေသောအခါ ဖြေရမည်ဟူ၍ အတင်းအကြပ် မတိုက်တွန်းရုံသာမက ထိုအချက်ကို မဖြေသော်လည်း နေနိုင်ပါသည်’ဟု ပြန်ပြောလိုက်၏။

ထိုနောက်မှ ‘သို့ပေမယ့် ဒီလိုဂိုဏာယ် အဆွဲ၊ ဒီဘဏ်မှာ ဓမ္မတွေဖော်ပြီး အဆွဲ အနိစ္စရောက်တယ် ဆိုပါတော့၊ အဲဒီအခါမှာ ဒီဓမ္မကို အဆွဲနဲ့ အရင်းနှီးဆုံးဖြစ်တဲ့ ဆွဲမျိုးသားချင်းရဲ့ လက်ထဲကို တရားဥပဒေအတိုင်း ရောက်စေချင်မယ် မဟုတ်လား’ဟု ကျွန်ုပ်က မေးလိုက်ရာ

‘အင်း ရောက်စေချင်တာပေါ့’ဟူ၍ ထိုသုက ပြန်ပြောလေသည်။

‘အဲဒီတော့ အဆွဲ အနိစ္စ ရောက်တဲ့အခါ ကျွန်ုပ်တော်တို့ တစ်တွေ မမှားမယွင်း နောင့်နေးကြန်းကြောခြင်းမရှိဘဲနဲ့ အဆွဲ၏ အရင်းအချက်ဆုံးသော ဆွဲမျိုး၏ နာမည်ကို ကျွန်ုပ်တော်တို့ သိထားရင် ကောင်းလိမ့်မယ်လို့ အဆွဲ မထင်ဘူးလား’

‘အင်း’

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤကဲ့သို့ မေးရခြင်းမှာ ကျွန်ုပ်တို့၏ အကျိုးအတွက် မဟုတ်ဘဲ သူ၏ အကျိုးအတွက် သက်သက်ဖြစ်ကြောင်းကို ထိုသု သိလေသော အခါ သူ၏ လေသံမှာ ဝင်လာစကလောက မထန်တော့ပေါ့။ ထိုကြောင့် ဘဏ်တိုက်မှထွက်မသွားမယ့် ထိုလှသည် ကျွန်ုပ်တို့သို့သည် အကြောင်းမျိုးနှင့် ဖြေရုံသာမက သူ့မိခင်၏ အကြောင်းကိုပါ ကျွန်ုပ်အား ပြောသွားခဲ့သေး၏။

သူ့ကို အင်း လိုက်အောင် လုပ်လိုက်သဖြင့် သူသည် သူ၏ ငြင်းဆန်း ခြင်း ကိုပုံင် သတိမေဖြေးလျှင် ကျွန်ုပ်တို့ပြောရာကိုလိုက်၍ လုပ်ချင်သောဆန္ဒမှား ပေါ်လာသည်ကို ကျွန်ုပ် ကောင်းစွာ တွေ့လိုက်ရ၏။

ဝက်စတင်းဟောက် မှ ကိုယ်စားလှယ်တစ်ဦးဖြစ်သော ကျိုးဆက်အယ်လီ ဆန်းကလည်း အောက်ပါအတိုင်းပြန်ပြောဖူး၏။

ကျွန်ုပ်၏ နယ်ထဲတွင် ကျွန်ုပ်တို့ကဗျာမှုကို အလွန် ဆက်သွယ်ချင်သော လူတစ်ယောက် ရှိ၏။ ထိနယ်တွင် ကျွန်ုပ် အရင် ကိုယ်စားလှယ်ဖြစ်သော သူသည် ထိုသူထဲသို့ဆယ်နှစ်တိုင်သွားရောက် စေစပ်ခဲ့ဖူး၏။ သို့ရာတွင် အထမမြောက်ခဲ့ခဲ့။ ထိနယ်သို့ကျွန်ုပ်ကို ပြောင်းပေးလိုက်သောအခါ ကျွန်ုပ်သည် သုံးနှစ်တိုင်တိုင် ဆက်၍ စေစပ်ပြန်သော်လည်း အချည်းနှီးသာဖြစ်ခဲ့၏။ ဘုရားနှစ်တိုင်တိုင်ဆက်သွယ်ခဲ့သော အခါမှ ရောက်ဆုံးမြှုပ်တော်ကားအနည်းငယ်ပြု ကိုသာ ရောင်းခဲ့ရ၏။ သို့ရာတွင် အနည်းငယ်လောက် စဉ် ရောင်းရလျှင် မကြာမီ အများကြီးရောင်းရတော့မည်ဟု တစ်ထစ်ခု စိတ်ထဲတွင် စွဲထားလေ သည်။

ထိုကြောင့် တန်ခိုးနဲ့ သုံးပတ်ကြော၍ ထိုသူထဲသို့ သွားသောအခါ ကျွန်ုပ်တော်၏ ရင်ထဲတွင် အတော်ကြီးသော ဧည့်လင့်ချက်များဖြင့် ပြည့်လျက် ရှိလေသည်။

‘သို့ရာတွင် အယ်လီဆန် မင်းရဲ့ ကျွန်ုပ်တဲ့မော်တော်စက်တွေကို တို့မဝယ် နိုင်တော့ဘူး’ ဟူသော ထိုသူ၏ အကြီးဆုံး စက်ဆရာကြီးအသုကို ကြားလိုက်ရ သောအခါ ကျွန်ုပ်၏ ဧည့်လင့်ချက်များမှာ လွင့်ပောက်၍ သွားလေတော့သည်။ ကျွန်ုပ် (အလွန် အံအားသင့်လျက်) ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဟင် ဘာဖြစ်လို့လဲ’ စက်ရာကြီး။ ‘မင်းမော်တော်စက်တွေဟာ သိပ်ပူတာပဲ၊ ငါ့လက်တော် တင်မထားနိုင်ဘူး’

သုနေဖြင့်နေခြင်းအားဖြင့် အကျိုးမရှိသည်ကို ကျွန်ုပ်တော် ကောင်းစွာ သိ၏။ ဤကုလားသို့ဖြင့်ခဲ့ခြင်းအလုပ်မျိုးကို လုပ်ခဲ့သည်မှာ ကြာမြင့်လှလေပြီ။ ထိုကြောင့် ဒီလူကြီးကို ‘အင်း’လိုက်အောင် လုပ်၍မှပဲ ဟူ၍ ကျွန်ုပ်တော် စိတ်ကူးမိ၏။

ကျွန်ုပ်။ ‘သော် ကျွန်ုပ်တော် မော်တော်တွေက ပူလို့လား၊ ဒီလိုပူရင်ဖြင့် ဘယ့်နယ် ဝယ်လို့ ဖြစ်မလဲ’ ‘အမျိုးသားလျှောစစ်လုပ်သူများ အသင်းကြီး’ ရဲ့ စည်းမျဉ်းအရ အတည်ပြုထားတဲ့ စခိုန်ထက် ပိုပြီးမပူတဲ့ စက်မျိုးကိုသာ ဝယ်သင့်တာပဲ့၊ မဟုတ်ဘူးလား’

စက်ဆရာကြီး။ ‘အင်း’

သူထဲမှ ကျွန်ုပ်သည် ‘အင်း’တစ်လုံး ရလိုက်လေပြီ။

ကျွန်ုပ်။ ‘မော်တော်စက်ကောင်းတစ်လုံးမှာ အခန်းတွင်းရှိ အပူဒီဂရိ’ ထက် ၇၂ ဒိဂါရိသာပိရမယ်လို့ အမျိုးသား လျှပ်စစ်လုပ်သူများ အသင်းကြီးက ဆိုထားတယ် မဟုတ်လား။ မှန်ပါရဲ့လား ခင်ဗျာ’

စက်ဆရာကြီး။ ‘အင်း၊ သို့ပေမယ့် မင်းမော်တော်စက်တွေက ဒီစံချိန် ထက် အများကြီး ပိုမြီး ပုံတယ်ကျွဲ့’

ကျွန်ုပ်သည် သူနှင့် ငြင်းချက်မထုတ်ဘဲ ‘စက်ရဲ အခန်းတွင်းမှာ အပူဒီဂရိ ဘယ်လောက်ရှိပါသလဲ ခင်ဗျာ’

စက်ဆရာကြီး။ ‘ဘျေ ဒိဂါရိလောက် ရှိတယ်’

ကျွန်ုပ်။ ဒါဖြင့် အခန်းရဲ့ အပူဒီဂရိ ဘျေ မှာ စက်အပူဒီဂရိ ဘျေ ကို ပေါင်းထည့်ရင် အပူဒီဂရိ ဘုရားရတယ် မဟုတ်ပါလား၊ တကယ်လို့အပူဒီဂရိ ဘုရားရဲ့ ရေနေတဲ့ ရေနေးထဲ လက်ကိုထည့်လိုက်ရင် လက်ကို အပူလောင်မယ် မဟုတ်ဘူးလား ခင်ဗျာ’

စက်ဆရာကြီး။ ‘အင်း’

ကျွန်ုပ်။ ဒါဖြင့် လက်တွေကို ဒီစက်တွေနဲ့ ခပ်ဝေးဝေးထားနိုင်ရင် မကောင်းပေဘူးလား ခင်ဗျာ’

စက်ဆရာကြီး။ ‘အင်း မင်းပြောတာ ဟုတ်သားပဲ’

ကျွန်ုပ်တို့လည်း မော်တော်စက်များ၏ အကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ စကားအနည်းငယ် ပြောပြီးသောအခါ စက်ဆရာကြီးသည် သူ၏ စာရေးကြီးကို ပေါ်၍ အောက်လအတွက် ဒေါ်လာ ၃၅,၀၀၀ ဖီး မော်တော်စက်များကို မှာရန် အမိန့်ပေးလေသည်။

ငြင်းခံခြင်းသည် အကျိုးမရှိဟုသော သင်ခန်းစာကို လည်းကောင်း၊ မိမိဘက်ကနေ၍ ၌။ ငယ်ခြင်းထက် တစ်ဖက်သားဘက်မှ နေ၍ ကြည့်ပြီးလျင် တစ်ဖက်သားကို ‘အင်း’လိုက်အောင် ပြုလုပ်ခြင်းသည် အကျိုးစီးပွား ဖြစ်ရသာ မက အလွန်လည်း စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းသည်ဟုသော သင်ခန်းစာကိုလည်း ကောင်း၊ ကျွန်ုပ် မသိရှိရသေးမီက အလုပ်အကိုင် အပါက်အလမ်းမတည့်သဖြင့် ကျွန်ုပ်၌ ဒေါ်လာပေါင်းများစွာနှင့် နှစ်ပေါင်းများစွာ အလဟာသာ ဖြစ်ခဲ့လေပြီ။ ဆိုကရေးတီးဆိုသူသည် ဖိန်ပေါ်မပါဘဲ လမ်းလျောက်၍ အသက် ၄၀ ကျော်ခါမှ အသက် ၁၉ နှစ်အချွဲယ် သူငယ်မလေးနှင့် လက်ထပ်နဲ့သော်လည်း

အေသင်ပြီးတော်၏ ပညာရှိတစ်ခုဖြစ်လေသည်။ ကမ္မာသမိုင်းတွင်ထင်ပေါ်ခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်များအနက် လက်တစ်ဆုပ်စာများသော သူများသာလျှင် လုပ်နိုင်ခဲ့သည် အရာ အချို့ကို ဆိုကရေးတီး ကိုယ်တိုင် လုပ်ခဲ့ဖူးလေသည်။ လူတို့၏ အယူအဆများကို သူ့လက်ထက်တွင် အတိအလင်း ပြောင်းပစ်ခဲ့ဖူး၏။ သူ အနိစ္စ ရောက်ပြီးသည်မှာ နှစ်ပေါင်း ၂,၃၀၀ မျှ ကြားရှိပြီ ဖြစ်သော်လည်း ဤများ အငြင်းအခဲ့ခဲ့ ထူထပ်ပေါ်များသော ကမ္မာကြီးထဲတွင် တစ်ဖက်သားကို ကိုယ်ဘက်သို့ပါအောင် အဆွဲအကောင်းဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဟူ၍ တစ်ကမ္မာလုံးက သူ့ကို အရိုအသေပြုကြရလေသည်။

သူ၏ နည်းကား အဘယ်နည်း။ တစ်ဖက်သားကို မှားသည်ဟု သူ စွပ်စွဲသလား။ မစွဲစွဲခဲ့ပေး။ ဆိုကရေးတီးသည် ဤအလုပ်မျိုးကို မလုပ်။ ယခုအကျတွင် 'ဆိုကရေးတီး၏ နည်း'ဟု အမည်တွင်လျက်ရှိသော သူ၏နည်း တစ်ခုလုံးသည် တစ်ဖက်သားကို အင်းလိုက်အောင် လုပ်နည်းအပေါ်တွင် အမြိုပြုထားလေသည်။ တစ်ဖက်သားထံမှုဝန်ခံချက်နှင့် 'အင်း' တွေ တစ်ပုံကြီး ရသည်တိုင်အောင် သူသည် ကြီးစား၏။ မိနစ်အနည်းငယ်ခန့်က အပြင်းအထန် ငြင်းဆန်မည် အချက်တစ်ခုကို တဖြည့်ဖြည့် သဘောတူမှန်းမသိ တူလာအောင် မေးခွန်းများကို တစ်ခုဖြုံး တစ်ခု မေး၏။

နောက်တစ်ကြိမ်တွင်အကယ်၍ တစ်ဖက်သားကို မှားသည်ဟု ပြောင်းဖွင့်ချက်သော ဆန္ဒများ ပြင်းထန် လာခဲ့ပါလျှင် ဖိနပ် မပါသော ပညာရှိ ဆိုကရေးတီးကို ပြေား၍ သတိရကြပြီးလျှင် တစ်ဖက်သားအား 'အင်း'လိုက်စေချင် သော မေးခွန်းကလေးကို ချို့သာစွာ မေးမြန်းပါလေ။

'ဖြည့်ဖြည့်နှင်သောသူသည် ခရီးဝေးကို ပို၍သွားနိုင်၏' ဟု တရာတ်တို့၏ စကားပုံတစ်ခု ရှိလေသည်။ ထိုစကားပုံသည် အလွန်အဖိုးတန်းလေစွာ။

ဤတရာတ်လုမျိုးတို့သည် လူတို့၏ သဘောတရားကို နှစ်ပေါင်းငါးထောင်ပတ်လုံး လေလာဆည်းပူးခဲ့သူများ ဖြစ်ကြ၏။ ဤများ အဖိုးတန်းသော စကားပုံတစ်ခု ရရှိခဲ့လေသည်။

'ဖြည့်ဖြည့်နှင်သောသူသည် ခရီးဝေးကို ပို၍ သွားနိုင်၏' ကြော် အဖိုးတန်းလေစွာ။

အကယ်၍ တစ်ဖက်သားကို သင့်ဘက်သို့ပါအောင် ဆွဲလိုပါလျှင် ဥပဒေသ အမှတ် ၅ သည်

တစ်ဖက်သား အလျင်အမြန် 'အင်း' လိုက်အောင် ကြီးစားပါ။

အခန်း ၆

ဆူမူပြာဆိုခြင်းကို စိတ်အချရခဲ့း ကာကွယ်နည်း

များစွာသောလူတို့သည် တစ်ဖက်သားကို ကိုယ်ဘက်သို့ ပါအောင် ဆွဲရှု၍
စကားကို ဖောင်လောက်အောင် ပြာတတ်ကြလေသည်။ အထူးသဖြင့်
ရျေးရောင်းသူများသည် အလွန်အရေးကြီးသော ဤအမှားကို ထပ်တလဲလဲ
မှားတတ်ကြလေသည်။

တစ်ဖက်သားကို ဝအောင် ပြာပါစေ။ သူ.အကြောင်းကို သူသည်
သင့်ထက်ပို၍ သိပါသည်။ ထိုကြောင့် သူ.ကို မေးခွန်းများကိုသာ မေးပါ။
ထို မေးခွန်းကို သူ ဖြေပါစေ။

သု၏ အဖြေသည် သင်၏ စိတ်သဘောနှင့် မတိုက်ဆိုင်သောအခါ
သင်သည် ကြားဝင်ဖြတ်ရန် လျှောယားနေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် မဖြတ်လိုက်ပါနှင့်။
ဤကဲ့သို့ကြားဝင်ဖြတ်ခြင်း၌ အလွန် အန္တရာယ် များလေသည်။ သူ အလွန်
ထုတ်ဖော်ပြာချင်သော အကြောစည်းများသည် သု၏ ခေါင်းထဲ၌ ရှိနေစဉ်
သင်၏ စကားများကို ဂရုစိုက်နိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်။ ထိုကြောင့် သူ ပြောသမျှ
စကားအပေါ်တွင် ဘယ်လိမ့် သဘောမထားဘဲ ဆိတ်ပြုစွာ နားထောင်ပါ။
သူ.ခေါင်းထဲတွင်ရှိသော အကြောစည်းများကို အားရအောင် ပြာရန် အားပေးပါ။
ဤသို့ အားပေးခြင်းသည် မည်သည် အကြောင်းကြောင့်မျှ မဟုတ်ဘဲ သူ
ပြောချင်သည် စကားကို ဝအောင် ပြာဖော်ချင့်သော စေတနာ ရိုးရိုးကြောင့်ပင်
ဖြစ်ပါစေ။

အလုပ် လုပ်ရှု၍ ဤနည်းသည် အကျိုး ရှိ မရှိကို ကြည့်ကြေးစိုး
အောက်ပါ အတွေ့ဖွံ့ဖြိုးသည် မလွှဲမကင်းသောအကြောင်းတစ်ခုကြောင့် အထက်ပါ
နည်းကို မသုံးဘဲ မနေနိုင်သဖြင့် အသုံးပြုလိုက်ရသော လူတစ်ယောက်၏
အတွေ့ဖွံ့ဖြိုးပင် ဖြစ်လေသည်။

နှစ်ပေါင်း အနည်းငယ်ခန့်က အမေရိကန်ပြည်၏ အကြီးဆုံးသော မော်တော်ကား ကုမ္ပဏီတစ်ခုသည် မော်တော်ကားများ၌ အသုံးပြုရန်အတွက် အဝတ်စများရောင်းသော ကုမ္ပဏီများနှင့် စကားကမ်းလှမ်းလျက်ရှိလေသည်။ အထည်ရောင်းသော ကုမ္ပဏီကြီးသုံးခုမှ နမူနာစများကို အဆိုပါ မော်တော်ကား ကုမ္ပဏီသို့ ပိုလိုက်ရာ ဆိုင်ရာ အရာရှိများက စမ်းသပ် ကြည့်ရှုပြီးလျှင် ချိန်းဆိုသောနေ့တစ်နေ့တွင် မော်တော်ကား ကုမ္ပဏီမှ ကန်ထရိက်ကို ရရန် အတွက် မိမိတို့၏ ကိုယ်စားလှယ် အသီးသီးကို စေလွှတ်၍ မိမိတို့၏ ကုန်း အတွက် နောက်ဆုံး လျောက်လဲရန် အကြောင်းကြားလိုက်လေသည်။

ရှုံးအား ဆုံးသုံး အထည်ကိုယ်စားလှယ်တစ်ဦးသည် မော်တော်ကား ကုမ္ပဏီရှိရာမြို့သို့ မရောက်မီ လမ်းကတည်းက လည်ချောင်းရောက် အပြင်း အထန် စွဲကပ်လျက်ရှိ၏။ သူကိုယ်တိုင် ပြန်ပြောသည့်အကြောင်းကို အောက်တွင် ဖတ်ပါလေ။

ကျွန်ုပ်ပြောရန် အလုပ်သို့ရောက်သောအခါ ကျွန်ုပ်၌ အသံမရှိတော့ချော့ စကားတိုးတိုးပြောရန်ပင် မစွမ်းနိုင်ပါ ကျွန်ုပ်သည် အခန်းထဲသို့ဝင်သွားသော အခါ အထည်ဘက်ဆိုင်ရာ လူကြီး၊ အဝတ် ဝယ်သော တာဝန်ခံ အရာရှိ၊ အရောင်းဘက်ဆိုင်ရာ ဒါရိုက်တာလူကြီး၊ ကုမ္ပဏီ၏ ဥက္ကဋ္ဌတို့နှင့် ရင်ဆိုင် တွေ့လျက်ရှိလေသည်။ ကျွန်ုပ်လည်း တတ်နိုင်သရေးပျော်ညှစ်ပြီး စကားပြောရန် ကြိုးစားပါသော်လည်း ကြွက်သံလို့ အသွောက်ရုံမှတစ်ပါး မတတ်နိုင်တော့ချော့ စွဲကိုယ်လည်း စွဲကိုယ်လည်း အသွောက်ရုံမှတစ်ပါး မပြောနိုင်ပါ။

သူတို့သည် စားပွဲခုံတစ်ခုတွင်ရှိုံး၍ ထိုင်နေကြသည်ဖြစ်ရာ ကျွန်ုပ် သည် အောက်ပါစကားတို့ကို စက္ကာတစ်စွဲက်ပေါ်တွင်ချော့ရေး၏၊ ‘လူကြီးမင်းများ ခင်ဗျာ၊ ကျွန်ုပ်တော့မှာ အသံ ဝင်နေသောကြောင့် ကျွန်ုပ်တော်သည် စကား မပြောနိုင်ပါ’

ထိုအခါ ‘ကိုင်းဒါပြင်း ဒါပြင်းမောင်ရင်း မောင်ရင်းအစား ကျွဲပ်ကပဲ ပြောရတော့ပေါ့’ဟု ဥက္ကဋ္ဌကြီးက ကျွန်ုပ်အားပြော၏၊ ထို့နောက် ဥက္ကဋ္ဌသည် ကျွန်ုပ်၏ နမူနာစများကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု ထုတ်၍ပြပြီးလျှင် သူတို့ကောင်းကြောင်းကို ချိုးကျူး၏။ ကျွန်ုပ်၏ အဝတ်စများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အပြန်အလုန်ဆွေးနွေး

ကြရာ ဥက္ကဋ္ဌကြီးမှာ ကျွန်ုပ်၏ကိုယ်စား ပြောရသည်ဖြစ်သောကြောင့် ကောင်း
ကြောင်းကိုသာ ခုခံ၍ ပြော၏။ ကျွန်ုပ်မှာမူကား ပြီးရဲ့ ခေါင်းညီတိရုန်း
လက်ဟန်ခြေဟန် ပြရုံမှုတစ်ပါး အေးနေးဖွဲ့တွင် မည်သို့မျှ ဝင်၍ မနဲ့နိုင်ခဲ့ချေ။

ဤထူးမြားသော အေးနေးဖွဲ့ပြီးသောအခါ အထေတ်ကိုက် ငါးသိန်းကျော်
ရှိသော ကန်ထရိုက်ကို ကျွန်ုပ်တော်ပင် ရရှိခဲ့၏။ ကန်ထရိုက်၏ တန်ဖိုးမှာ
စုစုပေါင်း ဒေါ်လာပေါင်း ၁ သန်းနှင့် ၆ သိန်းနှီးမျှ ရှိလေသည်။ ကျွန်ုပ်၏
တစ်သက်တာတွင် ဤမြှောကြီးမှားသော ကန်ထရိုက်ကို မရခဲ့ဖူးချေ။

အကယ်၍သာ ကျွန်ုပ်တော် အသံမဝင်ခဲ့ပါလျှင် ဘယ်နည်းနှင့်မျှ ဤ
ကန်ထရိုက်ကို ကျွန်ုပ်မရရှိနိုင်ဟု ကျွန်ုပ်သည် ကောင်းစွာသိရှိ၏။ အဘယ့်ကြောင့်
ဆိုသော် ကျွန်ုပ်ထင်နေတာက တစ်မျိုး၊ ဟိုရောက်သွားသောအခါ တွေ့ရတာက
တစ်မျိုးမြစ်နေသောကြောင့်ပင်တည်း။ ထို့ကြောင့် တစ်ခါ တစ်ရဲ တစ်ဖက်သားကို
အပြောခိုင်းခြင်းဖြင့် မည်မျှ အကျိုးရှိသည်ကို ကျွန်ုပ်သည် မမျှော်လင့်ဘဲနှင့်
တွေ့ရှိလေသည်။

'ဒီလဒယ်လဖီးယား လျှပ်စစ်ကုမ္ပဏီ' မှ ဂျိုးဆက် အက်စဝက် ဆုံးသူ
လည်း ဤနည်းကို ဟွေ့ခဲ့ဖူးလေသည်။ မစွဲတာဝက်သည် ဒတ်ချုးလျမ်း
လယ်သမားများနေထိုင်သော ခရိုင်ရှိ ဆိုင်ခွဲများကို လုညွှေလည် စစ်ဆေးရန်
အတွက် ရောက်ရှိလာလေသည်။ အလွန်သားနားသော လယ်သမားတစ်ဦး၏
အိမ်တစ်လုံးကို ဖြတ်လျှောက်လာပြီးနောက် 'ဒီအရပ်ကလုပ်တွေဟာ ဘာဖြစ်လို
လျှပ်စစ်ဓာတ်ကို အသုံးမပြုကြသလဲ'ဟု ထိုခရိုင်တာဝန်ခံ ကိုယ်စားလှယ်ကို
မစွဲတာဝက်က မေးမြန်း၏။

'ဟာ ဒီငဲ့ တွေဟာ ကပ်စေးနဲ့ ကော်တရာတွေပဲ့၊ သူ တို့ကို ဘာမျှ
ရောင်းလို့ မရဘူး၊ ပြီးတော့လဲ ကျွန်ုပ်တော်တို့ ကုမ္ပဏီကို သူတို့ စိတ်နာနေ
ကြတယ်၊ ကျွန်ုပ်တော်လဲ စမ်းကြည့်များပါပြီး နေရာမကျတာနဲ့ လက်လျှော့ထား
လိုက်ရတယ်'ဟု ခရိုင်ကိုယ်စားလှယ်က ရှုံးမြှုံးပြန်ပြော၏။

ထိုသူပြောသမျှ စကားလည်း မှန်ပေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် စမ်းကြည့်ချင်
သေးသောကြောင့် မစွဲတာဝက်သည် ထိုလယ်သမား၏ အိမ်တံခါးကို ခေါက်၏။

တံခါးပွင့်လာပြီးလျှင် မစွက် ဖြပ်ကင်ဘရွှေ့ဆိုသူ အိမ်ရှင်မသည် တံခါးပေါက်မှ ထွက်ကြသည့်လေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏ ခရိုင် ကိုယ်စားလှယ်ကို မြင်သည်နင့် တစ်ဖြိုင်နက် အိမ်ရှင်မသည် တံခါးကို အတင်းဆောင့်ပိတ်လိုက်၏။ ကျွန်ုပ်သည် တံခါးကို နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်၍ ခေါက်ရာ ထိအိမ်ရှင်မသည် တံခါးကို ဖွင့်ပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်တို့နှင့်တွေ့ကျွန်ုပ်တို့ပါ ရန်တွေ့တော့သည်။

‘မစွက် ဖြပ်ကင်ဘရွှေ့၊ ဒီလို အနောင့်အယုက်ပေးရလို့ ကျွန်ုပ်တော် ဝမ်းနည်းပါတယ်၊ ခုလာတာကတော့ လျှပ်စစ်ဓာတ် ရောင်းဖို့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ခင်ဗျားဆီက ကြက်ဥတွေကို ဝယ်ချင်လိုပါ’ဟု ကျွန်ုပ်က ပြန်ပြော၏။

ထိုအခါမှ တံခါးကို ရေးကထက် ခပ်ကျယ်ကျယ်ဖွင့်ပြီးလျှင် အီမံရှင်မသည် ကျွန်ုပ်တို့အား မယုံသက္ကရာရိသော မျက်နှာထားနှင့် အကဲခတ်လျက်ရှိ၏။

‘ခင်ဗျားရဲ့ အင်မတန်လှတဲ့ ဒေါ်မိန္ဒာ၊ ကြက်မျိုးကို မြင်ရတာနဲ့ကြက်ဥတွေကို တစ်ခါဝင်? လောက် ဝယ်ချင်တဲ့ထိတ်တွေ့ ပေါ်လာပါတယ်’

တံခါးသည် အနည်းငယ်ပို၍ ကျယ်စပြုလာလေပြီ။

‘ကျွန်ုပ်မရဲ့၊ ကြက်ဥတွေဟာ ဒေါ်မိန္ဒာ အမျိုးလို့ ရှင် ဘယ့်နှယ်လုပ်သိပါသလဲ’

‘ကျွန်ုပ်တော်ကိုယ်တိုင် ကြက်မွေးပါးတာပဲ၊ အမှန်ပြောရရင် ဒီကြက် တွေထက်လှတဲ့ ဒေါ်မိန္ဒာမျိုးကို ကျွန်ုပ်တော် တစ်ခါမျှ မတွေ့ဖူးသေးဘူး’

‘ဒါဖြင့် ရှင့်ကြက်ဥတွေကို ရှင်ဘာဖြစ်လို့ မသုံးသလဲ’

‘ဟာ ကျွန်ုပ်တော် လိုတ်ဟွေး? ကြက်ဥတွေက အဖြူ ဥတွေကိုသာ အုတယ်၊ မစွက်ဖြပ်ပင်ဗော်လဲ အချက်အဖြတ်ဘက်မှာ နားအလည်သားပဲ၊ ကိုတ်မှန်လုပ်တဲ့ နေရာမှာ အဖြူဥတွေနဲ့ အညိုဥတွေဟာ ဘယ်မှာယဉ်လို ရမလဲ၊ နောက်ပြီးတော့ ကျွန်ုပ်တော် မိန့်မကလ ကိုတ်မှန့် လုပ်တဲ့နေရာမှာ အတော်ဂုဏ်ယူပါတယ်’

ထိုအချိန်တွင် အိမ်ရှင်မသည် စိတ်အတော်ချေလောက်ပြီဖြစ်၍ တံခါးဖြေးလျှင် ကျွန်ုပ်တို့ရှိရာသို့ ရွှင်ရွှင်ပျော်နှင့် ထွက်လာ၏။ ထိုအတော်အတွင်း

၁॥ Mrs. Druckenbrod

၂॥ Dominicks

၃॥ Dozen

၄॥ Leghorns

ဟိုဟိုဒီဒီကိုကြည့်လိုက်ရာ ကြက်ခြိနှင့်တကွ အလွန်သပ်ရပ်ပဲသော စွားခြုံတစ်ခုကိုလည်း တဲ့ထားသည်ကို တွေ့ရ၏။

‘မစွှက် ဖြပ်ကင်ဗျာရဲ့၊ အမှန်ပြောရရင် ခင်ဗျားယောကျားလုပ်နေတဲ့ စွားခြုံထက် ခင်ဗျားရဲ့၊ ကြက်တွေက ပိုပြီး ပိုက်ဆုံရလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော် လေ့ရှင်းရဲတယ်ဗျာ’

အိမ်ရှင်မသည် အကြိုက်ကို တွေ့လေပြီ။ အမှန်စင်စစ် ကြက်တွေက စွားခြုံတော် ပိုက်ဆုံပါ၍ ရ၏။ ထိုအကြောင်းကို ဂုဏ်ဖော်ချင်သည့်မှာ ကာလူလေပြီ။ သူ့ယောကျား လူပြီးကြီးကမှာကား ထိုအကြောင်းကို ဘယ်အခါမှ ပန်မခဲ့ချေ။

အိမ်ရှင်မသည် သူ့ကြက်ခြိကို သူနှင့် လိုက်ကြည့်ရန် ကျွန်ုပ်တို့ကို စော့သွား၏။ သူ့လက်ရာ ခြေရာကလေးများကို မြင်သောအခါ ကျွန်ုပ်သည် စိတ်ပါလက်ပါ ချို့ကျျေးတော့သည်။ ကြက်များကို ကျွေးရန် မည်သည့်အစာ တော်သည်။ မည်သည့် အပူအအေးသည် ကြက်များနှင့် တော်သည် အစရှိသော အကြောင်းများကို ကျွန်ုပ်က ပြော၍ သူ့ထံမှလည်း အချို့ အချက်အလက်များ၏။ အကြော်တော်တော်းယု၏။ များမကြာမီ တစ်ဦး သိသည့် အရာကို တစ်ဦးက ပြောရင်း ကျွန်ုပ်တို့သည် စကားလက်ဆုံကျေနေလေပြီ။

များမကြာမီ သူကပင်စတင်၍ သု၏ အိမ်နီးနားချင်းများက သူတို့၏ ကြက်ခြိများထံတွင် လျှပ်စစ်ဓာတ်မီးများ ထွန်းပေးသောကြောင့် ကြက်ဥပုံ၍ အသည်ဟု ပြောဆိုသဲ့ ကြားရပုံတို့ကို ကျွန်ုပ်အား ပြောပြ၏။ ထိုနောက် ဤကဲ့သို့ လျှပ်စစ်ဓာတ်မီးများ ထွန်းခြင်းဖြင့် သူတို့ပြောတိုင်း ဟုတ်မဟုတ်ကို ကျွန်ုပ် သိသွေ့ ပြောကြားရန် ကျွန်ုပ်ထဲမှ အကြော်တော်တော်းလေသည်။

တန်းနှေ့နှစ်ပတ်မျှ ကြာသောအခါ လျှပ်စစ်ဓာတ်မီးရောင်များအောက် တွင် မစွှက် ဖြပ်ကင်ဗျာရဲ့၏ ကြက်မတို့သည် မြှို့လျှက်ရှိကြ၏။ ကျွန်ုပ်မှာ ကုန်ရောင်းရ၍ မစွှက်ဖြပ်ကင်ဗျာလည်း ကြက်ဥများ ပို၍ရလေသည်။ နှစ်ဦးနှစ်ဗောက်စလုံး ကျေနပ်၍ နှစ်ဦးနှစ်ဗောက်စလုံး အကျိုးရှိကြ၏။

အကယ်၍သာ ကျွန်ုပ်သည် မစွှက်ဖြပ်ကင်ဗျာရဲ့ကို ရှေးဦးစွာ စကား ဝအောင် မပြောစေလျှင် ထိုအိမ်ရှင်မအား ဘယ်နည်းနှင့်မျှ ကျွန်ုပ်၏ လျှပ်စစ်ဓာတ်များကို ရောင်းရမည် မဟုတ်ပေါ်။

ထိကဲသိသော လူမျိုးကို ဘယ်အခါမျှ ရောင်း၍ မရ။ သူတို့ ဝယ်ချင် လာအောင်လုပ်မှ ဝယ်မည်ဖြစ်၏။

များမကြာမိက နယူးယောက် ဟာရယ် ထရီဇ္ဈာန်း။ သတင်းစာများ၏ ငွေရေးကြေးရေး ကော်လွှာင်း အလုပ်ရည်ဝသောသူတစ်ယောက်ကို အလုရှိ ကြောင်း ကြော်ကြော်ကြေးတစ်စောင်ပါလာ၏။ ချား တို့ ကျူးမှတ်လစ်း ဆိုသူသည် ထိကော်ပြာအရ လျောက်လွှာတစ်စောင်ကို ပို၏။ ရက်အနည်းငယ်ကြာသော အခါ အချေးခံရန်အတွက် လုကိုယ်တိုင်လာရောက်ရန် အကြောင်းကြားစာ တစ်စောင်ကို ရရှိလေသည်။ အချေးခံရန်အတွက်မသွားရောက်မီ သူသွားတွေ၊ ရမည့် သူငွေး၏ အကြောင်းကို တတ်နိုင်သမျှ သိရှိရအောင် စုစမ်း၏။ ထိုသူငွေးကြေးနှင့် တွေ့ဆုံသောအခါ မစွဲတာကျူးမှုယ်လစ်ကစ၍ 'ဦးမင်းတို့လို လုပ်ရည်ကိုင်ရည်နဲ့ ပြည့်စုတဲ့ ကုမ္ပဏီမျိုးနဲ့ ဆက်သွယ်ရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော် တို့မှာ အင်မတန် ရှုတ်ရှိမှာပါပဲ ဦးရဲ့ ကုမ္ပဏီကို စကာစ ၂၈ နှစ်လောက်တုန်းက ဦးတို့မှာ စာရေးခန်းတစ်ခုနဲ့ လက်ရေးတို့ စာရေးတစ်ယောက်ကနေပြီး စရာတယ်လို့ ကျွန်တော် ကြားဖူးပါတယ်၊ ဟုတ်ပါခဲ့လား ခင်ဗျာ'

အလုပ်အကိုင်အပေါက်အလမ်းတည်နေသော လူတိုင်းလိုလိပင် အလုပ် လုပ်စက မည်ကဲသို့ လုံးပမ်းခဲ့ရသည်ကို ပြန်ပြောချင်သော ဆန္ဒရှိကြပေးသည်။ ဤ သူငွေးကြေးသည်လည်း လူတိုင်းထဲကပင် ဖြစ်လေသည်။ ထိုကြောင့် သူငွေးကြေးသည် ဒေါ်လာငွေ ငွောဝေ တည်းနှင့် မည်ကဲသို့ လုံးပမ်းခဲ့ရပုံကို အချိန်အတော်ကြာဖွား လျောက်၍ ပြော၏။ စိတ်ပျက်ခြင်း၊ တစ်ဖက်သားတို့၏ လျောင်ပြောင်ကဲရဲ့ခြင်းတို့ကို မည်ကဲသို့ ခံဖြေဖျက်ခဲ့ရပုံ၊ တန်းစွေ့နေ့များနှင့် တကွ အခြား အလုပ်ပိတ်ရက်များတွင်လည်း တစ်နေ့လျှင် ၁၂ နာရီမှ ၁၆ နာရီအထိ အလုပ် လုပ်ခဲ့ရပုံ၊ နယူးယောက်မြို့ရှိ သူငွေးကြေးများ ကိုယ်တိုင် သူ့ထဲသို့ လာရောက်ပြီးလျှင် အကြားမာက်တောင်းရသည့် အခြေသို့ ရောက်အောင် မည်ကဲသို့ ကြေးစားခဲ့ရပုံတို့ကိုပါ ပြောပြုလေသည်။

သူ အောင်မြင်ခဲ့သည်ကို သူသည် ကောင်းစွာ ဂုဏ်ယူလျက် ရှိ၏။

စင်စစ်မှာလည်း ရက်ယူထိုက်ပေ၏။ ထို့ကြောင့် သူ ရက်ယူထိုက်သော အောင်မြင်မှုကို သူသည် ကျကျနဲ့ ရက်ယူ၍ ပြောနေ၏။ နောက်ဆုံး၌ သူငွေးကြီးသည် မစွဲတာ ကျူးမှုပ်လစ်ကို မေးခွန်းအနည်းငယ် မေးစမ်းပြီးလျှင် သူ၏ လက်ထောက် တစ်ယောက်ကို ခေါ်၍ ‘တို့လိုချင်နေတဲ့လူဟာ ဒီလူပဲလို့ ငါထင်တယ်’ဟု ပြောလေသည်။

မစွဲတာကျူးမှုပ်လစ်သည် သူငွေးကြီး၏ အကြောင်းကို ဖြေတင်စုစ်ထဲ ထား၏။ သူငွေးကြီး၏ စိတ်ဝင်စားနေသော အရာများနှင့် သူငွေးကြီး၏ ကိစ္စများတွင် သူကိုယ်တိုင်အာရုံစုံနှင့်လျက် ရို့ကြောင်းကို ပြ၏။ တစ်ဖက်သား ကို စကားဝအောင်ပြောခွင့်ပေးပြီးလျှင် သူ၊ အပေါ်တွင် သဘောကျလာအောင် လုပ်၏။

အမှန်ပြောရလျှင် ကျွန်ုပ်တို့၏ သူငယ်ချင်းများပင်လျှင် တစ်ပါးသူ၏ အကြောင်း ပြောဆိုနေသည်ကို နားထောင်ရခြင်းထက် သူတို့အကြောင်းကို သူတို့ ပြောလိုကြပေသည်။

လာ-ရိုရှုစုံကိုး “ဆိုသူ ပြင်သစ်ပညာရှိကြီးကမူကား၊ ‘သင်သည် ရန်သူ ပေါ်များစေချင်လျှင် သင်၏သူငယ်ချင်းများထက်သာအောင် လုပ်ပါ၊ သို့ရာတွင် စိတ်ဓာတ်ပေါ်များစေချင်လျှင် သင့်ထက် သင်၏ သူငယ်ချင်းများက သာပါစေ’ ဟူ၍ ပြောဆိုပူးလေသည်။

ဒီစကားသည် အဘယ်ကြောင့် မှန်ရသလဲ။ အကြောင်းမူကား ကျွန်ုပ်တို့၏ သူငယ်ချင်းများသည် ကျွန်ုပ်တို့ထက်သာသောအခါ ထိုကဲ့သို့ သာခြင်းသည် သူတို့ကိုယ်ကို စူးတို့ အထင်ကြီးစေလေသည်။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် သူတို့ထက်သာသောအခါ ထိုကဲ့သို့ သာခြင်းသည် သူတို့ကိုယ်ကို သူတို့ အထင်သေးစေသည် ဖြစ်သောကြောင့် သူတို့၏ စိတ်ထဲတွင် ကျွန်ုပ်တို့အပေါ်၌ မနာဂုံးသော စိတ်ဓာတ်များနှင့် သဝန်ကြောင်သောစိတ်ဓာတ်များ ပေါ်ပေါက် စေလေသည်။

ဂျာမန်ရာမျိုးများတွင် စကားပုံတစ်ခုရှိလေသည်။ ထိုစကားပုံကို မြန်မာလို ပြန်လျှင် အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်တို့၏ အဖော်ရွင်ဆုံးသော ပျော်ခြင်းမျိုးမှာ ကျွန်ုပ်တို့ မနာလို နေသော တစ်ဦးတစ်ယောက်၏ ခုက္ခရာရာက်ရပုံများကို မြင်ရသောအခါပင် ဖြစ်လေသည်။

မှန်လှပေ၏။ အချို့သောသူငယ်ချင်းတို့သည် သင်အောင်မြင်သည်ထက် သင် ခုက္ခရာရာက်သည်ကို ပို၍ အားရကြလေသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ အစွမ်းသတ္တု လုပ်ရည်ကိုင်ရည်များကို အတိ ချုပ်နိုင်သမျှ ချုပ်ကြခို့။ ကျွန်ုပ်တို့သည် သိက္ခာရှိအောင် နေကြပါစို့။ ဤသို့ ပြုလုပ်ခြင်းသည် ခရီးအတော်ရောက်၏။ အာဟင်ကော့ဆိုသူသည် ထိနည်းမှန် ကိုပင် လုပ်ခဲ့ဖူး၏။ တစ်ခါတုန်းက မစွတာကော့ကို ရုံးပေါ်တွင် ရှေ့နေတစ်ဦးက မစွတာကော့၊ ခင်ဗျားဟာ အမေရိကန်ပြည်တွင် နာမည် အကျော်ကြားဆုံးသော စာရေးဆရာတိုး တစ်ဦး ဖြစ်သည်ဟု ကျွန်ုတော် ကြားသိ ရပါသည်။ ဟုတ်ပါရဲ့လား'ဟု မေးလေသည်။

ထိုအမေးကို 'ကုသိုလ်ကံထောက်မလို့ ကျွန်ုတော်ဟာ တော်တာထက် ပိုပြီး နာမည်ကြီးနေပါတယ်'ဟု မစွတာကော့က ပြန်ဖြေလေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဖော်ချင်သော စိတ်ကို နှီမ်ထားသင့်လေ သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျွန်ုပ်တို့သည် သိပ်ကြီးကျယ်သောလူများ မဟုတ်ကြပေ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် တစ်နေကျလျှင် သေကြလိမ့်မည်။ သေသည့်နေ့မှ အနှစ်တစ်ရာ မတိုင်စီ ကျွန်ုပ်တို့ကို မွေးပေတော့မည်။ သက်တမ်းသည် အလွန်တို့သဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ သေးသိမ်သော အောင်မြင်ခြင်းကလေးတို့ကို တစ်ဖက်သားနားပြီးလာအောင် ရက်ဖော်နေခြင်းဖြင့် အချိန်မကုန်စေချင်။ ကျွန်ုပ်တို့က ပြောမည့်အစား တစ်ဖက်သားက ကျွန်ုပ်တို့ကို ပြောရန်ကိုသာ အားပေးကြခို့။ သေသေချာချာတွေးကြည့်ပါ။ သင့်မှာ ကြားစရာ များများမရှိပါ။ သင့်ကို အရှုံးတစ်ယောက်မဖြစ်အောင် မည်သည့်အရာက တားထားသည်ကို သင့်သိပါ၏လော့။ သင်၏ လည်ပင်းတွင် အကြောတစ်ခုရှိ၏။ ထို့အကြော ထဲတွင် အိုင်အိုဒင်း၊ ဆေးရည်နှင့်တူသော အရည်တစ်မျိုးရှိလေသည်။ ဆေးဆိုင် တစ်ဆိုင်တွင် တစ်ပဲလောက်ပေးလျှင် ထိုအရည်မျိုးကို ရနိုင်၏။ ထို့အရည်ကို

ထိအကြောထမ့် ထုတ်ပစ်လိုက်လျင် အထုတ်ပစ်ခံရသောသူသည် လူကောင်း
ပကတိမ့် လူရှုံးအဖြစ်သို့ ရောက်သွားမည် ဖြစ်၏။ စင်စစ်မှာမှာကား လူ
တစ်ယောက်ကို လူရှုံးတစ်ယောက်မဖြစ်အောင် ထိအရည်ကပင် တားဆီးထား
သည်ဖြစ်ရာ ထိတစ်ပဲတန်ကပေးအတွက် ကျွန်ုပ်တို့သည် အကြီးအကျယ်
ကြွားဝါနေရန် မလိုပေ။

တို့ကြောင့် တစ်ပက်သားကို ကျွန်ုပ်တို့ဘက်သို့ ပါအောင်ဆွဲလိုက်လျင်
ဥပဒေသ အမှတ် ၆ သည်
တစ်ပက်သားကို သူ ပြောချင်တာ ဝအောင် ပြောပါစေ။

အစိုး (၇)

တစ်ဖက်သား အကူအညီ ရထေသာနည်း

သင့်ကို အကြံအစည်းပေးသောသူသည် မည်မျှပင် ကြီးကျယ်သောသူဖြစ်စေကာမူ သင်သည် သူတစ်ထူးထဲမှ ရရှိသော အကြံအစည်းထက် ကိုယ့်ကိုယ်ပိုင် အကြံ အစည်းကို ပို၍ ယုံကြည်သည် မဟုတ်ပါလော်။ ဤစကားမှန်လျှင် သင့်အကြံ အစည်း အယူအဆများကို ယုံကြည်ရန် တစ်ဖက်သားအား အတင်းအကျပ် တိုက်တွန်းခြင်းသည် သင်၏ မှားယဉ်းခြင်းတစ်ပို့ မဟုတ်တဲ့လော်။ ထို့ကြောင့် အတင်းအကျပ်တိုက်တွန်းမည့်အစား အကြံပေးရုံသာပေး၍ မိမိတို့ဘက်သို့ ရောက်အောင် တစ်ဖက်သားကိုယ်တိုင် တွေ့ယုံဖော်လျှင် သာ၍ မကောင်းပေးလား။

အထက်ပါစကားကို သာခကတစ်ခုဖြင့် ရှင်းပြပါအဲ။ ဖိုလဒယိုဒီယား နယ်မှ မစွဲတာအအေးနဲ့မဲ့ ဆိုသူ ကျွန်ုပ်၏ တပည့်တစ်ယောက်သည် စိတ် အပျက်ကြီးပျက်၍ ဖရိုဖရိုဖြစ်နေသော မော်တော်ကား ရောင်းသမားတို့အား စိတ်ဓာတ်တက်ကြေလာအောင် ပြောဟောရန် အလုပ်တစ်ခုနှင့် ပက်ပင်းတွေ့လျက် ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် မစွဲတာဆဲလမ်းသည် အခြားဘာစကားကိုမျှ မပြောသေးဘဲ ‘က ခင်ဗျားတို့ကို ကျွုပ်ဘာလုပ်ပေးစေချင်သလဲ’ဟု မော်တော်ကား ရောင်းသမားတို့အား ရှုံးဦးစွာ မေး၏။ သူတို့လည်း မစွဲတာဆဲလမ်းထဲမှ သူတို့အလိုက္ခာ အရာများကို တစ်ယောက်စီ ပြောကြ၏။ သူတို့ ပြောသောအချက်များကို မစွဲတာဆဲလမ်းသည် ကျောက်သင်ပုန်းကြီးပေါ်တွင် ရေးထား၏။

ထို့နောက်တစ်ဖန် ‘က ကျွုပ်ဆီက ခင်ဗျားတို့လိုချင်တာကို ပြောပြီးပြီး ဒါတွေ့ကို ကျွန်ုတော်က ပေးရရင် ခင်ဗျားတို့ဆီက ကျွန်ုတော် ဘာပြန်ရသင့်

သည်ကို ခင်များတိုကိုယ်တိုင်ပဲ ပြောပေတော့ဟု ပြောလိုက်ရာ သစ္ဓရရမည်၊
ရှိသားရမည်၊ ရှေ့ဆောင်နိုင်ရမည်၊ အကောင်းသက်ကိုကြည့်နိုင်ရမည်၊ အလုပ်
သမားချင်း ညီညွတ်ရမည်၊ တစ်နေ့ကို ၈ နာရီကျ စိတ်ပါလက်ပါ အလုပ်
လုပ်ရမည် အစရှိသည်ဖြင့်၊ တစ်ယောက်တစ်မျိုးစီ လျင်မြန်စွာဖြေကြသည်။
တစ်ယောက်သောသုက တစ်နေ့လျင့် ၁၄ နာရီအထိ အလုပ်လုပ်ပါမည်ဟူ၍
ကတိပေး၏။ ထိုအစဉ်းအဝေးပြီးဆုံးသောအခါ သူတို့သည် စိတ်အားအတော်
တက်ကြလာသောကြောင့် မော်တော်ကားများမှာ ရှေ့ကထက် တိုး၍ ရောင်းရ
သည်ဟု မစွေတာဆဲလမ် ကိုယ်တိုင်က ကျွန်ုပ်တို့အား ပြောပြုဖော်သည်။
ဘာလုပ်ရမည်ဟု အခြားသုတစ်ဦးတစ်ယောက်က သုဇာပေးခြင်းကိုလည်း
ကောင်း၊ အခြားသုတစ်ဦးဦးကုပ်ယူတိုက်တွန်းသောကြောင့် ဝယ်ခြင်းကို
လည်းကောင်း မည်သူမျှ မနှစ်သက်ကြချေ။ ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်တိုင် ကြိုက်သော
ကြောင့် ဝယ်ယူရခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်တိုင် သဘောကြ၍
အလုပ် လုပ်ရခြင်းကိုလည်းကောင်း ကျွန်ုပ်တို့သည် ပိုမိုနှစ်ခြိက်ကြ၏။
ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ ဆန္ဒများ၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ အလုပ်သော အရာများ၊
ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်ကုံးသာတော်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကျွန်ုပ်တို့ထဲမှ တစ်ဖက်သားတို့
လာရောက် တောင်းယူခြင်းကို ကျွန်ုပ်တို့သည် နှစ်ခြိက်ကြ၏။

ယူဂျင် ဝက်ဆန်း ဆိုသူ၏ အတ္ထပ္ပတ္တကို ကြည့်ကြစိုး။ အထက်ပါစကား
မှန်ကြောင်းကို မသိရသေးမြိုက သူ ရရန်ရှိသည့် ထောင်ပေါင်းများစွာသော
ပွဲခတ္ထိကို လက်လွှတ်ခဲ့လေသည်။ ဂိုက်ထုတ်ချင်သောသူများနှင့် အထည်အလိပ်
လုပ်သောသူများ အသုံးပြုရန်အတွက် အဆင်ဆန်းများကို လုပ်ပေးရသော
အလုပ်ရှုသိသူများ ပုံစံများကို သွင်းရ၏။ နယ်ယောက်မြှုပြုရှိ အဝတ်အစားတွင်
ဂိုက်အပေးဆုံးထဲ၌ တစ်ယောက်အပါအဝင်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးထဲသို့
တန်ခိုက်စွဲတစ်ပတ်လျှင် တစ်ကြိမ်ကျ သုံးနှစ်တိုင်တိုင် ရောက်ခဲ့၏။ သူရောက်တိုင်း
သူ၊ ကို မတွေ့လိုဟု ထိုသူသည် ဘယ်အခါမြှု မငြင်းဆန်ခဲ့ပေ။ သို့ရာတွင်
မည်သည့်အခါမြှုလည်း သူ၊ ထဲက မဝယ်လိုက်။ သူ၊ ပုံစံများကို သေချာစွာ
ကြည့်ရပြီးလျှင် 'ဝက်ဆန်း' ကနဲ့ တို့ စိတ်သသောချင်း မတိုက်ဆိုင်သေးဘူး'
ဟူရှုသာ ပြောရှု လွှတ်လိုက်၏။

အကြိမ်ပေါင်း ဘျေဝ လောက် အရေးနိမ့်ခဲ့ပြီး နောက် မိမိတို့၏စိတ်ဓာတ်မှာ မလန်းဆန်းတော့ပြီ ဖြစ်ကြောင်း သိရှု၏။

ထိုကြောင်း လူတို့၏ သဘောထားကို နားလည်အောင် သင်ကြားပေးသော အတန်းကို တန်ဗျွေတစ်ပတ်လျှင် တစ်ကြိမ်ကျ တက်ရောက်ရန်နှင့် အကြံသစ် များကို ရရှိအောင် ကြိုးစားရန် သန္တာန်ချလိုက်၏။

မကြာမြင့်မီ ထိုသူ၊ အပေါ်တွင် နည်းတစ်နည်းကို စမ်းရန် အကြံသစ် ပေါ်လာ၏။ တစ်ပိုင်းတစ်စသာပြီးသေးသော ပုံစံခြောက်ခုကို ကောက်ယူပြီးလျှင် အဆိုပါလျှင် အလုပ်တိုက်သို့ သွားလေသည်။

ဝက်ဆန်း၊ 'တတ်နိုင်လျှင် အနည်းငယ်လောက် ကျေးဇူးပြုစေချင်ပါတယ်၊ ဒီပုံစံတွေဟာ တစ်ပိုင်းတစ်စသာပြီးပါသေးတယ်၊ ဘယ်လိုအပြီးသတ်လိုက် ရင်ဖြင့် ဆရာအကြိုက်ကျမယ်ဆိုတာကို တစ်ဆီတို့လောက် ကျေးဇူးပြုပြီး ပြောစေချင်ပါတယ်'

ဝယ်မည့်သွား၊ (စကားမပြောသေးဘူး ပုံစံများကို အတော်ကြာစွာကြည့်ပြီး နောက်) 'ဝက်ဆန်း၊ မင့်ပုံစံတွေကို လေး ငါးရက်လောက် ငါနဲ့ထားခဲ့ နောက်တစ်ခါ ငါနဲ့ပြန်ပြီး တွေ့ဦး'၊

ဝက်ဆန်းသည် နောက် သုံးရက်ကြာသောအခါ ထိုလူထိသို့သွားရာ ထိုလူသည် သူ အလိုရှိသော အရာများကို ပြောပြု၏။ ထိုနောက် ထိုပုံစံများကို ပြန်ယူသွားပြီးလျှင် ထိုသူအလိုရှိသည့်အတိုင်း ပုံစံများကို ဆွဲပေးလိုက်၏။ အဲဒီအခါ ဘာဖြစ်သွားသလဲ။ ပုံစံအားလုံးကို ထိုလူသည် ဝယ်လိုက်၏။

ထိုအဖြစ်အပျက်မှာ ၉ လမ္မာ ကြာလေပြီ။ ထိုအခါမှစ၍ ထိုလူသည် မစွဲတာဝ်ဆန်ထံမှ မိမိစိတ်ကြိုက်အတိုင်းရေးဆွဲသော ပုံစံပေါင်းမြောက်မြှေး စွာကို မှာယူသည်ဖြစ်ရာ ယခုအချိန်အထိ ထိုပုံစံများမှ မစွဲတာဝ်ဆန်သည် ဒေါ်လာငွေ တစ်ထောင့်ခြောက်ရာထက်မနည်း ရပြီဖြစ်လေသည်။

မစွဲတာ ဝက်ဆန်ကိုယ်တိုင် အောက်ပါအတိုင်းကျွန်ုပ်တို့ကို ပြန်ပြောဖူး လေသည်။

ဒီဂုဏ်မှာ ပုံစံများကို ဘာဖြစ်လို့ အစက ရောင်းမထွက်သလဲဆိုတာ ယခုမှ ကျွန်ုပ် ကောင်းစွာ သိရပါသည်။ အကြောင်းမှာ အခြား မဟုတ်ပါ။ ကျွန်ုပ် သဘောကျော်သည်အရာကို သူ၊ အား အတင်း အဝယ် ခိုင်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ယခုမှာမှာကား ဤနည်းနှင့် ဆန်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောနည်းကိုသာ အသုံးပြုပါသည်။ ရှုံးဦးစွာ သူထဲသုံး သွား၍ သူ၏ ဆန်ကို ကျွန်ုပ်အား

ပြောပြရန် တိုက်တွန်းပါသည်။ ထိုသို့ပြုလုပ်သဖြင့် ထိုပုစ်များသည် သူကိုယ်တိုင် ဖန်တီးရသော ပုစ်များဖြစ်သည်ဟု သူသည် အယူ ရှိနေပါသည်။ ထိုကြောင့် ယခုအခါ ကျွန်ုပ်က သူ၊ ကို အထူး ရောင်းနေရန် မလိုဘေးပါ။ သူကိုယ်တိုင် က ဝယ်လျက်ရှိပါပြီ။

* * *

အမေရိကန်သမ္မတ သီအိုဒီး ရှစ်ဗဲသည် နယူးယောက်မြို့ အပ်ချုပ်သူ ဘဝက အတော် မှတ်သားလောက်သော ကိစ္စများကို လုပ်ခဲ့ဖူး၏။ နိုင်ငံရေးတွင် အရာရောက်သောသူများ အလွန်အမင်း မနှစ်သက်သောဥပဒေများကိုပြုလုပ်ခဲ့ သော်လည်း ထိုလူများနှင့်လည်း သင့်အောင် ပေါင်းလျက် ရှိ၏။

ထိုကဲသို့ဖြစ်အောင် အောက်ပါအတိုင်း ပြုလုပ်ခဲ့လေသည်။

အရေးကြီးသော ရာထူးတစ်ခု လစ်လပ်လျက်ရှိသောအခါ အဆိုပါ နိုင်ငံရေးတွင် အရာရောက်သော လူကြီးများကို ဖိတ်ခေါ်ပြီးနောက် ထိုရာထူး အတွက် သူတို့ သဘောကျသောလူ တစ်ယောက်ယောက်ကို ထောက်ခဲကြပါဟု တောင်းပန်၏။

ထိုနောက် ရှစ်ဗဲသည် အောက်ပါအတိုင်းပြုလုပ်လေသည်။

ထိုလူကြီးများရှေးဦးစွာ ထောက်ခဲသောလူသည် ဆင်းရွှေ့မ်းပါးနေသဖြင့် ကြည့်ရှုထားရမည်ဖြစ်သော သူ တို့ဂိဏ်းသားတစ်ဦးပင် ဖြစ်လေသည်။ ထိုအခါ ‘ဒီလူမျိုးကို ခန်းလွှင် နည်းလမ်းမကျ၍ မြို့သူမြို့သားများက ကြိုက်မှာ မဟုတ်ဘူး’ ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလေသည်။

ထိုအခါ လူကြီးများသည် သူတို့ဂိဏ်းသားဖြစ်သော အုပ်းလုတစ်ဦးကို ထောက်ခဲကြပြန်သည်။ ထိုလူသည် ရာထူးတစ်ခုခု ရရန်အတွက် အမြဲကြီးစား နေသောသူဖြစ်၍ သူ၊ အပေါ်တွင်အပြစ်သည်။ များများပြစ်ရာမရှိ။ ချီးမှုမ်းစရာ စွမ်းရည်သတ္တိများလည်း များများ မရှိချေ။ ထိုအခါ ထိုလူသည် မြို့သူမြို့သားများ မျှော်လင့်လျက်ရှိသော အရည်အချင်းနှင့် ကောင်းစွာ မပြည့်စုံသေးသောကြောင့် ထိုသူ့ထက်သင့်လျဉ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးကို ရှာနိုင်လျှင် ရှာပါ၏ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောပြန်သည်။

တတိယအကြိမ် သူတို့ထောက်ခဲသောသူများ သင့်သည်ဟု ဆိုရှိသာ ရှိပေသည်။ သို့ရာတွင် ကျေနှင့်စရာ မရှိသေး။

ကျွန်ုပ်သည် တိုလူကြီးများအား ဤကဲ့သို့ ခုက္ခာခံ၍ ကုညီချင်သောကြောင် ကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်း၊ တတ်နိုင်ပါသွေ့ အသင့်တော်ဆုံးလုကို စတုထွေအကြိမ် ထပ်၍ ရှာပေးပါဉိုးဟု တောင်းပန်လေသည်။ စတုထွေအကြိမ်တွင် သူတို့ ထောက်ခံသောသူမှာ ကျွန်ုပ်လက်ခံနိုင်သောသူဖြစ်လေပြီ။ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ရွှေးရလျှင်လည်း ထိုလူမျိုးကိုပင် ရွှေးချယ်မည်ဖြစ်၏။ သူတို့၏ ကုညီခြင်း အတွက် ကျေးဇူးတင်ကြောင်းကို ထိုလူကြီးများအား ပြောပြီးလျှင် သူတို့ ထောက်ခံသောလုကို ကျွန်ုပ်ခန်းလိုက်၏။ သို့ရာတွင် ဤလုကိုခန်းသည်အတွက် ဂုဏ်ယူစရာ ရှိသရွေးကို ထိုလူကြီးများအား ယူစေ၏။ ထိုနောက် ထိုလူကို ခန့်ခြင်းသည် လူကြီးများအလိုရှိသော ကိစ္စကို ဆောင်ရွက်ချင်သောကြောင် ခန့်ခြေးခြင်း ဖြစ်သဖြင့် ကျွန်ုပ် အလိုရှိသော ကိစ္စများတွင်လည်း လူကြီးများက ဝိုင်းဝန်း၍ ကုညီစေချင်ကြောင်းကို ပြောပြလေသည်။

လူကြီးများသည် ရှစ်ခု ပြောသည်အတိုင်းကုညီ၏။ မည်ကဲ့သို့ ကုညီ သနည်းဆိုသော နိုင်ငံဝန်ထမ်းများ ဥပဒေကြမ်းနှင့် မဲပေးခွန် ဥပဒေကြမ်း စသည်တို့ကိုပင် သူတို့သည် ဝိုင်း၍ ထောက်ခံကြ၏။

ရှစ်ခုသည် တစ်ဖက်သား၏ အကြံဥ္ဓာတ်ကို ရရှိရန်အတွက် မည်မျှကြီးစားပုံနှင့် တစ်ဖက်သား၏ အကြံဥ္ဓာတ်ကို မည်မျှ ရှိသေပုံကို ကောင်းစွာ မှတ်သားထားပါ။ အရေးကြီးသောရာထူးတစ်ခုအတွက် ခန့်ထားရန် လိုသောအား ခန့်ထားခြင်းခံရသောသူမှာ လူကြီးများ ရွှေးချယ်သောသူ ဖြစ်သည်။ အကြံဥ္ဓာတ်မှာလည်း လူကြီးများ၏ အကြံဥ္ဓာတ်ဖြစ်သည်ဟု ထိုလူကြီးများကို အထင်ရောက်စေ၏။

*

*

*

စကောလူမျိုးတစ်ဦးနှင့် သူ၏ မီန်းမကို မော်တော်ကားတစ်စင်းရောင်းရန်အတွက် လောင်းအိုင်လန်အပ်ရှိ မော်တော်ကားရောင်းသမားတစ်ဦးသည် ဤနည်းကိုပင် အသုံးပြုခဲ့ဖူးလေသည်။ ကားရောင်းသမားသည် စကောလူမျိုးကို ကားတစ်ဦးပြီးလျှင် တစ်စင်းပြုသလျက် ရှိပေသည်။ သို့ရာတွင် ဒီကားနဲ့ မတော်ပါဘူး၊

၁။ The Civil Service Bill

၂။ The Franchise Tax Bill

ဟိုကားကတော့ ညူနေသည်။ ဒီဟာကျတော့ ရွှေးများနေသည် အစရှိသဖြင့် အမျိုးချိုးပြင်းလျက်ရှိလေသည်။ ပြဿာ မော်တော်ကားတိုင်းကိုမှာကား ရွှေးများ သည်ဟု အမြဲပြောလေ့ရှိ၏။ များမကြာမိ ထိုကားရောင်းသမားသည် ကျွန်ုပ်၏ ထဲတွင် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံနည်းကို လာရောက်သင်ကြားပြီးလျင် အထက်ပါ ကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ သူ.ကို ကုည်းရန် အကုအညီတောင်းလေသည်။

ထိုအခါ ထိုလူထံသို့သွား၍ မော်တော်ကားမရောင်းဘဲ ထိုလူကိုယ်တိုင်က ဝယ်ချင်လာအောင် လုပ်ရန် ကျွန်ုပ်တို့သည် သူ.ကို အကြံပေးလိုက်၏။ ထိုလူအား ဘာလုပ်ရမည်ကို ပြောမည့်အစား ထိုလူက သင့်ကို ဘာလုပ်ရမည်ဟု ပြောစေလျင် မကောင်းပော်လားဟု၍လည်း ကျွန်ုပ်တို့က ပြောလိုက်၏။ ထိုပြင်လည်း ကားနှင့်စပ်လျဉ်းသော အကြံမှာ ရောင်းသွေး၏ အကြံမဟုက်ဘဲ သူ.အကြံသာ ဖြစ်သည်ဟု အထင် ရောက်အောင် လုပ်ပေးရန်လည်း မှားလိုက်သေး၏။

ဤအကြံမှာ ကောင်းဟန် လက္ခဏာ ရှိ၏။ ထိုကြောင့် အထက်ပါ မော်တော်တော်ကား ရောင်းသမားသည် ရက်အနည်းငယ် ကြာသောအခါ ကျွန်ုပ်တို့၏ နည်းကို စမ်းသပ်ကြည့်ရန် အခွင့်ကောင်း တစ်ခ ရှိ၏။ ထိုနေ့တွင် ဖောက်သည်တစ်ဦးသည် သူ၏ ကားဟောင်းကို ပြန်သွင်းပြီးလျင် ဆိုင်မှ ကားသစ်တစ်စီးကို ထုတ်ယူရန် ရောက်လာ၏။ ထိုကားဟောင်းကို ထိုလူသည် ကြိုက်နိုင်လိမ့်မည်ဟု အထင်ရှိသဖြင့် အားလပ်ပါလျင် မော်တော်ကား ဆိုင်သို့ အထူးချွေးမြှင့်သော အနေဖြင့် ကြွရောက်ပြီးလျင် အကြံအနည်းငယ်ပေးပါရန် ထိုလူထံသို့ မော်တော်ကား ရောင်းသမားသည် စကားပြော ကြေးနှစ်းဖြင့် ပြောလိုက်၏။

ထိုလူ ရောက်လာသောအခါ ‘ခင်ဗျားကတော့ အဝယ်အခြမ်းမှာ အင်မတန် တော်လို့ တိုင်ပင်ရှိုးမှာပဲ၊ ဒီကားကိုကြည့်စမ်းပါ။ ကားအသစ်နဲ့ လတဲ့အတွက် သူ.ကို တန်ဖိုးဘယ်လောက်ထားရရင် ကောင်းမလဲလို့’

ထိုလူ၏ တစ်ကိုယ်လုံးမှာ ခွင့်မြှုံးလျက်ရှိလေသည်။ နောက်ဆုံး၌ သူ၏ အစွမ်းကို အသိအမှတ်ပြုကာ သူ.ထံမှ အကြံကိုပင် တောင်းယူရသည်ဟူ၍ အထင်ကြီးလျက် ရှိ၏။ ထိုကြောင့် မော်တော်ကားကို ဂျမေကားမှ ဖောရက်ဟိုး၊ အထိ သူကိုယ်တိုင် အစမ်းမောင်းကြည့်၏။ ပြန်လာသောအခါ

‘မိတ်ဆွေ၊ ခင်ဗျား ဒီကားကို သုံးရာနဲ့ရရင် ယူသာထားလိုက်၊ ပွတ်ပဲ’
ဟု ထိုသူက ပြော၏။

‘ဒီအေးနဲ့ရရင် ခင်ဗျားကော ဝယ်မလား’ ဟု မော်တော်ကားရောင်းသူက
ပြန်၍မေးရာ ‘သုံးရာလား၊ အစစ်ပါ’ ဟု ပြန်ပြောပြီးလျှင် မော်တော်ကားကို
ချက်ချင်း ဝယ်သွားလေသည်။

* * *

ဓာတ်မှန် လုပ်သောသူတစ်ဦးကလည်း သူ၏ ဓာတ်မှန်ကို ဘရုကလင်း
အရပ်ရှိ အကြီးခုံးသော ဆေးရုံကြီးတစ်ရုံသို့ ရောင်းရန်အတွက် အထက်ပါ
နည်းကိုပင် အသုံးပြုခဲ့လေသည်။ ထိုဆေးရုံကြီးထဲတွင် ဌာနအသစ်တစ်ခုကို
ထပ်၍ချုပြီးလျှင် ထိုဌာနကို အမေရိကန်ဖြည့်ရှိ ဓာတ်မှန်ဌာနများထဲတွင်
အကောင်းဆုံးဌာနတစ်ခုဖြစ်ရန် ကြိုးစားလျက်ရှိ၏။ ထိုဌာနကို ကြိုးကြပ်၍
စီမံရည်မှာ ဒေါက်တာ အယုံ ဖြစ်လေသည်။ ထို့ဆရာဝန်၏ အလုပ်ခန်းထဲတွင်
ကိုယ်ပါးချဉ် ကိုယ်ချဉ်လျက်ရှိသော ဓာတ်မှန်ရောင်းသမား တို့သည် ခြေချင်း
လိမ်လျက် ရှိလေသည်။

ဓာတ်မှန် လုပ်သောသူ တစ်ဦးမှာမျကား အခြားသူများထက် ပို၍
အရောင်း ကျင်လျှင် လေသည်။ သူသည် အခြားသူများထက် လူသောက်ကို
ပို၍ နားလည်လေသည်။ ထို့ကြောင့်အောက်ပါစာကဲသို့ အမို့ပွားပို့သက်ရောက်
သော ဓာတ်စောင်ကို ရေးသားလိုက်၏။

ကျွန်ုတ်တို့၏ အလုပ်ရုံတွင် ဓာတ်မှန်တစ်မျိုးကို မကြာမိက စမ်းသပ်
လုပ်ကိုင်၍ ပြီးစီးခဲ့ပါပြီ။ ထိုဓာတ်မှန်များ၏ ပထမ အဆိုင်းသည်
ယခုပင် ရောက်ရှိလာပါသည်။ ထိုဓာတ်မှန်များသည် ပြုပြင်ရန် လိုပါ
သေးသည်။ ဒီအကြောင်းကို ကျွန်ုတ်တို့လေသို့ ကောင်းစွာသိရှိသော
ကြောင့် ထပ်မပြုပြင်ချင်ပါသေးသည်။ ထို့ကြောင့် အချိန်အားလပ်ခွင့်
ရရှိပါက ကျွန်ုတ်များထဲသို့လာရောက်ပြီးလျှင် ထိုဓာတ်မှန်များကို
ကိုယ်တိုင်စမ်းသပ်၍ ဆရာတို့ လူနာကုသသည့်ဘက်တွင် ပိုမိုအသုံး

ဝင်လာအောင် မည်သည့်နည်းပြင် ထပ်မံပြုပြင်ရမည်ကို အကြံပေးစေချင်ပါသည်။ ဆရာသည် ယခုအခါတွင် များစွာ အလုပ်ရှုပဲ နေမည်ကို သိပါသဖြင့် ဆရာအားလုပ်သော မည်သည့်အချိန်ခြားမဆို အကြောင်းကြားပါ၍ ကျွန်ုတော်၏ မော်တော်ကားကို ဝမ်းမြောက်စွာနှင့် လွှတ်လိုက်ပါမည် ခင်ဗျား။

ကျွန်ုပ်၏ အတန်းထဲတွင် ဒေါက်တာအယ်သည် အောက်ပါအတိုင်း
ပြန်ပြောလေသည်။

အဆိုပါစာကို ရသောအခါ ကျွန်ုပ်သည် အုံအားသင့်သွားလေသည်။ အုံအားသင့်ရုံသာမက အတော်လည်း ဘဝင်မြင့်မီ၏။ မည်သည့် ဓာတ်မှန်လုပ်သောသူကဗျာ ရှေးအခါက ကျွန်ုပ်ကို ဤသို့ မတိုင်ပင်ဖူးချေ။ ထို့ကြောင့် ဤသို့ အကြံဥက္ကာ တောင်းစာကို ရသောအခါ သွေးကြီး မိလေသည်။ ထိုအချိန်အခါက ကျွန်ုပ်၏ အမြေတမ်းအလုပ်ရှုပဲလျက်ရှိသော်လည်း ထိုဓာတ်မှန်ကို ကြည့်ရန်အတွက် ညစာစားပွဲတစ်ခုကိုပင် ဖျက်လိုက်ရလေသည်။ ထိုဓာတ်မှန်ကို နီးနီးကပ်ကပ် ကြည့်ရလေ သဘောကျေလာလေလေ ဖြစ်၏။

ထိုဓာတ်မှန်ကို မည်သူကဗျာ ကျွန်ုပ်ထဲတွင် ရောင်းရန် မဖြိုးစားချေ။ ထိုဓာတ်မှန်ကို ဆေးရုံအတွက် ဝယ်မည်ဟုသောအကြံအစည်းသည် ကျွန်ုပ်၏ အကြံအစည်းပင်ပြစ်သည်ဟု ကျွန်ုပ် အထင်ရောက်၏။ ထိုဓာတ်မှန်၏ ထူးက ကောင်းမှန်ခြင်းကို သဘောကျေပြီးသဖြင့် ကျွန်ုပ်ကိုယ်ကို ကျွန်ုပ်ပင် ပြန်ရောင်းပြီးလျှင် ဆေးရုံအတွက် ဝယ်ယူလိုက်လေသည်။

* * *

ဂုဒရိုး ဝိလဆင်သည် အမေရိကန်ပြည်၏ သမ္မတဖြစ်စဉ်က ကာနယ်အက်ဒ်ပ်အမ်ဟောက်^၁ ဆိုသူသည် တိုင်းပြည်ရေးနှင့် ကမ္မာနိုင်ငံရေးတွင် အတော်သော လွှမ်းမိုးသုတစ်ယောက် ဖြစ်လေသည်။ ဝိလဆင်သည် အကြံဥက္ကာများအတွက် သူ၏ အစိုးရုံအဖွဲ့ဝင်များထက် ကာနယ် ဟောက် အပေါ်တွင် မှုခိုအားထားလေသည်။

ဤကဲ့သို့ သမ္မတတစ်ယောက်လုံးအပေါ်တွင် ပြုမြော်းကာ ကာနယ်ဟောက်သည် မည်သည့်နည်းကိုအသုံးပြုပါသနည်း။ ကံကောင်း ထောက်မသော

ကြောင့် ထိနည်းကို ကျွန်ုပ်တို့သိရှိရလေသည်။ အဘယ့်ကြောင့် ဆိုသော် ထိနည်းကို ကာနယ် ဟောက် ကိုယ်တိုင် အသေး ဒါ ဟောင်ခင် ဆမစ်^၁ ကို ပြောပြုဖူး၍ ဆမစ်က ထိအကြောင်းကို ‘စနေနေ့သေနေ သတင်းစာ’^၂ ထဲတွင် ထုတ်ဖော် ရေးသားဖူးသောကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည်။

ကာနယ် ဟောက်က အောက်ပါအတိုင်းပြောခဲ့ဖူးလေသည်။

သမ္မတမင်းနှင့် သိကျူမ်းပြီးနောက် သူ၊ အား ကိစ္စတစ်ခုကို ဆောင်ရွက်စေ ချင်လျှင် အကောင်းဆုံးသောနည်းသည် ထိကိစ္စကို သူ၊ စိတ်ထဲတွင် စိတ်ကျုံးမှု အောင် အမှတ်တမဲ့ သူရှေ့တွင် ပြောဆိုလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်ဟု ကျွန်ုပ် သိရှိရလေသည်။ ဤအကြောင်းကို ကျွန်ုပ်သည် အမှတ်တမဲ့ တွေ့ရှုရ၏။ ကျွန်ုပ်သည် သမ္မတအိမ်တော်သို့သွား၍ အစိုးရဂါဒတစ်ခုကို ဆောင်ရွက်ရန် တိုက်တွန်း၏။ သို့ရာတွင် သမ္မတသည် ထိရိုဒ်ကို သဘောကျဟန် လက္ခဏာ မရှိချေ။ သို့ရာတွင် ရက်ပေါင်း အတော် ကြာသောအခါ ညစာ ထမင်းကို ပိုင်း၍ စားလျက်ရှိစဉ် ကျွန်ုပ်ပြောဖူးသော ဝါဒကို သူကိုယ်တိုင်စဉ်းစားမီသော ဝါဒကုသို့ ထုတ်ဖော်ပြောဆိုသည်ကို တွေ့ရ၏။

ထိအခါ ကာနယ်ဟောက်က ‘သမ္မတကြီး၊ ဒီအတွေးဟာ ခင်ဗျား၊ ကိုယ်ပိုင်အတွေး မဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်ုပ်တော်အတွေးပဲ’ဟူ၍ ကြားဖြတ်ပြောသလား၊ မပြောဘူး။ ကာနယ်ဟောက်သည် အထူးပါးနှင်ပြီးသား ဖြစ်လေသည်။ သူသည် ပကာသနကို ဂရိစိုက်သောသူမဟုတ်။ အလုပ်ပြီးသဖြင့် အကျိုးရှိခြင်းကို သာ အာရုံပြုသူတစ်ဦးဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် ဝိလဆင်အား ထိအတွေးများသည် သူ၊ ကိုယ်ပိုင်အတွေးများ ဖြစ်သည်ဟု အထင်ရောက်အောင် ကာနယ်ဟောက်က လုပ်ပေးလျက်ရှိ၏။ ထိုမျှ မကသေး။ ထိုအတွေးအခေါ်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဝိလဆင်ကို ပရိသတ်အလယ်တွင် သူကိုယ်တိုင်ချိုးကျေးခဲ့သေး၏။

မနက်ဖြစ် ကျွန်ုပ်တို့နှင့်ဆက်ဆံရမည့် လူများသည် စုဒီး ဝိလဆင်ကုသို့ ပင် ပုထော်များဖြစ်ကြခြင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ ဂရိပြုကြစိုး။ ထိုကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ကာနယ်ဟောက်၏ နည်းကိုပင် အသုံးပြုကြစိုး။

^၁ Arthur D. Howden Smith

^၂ The Saturday Evening Post

နယူးဘရန်းစဝ် ဖြို့တွင်နေသော လုတေစီးသည် ကျွန်ုပ်အပေါ်တွင်
ဖြုန်ည်းကို အသုံးပြုခဲ့သဖြင့် ကျွန်ုပ်၏ အကုအညီကိုရသွားဖူး၏။ ထိုအချိန်
အခါက နယူးဘရန်းစဝ်ဖြို့တွင် လျေလှောင်းပမ်းရန် ကျွန်ုပ်သည် စီစဉ်လျက်
ရှိလေသည်။ ထို့ကြောင့် ခရီးသည်များ စောင့်ရှုဗ်ရေးအဖွဲ့သို့ လိုအပ်သော
သတင်းများကို စာရေး၍ တောင်းလိုက်၏။ ထိုအဖွဲ့သည် ကျွန်ုပ်၏ နာမည်
ကို ခရီးသည်များ၏ စာရင်းတွင် ကြညာလိုက်ဟန် လက္ခဏာရှိလေသည်။
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် စာရေးပြီး၍ များမကြာမိ စာတွေ စာအုပ်ကလေးတွေ
ခရီးသည်လမ်းပြုများထံမှ သက်သေခံစာတွေ တစ်ပုံကြီး ကျွန်ုပ်တော့ထံသို့
ရောက်လာ၏။ ထိုအရာများကိုမြင်ရသောအပါ ကျွန်ုပ်သည် အတော်ချောက်ချား
သွားပါသည်။ များလွန်း၍ မည်သည့်နေရာတွင် တည်းခိုပြီးလျင် မည်သူနှင့်
ဆက်သွယ်ရမည်ကို မရွေ့တတ်သလောက် ရှိနေ၏။ ထိုအခါ တည်းခိုမြိုင်ရှင်
တစ်ယောက်သည် အလွန်ပါးနှပ်သောအချက်တစ်ခုကို ဆောင်ရွက်လေသည်။
နယူးယောက်ဖြို့ရှိ သူထံတွင် တည်းခိုမှုးသော သူများ၏ တယ်လီဖုန်း
အမှတ်များကို သူသည် ကျွန်ုပ်ထံသို့ ပိုပြီးလျင် ထိုသူများထံမှ သူအကြောင်းကို
ကျွန်ုပ် ကိုယ်တိုင် စုစုပေါ်ခိုင်း၏။

သူပေးသောစာရင်းထံတွင် ကျွန်ုပ် သိသောသူ တစ်ယောက်၏အမည်
ပါလာ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုသူထံသို့ စကားပြောကြားနှင့် ဆက်၍
မေးပြီးလျင် တည်းခိုသောအီမြိုင်ရှင်သို့ ကျွန်ုပ်ရောက်မည့်နေ့ကို သံကြီးရိုက်
လိုက်၏။

အခြားလုများသည် သူတို့၏ အကုအညီကို ကျွန်ုပ်အား ထို့၍ပေးရန်
ကြိုးစားကြ၏။ ထို့လှုတစ်ယောက်တည်းကုသာ သူ.အကုအညီကို ကျွန်ုပ်
ကိုယ်တိုင် လက်ခံစေသောအားဖြင့် သူပင်လျင် အနိုင်ရသွားလေသည်။

ထို့ကြောင့် တစ်ဖက်သားကို သင့်ဖက်ပါအောင် ဆွဲချင်လျင် ဥပဒေသ
အမှတ် ၇ သည်

တစ်ဖက်သားအား ပေးအပ်သောအကြော်သည် သူ၏ အကြော်ဖြစ်သည်ဟု
အထင်ရောက်နေပါစေ။

အခန်း ၈

အကျိုးဖြစ်ထွန်းစေမည့် နည်းတိ

တစ်ဖက်သားသည် မှားကောင်းမှားနေပေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် သူ.ကိုယ်သူ မှားနေသည်ဟု ထင်မည်မဟုတ်ကြောင်း ကောင်းစွာ မှတ်ထားပါ။ ထိုကြောင့် တစ်ဖက်သား မှားနေသောအခါ အပြစ်မတင်ပါနော်။ ကြိမ်းမောင်းဖို့လောက် တော့ ဘယ်လူမှိုက်မဆို လုပ်နိုင်တာပဲ။ ထိုမှားနေသောသူသည် အဘယ်ကြောင့် မှားနေသည်ကို သိအောင် ကြီးစားပါ။ စိတ်ရှည်၍ ပညာရှိသော လူထူးလူချွဲ့ များသာလျှင် ဤအလုပ်မျိုးကို ကြီးစား၍ ဆောင်ရွက်တတ်ကြ၏။

တစ်ဖက်သားသည် သူကြိုက်သလို တွေးပြီးလျှင် ကြိုက်သလို လုပ်နေ ခြင်း၌ အကြောင်းထူး တစ်ခု ရှိရမည်။ ထိုအကြောင်းကို ရအောင် ရှာပါ။ ထိုအကြောင်းကို ရှာမတွေ့လျှင် ဘာကြောင့် သူဒါနလုပ်ရသည်ကို သိရုံသာမက သူ၏ အတွင်းသဘောကိုပါ သိနိုင်ကောင်း သိပေလိမ့်မည်။

စိတ်သဘောကောင်းကောင်းနှင့် သင့်ကိုယ်ကို သူ.နေရာတွင် ထား၍ ကြည့်ပါ။

သူ.နေရာမှာသာ ငါနေကြည့်ရလျှင် ငါစိတ်ထဲမှာ ဘယ်လိုများဖြစ်ပါ မလဲ၊ ဘယ်လိုများ မခဲ့ချင်စိတ်တွေ ပေါ်လာပါမလဲ အစရှိသာဖြင့် သင့်ကိုယ်ကို သင်မေးကြည့်ပြီးလျှင် သင်သည် အချိန်ကုန်စံပြီးနောက် အေါသကျေဖြစ်နေရသော အဖြစ်မျိုးမှ ကင်းလွတ် ပေလိမ့်မည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော ထိုကဲ့သို့ တစ်ဖက်သားအပေါ်တွင် စိတ်ဝင်စားလိုက်ခြင်းအားဖြင့် ထိုလူ.အပေါ်တွင် စိတ်ဆိုးစရာရှိလာသည်တိုင်အောင် ကျွန်ုပ်တို့သည် သိပ်စိတ်မဆိုးတော့ပေါ်။ ထိုပြင် ဤသို့မြှုပ်ကျွန်ုပ်ခြင်းအားဖြင့် ပါဝင်းသင်းဆက်ဆံရေးတွင် ပိမ့်ကွွဲ့ကျင် လာပေလိမ့်မည်။

‘လူများကို အဖိုးတန်အောင်လုပ်နည်း’^{၁။} စာအုပ်ထဲတွင် ကင်းနက် အမ် ရွတ်၊ က အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားခဲ့ဖူး၏။

သင့်ကိုယ်ရေးတွင် ဝင်စားလျက်ရှိသော အလွန်ပြင်းထန်သည့် သင်၏ စိတ်နှင့် တစ်ဖက်သားတို့၏ အရေးတွင် ဝင်စားလျက်ရှိသော အလွန်ပေါ့ဆသည့် သင်၏ စိတ်တို့ကို ယုံကြည့်နိုင်ရန် တစ်မီနှစ် လောက် ရပ်နားပါ၊ ထိုသို့ ယုံကြည့်ပြီးနောက် ကမ္ဘာပေါ်ရှိ သင့်မှ တစ်ပါးအခြားသော သူများအားလုံးပင် ဤကဲ့သို့ စိတ်ထားများ ရှိကြကြောင်း ကောင်းစွာ နားလည်နိုင်ပါစေ၊ ထိုအခါမှသာလျှင် ထောင်မှုးအလုပ်မှတစ်ပါး အခြားသောအလုပ်များအတွက် အရေးကြီး ဆုံးသော အချက်ကြီးကို လင်ကွန်းတို့ ရွစ်မဲ့တို့ကဲ့သို့ သင်သည့် ကောင်းစွာ သဘောပါက်နိုင်ပေလိမ့်မည်။ ထိုစကားကို တစ်နည်း အားဖြင့် ပြောရမည့် ဆိုသော လူများနှင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးတွင် ထမြာက်အောင်မြှင့်နိုင်ရန်အတွက် တစ်ဖက်သား၏ ယူဆပုံကို သဘော ပေါက်ရန် လိုလေသည်။

ကျွန်ုပ်သည် နှစ်ပေါင်းများစွာ ကျွန်ုပ်၏ အီမံအနီးရှိ ဥယျာဉ် အတွင်းတွင် လမ်းလျောက်ခြင်း၊ မြင်းစီးခြင်းဖြင့် အပျင်းဖြေလေ့ရှိ၏။ ရှေးဂေါ်လလှမျိုး ဒရ္ဗားအစ်^၃ ဘုန်းကြီးများကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်သည် ဝက်သစ်ချုပင်များကို ပုံဖော်လုမတတ် မြတ်နီးတနာ ရှိလေသည်။ ထိုကြောင့် နှစ်စဉ် နှစ်တိုင်း ထိုအပင်များနှင့် အနီးအနားရှိ ချုံများကို မီးမလောင်သင့်ဘဲ လောင်သွားသည်ကို တွေ့ရသောအခါ များစွာ စိတ်မသက်မသာ ဖြစ်ရလေသည်။ မီးလောင်ရသည်မှာ ကရာမစိုက်သော ဆေးလိပ်သောက်သမားများကြောင့် မဟုတ်၊ ထိုသစ်ပင်များ အောက်တွင် ပျော်ပွဲစားထွက်ရင်း ချက်ပြုတဲးသောက်ကြသော ကလေးများကြောင့် ပင် ဖြစ်လေသည်။ တစ်ခါတစ်ခါ မီးတောက်ကြီးများ အလွန်ကြီးလာ သောကြောင့် မီးသတ်စက်ကိုပင် ခေါ်ယူ၍ ဇြမ်းပစ်ရလေသည်။ ထို့ယျာဉ်၏ ထောင့်တစ်ခါတွင် ကြော်ဌာစာ တစ်အောင်ဆွဲထား လေသည်။ ဥယျာဉ်ထဲ၌ မီးမွှေးသူများအား ဒက်ငွေသော်လည်းကောင်း

^{၁။} How to Turn People into Gold

^{၂။} Kenneth M. Goode

^{၃။} Druids

တပ်မည်၊ သို့မဟုတ် ထောင်ဒက်သော်လည်းကောင်း အပြစ်ပေးမည်ဟု ထိစာတွင် ဖော်ပြထား၏။ သို့ရာတွင် အဆိုပါ ကြော်ပြာစာသည် လူ မရောက်သော နေရာတွင် ကပ်ထားသဖြင့် ကလေးအချို့သာ ထိုကြော်ပြာ စာကို မြင်ပူးလေသည်။ ထိုဥယျာဉ်ကို မြင်းစီးပုလိပ် တစ်ဦးသည် စောင့်ရှောက်လျက်ရှုစိုး။ သို့ရာတွင် ထိုမြင်းစီးပုလိပ်သည် သုဝဏ္ဏရားကို ကျွွဲနှင့်အောင် မထားမျက်သဖြင့် နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း မီးလောင်လျက် ရှိလေသည်။ တစ်နေ့သုံးကျော်ထဲတွင် မီးလောင်လျက်ရှိရှာ မြင်းစီးပုလိပ်တစ်ယောက်ထို့ အလျင်အာမြန်သွားရောက်ပြီးလျင် မီးသတ်စက်ရုံ သို့ အကြောင်းကြားရန် ကျွဲနှင့်ကိုယ်တိုင်တောင်းပန်၏။ သို့ရာတွင် မီးလောင်နေသော နေရာနှင့် သူမဆိုင်ဟု ခပ်အေးအေး ပြန်ပြောသည်ကို ကြားခဲ့ရပူး၏။ ထိုကြော်ဗျာက်နောင် ဥယျာဉ်ထဲသို့ မြင်းစီးသွားသော အခါ တိုင်းပြည့် ဖွဲ့ည်းကို ကာကွယ်သောသူ အဖြစ်ဖြင့် ထိုဥယျာဉ်ကို စောင့်ရှောက်၏။ ကလေးများကိုတွေ့ခါစက သူတို့ဘက်မှုအော် စိတ်ကူးပင် မထည့်ခဲ့မီချေး။ သစ်ပင်များ အောက်တွင် မီးတောက်မီးလျှေားကို မြင်လျင် စိတ်မချမ်းမြှော် မှန်ရာကို လုပ်ချင်လွန်းအားကြီးသောကြောင့် အများများ အယွင်းယွင်း လုပ်မီလေသည်။ တစ်ခါလည်း ကလေးများ ရှိရာသို့ မြင်းကို စီးသွားပြီးလျင် 'ဒီလို မီးမွေးတာနဲ့ ထောင်ချု ပစ်နိုင် တယ်' ခပ်မြန်မြှင့်ပြုလိုက် ပြောမီ၏။ 'ဒါနှင့်မျှ မီးမြင်း သေးလျင် မင်း တို့ကို ဖမ်းမည်'ဟု ပြီးမြောက်၏။ ဤသို့ပြုလိုခြင်းဖြင့် ကလေးများ၏ နေရာတွင် ကျွဲနှင့်ကိုယ်တိုင်းသွား မြှောက်၍ သို့သော စိတ်မျိုးဖြင့် နားထောင်ခြင်းမျှ ဖြစ်လေသည်။ ထိုကြော်ဗျာက်နှင့်ထွက်သွားသောအခါ သူတို့သည် မီးကိုပြန်၍ မွေးကောင်းမွေးပေလိမ့်မည်။ ထိုမျှမကသေး။ ဥယျာဉ်တစ်ခုလုံးကို မီးရှိပစ်ချင်သော စိတ်ဓာတ်များလည်း ပေါ်ကောင်း ပေါ်ပေလိမ့်မည်။

ဤသို့ လုပ်လိုက်၍ ဘာဖြစ်သလဲ။ ကလေးများသည် ကျွဲနှင့်တို့၏ စကားကို နားထောင်သည့်မှာ မှန်ပါ၏။ သို့ရာတွင် ကျေကျေနှင့်နှင့် နားထောင်ခြင်း မဟုတ်ပါ။ ကျွဲနှင့်ကို မျက်မှန်းကျိုးကာ မနိုင်၍ သည်းခံရသော စိတ်မျိုးဖြင့် နားထောင်ခြင်းမျှ ဖြစ်လေသည်။ ထိုကြော်ဗျာက်နှင့်ထွက်သွားသော စိတ်မျိုးဖြင့် နားထောင်ခြင်းမျှ ဖြစ်လေသည်။ ထိုမျှမကသေး။ ဥယျာဉ်တစ်ခုလုံးကို မီးရှိပစ်ချင်သော စိတ်ဓာတ်များလည်း ပေါ်ကောင်း ပေါ်ပေလိမ့်မည်။

နှစ် လပရိုစွေ့ အတော်ကြာညာင်းလာသောအခါ့၌ ကျွန်ုပ်သည်
လူ၊ သဘောကို အနည်းငယ်ပို၍ သိလာ၏။ ထိုကြောင့် မီးကိုမြင်လျှင်
ရှုံးအခါးများကဲသို့ အမိန့်ပေးသော အလုပ်မျိုးကို မလုပ်တော့ဘဲ
အောက်ပါစကားမျိုးကို ပြောလေ့ရှိ၏။

‘ဘယ့်နှစ်ယုလ်ဟော၊ တော်တော်ပျော်ကြပဲလား။ ဘာချက်ကြ
မလို့လဲ။ မင်းတို့အချေယ်တုန်းက ဦးတို့လဲ အချက်အဖြတ် အင်မတန်
ဝါသနာ ပါတာပေါ့၊ ခုထက်ထိ ဒိုင်သနာဟာ မပျောက်ချင်သေးဘူး၊
ဒါပေမယ့် ဒီလို့သွေ့ယူဥယျာဉ်ထဲမှာဆိုရင် မီးဟာ တော်တော်ကြောက်စရာ
ကောင်းတယ်၊ မင်းတို့ကတော့ ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ ဦးက အသိသားပဲ၊
မင်းတို့သွားပြီး နောက်ရောက်လာမယ့် ကလေးတွေကျတော့ မင်းတို့
လောက် ဂရိနိုက်ကြမှာ မဟုတ်ဘူးကွယ်၊ သူတို့ဒီနေရာကို ရောက်လို့
မင်းတို့ မီးမွေးတာကိုမြင်ရင် သူတို့ မီးထပ်မွေးလိမ့်မယ်၊ နောက်
အိမ်ပြန်သွားကြတော့ မီးပြို့မဲ့မှာ မဟုတ်ဘူး၊ အဲဒီတော့ မီးပွားတွေ
လွှာင့်ပြီး သစ်ချွေကြခြောက်တွေ လောင်ရောကွယ်၊ သစ်ချွေကြခြောက်တွေ
ကနေပြီး သစ်ပင်ကြီးတွေကို လောင်မှာပေါ့၊ တို့တစ်တွေ ဒီလို့
ဂရိမုနိုက်ကြဘူး ဆိုရင် ဒီသွေ့ယူဥယျာဉ်ထဲမှာသစ်ပင်တွေကို ဘယ်လာတွေ့နိုင်
ပါမလဲ၊ ဒီလို့ မီးမွေးတာနဲ့ ထောင်ချိနိုင်တယ်၊ သို့ပေမယ့် မင်းတို့
ကလေးတွေ ပျော်ကြ ပါးကြတဲ့အထဲမှာ ဝင်ပြီး မရှုပ်ချင်ပါဘူးကွယ်၊
မင်းတို့ ပျော်ပျော်ပါးပါးနေကြတာ ဦးကြည့်ချင်တာပေါ့၊ အဲဒီတော့
ချက်ပြတ် နေတုန်း သစ်ချွေကြခြောက်တွေကို ခပ်ဝေးဝေးနေရာမှာ
ထားကွာ၊ ချက်ပြီးတော့လဲ မီးခဲတွေအပေါ် မြေကြီးမှန်များများနဲ့
အပ်ပစ်ခဲ့တာပေါ့။ နောက်ကို ချက်ပြတ် စားချင်ကြရင် ဟောဟို
တောင်ပူစာ တစ်ဖက်က သဲတဲမှာ ချက်ဖို့မကောင်းဘူးလား၊ အဲဒီနေရာမှာ
ဆိုတော့ မီးလောင်မှာ မစိုးရိမ်ရဘူးပေါ့၊ အေး ကျေးဇူးတင်ကယ်ကူား
ဦး သွားလိုက်ဦးမယ်’

ဤကဲ့သို့ပြောဆိုခြင်းဖြင့် ထူးခြားချက်များကို တွေ့ရ၏။
ကလေးများကလည်း ပြောစကားကို စိတ်ပါလက်ပါ၊ နားထောင်ချင်
ကြ၏။ စိတ်ထဲတွင်လည်း အောင့်သက်သက် မဖြစ်၊ မျက်မှန်းလည်း
မကျိုး။ အမိန့်နားထောင်ရန် သူတို့ကို ကြိမ်းမောင်းခြင်း မလုပ်သော
ကြောင့် သူတို့မှာလည်း ရက်မပျက်။ ထိုကြောင့် သူတို့ကလည်း
ဝမ်းသာကြ၏။ ကျွန်ုပ်ကလည်း ထိုနည်းအတူဝမ်းသာ၏။ အဘယ်
ကြောင့် ဆိုသော် သူတို့ဘာက်က ကြည့်ပြီးသွေ့ ကိစ္စကို ချောမော
သွားအောင် စိမ်ပေးလိုက်နိုင်သောကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည်။

ဒင်းဒုန်းဟမ် ဆိုသူ ဟားပတ် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးကျောင်းမှ ဆရာကြီး တစ်ဦးက အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြဖူးလေသည်။

‘ကိုယ့်ကိုစွဲကိုပြောရန် ကုန်သည်ကြီး တစ်ဦးဦးနှင့် သူ၏အလုပ်ခန်းထဲတွင် ဝင်၍မတွေ့ပါ အလုပ်တိုက်ရှုံးရှိ လုသွားလမ်းပေါ်တွင် နှစ်နာရီလောက် လမ်းလျောက်ပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်ပြောလိုသော အချက်များနှင့် ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ထိုလျှော်ဗြို့၏ အကြောင်းကို စုစုပေါင်းပြီး ဖြစ်သဖြင့် ထိုလို လူစားမျိုးသည် ကျွန်ုပ်ကို ဘယ်ကဲ့သို့ ပြန်ပြောမည်ဟုသော စကားများကို ကောင်းစွာ စဉ်းစားမည် ဖြစ်၏’

ထိုစကားသည် အလွန်အရေးကြီးသဖြင့် အမို့ပွာယ်လေးနက်စိမ့်သောင့် အောက်တွင် စာလုံမည်။ဖြင့်တစ်ဦးထဲမှ ထပ်မံဖော်ပြပါ၍၊

‘ကိုယ့်ကိုစွဲကိုပြောရန် ကုန်သည်ကြီး တစ်ဦးဦးနှင့် သူ၏အလုပ်ခန်းထဲတွင် ဝင်၍မတွေ့ပါ အလုပ်တိုက်ရှုံးရှိ လုသွားလမ်းပေါ်တွင် နှစ်နာရီလောက် လမ်းလျောက်ပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်ပြောလိုသော အချက်များနှင့် ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် လျှော်ဗြို့၏ အကြောင်းကို စုစုပေါင်းပြီး ဖြစ်သဖြင့် ထိုလို လူစားမျိုးသည် ကျွန်ုပ်ကို ဘယ်ကဲ့သို့ ပြန်ပြောမည်ဟုသော စကားများကို ကောင်းစွာ စဉ်းစားမည်ဖြစ်၏’

ဤစာအုပ်ကိုဖတ်ပြီးနောက် သင်သည် အမြား မည်သည့်အကျိုးထူးကိုမျှ မရှာဘဲ တစ်ဖက်သားဘက်မှနေ၍ အရာခပ်သိမ်းကို ဝေဖန်ပိုင်းခြားချင်သော ဝါသနာတစ်ခုတည်းသာ တိုးလာသည်ဟု ဆိုကြပါစို့။

ဤတစ်ခုတည်းသော ဝါသနာပင်လျှင် သင်၏ နောင်ရေးအတွက် အလွန်အဖိုးထိုက်တန်သော လာသံသပ္ပါကာကြီးတစ်ခု ဖြစ်ကြောင်းကို သင်သည် ထင်ရှားစွာ မြင်ရတော့သဲ့။

ထိုကြောင်းသင်သည် တစ်ဖက်သားကို ဒေါသလည်းမဖြစ်၊ မျက်မှန်းလည်း မကျိုးစေဘဲ သင့်ဘက်သို့ပါအောင် ဆွဲချင်လျှင် ဥပဒေသ အမှတ် ၈ သည်

တစ်ဖက်သားဘက်မှနေ၍ အရာခပ်သိမ်းကို ဝေဖန်ပိုင်းခြားနိုင်အောင် စိတ်ကောင်း စေတနာကောင်းနှင့် ကြီးစားပါ။

အခန်း ၉

လူတိုင်းအလိုဂီသာအရာ

တစ်ဖက်သားကို အငြင်းရပ်အောင်လုပ်နိုင်သော စကားတစ်ခွန်းကို သင်မလိုချင် ဘူးလား။ ထိုစကားသံကို ကြားလျှင် တစ်ဖက်သားတွင် ဒေါသ ပြောရသာမက သင့်ကိုပင် ခင်မင်သောစိတ်ဓာတ်များ ပေါ်လာပေလိမ့်မည်။ ထိုနောက် သင် ပြောသမျှ စကားကိုလည်း ဂရရိက်၍ နားထောင်ပေလိမ့်မည်။

ကဲ လိုချင်လျှင် ဟောဒီမှာ အစမ်း ဆိုကြည့်စမ်း။ ‘ခင်ဗျား ဒီလို စိတ်ဆိုးတဲ့အတွက် ခင်ဗျားကို နည်းနည်းကလေးမျှ အပြစ် မတင်ချင်ပါဘူး၊ ကျွော်တော်သာ ခင်ဗျားဖြစ်လျှင်လည်း ဒီလိုပဲ စိတ်ထွက်မိမှာပဲ’

ဤစကားကို ကြားရသောအခါ အင်မတန်ဒေါသကြီးသည့် လုပ်ငွောင် စိတ်ပြောမည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်လေသည်။ ဤစကားမျိုးကို ပြောရန္တု မသားမဖြစ် နိုင်ပါ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော သင်သည် ထိုလူဖြစ်လျှင်လည်း ထိုလူကဲ့သို့ပင် ကော်မူချု ဒေါသစွာက်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်လေသည်။ သာဓကတစ်ခုကို ပြပါဒေါ်။ လူဆိုကြီး အယ်ကုပ္ပါဒ်း၏ အကြောင်းကို ကြည့်ပါ။ အကယ်၍သာ အယ်ကုပ္ပါဒ်း လို ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက် စိတ်နေစိတ်ထားမျိုး၊ သင့်၌ ရှိသည့် ဆိုကြပါစို့။ နောက်ပြီး သူ၊ လို အတွေ့အကြွေ အပေါင်းအသင်း ပတ်ဝန်းကျင်မျိုးနင့် တွေ့ကြုံရသည် ဆိုကြပါစို့။ ထိုအခါ သင်သည် သူ၊ လိုပဲ နောရုံသာမက ယခု သူရောက်နေသော နေရာသို့လည်း ရောက်နေပေလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူ ကား အယ်ကုပ္ပါဒ်းကို ယခုဘဝမျိုးသို့ရောက်အောင် လုပ်ပေးသောအရာများသည် ထိုအရာများပင် ဖြစ်ကြ၏။

သင်သည် ဆင်ပစ်ဖွဲ့ မဖြစ်ခြင်းမှာ သင်၏ အမိအဖများသည် ဆင်ပစ်ဖွဲ့ မဟုတ်သောကြောင့်ပင် ဖြစ်၏။ သင်သည် နဂါးနှင့်နွားများကို အရှိအသေပြုသော လူတစ်ယောက် မဟုတ်ခြင်းမှာ သင်ကိုယ်တိုင် ဟိန္ဒာ။ မိဘများ၏ ဝမ်းထဲသို့ မဝင်ခဲ့မိခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည်။

သင်သည် လူကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်နေရသည့်အတွက် အထူးဂဏ်ယူ စရာမလို့။ ထိန်ည်းတူစွာ သင့်ထံသို့လာသည့် ဘာမျှေးပြောမရအောင် စိတ်တိုလျက် ရှိသော လူကိုလည်း ဤကုံးသို့ဖြစ်ရသည့်အတွက် အထူးကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ခုဖို့မလို့။ သင့်လောက်မှ ရူးစမ်းဆင်ခြင်တတ်သည့်ညောက် မရှိသောသူအတွက် ဝမ်းနည်းပါ။ သနားပါ။ ကိုယ်ချင်းစာနာပါ။ လမ်းထဲတွင် အရက်မှုးလာသောသူ တစ်ဦးကို မြင်လျှင် 'ဘုရားသခင်၏ ကရကာတော်ကြောင့်သာ မဟုတ်လျှင် ငါလဲ ဒီကောင်လို့ ဖြစ်မှာပဲ'ဟု ချွှန်ဖိုးကောင်းဆိုသူ ပြောလေ့ရှိသလို သင့်ကိုယ်ကိုလည်း အမြဲတမ်း ပြောပါလေ။

သင်နှင့် တွေ့ရသော လူလေးပဲ သုံးပုံတို့သည် ကိုယ်ချင်းစာခံချင်သော သူများဖြစ်ကြ၏။ သင်က ကိုယ်ချင်းစာပါလျှင် သင့်ကို သူတို့သည် ချစ်ကြ ပေလိမ့်မည်။

တစ်ခါတုန်းက 'လုံမပျို့များ' ဝတ္ထာစုပ်တစ်အုပ်ကို ရေးသားခဲ့ဖူးသော လူဝိဇာမေ အောင်လုပောက်း၏ အတ္ထပ္ပတ္တိကို အသံလွှင့်ဖူးလေသည်။ ဝတ္ထာရေး ဆရာသည် မက်ဆာချိုးဆက်း ပြည်နယ် ကျွန်ုတော်းမြို့တွင် နေ၍ သူ၏ နာမည်ကျော် ဝတ္ထာကြီးများကို ထိန့်မြို့တွင် ရေးသားခဲ့ဖူးကြောင်း ကျွန်ုပ်သည် ကောင်းစွာသိလေသည်။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုတော်းမြို့ကို နယူးဟင့်ပရှိင်းယား။ နယ်တွင် ရှိသည်ဟု အမှတ်တမ်း များရှုံးပြောမိ၏။ အကယ်၍ နယူးဟင့် ပရှိင်းယားဟုသော စကားလုံးကို တစ်ကိုမိတ်တည်းသာပြောမိလျှင် တော်သေး၏။ သို့ရာတွင် ထိစကားကို နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင်ပြောမိ၏။ များမကြာမိ ကျွန်ုပ်၏ ခေါင်းကို ပျားများ ပိုင်းတုပ်သလို အပြစ်တင်သောစာများနှင့် သံကြီးစာများ တစ်ပြို့ကြီးရောက်လာ၏။ များစွာသောစာတို့တွင် စာရေးသူများသည် အလွန် ဒေသဖွက်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။ စာသုံးလေးစောင်တွင်မူကား စောကားထား

သည်ကို တွေ့ရ၏။ ကွန်ကော့ အရပ်တွင် မွေး၍ ကြီးပြင်း လာပြီးလျှင် ယခု အခါ ဖိုလဒယ်ဖီးယားတွင် နေသော မိန်းမကြီး တစ်ဦးသည် သူ့စာထဲမှ နေ၍ သူ့ဝမ်းတွင် ရှိသဗ္ဗျာကို အကုန် ဖွင့်ချလိုက်၏။ အကယ်၍ ဝဇ္ဈာရေးဆရာ အော်လုံကော့သည် နယူးဂိန်ကျွန်းသား? လူသားစား လူရိုင်း ဖြစ်သည်ဟု ကျွန်းပို့ပြောမိချေသော ထိုမိန်းမကြီးသည် အထက်ပါစာထက် ကြမ်းသော စာကို ရေးသားနိုင်တော့မည် မဟုတ်ပေ။ သူ့စာကို ဖတ်ပြီးသောအခါ ‘ဒီမိန်းမနဲ့ငါ မညားမိတာ ဘုရားမလိုပဲ’ ဟု ရော်တိမိ၏။ ထိုနောက် ‘ကျော်မှားတဲ့ အမှားက မြှေ့နာမည်လောက်သာ မှားတာ၊ ခင်ဗျားရဲ့ အမှားက ရိုင်းနိုင်းသော အမှားမဲ့ ပိုခိုးတယ်’ဟု ၁၅၍ ရေးပြီးမှ အကျိုလက်ကို လိပ်တင် ပြီးလျှင် ခင်ဗျားကို ကျော် ဘာထင်တယ် ညာထင်တယ် အစရှိသောစာများကို ရေးထည့်လိုက်မည်ဟု စိတ်တွင် ပေါ်ပေါက်လာ၏။ သို့ရာတွင် ဒေါသကို အသာချုပ်တည်းထားလိုက်၏။ အဘယ်တော်းကြောင့်ဆိုသော ဤကဲ့သို့ အလုပ် မျိုးကို မည်သည့်လူမှိုက်မဆို လုပ်နိုင်ကြောင်းကို သတိရသောကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည်။

ကျွန်းပို့သည် လူမို့က်များထက် သာချင်၏။ ထိုကြောင့် ကျွန်းပို့ကို ရန်စောင်နေသော မိန်းမကြီးကို ကျွန်းပို့၏ မိတ်ဆွေဖြစ်အောင် လုပ်ပေးရန် သိမြှောန် ခုထားလိုက်၏။ ဤလိုနည်းမျိုးကို ကျွန်းပို့လုပ်နိုင်၏။ ‘အေးကျယ် ငါသာ သူ ဖြစ်ရင် သူ့လိုပဲ စိတ်ထွက်ကောင်း ထွက်မိမှာပဲ’ဟု ကျွန်းပို့ယိုယ်ကို ပြောရင်း သူ့နေရာတွင် ကျွန်းပို့ယိုယ်ကို ထားကြည့်မိ၏။ နောက်တစ်ကြိမ် ကျွန်းပို့သည် ဖိုလးယ်ဖီးယားသို့ ရောက်သွားသောအခါ သူ့ထံသို့ စကားပြော ကြေးနှင့် ဆက်လိုက်၏။

‘မစွက် ဆိုး အင် ဆိုး’ ဒီမှာ ဟိုတန်းနွေ့ လေး ငါးပတ်လောက်တုန်းက ကျွန်းတော့သို့ကို ရေးလိုက်တဲ့စာနဲ့စပ်လျဉ်းပြီး ကျေးဇူးတင်ချင်လိုပါ’

‘အခု စကား ပြောနေတာ ဘယ်သူပါလိမ့်’

‘ကျွန်းတော်ပါ၊ ဒေးကာနက်ကျိုးလေး၊ ဟို တန်းနွေ့ လေး ငါးပတ်လောက် တုန်းက လုပ်မေမအော်လုံကော့ အကြောင်းကို ရေဒီယိုးနဲ့ ပြောတာ ကြားလိုက်ရတယ် မဟုတ်လား၊ အဲဒီတုန်းက ကွန်ကော့ကို နယူးဟင့်ပရိုင်းယား

နယ်ထဲမှာရှိတယ်လို့ မှားပြီး ပြောမိပါတယ်၊ ဒီအမှားကို ပြောမိတဲ့အတွက် တောင်းပန်ချင်လိုပါ။ ဒီလိုဒုက္ခခံပြီး စာရေးလိုက်တဲ့အတွက် ကျေးဇူးအများကြီး တင်ပါတယ်'

'**ညျဉ်** မစွဲတာ ကာန်ကိုလား၊ ကျွန်မ အဲဒီစာကို ရေးမိတာ ဝမ်းနည်းပါတယ်ရှင်၊ စာကိုရေးတုန်းက ဒေါသ အတော်ထွက်နေလိုပါ။ ခုံ အခွင့်ကြုံရင်း လွန်သွားတာကို တောင်းပန်ပါရမေ'

'ဟာ မဟုတ်တာ၊ ကျွန်တော်က တောင်းပန်ရမှာပဲ၊ ကျွန်တော်အမှားပျိုး ကို ကလေးကလေးတွေတောင် မှားမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါကြောင့် အဲဒီလိုပြောပြီး နောက်အပတ်မှာ ရော်ယိုကပဲ ပြန်ပြီး တောင်းပန်လိုက်ပါတယ်၊ ဒေါ်ဒေါ်ကို တော့ အခုံကနေပြီး ကိုယ်တိုင် တောင်းပန်ပါတယ်'

'ကျွန်မဟာ မက်ဆာချိုးဆက်ပြည်နယ် ကွန်ကော့မြို့တွင် မွေးဖွားပါ တယ်၊ အနှစ် ၂၀၀ လောက်ကစပြီး ကျွန်မတို့ ဘိုးသွား မိဘများဟာ မက်ဆာချိုးဆက်မှာ အတော် ထင်ပေါ်ကျော်ကြားခဲ့ပါတယ်၊ ဒါကြောင့် ကျွန်မတို့နယ်အပေါ်မှာ ကျွန်မ အင်မတန် ဂုဏ်ယူပါတယ်၊ ဟိုနောက မစွဲက် အော်လ်ကော့ဟာ နယ့်ဟင့်ပရှိုင်းယားနယ်မှာ မွေးတယ်လို့ ရှင်ပြောတဲ့စကားကို ကြားရတော့ ကျွန်မ အတော် စိတ်ပျက်သွားပါတယ်၊ သို့ပေမယ့် ဒီစာကို ရေးလိုက်မိတဲ့အတွက် အင်မတန် ရှုက်ပါတယ်'

'ဒေါ်ဒေါ်စိတ်ပျက်တာဟာ ကျွန်တော်စိတ်ပျက်တာရဲ့ ဆယ်ပုံတစ်ပုံ တောင် မရှိဘူးလို့ ကျွန်တော် ပြောချင်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်အမှားဟာ မက်ဆာ ချိုးဆက်က လူတွေရဲ့စိတ်ကို မထိခိုက်သော်လည်း ကျွန်တော် စိတ်က အများကြီးထိခိုက်ပါတယ်၊ ဒီလို့ ရော်ယိုနဲ့ စကားပြောတဲ့လူတွေကို ဒေါ်ဒေါ်တို့လို့ လုက္ထဲမှားက ခုံက္ခခံးစာရေးခဲ့ပါတယ်။ နောက်နောင် ကျွန်တော် စကားများတွင် အမှားပါလာရင်လဲ ယခုလိုပဲ စာရေးပြီး ပြင်ပေး လိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော် မျှော်လင့်ပါတယ်'

'ရှင် ဒီလို့ ဝန်ခံတာမျိုးကို ကျွန်မ အင်မတန် သဘောကျပါတယ်၊ ရှင်ဟာ လူကောင်းပဲ ရှင်နဲ့ နောက်ထပ်ပြီး အသေဆာချာ တွေ့ချင်ပါသေးတယ်'

သူ့ဘက်မှ နော်ကြည်ခြင်းအားဖြင့် သူကလည်း ကျွန်ပ်ဘက်ကနော်ကြည်ခြင်းဖြစ်လေသည်။ သူ၏ ဒေါသကို မေတ္တာနှင့် ပြန်တွေ့လိုက်သည့်အတွက် ကျွန်ပ်မှာလည်း များစွာ ကျေးဇူးပြင်ခြင်း ဖြစ်မိလေသည်။

မစွဲတာ တပ်ဖိသည် အမေရိကန်သမ္မတဖြစ်စဉ်က ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးနှင့် စပ်လျှိုး၍ အခက်အခဲပေါင်း များစွာ တွေ့ခဲ့ရလေသည်။ သူ ရေးသော ‘ဝန်ထမ်းကျင့်စဉ်’ စာအုပ်ထဲတွင် မိမိ၏ သားအတွက် အတော် အထင်ကြီးနေ သော မိခင်တစ်ဦး၏ ဒေါသကို ပြုသွားအောင် မည်ကဲ့သို့ လုပ်ရသည်ကို ရေးထားသည်မှာ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းပေသည်။

နိုင်ငံရေးတွင် သော ဝါရှင်တန်မြို့က ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦး၏ မိန်းမသည် သူ၏ သားကို နေရာတကာတွင် ခန့်ထားရန် ကျွန်ုပ်ကို တန်ခိုက် ခြောက်ပတ်မျှမက နားပူနားသာ လုပ်လျက် ရှိလေသည်။ သူကို ထောက်ခဲ့မည် အထက်လွှတ်တော်နှင့် အောက်လွှတ်တော်အမတ်များလည်း တစ်ပုံကြီးရှိသဖြင့် ကျွန်ုပ်ကို သူတို့ကပါ လေးနက်စွာ ထောက်ခဲ့ပြောဆိုလျက် ရှိကြ၏။ ခန့်ထားရမည့် ရာထူးမှာ သီးသန့် အရည်အချင်းနှင့် ပြည့်စုစုပ် ဖြစ်သဖြင့် ထိအလုပ်ကို စီမံအုပ်ချုပ်သောသူ၏ ထောက်ခဲ့ချက်အရ ကျွန်ုပ်သည် အြားလုံးယောက်တစ်ဦးကို ခန့်လိုက်၏။ များမကြာမီ အဆိုပါမိန်းမထဲမ စာတစ်စောင် ရရှိ၏။ ထိစာထဲတွင် ကျွန်ုပ်သည် ကျေးဇူးမသိတတ်သော လူတစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်း၊ ကျွန်ုပ်ကလောင်တစ်ချက်ဝင်လိုက်ရှုနှင့် သူသား အလုပ်ရနိုင်သဖြင့် မိခင်ကိုပါ စိတ်ချမ်းသာအောင် လုပ်နိုင်ပါလျက် တမင်သက်သက် မလုပ်ဘဲနေကြောင်း၊ ထိမျှမကသေး ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် စိတ်ဝင်စားနေသော အုပ်ချုပ်ရေးဥပဒေကြေးတစ်ပိုင်ကို ပိုင်းပြီးထောက်ခဲ့ကြရန် သူ့နယ်က အမတ်တွေ့ကို သူကိုယ်တိုင် ကြီးစားပြီးတိုက်တွန်းပေးရသည့် ကျေးဇူးကိုမှ မထောက်ထားဘဲ ယခုကဲ့သို့ သူ၊ အပေါ်မှာ စိမ်းကားကြောင်းအစရှိသည်တို့ကိုပါ သူ့စာထဲတွင် ထူးညွှန်ရေးလိုက်သေး၏။

သင်သည် ဤလိုစာပြီး၊ ရရှိလျှင် ဤကဲ့သို့ သင့်ကိုဖော်ကားသောစာကို ရေးသည့်သူအား မည်သို့မည်ပုံ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ကလဲစားချေရပါမည်နည်းဟုသော စိတ်ထားများသည် ရှေးဦးစွာ သင်၏ စိတ်ထဲတွင် ပေါ်လာပေလိမ့်မည်။ ထိနောက် ထိသူထဲသို့ ပြန်မည့် စာကို ထိုင်၍ ရေးလိမ့်မည်။ အကယ်၍ သင်သည် ဆင်ခြင်တဲ့တရားနှင့် ပြည့်ဝသောသူ တစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့သော် ထိစာကို သင်၏ စာပွဲခံခွဲထဲတွင်ထည့်၍ သော့ခတ်ထားပေလိမ့်မည်။ နောက်နှစ်ရက်မျှ ကြောသောအခါ ထိစာကိုအံဆွဲထဲမှတ်၍ ပြန်ဖတ်ကြည့်လျှင် သင်သည်ထိစာကို

ထည့်ချင်တော့မည် မဟုတ်ပေ။ ကျွန်ုပ်လည်း ဤနည်းအတိုင်းပင်လှပ်လေသည်။ အတော်ကြောသောအခါမှ အဆိုပါ မိခင်ထံသို့ ဤကိစ္စပျီးတွင် မိခင်လှပ်သူ တစ်ဦးမှာ မည်၍ စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်မည်ဆိုသည်ကို ကောင်းစွာစာနာ မိကြောင်း၊ ဤကိစ္စမှာလည်း ကျွန်ုပ်တော်ဦးတည်းသဘောနှင့် မပြီးနိုင်ကြောင်း။ သက်ဆိုင်ရာ သီးသန့် အရည်အချင်းမျိုး လိုသည့်အတွက် ထို့အကိုယ် နားလည်သည် ကြီးကြပ် အပ်ချုပ်သု၏ ထောက်ခံချက်ကို လိုက်နာပြီးလျှင် အခြား လူတစ်ဦးကို ခန့်လိုက်ပြောင်း ဖြစ်ကြောင်း အစရှိသည်တို့ကို သိမ်မွေ့ ယဉ်ကျေးစွာ ရေးသားထားသော စာတစ်စောင်ကို ပိုလိုက် လေသည်။ ထို့ပြင်လည်း ထိုစာထဲတွင် သူ အလိုရှိသည့်အတိုင်း သု၏ သားသည် အရည် အချင်းနှင့် ပြည့်စုံလာပြီးလျှင် ယခုလက်ရှိအလုပ်ကို လုပ်ရင်း ကြီးပွားလာလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ကြောင်း ထည့်ရေးလိုက်သေး၏။ ထိုစာသည် မိခင်ဖြစ်သုကို အတော်ကျော်ပွဲသော်လည်း မူားမကြာမီ ယခင်က စာကို ရေးမိသည့် အတွက် ဝမ်းနည်းကြောင်းပြန်စာတစ်စောင်ကို သူ.ထဲမှ ရရှိလေသည်။

သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်ခန့်လိုက်သည့်သုကို ရတ်တရက် အတည်မပြုသေးဘဲ ရှိရာ အတော်ကလေးကြာပြီးနောက် စာတစ်စောင်ထပ်မံ၍ ရပြန်လေသည်။ ထိုစာကို သူ.ယောကျိုးရေးသည်အနေနှင့် ရေးလိုက်ငြားလည်း ယခင်က သူ.ထဲမှ ရထားသောစာများနှင့် လက်ရေးချင်း အတူတူပင် ဖြစ်လေသည်။ ထိုစာထဲတွင် ယောကျိုးဖြစ်သော သု၏ မိန်းမသည် သူ.သား ရာထူးမရသည့် အတွက် စိတ်အပျက်ကြီးပျက်ပြီးလျှင် မစားနိုင်မသောက်နိုင်ဖြစ်ရာ ယခုအခါ အားပြတ်ကာ အိပ်ရာပေါ်ကပင် မထနိုင်တော့သဖြင့် ထိုမိခင် တစ်ဦး၏ အသက်ကို ချမ်းသာစေချင်လျှင် အတည်မပြုရသေးသော သူကို ပယ်ပြီးနောက် သူ.သားကိုသာ ထိုရာထူးတွင် ခန့်ထားရန် အကြောင်းများကို ရေးသားထားလေ သည်။

စာထဲတွင် ထိုစာသည် သူ.မိန်းမ မရေးနိုင်သဖြင့် သူ. ယောကျိုး ရေးလိုက်ရသည်ဟု ပါသောကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် သူ.ယောကျိုးထံသို့ စာပြန် လိုက်ရပေသည်။ ကျွန်ုပ်၏ စာထဲတွင် ဤကဲ့သို့ သူ.မိန်းမနေမကောင်းခြင်းသည် စိတ်အနာကြောင့် မဖြစ်ပါစေနိုင်ဟု ဆုတေဘာ်းကြောင်း၊ သူ.မိန်းမ အပြင်းအထန် နေမကောင်းကြောင်း ကြားရသည့်အတွက် စိတ်မကောင်းပါကြောင်း သို့ရာတွင် ခန့်ပြီးသောသုကို ပယ်ပစ်ရန်မှာ မဖြစ်နိုင်တော့ကြောင်း အစရှိသည်တို့ကို ထည့်၍ ရေးလိုက် ရလေသည်။ ကျွန်ုပ်ခန့်လိုက်သောသုကို မူားမကြာမီ

အတည်ပြုလိုက်၏။ သူ.ယောကျား ရေးလိုက်သည်ဆိုသော အဆိုပါစာကို ကျွန်တော်ရ၍ နှစ်ရက်လောက်ကြာသောအခါ အမိမ်တော်တွင်အတိုးအမှုတဲ့ တစ်ခု ကျင်းပရာ အားပြတ်၍ အိပ်ရာထဲ၌ လဲနေရရှာသည်ဆိုသော မိန့်မနှင့် သု၏ ယောကျားလည်း ရောက်လာကြလေသည်။

အက်စ ဟူးရေား သည် အမေရိကန်ပြည်၏ နှာမည်အကျော်ကြားဆုံး သော တီးပိုင်းများကို စီမံပေးသူ ဖြစ်လေသည်။ အနှစ် နှစ်ဆယ်ပတ်လုံး ရှာလျာပင်း အီဆာရိရာ ဒုန်ကင်း၊ ပါဗလိုဘား စသောသဘင်သည်များကို စီမံအုပ်ချုပ်လာခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ အလွန် စိတ်ပြောင်းလွယ်သောထိုသဘင်သည် များနှင့် ဆက်ဆံရာ၏ ရှေ့ဦးစွာ သူ တွေ့သော သင်ခန်းစာများမှာ သူတို့နှင့် သင့်တင့်ချင်လျှင် သူတို့၏ အလိုက် အများကြီးလိုက်၍ ပေါင်းသင်းခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်ဟု ကျွန်ုပ်အား ပြောပြဖူးလေသည်။

အက်စ ဟူးရောသည် ရှာလျာပင်၏ မန်နေဂျာအဖြစ်ဖြင့် သုံးနှစ်တိုင်တိုင် ဆောင်ရွက် ခဲ့ဖူး၏။ ရှာလျာပင်သည် ကလေးကလေးလို့ စိတ်အပြောင်း မြန်သောကြာ့င် သူ.အတွက် ဟူးရောမှား အလုပ်ပိုတစ်ခု လုပ်နေရလေ သည်။ ဟူးရော၏ စကားအတိုင်းပြန်၍ပြောရလျှင် 'ဒီလူဟာအစစာရာရာမှာ သောက်ကျိုးနဲ့ အပေါင်းရကျပ်တဲ့လုပ်' ဟူ၏တည်း။

အပေါင်းရကျပ်ပုဂ္ဂို သက်သေတစ်ခု ထုတ်၍ပြပါအံ့။ တစ်နေ့သုံး နေ့လယ် ၁၂ နာရီလောက်တွင် ဟူးရောသည် ရှာလျာပင်ထဲမှ စကားပြောကြီးနှစ်း ဆက်သံကြားရ၏။ ထိုနေ့ညောင်းကို အာရုံးအဖွဲ့အစည်းအဝေး အတွက် အားလုံးစိစည်းပြီး ဖြစ်လေသည်။

ရှာလျာပင်၏ 'မိတ်ဆွေ၊ ကျွန်တော်ဒီနှေ့ သိပ်ပြီးနေမကောင်းဘူးဖြား၊ လည်းချောင်းတွေကလဲ ကွဲနေတယ်၊ ကနေ့ညောင်းဆိုလို့ဘယ်နည်းနှင့်မျှေးမြှင့်နိုင်တော့ဘူး'။

ထိုစကားကိုကြားရသောအခါ ဟူးရောသည် တယ်လီဖုန်းထဲမှုနေ၍ ရှာလျာပင်နှင့် အငြင်းအခံလုပ်နေသေးသလား၊ မလုပ်ပါ။ သဘင်သည်များကို ဖြော်နည်းပါးဖြင့် လုပ်၍မရကြာ့င်း သူသည် ကောင်းစွာသိလေသည်။ ထိုကြာ့င်း

တယ်လီဖုန်းကို အသာချထားပြီးနောက် ရှာလျာပင်တည်းခိုနေသော ဟိုတယ်သို့ အရေးတကြီး လိုက်သွား၏။ ဟိုတယ်သို့ရောက်၍ ရှာလျာပင်နှင့် တွေ့သောအခါ

‘ကျွတ် ကျွတ် ကျွတ်၊ ဖြစ်မှ ဖြစ်ရလေသူ။ ဒီလိုဆိုရင် ကနေညာယ်နယ် ဆိုလိုဖြစ်ပါမလဲ၊ ကနေညာပွဲကို ကျွန်းတော် ပျက်ပစ်လိုက်မယ်၊ မဆိုရလိုငွေခြားကိုထောင်လောက်မရဘူး ရှိတော့မပေါ့၊ မဟုတ်ဘူးလားများ ငွေမရတာထက် နာမည်ပျက်တော့မ မခဲ့နိုင်ဘူး’ ဟု အလွန်ကရှုကာသက်သော မျက်နှာထားနှင့် ဟူးရောက ပြောလေသည်။

ထိုအခါ ရှာလျာပင်သည် သက်မကြီးချသွားပြီးလျင် ‘ညနေ ငါးနာရီ လောက် တစ်ခေါက် လာကြည့်စမ်းပါ၌ဦး၊ ဒီအခါကျရင် နည်းနည်းများ သက်သာမလားလို့’ဟု ပြန်ပြောလေသည်။

ညနေ ငါးနာရီထိုးသောအခါ ဟူးရော့သည် ရှာလျာပင်ထံသို့ အလွန် ကရှုကာသက်သော မျက်နှာထားနှင့် သွားပြန်လေသည်။ ထိုအကြိမ်တွင်လည်း ‘ဘယ့်နယ်လဲ ရှာလျာပင်၊ ညပွဲကို ပျက်လိုက်မယ်လဲ’ ဟု စုပ်တသပ်သပ်နှင့် ပြန်ပြော၏။ ရှာလျာပင်လည်း သက်မချမြှတ်တိုင်း ချပြီးနောက် ‘တော်တော်ကလေးကြာရင် တစ်ခေါက်လျည်းခဲ့ပါ၌ဦး၊ အဲဒီတော့ သက်သာကောင်း သက်သာပါ လိမ့်မယ်’ ပြောလေသည်။

ည ခနှစ်နာရီခွဲလောက်တွင် တစ်ကြိမ်ထပ်၍ တွေ့ကြသောအခါမှ ရှာလျာပင်သည် သိချင်းဆိုမည်ဟု ကတိပေး၏။ သို့ရာတွင် သူသိချင်းမဆိုခင် ဟူးရော့သည် ပရီသတ်ရှေ့ထွက်ပြီးလျင် ရှာလျာပင်သည် ယနေ့ညာ အအေးမီ နေသဖြင့် အသံ သိပ်မကောင်းသည့်အကြောင်း ကြော်ပြာ ပေးရမည်ဟု မှာလိုက်၏။ မစွေတာဟူးရောကလည်း ကြော်ပြာ ပေးပါမည်ဟု ဝန်ခံခဲ့၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော ဤနည်းနှင့် လုပ်မှသာ ရှာလျာပင်ကို ထိုနေ့ညာတွင် သိချင်း ဆိုခိုင်း၍ ရတော့မည်ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

ဒေါက်တာ အာသာဒိုင်ကို ‘သည် သွား၏ နာမည်တော်’ ပညာရေး စိတ်ပညာ’ စာအုပ်ထဲတွင်အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားဖူးလေသည်။

‘လူတိုင်း အသနားခံချင်ကြ၏။ ကလေး ကလေးကလည်း အသနား ခံလိုသောသဘောဖြင့် သွား၏ ဒဏ်ရာ တစ်ခုခုကို ပြ၏။

အကယ်၍ ဒဏ်ရာ မရှိသေးလျှင် သူ၏ ဒဏ်ရာ တစ်ခုခုကို ရအောင်
လုပ်၍ပင် ပြတတ်၏။ ထိနည်းတူစွာပင် လူကြီးများသည်လည်း
မိမိတို၏ ဒဏ်ရာများကိုပြခြင်း၊ သူတို့အား ထိခိုက်မိပုံတိုကို ပြန်လှန်
ပြောပြခြင်း နေထိုင်မကောင်းသည်တို့ကို ပြောပြခြင်း၊ အထူးသဖြင့်
အခွဲအစိတ်ခံရသောသူ များသည် ခွဲပုံစိတ်ပုံ အလုံးစုတိုကို လုံးစွေပတ်စွေ
ပြန်၍ပြောခြင်း စသော အလုပ်များကို လုပ်တတ်ကြ လေသည်။ လူ
တစ်ဦးတစ်ယောက်သည် ခုက္ခတစ်ခုခုနှင့် တွေ့ရသောအခါ ထိခုက္ခသည်
ခုက္ခအစစ်ဖြစ်စွေ၊ သို့မဟုတ် ခုက္ခဟူ၍ သူတစ်ဦးတည်းကသာ
အတွေးရောက်နေသော ခုက္ခဖြစ်စွေ ထိသူသည် မိမိကိုယ်ကို မိမိပြန်၍
သနားတတ်ခြင်းမှာ ဓမ္မတာပင်ဖြစ်လေသည်။

ထိုကြောင့် တစ်ဖက်သားကို သင့်ဘက်သို့ ပါအောင် လုပ်လိုလျှင်
ဥပဒေသ အမှတ် ၉ သည်

တစ်ဖက်သား၏ အယူအဆ အလိုအန္တတိနှင့် ပိုလျှော်း၍ ကိုယ်ချင်း၏
တတ်ပါ၏။

အခန်း ၁၀

လူတိုင်းကြီးကော်သောစကား

ကျွန်ုပ်သည် မစ်ရှုရိနယ်အတွင်း ဂျက်ဆီ ဂျိမ်း^၃ မနေသော အရပ်အနီး၌ မွေး၍
ထိနေရာ၌ပင် ကြီးပြင်းလာလေသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ဂျက်ဆီ ဂျိမ်း၏ လယ်တော့
ထဲသို့သွားရောက်လည်ပတ်ဖူး၏။ သူ၏ သားသည် ယခုထက်တိုင် ထိအရပ်၌
ရှိသေးသည်။

အကလေးအရွယ် ထိုလယ်ထဲသို့ သွားလည်စဉ်က ဂျက်ဆီ ဂျိမ်းသည်
မိုးရထား ဘက်တိုက်များမှ တိုက်ခိုက် လုယ်က်လာပြီးလျှင် အနီးအနားရှိ
ဆင်းရသားများအား သူတို့၏ ကြွေးမြှုပ်များကို ပေးဆပ်နိုင်ရန် တိုက်ခိုက်၍
ရုသမျှကို ဝေနေပေးပုံတို့ကို သူ၏ မိန့်မသည် ကျွန်ုပ်အား ပြောပြုမှုးလေသည်။

ဂျက်ဆီ ဂျိမ်းသည် သူ၊ ကိုယ်သူလုဟတ်တစ်ယောက်ဟူ၍ ဒေဝါရီပြို့၏
‘သေနတ်နှစ်လက်ကိုင်’ ကရှိလို့၊ အယ်ကပုန်းစသော နောက်ပေါက် လူဆိုးကြီး
များလို အထင်ရောက်ကောင်း ရောက်နေလိမ့်မည်။ သင်သည် မှန်ထဲကို
ကြည့်လိုက်သောအခါ ထိမှန်ထဲတွင်သင်မြင်နေရသော လူကစ၍ ကမ္မာပေါ်ရှိ
လူတိုင်းသည် ကိုယ်ကိုယ်ကို အထင်ကြီးသောလူများဖြစ်ကြ၏။ ဂျက်ဆီ
ဂျိမ်းသည်လည်း သူ၊ ကိုယ်သူ အတော်ဟုတ်လှပြီဟူ၍ ထင်နေလေသည်။

၆၅ ပိုယားမွန့် မောက်နှစ်သည် လူ၊ စိတ်ကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ၍ ပြောရာ
၌ လူတစ်ယောက်သည် အလုပ်တစ်ခုကို လုပ်ရာ၌ အကြောင်းနှစ်ရပ်ရှိသည်။

၁။ Jessie James

၂။ Dutch Schultz

၃။ Two -Gun' Crowley

၄။ J. Pierpont Morgan

တစ်ရပ်မှာ လူကြားကောင်းစေလိုသော အကြောင်းဖြစ်၍ ကျွန်တစ်ရပ်မှာ အကြောင်းစစ် ဖြစ်လာလေသည်ဟု၍ ပြောကြားဖူး၏။

ထိုကြောင့်တစ်ဖက်သားကို ကိုယ့်ဘက်ပါစေချင်လျှင် သူ၏ မြင့်မြတ်သော စိတ်ဓာတ်ကို ထိခိုက်အောင် လုပ်ပေးပါ။

ဤသို့ပြောသဖြင့် အောင်မြင်ခဲ့ဖူးသော ကိစ္စတစ်ရပ်ကိုကြည့်ကြေးစို့။
ပင်ဆီးနဲ့ယား^၁ ပြည်နယ်တွင် ဂလင်နဲ့လဒ်^၂ အရပ်တွင်ရို့သည် ဘရယ်မစ်ချယ်ကုမ္ပဏီ^၃ ၏ မန်နေဂျာဖြစ်သော ဟယ်မိလတန် ကျော်ရယ်၏ ၏ အိမ်တစ်အိမ်တွင် ရှားနေသောသူတစ်ဦးသည် အလွန်ကြေးထူး၍ အိမ်ရှားသည့်နှစ်မစေမဲ့ အိမ်မှု ပြောင်းရွှေ့သွားတော့မည်ဟူ၍ ကြိမ်းမောင်းလျက်ရှိ၏။
နှစ်စွဲတို့ရန် လေးလ လိုသေး၏။ အိမ်လခမှာ တစ်လလျှင် ဒေါ်လာ ၅၅ ပြား^၄ ပြစ်ရာ နှစ်မစေသေးဘဲနှင့် အခြားအပ်ကိုပြောင်းသွားလျှင် ထိအချိန်မျိုးခြား အိမ်ရှားမည်သူ ရှုတ်တရက် မရနိုင်သောကြောင့် ဘရယ်တွင် ဒေါ်လာငွေ ၂၂၀ လောက် နှစ်နာသွားမည် ဖြစ်၏။

သာမန်အားဖြင့်ဆိုလျှင် ကျွန်ုပ်သည် ထိုသူ၏ အိမ်သို့သွားပြီးလျှင် 'ခင်ဗျား ဒီလိုလုပ်တာ ဘာကောင်းသလဲ၊ ကောင်းပြီ၊ ခင်ဗျားအခု ဆင်းသွားချင်ရင် ဆင်းသွားနိုင်တယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်ုတဲ့ လေးလအတွက် အိမ်လခကိုတော့တစ်ခါတည်း ပေးသွားရမယ်' စသည်ဖြင့် ဒေါ်သနှင့် ပြောမည်ဖြစ်၏။

သို့ရာတွင် ထိုကဲ့သို့မလုပ်ဘဲ နည်းတစ်နည်းကိုအသုံးပြုရလေသည်။ ထိုကြောင့် ထိုလျှော် အိမ်သို့သွားပြီးလျှင် အောက်ပါအတိုင်း စ၍ ပြော၏။ 'မစွဲတာဒုံး၏ ခင်ဗျား ပြောတာ ကြားပြီးပေမယ့် တကယ့်ကို ခင်ဗျား တခြားပြောင်းချင်တယ်လို့ ကျွန်ုတော် မယ့်သေးဘူးဗျား အိမ်ရှား စားလာတာကြာလို့ လူတွေရဲ့ စိတ်နေ စိတ်ထားတော့ ကျွန်ုတော် ကောင်းကောင်း သိနေတယ်၊ ခင်ဗျားကိုကြည့်ရတာ ခင်ဗျားဟာ စကားတစ်ခွန်း တည်တဲ့လူတစ်ယောက်ပဲ၊ အဟုတ်ပြောတာပါ၊ ခင်ဗျားရဲ့စိတ်ဓာတ်ကို ကောင်းကောင်းသိပြီးသွားဖြစ်နေလို့ လောင်းချင်တယ်ဆိုတော် လောင်းလိုက်ဗျား။

၁။ Pennsylvania

၂။ Glenolden

၃။ The Farrell Mitchell Company

၄။ Hamilton J. Farrell

၅။ Mr. Doe

‘အီမဲပြောင်းမယ်ဆိတဲ့ ခင်ဗျားရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကိုရေးပြီး စားပွဲခုံပေါ်
တင်ထားပြီးတော့ အဲဒီဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပြန်စဉ်းစား၊ ကဲဗျာ ဟောဒီကနေ့
ဆုံးဖြတ်ချက်ချာ၊ လက်နှစ်ပြီး ရှုံးလဆန်းတစ်ရက်နေ့ကျတော့ ဒီဆုံးဖြတ်ချက်
အတိုင်း တည်မယ်ဆိုရင် လေးလအတွက် အီမဲလခ နှစ်ရာကျော် ဆုံးချင်
ဆုံးပေစေရွာာ၊ ကျွန်ုတော် လူကဲခတ်မှုးပြီဆုံးပြီးတော့ ကျေနပ်လိုက်မယ်၊
သို့ပေမယ့် ဘာပဲပြောပြော ခင်ဗျားဟာ စကားတည်တဲ့ လူတစ်ယောက်ပဲ၊
နှစ်စွေအောင်နေမယ်ဆိုတာကိုတော့ ခုထက်ထိ ကျွန်ုတော်ယုံတယ်ဗျာ၊ ဘာလဲဗျာ
ကျေပ်တို့ဟာ လှ တွေပဲ မျောက်တွေမှ မဟုတ်ဘဲ’

နောက်လဆန်းသောအခါ ထိုလူသည် သူကိုယ်တိုင် အီမဲလခကို
လာ၍ပေး၏။ ကျွန်ုသည် လေးလအတွက်မှုးမှုကား သူ နှင့် သူ.မိန့်မ တိုင်ပင်
ကြပြီးလှင် စကားတစ်စွေနှစ်းတည်အောင် နှစ်စွေသည်အထိ ထိုအီမဲမြို့ပင်
နေကြရန် ဆုံးဖြတ်ပြီးပြီဟု ကျွန်ုပ်ကို ပြောသွားလေသည်။

*

*

*

လော့ နော့ ကလစ်းသည် သူ သဘောမကျသော သူ၏ ဓာတ်ပဲ တစ်ခုကို
သတင်းစာတစ်စောင်တွင် တွေ့ရှုံးသောအခါ အယ်ဒီတာထဲသို့ စာတစ်စောင်
ရေးသားလိုက်လေသည်။ ထိုစာထဲတွင် ‘ကျေပ်ရှုပ်ပုံကို နောက်ထပ်ပြီး သတင်းစာ
ထဲမှာ မထည့်နှင့်၊ ကျေပ် မကြိုက်ဘူး’ အစရှိသဖြင့် ရေးသားလိုက်သလား။
မရေးဘူး။ အယ်ဒီတာ၏ မြင့်မြှတ်သောစိတ်ဓာတ်ကို ထိုနိုက်အောင်သာ
ရေးလိုက်လေသည်။ ‘လူတိုင်းတွင် မိခင်ဖြစ်သူကို ချစ်မြတ်နီးသည် စိတ်ထားရှိ
ကြောင်းကို သိသဖြင့် ကျေပ်၏ ထိုရှုပ်ပုံကို ကျေးဇူးပြု၍ နောက်ထပ်မထည့်ပါ
နှင့်တော့ ကျေပ်၏ မိခင်သည် ထိုသို့ထည့်ခြင်းကို မနှစ်သက်ပါ’ဟူ၍သာ
ရေးသားလိုက်လေသည်။

*

*

*

ဘွန် ဒီ ရောဖဲးလား(အငယ်)သည် သူကလေးများ၏ ပုံကို သတင်းထောက်
များက မကြာခဏ ရိုက်ယူ၍ သတင်းစာထဲတွင် ထည့်ခြင်းကို မနှစ်သက်

သောအခါ အထက်ပါနည် အတိုင်းပင် မြင့်မြတ်သောစိတ်ဓာတ်ကို ထိခိုက်အောင် စာရေးဖူးလေသည်။ ‘ဒီလို ကျေပ်ကလေးတွေရဲ့ရှပ်ပုံကို မကြာခဏ သတင်းစာ တွေထဲမှာ ထည့်တာ ကျေပ်မကြိုက်ဘူး’ ဟူ၍ မရေးသား။ ကလေးသုင်ယူးကို ဘေးဥပါဒ်ဖြစ်စေတတ်သည် အလုပ်မျိုးမှ ရှေ့င်ရှားချင်သောဆန္ဒသည် လူတိုင်း၌ ရှိသည့်အကြောင်းကို သူသည် ကောင်းစွာသိသဖြင့် ‘အဆွေတို့၊ ကလေးတွေရဲ့ ဓာတ်ပုံကို သတင်းစာထဲမှာ မကြာခဏ ထည့်လျင် ဘာဖြစ်မည်ဆိုတာကို အဆွေတို့လဲ အသိသားပဲ အဆွေတို့အဆဲက တရှို့တလေမှာလဲ ကလေးတွေ ရှိတယ် မဟုတ်လား၊ အဲဒီတော့ ကလေးတွေ ဒီအချွေယူးမှာ နာမည်သိပ်ကြီးရင် မကောင်းဘူးဆိုတာ ခင်ဗျားတို့လဲ အသိသားပဲ’ ဟု ရေးသားလိုက်လေသည်။

* * *

‘စနေနေ့ညနေ သတင်းစာ’ ဒေါ် သတင်းစာနှင့် ‘အိမ်ကြီးရှင်ဂျာနယ်’ ကို ပိုင်သော သူငြေးကြီး ဆိုင်းရပ် အိပ် ကေ ကားတစ်ဗို့ သတင်းစာကိုစဉ် တည်ထောင်စေ၍အခါက စာရေးဆရာများကို အခြား မဂ္ဂဇင်းများက ပေးသကဲ့သို့၊ စာရေးခ မပေးနိုင်ချေး၊ ပထမတန်းစာရေးဆရာကြီးများကို ပေးနိုင်လောက်အောင် ငွေလည်း မရှိ။ ထိုကြောင့် ထိုသူတို့ထဲမှ ဆောင်းပါးများ ရရှိရန် သူတို့၏ မြင့်မြတ်သောစိတ်ကို ထိခိုက်စေသော အလုပ်မျိုးကို တိစွင်ပြီးလျှင် လုပ်ရရှိလေသည်။ ဥဒါဟရက်၊ ‘လုံမပျို့များ’ အမည်ရှိသော ကမ္မာကျော် ဝဲဗြာကြီးကို ရေးသော လူဝို့ မေ အောင်ကော့လို ဝဲဗြာရေးဆရာမကြီး တစ်ဦးမှ ဆောင်းပါးများကို သူရအောင်ယူခဲ့လေသည်။ ဘယ်ကဲ့သို့ ယူသနည်း ဆိုသော် အောင်လိုက်ဘူးထဲသို့ ငွေကို တိုက်ရှိက် မပို့ဘဲနှင့် အောင်ကော့ စိတ်ဝင်စားနေသော အသင်းတစ်သင်းသို့ ရန်ပုံငွေအဖြစ်ဖြင့် ဒေါ်လာငွေတစ်ရာ လူဒါန်းလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

ဤနေရာတွင် ဒေါကတက်ချင်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်က ‘ဤလုံ နည်းမျိုးနဲ့လုပ်လို နေ့ကလစ်လို့ ရော့ပဲလားလို့ အောင်လိုကော့လို လူမျိုးတွေမှာ ရမှာပေါ့၊ သို့ပေမယ့် ကျေပ် ကြွေး လိုက်တောင်းရတဲ့ ကိုဖိုးခက်တို့ကို

ဒီလိုနည်းမျိုးတွေနဲ့ သုံးကြည့်စမ်းပါ၊ ရမလားလို့ ကြည့်ရအောင်'ဟု ပြောကောင်း
ပြောပေလိမ့်မည်။

မှန်ပါ၏။ ဘယ်လိုဟာမျိုးမှ နေရာတိုင်းမှာ လူတိုင်းနဲ့တည့်တယ်လို့
မရှိဘူး။ ဒီစာအပ်ထဲမှာ ပါသည့် နည်းတွေကို မသုံးဘဲ သင့်နည်းနှင့်သင်
နေရာ ကျေနေသည်ဟု ဆိုလျှင် သင့်ကို ဘာဖြစ်လို့ ပြုပြင်မလဲ၊ သို့ပေမယ့်
သင့်နည်းတွေကို သုံးလို့ နေရာမကျဘူးဆိုလျှင် ဒီစာအပ်ထဲက နည်းတွေကို
ဘာဖြစ်လို့ မစမ်းဘဲ နေမလဲ။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်ုပ်၏ တပည့်ဟောင်း တစ်ဦးဖြစ်တဲ့ ဂျိမ်းအယ်
သောမတ်၏။ အကြောင်းကို သင်ဖတ်ရလျှင် သဘောကျလိမ့်မည်ဟု ကျွန်ုပ်
ထင်ပါသည်။

မော်တော်ကားပိုင်ရင်ပြောက်ဦးသည် သူတို့၏ မော်တော်ကားပြင်ခ^{၁၁}
များကို မော်တော်ကားကုမ္ပဏီတစ်ခုသို့ မပေးဘဲ ငြင်းလျက် ရှိ၏။ သို့ရာတွင်
ထိုပြောက်ဦးအနက် မည်သူကျွဲ့ ကြွေးအားလုံးကို မပေးဘူးဟု ၅၆၅ မငြင်း။
ဘယ်အတွက်ပြင်ခကို သူတို့မသိဘူး၊ ဘယ်နေ့ကဟာ မှားနေတယ် စသည်ဖြင့်
တစ်ခုစိုက်စွဲစွဲ ပြင်းလျက်ရှိကြေးလေသည်။ အမှန်စင်စစ်မှာ သူတို့မော်တော်ကားကို
ပြင်ပြီးတိုင်း သူတို့ကိုယ်တိုင် လက်မှတ်ထိုးထားသဖြင့် ကုမ္ပဏီသည် မမှားနိုင်။
သူတို့ သာလျှင် မှားနေသည်။ ကုမ္ပဏီကလည်း ထိုကဲ့သို့ပင် သူတို့ကို
ဖွင့်ပြော၏။ ဤသို့ဖွင့်ပြောခြင်းသည် ကုမ္ပဏီ၏ ပထမအမှားပင် ဖြစ်လေ
သည်။

ကုမ္ပဏီ၏ ကြွေးတောင်းသည့်ဌာနမှ လူမှားသည် ကြွေးတောင်းရှုခြုံ
အသုံးပြုသော နည်းမှားမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်၏။

၁။ သူတို့သည် ကြွေးရှိသောသူမှားထဲသို့ သွားပြီးလျှင် အလွန်
ကြာလှုပြုဖြစ်သော ကြွေးကိုတောင်းရန်လာသည်ဟု တုံးတိတိ ပြောကြ၏။

၂။ ကြွေးနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ကုမ္ပဏီသည် လုံးဝမှန်၍ ကြွေးသမားမှား
သာလျှင် လုံးဝမှားသည်ဟု ခပ်ရှင်းရှင်းပြောကြ၏။

၃။ မော်တော်ကား အကြောင်းကို ကြွေးသမားမှား အစွမ်းကုန်
သိနိုင်သည်ထက် ကုမ္ပဏီက ပို၍ သိသည် ဖြစ်သောကြောင့် ငြင်းနေလျှင်
အပိုသာ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ပြောကြ၏။

၄။ အထက်ပါနည်းသုံးနည်းကို အသုံးပြုသဖြင့် ဘာဗုဒ္ဓကြော်သလဲ။
တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ငြင်းခြင်းသာလျှင်အဖတ်တင်၏။

ପ୍ରିୟାକୁଳାଙ୍ଗନରେ ମୁଖ ପାଦ ପାଦ ପାଦ ପାଦ ପାଦ ପାଦ
ପାଦ ପାଦ ପାଦ ପାଦ ପାଦ ପାଦ ପାଦ ପାଦ ପାଦ ପାଦ ପାଦ

ထိုစခန်းသို့ ရောက်လာသောအခါ ကြွေးဖက်ဆိုင်ရာ မန်နေဂျာည်
ကြွေးများကို တရားစွဲတောင်းရန် စီစဉ်၏။ ထိုအကြောင်းကို မန်နေဂျာကြိုး
သိသွားသောအခါ ထိုကြွေးသမားများ၏ အကြောင်းကို ဖုစ်စွဲည်ရာ
ရှေးအခါက ကြွေးကိုမန်များပေးသော သူများ ဖြစ်ကြောင်း သိရ၏။

ထိုကြောင့် ကြွေးတောင်းသူများ နေရာမကျသောကြောင့်သာ ကြွေးများကို
တောင်း၍ မရခြင်း ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ယူဆသဖြင့် ‘တောင်းမရ’ဟု အစိရင်ခဲ့
ထားသော ကြွေးများကို တောင်းရန် ရှိမ်း အယ် သောမတ်ကို အမိန့်ပေး
လေသည်။

သောမတ်အသုံးပြုသောနည်းမှာ အောက်ပါအတိုင်းပင် ဖြစ်လေသည်။
သောမတ်ပြောသည်အတိုင်း အောက်တွင် ဖော်ပြလိုက်ပါအဲ။

၁။ ကြွေးသမားများ၏ အိမ်သို့ ကျွန်ုပ် သွားခြင်းသည် အလွန်
ကြာလုပြဖြစ်သော ကြွေးဟောင်းများကို တောင်းခဲ့ရန်ဖြစ်၏။ ထိုကြွေးများသည်
ကုမ္ပဏီက အမှန်ရရန်ဖြစ်သော ကြွေးများဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း ကျွန်ုပ်တော်သို့။
သို့ရာတွင် ထိုအကြောင်းများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကျွန်ုပ်သည် တစ်လုံးတစ်ပါဒကို၌
မပြော။ ကျွန်ုပ်လာရခြင်းအကြောင်းသည် ထိုလျှော့မင်းများအတွက် ကုမ္ပဏီက
ဘာများ လုပ်ပေးထားပါသလဲ။ ထိုလုပ်ပေးထားသောအရာများထဲက ဘာများ
ချွတ်ယွင်းနေပါသလဲ အစရှိသည်တိုကို သိရှိရန်လာခြင်းပင် ဖြစ်သည်ဟု
ပြောပြု၏။

၂။ ကြွေးသမားက ကြွေးအကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မပြောမချင်း
ကျွန်ုပ်တွင်ဘာမျှ ပြောစရာမရှိ၍၊ မမှားသောရှေ့နဲ့ မသေသာဆေးသမား
ဟု၍ မရှိသည့်အတိုင်း ကုမ္ပဏီက ဘယ်အခါးမျှ မမှားနိုင်ဘူးဆိုတာ မဖြစ်
နိုင်ကြောင်း ကျွန်ုပ်သည် အတိအလင်းပြောပြီ။

၃။ ကျွန်ုပ် စိတ်ဝင်စားနေသော အရာသည် ကုမ္ပဏီက သူတိတိမှ ရရန်ရှိသော ကြေားမဟုတ်ဘဲ သူတိ၏ မော်တော်ကားများသာလျှင် ဖြစ်ကြောင်း၊ သူတိမော်တော်ကားများ၏ အကြောင်းကိုလည်း သူတိမှ တစ်ပါး ကန္တာပေါ်

တွင် သူတို့လောက်နားလည်သူများ မရှိကြောင်းနှင့် သူတို့၏ မောက်တော်ကားများ အပေါ် သူတို့သာ ဆရာဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း ပြောပြု၏။

၄။ သူတို့ကို အားရအောင် စကားပြောစေ၍ သူတို့စကား ပြောနေစဉ် သူတို့ အလိုဂျိသည်အတိုင်း ကျွန်ုပ်သည် သူတို့၏ အလိုသိလိုက်၍ ကောင်းစွာ နားထောင်နေ၏။

၅။ နောက်ဆုံး၌ ကြွေးသမားသည် စိတ်ချွင်ပျေလာသောအခါ သူ၏ သမာ သမတ်ရှိသော စိတ်ထားအကြောင်းကို အစချိ၍ ပြောပြီးလျှင် ထိ စိတ်ဓာတ်ကို ထိခိုက်အောင်လုပ်၏။ 'ကျွန်ုတော့ စိတ်ထင်ဖြင့် ဒီကိစ္စမှာ ကြွေးတောင်းတဲ့လူတွေ မလိမ္မာလို့ဒီလိုဖြစ်ရတာပဲ၊ ဒီလိဆိုရင် ဘယ်နေရာကျ မလဲ၊ ဒီလူတွေ နေရာမကျတာနဲ့ ဦးမင်းမှာ အလကားသက်သက် စိတ် အနောင်အယုက် ဖြစ်ရတာပဲ၊ ဒီလိဖြစ်လတဲ့အတွက် ကျွန်ုတော် ဝိုးနည်းပါတယ်၊ နောင်ကို ဒီလိ ဘယ်တော့မှ မဖြစ်စေရပါဘူး၊ ကုမ္ပဏီရဲ့ ကိုယ်စား လှယ် တစ်ဦးအနော့နဲ့ ကျွန်ုတော် တောင်းပန်ပါကယ်၊ ဦးနဲ့ ယခုလို ထိုင်ပြီး စကားပြောနေတဲ့နဲ့၊ ဦးရဲ့ သည်းခံပဲ တရားသူဖြင့် ရှိပုံတို့ကို ကြားရတော့ အမှန်ပါပဲ ဦးအပေါ်မှာကြည့်ညိုတဲ့စိတ်တွေ မပေါ်ဘဲ မနေနိုင်ပါဘူး၊ ဟောဒိမ္မာ ဦးကုနိုင်လျှင် ကျွန်ုတော့ကို တစ်ခုကုည်းစေချင်တာပဲ၊ ဒီကိစ္စကို ဦးအသိဆုံးပဲ။ ဦးအဖြစ်နိုင်ဆုံးပဲ၊ အဲဒီ ကြွေးစာရင်းကို ဦးကိုယ်တိုင် ကုမ္ပဏီရဲ့၊ မန်နေဂျာ ကြီးပဲလို့ သဘောထားပြီး ပြန်ကြည့်ပါ၊ ဒီစာရင်းကို ဦးနဲ့ပဲ ထားပစ်ခဲ့ပါမယ်၊ ဦးပြန်ကြည့်ပြီး မှန်တယ်ဆိုသောက်ကိုသာ ပေးပါတော့' အစရှိသည်တို့ကို ကျွန်ုပ်သည် ပြောပြု၏။

သူတို့သည် ကြွေးစာရင်းကိုပြန်၍ စစ်ဆေးကြသေးသလား၊ စစ်ဆေးကြ ပါသည်။ ပြန်ကြည့်ပြီးလျှင် ကြွေးစာရင်းများကို အထူးကျေနပ်လျက်ရှိကြ၏။ ကြွေးများသည် တစ်ဦးလျှင် ဒေါ်လာ ၁၅၀ မှ ဒေါ်လာ ၄၀၀ အထိ ရှိလေ သည်။ ကျေနပ်ပြီး၍ ထိုကြွေးများကို ပေးကြရဲ့လား။ တစ်ယောက်သောသူ မှ တစ်ပါး ကျွန်ုတ်းဦးစာလုံး ကြွေးများကို အပြုံပေးကြပါသည်။ တစ်ဦးမှာမကား ကြွေးစာရင်းထဲတွင်မှတ်ထားသော ဟစ်ပဲကိုသာလျှင် မပေးဘဲ နေပြီးလျှင် ကျွန်ုတ်းလုံးကို ပေးပါသည်။ ကြွေးပြန်ဆပ်ခြင်းလောက်နှင့် အုံသစရာ မကောင်းပါ။ ထိုမြှုမကား ထိုလျောာက်ဦးစာလုံးတို့အား နှစ်နှစ်အတွင်း မောက်တော်ကားတစ်စင်းစီ ထပ်၍ ရောင်းလိုက်ရပါသေးသည်'

သင်ကြွေးရစရာရှိသောလူတစ်ယောက်၏ အကြောင်းကို စုစမ်း၍ မရနိုင်ခဲ့ပါလျှင် စိတ်အချေရဆုံးနည်းမှာ ထိုလူကို ရှိသားသည်၊ စေတနာကောင်းသည်၊ သမာဓိရှိသည်၊ ပေးစရာရှိသောငွေများကို မှန်မှန်ပေးချင်သော စိတ်ကောင်း ရှိသည် အစရှိသည်တို့ကို ကြိုတင်၍ ပြောဆိုခြင်းပင် ဖြစ်သည်ဟု ကျွန်ုပ်၏ အလုပ်သက် ရှည်လာလေလေ ကောင်းစွာ သိရှိလာလေလေဖြစ်၏။ ထိုစကားကို လွယ်လွယ်နှင့် နားလည်အောင် ပြန်ပြောရလျှင် လူတို့သည် ရှိသားကြ၍ သုတို့ပေးစရာရှိသော ငွေများကို ပေးလိုသောဆန္ဒများ ရှိကြလေသည်။ ဤလိုလူစားထဲမှ ကြွင်းကျွန်းသောသူများသည် အလွန်နည်းပါးလေသည်။ ထိုကြွင်းကျွန်းသောသူများကိုပင် ရှိသားသည် ဖြောင့်မတ်သည်။ သမာဓိရှိသည်ဟု သူတို့ကိုယ်ကို သူတို့ ထင်လာအောင် သင်သည် လုပ်ပေးပါလျှင် ထိုသူတို့တွင် များသောအားဖြင့် ပေးချင်သော စိတ်ဓာတ်များ ပေါ်လာလိမ့်မည် ဟု၍ ကျွန်ုတော်သည် ကောင်းစွာ ယုကြည်၏။

ထိုကြောင့် တစ်ဖက်သားကို သင့်ဘက်သို့ ပါအောင် ဆွဲချင်လျှင် ဥပဇ္ဈသ အမှတ် ၁၀ သည်
မြင့်မြတ်သော စိတ်ဓာတ်ကို ထိနိုက်အောင် လုပ်ပေးပါ။

အခန်း ၁၁

ဤနည်းကို ရပ်ရင်ကုမ္ပဏီများသည် လုပ်ကြ၏၊
ရေဒါယိုကုမ္ပဏီများသည်လည်း လုပ်ကြ၏၊
အဘယ့်ကြောင့် သင်သည် မလုပ်ဘဲ နေရမည်နည်း

နှစ်ပေါင်းအနည်းငယ်က 'ဖိလဒယ်လီးယားညွှန်သတင်းစဉ်'၏ မကောင်း
ကြောင်းကို လက်တို့သတင်းလွှင့်ကြ၏။ ကြော်ပြေရင်များသို့လည်း ဤ
သတင်းစာသည် သတင်းကနည်းပြီးလျင် ကြော်ပြေက များနေသည့်အတွက်
လူကြိုက်နည်းသားကြောင်းဖြင့် ငိုးချောကြ၏။ ထိုသတင်းဆိုးနှင့် စပ်လျဉ်း၍
အလျင်အမြန် အရေးယူရမည်ဖြစ်၏။

သို့ရာတွင် ဘယ်လိုအရေးယူ ရပါမလဲ။
အောက်ပါအတိုင်းပင်ဖြစ်လေသည်။

ထိုသတင်းစာထဲတွင် တစ်နေ့ပါသောသတင်းများကို အားလုံးစွဲ၍
ထိုသတင်းများကို 'တစ်နေ့'ဟူ သော အမည်ဖြင့် စာအုပ်တစ်အုပ် ရိုက်နှိပ်၏။
ထိုစာအုပ်တွင် စာမျက်နှာ ၃၀၇ မျက်နှာရှိ၍ ဒေါ်လာနှစ်ပြားတန် စာအုပ်
တစ်အုပ်လောက် ရှိလေသည်။ သို့ရာတွင်ထိုမျှ များပြားသောသတင်းများကို
တစ်နေ့စာအဖြစ်ဖြင့် နိုပ်သော်လည်း ဒေါ်လာ နှစ်ပြားနှင့် မဟုတ်ဘဲ နှစ်ဆင့်
ဖြင့်သာ ရောင်းစားခဲ့လေသည်။

ဤသို့တစ်နေ့အတွက် သတင်းပေါင်းကို စာတစ်အုပ်အဖြစ် ပုံနှိပ်လိုက်
ခြင်းဖြင့် ထိုသတင်းစဉ်တွင် ဖတ်ရန်ကောင်းသော သတင်းပေါင်းမြောက်မြားစွာ

ပါရှိသည်ဟူသော အကြောင်းကို တစ်ဖက်သားတို့၏ စိတ်အာရုံတွင်ခဲ့သွား အောင် လုပ်လိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်လေသည်။ ဤကဲ့သို့ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် ပြောချင်သော အကြောင်းများကို ရက်ပေါင်းများစွာ ဂဏာန်သချာဖြင့် ရှင်းတမ်းတွေ ထုတ်နေသည်ထက် ပိုမိုထင်ရှားလာရုံသာမက ပိုမိုရှိ စိတ်ဝင်စားဖွယ် ကောင်းလာ လေသည်။

ကင်းနက် ဥတ်နှင့် ငင်းကော်မင်း? တို့ ရေးသားသော ‘ကုန်စွဲအောင် ရောင်းနည်း’ စာအုပ်ကို ဖတ်ပါလေ၊ အီလက်ထရိုလပ်ဆိုင်သည် အီမံတွင် ရော့စက်၏ ညင်သာပုံကိုပြုချင်သောကြောင့် ဝယ်မည့် သူ၏ နားဝောင် မီးခြစ် ခြစ်၍ပြုပုံ၊ လူကိုယ်တိုင်းရောင်းနေသည်ဟု အထင်ရောက်အောင် ‘ဆီးယားရှိုးဘတ် ကတ်တလောက်’^၁ စာအုပ်ထဲတွင် ရပ်ရှင်မင်းသမီး အင် ဆိုသန်း ကိုယ်တိုင် လက်မှတ်ထိုးထားသော ၃၇လာငွေ ၁.၉၅ တန် ဦးထိုပ် များကို ဖော်ပြထားပုံ၊ တိုက်ဆိုင်ပြတင်းပေါက်များတွင် အလှပြထားသော တရွေ့ရွှေ့ လှပ်ရှားနေသည်အရာများကို ရပ်စဲလိုက်သောအပါ လာရောက် ကြည့်ရှုကြသော ပရီသတ်ဦးရေမှာ စဝ ရာခိုင်နှုန်းလောက် လျှော့သွားသည်ဟု ရော ပဲလဘုံး ဆိုသူက ထုတ်ဖော်ပြောဆိုပုံ၊ မစ်ကိုမောက်^၂ ခေါ်သော ကာတွန်း ကားကလေးသည် ‘ဗဟိုသုတေသနပေါင်းစုကျမ်းကြီး’^၃ ထဲတွင် ဖော်ပြခြင်းခံရသော ဂုဏ်ထုံးကိုမည်ကဲသို့ ရရှိပုံ၊ ထိုကာတွန်းကား၏ အမည်ကိုယျှော် ကလေးကစား စရာ အရှပ်များကို မှည့်ခေါ်လိုက်ခြင်းဖြင့် အရှပ်တိုက်ကြီးတစ်တိုက်သည် ဒေဝါလီခံရတော့မည်ဘေးမှ မည်ကဲသို့လှတ်မြောက်လာပုံ၊ သကြားမှန်များကို ဘန်းပြထားသည့် နေရာတွင် မီးတန်း အမှတ်တာမဲ့ကျေနေသဖြင့် မည်ကဲသို့ နှစ်ဆလောက်တိုး၍ ရောင်းရပုံ၊ ခရီးကြလေား သည် သူမော်တော်ကားများ၏

၁။ Zenn Kaufmann

၂။ Showmanship in Business

၃။ Electrolux

၄။ Sears Roebuck Catalogs

၅။ Ann Sothern

၆။ George Wellbaum

၇။ Mickey Mouse

၈။ Encyclopaedia

၉။ Chrysler

ခိုင်ခန်းကြောင်းကို ပြချင်သောကြောင့်မော်တော်ကားများပေါ်သို့ ဆင်များကို တင်ပြထားပုံ အစရှိသည်တို့ကို ထိစာအပ်ထဲတွင် ဖတ်နိုင်လေသည်။

နယူးယောက် တက္ကသိုလ်မှ ရစ်ချေတ် ဘော်ဒင်^၁ နှင့် အယ်ပင် ဘာပစ်ခို့ကျ နှစ်ဦးသည် အရောင်းအဝယ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ အကြိမ်ပေါင်းတစ်သောင်းနှင့် ငါးထောင်တိုင်တိုင် တွေ့ဆုံးပြီးလျင် ဖြစ်ပျက်ကြသောအဖြစ်အပျက်များကို သေချာကျနွား သရပ်ခွဲ၍^၂ ‘နိုင်အောင်ငြင်းနည်း’^၃ ခေါ်စာအပ်တစ်အပ်ကို ထုတ်ခဲ့ပါ လေသည်။ ထိစာအပ်ထဲတွင်ပါသောနည်းများကိုပင် ‘ကုန်စွာအောင် ရောင်းနည်း ၆ မျိုး’^၄ဟု အမည်ပေးပြီးလျင် တရားတစ်ပွဲ ဟောပြန်၏။ ထိုနည်းများကို ရပ်ရှင်ရိုက်ကုးပြီးလျင် ရာပေါင်းများစွာသော ကုန်တိုက်ကြီးများ၏ အရောင်းဘက်ဌာနများတွင် လိုက်လဲပြသပြန်သေး၏။ ထိုရပ်ရှင်ကားများထဲ တွင် သူတို့သရပ်ခွဲစဉ်က တွေ့ခဲ့ရသော နည်းတို့ကို ရှင်းလင်းပြောဆိုရုံးသာမက သရပ်ပေါ်အောင်လည်း သူတို့နှစ်ဦးကိုယ်တိုင် တစ်ယောက်က အရောင်းသမား တစ်ယောက်က အဝယ်သမားလုပ်၍ အမှားနှင့်အမှန်ရောင်းနည်းများကို ခွဲခြားပြသခဲ့လေသည်။

ယခြေတ်သည် တစ်ဖက်သား၏ အာရုံကို ဆွဲငင်နိုင်အောင်ကြီးစားလျက် ရှိသောအတ်ဖြစ်လေသည်။ အမှန်ကို မှန်သည်ဟု ပြောပြရုံးဖြင့်မပြီး၊ ထိုအမှန်ကို ထင်ရှားသည်ထက် ထင်ရှားအောင်၊ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသည်ထက် ကောင်းအောင်စိတ်အာရုံ ဆွဲငင်နိုင်သည်ထက် ဆွဲငင်နိုင်အောင် ပြုလုပ်ရလေ သည်။ သင်သည် ဗန်းပြ ကောင်းရုပေလိမ့်မည်။ ရုပ်ရှင်ကား ကုမ္ပဏီများသည် ဤနည်းကို လုပ်လျက်ရှိရချေပြီ။ ရေခါးယုံကာလည်းထိုနည်းမျိုးကိုပင် လုပ်လျက် ရှိရချေပြီ။ အကယ်၍ သူတစ်ထူး၏ အာရုံကို ဆွဲငင်ချင်ပါလျင် သင်သည်လည်း ဤနည်းကိုပင် အသုံးချင်ပေါ်လိမ့်မည်။

ကုန်တိုက်များတွင် ပြတင်းပေါက်ဝှုံး ကုန်များကို အလုပ်ရသော ကျမ်းကျင်သည်အလုပ်ငင်သမားတို့သည် ဤနည်းတန်ဖိုးကို ကောင်းစွာ သိကြ လေသည်။ ဥဒါဟရှင်၊ ကြွက်သရာ့ဆေးရောင်းသော ကုန်တိုက်တစ်တိုက်၏

^၁ Richard Borden

^၂ Alvin Busse

^၃ 'How to Win an Argument'

^၄ 'Six Principles of Selling'

ပြတင်းပေါက်ဝတွင် ဆေးများကို အလှပြထားရာ၌ ကြွဲက်ရှင်နှစ်ကောင်ကိုပါ
ထားလေသည်။ ထိုသို့ကြောင်များကိုပြသောအပတ်တွင် ခါတိုင်းရောင်းနေကျ
နေများထက် ငါးဆ တိုး၍ ရောင်းရသည်ကို တွေ့ရ၏။

ထို့ကြောင့် တစ်ပက်သားကို သင့်ဘက်သို့ပါအောင်ခွဲချင်လျှင် ဥပဒေသ
အမှတ် ၁၁ သည်

သင်၏ အကြောင်းအဖြည့်များပြင့် တစ်ပက်သား၏ စိတ်အာရုံးကို ခွဲခိုင်အောင်
ပြပြင်ပေးပါ။

အခန်း ၁၂

မည်သည့်နည်းနှင့်ဈူ စမ်း၍မရလျှင်
ဤနည်းကို စမ်းကြည့်ပါ

ချား ရွှေပ်တွင် စက်မန်နေဂျာတစ်ဦး ရှိလေသည်။ ထိုစက်သည် အလုပ်ပြီးသင့်
သလောက် မပြီးချေ။

‘ဘယ်နှယ်လဲ၊ မောင့်လို စွမ်းရည်သွေ့နဲ့ပြည့်စုတဲ့ လူတစ်ယောက်လုံးက
ဒီစက်ကို ပြီးသင့်သလောက် အလုပ်ပြီးအောင် မခိုင်းနိုင်တာ ဘာဖြစ်လို့လဲ’ဟု
ချား ရွှေပ်က ထိုမန်နေဂျာကို မေးလေသည်။

‘ကျွန်တော်လ မပြောတတ်ဘူး၊ အလုပ်သမားတွေကိုလဲ ချော့ခိုင်းတာပဲ
ခြောက်လဲခိုင်းတာပဲ၊ အလုပ်ထုတ်ပစ်မယ်ဆိုပြီးတော့ ကြိမ်းမောင်းလဲ ခိုင်းတာပဲ၊
ဘယ်လိုခိုင်းလို့မှ မရဘူး’ဟု မန်နေဂျာက ပြန်ပြော၏။

ထိုအချိန်သည် နော်အလုပ်သမားများ အလုပ်သမီးပြီး၍ ညာအလုပ်သမား
များ အလုပ်ဆင်းချိန် ဖြစ်လေသည်။

‘ပေးစမ်း၊ ကျေပ်ကို မေဖြူတစ်ချောင်း’ဟု ချား ရွှေပ်သည် တောင်းယူပြီး
နောက် အနီးဆုံးလူတစ်ယောက်သို့လှည့်ပြီးလျင် ‘မင်းတို့နော်သမားတွေ
အလုပ်လုပ်လို့ တစ်နောက်လောက် ပြီးသလဲ’ဟု မေးလေသည်။

‘ခြောက်ချုပြီးပါတယ်’

နောက်ထပ်ဘာစကားမျှ မပြောဘဲ ချား ရွှေပ်သည် ကြမ်းပေါ်တွင် ၆
ကတန်းကြီးတစ်လုံးကို မေဖြူဖြင့်ရေး၍ ထွက်သွားလေသည်။

ညာအလုပ်သမားများရောက်လာကြပြီးလျင် ထိုကတန်းကြီးကို မြင်၍
အကြောင်းကို မေးမြန်း၏။

‘မန်နေဂျာကြီး ကန္တ ဒီကို လာတယ်၊ တို့ နှေသမားတွေ တစ်နေ့၊ ဘယ်လောက်ပြီးသလဲလို့မေးတော့ တို့က ဓမ္မာက်ခုပြီးတယ်လို့ ပြောလိုက်တာနဲ့ ဒီအပေါ်မှာ ဒီကတန်းကြီးကို မြတ်ဖြူနှင့် ရေးသွားတာပဲ’ ဟု နေ့အလုပ်သမားများက ပြန်ပြောလေသည်။

နောက်တစ်နေ့နံနက်တွင် ချား ချွေပ်သည် စက်ထဲသို့ လျောက်သွားသော အခါ ညာအလုပ်သမားတို့သည် ၆ ကုန်းကိုပျက်ပြီးလျှင် ထိနေရာတွင် ၇ ကုန်းကို ရေးထားခဲ့သည်ကို တွေ့ရ၏။ နေ့အလုပ်သမားများ လာ၍ ၇ ကုန်းကို တွေ့သောအခါ ညာအလုပ်သမားများထက် သာအောင် ဖြီးစား၍ လုပ်ကြပြန်ရာ အလုပ် ၁၀ ခု ပြီးသောကြောင့် ၇ ကုန်းကို ပျက်ကာ ၁၀ ကုန်းကို ရေးထားခဲ့ကြ၏။

များမကြာမိ အလုပ်အထွက် အလွန်နေးသော ထိုစက်သည် အခြားစက် များထက် ပို၍ သုက်နေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

သူ၏နည်းကို ချား ချွေပ် ကိုယ်တိုင် ပြောပြပါစေ။

‘အလုပ်များကို ပြီးစီးအောင်လုပ်စေချင်လျှင် အဖြိုင်အဆိုင်လုပ်လိုသော စိတ်ထားများ ပေါ်လာအောင် ဆွေပေးရမည်၊ ပိုက်ဆံရအောင်ဟုသောယုတ္တု သည် စိတ်ထားဖြင့် ပြိုင်ဆိုင်စေခြင်းကို ကျွန်ုပ် မဆိုလို၊ တစ်ဦးထက် တစ်ဦး သာလုံသောဆန္တဖြင့် ပြိုင်ဆိုင်ကြခြင်းကိုသာ ကျွန်ုပ် ဆိုလိုသည်’

တစ်ဦးထက်တစ်ဦး သာလုံသောဆန္တကို ပေါ်လာအောင် ပြုလုပ်ပေးခြင်း သည် စိတ်ထက်သန်သူတို့ကို ဆွေပေးနိုင်သည် မများသောဆေးတစ်လက် ဖြစ်ပေသည်။

* * *

အကယ်၍ အဖြိုင်အဆိုင်သာ မရှိခဲ့လျှင် သီအိုဒီ ရာစုံသည် မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ အမေရိကန်ပြည်၏ သမ္မတ မဖြစ်နိုင်ချေ။ ရာစုံသည် ကျူးဘာကျွန်းတွင် နှစ်ပေါင်းများစွာ နေပြီးနောက် နယူးယောက်သို့ ပြန်လာရာ သူ့ကို နယူးယောက် အုပ်ချုပ်သူ့ အဖြစ် အကျော်ခံရန် ပိုင်း၍ တိုက်တွန်းကြပေသည်။ သူနှင့်ယျော်ပြိုင်

အရွေးခံမည်ဘက်က လူများက သူသည် နယူးယောက်မြှုံး၏ မဲစာရင်းတွင် မပါသည်အဖြစ်ကို သီသွားသောအခါ ရှစ်ခုသည် အတောကလေး လန့်သွားပြီး လျှင် ရွှေးကောက်ပွဲမှုပင် နှစ်တွက်ရန် ကြံ့ချယ်ခဲ့၏။ ထိုအခါ သောမတ ကော်လိယာပလတ်သည် ရာစ္စဘာက်သို့ ရှစ်တရာက် လုညွှုံးလျှင် ‘ဘယ်နယ်လ ဆန်ဂျာယန် ဟိုး၊ အရပ်က အာဇာနည်တစ်ယောက်ဟာ သူရဲသော နည်းတဲ့သုတေသန တစ်ယောက် ဖြစ်သွားတော့မှာလား’ဟု ကျယ်လောင်စွာ ဟန်အော်၍ ပြော လိုက်၏။

ရှစ်ခုလည်း ရွှေးကောက်ပွဲမှ မနှစ်တွက်တော့သဲ ခံတိုက်လေသည်။ နောက်ဘာဖြစ်သည်ကို သမိုင်းတွင် ထင်ရှားစွာတွေ့နှင့်၏။ ပြိုင်ချင်အောင် ပြောလိုက်ခြင်းကြောင့် သု၏ အတ္ထပ္ပတ္တိလည်း တစ်မျိုးပြောင်းသွားရဲသာမက အမေရိကန်ပြည်၏ သမိုင်းလည်း တစ်မျိုးတစ်ဖူး ဖြစ်လာလေသည်။

ချား ရွှေ့ပလတ်၊ အယ်ဆမစ်^၁ စသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ပြိုင်ဆိုင်ခြင်း၏ တန်ဖိုးကြီးမားပုကို ကောင်းစွာသို့ကြော်လေသည်။

အယ်ဆမစ်သည် နယူးယောက်အပ်ချုပ်သူဖြစ်စဉ်က ဤနည်းကို သုံးခဲ့ဖူးလေသည်။ ဆင်းဆင်းထောင်သည် အလွန်ဆိုးသောထောင် ဖြစ်သည်။ ထိုထောင်တွင်ထောင်မှူးနေရာ လစ်လပ်လျက်ရှိ၏။ ထောင်အကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ သတင်းဆိုးအမျိုးမျိုးသည် လွှင့်ချင်တိုင်း လွှင့်လျက် ရှိလေသည်။ နယူးယောက်အပ်ချုပ်သူ ဆမစ်သည် ထိုထောင်ကို အပ်ချုပ်ရန် လူစွမ်းကောင်း တစ်ဦးကို အလိုရှိ၏။ ထိုကြောင့် သူသည် နယူးဟန့်ပတန်းမှ လူဝိုး အီ လောစ်းကို ခေါ်၍ ‘ဘယ်နယ်လ၊ ဆင်းဆင်းထောင်ကို သွားပြီး အပ်ချုပ်မလား၊ အဲဒီထောင်မှာ အရည်အချင်းနဲ့ ပြည့်စုတဲ့ လူတစ်ယောက် လို့နေတယ်’ဟု ခံပြုပြီး ပြောလေသည်။

လောစ်သည် ဖြန့်ခဲ့ အဖြေမပေးနိုင်ချေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော ဆင်းဆင်းသည် အလွန်ကြောက်စရာကောင်းသော ထောင်ဖြစ်လေသည်။ ထိုထောင်မှူးရာထူးသည် နိုင်ငံရေးနှင့်ဆက်သွယ်သော ရာထူးဖြစ်သဖြင့် သူတေ

၁။ Thomas Collier Platt

၂။ San Juan Hill

၃။ Al Smith

၄။ New Hampton

၅။ Lewise F. Lawes

ရှိသူ နိုင်ငံရေးသမားများ၏ လက်ခုပ်ထဲမှ ရေလို ဖြစ်နေသည်။ ထိနေရှု့
ထောင်မူးများကို ခန့်ဖူးပေါင်းလည်း များလျှပြီ။ ပြုတ်ဖူးပေါင်းလည်း များလျ
ပြီ။ ထောင်မူး တစ်ယောက်မှာမူ တန်ခိုက်စွဲ သုံးပတ်သာ ခံလေသည်။ လောစ်
တွင် နောင်ရေးကို စဉ်းစားစရာရှိသဖြင့် ဒီရာထူးဟာ နောင်ရေးကို စွဲနှုန်းပြီးလျင်
သွားလောက်တဲ့ရာထူးလားဟူ၍ စဉ်းစားနေသာကြောင့် ဖြန့်းခဲ့ မပြနိုင်ခြင်း
ဖြစ်လေသည်။ လောစ်သည် ချိတ်ချုတ်ဖြစ်နေသည်ကို နယူးယောက် အပ်ချုပ်သူ
ဆမစ် မြင်သောအခါ ‘အေးလေ၊ မင်းသွားရမှာ ကြောက်နေတာကို ငါ
မကြိမ်းချင်ပါဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဒီထောင်ဟာ အင်မတန်ကြမ်းတဲ့
ထောင်ကျ၊ ဒီနောရာမှာမြို့ပို့ဟာ လူစွမ်းကောင်းမှပဲ ဖြစ်နိုင်မှာပဲ’ ဟူ၍
ပြောလိုက်၏။

ဤကုသို့ စိတ်ကို ဆွေပေးလိုက်သဖြင့် ထိရာထူးကို လောစ်သည်
လက်ခံလိုက်၏။ ထိရာထူးတွင်မြှုပ်သာမက ကဗ္ဗာပေါ်တွင် နာမည်အကျော်ကြား
ဆုံးသော ထောင်မူးပင် ဖြစ်လာလေသည်။ ‘ဆင်းဆင်းထောင်မှာ နှစ်ပေါင်း
နှစ်သောင်းကြား’ဟူသော စာအုပ်ကို သိန်းပေါင်းများစွာအထိ ရောင်းရဖူးလေ
သည်။ သူသည် ရေ့သိမှုမှုလည်း စကားပြော၏။ ကိုယ်တွေ့များကို များစွာ
သော ရပ်ရှင်ကုမ္ပဏီများက ရပ်ရှင် ရိုက်ကုးကြ၏။ အကျော်သမားများကို
လွှတ်အောင်ချွောက်သော သူနည်းမှာ ထောင်ပြုပြင်ရေးသမိုင်းတွင် အတော်ပင်
ထူးဆန်း၍ အံ့မခန်းလိုလို ဖြစ်ခဲ့သည်။

ဖိုင်းယားစတုန်း တိုင်ယာနှင့် ရော်ဘာကုမ္ပဏီးကို တည်ထောင်သူ
ဟာတေး အက် စ ဖိုင် ယားစတုန်းကဲ ‘လခကောင်းရှုနဲ့ အလုပ်တစ်ခုမှာ
လူကောင်းတွေ့ရရှိမှုမယ်၊ ရပြန်ရင်လဲ မြှုလိမ့်မယ်လို့ ကျပ်ဘယ်အခါတုန်းကုမ္
ပတွေ့ခဲ့ရဖူးဘူး၊ ဒီလူတွေကို ရအောင်၊ ပြီးတော့ မြှုအောင် လုပ်ပေးနိုင်တဲ့
အရာဟာ ဒီလူတွေရဲ့ စိတ်ကို ကြအောင် လုပ်ပေးခြင်းပလို့ ကျွန်ုပ်ထင်တယ်’
ဟူ၍ ပြောဆိုပူးလေသည်။

ထိသို့ပြုလုပ်ပေးခြင်းကို အလုပ်နှင့် အပေါက်အလမ်း တည်သူတိုင်း
နှစ်သောက်၏။ ကိုယ့်အစွမ်းကိုပြရန် အခွင့်အလမ်း၊ ကိုယ့်တန်ဖိုးကိုပြရန် အခွင့်

အလမ်း၊ တစ်ဖက်သားထက်သာသည်ကို ပြရန် အခွင့်အလမ်းတို့ကို လူတိုင်း၊ နှစ်သက်ပေလီမှုမည်။ သော် တစ်ဖက်သားထက် သာလိုသော ဆန္ဒ။ သော် ကိုယ်ကိုယ်ကို အထင်ကြီးချင်သည့်ဆန္ဒ။

ထို့ကြောင့် စိတ်မာန်တရာ်ကြော် သတ္တိထူးသော သူများကို သင့်ဘက်သို့
ပါအောင် ဆွဲလိုလျင် ဥပဒေသ အမှတ် ၁၂ သည်

သုတိ၏ မစံချင်သောစိတ်ကို ဆွဲပေးပါ။

သင့်ဘက် ပါအောင် လုပ်ရန်
နည်း ၁၂ နည်း

အကျဉ်းချုပ်

- ဥပဒေသ အမှတ် ၁။ ॥တစ်ဖက်သားကို မိမိဘက်သို့ ပါအောင် လုပ်ရန်
အတွက် အကောင်းဆုံးသော နည်းတစ်ခုသည်
ငြင်းခဲ့နေခြင်းကို ရှောင်ရှားပါ။
- ဥပဒေသ အမှတ် ၂။ ॥တစ်ဖက်သား၏ အယူအဆကို အလေးကျော်ပြုပါ။
လူတစ်ဦးတစ်ယောက်အား မှားသည်ဟုသာယ်သော
အခါမျှ မပြောလေနှင့်။
- ဥပဒေသ အမှတ် ၃။ ॥အကယ်၍ သင်သည် မှားခဲ့ပါလျှင် ထိအမှားကို
လျှင်လျင်မြန်မြန်နှင့် လေးလေးနက်နက် ဝန်ခံပါ။
- ဥပဒေသ အမှတ် ၄။ ॥ချို့ချို့သာသာနှင့် စပါ။
- ဥပဒေသ အမှတ် ၅။ ॥တစ်ဖက်သား အလျင်အမြန် 'အင်း'လိုက်အောင်
ကြီးစားပါ။
- ဥပဒေသ အမှတ် ၆။ ॥တစ်ဖက်သားကို သူ ပြောချင်တာ ၁ အောင်
ပြောပါစေ။
- ဥပဒေသ အမှတ် ၇။ ॥တစ်ဖက်သားအား ပေးအပ်သောအကြံသည် သူ၏
အကြံသာဖြစ်သည်ဟု အထင်ရောက်နေပါစေ။
- ဥပဒေသ အမှတ် ၈။ ॥တစ်ဖက်သားဘက်မှနေ၍ အရာခပ်သိမ်းကို ပေါ်နှင့်
ပိုင်းခြားနိုင်အောင် စိတ်ကောင်း စေတနာကောင်း
နှင့် ကြိုးစားပါ။

မိဇ္ဇားလ နိုက်

၂၃၁

- ဥပဒေသ အမှတ် ၉။ ၍တစ်ဖက်သား၏ အယူအဆ အလိုဆန္ဒတိနှင့်
စပ်လျဉ်း၍ ကိုယ်ချင်းစာတတ်ပါစေ။
- ဥပဒေသ အမှတ် ၁၀။ ၍မြင့်မြတ်သာ စိတ်ဓာတ်ကို ထိခိုက်အောင်
လုပ်ပေးပါ။
- ဥပဒေသ အမှတ် ၁၁။ ၍သင်၏ အကြံအစည်းများဖြင့် တစ်ဖက်သား၏
စိတ် အာရုံကို ဆွဲနိုင်အောင် ပြုပြင်ပေးပါ။
- ဥပဒေသ အမှတ် ၁၂။ ၍သုတိ၏ မခံချင်သာစိတ်ကို ဆွဲပေးပါ။

အပိုင်း ၄

တစ်ဘက်သားကို
မျက်မှန်းမကျိုး စိတ်မဆိုးစေဘဲ
စိတ်ပြောင်းလာစေသော
နည်း ၉ နည်း

အခန်း ၁

အပြစ်ဆိုစရာ ရှိလာခဲ့ပါမူ

၁ ပါ ဤနည်း

ကယ်လဗင် ကူးလစ်သည် အမေရိကန်သမ္မတဖြစ်စဉ်က ကျွန်ုပ်၏ သူငယ်ချင်း
တစ်ဦးသည် သမ္မတ၏ ဧည့်သည်အဖြစ်ဖြင့် အီမိတော်တွင် တန်းနောက်ပတ်မျှ
နေခဲ့ဖူးလေသည်။ တစ်နေ့သွှေ့ သမ္မတ၏ အလုပ်ခန်းဘက်သို့ အမှတ်တမဲ့
လျောက်သွားစဉ် ‘ဒီနေ့မနက် ဝတ်လာတဲ့အဝတ်က တယ်လုပါကလားဟော၊
ဒီအဝတ်နဲ့မင်းနဲ့ ထိပ်ကြည့်ကောင်းတာပဲ’ဟု သမ္မတသည် သူ၏ အတွင်းရေးမှုး
မိန်းကလေးတစ်ဦးအား ပြောဆိုနေသံကိုကျွန်ုပ်၏ သူငယ်ချင်းသည် ကြားရလေ
သည်။

အလွန်စကားနည်းသော သမ္မတ ကူးလစ်သည် သူ၏ အတွင်းရေးမှုး
တစ်ဦးကို ဤသို့ ချီးကျူးလိုက်ခြင်းမှာ အများဆုံး ချီးကျူးခြင်းပင် ဖြစ်ကောင်း
ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ဤကဲ့သို့ ပြောပုံဆိုပုံပျိုးသည် မကြားစမွှေ့ အလွန် ထူးခြားလှ
သောကြောင့် သူ၏ အတွင်းရေးမှုးသည် ရှုက်ကိုးရှုက်ကန်း ဖြစ်ပြီးလျှင်
ခြေမကိုင်မီ လက်မကိုင်မီ ဖြစ်သွားလေသည်။ ထိုအခါမှ ‘ကိုင်းလေ၊ ကြောင်
တောင်တောင် ဖြစ်မနေနဲ့တော့၊ မင်းစိတ် ရွှေင်လာအောင်လို့ ဒီလို့ ပြောလိုက်တာ၊
မင်းကို ပြောချင်တာကတော့ ဒီနေ့ကစြိုး နောက်ကို စာအရေးအသားမှာ
အဖြတ်အတောက်ကို ဂရစိုက်စမ်းပါကွယ်’ဟု ကူးလစ်သည် ဆက်ပြောလေ
သည်။

သူ.နည်းမှာကား ရှင်းလွန်းအားကြီးသည်။ သို့ရာတွင် တစ်ဖက်သား၏
စိတ်ကိုမှာကား အတော်ထိသောနည်း ဖြစ်လသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ကောင်းကြောင်း
ချိုးကျူးသံများကို ကြားရပြီးနောက် ကျွန်ုပ်တို့၏ အပြစ်များကို ဖော်ပြလျှင်
နားထောင်ရသည်မှာ စိတ်သက်သာရာ ရပေမည်ဖြစ်၏။

ဆူတ္တာသည်တစ်ဦးသည် လူတစ်ယောက်အား မှတ်ဆိတ်မွေး မရိုတ်မိ
မှတ်ဆိတ်မွေးများကို ဆပ်ပြာဖြင့် ပွုတ်ပေး၏။ ၁၈၉၆ ခုနှစ်က မက်ကင်လေး
သည် သမုတ်ရာထူးအတွက် ယဉ်ပြုင်အရွေးစံသုတေသန်းကိုပင် အသုံးပြုခဲ့လေ
သည်။ ထိုအခါန်အခါက သမုတ်ရိုက်းသား နာမည်ကြီးတစ်ဦးသည် ရွှေးကောက်
ပွဲတွင် စကားပြောရန်အတွက် စာတစ်ပုဒ်ကို ရေးသားထားလေသည်။ သူ
ရေးသားထားသောစာကို ဆစ်ဆိတ်၍၊ ပက်ထရစ် ဟင်နိုး၊ ဒယ်နိယယ်
ဝက်ဘစတား၊ စသော ကမ္မာကျော်စကားပြောကောင်းသူများ၏ စကားများ
အားလုံးပေါင်းထားခြင်းထက် အနည်းငယ်ပို့ ကောင်းသေးသည်ဟု သူထင်၏။
ထိုကြောင့် အလွန် ခွဲင်လန်းဝမ်းမြောက်စွာဖြင့် သူ ရေးထားသော စကားကို
မက်ကင်လေးသို့ ဖတ်ပြု၏။ သူ.စကားထဲတွင် ပွဲကျေလောက်သောအချက်များ
ပါ၏။ သို့ရာတွင် ထိုလောက်နှင့် မရသေး။ ထိုစကားကိုသာ ပြောချလိုက်လျှင်
အတော်ဆုံးပွဲက်လာသူးမည်ဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် ထိုစကားကိုလည်း ပြောခွင့်
မပေးချင်။ မပေးဘဲ နေချောက ထိုလှု၏ အလွန်တက်ကြွေနေသောစိတာတဲ့များကို
ချိုးနှင့် လိုက်သလို ဖြစ်မည်ကို ထိုးရသေး၏။ မက်ကင်လေး လုပ်ပုံနည်းကို
ကြည့်ကြေးနိုး

'သူငယ်ချင်းရော၊ သိပ်ကောင်းတာပဲဟော၊ ဒါထက် ကောင်းအောင်
ဘယ်သူထပ်ပြီး အောနိုင်းမလဲ၊ ဒီစကားချိုးကိုပြောဖို့အခါန်အခါကတွေ အများကြီး
ရှိတယ်၊ အခုလိုအခါမျိုးနဲ့တော့ မတော်သေးဘူး၊ ထင်တယ်၊ မင့်ဘက်ကနေ
ကြည့်တော့ ဒါအချက်တွေဟာ အကုန်မှန်တာပဲ၊ သို့ပေမယ့် ဒီလိုပြောလိုက်ရင်
ဘယ်နှယ်ဖြစ်လေမယ်ဆိုတာ ပါတီဘက်ကနေပြီးတော့လဲ ကြည့်ရေးမယ်၊
ကဲ ဒီမ်းပြန်ပြီးတော့ ငါ ရေးပေးလိုက်တဲ့အချက်တွေပါအောင် အသစ်တစ်ပုဒ်
ပြင်ရေးခဲ့ကွားဟု မက်ကင်လေးသည် ပြောပြီးလျှင် ထိုလှုကို ပြန်လွှုတ်လိုက်၏။

၁။ McKinley

၂။ Cicero

၃။ Patrick Henry

၄။ Daniel Webster

ထိုလူသည် မက်ကင်လေး ပြောသည့်အတိုင်း အသစ် ပြန်ရေး၏။
ထိုအချိန်မှ အစပြု၍ ထိုသူမှာ ရွေးကောက်ပွဲတွင် စကားပြော အကောင်းဆုံး
လုတ်စားယောက် ဖြစ်လာခဲ့လေသည်။

* * *

အောက်တွင် ဖော်ပြလတ္ထု၊ သောဓာသည် သမ္မတမင်း အဖရာဟမ် လင်ကွန်း။
ရေးခဲ့သော ဒုတိယအကျော်ကြားဆုံး စာတစ်စောင်ဖြစ်လေသည်။ (သု၏
ပထမအကျော်ကြားဆုံးအာသည် စစ်ပွဲတွင် သားငါးယောက်စလုံး ကျဆုံးသွား
သောကြာ့င့် ဝမ်းနည်းသည့်အထိမ်းအမှတ်ဖြင့် သုတိ၏ မိခင်ဖြစ်သော
မစွက် ဗုဏ်ကိုဖို့ ထံသို့ ရေးလိုက်သည့်စာ ဖြစ်လေသည်။ အဖရာဟမ်
လင်ကွန်းသည် ထိုစာကိုရေးသည့်မှာ ငါးမိန်စောက်သာ ကြာကောင်းကြာပေ
လိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ၁၉၂၆ ခုနှစ် လေလဲပွဲတစ်ခုတွင် ထိုစာကို လေလဲတင်၍
ရောင်းရာ ဒေါ်လာပါင်း တစ်သောင်းနှစ်ထောင် ရရှိဖြောင်းလေသည်။ အဖရာဟမ်
လင်ကွန်းသည် အလုပ်ပင်ပန်းစွာလုပ်ပြီးနောက် အနှစ် ၅၀ စုသည့်တိုင်အောင်
ထိုလောက် ငွေကို ရလိမ့်မည် မဟုတ်ပေါ်။)

ယခု ဖော်ပြမည်ဖြစ်သော သု၏ ဒုတိယ အကျော်ကြားဆုံး စာကို
အမေရိကန်ပြည်တွင် စစ် သဲသဲမဲမဲ တိုက်ခိုက်နေရစဉ် ၁၈၆၃ ခုနှစ် ဖြော်လ^{၂၆}
ရု ရောက်နောက ရေးသားခဲ့လေသည်။ စစ်ဖြစ်၍ ၁၈ လုလုံးလုံး လင်ကွန်း၏
စစ်မိုလ်ချုပ်များသည် တစ်ပွဲပြီး တစ်ပွဲစစ်ရှုံးလျက်ရှိကြ၏။ စစ်သားများလည်း
အလွန်ကျဆုံးကြလေသည်။ တစ်နိုင်ငံလုံးလည်း အလွန် တုန်လှပ်ချောက်ချား
လျက် ရှိ၏။ စစ်သားများသည် စစ်တပ်များမှ ထွက်ပြေးကြရှုံးသာမက
လင်ကွန်းကို ထောက်ခဲ့လျက်ရှိကြသော ဂိုပတ်ဗလိကင်းဂိုဏ်းသား အထက်
လျတ်တော် အမတ်များသည် ထ၍ အပုံကြပြီးလျင် လင်ကွန်းကို သမ္မတရာထူးမှ
ဖြုတ်ပစ်ချင်ကြ၏။

‘ကျွန်ုပ်တို့သည် ယခုအခါ အကြီးအကျယ် ပျက်စီးလုမတတ် ဖြစ်နေ
သည်။ ဘုရားသခင်ကိုယ်တိုင် ကျွန်ုပ်တို့ဘက်တွင် မရှိတော့ဟု ကျွန်ုပ်ထင်မိ၏။’

မြော်လင့်ချက်လုံးလုံး မရှိသလောက် ဖြစ်မိပါသည်' ဟူ၍ပင် လင်ကွန်းသည်
ပြောဆိုမှုးလေသည်။

ထိုအချိန်အခါက သူရေးသောစာကို အဘယ်ကြောင့် ဖော်ပြရသနည်း
ဆိုသော် တစ်တိုင်းပြည့်လုံး၏ နောင်ရေးသည် စစ်စိုလ်ချုပ်ကြီးတစ်ဦး၏
လုပ်ရည်ကိုင်ရည်ပေါ်၍ အမိုသဟဲပြုနေရသည့် အချိန်အခါတွင် အလွန်ခေါင်းမာ
သော ထိုစစ်စိုလ်ချုပ်ကြီးကို စိတ်ပြောင်းသွားအောင် ထိုစာသည် တတ်စွမ်း
နိုင်သောကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည်။

သမ္မတဖြစ်ပြီးနောက် အဗရာဟင် လင်ကွန်း ရေးသော စာများထဲတွင်
ဤစာသည် အပြင်းအထန်ဆုံးသော စာဖြစ်လေသည်။ သို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း
ထိုစာထဲတွင် အပြစ်ကြီးများကို ဖော်မပြစ် စစ်စိုလ်ချုပ်၏ ကောင်းများကို
ချိုးကျူးထားကြောင့် သင်သည် တွေ့ရပေလိမ့်မည်။

စစ်စိုလ်ချုပ်တွင် အပြစ်ကြီးများ ရှိသည်ကား မှန်၏။ သို့ရာတွင်
ထိုအပြစ်ကြီးများကို အပြစ်ကြီးများဟူ၍ လင်ကွန်းသည် ထုတ်ဖော်မရေးချေ။
အပြစ်ကြီးများဟူ၍ ဆိုရမည့်အစား 'အသင့်အပေါ်တွင် ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်လုံးဝ
ကျေနှစ်ခြင်းမရှိနိုင်သော အချက်အချို့ရှိကြောင်း' ဟူ၍သာ ရေးသားလေသည်။
စကားသုံးပုံနှင့် ပရီယာယ်ကို ရရှိပြုပါ။

စစ်စိုလ်ချုပ် မေဂျာ ဂျင်နရယ် ဟူကား ထံသို့ အဗရာဟင် လင်ကွန်း
ရေးပေးလိုက်သော စာကို အောက်တွင် ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ပိုတို့မက်စစ်တပ်း ကိုအပ်ချုပ်ရန် သင့်ကိုခန့်ထားသော သူသည်
ကျွန်ုပ်ပင် ဖြစ်သည်။ အမှန်ပြောရလျှင် ဤကဲ့သို့ ခန့်ထားခြင်းအတွက်
ကျွန်ုပ်၏ ရုံးလောက်သောအကြောင်းများဟု ထင်မှတ်နိုင်သောအချက်များ
ရှိလေသည်။ သို့ရာတွင် အသင့်အပေါ်တွင် ကျွန်ုပ် ကိုယ်တိုင် လုံးဝ
ကျေနှစ်ခြင်းမရှိနိုင်သော အချက်အချို့ရှိကြောင်း သင်သိလျှင် ကောင်းလိမ့်
မည်ဟု ကျွန်ုပ် ထင်ပါသည်။

သင်သည် စွမ်းရည်သတ္တိနှင့် ပြည့်စုံသော စစ်သား တစ်ယောက်
ဖြစ်ကြောင်းကို ကျွန်ုပ် ယုံကြည်၏။ အမှန်ပြောရလျှင် ထိုအတွက်ကြောင့်
လည်း အသင့်ကို ကျွန်ုပ်သည် နှစ်သက်ပါ၏။ ထိုပြင် သင်သည်

သင်၏ လုပ်ငန်းတွင် နိုင်ငံရေးကို အရောနောမခံဟူ၍လည်း ကျွန်ုပ်
ယုံကြည်ပါ၏။ ဤကဲ့သို့ ပြုလုပ်ခြင်းသည်လည်း မှန်သောလမ်းပင်
ဖြစ်၏။ သင်သည် သင်၏ အစွမ်းကို စိတ်ချယ့်ကြည်၏။ ထိုသို့စိတ်ချ
ယုံကြည်ခြင်းသည် စစ်သားတစ်ယောက်တွင် မရှိလျင် အရေးမကြီး
သော်လည်း အလွန်အပို့ထိုက်တန်သည့် အရည်အချင်းတစ်ခု ဖြစ်လေ
သည်။

သင့်မှာ မာနရှိလေသည်။ ဤသို့မာနရှိခြင်းသည် တော်ရုတန်ရုံ
ဆိုလျင် အဆိုထက် အကောင်းကို ဖြစ်နိုင်စေပါသည်။ သို့ရာတွင်
စစ်တပ်ကို ဂျင်နရယ်စန်းဆိုက်း အပ်ချုပ်စဉ်က သင်၏မာန ဆွဲဆောင်
ရာသို့ အသင် လိုက်ပြီးလျင် စန်းဆိုက် လက်နှင့် ရေးသမျှကို ခြေနှင့်
ပျက်သောကြောင့် သင်သည် တစ်တိုင်းပြည့်လုံးကို နှစ်နာအောင်
ပြုလုပ်လိုက်ရုံးမှုမက သင်နှင့် လုပ်ဖော်ကိုယ်ပက်ဖြစ်သည့် အလွန်မြင့်မြတ်
၍ အလေးပြုထိုက်သော စစ်စိုလ်တစ်ဦးကိုလည်း အလွန်နှစ်နာအောင်
လုပ်လိုက်လေသည်။

အစိုးရအဖွဲ့နှင့် စစ်တပ် နှစ်ခုစလုံးတွင် အာဏာရှင် တစ်ဦး
လိုသည်ဟူ၍ များမကြာမိက သင်ကိုယ်တိုင် ထုတ်ဖော်ပြောဆိုသည်ဟု
ယုံကြည်လောက်သော ဌာနမှ ကျွန်ုပ်ကြားသိရသည်။ အမှန်ပြာရလျင်
သင်ပြောသည့်အတိုင်း အာဏာရှင် တစ်ဦး လို၍ မဟုတ်။ မလိုသော
ကြောင့်သာလျင် စစ်တပ်ကိုအပ်ချုပ်ရန် သင့်အား ခန်ထားလိုက်ခြင်း
ဖြစ်ပေသည်။

စစ်နိုင်သော စစ်စိုလ်ချုပ်များသာလျင် အာဏာရှင်များ အဖြစ်
အပ်စိုးနိုင်လေသည်။ သင့်ထဲမှ ကျွန်ုပ်ပျော်လင့်သည့်မှာ အသင်
စစ်ပွဲနိုင်ရန်ပင် ဖြစ်ပေသည်။ စစ်နိုင်သောကြောင့် သင် အာဏာရှင်
ဖြစ်လာလျင် ဖြစ်ပါ၏။ ကျွန်ုပ်တွင်ရှိသောအာဏာကို အဆုံးခံပဲပါသည်။

အခြားစစ်စိုလ်ချုပ်များကို ထောက်ခံအားပေးသည်ထက် လျှော့
လည်း မလျှော့ပိုလည်း မပိုစေသဲ သင့်ကို အားပေးရန် အစိုးရအဖွဲ့သည်
အစွမ်းကုန်ကြီးစားမည်ဖြစ်၏။ သင် စစ်စိုလ်ချုပ် မဖြစ်မိက စစ်စိုလ်ချုပ်
များကို လက်အောက်ခံ အရာရှိများက အယုံအကြည် ကင်းမဲ့အောင်

သင်ကိုယ်တိုင်လျှော်ပေးသောစိတ်ဓာတ်သည် သင် စစ်ဗိုလ်ချုပ်ဖြစ်လာ သောအခါ သင့်ကိုပင် ပြန်၍ ဒုက္ခပေးတော့မည်ဟု ကျွန်ုပ်နှစ်ဦးမိန်။ ဤစိတ်ဓာတ်မျိုး လုံးဝပျောက်ကွယ်သွားအောင် နှိမ်နှင့်ရှာ့၍ သင့်ကို ကျွန်ုပ် တတ်အားရှိသွေ့ ကူညီမည်။

စစ်တပ်ထဲ၌ ဤလိုစိတ်ဓာတ်မျိုးရှိနေသွေ့ ကာလပတ်လုံး သင်ဖြစ်စေ နပိုလီယန် အသက်ရှင်နေသေးလျှင်လည်း နပိုလီယန်ပင် ဖြစ်စေကောမူ ဤစစ်တပ်မျိုးမှ မည်သည် အကောင်းကိမ့် ရအောင် လုပ်နိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ စိတ်လိုက်မာန်ပါ ပြုလုပ်ခြင်းကို ကြပ်ကြပ် သတိထားပါ။ သို့ရာတွင် မလျှော့သော လွှဲလဝ်ရိယဖြင့် ရှေ့သို့ ချိတက်ပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်တို့အား အောင်မြင်ခြင်းကို ပေးပါလော့။

သင်သည်လည်း ကူးလစ် မဟုတ်၊ မက်ကင်လိုလည်း မဟုတ်၊ လင်ကွန်းလည်း မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် နေစဉ်နွောတိုင်းလုပ်နေရသော သင်၏ အလုပ်များတွင် ဤနည်းမျိုးကို စမ်း၍ ရ မရကို သင်သိချင်ပေလိမ့်မည်။ ကဲ ကြည့်ကြရအောင်။ ရှေ့သို့စွာ ဖီလာသံမီးယားနှင့်ရှိ ဝပ်ကုမ္ပဏီ၏ ကိုယ်စားလှယ် အလျေ၍ ပိုကော်၏ အကြောင်းကို ကြည့်ကြရှိ။ မစွေတာဂေါသည် သင်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့ ရှိုးရှိုးအပ်သား ဖြစ်လေသည်။ ဖီလာသံမီးယားတွင် ကျွန်ုပ်၏ အတန်းများကို ဖွင့်လှစ်စဉ်က မစွေတာဂေါလည်း လာရောက် သင်ကြားဖူး၏။ အောက်ပါ အကြောင်းများကို အတန်းသားများအား ပြောပြဖူးလေသည်။

ဖီလာသံမီးယားတွင် အလုပ်တိုက်ကြီးတစ်တိုက်ကို ချိန်းသောနေ့တွင် အပြီးအပ်ရန် ဝပ် ကုမ္ပဏီသည် လက်ခံလိုက်၏။ အဆောက်အအုံတစ်ခုလုံး ချောချောမောမောပြီးခါနီးမှ အဆောက်အအုံရှေ့တွင် အလုတပ်ဆင်ရန် ကြေးနီ တန်ဆာပလာကို ပျွဲ့ဗုံးရမည်ဖြစ်သော ကန်ထရိုက်တာသည် ချိန်းထားသည် အချိန်တွင် ဘုံးပစ္စည်းများကို ရောက်အောင်မပို့နိုင်ဟူ၍ ရတ်တရက် အကြောင်းကြားလေသည်။ သုတေသနယောက်အတွက်နှင့် တစ်တိုက်လုံး အလုပ်ရပ်ထား ရပေတော့မည်။ ဤသို့ရပ်ထား၍ အချိန်နှင့်မပြီးလျှင် လျော်ကြားငွေအများကြီး လျော်ရပေတော့မည်။ ဤလိုသာ လျော်ရလျှင် အကြီးအကျယ်ရှုံးတော့မည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ကမ္မဏီမှ အဝေးပြော စကားပြောကြားနှစ်းနှင့် ထိုလူ ထဲသို့ စကားပြောရ၏။ တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် အပြန်အလှန်ပြင်းခဲ့ကြ၏။ ဆူပုဂ္ဂ၏။ သို့ရာတွင်ဘယ်နည်းနှင့်မျှ သူ.ပစ္စည်းများကို အချိန်မီရရှိအောင် မကြီးစားနိုင်ကြချေ။ ထို့ကြောင့် ထိုလူ ခွဲစာကို ပျားရည်နှင့် ဝမ်းချရန်အတွက် မစွဲတာ ဂေါကို နယ်းယောက်သို့ လွှဲတံ့လိုက်၏။

‘ဦးလိုအာမည်မျိုး ဘရကလင်မှာ ဦးတစ်ယောက်တည်းသာ ရှိတယ်ဆိုတာ ဦးသိပါရဲလား’ ဟူ၍ ထိုလူ အခန်းထဲသို့ ဝင်လျှင်ဝင်ချင်း မစွဲတာဂေါသည် စကားစလေသည်။

‘ဟင့်အင်း မသိဘူး’

‘ဒီနေ့မနက် မီးရထားက အဆင်းမှာ ဦးရဲ့လိပ်စာကို သိချင်တာနဲ့ တယ်လိုန်းစာအပ်ထဲမှာ ရှာတော့ ဦးလိုအာမည်မျိုး ဦးတစ်ယောက်တည်းသာ ရှိတဲ့အကြောင်း တွေ့ရပါတယ်’

‘ဟင့်အင်း အမှတ်တမ်းပဲ၊ ဂရမစိုက်မိဘူး’

ထို့နောက် ထိုလူသည် တယ်လိုန်းစာအပ်ကို စိတ်ပါလက်ပါနှင့် ယူ၍ကြည့်၏။ ထိုနောက်မှ စကားကိုဆက်၍ ‘ဟုတ်တယ်၊ ကျူပ်ရဲ့ နာမည် က တော်တော်ထူးတဲ့ နာမည်ဗျား၊ ကျူပ်ကို ဘိုးဘွားတွေဟာ နှစ်ပေါင်း ၂၀၀ ကျော်လောက်ကတည်းက နယ်းယောက်ကို ဟော်လန်းကပြောင်းလာခဲ့ကြတာ’ ဟု သူ. အမျိုးပေါ်တွင် ရုံးယူယောလေသံနှင့် အစချိပြုးနောက် ထိုခွေးစဉ် မျိုးဆက်တို့၏အကြောင်းကို အတော်ကြော်အောင် ဆက်၍ ပြောနေ၏။ သူ ပြော၍ ပြီးသောအခါ မစွဲတာဂေါသည် သူရောက်ခဲ့ဖူးသော အခြားစက် များနှင့်စာလျင် ထိုလူ၏ စက်သည် အလွန် ကြီးမားကြောင်း၊ ထို့ပြင်လည်း အသန့်ရင်းဆုံး အသေသပ်ဆုံးဖြစ်ကြောင်းတို့ကို ချိကျူးလျက် ရှိ၏။

‘ဒီလိုအခြားနေမျိုးရောက်လာအောင် ကျူပ် တစ်သက်လုံး ကြီးစားပြီး တည်ထောင်ခဲ့ရတာပဲ၊ ဒါကြောင့်မို့လို့ ကျူပ်အလုပ်ပေါ်မှာ ကျူပ် တော်တော် ဂုဏ်ယူပါတယ်၊ စက်ထဲကို လျှောက်ကြည့်ရအောင် လာလေ’

လျှောက်ကြည့်နေစဉ် စက်ဆောက်ထားပဲ သပ်ရပ်ကြောင်း၊ ဘာဖြစ်လို့ ဘယ်နှယ်ကြောင့် သူ.စက်ကထွက်သော ပစ္စည်းများသည် အခြားစက်များက ထွက်သော ပစ္စည်းများထက် အမျိုးသာကြောင်း အစရှိသည်တို့ကို မစွဲတာဂေါ

လည်း ချီးကျူးလျက်ရှိ၏။ ထူးထူးခြား ဆောက်လုပ်ထားသော အချို့စက် များကို တွေ့ရ၍ မစွဲတာဂေါက ချီးမွမ်းသောအခါ ထိုစက်သည် သူကိုယ်တိုင် ထွင်ပြီး ဆောက်ထားတာဟု ထိုလူသည် ပြန်၍ ဖြေ၏။ စက်လည်ပုံ အခြားစက်များထက် ပစ္စည်းကောင်းများ အဘယ်ကြောင့် ထွက်ရပုံတို့ကို မစွဲတာဂေါအား အချိန်အတော်ယျာ၍ ပြသလျက်ရှိ၏။ ထိုသူ့ပြသပြီးနောက် မစွဲတာဂေါကို နေ့လယ်စာ သူနှင့်အတူစားရန် အတင်းဖိတ်ကြား၏။ ထိုအချိန် အခါထိအောင် လာရသည့် ကိစ္စအကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ မစွဲတာဂေါသည် တစ်လုံးတစ်ပါဒု၍ မပြောသေးကြောင်းကိုလည်း သတိပြုပါ။

နေ့လယ်စာစားပြီးသောအခါ ထိုလူကပင် စတင်၍ ‘က ကျေပုတို့ အလုပ်အကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်းပြီး စကားပြောကြရအောင် ခင်ဗျား ဒီကိုဘာကိစ္စနဲ့ လာတယ်ဆိုတာ ကျေပု သိပါတယ်၊ ခင်ဗျားနဲ့ တွေ့စက တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး ဒီလို အပေါက်အလမ်း တည့်သွားကြလိမ့်မယ်လို့ ကျေပု မမျှော်လင့်ခဲ့ဘူး၊ ကောင်းပြီ၊ ခင်ဗျား ဖို့လဒ်လိမ့်ပေါ်တော့၊ ကျေပု ကတိ ပေးလိုက်မယ်၊ သည့်ပြင်အမှာစာတွေကို ဆိုင်းချင်ဆိုင်းထားရပါစေ၊ ခင်ဗျားတို့ ပစ္စည်းကိုတော့ ချိန်းထားတဲ့ ရောက်အောင် ကျေပုဆက်ဆက် ပို့လိုက်မယ်’ ဟု မစွဲတာဂေါကို ပြောလေသည်။

မပြောရဘဲနှင့် မစွဲတာဂေါသည် သူလိုသည့်အရာအားလုံးကို ရရှိ၏။ ပစ္စည်းများလည်း အချိန်မိရောက်လာ၍ အဆောက်အအုံသည်လည်း ရက်ချိန်း အတိုင်း ဆောက်၍ ပြီးစီးသွားလေသည်။

အကယ်၍သော မစွဲတာဂေါသည် ဒီလိုကိစ္စမျှားတွင် ခါတိုးအသုံးပြုလျက် ရှိကြသည့် တုတ်တစ်ပြက် စားတစ်ပြက် နည်းတို့ကို အသုံးပြုလျှင် သူ လိုသည် အမှုအရာမျိုးကို ရနှိုင်ပါမည်လော့။

တစ်ပက်သားကို မျှက်မှန်းမကျိုး စိတ်မဆိုးစေဘဲ စိတ်ပြောင်းလာအောင် လုပ်လိုလျှင် ဥပဒေသ အမှတ် ၁ သည်

ချီးမွမ်းခြင်း၊ ရိုးသားစွာ ချီးကျူးခြင်းတို့ဖြင့် ၈၅၂ ပြောပါ။

အခန်း ၂

အမှန်း အဖတ်မတင်စေသော ဝေဖန်နည်း

ချားရွှေပ်သည် တစ်နေ့သွေ့ သူ၏ သံမဏီစက်ရုတ်ရုက္ခါဖြတ်၍ လျောက်သွားစဉ် ဆေးလိပ်သောက်နေကြားသော သူ၏ အလုပ်သမားတစ်စုကို တွေ့ရလေသည်။ သူတို့၏ ခေါင်းပေါ်တည်တည်တွင် 'ဆေးလိပ်မသောက်ရ'ဟု မရေးထားသော ဆိုင်းဘတ်တစ်ခရှိ၏။ ချားရွှေပ်သည် ထိုဆိုင်းဘတ်ကို လက်ညှိးထိုးပြုးလျှင် 'ဟေ့ကောင်တွေ မင်းတို့ ဒီစာကို မဖတ်ဘတ်ဘူးလား' ဟူသော လေဆိပ်ဖြင့် ငောက်စံးခြင်း ပြုသလား၊ မလုပ်ပါ။ ချားရွှေပ်သည် ဤကဲ့သို့ ပြောဆိုမည် လူစားမျိုး မဟုတ်ပါ။ သူသည် ဆေးလိပ်သောက်နေကြားသော အလုပ်သမားများ ရှိရာသို့ သွားပြီးလျှင် ဆေးလိပ် တစ်လိပ်စီ ပေးပြီး 'ဘိုင်း မောင်တို့၊ ဟောဒီ ဆေးလိပ်တွေကို အပြင်ဘက်မှာဖွက်သောက်မယ်ဆိုရင် ဆရာ သိပ် သဘောကျ မှာပါ'ဟု ပြောလေသည်။ သူတို့ အပြစ်တစ်ခုကျူးလွှန်နေမှန်းကို သူတို့ ဆရာ သိသည်ဟု သူတို့လည်းကောင်းစွာ နားလည်ကြလေသည်။ သူတို့ကို အပြစ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဘာမျှမပြောဘဲ ဆေးလိပ်များကိုပင် လက်ဆောင်ပေးပြီး လျှင် သူတို့ကိုပင် သွေးကြီးအောင်လုပ်ပေးသဖြင့် ချားရွှေ၏ လုပ်ပုံကို ချီးမှုမ်းကြော်၏ ထိုကဲ့သို့ လူမျိုးတစ်ဦးကို သူတို့သည်မချုပ်စင်ဘဲ မနေနိုင်၏။ သင်ကော နေနိုင်ပါမည်လော်။

ရွှေ့ ဝါနာမေကားသည်လည်း ဤနည်းကို အသုံးပြုခဲ့ဖူးလေသည်။ ဖိုလာယ်လိမ့်းယားရှိ သူ၏ တိုက်ဆိုင်ကြီး အတွင်းတွင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဟိုဟိုသည်သည် လျောက်ကြသည့်ဘတ်၏။ တစ်နေ့သွေ့ ဝယ်သူမိန်းမတစ်ဦးသည် ပစ္စည်းတစ်ခုဝယ်ချင်၍ မတ်တတ်ရုပ်နေသည်ကို သူ တွေ့ရ၏။ ဈေးကောင်း

သမားများအနက် မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ ထိမိန်းမကို အဖက်မလုပ်ကြခဲ့။
ထိမိန်းမနှင့် ခပ်လှစ်းလှစ်း နေရာတစ်ခုတွင် သူတို့ဘာသာစဉ် ရယ်လား
မောလားနှင့် စကားပြောနေကြ၏။ ဝါနာမေကားသည် သူ၏ အလုပ်သမား
များအား မည်သူမျှ မပြောဘဲ ဝယ်သူ ရိုရာသို့ ဖြစ်ည်းညွှေးစွာ လျှောက်သွားပြီးလျှင်
အလိုရိသာအရာကို သူဂိုလ်ယိုင်ယူ၍ ရောင်းလိုက်၏။ ရောင်းပြီးမှ ထိပစ္စည်းကို
ထပ်ရန် သူ၏ အလုပ်သမားများသို့ပေးပြီးလျှင် အခြားနေရာသို့ထွက်သွား
လေသည်။

*

*

*

၁၈၈၇ ခုနှစ် မက်လ ၈ ရက်နေ့တွင် စကားပြောကောင်းသူ ဟင်နရီ ဝပ် ဗိခား^၁
သည် ဘဝတဲ့ပါးသို့ ပြောင်းသွား၏။ နောက် တန်းနေ့နေ့တွင် ဗိခား
ကွယ်လွန်သွားသဖြင့် လစ်လပ်နေသော တရားစင်ပေါ်တွင် တရားဟောရန်
လိုင်မင် အက်ဘာ့၊ ကို ဖိတ်ကြားလေသည်။ အကောင်းတက္ကာအကောင်းဆုံး
ဖြစ်နိုင်ရန် အထူးကရှစိက်၍ အမျိုးမျိုးပြင်ရေးလျက် ရှိ၏။ ထိုသို့ရေးပြီးနောက်
ထိုတရားစာကို သူမိန်းမအားပတ်ပြ၏။ ရေးပြီးဟောသော တရားစာများသည်
ညွှတ်တယ်ညွှတ်အတိုင်း လိုင်မင်၏ တရားစာများလည်း ညွှေ့နေ၏။ အကယ်၍သာ
သူ၏ မိန်းမသည် အမြော်အမြင် အဆင်ခြင်နည်းသူတစ်ဦးဖြစ်ခဲ့လျှင် ‘လိုင်မင်
ရှင့်တရားစာကြေးကလဲ ဖြစ်နေလိုက်တာ၊ ဒါမျိုးနဲ့ဟောလို့ ဘယ်နေရာကျမလဲ၊
တရားနာ ပရီသတ်တွေ အိပ်ချင်အောင်တော့ မလုပ်ပါနဲ့ရှင်၊ ရှင့်ဟာကဲ
သပိတ်သဲ့ အိတ်သဲ့ သိပ်ပါတာပဲ၊ တရား ဟောနေတာ ဒီလောက် ကြာမှပဲ
ဘယ်တရားမျိုးကို ဟောရမယ်ဆိုတာ သိမို့ ကောင်းပါပြီ၊ ဘာဖြစ်လို့ စကား
လွယ်လွယ်တွေကိုရှာပြီး ပြောချင်ရတာလဲ၊ ဒီလိုတရားမျိုးကိုသာ ကြပ်ကြပ်ဟော
ရှင်တော့ နာမည်ပျက်နေလိမ့်မယ်’ အစရှိသည်ဖြင့် သူ ယောက်းကို ဆူပွဲက်
ပေလိမ့်မည်။

ဒီလိုစကားမျိုးကိုသာပြောလိုက်လျှင် ဘာဖြစ်မယ်ဆိုတာကို သင်အသိ
သားပဲ။ ထိုအကြောင်းကို သူမိန်းမလည်း ကောင်းစွာ သိ၏။ ထိုကြောင့်

သူ.တရားစာကို နားထောင်ပြီးလျှင် ‘အင်’ ‘နောအမေရိကန် ရီဗျူ။’^{၁။} အတွက် ဆောင်းပါးတစ်စောင်အနေနဲ့ ပို့လိုက်ရရင်သိပ်ကောင်းမှာပဲ’ဟူ၍သာ ပြောပြ လိုက်လေသည်။ ထိုမိန့်မှု၏ စကားကို အမိဘာယ်ကောက်ရလျှင် ရေးသီးစွာ ချို့မွှမ်းပြီးမှ ထိုတရားစာဟောလျှင် မသင့်လျော်ကြောင်း သွယ်စိုက်သည့်နည်းဖြင့် ပြောပြကြောင်း တွေ့ရမည် ဖြစ်၏။ လိုင်မင် အက်ဘေးလည်း အမိဘာယ်ကို ကောင်းစွာ သဘောပါက်သွားသဖြင့် ရေးထားသောစွာက်ကို ဆုတ်ပစ်လိုက် ပြီးလျှင် မည်သည့်စာရွက်စာတမ်းကိုမျှ မကြည့်ဘဲ အလွတ်ဟောလေသည်။

တစ်ဖက်သားကို မျက်မှန်းမကျိုး စိတ်မဆိုးစေဘဲ စိတ်ပြောင်းလာအောင် လုပ်လိုလျှင် ဥပဒေသ အမှတ် ၂ သည်

တစ်ဖက်သားတို့၏ အပြစ်များကို သွယ်စိုက်သောနည်းဖြင့်သာ သတိ ရအောင် လုပ်ပါ။

အခန်း ၃

သင်၏ အပြစ်များကို ရှေးဦးဇာ ဖော်ပြပါ

နှစ်ပေါင်း အနည်းငယ်ခန်းက ကျွန်ုပ်၏ တူမ ဂျိုးသက်ဖင် သည် ကျွန်ုပ်၏
အတွင်းရေးမှူး အဖြစ်ဖြင့် နယ့်ယောက်၌ တွင် ကျွန်ုပ်နှင့် အတူ လာ၍နေလေ
သည်။ ထိုအခါက ဆယ်တန်း အောင်ပြီးသည်မှာ သုံးနှစ်သာ ရှိသေး၍ သု၏
အသက်မှာ ဆယ့်ကိုးနှစ် ဖြစ်၏။ သု၏ လုပ်သက်ဆိုလျင် ဗလာနတ္ထိ
ဖြစ်၏။ ယနေ့မှာမျကား စူးအက် ဘုံးမြောင်း၏ အနောက်ဘက် တစ်လျားတွင်
အတော်တက္ကားအတော်ဆုံး အတွင်းရေးမှူးတစ်ဦး ဖြစ်၍ နေလေပြီ။ သို့ရာဟွှင်
ကျွန်ုပ်နှင့် အတူတူ လာ၍နေစဉ်က လုပ်သက်မရှိသေးသော်လည်း တတ်ချင်သော
စိတ်ကြောင့် အသင်ရ လွယ်ကြော်သည်။ တစ်နေ့သုံး အလုပ် တစ်ခုကို
ကျွန်ုပ် စိတ်သောာနှင့် မတွေ့သောကြောင့် ကြိမ်းမောင်းမိမည်ရှိရာ ‘ခဏနော်း
ဒေးကာနက်ရှိုး ခဏနော်းး၊ မင်းဟာ ဂျိုးသက်ဖင်းထက် အသက်မှာဆိုလဲ
နှစ်ဆောက် ကြိုးတယ် အလုပ်သက်မှာဆိုလဲ အဆပေါင်းတစ်သောင်းလောက်
ပိုတယ်၊ အဲဒီတော့ သူဟာ မင်းလို့ ဘယ်မှာ တော်နိုင်ပါမလဲ၊ ဟေ့ ဒေး၊
နောက်ပြီး ခဏနော်းကြား မင်းဟာ အသက် ဆယ့်ကိုးနှစ်ဆောက်တုန်းက
ဘာဖြစ်ခဲ့သလဲ၊ အဲဒီတုန်းက မင်းလုပ်ခဲ့တဲ့ အမှားတွေကို မင်း ပြန်သတိရသေး
ရဲ့လား၊ ဟိုအမှားတွေ လုပ်ခဲ့၊ ဒီအမှားတွေ လုပ်ခဲ့တာတွေကော့ သတိရသေး
ရဲ့လား’ အစရှိသည်ဖြင့် ကျွန်ုပ်ကို ကျွန်ုပ် ပြန်၍ ဆုံးမလှုံက် ရှိ၏။

အသေအချာပြန်၍ စစ်ဆေးကြည့်သောအခါ အမှန်စင်စစ်ပြောရလျှင် ဂျီးဆက်ဖွင့်၏ လုပ်ရည်ကိုင်ရည်မှာ ကျွန်ုပ် ဆယ့်ကိုးနှစ်အဆွယ်တုန်းကထက် သာပေသေးသည်။

ထို့ကြောင့် ဂျီးဆက်ဖွင့်၏ အမှား တစ်ခုခုကို ပြင်ချင်သောအခါ 'တူမရော ဟောဒါကလေးတော့ မှားနေကယ်ဟော၊ အေးကွား၊ ဒါတွေဟာ ငါ မှားတာတွေလောက်တော့ မဆိုးသေးပါဘူး၊ အမှား အမှန်ဆုံးဖြတ်နိုင်တဲ့ညာ၏ ဆိတ်တာ မွေးကတည်းက ခေါင်းမှာ ကပ်ပါလာတာမျိုးမှ မဟုတ်ဘဲ၊ လုပ်ရင်း ကိုင်ရင်းမှ ဒီညာက်မျိုးကို တဖြည့်ဖြည့်း ရလာတာပဲ၊ ဦးလေးလဲ တူမတို့ အဆွယ်တုန်းက ဒါ့သေးတာပဲ၊ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် အမှားမှား အယွင်းယွင်း ဖြစ်ခဲ့ဖူးတာတွေ များလွန်းလို့ တူမကိုဖြစ်ဖြစ် ဘယ်သူ့ကိုပဲ ဖြစ်ဖြစ် ခုမှားဖွင့် အပြစ်မပြောချင်တော့ပါဘူးကွယ်၊ မေးအားကွယ် ဟောဒါလေးကို ဒီလို့ ပြင်လိုက်ရင် ပို့ပြီး မကောင်းပေဘူးလား၊' အစရှုံးသည်ဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် ပြောပြ၏။

အကယ်၍ သင့်ကို အပြစ် ပြောချင်သောသူ ဟာစိုးသည် သင့်ကို အပြစ်မပြောမိ သူ၏ အပြစ်များကို ရရှိဦးစွာ ဝန်ခံထားလျှင် သင်၏ အပြစ် များကို ပြောသောအခါ သင့်တွင် နားဝင်ဆိုးလှကော့မည် မဟုတ်ပေ။

*

*

*

၁၉၀၉ ခုနှစ်လောက်က ဂျာမန်မင်းသားကြီး မွန်ဘူးလို့သည် ဤနည်းကို အသုံးပြုနိုအရေးတကြီးလို့ကြောင်း သိရှိခဲ့ဖူးလေသည်။ ထိုအခါက သူသည် ဂျာမန်ဖြည်၏ နှစ်းရင်းဝန်ကြီးဖြစ်၍ ထိုစဉ်အခါက ဂျာမန် ဘုရင်သည် ကိုင်အာ ခေါ် ခုတိယဝိလဟာမ်း ဘုရင်ဖြစ်လေသည်။ ထိုဘုရင်သည် မာန အလွန်ကြိုးလေသည်။ သူ့လက်ထက်တွင် ကဗျာပေါ်၌ အကြီးဆုံးရေတပ်နှင့် ကုန်းတပ်ကို တည်ထောင်မည်ဟု၍လည်း ကြီးဝါးခဲ့ဖူး၏။

များမကြာမိ အကြောင်းထူးတစ်ခု ပေါ်လာလေသည်။ ထိုကိုင်အာဘုရင် သည် ယုကြည်နိုင်လောက်စရာ မရှိသော စကားများကို ထုတ်ဖော်ပြောဆိုရာ

ဥရောပတိုက် တစ်တိုက်လုံးသာမက တစ်ကမ္ဘာလုံး ဆူပွဲက လာလေသည်။ ထိုထက် ပိုမိုးခြင်းသည်ကား အခြားမဟုတ်။ အဆိပါစကားများကို သူ.တို့ပြည် တွင် မဟုတ်ဘဲ အက်လန်ပြည်တွင် ဧည့်သည်တော်အဖြစ်နှင့် သွားရောက် လည်ပတ်စဉ် ပြောကြားမိသာကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည်။ တို့မှုမကသေး၊ သူ.စကားများကို ဒေလီ တယ်လီဂရပ်း သတင်းစာထဲတွင် ပုံနှိပ်ရန် ခွင့်ပေးခဲ့ သေး၏။ သူပြောသော စကားများမှ ကောက်နှစ်၍ အကျော်းချုပ်ပြောရလျှင် အက်လိပ်တွေအပေါ်တွင် စိတ်ကောင်းရှိသော တစ်ဦးတည်းသောကျမန်လုမြို့များမှာ သူပင် ဖြစ်ကြောင်း၊ ရေတပ်ကိုအကြီးအကျယ် ဆောက်လုပ်လျက်ရှိခြင်းမှာလည်း ဂျပန်၏ရန်ကို ချီးနှိမ်ရန်အတွက် ဖြစ်ကြောင်း၊ ရရှားနှင့် ပြင်သစ် နစ်ပြည်းပုံးပေါင်း၍ အက်လန်ကို ပျက်စီးအောင်ကြံစည်းရော သူတစ်ဦးတည်းကသာ အက်လန်ကို အဆိပါ ဘေးဆိုးမှ လွှတ်ကင်းအောင် ကယ်ဆယ်ခဲ့ရကြောင်း၊ အာဖရိုကာ တောင်ပိုင်းတွင် ဘိုဝင်းးများနှင့် အက်လိပ်တို့သည် စစ်ဖြစ်စဉ်က အက်လန်ပြည်၏ စစ်မိုလ်ချုပ်ကြီးသည် ဘိုဝင်းများကို နိုင်အောင် စစ်ဆင်ပုံမှာ သူ.စစ်ဆင်ပုံပင်ဖြစ်ကြောင်း အစရိုသည်ဖြင့် ရောက်တတ်ရာရှာတို့ကို လျောက်၍ ပြောခဲ့လေသည်။

နှစ်ပေါင်းတစ်ရာအတွင်း ထိုကဲ့သို့စကားမျိုးကို စစ်မဖြစ်သည့် အချိန်အခါ တွင် မည်သည့် ဥရောပတိုက်ရှိ မည်သည့် ရှင်ဘုရင်ကမျှ မပြောဖူးချေ။ ဥရောပ တစ်တိုက်လုံး ဆူပွဲကြုံကြုံ၏။ အက်လန်ပြည်ကလည်း အတော် စိတ်ဆိုး၏။ ဂျာမနီပြည်ရှိနိုင်ငံပြု သူခိုန်များလည်း အတော်အုံအားသင့်လျက် ရှိကြော်၏။ ထိုသို့ ပွဲက်လောထလာသဖြင့် ကိုင်အသည် လန်လာသောကြောင့် သူ၏ နှစ်းရင်းဝန်း ဓမ္မားဘူးလိုအား သူ.အတွက် တန်ဆာခံရန် ပြော၏။ ဓမ္မားလို ကိုယ်တိုင်က ကိုင်အေပြောသမျှ စကားတို့သည် သူ အပြောခိုင်းသော စကားများပြစ်သောကြောင့် အားလုံးအတွက် သူ တာဝန်ယူသည်ဟု ထုတ်ပြန် ကြညာဖော်၏။

ထိုအခါ ‘လျောက်ထားပုံပါသည်’ ဖုရား၊ ဤကဲ့သို့ စကားမျိုးကို အရှင်ဖုရား ပြောအောင် ဖုရားကျွန်တော်မျိုး တိုက်တန်းနိုင်လိမ့်မယ်လို့ ဂျာမနီပြည်မှာကော် အက်လန်ပြည်မှာကော် ဘယ်ပြည်ကမှ ယုံကြည်ကြမယ် မဟုတ်ပါဘူး ဖုရားဟု ဓမ္မားလိုသည် လျောက်ထား၏။

ဤစကားကို လျောက်ထားပြီးလျင် ပြီးချင်း မှားသွားပြီဟု နှစ်းရင်းဝန် ဖွန်ဘူးလို့ သိတဲ့။ ကိုင်အားရင်လည်း ဒေါသအမျက် ဟူးဟူးစွာက်သည့် အလျောက် 'မင်းက ငါကို မင်းတောင် မလုပ်တဲ့ အမှားတွေကို လုပ်တတ်တဲ့ စွားမှတ်လို့လား'ဟု မိန့်၏။

ဗုံးမှုးလိုလည်း အပြစ်တင် အလျင်မထောဘ စဉ် ချီးမွမ်းသင့်ကြောင်း နောက်မှ သိရ၏။ ထိုကြောင်း ပြောလည်းပြောပြီးပြီဖြစ်၍ မတတ်သာတော့ဘဲ ဖြစ်သမှုအကြောင်း အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် တစ်ဖန်ဆက်၍ ပြောပြုလေသည်။ ယခုတစ်ကြိမ်မှာကား အစွမ်းကုန် ချီးမွမ်း၏။ ဤကဲ့သို့ဆက်၍ ချီးမွမ်းမိသဖြင့် ချီးမွမ်းသောစကားတို့၏ ဓမ္မတာအကိုင်း အုံမခန်း ဖြစ်သွား၏။

'ကျွန်တော်မျိုးက ဒီလို မဆိုလိုပါဘူး၊ ဘုန်းတော်ကြီးလျသော အရှင်ပုဂ္ဂိုးဟာ ကျွန်တော်မျိုးထက် အစွမ်းရားရာမှာသာလုံကြောင်းပါ ဖုရား၊ စစ်တပ် ရေတပ်ဆိုင်ရာ ဗဟိုသာတာအဖြာဖြာမှုသာမကာဘ ရဟောကာမာတ်ပညာရပ်မှားကို ဘုန်းတော်ကြီးလျသော ရေမြေရှင် အရှင်ပုဂ္ဂိုးကိုယ်တော်တိုင် လင်းကျင်းပြုသနောင်းအခါများတွင် ကျွန်တော်မျိုးကြီးဟာ နားထောင်ရင်း အုံသုည့် မဆုံးအောင် ရှိလုပ်တော့သည် ဖုရား၊ ကျွန်တော်မျိုးကြီးများဟာ ဒီပညာ ရပ်မှားကို နားကုန်းတိုင် တစ်လုံးလောက်မျှ မတတ်ကြောင်းကို ရှုက်ရှုက်နှင့် လျောက်ထားပဲ ပါသည် ဖုရား၊ သို့ပေမယ့် အရှင်ဘုရားရဲ့ ကံကျးတော်မျိုးကြီးကျွန်တော်မျိုးမှာ အရှင်ပုဂ္ဂိုးရဲ့ ဘုန်းရိပ် ကံရိပ်ကို ခိုလုံးရုပ်ပေါ်သောကြောင်း အရှင်ပုဂ္ဂိုး၏ ကျေးဇူးသစ္စာတော်ကို စောင့်ထိန်းနိုင်ရန် နိုင်ငံရေး ပညာရပ် များကိုတော့ဖြင့် တတ်ကျွမ်းလျက်ရှိပါကြောင်းပါ ဖုရား'

ကိုင်အားရင်၏ မျက်နှာတော်သည် မို့ရသောသူ၏ မျက်နှာကဲ့သို့ ဖြစ်လာ၏။ နှစ်းရင်းဝန် ဗုံးမှုးလိုသည် သုံးကိုယ်ကိုနိမ့်ချုပြီးလျင် သုံးဘုရင်ကို မိုးတိအောင် မြောက်လေသည်။ ဤစကားကိုကြားရသောအခါ ကိုင်အားရင် သည် ဗုံးမှုးလို၏အပြစ်ဟူသရွှေ့ကို ချမ်းသာခွင့်ပေးနိုင်လေတော့သည်။

'အေး ဒါကြောင်း ငါ မပြောဘူးလား၊ တို့နှစ်ယောက်ပေါင်း လောင်းကျော် လိမ့်မယ်လို့၊ တို့နှစ်ယောက် ဘယ်တော့မှ မစွဲဘူးကွဲ'ဟူ၍ ဝမ်းသာအားရွှော ပြန်ပြောလေသည်။

ထို့နောက် နှစ်းရင်းဝန်ကိုင်အားရင်သည် တစ်ကြိမ်မက အကြိမ်ပေါင်း များစွာ လက်ဆွဲနှစ်ဆက်၏။ သုံး လေးနာရီလောက် ကြာသွားသောအခါ

ဝမ်းသာလုံးဆိုလွန်းသဖြင့် 'ငါဆီကိုလာပြီး ဗျာနူးလိုအကြောင်း မကောင်း
ပြောတဲ့အကောင်တွေ အကုန်လုံး ငါကိုယ်တော်မြတ်ကိုယ်တော်တိုင် နှာရီးကို
ထိုးပစ်တော်မူမယ်'ဟူ၍ ကြြေးဝါးလေသည်။

ဤနည်းဖြင့် ဗျာနူးလိုသည် ဘရင်၏ အမျက်တော်အရှခရမည့်ဘေးမှ
လွှတ်ကင်းခဲ့ဖူးလေသည်။

ကိုယ်ကိုယ်ကိုနိမ့်ချပြီးလျှင် တစ်ဖက်သားကို ဓမ္မာက်တင်ထားသော
စကားခွန်း အနည်းငယ်တို့သည် ကိုင်အကဲ့သို့ မာနလည်းရှိ စိတ်ကလည်း
နာကြည်းလျက်ရှိသော ရှင်ဘရင် တစ်ပါးကို မိမိအား ငင်မင်လာအောင်
ပြုလုပ်နိုင်လျှင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း သင်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ဆုံးနေကြရသော
လူများကို မူကား ဤကဲ့သို့နိမ့်ခြင်းနင့် ချိုးကျှုံးခြင်းတို့သည် မည်ကဲ့သို့သော
အကျိုးများပြီးစီးအောင် လုပ်နိုင်မည်ကို သင်ကိုယ်တိုင် တွေး၍သာ ကြည့်ပါ
တော့။ ထိုနည်းကို အယုံးချုတတ်လျှင် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရှုံးသော
အကျိုးများကို သင်သည် တွေ့ရှုရမည် ဖြစ်၏။

တစ်ဖက်သားကို မျက်မှန်းမကျိုး စိတ်မဆိုးစေဘဲ စိတ်ပြောင်းလာအောင်
လုပ်လိုလျှင် ဥပဒေသ အမှတ် ၃ သည်

တစ်ဖက်သားကို အပြစ်မပြာမီ သင်၏ အမှားများကို ဖော်ပြုပါ။

အခန်း ၄

ဉာဏ်ပေးခြင်းကို မည်သူမျှ မခံချင်

ကျွန်ုပ်သည် များမကြာမိက အမေရိကန် အတ္ထုဖွဲ့စီရေး ဆရာများ၏ ပါရဂု ဖြစ်သော မစွဲ အိုင်ဒါ တာဘဲ^၁နှင့်အတူ ညာစာထမင်းစားခဲ့၏။ ယခုစာအုပ်ကို ရေးနေသည့်အကြောင်း ကျွန်ုပ်က သူ့ကို ပြောပြရာမှ လူတို့နှင့် ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံရေးအကြောင်းကို စတင်ဆွေးနွေးကြပါသည်။ ထိုသို့ဆွေးနွေးရာတွင် အိုဝင် ဒီ ယန်း၊ ဆိုသူ၏ အတ္ထုဖွဲ့စီရေးနှင့် အိုဝင် ဒီ ယန်းနှင့် သုံးနှစ်တိုင်တိုင် တစ်ခုန်းတည်း အလုပ်လုပ်ဖူးသူတစ်ဦးထဲ အိုဝင် ဒီ ယန်း၏ အကြောင်းကို စုစုပေါ်အတိုင်း သူ ကြားသိခဲ့ရသည်ဟု ကျွန်ုပ်အား ပြောပြပါသည်။ အိုဝင်ဒီယန်းသည် မည်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုမျှ တိုက်ရိုက်၍ ဉာဏ်ပေးခဲ့သည်ကို သုံးနှစ်လုံးလုံး တစ်ခုပူးမျှ မကြားခဲ့ဘူး၌ ချော် ထိုလူက ပြောပြ၏။ ယန်းသည် ဉာဏ်ကို ဘယ်အခါမျှ မပေး။ အကြောက်များကိုသာ ပေးလေ့ရှိသည်။ ဥဒါဟရုဏ်။ ‘ဒါလုပ်လိုက်၊ ဟိုဟာလုပ်လိုက်’ ‘ဒါမလုပ်နဲ့ ဟိုဟာမလုပ်နဲ့’ အစရှိသည်ဖြင့် မည်သည့်အခါမျှ မပြော၊ ‘ဒါကို မင်းကိုယ်လိုင်စဉ်းစားကြည့်လေ၊ ဘယ့်နှယ်ပဲ့ပေါ့၊ ဒီလို ဆိုရင် ဖြစ်ပါမလား’ စသော စကားမျိုးကိုသာ ပြောပြလေ့ရှိ၏။ သူ ကိုယ်တိုင် စာတစ်စောင်ကို ရေးပြီးသောအခါ သူ့လက်ထောက်များကို ခေါ်၍ ‘ဒီစာကို မင်းတို့ ဘယ့်နှယ် သဘောရသလဲ’ဟူ၍ မကြာခကာ မေးလေ ရှိ၏။ သူ၏ လက်ထောက်ရေးထားသော စာတစ်စောင်ကို ဖတ်ပြီးသောအခါ ‘ဒီအကြောင်းကို ဒီလိုပြင်ပြီး ရေးလိုက်ရရင် ပိုပြီး ကောင်းလာမလား’ ဟူ၍သာ ပြောလေ

^၁ Miss Ida Tarbell

^၂ Owen D. Young

ရှိ၏။ သူသည် တစ်ဖက်သားကို သူ တိုကိုယ်တိုင် အလုပ်လုပ်နိုင်ရန် အခွင့်
ကောင်းများကို အစဉ်ပေးခဲ့လေသည်။ သူ၏ လက်ထောက်များကို ဘာလုပ်လိုက်
ညာလုပ်လိုက် အစရှိသည်ဖြင့် အဘယ်အခါမျှမပြော၊ သူတို့မှန်သည်ထင်သလို
အလုပ်ကို လုပ်စေ၍ သူ တိုကိုယ်တိုင် တွေ့ရသောအမှားများ နည်းမှန်လမ်းမှန်ကို
ကိုယ်တိုင် သင်ယူစေလေသည်။

ဤနည်းမျိုးကိုသုံးသောအခါ တစ်ဖက်သားသည် မိမိ၏ အမှားကိုပြင်ရန်
ဝန်လေးတော့မည် မဟုတ်ပေ။ ဤနည်းမျိုးကို သုံးသောအခါ တစ်ဖက်သား
၏ မာနကိုလည်း ချို့နှိမ်ရာမရောက်သည့်အပြင် သူ.ကိုယ်တိုင်ပင် သူ
အထင်ကြီးအောင် လုပ်ပေးရာရောက်လေသည်။ ဤနည်းကိုသုံးခြင်းဖြင့်
တစ်ဖက်သားသည် သင့်ကို ကလန်ကဆန် လုပ်မည့်အစား အကုအညီပေးမည်
ဖြစ်၏။

တစ်ဖက်သားကို မျက်မှန်းမကျိုး စီတိမဆိုးစေဘဲ စီတိပြောင်းလာအောင်
လုပ်လိုပါလျှင် ဥပဒေသ အမှတ် ၄ သည်

တိုက်ရှိက်ခြောပေးမည့်အစား လိုဂင်းကိစ္စကို ပြီးစီးစေမည့် မေးခွန်း
များကို မေးပါ။

အခန်း ၅

တစ်ဖက်သားအား သူ.ဂုဏ်ကိုသူ ပြန်ဆယ်ပါစေ

နှစ်ပေါင်းအတော်ကြာလောက်က ဂျင့်နရယ် အီလက်ထရ် ကုမ္ပဏီတွင် ဌာနတစ်ခုကို အပ်ချုပ်စီမံလျက်ရှိသူတစ်ဦးအား အလုပ်မှ ထဲတ်ပစ်ရမည့်ကိစ္စ အကျပ်အတည်းတစ်ခုနှင့် ပက်ပင်း တွေ့ကြိုလျက်ရှိ၏။ အပ်ချုပ်စီမံလျက်ရှိသူမှာ စတိန်းမက် ° ဖြစ်လေသည်။ သူသည် လျှပ်စစ်ဖက်ဆိုင်ရာတွင် ပထမတန်းစားပါရရှိုးပင် ဖြစ်လင့်ကစား သူ အပ်ချုပ်လျက်ရှိသော အတွက်အချက်ဘက် ဆိုင်ရာအားဖြင့် အပိုသက်သက်ဖြစ်နေ၏။ သို့ရာတွင် ထိုကုမ္ပဏီတွင် သူ မရှိလျင် မဖြစ်သောကြောင့် တစ်ကြောင်း၊ စိတ်လည်း အလွန်ထိခိုက်လျှော် သောကြောင့်တစ်ကြောင်း သူ.ကို စိတ်ဆိုးအောင် မလုပ်ထံချေး။ ထိုကြောင့် နည်းတစ်နည်းကို ကြိုပြီးလျှင် 'ဂျင့်နရယ် အီလက်ထရ်ကုမ္ပဏီ၏ အတိုင်ပင်းခဲ့ အင်ဂျင်နိယာ'ဟူသော ဘွဲ့ထူးအသစ်ကို ပေးပြီးလျှင် သူ.နေရာဟောင်းတွင် အခြား သင့်တော်သူတစ်ယောက်အား ခန့်ထားလိုက်လေသည်။

ဘွဲ့ထူးသစ်ကိုရာသဖြင့် စတိန်းမတ်သည် ဝမ်းသာ၏။ စကားမများရတဲ့ သူ တူးပုံးရင်းကို ရောက်သဖြင့် ကုမ္ပဏီ၏ အမှုဆောင်များလည်း ဝမ်းသာကြ၏။

တစ်ဖက်သားအား သူ၏ဂုဏ်ကို ပြန်၍ ဆယ်နိုင်အောင်ပြုလုပ်ပေးခြင်း သည် မည်မျှ အရေးပါသလဲ။ သို့ပင်ဖြစ်ကြားသော်လည်း ထိုနည်းသည် အရေးကြီးမှန်းကို ဘယ်နှစ်ဦးလောက် သိရှိပါသလဲ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် တစ်ဖက် သားတို့ မည်ကဲ့သို့ စိတ်ထဲတွင် ထိခိုက်သွားမည်ကို ဂရမစိုက်၊ ကိုယ့်လိုကာ

ပြည့်အောင်သာ ကြိမ်းလိုက် မောင်းလိုက် အပြစ်ပြောလိုက်၊ ကလေးကလေးများ
လိုပင် အပြစ်တင်လိုက်၊ တစ်ဖက်သားရဲ့ ဂဏ်ကို ဘယ်လောက်ပင် ထိခိုက်
သွားစေကာမူ ဂရမဖိုက်ဘဲ ကိုယ့်လက်အောက်ပယ်သားများကို သုစိမ်းတစ်ရဲစာ
လူများ ရှေ့တွင် အော်လိုက်ပေါ်ကိုလိုက် လုပ်တတ်ကြလေသည်။ ဤသို့
ပြုလုပ်မည်ကြ သွင့် တစ်မီနှစ်လောက် ဆိုင်းင့်ပြီးနောက် ဆင်ခြင်တုတရားကို
လက်ကိုင်ထား၍ တစ်ဖက်သား၏ အကြောင်းကို ကောင်းစွာ စုစုံလိုက်မိပါမှ
တစ်ဖက်သားများ များစွာ အခံရသက်သာပေလို့မည်။

နောက်တစ်ကြိမ် ကျွန်ုပ်တို့၏ အစေခံများကိုသော် လည်းကောင်း၊
အလုပ်သမား တစ်ဦးဦးကိုသော် လည်းကောင်း အလုပ်မှ ထုတ်ပစ်ကြရမည်
ဖြစ်သောအခါ ဤစကားများကို ကောင်းစွာ သတိရပါစေ။

* * *

မာရှယ် အေ ဂရန်းဂါး။ ဆိုသူ စာရင်းစစ် အရာရှိတစ်ဦးသည် ကျွန်ုပ်ထဲသို့
အောက်ပါအတိုင်း စာတစ်စောင် ရေးသားဖူးလေသည်။

မိမိ၏ အလုပ်သမားများကို အလုပ်ထုတ်ခြင်းသည် စိတ်မချမ်းသာစရာ
ကောင်းသော အလုပ်တစ်ခုဖြစ်လေသည်။ အလုပ် ထုတ်ခဲရသွင် သာ၍ပင်
စိတ်မချမ်းသာစရာ ကောင်းဦးမည် ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်တို့၏ အလုပ်သည်
များသောအားဖြင့်၊ ရာသီအလိုက် လုပ်ရသော အလုပ်မျိုး ဖြစ်လေသည်။
ထို့ကြောင့် မတ်လလောက်ကျလျှင် အလုပ်သမားများကို တစ်ပြီကြီး ထုတ်ပစ်
ရလေသည်။

သူများကို အလုပ်ဖြုတ်ပစ်ရသည့် အလုပ်ကို မည်သူမျှ မလုပ်ချင်
ဟုသော စကားသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ နှုတ်များတွင် သီးလျက်ရှိ၏။ ထို့ကြောင့်
ထိုစိတ်မချမ်းသာစရာ အလုပ်ကို ကြောရည်ခွဲမနေကြဘဲ အောက်ပါအတိုင်း
ပြီးစီးအောင် ဆောင်ရွက်လေသည်။ ‘ကဲ မစွဲတာ ဆမစ်ထိုင်ပါဦး၊ အလုပ်လုပ်ခို့
တော့ ကုန်သွားပြီ၊ ခင်ဗျားအတွက် အလုပ်မရှိတော့ဘူး၊ ခင်ဗျားကို အလုပ်

ကျေတဲ့လအတွက်သာ ရှားထားတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား အသီပဲ မဟုတ်လား
အစရှိသည်ဖြင့် ပြောပြီးလျှင် အလုပ်ရပ်စဲလိုက်လေသည်။

ဤသို့ အလုပ်ရပ်စဲခြင်းခံရသော သူများသည် အတော်စိတ်ပျက်
ကြ၏။ ထိုလူများသည် စာရင်းစစ်အလုပ်တွင်တစ်သက်လုံးလုပ်လာကြသော
သူများဖြစ်ရာ သူတို့ကို ဤကဲ့သို့ ခံပျော်လွယ်ပြောကာ ထုတ်ပစ်သော
အလုပ်တိုက်ပေါ်တွင် ခင်မင်တွယ်တာလိုသောစိတ်များ ကုန်ခန်းကြလေသည်။

ထိုအလုပ်ကျေသည် လများတွင် ခေါ်ထားသည့် စာရင်းစစ်များအား
အလုပ်ရပ်စဲရမည့်အခါ သူတို့ကို ခင်ခင်မင်ဖြစ်အောင်ပြောဆိုပြီးမှ အလုပ်
ရပ်စဲရန် အကြံပြုမိ၏။ ထိုကြောင့် သူ.တို့ကို တစ်ယောက်စီ အခန်းထဲသို့ခေါ်ခါနီး
တွင် သူတို့လုပ်ခဲ့သည့် အလုပ်ကို သေချာစွာ စစ်ဆေး၏။ ထိုသို့ပြုလုပ်ပြီးမှ
ထိုသုသည် အလုပ်ကောင်းလျှင် 'မစွဲတာစမစ်' ခင်ဗျားလုပ်ခဲ့တဲ့အလုပ်က
အင်မတန်ကောင်းတယ်၊ ခင်ဗျားကို နယူးဝပ်ကို ပိုလိုက်တုန်းက အတော်ကလေး
မှားသွားတာပဲ၊ အလုပ်က အလွန်ခက်ပေမယ့် ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် အင်မတန်
ကောင်းအောင် လုပ်ပေးလိုက်တဲ့အတွက် ကျွန်တော်တို့ ကုမ္ပဏီဟာ
ခင်ဗျားရဲ့ အလုပ်ပေါ်မှာ အင်မတန် ဂုဏ်ယူကြောင်းကို ခင်ဗျားသိစေချင်တယ်၊
ခင်ဗျားမှာ အရည်အချင်းတော့ ရှိပြီ၊ ဒီအရည်အချင်းနဲ့ဆိုရင် ဘယ်မှာပဲ
အလုပ်ကိုလုပ်လုပ် ရောကို အပုံကြီး ကြီးမှားဖို့ ရှိတာပဲ။ ဒီကုမ္ပဏီက
ခင်ဗျားရဲ့ အလုပ်ကို အင်မတန် စိတ်ချေတယ်၊ ခင်ဗျားကို ထားနိုင်တဲ့အခါမှာ
ပြန်ထားဖို့ အမြဲတမ်း ကြံစည်လျက်ရှိပါတယ်၊ ဒီအကြောင်းကိုလဲ ဘယ်
တော့မှ မမောပါနေ့့။ အစရှိသဖြင့် ကောင်းမွန်စွာ ပြောပြုလိုက်၏။

ဤကဲ့သို့ ပြောလိုက်သောအခါ ထိုလူများ၏ စိတ်ထဲတွင်ဘယ့်နှယ်
ဖြစ်သွားသလဲ။ သူတို့တွင် တမင်သက်သက် အညွှန်းခံရသည် ဟူသော
စိတ်ထားမှား မရှိကြတော့ပါ။ အကယ်၍ ကျွန်းပို့မှာသာ အလုပ်ရှိခဲ့ပါလျှင်
သူတို့ကိုဆက်၍ ခန့်ထားမှာပဲဟု ယုံကြည်လျက်ရှိကြ၏။ ထိုကြောင့် သူတို့ကို
ခိုင်းရန် အလုပ်မှား ပေါ်လာကြသောအခါ ကျွန်းပို့ထဲထဲသို့ ချစ်ချစ်ခင်ခင်
နှင့်ပင် ပြန်လာကြလေသည်။

ကွယ်လွန်သူ ရှိုက် မောဂါး^၁ တွင် တုပ်းနှင့်တစ်ဦး သတ်မတတ် ဖြတ်မတတ်ဖြစ်နေသော ရန်သူများကို တည့်အောင် လုပ်ပေးနိုင်သည် အစွမ်း ကောင်း တစ်ခု ရှိုလေသည်။ မည်ကဲ့သို့ တည့်အောင် လုပ်ပေးသနည်း။ နှစ်ဦးနှစ်ဖက်စလုံး၏ မှန်ကုန်၍ တရားသောအချက်များကို တွေ့အောင်ရှာဖြွဲ့ နောက် ထိုအချက်များကို အထူးကရပြု၍ ချီးကျူးပြီးလျင် ထိုအချက်များကို ထင်ရှားအောင်ပြုလုပ်၏။ မည်ကဲ့သို့ပင် စောပ်၍ ပြီးစီးသွားသည် ဖြစ်စေ မည်သည့်ဘက်ကိုမျှ မှားသည်ဟု မစွဲပဲစွဲချေး။

ဤကဲ့သို့ တစ်ဖက်သားအား မိမိ၏ ဂဏ်ကို ပြန်၍ ဆယ်နှင့်အောင် ပြုလုပ်ပေးသောနည်းသည် ကြားပြန်သူတိုင်းလက်ကိုင်ထားသော နည်းဖြစ်လေ သည်။

ကမ္မာထိပ်တန်းသို့ရောက်နေသော လူကြီးများသည် တစ်ဖက်သားကို နှစ်ပြီးလျင် မိမိတို၏ ဂဏ်ပုဒ်များကို ချီးကျူးခြင်း မပြုကြပေ။ သာကေ တစ်ခု ထုတ်၍ ပြပါအဲ။

လူတစ်မျိုးနှင့် တစ်မျိုး နှစ်ပေါင်းရာပေါင်းများစွာ အပြင်းအထန်တိုက်ခိုက် ခဲ့ကြပြီးနောက် တူရကို လူမျိုးတို့သည် ဂရိလူမျိုးများကို သူတို့ပိုင် တူရကို မြေပြင်မှ တစ်ခါတည်း နှင့်ထုတ်ပစ်ရန် သံနှီးမှာန်ချလိုက်၏။

တူရကိုတို့၏ ခေါင်းဆောင် မှုးစတားလာ ကိုးမှာ^၂ သည် သူ၏ စစ်သား များသို့ 'သင်တို့၏ နောက်ဆုံး ချို့တက်ရမည့် စခန်းသည်' မြေထဲ ပင်လယ် ကမ်းခေါပင် ဖြစ်လေသည်' ဟု စိတ်ကို မြှင့်တင်ပေးပြီးလျင် ဂရိ လူမျိုးတို့နှင့် စစ်မက် အကြီးအကျယ်တိုက်ခိုက်ကြ၏။ ထိုစစ်ပွဲတွင် တူရကိုဘက်မှ နှင့်၍ ဂရိလူမျိုးတို့၏ စစ်ပိုလ်ကြီးများဖြစ်သော ထရိကောက်ပစ်း နှင့် ခိုင်အွန်နှစ်း တို့သည် လက်နက်ချရန် ကီးမာရီရာစခန်းသို့ လာခဲ့ကြရာ တူရကို ပြည့်သူ ပြည်သားတို့သည် စစ်ရှုံးသော ဂရိစစ်သားတို့ကို အမျိုးမျိုးကျိုန်ဆဲကြ၏။

^၁· Dwight Morrow

^၂· Turks

^၃· Mustapha Kemal

^၄· Tricoupis

^၅· Diodis

သို့ရာတွင် ကိုးမာမှာမူကား စစ်နိုင်သည့် လက္ခဏာကို အရိပ်အမြဲက်မျှ
မပြုခဲ့ချေ။

ထို့ကြောင့် သူ၏ အခန်းထဲသို့ ဂရီ စစ်မိုလ်ကြီးများဝင်လာသောအခါ
သူကိုယ်တိုင် လက်ဆွဲနှင့်ဆက်လျက် ခရီးသီးကြီးပြောကာ ‘ထိုင်ကြပါ၊ ထိုင်ကြပါ၊
အတော်ပဲ ခရီးပန်းလာကြတယ်ထင်တယ်’ဟု ပြော၏။ အနည်းငယ် တိုင်ပင်
ဆွေးနွေးပြီးနောက် ‘စစ်ပဲဆိုတာ ကစားသလိုပဲ၊ တစ်ခါတလေလဲ အတော်ဆုံး
လူတွေဟာ ရုံးကြတာမျိုးပဲ’ ဟူ၍ စစ်သား တစ်ဦးက စစ်သား တစ်ဦးသို့
ပြောသည့် အနေမျိုးဖြင့် ပြောလေသည်။

စစ်အကြီးအကျယ် နိုင်နေစဉ်ပင် ကိုးမာသည် ဤဥပဒေသ အမှတ်
၅ ကို သတိရသေး၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ထိုဥပဒေသသည်ကား
တစ်ပက်သားအား သူရှုက်ကိုသူ ပြန်ဆယ်ပါစေ။

အမိန်း ၆

အောင်မြင်ရန် တွန်းတင်ပေးနည်း

ကျွန်ုပ်သည် ပိဘာလို့နှင့် သိကျေမ်းခဲ့ဖူး၏။ သူ့တွင် မြင်းနှင့် ခွေးဆပ်ကပ် တစ်ခုရှိ၍ ဆပ်ကပ်ပွဲ များ ပြုပြော်းများနှင့် တစ်သက်လုံးလှည့်လည်လျက် ရှိလေသည်။ သု၏ ခွေးများကို သူ ကိုယ်တိုင် သင်ကြားပြသလျက် ရှိစဉ် ထိုင်၍ ကြည့်ရသည်မှာ အလွန် နှစ်သက်စရာ ကောင်းပေသည်။ အကယ်၍ ခွေးတစ်ကောင်သည် တိုးတက်လာသည့် လက္ခဏာအနည်းငယ်ပြုလိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ပိသည် ထိုခွေးကို ကျောသပ်ရင်သပ်ပြုလုပ်းလျင် အေားအသောက် များကျေး၊ နောက်ထပ် ကြိုးစားချင်အောင် ချီးကျျှေးလျက် ရှိ၏။

ဤနည်းသည်အဆန်းမဟုတ်ပါ။ တိရှိစွာနှင့်များကို သင်ကြားပြသပေးရသော သူတိုင်းပင် ကမ္မာကမ္မာက ပြီးလျင် ဤနည်းကို အသုံးပြုခဲ့ဖူးလေသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ခွေးများကို ပြုပြင် ပြောင်းလဲရန်အတွက် သုံးသော နည်းများကို လူအများအား ပြောင်းလဲပြုပြင်ရန်အတွက် အဘယ်ကြောင့်မသုံးကြသနည်းဟု ကျွန်ုပ်စဉ်းစား၍ မရအောင် ဖြစ်ခဲ့၏။ ခွေးများကို ပြုပြင်ရနှုန့် ကျောပွတ်အစား အမဲ သား ငါးကို အဘယ်ကြောင့် မသုံးဘဲ နေမည်နည်း။ ပြစ်တင်မောင်းမဲ့မည် အစား ချီးကျျှေးမြင်းကို အဘယ်ကြောင့် မသုံးဘဲ နေမည်နည်း။ တိုးတက်လာသည် အရိပ် နမိတ်အနည်းငယ်လောက် ပြလျင်ပင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ချီးကျျေးကြပါစို့။ ဤနည်းသည် တစ်ဖက်သားကို တိုးတက်သည်ထက် တိုးတက်လာအောင် ကြိုးစားရန် တွန်းတင်ပေးမည် ဖြစ်၏။

ဆင်းဆင်း^၁ ထောင်ကဲသို့ အလွန်အလွန်ဆိုးသွမ်းသောရာအဝတ်သားများ၊ နေထိုင်ကြသည့်နေရာမျိုးခြားပင်လျှင် အနည်းငယ် တိုးတက်လာသည့် လက္ခဏာကို ပြသည့်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ချီးမွမ်းလိုက်ခြင်းသည် အလွန် တာသွားသည့် အကြောင်းကို ထောင်ပိုင် လူဝါ အီ လောစ် ကိုယ်တိုင်တွေ့ခဲ့ဖူး၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်ထံသို့ ပေးလိုက်သော စာတစ်စောင်တွင် ‘အကျဉ်းသမားများ၏ အကျအည်ကို ရရန်နှင့် သူတို့ကို လူကောင်း ပကတီ ပြန်၍ ဖြစ်လာအောင် ပြုလုပ်ရန်အတွက် သူတို့၏ ကြိုးစားချက်များကို ကြမ်းတမ်းစွာ ပြစ်တင်မောင်း၊ ခြင်းထက် သင့်တော်သော ချီးကျျိုးခြင်းက ပို၍ ခရီးရောက်သည်ကို ကျွန်ုပ် တွေ့ခဲ့သည်’ ဟု လောစ်သည် ထုတ်ဖော် ရေးသားထားလေသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ဆင်းဆင်းထောင်သို့ တစ်ခါ့မျှ မကျဖူးပါ။ ယနေ့ထက်တိုင် မကျသေးဘူးဆိုပါတော့။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ် လူမှန်းသီသည့်နောကစဉ် လွန်ခဲ့သော ရက်များကို ပြန်ကြည့်လိုက်လျှင် ချီးမွမ်း စကားကြောင့် ကျွန်ုပ်၏ နောင်ရေးမှာ တစ်မျိုးတစ်ဖုံးတိုးတက်ကောင်းမွန်လာသည်ကို ယခုထက်တိုင် မြင်နိုင်ပါသေးသည်။ သင်သည်လည်း သင့်ကိုယ်ကိုကျွန်ုပ်ကဲသို့ မပြောနိုင်ပေ ဘူးလား။

*

*

*

သာကဗ တစ်ခုကို ထုတ်ဆောင်၍ ပြပါ၍ဒုံးအံ့။ နှစ်ပေါင်း ၅၀ လောက်က အသက် ဆယ်နှစ်အရွယ် လူမှမယ်လေးတစ်ဦးသည် နေပယ်၌ မြှို့ရှိ အလုပ်ရုံ တစ်ခုတွင် အလုပ်လုပ်လျက်ရှိ၏။ သူသည် သီချင်းဆိုသမားတစ်ဦးအဖြစ်ပြင် အသက်မွေးလို၏။ သို့ရာတွင် သူ၏ ဆရာသည် ‘ဟေ့ မင်း သီချင်း မဆိုနိုင်ပါဘူးကွာ၊ မင်းအသံဟာ ကောင်းတာလ မဟုတ်ဘူး၊ တရုတ်ကုပ်ကြားထက် လေတိုးဝင်နေတဲ့ အသလိုပဲ’ဟု ပြောပြီးလျှင် ထိုသူငယ်၏ အကြံကိုပျက်၏။

သို့ရာတွင် မိခင်ဖြစ်သူ တောသူမကြီးက ‘ငါသား အားမင်ယဲ့၊ ဘယ်သူဘာပြောပြော ငါသားရဲ့ အသံဟာ ကောင်းတယ်၊ စိတ်မပျက်ပါနဲ့ကွယ်’ ဟု မိမိသားငယ်ကို ယုယံပိုက်တွေး အားပေးစွေားကို ပြောကြားပြီးလျှင်

ထိသားငယ်အား ဂါတပညာသင်ကျောင်းတွင် သင်ကြားနိုင်စေရန်အတွက် မိခင်ကိုယ်တိုင် အပင်ပန်းခဲ့၍ စရိတ်စကကို ရှာဖွေထောက်ပုံး၏။ ထိမိခင်၏ ချို့မွမ်းခြင်း အားပေးစကား ပြောကြားခြင်းတို့သည် ထိသူငယ်ကလေး၏ နောင်ရေးကို တစ်မို့တစ်ဖုံးပြောင်းလဲစေလေသည်။ ထိသူငယ်၏ အကြောင်းကို သင်သည် ကြားဖူးကောင်း ကြားဖူးပေမည်။ သူ့နာမည်သည် ကရားဆိုး ဖြစ်လေသည်။

*

*

*

နှစ်ပေါင်းအတော်ကြာလောက်က လန်ဒန်ဖြူရှိသူငယ်တစ်ဦးတွင် စာရေးဆရာ ဖြစ်ချင်သောဆန္ဒ ပြင်းပြော ရှိ၏။ သို့ရာတွင် စာရေးဆရာဘဝနှင့် ထိသူငယ် တို့၏ စပ်ကြားတွင် ပင်လယ်ခြားလျက် ရှိ၏။ ခြားနေပုံကို ပြောပြုပါအော်။ ထိသူငယ်သည် စာဆို၍ လေးတန်းအထိသာသင်ကြားဖူးလေသည်။ သူ့ဖစ် ဖြစ်သူမှာလည်း ကြွေးမပေးနိုင်သောကြောင့် ထောင်ကျလျက် ရှိ၏။ ထိသူငယ် ကိုယ်တိုင်လည်း ထမင်းကိုပင် နပ်စွေအောင် မစားရပေ။ နောက်ဆုံး၌ အလွန် ကြွက်ထုထည်ပေါ်များသော ဂိုထောင်တစ်ခုတွင် ပုလင်းတံဆိပ်ကပ်နေ ရသော အလုပ်တစ်ခုကို ရရှိ၏။ ညောက်တွင်လန်ဒန်ဖြူရှိ အခြားတော်လောက်လေး နှစ်ဦးနှင့်အတူ အလွန်ညွစ်ပေနေသော အခန်းထဲ၌ အိပ်ရ၏။ သူ့အရေးအသားကို သူကိုယ်တိုင် စိတ်မချသောကြောင့် မည်သူမျှ ပိုင်း မလောင်နိုင်အောင် ညျှနက်သန်းခေါင် လူခြေတိတ်ချိန်တွင် တစ်ယောက်တည်း တိတ်တာဆိတ်ထဲ၌ သူ့ဝါယူးများကို သတင်းစာတိုက်များသို့ ပို့ရန် စာတိုက်ပုံးထဲသို့ထည့်ပေါ်ရ၏။ သူ့ဝါယူးသည် တစ်ခုပြီးတစ်ခုပယ်ချခြင်း ခံရခဲ့လေသည်။ နောက်ဆုံးတွင် သူ၏ ဝါယူးများသည် တစ်ခုပြီးတစ်ခုပယ်ချခြင်း ခံရခဲ့လေသည်။ နောက်ဆုံးတွင် သူ၏ ဝါယူးများသည် တစ်ခုပြီးတစ်ခုပယ်ချခြင်း ခံရခဲ့လေသည်။ ထို့ကို သတင်းစာတိုက် တစ်တိုက်မှ လက်ခံလိုက်၏။ ထို့ကို သတင်းစာတိုက် တစ်တိုက်မှ လက်ခံလိုက်၏။ သူ၏ ဝါယူးများသည် သူ့ကိုချီးမွမ်းလိုက်၏။ သူ၏ စွမ်းရည်သတ္တိကို အသိအမှက် ပြုလိုက်၏။ ဤကဲ့သို့ အသိအမှတ်ပြုခြင်းခံရသဖြင့် ဝစ်းသာလုံးဆုံးနေသော ကြောင့် သူ့ပါးပေါ်သို့ မျက်ရည်များ စီးကျေလျက် ခြော့ဗျားလျက် အတော်ကြာစွာ လျောက်နေမိ၏။

သူ. ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ကို ရွှေးချယ်လိုက်ခြင်းဖြင့် သူ ရရှိသော ချီးမှမ်းခြင်း၊ သူ. အရည်အချင်းကို အသိအမှတ်ပြုခြင်းတို့သည် သူ၏ နောင်ရေးကို လုံးလုံးလျားလျား ပြောင်းလဲပစ်လိုက်၏။ အကယ်၍သာ ဤကဲ့သို့ ချီးမှမ်းခြင်းကို မခံခဲ့ရပါဘူး၏ သူ.တစ်သက်လုံးကြောက်ပေါ်သော အလုပ်ရုံများထဲတွင် ပုလင်းတံဆိပ်ကပ်ခြင်းဖြင့် အချိန်ကုန်ရတော့မည်ဖြစ်၏။ ထိုသူငယ်၏ အကြောင်းကိုလည်း သင် ကြားဖူးကောင်း ကြားဖူးပေမည်။ သူ.နာမည်မှာ ကမ္မာကျော်ဝတ္ထုရေးဆရာတိုး ရွား ဒစ်ကင်း။ ပင် ဖြစ်ပေသည်။

နှစ်ပေါင်း ၇၀ လောက်က လုန်ခန့်ခြားရှိ ကုန်တိုက်တစ်တိုက်တွင်စာရေးအလုပ်ကို လုပ်နေသော သူငယ်တစ်ဦး ရှိပေသည်။ သူသည် နံနက် ငါးနာရီ အချိန်တွင် ထ၍ ကုန်တိုက်ကို တံမြက်စည်းလုပြီးနောက် တစ်နေ့လျှင် ၁၄ နာရီကျွဲ့ပင်ပန်းကြီးစွာ အလုပ်လုပ်ရသည်။ ထိုအလုပ်သည် အလွန်ပြီးငွေ့ဖွယ်ရာ ကောင်းသောကြောင့် သူသည် ထိုအလုပ်ကို အလွန် ရှုံးရှုံး မှန်းတီးလေသည်။

နှစ်နှစ်လောက် ကြာသောအခါ ထိုအလုပ်ကို ကြာရှုံးသည်းမခဲ့ခိုင်တော့ သဖြင့် တစ်နေ့နံနက်တွင် အပ်ရာမှ ခပ်စောစောထ၍ နံနက်စာ စားပြီးသည် တိုင်အောင်မစောင့်ဘဲ ၁၅ မိုင်မျှေးစောင်းသော အပ်ရှိ သူများအိမ်တွင် အငွေ့ လုပ်နေရရှာသော မိခင်ထဲသို့ ခြောက်ပေါ်လျှောက်သွား၏။

သူ.မိခင်သို့ အကြောင်းအလုံးဖူး ပြောပြီးလျှင် စိတ်ထဲတွင် အောင့်၍ မထားနိုင်သောကြောင့် ရှိက်ကြီးတင် ငါးကြောင့်၏။ ထိုဆိုင်တွင် အလုပ်ပြန်လုပ်ရလျှင် သူ.ကိုယ်သူ သတ်သေမည် ဟု၍လည်း သူ.မိခင်ကို ပြောပြ၏။ ထို.နောက် သူသည် ပေးကြားကို ရှိပြီး သောကြားကို ပြီးငွေ့သပြု့ အသက်ရှင်၍ မနေချင်တော့ကြောင်း သူ၏ ဆရာဟောင်းထဲသို့ သနားစွဲယ် ရှည်လျားသော စာတစ်စောင်ကို ရေးသားလိုက်၏။ သူ၏ ဆရာသည် သူ.ကို ခေါ်ပြီးလျှင် ‘ငါတေဟည်လိုညာက်မျိုးနဲ့ စာရေးအလုပ်နဲ့လဲ မတော်ပါဘူးကျား၊ ဒါထက် အလုပ်ကောင်း မရသေးခင် ဆရာကျော်းမှာပဲ ဆရာ ဝင်လုပ်သေးတာပေါ့’ အစုရိသည်ဖြင့် ချီးကျူး၍ သူ.ကို ဆရာခန့်လိုက်၏။ ဤကဲ့သို့ ချီးကျူးလိုက်ခြင်းသည် ထိုသူငယ်၏ နောင်ရေးကို တစ်မျိုးတစ်ဖူး ပြောင်းလဲလိုက်သဖြင့် အက်လိပ်စာပေသမိုင်းတွင် စာတင်ရမည့်သူတစ်ဦး ထွန်းကားပေါ်ပေါက်လာခဲ့ပေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသည် ထိုသူငယ်သည် ထိုအချိန်အခါကစျိုး ယနေ့အထိ စာအုပ် ၇၇ အုပ်ထက်မနည်း ရေးသားခဲ့ပြီးလျှင် ထိုစာအုပ်များမှ

ဒေါလာငွေတစ်သန်းကျော် ရှိခြီးသောကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည်။ သူ.အကြောင်း
ကိုလည်း သင်သည် ကြေားဖူးကောင်း ကြေားဖူးပေမည်။ သူ.နာမည်သည်
အိပ်ချုံ ဂျိ ဝံ ဖြစ်လေသည်။

* * *

၁၉၂၂ ခုနှစ်လောက်က ကယ်လိဖိုးနီးယားတွင် ဆင်းခဲ့သော လင်မယားနှစ်ဦး
ရှုံး၏။ ယောက်ဗျားလုပ်သူသည် တန်္တန္တန္တန္တများတွင် ဘုရားရှိခိုးကျောင်းတစ်ခု၏
ဘုရားရှိခိုးသီချင်းများကို သီဆိုရလေသည်။ တစ်ခါတစ်ရုံ မင်္ဂလာဆောင်များ
ရှိလျှင်လည်း ‘ယုံပါကျယ် မောင်သက်လုယ်’ ကဲသို့သော သီချင်းကို သီဆိုသဖြင့်
ဒေါလာငါးပြားလောက် ရလေသည်။ ခုံသည် အလွန်ဆင်းခဲ့လွန်းသောကြောင့်
နှိုးထဲတွင် မနေနိုင်ရာဘဲ စပျစ်သီးခြော့၏ အလယ်တွင် ဆောက်ထားသော
အီမံစုတ်ကော်းတစ်ခုတွင် စွား၍၍နေရာလေသည်။ သူ၏ အိမ်လခမှာ တစ်လမှ
၁၂ ဒေါလာခွဲသာ ပေးရသော်လည်း မှန်မှန်မပေးနိုင်သောကြောင့် ၁၀ လခ
လောက် သူ.အပေါ်တွင် အကြေားတင်လျက် ရှုံး၏။ ထိုကြောင့် အီမံလခ
အကြေားများကို ပြကြအောင် စပျစ်သီးများကို ခုံပေးခဲ့ရလေသည်။ တစ်ခါတစ်ရုံ
စပျစ်သီးမှ လွှဲ၍ အခြားစားစရာ မရှိခဲဲပေး။ ထိုသူသည် စိတ်အပျက်ကြီးပျက်လျက်
ရှိသောကြောင့် မိမိ၏ သီချင်းဆိုသောအလုပ်ကို စွား၍၍လျင် မောင်တော်ကား
ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ်ဖြင့် အသက်မွေးတော့အဲဟု စိတ်ကူးလျက်ရှိစဉ် ရူပတ်
ဟယူး၏ နှင့် တွေ့ရ၏။ ဟယူးက ‘မင်းအသနဲ့ ရှေ့ကို အပုံကြီးကြီးများနှင့်
တယ်။ နယူးယောက်နှို့မှာ မင်းအသအတွက် ကျကျနှစ်သွားသင်ပါလား’ဟု
ချီးမွမ်းစကား ပြောကြားလေသည်။

ထို ချီးမွမ်းအားပေးသော စကားသည် ထိုသူငယ်၏ နောင်ရေးကို
တစ်မျိုးတစ်ဖူးပြုပြင်ပြောင်းလဲပေးလိုက်လေသည်။ ထိုစကားကိုကြားရသည်နှင့်
အားတက်လာသောကြောင့် ဒေါလာပေါင်း ၂,၅၀၀ကို ချေးယူပြီးလျင်
အရှေ့ဘက်သို့ထွက်လာခဲ့၏။ ထိုသူငယ်၏ အကြောင်းကို သင်သည် ကြေားဖူးပေ
မည်။ သူ.နာမည်မှာ လောရင့် တစ်ဗော်။ ဖြစ်လေသည်။

၁ H.G. Wells

၂ California

၃ Oh Promise me

၄ Rupert Hughes

၅ Lawrence Tibbet

သင်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ နေစဉ်နှင့်အမျှ တွေ့လျက်ရှိကြသော သူများကို
သုတို့ စွမ်းရှိသရွေ့ စွမ်းဆောင်နှင့်အောင် ချီးမွမ်းစကား ပြောကြားပေးနိုင်လျှင်
ထိုသူများကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲရှုသာမက လူသစ်ပကတိဖြစ်အောင်ပင် ပြုလုပ်
ပေးနိုင်မည် ဖြစ်၏။

၅၆၁ စကားကို ကြွားပြောသောစကားဟု ထင်ပါသလား။ ကြွားသည်ဟု
ထင်ပါလျှင် အမေရိကန်ပြည်၏ အကျော်ကြားဆုံးသော စိတ်ပညာ ပါရရှိ။
ပရော်ဖက်ဆာ ဝိလျှို့မြို့မြို့၏ ပြောသည့် စကားများကို အောက်တွင်ဖတ်ကြည်ပါ။

ကျွန်ုပ်တို့တွင်ရှိသော အစွမ်းများနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ဆောင်ရွက်နေပုံကို
၁၉၂၂ လိုက်လျှင် ကျွန်ုပ်တို့မှာ တစ်ပိုင်းတစ်စသာ နှီးသေးသော
သူများနှင့် တူနေပေါ်၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့တွင်ရှိသော လူအား
ညွှန်အားများကို အနည်းငယ်မျှလောက်သာ အသုံးပြုလျက်ရှိကြသော
၏။ ထိုအကြောင်းကို ရင်းပြုရလျှင် လူတို့သည် မိမိတို့၌ ရှိသော
အစွမ်းထက် လျော့၍သော အစွမ်းပြုကြသည်ဟု ဆိုရပေမည် ဖြစ်၏။
လူတို့တွင် သုတိအသုံးပြုရမှန်ပင် မသိသေးသော စွမ်းရည်သတ္တိများ
အမှားအပြားပင် ရှိသေး၏။

ဟုတ်တယ်။ ယခုလို ၂၂၂၈ကို ဖတ်လျက်ရှိသော သင့်မှာပင်လျှင်
သင့်ကိုယ်တိုင်သုံးရမှန်း မသိသေးသော စွမ်းရည်သတ္တိပါင်းများစွာ ရှိလေသည်။
ထိုစွမ်းရည်သတ္တိများထဲမှ တစ်ခုသော စွမ်းရည်သတ္တိသည် အခြားမဟုတ်။
တစ်ဖက်သားကို အစွမ်းကုန်ဆောင်ရွက်အောင် ချီးမွမ်းစကားများပြုင် တွန်းတင်
ပေးနိုင်သော မျက်လုညွှန်ကဲ့သို့ စွမ်းသည့် သင်၏ စွမ်းရည်သတ္တိပင် ဖြစ်လေ
သည်။

ထိုကြောင့် တစ်ဖက်သားကို မျက်မှန်းမကျိုး စိတ်မဆိုးစေဘဲ စိတ်ပြောင်း
လာအောင် လုပ်လိုလျှင် ဥပဒေသ အမှတ် ၆ သည်

တစ်ဖက်သား၏ တိုးတက်မှု အနည်း အများကို ပစာန် မထားဘဲ
ချီးကျျှုံးပါ။ ထိုသို့ ချီးကျျှုံးသောအခါ ရက်ရက်ရောရော ရှိပါစေ။

အစိုး ၇

ဘူးကိုယ်ကို သူ အထင်ကြီးပါစေ

နယ်ယောက်ဖြူ၊ စကားစဒေးရပ် ဗရူးစတားလမ်း အမှတ် ၁၇၅ နေ ကျွန်ုပ်၏
မိတ်ဆွဲဖြစ်သူမစွဲက် အားနက်ဂျင့် သည် အစေခဲ မိန့်ကလေးတစ်ယောက်ကို
အိမ်တွင် ခိုင်းရန် ဗျားလိုသပြင့် သူငယ်မကလေး တစ်ဦးအား ရှုံးလာမည့်
တန်းလာနေ့တွင် အိမ်အရောက်လာခဲ့ရန် မှာကြားလိုက်၏။ ထိုအတောအတွင်း
မစွဲက်ဂျင့်သည် ထိုသူငယ်မကလေး ရှုံးက အလုပ်လုပ်ခဲ့ဖူးသော အိမ်တစ်အိမ်သို့
ထိုသူငယ်မ၏ အကြောင်းကို တယ်လိုဖုန်းနှင့် လှမ်း၍ စုစုံ၏။ ကြားရသော
သတင်းမှာ စိတ်ကျေနပ်ဖွယ်ရာ မရှိချေ။ တန်းလာနေ့သို့ ရောက်၍၍
အစေခဲမကလေးသည် အလုပ်ဆင်းသောအခါ 'နယ်လိုရေး၊ ညည်းအရင်တုန်း
က နေခဲ့ဖူးတဲ့ အိမ်ကို တစ်နေ့တုန်းက တယ်လိုဖုန်းနဲ့ လှမ်းပြီးတော့ ညည်း
အကြောင်းကို ငါ မေးကြည့်တယ်၊ အဲဒီအိမ်က မိန့်မကြီးက ညည်းဟာ
ရှိုးလဲ ရှိုးပါရဲ့တဲ့ စိတ်လဲ ချရပါရဲ့တဲ့၊ အချက်အပြုတဲ့ ကောင်းပါရဲ့တဲ့၊
ကလေးတွေကိုလဲ အထိန်းကောင်းပါရဲ့တဲ့၊ သို့ပေးမယ့် ညည်းဟာ ပေးပေးကျေကျျှို့
နဲ့ နေတတ်တယ်တဲ့၊ နောက်ပြီးတော့ အိမ်တွေ ဘာတွေကိုလဲ သန့်သန့်ရှင်းရှင်း
မထားတတ်ဘူးတဲ့၊ ဒု ညည်းကို မြင်ရတော့ ဒီမိန့်မဟာ ညည်း အပေါ်မှာ
မဟုတ်မတရားပြောတယ်လို့၊ ငါ ယူ ဆတာပဲ၊ ကဲ ကြည့်လေ။ ညည်း ဝတ်
ထားတဲ့ အဝတ်အစားတွေကလဲ သပ်သပ်ရပ်ရပ်ရှိတယ်၊ ဒါကို ဘယ်သူမဆို
မြင်နိုင်တာပဲ၊ ညည်းကိုညည်း သပ်သပ်ရပ်ရပ် နေသလို အိမ်ကိုလဲ သပ်သပ်ရပ်ရပ်

ထားမယ်လို့ ငါတော့ လောင်းရဲတယ်အော့၊ ဉာဏ်းနဲ့ငါတော့ တည့်မှာပဲအော့၊
အစရှိသည်ဖြင့် မစွက် ဂျင့်သည် အစေခံမကလေး နယ်လီကို ပြောပြ၏။

တည့်မည်ဟု ပြောသည့်အတိုင်းကောင်းစွာ တည့်ကြ၏။ မစွက်ဂျင့်က
ချီးကျူးထားသည့်အတိုင်း အမှန်ဖြစ်စေရန် တစ်နေ့လျှင် တစ်နာရီလောက်ပုံ၍
အမြဲကိုရှင်းလင်းအောင် လုပ်ပေးရလျှင်လည်း လုပ်ပေးမည့်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်
မစွက်ဂျင့်၏ အိမ်သည် ဖိတ်ဖိတ်တောက်လျက် ရှိလေသည်။

‘ယေဘယ်အားဖြင့် လူများက သူတို့ကို အထင်ကြီးနေလျှင် သော်လည်း
ကောင်း၊ သူတို့၏ စွမ်းရည်သွေးစွာတစ်ခုကို သင်ကိုယ်ကိုင်က အထင်ကြီးနေသည့်
အကြောင်းကို ပြုလျှင်သော်လည်းကောင်း၊ သင်ခိုင်းစရာကို လွယ်လွယ်နှင့်
လိုက်နာဆောင်ရွက်တတ်လေသည်’ဟု အော်လဒ် လိုကို မီးတစ် အလုပ်ရုံကြီး
၏ မန်နေဂျာ ဖြစ်သူ ဆယ်မျိုးရယ် ဗိုကလိန်းက ထုတ်ဖော်ပြောဆိုမူးလေသည်။

အတိချိပ် ပြောရမည်ဆိုသော် လူတစ်ဦး၏ကို မိမိ အလိုရှိသော ကိစ္စ^၁
တစ်ခုခုနှင့် စပ်လျှော့ဗျား၍ စွမ်းစွမ်းတမ်းဆောင်ရွက်စေချင်လျှင် ထိုကိစ္စမျိုးကို
ဆောင်ရွက်ရာ၌ ထိုသူသည် အထူးကျွမ်းကျင်သည်ဟူသော အနေမျိုးသို့ ရောက်
အောင် ပြောပါလေ။

‘သင်ကိုယ်မှာ သမာဓိမရှိနှင့် ရှိချင်ယောင်ဆောင်ပါ’ဟူ၍ ရှိဘ်စပီးယား
က ပြောခဲ့မူးလေသည်။ သမာဓိ မရှိသော လူတစ်ဦးတစ်ယောက်၌ သမာဓိ
ရှိစေချင်လျှင် ထိုသူ၏ သမာဓိ ရှိသည်ဟူ၍ ယူဆပြီးလျှင် ဤကုံးသို့၊ သမာဓိ
ရှိသည်ဟု ယူဆကြောင်းကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ထုတ်ဖော် ပြောဆိုရလျှင်
မကောင်းပေဘူးလား၊ တစ်ဖက်သားကို သိခို့ တင်ပေးပါ။ ထို့သို့ သိခို့တင်
ပေးသည့်အတိုင်း အမှန်ဖြစ်အောင် ထိုလုသည် အစွမ်းကုန် ကြီးစားပေလိမ့်မည်။

‘မေယတာလင့်နှင့် ကျွော်ပ် နေထိုင်ခဲ့ရပုံ’^၃ စာအုပ်ထဲတွင် အလွန်ဆင်းရဲ့
လူသော ဘယ်လို့ယံ တောသူမလေးတစ်ဦး၏ အုံသောက်အောင်ပြုပြင်
ပြောင်းလဲလာပုံကို ကျော်က် လေ့လန်း^၄ စာရေးဆရာမကြီးသည် အောက်ပါ
အတိုင်း ရေးသားခဲ့မူးလေသည်။

၁။ The Baldwin Locomotive Works

၂။ Samuel Vauclain

၃။ Souvenirs. My Life With Maeterlinck

၄။ Georgette Leibanc

အနီးအနားရှိ ဟိုတယ်ဆိုင် တစ်ဆိုင်မှ သူငယ်မလေး တစ်ဦးသည်
ကျွန်မထဲသိ စားဖျယ်သောက်ပွဲများ ယူလာလေသည်။ သူနာမည်မှာ
ပန်းကန်ဆေးသူမကလေး မေရို့ ပင် ဖြစ်လေသည်။ အဘယ့်ကြောင့်
ဤကဲ့သို့ခေါ်သေနည်းဆိုသော အိမ်တစ်အိမ်၏ မီးဖို့ချောင်တွင် ပန်းကန်ငါး
ဆေးခြင်းပြင့် အလုပ်စဉ် လုပ်ကိုင်ခဲ့ပါးသောကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည်။
ထိသူငယ်မကလေးသည် မျက်စီကလည်း ဇွဲ၊ ခြေကလည်းကောက်၊
နှုံးလည်းမောက်လျက်ရှိရသည့်အထဲတွင် စိတ်ထားကလည်း အလွန်ဆိုး
သဖြင့် ဘီလူးမကလေးသဖြယ် ထင်မှတ်ရ၏။

တစ်နေ့သုတေသန ကျွန်မဖို့ မှန်ဟင်းခါးပန်းကန်ကို သူ၏ နိုာင်းသော
လက်ထဲတွင်ကိုင်လျက်ရှိစဉ် 'မေရို့ ညည်းကိုယ်ထဲမှာ အဖိုးထိုက်
အဖိုးတာန် ကျောက်ကောင်းရတာနာတွေ ရှိတယ်ဆိုတာ ညည်းမသိဘူး'
ဟူ၍ ကျွန်မက ပြောလိုက်၏။ ထိုစကားကို ကြားသောအခါ လက်ထဲ
က ပန်းကန်ပြားလွတ်ကျေ သွားမည် စိုးသောကြောင့် မေရို့သည် မိမိ
လက်ကို အနိုင်နိုင် ထိန်းထားရ၏။ ထိုနောက် မေရို့သည် ပန်းကန်ပြားကို
စားပွဲပေါ်တွင် အသာတင်လိုက်ပြီးလျင် သက်မကြီးချွဲ့ 'ရှေးတုန်းက
ကျွန်မကိုယ် ကျွန်မ အလကားပဲလို့အောက်မူမိခဲ့ပါတယ်'ဟု ပြန်ပြား
၏။ ကျွန်မ၏ ပြောဆိုချက်ကို သူသည် အနည်းငယ်ဖျော် သာယ
မဖြစ်ခဲ့။ ထုံးကြောင့် ဟုတ်မှ ဟုတ်ရှုံးလားဟူ၍ ပြန်လှန်စစ်ဆေး
မေးမြန်းခြင်းကိုပင်မလုပ်တော့ဘူး။ သူအိမ်သို့ ပြန်သွားပြီးလျင် ကျွန်မ
ပြောလိုက်သော စကားများကို စမြဲ့ပြန်လျက် ရှိ၏။ ထိုနေ့မှစ၍ အူ.
တစ်ဖိုးကိုသူ အလွန်အကျိုးယူကြည်လျက်ရှိသောကြောင့် ရှေးအခါက
သူကို မထိမြဲမြောင်ပြုသော သူများနှင့် လောင်ပြောင်ကြသော သူများတို့ပင်
လျင် ရှေးကော်သို့ မပြုရကြတော့ရှုံးသာမက သူကိုပင်အနည်းငယ်
အရေးတယ့် ပြုလာကြရ၏။ ထုံးဆန်း အုံသွေးယူယ် အကောင်းဆုံးသော
အချက်မှာ အခြားမဟုတ်။ ထိုနေ့မှ အစပြု၍ မေရို့၏ ရပ်ရည်ရှုပကာပါ
တစ်မျိုးတစ်ဖို့ ပြုပြင်ပြောင်းလဲလာခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။ ကျွန်မ
ပြောသကဲ့သို့ သူကိုယ်တွင်းသို့ အဖိုးထိုက်တန်သော အရည်အချင်းများ
ရှိသည်ဟု အကယ်ပင် ထင်မှတ်ပြီးလျင် ရှေးအခါက ဖြစ်ချင်သလိုဖြစ်။
ပစ်၍ ထားခဲ့သော မျက်နှာနှင့် ကိုယ်ကာယတိုကို အထူးတလည်း

ကရာစိုက်၍ ပြပြင်လေရာ ပြပြင်ခြင်းနှင့် စိတ်ဓာတ်တို့၏ အဟန်ကြောင့်၊ ရေမတွေ၊ ရသော ကြောပန်းပင်ကဲ့သို့ ရှေးက ညီးနှစ်းလျက်ရှိသော သူ၊ ကိုယ်ကာယ ကလေးသည် ထိပါပည်ပည် တစ်ဆွဲးတစ်မွေး ဖြစ်၍လာ၏။

နှစ်လလောက် ကြောသောအခါ ထိနေရာမှ ကျွန်းမသည် ထွက်စွာ သွားတော့မည်ဟု ပြင်ဆင်လျက်ရှိစဉ် မေရိုသည် ကျွန်းမထဲသို့ လာပြီးလျှင် ‘ကျွန်းမတို့ ဆရာတုန်း ကျွန်းမ လက်ထပ်တော့မယ်’ သင်မရဲ့ကျေးဇူးဟာ အင်မတန် ကြီးလှပါတယ်’ဟု၍ ကျွန်းမကို ပြောပြ၏။ ကျွန်းမ ပြောလိုက်သော စကား လေးငါးခွဲးသည် မေရို၏ ဘဝကို အသစ်ပြုပြင် ပြောင်းလဲ ပေးလိုက်ပေးသည်။

ကျောက် လေ့လန်းသည် ပန်းကန်ဆေးသူမလေး မေရိုကို သိဒ္ဓါ တင်ပေးလိုက်သဖြင့် ထိုသို့ သိဒ္ဓါတင်ပေးလိုက်ခြင်းသည် မေရို၏ ဘဝကို အသစ်ပြုပြင် ပြောင်းလဲ လိုက်စေခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

ပြင်သစ်ပြည်ရှိ အမေရိကန် ခြေကျောင်စစ်သားများကို ပြုပြင်ရာ၌ ဟင်နရီ ကလေး ရှစ်နေား ဆိုသွားသည် ဤနည်းကိုပင် အသုံးပြုခဲ့ဖူးလေသည်၊ ဂျိမ်း ရှိ ဘာဗော့ ဆိုသွားလျှင်လှင်အများဆုံး အမေရိကန်စစ်သားများသည် သူတွေ့ခဲ့ရသောစစ်သားများထဲတွင် အစင်ကြယ် ဆုံးနှင့် သူစိတ်တိုင်းအကျေဆုံးသော စစ်သားများဖြစ်သည်ဟု ထုတ်ဖော်ပြောဆို ဖူးလေသည်။

ဤစကားသည်အလွန်အမင်းပါ၍ ချီးကျူးထားသော စကား ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ရှစ်နေားသည် ထိုစကားကို မည်ကဲ့သို့အသုံးချသည် ကြည့်ကြညီးစိုး။

‘စစ်ပိုလ်ချုပ်ကြီးက ဤကဲ့သို့ပြောဖူးသည်အကြောင်းကို စစ်သားများ အား ပြန်ပြောပြရန် ကျွန်းပ်သည် မမေ့ချေ။ ဤစကားသည် မှန်မမှန်ကို ကျွန်းပ်သည် တစ်ခါဗုံးလျှေ စစ်ကြော ပေးမြန်းခြင်း မပြုချေ။ အဘယ့်ကြောင့် ဆိုသော် စစ်ပိုလ်ချုပ်ကြီးပြောသည့်အတိုင်းပင် စစ်သားများကိုယ်တိုင်က မကောင်းစေကေမှ ဘာဗော့လို စစ်ပိုလ်ချုပ်ကြီး တစ်ယောက်လုံးက ဤကဲ့သို့ ပြောဆိုသည်ကို စစ်သားများကြားရလျှင် သူတို့သည် စစ်ပိုလ်ချုပ်ကြီး

ထင်သည့်အတိုင်း အမှန်ဖြစ်အောင် စကားကြီးစားကြပလိမ့်မည်ဟု ကျွန်ုပ်
ယုံကြည်သောကြောင့်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

‘ရွှေးပင် ဖြစ်သော်လည်း နာမည်ဆိုး တစ်ခု အပေးခံရလျှင် သေရသည်
လောက် နာကြည်း၏’ဟူသော စကားပုံပောင်းတစ်ခု ရှိပေသည်။ သို့ရာတွင်
ထိခွေးကို နာမည်ကောင်း တစ်ခု ပေးလိုက်လျှင် ဘာဖြစ်မည်ကို သင်ကိုယ်တိုင်
စောင့်ကြည့်ပါလော်။

များမကြာမိက အိတ်ချိန်း ဘူဖေးမှ အရာရှိ တစ်ယောက်နှင့် ကျွန်ုပ်သည်
တွေ့ဆုံးခဲ့ဖူး၏။ အိတ်ချိန်ဘူဖေးသည် အခြားမဟုတ်။ ပျော်ပွဲစားရုံ ၂၆ ရုံကို
စီမံအုပ်ချုပ်ရာဇာနှင့် ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြားလက်အောက်ခံ ပျော်ပွဲစားရုံများတွင်
စားသောက်ကြသောသူများထံမှ ဆိုင်ရှင်သည် မည်ရွှေးမည့်မျှ ကျသည်ဟု
တောင်းခဲ့ခြင်း မပြုချေ။ စားသောက်သောသူများက မိမိတို့စားသောက်သည်
အတွက် မိမိတို့ကိုယ်တိုင် တွက်ချက်ပြီးလျှင် ပေးသရွှေ့ကို ဆိုင်ရှင်က
ယူပေသည်။ အိတ်ချိန်းဘူဖေးကို ဘဝရေး ခနှစ်က အစပြု တည်တောင်ခဲ့၏။
ထိုအျိန်အခါကစဉ် ယနေ့တိုင်အောင် လာရောက် စားသောက်သူများသို့
ဆိုင်ရှင်များက တစ်ခါဖူးမျှ စာရင်းတွက်၍ မတောင်းဖူးချေ။

ထိုကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် ထိုအိတ်ချိန်း ဘူဖေး၏ အရာရှိ တစ်ဦးနှင့်
တွေ့ဆုံးသောအဲ ‘င်္ဂီဒ္ဓာတိုး ဆိုင်တွေ့မှု လာပြီးစားတဲ့လူတွေကို တောင့်ကြည့်
ပို့လူတွေ့မထားရဘူးလား၊ လာစားကြတဲ့လူတွေအားလုံးဟာ ဘယ်နည်းနဲ့မျှ
လူကောင်းတွေချည်း မဖြစ်နိုင်ဘူးမျှ’ ဟု အုံအားသင့်စွာနှင့် ကျွန်ုပ်က
မေးပေသည်။

‘တောင့်ကြည့်ဖို့လူတွေကို ကျွန်ုပ်တော်တို့မထားပါဘူး၊ လိမ်ချင်တဲ့လူတွေလဲ
လိမ်မှာပဲ၊ ကျွန်ုပ်တော်တို့တော့ မသိဘူး၊ သို့ပေမယ့် ကျွန်ုပ်တော်တို့ရဲ့စနစ်ဟာ
လုပ်လို့တော့ ဖြစ်တာပဲ၊ အကယ်၍ ဒိစနစ်ဟာ လုပ်မဖြစ်ဘူးဆိုင်ရင် ခုလို့
နှစ်ပေါင်း ၅၀ ကော်အောင် ဘယ့်နှယ်ခံနိုင်ပါမလဲ’ ထိုအရာရှိက ကျွန်ုပ်အား
ပြန်ပြောဖူးပေသည်။

အိတ်ချိန်းဘူဖေးသည် လူတိုင်းရှိုးသားဖြောင့်မတ်ပေသည်ဟု ယုံကြည်
ကြောင်း လူတိုင်းအား သိစေပေသည်။ ထိုကြောင့် သူတွေ့ဖြစ်ဖြစ်၊ ဆင်းရသား

ဖြစ်ဖြစ်၊ သူတောင်းစားဖြစ်ဖြစ်၊ သူနိုးပဲဖြစ်ဖြစ် လူတိုင်းသည် သူတို့ကို
ရိုးသားသည်ဟု သိခိုးတင်ထားသည့်အတိုင်း ရိုးသားဖြောင့်မတ်စွာ ဆက်ဆံကြ
လေသည်။

‘ကလိမ်ချုတ်၌ဦးနှင့် ဆက်ဆံရမည်ဆိုလျှင် ထိကလိမ်ချုံကို ကောင်း
လာအောင် လုပ်ရန် နည်းတစ်နည်းသာ ရှိလေသည်။ ထိနည်းမှာ အခြား
မဟုတ်၊ ထိကလိမ်ချုံကို သမာဓိရှိသော ဂုဏ်သရေရှိ လူကြီးလူ ကောင်း
တစ်ဦးကဲ့သို့ သဘောထား၍ ဆက်ဆံပါ။ ထိုသို့ဆက်ဆံခြင်းကို ခံရသောအခါ
ထိကလိမ်ချုံသည် အတော်ကြီးသွေးမြောက်ပြီးလျှင် ဂုဏ်သရေရှိ လူကြီး
လူကောင်း တစ်ဦးအနေဖြင့် ပြန်၍ ဆက်ဆံပေလိမ့်မည်။ သူ့ကို ယုကြည်သော
လုများလည်း ရှိသေးရဲ့ဟူ၍ ဂုဏ်ယူပေလိမ့်မည်’ အစရိုးပြင် ဆင်းဆင်းထောင်
၏ ထောင်ပိုင်ကြီးဖြစ်သူ ကမ္မာကျော် ဟောစ် ဆိုသူက ထုတ်ဖော် ပြောဆို
ဖူးလေသည်။ ထောင်ပိုင်ကြီးသည် ဆိုးပေါ်လိမ့်ပေါ်ဆိုသော လူဆိုးလူလိမ့်
များနှင့် အမြဲတမ်းဆက်ဆံနေရသောကြောင့် သူ၏ အကြီးပေးချက်မှာ အထူး
လေးနှင်းလုပေသည်။

၌အကြီးပေးချက်မှာ အထူးမှတ်သားဖွယ်ကောင်းသောကြောင့် တစ်ကြိမ်
ထပ်၍ အောက်တွင် ဖော်ပြ လိုက်ပါ၍ဦးအုံ။

ကလိမ်ချုတ်၌ဦးနှင့် ဆက်ဆံရမည်ဆိုလျှင် ထိကလိမ်ချုံကို ကောင်းလာ
အောင် လုပ်ရန် နည်းတစ်နည်းသာလျှင် ရှိလေသည်။ ထိနည်းမှာ အခြား
မဟုတ်။ ထိကလိမ်ချုံကို သမာဓိရှိသော ဂုဏ်သရေရှိ လူကြီးလူကောင်း
တစ်ဦးကဲ့သို့ သဘောထား၍ ဆက်ဆံပါ။ ထိုသို့ဆက်ဆံခြင်းကိုခံရသောအခါ
ထိကလိမ်ချုံသည် အတော်သွေးမြောက်ပြီးလျှင် ဂုဏ်သရေရှိလူကြီးလူကောင်း
အနေဖြင့် ပြန်၍ ဆက်ဆံပေလိမ့်မည်။ သူ့ကို ယုကြည်သောလုများလည်း
ရှိသေးရဲ့ဟူ၍ ဂုဏ်ယူပေလိမ့်မည်။

ထိုကြောင့် တစ်ဖက်သားကို မျက်မှန်းမကျိုး စိတ်မဆိုးစေသော ထိုသုတေ
အကျင့်စာရို့ဇ္ဇားကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲပေးချင်လျှင် ဥပဒေသအမှတ် ၇ သည်

တစ်ဖက်သားကို သိခိုးတင်လေးပါ။

အခန်း ၈

တစ်ပက်သား၏ အပြစ်သည် ပြင်ရန် မခက်ခဲဟု
ထင်လာအောင် ပြုလုပ်ပေးပါ

များမကြာမိက ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေ အသက် ၄၀ ရွယ် လူပျို့ကြီးသည်
အိမ်ထောင်ပြုရန် စွဲစပ်ကြောင်းလမ်း ပြီးလေ၏။ သူနှင့် စွဲစပ်ထားသောမိန်းမက
အကသင်ရမည်ဟု ပုံဆောင်ရွက်ခြင်း လူပျို့ကြီးသည် အကသင်ဆရာတစ်ဦးကို
တွေး၍ သင်လေသည်။ အနှစ်၂၀ လောက်က တတ်ကျွမ်းခဲ့သော ထိလူပျို့ကြီး၏
အကသည် ခေတ်နောက်ကျလျက်ရှိ၏။ ထိုကြောင့် ထိခေတ်မမိသော အကကို
တစ်ခါတည်းစွန်းလိုက်ပြီးလျင် နည်းသစ်များကို အစမှုပြန်၍ သင်ရမည်ဟု
ဆရာသည် လူပျို့ကြီးအား ပြောကြား၏။ လူပျို့ကြီးသည် စိတ်အပျက်ကြီးပျက်၍
ထိုအကဆရာနှင့် ဖြတ်လိုက်၏။

ဆရာအသစ်တစ်ဦးကို ထပ်၍တွေးသောအခါ ထိုဆရာသည် ကျွန်ုပ်အား
မဟုတ်မမှန်သော စကားများကို ပြောကောင်း ပြောပေမည်။ သို့သော်လည်း
ထိုဆရာ၏ စကားများကို ကျွန်ုပ် ကြိုက်၏။ 'အင်းရှင်အကဟာ နည်းနည်းတော့
ခေတ်မမိဘူးလို့ ဆိုကောင်း ဆိုရမှာပေါ့လေ၊ သို့ပေမယ့် အကမှာ အရေးကြီးတဲ့
အချက်တွေကတော့ အကုန် မှန်တာပါပဲ၊ ဒီလောက်တတ်ထားရင်နည်းသစ်
တွေ့ကို သင်ဖို့ မခဲယဉ်းတော့ဘူး' အစရှုသည်ဖြင့် ဆရာသစ်သည် ကျွန်ုပ်အား
ပြောပြုလေသည်။

ပထမဆရာသည် ကျွန်ုပ်၏ အပြစ်များကို ထင်ရှားအောင်ထုတ်ဖော်
ပြောဆိုခြင်းဖြင့် ကျွန်ုပ်ကို စိတ်ပျက်စေ၏။ ဒုတိယဆရာမှာမူကား ပထမဗုံ
ဆရာနှင့် ဆန်ကျင်သာက်ကို ပြုလုပ်၏။ ကျွန်ုပ်၏ အမှန်များကို မဆုံးနိုင်အောင်
ချိုးကျူးလျက်ရှိ၏။ အမှားများကိုမူကား လျှစ်လျှော်လျှောက် ရှိလေသည်။

‘ရှင်ဓာတ်ခဲထဲမှာကို စည်းဝါးနားလည်တဲ့ အသိဉာဏ် ကပ်နေတယ်၊ ရှင်ဟာ က မစားလိုသာပေါ့၊ အမှန်စင်စစ်မတော့ ရှင်ဟာ အကာဘက်မှာ ပါရမိထဲလာတဲ့ လူတစ်ယောက်ပဲ’ အစရှိသည်ဖြင့် ကျွန်ုပ်ကို အားပေးလျက်ရှိ၏။

ကျွန်ုပ်သည် စတုတွေတန်းစား အကသမားမျှသာ ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ် ကိုယ်တိုင် ကောင်းစွာ သိပါလျက် ကျွန်ုပ်၏ စိတ်တွင်း၌မူကား ‘အေးလေး သူ တကယ်ပြောတာ ထင်ပါရဲ့’ဟု၍ တွေးချင်သောဆန္ဒသည် ပေါ်လာလေ သည်။ အမှန်စင်စစ်ပြောရလျှင် ဤကဲ့သို့ ပြောရန်အတွက် သူကို ပိုက်ဆဲပေး၍ အက သင်ခိုင်းခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဘာပဖြစ်ဖြစ် ကျွန်ုပ်၏ စိတ်ဓာတ်ခဲထဲမှာကို စည်းဝါး နားလည်တဲ့ အသိဉာဏ် ကပ်နေတယ်ဟုသော သူ့စကားကို ကြားရသောအခါမှ အစပြု၍ ကျွန်ုပ်တွင် အကတိုးလာသည့်မှာ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် သိရှိ၏။ ထိုစကားသည် ကျွန်ုပ်ကို များစွာ အားပေးခဲ့၏။ ထိုစကားများသည် ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် တိုးတက် ကောင်းမွန်စေရန် ကျွန်ုပ် စိတ်ကို ဆွေပေးခဲ့၏။

* * *

ကလေးကိုဖြစ်စေ၊ လင်ယောက်းကိုဖြစ်စေ၊ အစေခဲ တစ်ဦးဦးကိုဖြစ်စေ ကိစ္စ တစ်ခုခုတွင် အသည် နသည်ဟုလည်းကောင်း၊ ဒီကိစ္စကိုဆောင်ရွက်ရန် စွမ်းရည်သွေး မရှိဘူးဟု၍လည်းကောင်း၊ ထိုကိစ္စကို လုပ်လျှင် အမှားမှား အချက်ချွဲ ဖြစ်မည်ဟု၍လည်းကောင်း ပြောကြားပါလျှင် ထိုအပြောခံရသူ၏ စိတ်ထဲတွင် ရှိသူမျှသော တိုးတက် ကောင်းမွန်အောင် စွမ်းဆောင်လိုသည့် ဆန္ဒမှန်သူမျှကို အသေသတ်ပစ်လိုက်သည်နှင့် အတူတူပင် ဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် ထိနေသို့ ကိုမသုံးပါနှင့်၊ အားပေးစကားများကို ရက်ရောစွာပြောနိုင်ကြပါစေ၊ လုပ်ရန်ကိစ္စသည် လွယ်ကူပါသည်ဟု သဘောပေါက်လာအောင် ပြောပေးပါ။ ထိုကိစ္စကို ဆောင်ရွက်ရန်အတွက် သူ့မှာ စွမ်းရည်သွေးရှိရှိကြောင်း သင်ယုံကြည် သည်ဟု တစ်ဖက်သားအား အသိပေးပါ။ သူကိုယ်တိုင်က မသိသေးသော်လည်း သူ့မှာ ဤကိစ္စကို ဆောင်ရွက်နိုင်ရန်အတွက် မီးခြားဖုံး စွမ်းရည်သွေးရှိရှိကြောင်း ကိုလည်း တစ်ဖက်သားအား သိရှိပါစေ။ ဤကဲ့သို့သာ ပြုလုပ်ပေးပါလျှင်

ထိကိစ္စကို သင် ထင်သည့်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ရန် အတွက် ထိသူသည် အရှင် ကျင်း၍ အလင်းပေါ်သည့်တိုင်အောင် မအိပ်ဘဲ လေကျင့်ပေလိမ့်မည်။

ဤနည်းကို လိုပဲ သောမတ်သည် အသုံးပြုခဲ့ဖူး၏။ သောမတ်သည် လူချင်းပေါင်းသင်းဆက်ဆံသည် အတတ်ဘွင် ဝိဇ္ဇာဓိရိ ရလေသည်။ သူသည် သင့်ကို ပြုစပိုးထောင်ပေးလိမ့်မည်။ သင့်ကို ယုံကြည့်စိတ်ချသော စိတ်ဓတ်များ မွေးမြှုံးအောင် စွမ်းဆောင် ပေးလိမ့်မည်။ သူတွေ့နှင့် ဒဲ ကောင်းလာအောင် ရှုံးဆောင် လမ်းပြေားလိမ့်မည်။

သက်သေသာခေကတစ်ခုကို ထုတ်ပြပါအဲ။ များမကြာမိက ကျွန်ုပ်သည် မစွတာ နှင့် မစွဲက်သောမတ်တို့၏ အိမ်ဘွင် တန်ကံနွေ့ တစ်ပတ်လောက် သွားရောက်နေထိုင်ခဲ့ဖူး၏။ စနေနေ့ညာတစ်ညာတွင် ကျွန်ုပ်အား ဘရစ်-ခေါ် အက်လိပ် ဖဲကစားနည်းတစ်မျိုးကို ဝင်၍ ကစားရန် ခေါ်လေသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ဘရစ်ကို အလျှင်း မကစားတတ်သဖြင့် မကစားပါရစေနှင့်ဟု ဖွတ်ငြင်းလေသည်။

ထိအခါ 'ဟာ ဒေးကလဲ ဒီကစားမျိုးဟာ ဘာခက်လိုလဲ၊ မှတ်ဉာဏ် ကောင်းပြီး အဆုံးအဖြတ်တတ်ရင် ကစားနိုင်တာပဲ၊ တစ်ခါတုန်းက ဒေးပဲ မှတ်ဉာဏ်အကြောင်းကို ဆောင်းပါး တစ်စောင် ရေးဖူးတယ် မဟုတ်လား၊ ကစားကြည့်လေ၊ ခင်ဗျားနဲ့တော့ ဒီဘရစ်ဟာ အတော်ဆုံး နေမှာပဲပျို့'ဟု သောမတ်က ပြန်ပြောလေသည်။

ထိစကားကို ကြားရသည်နှင့် ကျွန်ုပ်သည် တစ်ခါဖူးမျှ မကစားဘူးသော ဘရစ်ကို ဝင်၍ ကစားခဲ့၏။

ဘရစ်အကြောင်းကို ပြောသောကြောင့် ဘရစ်အကြောင်းကို စာအုပ်ရေး၍ ရောင်းသော အီးစီ ကာဘတ်ဆန်း၏ အကြောင်းကို ပြုံး၍ သတိရမိ၏။ ဘရစ်ကို ကစားသူတိုင်းသည် အီးလို ကာဘတ်ဆန်းကို မသိသူ မရှိချေး။ သူ၏ စာအုပ်ကို ၁၂ မျိုးထက်မနည်း ဘာသာပြန်၍ စာအုပ်ရောပါ် တစ်သုန်းကျော်မျှ ရောင်းချဖြီးလေပြီး။ အကယ်၍ မိန့်မ တစ်ယောက်ကသာ ကာဗတ်ဆန်ဘွင် ဘရစ်ကစားနိုင်သော စွမ်းရည်သို့ အများကြီး ရှိသည်ဟု အားပေးစကား မပြောကြားလျှင် ဤကဲ့သို့ စာအုပ်ထုတ်၍ ရောင်းနိုင်သော

၁။ Lowell Thomas

၂။ Bridge

၃။ Ely Culbertson

အခြေအနေသို့ရောက်မည် မဟုတ်ဟူ၍ ကာဘတ်ဆန် ကိုယ်တိုင်က ထုတ်ဖော်
ပြောဆိုပါးလေသည်။

သူသည် ၁၉၂၂ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန်နိုင်ငံသို့ ရောက်လာလေသည်။
အမေရိကန်နိုင်ငံတွင် ကျောင်းဆရာအလုပ်ကို ရှာ၍ မရရှိခဲ့ပေ။

ထိနောက် ကျောက်မီးသွေးရောင်းရန် ကြိုးစားခဲ့၏။ အထမမြောက်
ခဲ့ချေ။

ထိုပြင် ကော်ဖိရောင်းရန် ကြုစည်ပါသော်လည်း ယခင်အလုပ်များနှင့်
ထူးမခြားနားလွှဲပေ။

ထိုစဉ်အခါက ဘရစ်ကစားနည်းကို သင်ပေးခြင်းဖြင့် အသက်မွေးတော့
မည်ဟူ၍ ကာဘတ်ဆန်သည် စိတ်ပင် မကူးခဲ့ချေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်
သူကိုယ်တိုင် ကောင်းစွာမကစားတတ်သေးရှုမှုမက ကစားရှုံးလည်း အလွန်
‘ကြိုး’ထူသောကြောင့် သူနှင့် ဘယ်သူမျှ မကစားချင်ကြပေ။

များမကြောမိက သူသည် ဂျိုးသက်ဖင် ရီလန်း ဆိုသူ ဘရစ်ကစားနည်း
သင်ပြသော ဆရာမ တစ်ဦးနှင့် တွေ့၍ တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး စုံမက်ကြပြီးလျှင်
လက်ထပ်ကြ၏။ ဘရစ် ကစားရှာတွင် ကာဘတ်ဆန်သည် အမှုမဲ့ အမှတ်မဲ့
မကစားဘဲ အပြန်ပြန်အလုန်လှန် ရူးစံးဝေဖန်တတ်သော အလေ့ရှုံးသည်ကို
တွေ့ရသောကြောင့် ဘရစ်ကစားနည်းတွင် ကာဘတ်ဆန်သည် ပါရရတစ်ဦး
ဖြစ်နိုင်သည်ဟု သူ၏ မိန့်မက အားပေးစကား ပြောကြား၏။ ကာဘတ်ဆန်
ယခုအခြေအနေသို့ ရောက်လာရခြင်းမှာ အခြားကြောင့် မဟုတ်။ သူ့မိန်းမ၏
အထက်ပါ အားပေးစကားတစ်ခုတည်းကြောင့်သာ ဖြစ်သည်ဟု သူကိုယ်တိုင်က
ပြန်ပြောဖူးလေသည်။

ထိုကြောင့် တစ်ဖက်သားကို မျက်မှန်းမကျိုး စိတ်မဆိုးစေဘဲ စိတ်
ပြောင်းလာအောင် လုပ်လိုလျှင် ဥပဒေသ အမှတ် ၈ သည်

အားပေးစကားကို ပြောကြားပါ။ သင် ပြင်လိုသော တစ်ဖက်သား၏
အမှားသည် ပြင်ရန် လွယ်ကူသည်ဟု တစ်ဖက်သား သဘောပါက်အောင်
ပြောပါ။ သင် လုပ်စေချင်သော အလုပ်မှာ လုပ်ရန် လွယ်ကူသည်အကြောင်း
ကိုလည်း တစ်ဖက်သား သဘောပါက်ပါစေ။

အခန်း ၉

သင် လုပ်စေလိုသော အလုပ်ကို တစ်ဖက်သားသည်
ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစွာနှင့် လုပ်ရန်နည်း

ဘဇာ၍ ခုနှစ်လောက်က အမေရိကန်ပြည် တစ်ပြည်လုံး စိတ်မချမ်းမသာ
ဖြစ်လျက် ရှိ၏။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ဘဇာ၍ ခုနှစ်မှ အစပြု၍ ဖြစ်ပွား
သော ကမ္မာစစ်ပွဲကြီး၌ ဥပရောပတိုက်ရှိ ပြည်ထောင်အချင်းချင်းတို့သည်
ကမ္မာသမိုင်းတွင် မကြုံဖူးအောင် တစ်တိုင်းပြည်နှင့် တစ်တိုင်းပြည် ရက်စက်
ကြမ်းကြောက်စွာ သတ်ဖြတ်လျက်ရှိကြ၏။ ထိုကဲ့သို့ ဒေါသမီး ဟုန်းဟုန်းတောက်
လျက်ရှိသော အချိန်အခါတွင် ဤမ်းချမ်းရေးကို ဆောင်ရွက်၍ ရပါမည်လော်။
ရနိုင်မည်ဟု မည်သူမျှ မခန့်မှန်နိုင်ချေ။ သို့ရာတွင် အမေရိကန်သမ္မတ
ဂုဒ္ဓိုး ဝိလဆင်သည် မိမိ၏ ဤမ်းချမ်းရေး သံတမန်တစ်ဦးကို ဥပရောပတိုက်သို့
စေလွှတ်၍ နိုင်ငံအသီးသီး၏ ခေါင်းဆောင်များနှင့် ဤမ်းချမ်းရေးကိစ္စကို
နှိုးနောဖောင်းဖြင့် ဤမ်းချမ်းရေးကို စမ်းကြည့်လိုက်၏။

ထိုကိစ္စအတွက် အမေရိကန် ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီး ဝိယျု ဂျင်းနှင်း
ဘရိုင်ယန်း သည် ဥပရောပတိုက်သို့ သွားလို၏။ ဤကိစ္စကို ဆောင်ရွက်ခြင်း
ဖြင့် သူ့ကိုယ်ကို ကမ္မာသမိုင်းတွင် ထင်ရှားစေလို၏။ သို့ရာတွင် ဝိလဆင်သည်
ကာနယ်ဟောက် ခေါ် သူ့မိတ်ဆွေရင်းတစ်ဦးကို ဤမ်းချမ်းရေး သံတမန်
အဖြစ် ခန့်ထားလိုက်၏။

ဤကဲ့သို့ ခန့်ထားလိုက်သည့် အကြောင်းကိုလည်း ဘရိုင်ယန်ကို
ကာနယ်ဟောက် ကိုယ်တိုင် ပြောပြရမည် ဖြစ်၏။ ဘရိုင်ယန် စိတ်မဆိုးအောင်
ပြောရန် ကိစ္စမှာ မလွယ်ကူလှချေ။

ကာနယ်ဟောက်၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းထဲတွင် အောက်ပါ ရေးသားချက် များကို ကျွန်ုပ် တွေ့ရှုရ၏။

ဌီးချမ်းရေး သတမန်အဖြစ်ဖြင့် ဥရောပတိုက်သို့ ကျွန်ုပ် သွားရမည့် အကြောင်းကို ကြားရသောအခါ ဘရိုင်ယန်သည် အတိအလင်း စိတ်ပျက်သွား လေသည်။ ဥရောပတိုက်သို့ သွားရန် သူကိုယ်တိုင် အစီအစဉ်များကို ပြုလုပ် ပြီးပြီဟု ဘရိုင်ယန်က ပြောပြု၏။

ထိုအခါ ဤကိစ္စတွင် ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးကိုယ်တိုင် သွားရှု သင့်လျော်သွားရမည့်ဟု သမ္မတမင်းက မယူဆပြောင်း၊ အဘယ်ကြောင်းဆိုသော် ဤကုံးသို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ယောက်လုံး သွားခဲ့ပါလျှင် နေရာတကာတိုင်းမြို့ အတ်အော် သောင်းသွားခြင်း ဘဏ်ရွှေနဲ့ ဒီကို လာပါလိမ့်ဟု လူတိုင်း တွေးစရာ ဖြစ်မည့် အကြောင်းကိုပါ ကျွန်ုပ်က ပြောပြရလေသည်။

ပြောပြုပုံကို အသင် မြင်ပြီ မဟုတ်လား။ ဘရိုင်ယန်၏ ဂဏ်ခြုံသည့် ပြုလုပ်ရမည့်ကိစ္စထက် ကြီးမြှင့်နေသောကြောင့် ဘရိုင်ယန်ကိုယ်တိုင် သွားလျှင် မသင့်လျော်ဟူသော အကြောင်းကို ကာနယ်ဟောက်သည် ဘရိုင်ယန်ကို ပြောပြ၏။ ဘရိုင်ယန်သည် မိမိကိုယ်တိုင် အလွန်အမင်း သွားလိုပါသော်လည်း ကာနယ်ဟောက် အပြောကောင်းသောကြောင့် ကျော်လိုက်ရ၏။

လောက်ရေးရာတွင် ကျမ်းကျင်ပြီးသားဖြစ်သော ကာနယ်ဟောက်သည် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရာတွင် အရေးအကြီးဆုံးသော နည်းတစ်နည်းကို အသုံး ပြုလိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ထိုနည်းမှာ

သင် လုပ်စေလိုသော အလုပ်ကို တစ်ဖက်သားသည် ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာစွာနှင့် လုပ်ချင်အောင် ခိုင်းပါ။

သမ္မတ ဝိလဆင်သည် အစိုးရအဖွဲ့ကို ဖွဲ့ပြီးနောက် ထိုအဖွဲ့တွင် ပါဝင်ရန် ဝိလျှော့ ကစ် မက်အချုံး ဆိုသူကို စိတ်ကြားရှု၍ အထက်ပါနည်းကိုပင် အသုံးပြုခဲ့ဖူးလေသည်။ ထိုအစိုးရအဖွဲ့တွင် လူတိုင်း ဝင်ရောက် ဆောင်ရွက် လို၏။ သို့ရာတွင် ဝိလဆင်ကမှာကား သူ့ကို ထောက်ညှာသောအားဖြင့် သူ၏ အစိုးရအဖွဲ့တွင် ပါဝင် အမှုထမ်းပါဟု မက်အချုံး ထဲသို့ စာရေး အကြောင်းကြားလိုက်၏။

သို့ရာတွင် ဝိလဆင်သည် ဤနည်းကို သုံးသင့်သည့်အခါတိုင် အသုံးမပြုခဲ့သည်မှာ ဝမ်းနည်းစရာပင် ဖြစ်၏။ ကမ္မာစစ်ကြီး ပြီးသည့်နောက် စစ်ပြော်မြို့တော်မှတ်ရေးထိုးရန် ဥရောပတိုက်သို့သွားစဉ်က သမ္မတ ဝိလဆင်သည် တစ်ဖက်ဂိုဏ်းမှ အရေးပါ အရာရောက်သော နိုင်ငံရေး ခေါင်းဆောင်ကြီးများကို ပင်ဖိတ်ခြင်း မပြုဘဲ မိမိဂိုဏ်းမှ မထင်ရှားသော သူ အချို့ကိုသာ ဥရောပတိုက်သို့ ခေါ်သွားခဲ့၏။ သမ္မတ ဝိလဆင်သည် တစ်ဖက်ဂိုဏ်းသားတို့ကို အလွန် အရေးကြီးသောအခါတွင် နေရာမပေးဘဲ တမင်သက်သက် နှစ်များ ထားလိုက်၏။ ထို့ကြောင့် တစ်ဖက်ဂိုဏ်းသားတို့ သည် သူ လက်နှင့်ရေးခဲ့သော အရာဟူသရွှေ့ကို ခြေဖြင့် လိုက်ပျက်ကြော်၏။ အထက်ပါ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံနည်းကို လျှစ်လျှော့မြို့သောကြောင့် ဝိလဆင်၏ အသက်နှင့် နှင့်ငံရေးသက်တမ်းတို့မှာ တို့သွားရှုမျှမက အမေရိကန်သမ္မတ ဝိလဆင် ထုထောင်ပေးခဲ့သော နိုင်ငံပေါင်းချုပ် အသင်းကြီးတွင် အမေရိကန် ပြည်သည် မပါဝင်ဘဲ နေခဲ့သဖြင့် ကမ္မာသမိုင်းမှာ တစ်မျိုးတစ်ဖုံးပြောင်းလွှားခဲ့လေသည်။

*

*

*

ဒယ်ဘယ်ဒေး ပေါ်၍ ပုံနှိပ်တိုက်သည် ဤနည်းကို အမြဲ လိုက်နာလေသည်။

သင်လုပ်စေလိုသော အလုပ်ကို တစ်ဖက်သားသည် ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာစွာနှင့် လုပ်ချင်အောင် နိုင်းပါ။

ဤနည်းကို အသုံးပြုရနှုံး ဒယ်ဘယ်ဒေးသည် အလွန် ကျမ်းကျင်သော ကြောင့် စာရေးဆရာ အို ဟင်နရိုးက သူ၏ စာအုပ်ကို ဒယ်ဘယ်ဒေးက လက်မခံဘဲ ငြင်းပယ်လိုက်သောအခါ အခြားတိုက်များက လက်ခဲခြင်းထက် ပို၍ ဝမ်းသာသည်ဟု ထုတ်ဖော် ပြောဆိုပါးလေသည်။

မိတ်ဆွေများနှင့် မသွားမဖြစ်သောသူများထံမှ စကား လာရောက် ပြောကြားရန် မိတ်ကြားချက်များကို မကြာခကာ ငြင်းဆန်ရသော သုတစ်ဦးနှင့် ကျွန်ုပ်သည် သိကျွမ်းမှုး၏။ သူ စာအပြန်ကောင်းသောကြောင့် မိတ်ကြားသူများမှာ ကျော်ပို့ကြလေသည်။ သူည် မည်ကဲ့သို့ ရေးသနည်း။ အလုပ်ရှုပ်

နေသောကြောင့် ဘာကြောင့် ညာကြောင့် လာရောက် စကားမပြောကြားနိုင်ပါ ဟူ၍သားဘဲ အခြားအချက်များကိုလည်း ရေးသားလိုက်သေး၏။ ဥဒါဟရဏ၏ ဖိတ်ကြားစာ တစ်စောင်ကို ဖြင့်ဆန်ရှုံး ဤကဲ့သို့ ဂရတနိက် ပြုလုပ်၍ ဖိတ်ကြားခြင်းကို ကျေးဇူးမှားစွာ တင်ပါသော်လည်း မလာရောက် နိုင်လောက်သော အကြောင်းများ ပေါ်ပေါက်လျက်ရှိသောကြောင့် များစွာ ဝမ်းနည်းကြောင်း အစရိသည်တိုကို ပဏာမခြုံးနောက် သူ့အစား ဘယ်သူ့ကို ဖိတ်ကြားလျှင် ကောင်းမည်ဟု၍ အကြံပေးလိုက်၏။ ဤကဲ့သို့ ဖြင့်ဆန် လိုက်သည့်အတွက် တစ်ဖက်သားသည် ဖိတ်ပုက်သွားရန် အချိန်မရနိုင်မီ သူသည် အခြားစကားပြောကောင်း တစ်ဦး၏ နာမည်ကို အကြံပေးလိုက်၏။

‘ဘရွတ်ကလင်း အီးဂဲ’ သတင်းစာက စာတည်း ကလိုပလန် ရောကျားကို ဘာဖြစ်လို့ မဖိတ်သလဲ၊ သို့မဟုတ် ရိုင်း ဟစ်ကေားကို ဖိတ်ကြားရန် စဉ်းစားထားပြီးပြုလား၊ ဘာဖြစ်လို့လဆိုရင် သူသည် ပရစ်ဖြို့တော်တွင် ဘုရားနှစ်တိုင်တိုင် နေခဲ့ဖူးသူဖြစ်သောကြောင့် သူဟင်းထောက်အနေနှင့် ပြောစရာ စကားတွေ အများကြီးရှိပေလိမ့်မည်၊ သို့မဟုတ် လစ်စင်းစတန် လောင်းဖလိုး၊ ကို စစ်ကြည့်စမ်းပါလား၊ သူမျှ အီနှုန်းပြည်တွင် ရိုက်ကျားခဲ့သော အမဲလိုက် သည့် ရုပ်ရှင်ကားဆန်းတွေ အများကြီးရှိပါသည်’ အစရိသည် အကြံမျိုးကို ပေးလေ့ရှုံး၏။

ကျ အေ ဝမ့်း အလုပ်တိုက်တွင် စက်ပြင်ဆရာ တစ်ဦး ရှိလေသည်။ ထိုစက်ပြင်ဆရာသည် အလွန် ‘ကြေား’ များသော လုတေစိုက်ယောက် ဖြစ်၏။ အလုပ်ချိန်များတွင် အလုပ်တွေ ပုံနေသည်၊ တပည့် ကစ်ယောက် ပေးပါ အစရိသည်ဖြင့် မကြောခဏ ဆုပ္ပလေ ရှိ၏။

မန်နေကျ ကျ အေ ဝမ့်သည် အလုပ်ချိန်ကိုပည်း လျှော့မပစ် အလုပ်ကိုလည်း မလျှော့။ တောင်းသော တပည့်ကိုလည်း မပေးဘဲနှင့် ထိုစက်ပြင် ဆရာကို ကျော်ပို့နှစ်သိမ့်စေ၏။ မည်ကဲ့သို့ လုပ်သနည်း။ ထိုစက်ပြင်ဆရာ ကို အခန်းတစ်ခုပေးရှုံး အခန်းတံ့ခါးပေါ်တွင် ‘အလုပ်ဘက်ဆိုင်ရာ မန်နေကျ’ ဟူသော ဆိုင်ဘာတံ့ခါး ကို တပ်ပေး၏။

ထိုကဲသို့ အလုပ်ခန်းနှင့် ဆိုင်းဘတ်ကို ရရှိသဖြင့် ထိုစက်ပြင်ဆရာ
သည် ရှူးကကဲသို့ လူတိုင်း ခိုင်းရာ လုပ်နေရသည့် စက်ပြင်ဆရာ ဟူ၍
သဘောမထားဘဲ သု.ကိုယ်ကိုသူ ဌာနတ်ခု၏ မန်နေဂျာဟု သဘောထား
လေသည်။ ထိုနေ့မှစ၍ သူ၏ အလုပ်များကို ညည်းသူမြင်းမရှိတော့ဘဲ
ကျော်စွာ လုပ်ကိုင်လျက် ရှိ၏။

ဤကဲသို့ လုပ်ပေးခြင်းကို ကလေးကလားနိုင်သည်ဟု ဆိုမည်လား။
ဆိုချင်လျှင်လည်း ဆိုပေတော့။ နိုဝင်လျှော့နှင့် သည် လီဂျင်း အော့အော့
၏ စစ်ဘွဲ့ထူးတစ်ခုကို တိုထွင်ပြီးလျှင် သူ၏ စစ်သားများအား ထိုဘွဲ့ထူး
၁,၅၀၀ ဖြင့် ချီးမြှင့်၍ သူ၏ စစ်စိုလ်ချုပ်ကြီးများအနက် ၁၈ ဦးကို ပြင်သစ်
ပြည်၏ သေနာပတီ ဘွဲ့ထူးများဖြင့် ချီးမြှင့်ပြီးလျှင် သူ၏စစ်တပ်ကို 'မဟာ
စစ်တပ်' ဟူ၍ အမည်ပေးစဉ်က နိုဝင်လျှော့နှင့်ကိုလည်း ကလေးကလားနိုင်သည်
ဟု လူများက ဝိုင်း၍ အပြစ်ဆိုကြဖို့၏။

အကယ်၍ ရှု၏ထူး ဘွဲ့ထူးများကို ပေးသောနည်းသည် နိုဝင်လျှော့နှင့်
အတွက် ထမြာက်အောင်မြှင့်ခြင်း ရှိခဲ့ပါလျှင် ထိနည်းများသည် သင့်အတွက်
လည်း ထမြာက်အောင်မြှင့်ခြင်း ရှိပေလိမ့်မည်။ သာကေ တစ်ခုကို ပြပါအော့။
နယူးယယ်ကိုရှိရှိ၍ ကျော်စွာ၏ မိတ်ဆွေဖြစ်သူ မစွေက်ပျင့်သည် ကလေးများ၏
နောက်ယူက်ခြင်းကြောင့် များစွာ မိတ်ရှုပ်လျက် ရှိ၏။ ကလေးများသည်
သူ၏အတွင်းရှိ မြှက်ခင်းများပေါ်၍ ပြေးလွှားကြသဖြင့် မြှက်ခင်းသည်
များစွာ ပျက်စီးလေသည်။ မစွေက်ပျင့်သည် ကြိမ်းမောင်းခြင်း ချောမေ့ခြင်း
စသော နည်းများဖြင့် စမ်းသပ် ကြည့်သေး၏။ သို့သော် တစ်နည်းမျှ
မအောင်မြှင့်ခဲ့ပေ။

ဤနည်းများဖြင့် မအောင်မြှင့်သောအခါ နည်းသစ်တစ်ခုကို ရှာဖွေ
လေသည်။ သူ၏ခြုံတွင် အဆော့အုံး သုင်ယ်ကလေးကို ခေါ်ပြီးလျှင် 'စုထောက်
စိုလ်' ရာထူးကို အပ်နှင့်၍ မြှက်ခင်းကို စောင့်ရှောက်ရန် တာဝန်အရပ်ရပ်
ကို ထိုသုင်ယ်အား လွှာအပ်လေသည်။ စုထောက်စိုလ်သည် ခြုံနောက်ဖေးတွင်
မီးဖြုပြီးလျှင် သံချောင်းတစ်ချောင်းကို နိုင်နေအောင် မီးဖုတ်ပြီးနောက် မြှက်
ခင်းပေါ်သို့ တက်၍ဆော့သော ကလေးများအား သံပုန်းနှင့် ကပ်မည်ဟု
ခြိမ်းချောက်လေသည်။ ထိုနေ့မှစ၍ မည်သူမျှ မြှက်ခင်းပေါ်သို့ မဆော့တော့ချော့။

လူတို့၏ စိတ်ထားသည်လည်း ဤသိပင်တည်း။
တို့ကြောင့် တစ်ဖက်သားကို ပျက်မှန်းမကျိုး စိတ်မဆိုးစေဘဲ
စိတ်ပြောင်းလာအောင် လုပ်လိုလျှင် ဥပဒေသ အမှတ် ၉ သည်
သင် လုပ်စေလိုသော အလုပ်ကို တစ်ဖက်သားသည် ဝမ်းမြှောက်ဝမ်းသာ
စွာနှင့် လုပ်ချင်အောင် နိုင်းပါ။

တစ်ဖက်သားကို မျက်မှန်းမကျိုး စိတ်မဆိုးစေဘဲ
စိတ်ပြောင်းလာစေသော နည်း ၉ နည်း

(အကျဉ်းချုပ်)

ဥပဒေသ အမှတ် ၁။	။ ချီးမွမ်းခြင်း၊ ရိုးသားစွာ ချီးကျူးခြင်းတို့ဖြင့် စ၍
ပြောပါ။
ဥပဒေသ အမှတ် ၂။	။ တစ်ဖက်သားတို့၏ အပြစ်များကို သွယ်စိုက်သော
နည်းဖြင့် သတိရအောင် လုပ်ပါ။
ဥပဒေသ အမှတ် ၃။	။ တစ်ဖက်သားကို အပြစ် မပြောမဲ့ သင်၏ အမှား
များကို ဖော်ပြေပါ။
ဥပဒေသ အမှတ် ၄။	။ တိုက်ရိုက် သားပေးမည့်အစား လိုရင်းကိစ္စကို
ပြီးစီးစေမည့် မေးခွန်းများကို မေးပါ။
ဥပဒေသ အမှတ် ၅။	။ တစ်ဖက်သားအား သူ့ရှင်းကို သူ့ပြန်ဆယ်ပါစေ။
ဥပဒေသ အမှတ် ၆။	။ တစ်ဖက်သား၏ တိုးတက်မှု အနည်းအများကို
ပစာန်မထားဘဲ ချီးကျူးပါ။ တို့သို့ ချီးကျူးသော
အခါ ရရှိရက်ရောရော ရှိပါစေ။
ဥပဒေသ အမှတ် ၇။	။ တစ်ဖက်သားကို သိန့်တင်ပါ။
ဥပဒေသ အမှတ် ၈။	။ အားပေးစကားကို ပြောကြားပါ။ သင်ပြင်လိုအပ်
တစ်ဖက်သား၏ အမှားသည် ပြင်ရန် လွယ်ကူ
သည်ဟု တစ်ဖက်သားကို သဘောပေါက်အောင်
ပြောပါ။ သင်လုပ်စေချင်သော အလုပ်မှာ လုပ်ရန်
လွယ်ကူသည် အကြောင်းကိုလည်း တစ်ဖက်သား
သဘောပေါက်ပါစေ။
ဥပဒေသ အမှတ် ၉။	။ သင် လုပ်စေလိုသော အလုပ်ကို တစ်ဖက်သား
သည် စံးမြောက်ဝမ်းသာစွာနှင့် လုပ်ချင်အောင်
ခိုင်းပါ။

အပိုင်း ၅

အကြင် လင်နှင့် မယားတို့ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ
ချမ်းသာစေသော နည်း ? နည်း :

အခန်း ၁

လင်နှင့်မယား အလျင်အမြန်ဆုံး မသင့်မတင့်
ဖြစ်စေသောနည်း

လွန်ခဲ့သော ဂျေ နှစ်ခန်းက တစ်တိုင်းပြည်လုံး၏ ဆန္ဒကို ဖြစ်နို့ နို့လီယန်
ကြီး၏ ဘူး၊ တတိယ နို့လီယန်း ဘုရင်သည် မာရီ အီယံနှင့် ခေါ်သော
မထင်ရှားသည့် မိန့်မလှတစ်ဦးကို တောင်ညာတင်လေသည်။

ဘုရင်မင်းမြတ်သည် မိဖုရားကြီးကို အလွန်မြတ်နိုးတော်မူသော်လည်း
မိဖုရားကြီးသည် နားပူနားဆာလုပ်လွန်း အားကြီးသောကြောင့် အတန်ကြော်
သော် ဘုရင်မင်းမြတ်သည် မေတ္တာတော် ပြယ်ရရှာ၏။

အလွန်ကျယ်ပြန့်သော နှစ်းတော်ကြီး တစ်ခုလုံးတွင် ဘုရင်မင်းမြတ်
သည် ဆိတ်ဇြိမ်ရာကို အနည်းငယ်မျှ ရှာမရပေ။ ဘုရင်မင်းမြတ်သည်
တိုင်းရေးပြည်မှုကို စီမံခန့်ခွဲနေစဉ်၌ပင် အခြားမိန့်းမ တစ်ဦးဦးနှင့် အပျောကျူး
နေသည်ဟု အထင်တော်ပါက်ပြီးလျှင် မိဖုရားကြီးသည် ဘုရင်မင်းမြတ်၏
အလွန်ခန်းတွင်းသို့ နွတ်အတင်း ဝင်းရောက် နောင့်ယုက်တတ်၏။ အရေးကြီး
သော တိုင်းရေးပြည်မှုများကို ဈေးနေ့တိုင်ပင်နေစဉ်၌ပင် မိဖုရားကြီးသည်
အစဉ် ဝင်ရောက် စွက်ဖက်၏။ ဘုရင်မင်းမြတ်သည် ဘယ်သောအခါမျှ
နားမအေးရပေ။

ဤသို့ နားပူနားဆာလုပ်သဖြင့် ဘာဖြစ်သည်ကို ကြည့်ကြဖို့။

ဘုရင်မင်းမြတ်သည် ညျဉ်နက်သန်းခေါင် အချိန်တွင် နန်းတော်၏ မလွယ်ပေါက်မှ ကိုယ်တော်တစ်ဦးနှင့် ရပ်ပျောက်၍ ထွက်ပြီးလျှင် နားအေးရာ အရပ်၌ ကိုယ်လုပ်တော်တစ်ဦးဦးနှင့် ပျော်ပါးလေ ရှိ၏။

ဤသည်ကား နားပူနားဆာ လုပ်မိသောကြောင့် မိဖုရားကြီး ရရှိသော အပြစ်ဒဏ်ပေတည်း။

အချိစကို ပြယ်အောင်လုပ်ရန် အစွမ်းဆုံးသော ဆေးသည် နားပူနားဆာ လုပ်ခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။ ဤဆေးကို သုံးလိုက်လျှင် မည်သည်အချိမျိုးအာ မခံနိုင်ချေ။ မြွှေ့ဟောက်၏ အဆိပ်သည် သတ္တဝါ ဟူသရွေ့ကို သတ်ဖြတ် ဖျက်ဆီးပစ်နိုင်သလို နားပူနားဆာ လုပ်ခြင်းသည်လည်း အချစ် ဟူသမျှကို သတ်ဖြတ် ဖျက်ဆီးပစ်နိုင်၏။

ရရှား စာရေးဆရာကြီး တော်စတိုင်း၏ မိန်းမဖြစ်သူသည် နားပူ နားဆာ ပြုလုပ်ခြင်း၏ မကောင်းကြောင့်ကို အချိန်နောင်းမှ သိရှိရလေသည်။ သူ မသေခင်ကလေးတွင်မှ သူ့သမီးများသို့ 'ညည်းတို့' အဖေ သေရတာ ငါ့ကြောင့်ပဲ့ဟု ပြောသွားခဲ့လေသည်။ သူတို့၏ မိခင်သည် သူတို့၏ ဖစ်ကို အစဉ်မဖြတ် နားပူနားဆာ လုပ်ခဲ့ကြောင်းကို ကောင်းစွာ သိရှိပြီးသား ဖြစ်သော သမီးများကမှကား ဘာမျှ ပြန်မပြောဘဲ ငို့၏သာ နေကြလေသည်။

သူတို့ညားစက တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အလွန် ချစ်ခင် စုံမက်ခဲ့ကြ၏။ ပစ္စည်းကလည်း ချမ်းသာ၊ ဂုဏ်ခြပ်နှင့်လည်း ပြည့်စုံသဖြင့် လိုလေသေးဟူ၍ မရှိရကား ဇနီးမောင်နှင့်တို့သည် အလွန် ပျော်ဆွဲလျက် ရှိကြ၏။

နှစ်အတော် ညောင်းသောအခါ တော်စတိုင်း၏ အယုအဆတို့သည် တစ်စတိုစိ ပြောင်းလဲ လာလေသည်။ ရှေးအကါက စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို တွယ်တာခဲ့သော်လည်း ထို့သို့ စိတ်ပြောင်းလဲလာသောအခါ စည်းစိမ် ဥစ္စာ တို့သည် ခုက္ခအပေါင်းတို့၏ တည်ရာဖြစ်သည်ဟု ယူဆပြီးလျှင် ရှိသမျှကို စွန်း၍ ဆင်းဆင်းရှုံး နေထိုင်လျက် ရှိ၏။ ဤသို့ နေထိုင်ခြင်းကို သူ၏ မိန်းမသည် သည်းမခံနိုင်ချေ။

တစ်ရဲရောအခါ တော်စတိုင်းသည် အဖိုးအဆယ့်ဘဲ မိမိ ရေးသားထား သော စာအုပ်များကို ပုံနှိပ်ရန် ပေးလိုက်သောအခါ သူ၏ ဇနီးသည် များစွာ မကြေမချမ်းဖြစ်သောကြောင့် ဆူပူရင်း တက်သွား၏။ အတက်ကျသောအခါ

ကြမ်းပေါ်တွင် လူးလိုမ့်ရင်း ဘီန်းပါလင်းကို နှုတ်ခမ်းတွင် တော်ပြီးလျှင် သူ့ကိုယ်သူ သတ်သေမည်ဟု ခြော်ချောက်သေး၏။

အတော်သနားစရာကောင်းသော အဖြစ်အပျက်ကလေးတစ်ခုမှာကား အောက်ပါအတိုင်းပင် ဖြစ်၏။

အိမ်ထောင်ပြု၍ အနှစ် ငါ နှစ်မျှ ကြာသောအခါ တော်စတ္တိင်းသည် မိမိ၏ နေ့ဖြစ်သူကို မျက်နှာချင်းပင် မဆိုင်ချင်လောက်အောင် စိတ်နာလျက် ရှိ၏။ တစ်နွေးသုတေသန သူ၏ နေ့သည် သူ၏ ခြေရင်း၌ လာ၍ ထိုင်ပြီးလျှင် သူတို့ အိမ်ထောင်မကျမိုက သူ့အကြောင်းကို တော်စတ္တိင်း ကိုယ်တိုင် ဖွဲ့စွဲ။ ရေးသားထားသော မေတ္တာစာများကို ပြန်လည်ဖတ်ပြရန် တောင်းပန်ရှာ၏။ ထိုစာများကို တော်စတ္တိင်းသည် ဖတ်ပြီးသောအခါ ထိုကဲသို့ အချစ်များ ပျက်ပြယ်ကုန်သည့် အဖြစ်ကို တွေ့မိကြသဖြင့် နှစ်ဦးစလုံး ရှိက်ကြီးတင် ငိုကြွေးကြလေသည်။

နောက်ဆုံးတွင် တော်စတ္တိင်းသည် အသက် ၈၂ နှစ်ရှိသောအခါ မိန်းမ ဖြစ်သူ၏ နားပါနားဆာလုပ်ခြင်းကို အလျဉ်း သည်းမခံနိုင်တော်ပြီ ဖြစ်ရကား ညာတစ်ညာတွင် ဆီးနှင့်များ ပြင်းထန်စွာ ကျလျက်ရှိစဉ် နေအိမ်မှ ခြော့ဗျား တည်ရာသို့ ထွက်ပြီးလေသည်။ ၁၁ ရက် ကြာသောအီ မီးရထားသူတာရုံ တစ်ရုံတွင် အအေးမြို့ပြီးလျှင် အဆတ်ရောင်ရောဂါနှင့် အနိစ္စရောက်ရရှာ၏။ အနိစ္စမရောက်မိကလေးတွင် နောက်ဆုံး တောင်းပန်သွားသော စကားများမှာ သူ့ဆီသို့ သူ့မိန်းမကို ဘယ်နည်းနှင့်မျှ ခေါ်မလာရန်ပင် ဖြစ်လေသည်။

ဤသည်ကား နားပါနားဆာလုပ်မိသဖြင့် ဖြစ်ရသော အဖြစ်အပျက် ပေတည်း။

*

*

*

သမွတ်မင်း လင်ကွန်း၏ မိန်းမသည်လည်း အလွန် နားပါနားဆာလုပ်တတ်၏။ အခြား ပြောစရာမရှိလျှင် လင်ဖြစ်သူကို နားရှုက်ကြီးက ကြီးလိုက်တာ၊ နာခေါင်းကလဲ ကောက်သေးရဲ့၊ အောက်နှုတ်ခမ်းကြီးကလဲ တွဲလို့ ကိုယ်လုံး ကိုယ်ပေါက်ကလဲ ရှုနာသည့်နဲ့ တူက တူနဲ့၊ လက်တွေ့ခြေတွေ သိပ်ကြီးပြီး ခေါင်းက သိပ်သေးတာပဲ အစရိုသဖြင့် တောင်စဉ်ရေမရ စကားများကို ပြောကာ လင်ဖြစ်သူကို နားပါနားဆာ လုပ်တတ်၏။

ယခုခေတ်တွင် လင်ကွန်း၏ အထူးပွဲတို့ကို အသိဆုံးဖြစ်သူတစ်ဦး ဖြစ်သော အမေရိကန် အထက်လွှတ်တော်အမတ် အယ်လဘတ် ကျေ ဘဲဗာရစ် သည် လင်ကွန်း၏ အနီးသည် အကြောင်းကို အောက်ပါအတိုင်း ရေးသား ခဲ့ဖူးသည်။

‘မစွက်လင်ကွန်း၏ စူးရှုကျယ်လောင်သော အသံကို လမ်းတစ်ဖက်မှ ကြားနိုင်လေသည်။ မကြာခဏ ဒေါသနှင့် အော်ဟစ်ကြိမ်းမောင်းသော အသံကို အိမ်နီးနားချင်းတို့သည် ကောင်းစွာ ကြားရ၏။ ဒေါသ် ဖြစ်လာသော အခါ အော်ဟစ် ကြိမ်းမောင်းရှုပြင့် မကျော်ပ်သေးဘဲ မကြာခဏ ကိုယ်ထိ လက်ရောက် ကျူးလွန်တတ်လေသည်။’

သူတို့လင်မယား ညားပြီး၍ မကြာမိ လူအများရှေ့တွင် မစွက်လင်ကွန်း သည် သူ့ယောက်၏ မျက်နှာကို ပုလျက်ရှိသော ကော်မီထည့်ထားသည့် ပန်းကန်နှင့် တအားကုန် ပေါက်ခဲ့ဖူးလေသည်။

လင်ကွန်းနေထိုင်သော စပရင်းဖီးဖြူးတွင် ရှေ့နေ ၁၁ ဦး ရှိ၏။ ထိတစ်မြို့တည်းနှင့် မစားလောက်သဖြင့် ရှေ့နေ ၁၁ ဦးသည် တရားသူကြီး ဒေးဗစ် ဒေးဗီး လှည့်လည်ရုံးထိုင်ရာ အရပ်များသို့ အတူလိုက်၍ ရှေ့နေလိုက် ကြရ၏။ လင်ကွန်းမှလွှဲ၍ အခြား ရှေ့နေများသည် စနေနေ့ ညနေတွင် ရောက်ရာအရပ်မှ စပရင်းဖီးသို့ ပြန်ကြပြီးလျင် မိမိတို့၏ သားမယားနှင့် ရုံးပိတ်ရက်အတွင်း အတူတူနေကြလေသည်။ လင်ကွန်းမှာမျကား အိမ်ပြန်ရ မည်ကိုပင် ကြောက်လျက် ရှိ၏။ တစ်နှစ်တွင် ခြောက်လလောက် အိမ်မပြန်ဘဲ အနီးအနားရှိ ဟိုတယ်များတွင် ဖြစ်သလို ကြည့်၍နေသွားခဲ့၏။ ထိုအချိန် အခါက ဟိုတယ်များတွင် နေထိုင်ရခြင်းသည် ချမ်းမြှေသက်သာခြင်း မရှိသေး သော်လည်း လင်ကွန်းသည် နားပူနားဆာလုပ်ခြင်း ခံနေရသော အိမ်ထက် ဟိုတယ်များကို ပိုမို၍ နှစ်ခြိုက်၏။

မစွက်လင်ကွန်း၊ မိမိရားကြီး မာရီ အိယ်နီနှင့် တော်စုံတို့၏ အနီးသည်တို့သည် သူတို့၏ ခင်ပွန်းသည်များအပေါ်တွင် နားပူနားဆာလုပ်မိကြ သောကြောင့် စွဲနဲ့ပစ်ခြင်းခံရသော အပြစ်ဒက်တို့ကို ရရှိခဲ့ကြလေပြီ။ ဤသို့ နားပူနားဆာ ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် သူတို့ လိုရာကို မရဘဲ စိတ်မချမ်းမြှေခြင်းသာ လျင် အဖတ်တင်လေသည်။ နားပူနားဆာလုပ်ခြင်းသည် သူတို့၏ အသက်ဘူး ဖြစ်သော အချုပ်ကိုပင် ပြန်၍ ဖျက်ဆီးပစ်လေသည်။

ဘက်စီ ဟမ်ဘာဂါ။သည် နယ့် ယောက်ဖြူ၏ လင်ခန်း မယားခန်းရုံးတွင်
ဘာ နစ်တိုင်တိုင် အမူထမ်းမျှ၍ မယားကို ပစ်ပြေးသော ယောက်းတို့၏
အမူပေါင်း ထောင်ပေါင်းများစွာကို စစ်ဆေးကြည့်ရှုဖူး၏။

‘ယောက်းများ အိမ်မှ ထွက်ပြေးခြင်း၏ အကြောင်းရင်း တစ်ရပ်မှာ
အခြားမဟုတ်၊ အိမ်ကမိန်းမ နားပူနားဆာလုပ်သောကြောင့်ပင် ဖြစ်ပေသည်’
ဟ၍ ဘက်စီဟမ်ဘာဂါက ပြောပြခဲ့ဖူး၏။

ဘော်စတန် ပို့ ခေါ် သတင်းစာ တစ်စောင်ကမှား၊ ‘များစွာသော
မိန်းမတို့သည် ဘာမဟုတ်သည့် အရာကလေးများဖြင့် မိမိတို့၏ အိမ်ထောင်
များကို ဖျက်ဆီးပစ်တတ်ကြလေသည်’ဟ၍ အတိအလင်း ရေးသားခဲ့ဖူးလေ
သည်။

ထို့ကြောင့် အကြောင်းလင်နှင့် မယားတို့သည် ကိုယ်စိတ်နစ်ပြာ ချမ်းသာ
လိုကြပါလျှင် ဥပဒေသ အမှတ် ၁ သည်

နားပူနားဆာ မလုပ်နှင့်။

အခန်း J

အချစ်ပြုယ်ဆေး

‘ကျွန်ုပ်၏ တစ်သက်တွင် ကျွန်ုပ်သည် များစွာ အမှားတိုကို ပြုလုပ်ခဲ့ဖူးပေလိမ့်မည်၊ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်သည် အချစ်တစ်ခုတည်းကြောင့် မိန့်မယူရန် ဘယ်အခါမျှ စိတ်မကူးပေ’ဟု ကမ္ဘာကျော် အင်္ဂလာပိန်းရင်းဝန် ဒစ်ဇရေလီ^၁ သည် ထုတ်ဖော် ပြောဆိုဖူးလေသည်။

ထိုကဲ့သို့ပြောသည်အတိုင်းလည်း မယူဘဲ နေခဲ့၏။ လူပြီးကြီးဘဝနှင့် နေခဲ့ရာ အသက် ၃၅ နှစ်သို့ ရောက်မှ သူ့ထက် အသက် ၁၅ နှစ်ကြီးသော ပိုက်ဆံ ချမ်းသာကြော်ဝယ် မှဆိုးမတစ်ဦးကို လက်ထပ်ထိမ်းမြားလိုကြောင်း နှင့် ကြောင်းလမ်း၏။ ထိုမှဆိုးမကြီး၏ ဆံပင်တို့မှာ ဖြူဗြုပင် နေလေပြီ။ သူ့ကို ချက်ချင်းမဟုတဲ့ ပိုက်ဆံချမ်းသာသောကြောင့်သာ လက်ထပ်သည်ဟု မှဆိုးမကြီးသည် ကောင်းစွာ သိရှိ၏။ ထိုကြောင့် ကြောင့်လမ်းသောအခါ တစ်နှစ်လောက် စောင့်ပြီးလျင် ဒစ်ဇရေလီကို အကဲခတ်ပါရစော်းဟန်သာ ကောင်းပန်လိုက်၏။ တစ်နှစ် စွေသောအခါ မှဆိုးမကြီး မေရီ အန်း။ သည် ဒစ်ဇရေလီနှင့် လက်ထပ်လိုက်၏။

ငွေကြောင့် လက်ထပ်သည်ကား မှန်၏။ သို့ရာတွင် ထိနေးမောင်နှင့် တို့သည် ပျော်တပြီးပြီး မော်မဆုံးနိုင်အောင် ရှိကြ၏။

မေရီအန်းသည် ရှုပ်ရည်ရှုပကာယမှာ မပြည့်စုံ၊ ငယ်ဂုဏ်ကလည်း မပြောသော ပညာဉာဏ်မှာတော့ အလွန် နည်းသူတစ်ဦး ဖြစ်လေသည်။ စကား ပြောရှုခြင်းလည်း အမှားမှားအယွင်းယွင်းတိုကိုသာ ပြောတတ်လေသည်။

ဥဒါဟရုဏ်၊ ရောမနှင့် ဂရိရီသည်အနက် ဘယ်သင်းသည် အလျင်ကျခြောင်း အလျှေး မသိချေ။ အဝတ်အစားကိုလည်း ကြောင်းကြောင်းကျားကျားမှ ဝတ်တတ်၏။ အီမံကို ပြင်ဆင်ရာဖွံ့ဖြိုးလည်း ရယ်စရာ ကောင်းလောက်အောင် သူများထက် ဆန်း၏။

သို့ရာတွင် တစ်ခုတော့ ချီးမွမ်းစရာရှိ၏။ ထိုချီးမွမ်းစရာအချက်သည် အခြားမဟုတ်။ ယောက်ဗျားကို ပြုစရာဖွံ့ဖြိုးလည်းကောင်းကျင်းမြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

မေရီအန်းသည် ဒစ်ဇရေလီကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ချီးနှင့် ပညာဉာဏ်အရာတွင် ဘယ်အခါမျှ မယူ၍ပြီး။ လင်လုပ်သူကိုသာ အနိုင်ပေးလေ့ ရှိသည်။ အလုပ်လုပ်ရာမှ မောပန်း၍ ပြန်လာနေသာအခါ လင်တော်မောင်အား ယုယာပိုက်ထွေးကျွေးမွှေး ပြုစခြင်းဖြင့် အမောပြုစေ၏။ မေရီအန်း ရှိသော အရပ်သည် ဒစ်ဇရေလီ၏ ပင်ပန်းခြင်း အပေါင်းတို့ ချုပ်ပြီးမှာ လောကနီဗျာန် သွေ့ယူ ဖြစ်နေလေသည်။

ဒစ်ဇရေလီသည် အမတ်ကြီးဘွဲ့ ကို မေရီအန်း ကွယ်လွန်မှ ရ၏။ အရပ်သားအဖြစ်နှင့် နေရစဉ်ကပင် သူမိန်းမအား မင်းပိုင်းစီးပိုင်းဝင် ဖြစ်အောင် ဝိတိုက်ရုံ ကေရာ့ ဘုရင်မကြီးအား တောင်းပန်ဖူးလေသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ၁၈၆၀ ခုနှစ်တွင် မေရီအန်းမှာ ဖိုင့်ကောင့်တက် ပါးကွန်စဖီး- ဖြစ်သွားလေသည်။

ဘယ်လောက်ပင် ထူထူ အအ ဒစ်ဇရေလီသည် နေ့သည်ကို ပရိသတ်တွင် ကြိမ်းမောင်းခြင်း၊ အပြစ်ပြောခြင်း မပြုလုပ်ခဲ့ပေ။ အကယ်၍ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူက သူနေ့ကို ရှုတ်ချု ပြောဆိုသောအခါ သူသည် အသက်ပေး၍ ကာကွယ် ပြောဆိုခဲ့လေသည်။

မေရီအန်းလည်း အနှစ် ၃၀ ကျော် ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံခဲ့သည် အတောအတွင်း လင်တော်မောင်၏ အကြောင်းကို ချီးကျှုံးရတော့မည်ဆိုလျှင် မြို့တမ်း ချီးကျှုံးလေ့ ရှိ၏။

‘ကျွန်ုပ်တို့ လက်ထပ်လာခဲ့ကြသည်မှာ အနှစ် ၃၀ ရှိလေပြီ၊ ကျွန်ုပ်၏ နေ့ပေါ်တွင် တစ်ခါဗုံးမျှ မ၌းငွေးငွေးခဲ့ဘူးပေ’ ဟု၍ ဒစ်ဇရေလီက ထုတ်ဖော်ခဲ့ဖူး၏။

‘ကျွန်ုပ်တို့၏ စီတ်ကို အတင်းအကျပ် အနောင့်အယုက် မဖြစ်စေဘဲနှင့် တစ်ဖက်သားတို့ စီတ်ချမ်းမြှုအောင် နေတတ်သော အလေ့အကျင့်များကို ကျွန်ုပ်တို့သည် အနောင့်အယုက် မပြုသင့်ပေါ့ ဤနည်းသည် လူတို့နှင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရာတွင် ရှေးဦးစွာ လိုက်နာရသောနည်း ဖြစ်လေသည်’ဟု ဟင်နာရီ ဂျိမ်း^၁ သည် ရေးသားခဲ့ဖူးလေသည်။

‘ဒိမ်ထောင်တည်မြှုရေး’^၂ စာအုပ်ထဲတွင် လေလန် ဖို့စတာ ဂုံးသည် အောက်ပါအတိုင်း ရေးထား၏။

‘ဒိမ်ထောင် တည်တဲ့ရန်အရေးတွင် လူကောင်းကို ရှာယူရုံနှင့် မပြီးသေး ဘဲ မိမိကိုယ်တိုင်ကလည်း လူကောင်းဖြစ်ရန် လိုပေသေးသည်။’

ထို့ကြောင့် အကြင် လင်နှင့်မယားတို့သည် ကိုယ်စီတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာ လိုက်ပါလျှင် ဥပဒေသ အမှတ် ၂ သည်။

အကြင်လင်မယားတို့သည် တစ်ဦးကို တစ်ဦး^၃ ဌီးရွှေ့အောင် မလုပ် သင့်ချေ။

အခန်း ၃

ဤနည်းကို လုပ်ပါ၊ ချမ်းသာခြင်းနှင့် တွေ့ပါလိမည်

ဒစ်ဇရယ်နှင့် ဂလက်စတုန်း တို့သည် နိုင်ငံရေးနှင့် သက်ဆိုင်လျှင် ပြုဒါ၊
တစ်လမ်း သံတစ်လမ်း ဖြစ်ကြသော်လည်း အီမာတောင်ရေးတွင် ကိုယ်စိတ်
နှစ်ဖြာ ချမ်းသာရခြင်းမှာမူကား အတူတူပင် ဖြစ်ကြ၏။

အံ့လန်ပြည်၏ အခန့်ကြားဆုံးသော နှစ်ဦးရေးဝန်ကြီး ဂလက်စတုန်းသည်
နှစ်ဦးရေးဝန်ကြီးကတော်၏ လက်ကို ကိုင်ကာ

‘တူနှစ်ကိုယ် တဲ့အိပ်ကဗျာ နေရာ ရွှေဘုံပေါ်မှာ စံရာ

ချစ်တာ ချစ်တာ ပစာနရယ်လို့ ဆိုချင်ပါတယ် မောင်ရယ်’*

ဟူသော သီချင်းကို သီဆိုလျက် ခံန်းလုံးပြည့် ကော်ဇာ်ကြီးပေါ်တွင်
ပိုင်း၍ ကနေသည်ကို ကျွုန်ပ်သည် ဌ်ဇိုင်မ်းချင်လှ၏။

နိုင်ငံရေးနှင့် သက်ဆိုင်လျှင် တစ်ဖက်သား၏ အေးကို ပိုသာလေးနှင့်
ပစ်သလို နာအောင် ပြောတတ်သော ဂလက်စတုန်းသည် အီမာမှာမူကား
မည်သည့်အခါမျှ ကြိမ်းမောင်းခြင်း အပြစ်ဆိုခြင်း မပြုချေ။ အလုပ် သွားချိန်
နှီး၍ နံနက်စာစားရန် ထမင်းစားခန်းတွင်းသို့ ဝင်လာသောအခါ သူ၏ သား
မယားတို့မှာ အပိုတုန်းပင် ရှိသေးသည်ကို တွေ့ရလျှင် ဓမ္မကြိမ်းမောင်းခြင်း
မလုပ်ဘဲ ‘အံ့လန်ပြည်၏ အလုပ်အရှုပ်ဆုံးသော လူကြီးမှာ သူ၏ အီမာသား

၁။ Gladstone

* အောက်ပါ အံ့လိပ်သီချင်းကို ဆီလျှော်အောင် ထည့်လိုက်ပါသည်။
A ragamuffin husband and a rantipolic wife. We'll fiddle
it and scrape it through the ups and downs of life.

တွေ မနိုးသေးလို့ ထမင်းစားရန် စောင့်နေပါတယ်^၁ ဟူသော အမိုးပြုယ်မျိုး ပါသည့် သီချင်းကို ကျယ်လောင်စွာ ဆိုလေသည်။ သူ၏ အိမ်သားများအပေါ် တွင် ဤရွှေ့ဤမြဲမြှေ ညာတာထောက်ထားလေသည်။

ရရှားပြည်၏ ကက်သရင်း ဘုရင်မကြီး^၂ သည် တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်ရာ တွင် အလွန်ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်၏။ သတ်စရာရှိလျှင် မညှာမတာ သတ်၏။ သို့ရာတွင် စားတော်ကဲ ချက်ပေးသမျှကို ချော်ချုပ်တူးတူး ဆူပူခြင်း မရှိဘဲ ကျော်ပွဲစွာ စားတော်ခေါ်လေသည်။ ဤနည်းကို လင်လုပ်သုတော် အထူး အတုရိုးသင့်ကြပေသည်။

အိမ်ထောင်ရေးတွင် ပါရရှု တစ်ခုဖြစ်သည်ဟု အမေရိကန်တစ်ပြည် လုံး၏ အသိအမှတ်ပြုခြင်း ခံရသော ဒေါ်ရသီ ဒစ် က အိမ်ထောင်ဖက်များ သည် တစ်ရာလျှင် ငါးဆယ်လောက် စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်ရခြင်းအကြောင်းမှာ အခြားကြောင့် မဟုတ်။ တစ်ဦးကို တစ်ဦး ဆူပူကြမ်းမောင်းခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်ဟု ထုတ်ဖော် ပြောဆိုဖူးလေသည်။

ထိုကြောင့် အကြင် လင်နှင့်မယားတို့သည် ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာ လိုကြပါလျှင် ဥပဒေသ အမှတ် ၃ သည်

ဆူပူကြမ်းမောင်းခြင်း မပြုပါနှင့်။

လင်နှင့် မယားကိုသာလျှင် တစ်ဦးကို တစ်ဦး ကြမ်းမောင်းခြင်းမပြုရ ဟု မဆိုလိုချော်။ သားသမီးများကိုလည်း ဆူပူ ကြမ်းမောင်းခြင်း မပြုပါနှင့်။ သားသမီးများကို ဆူပူ ကြမ်းမောင်းချင်လျှင် အောက်ပါ ဆောင်းပါးကို ရှေးဥ္ဓာ ဖတ်စေချင်ပါသည်။

ထိုဆောင်းပါးကို ၁၇ နှစ်လောက်က ဒုက္ခလျို့ လစ်ဗင်စတန် လာနက်^၃ ဆိုသူသည် ရေးသားခို့၏။ ထိုအခါန်မှစ၍ ယခုအခါတိုင်အောင် ထိုဆောင်းပါး ကို ကဗ္ဗာပေါ်ရှိ စာနှစ်ပေါင်းအသီးသီးတို့တွင် တစ်ဆင့်ကူးယူ ဖော်ပြကြသည် မှာ အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ရှိခဲ့လေပြီ။ ဘာသာအမျိုးမျိုးနှင့်လည်း ပြန်ယူခဲ့ကြ လေသည်။ ထိုဆောင်းပါးမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်လေသည်။

‘ဖေဖေ မဗ္ဗနေသည်’

နားထောင်ပါ လူကလေး၊ လူကလေး အိပ်နေတန်း ဖေဖေ စကားတစ်ခု ပြောချင်တယ်၊ အိပ်နေလိုက်တာ၊ လက်ကလေး တစ်ပေါ်

၁။ Catherine the Great

၂။ Dorothy Dix

၃။ W. Livingston Larned

ကို ပါးအောက်မှာ သွင်းလို့၊ ချွေးစို့နေတဲ့ နဖူးကလေးပေါ်မှာ ဆံပင်စကလေးတွေဟာလ စိန်တာပဲ။ လူကလေးရဲ့ အခန်းထဲကို ဖေဖေ အသာကလေး ဝင်ခဲ့တယ်၊ လူကလေးကို ကြိမ်းမိတဲ့အတွက် စာဖတ်ခန်းထဲမှာ စာထိုင်ဖတ်နေတုန်း ဖေဖေ စိတ်မကောင်းဘူးကျယ်။ ဒါကြောင့်မို့ လူကလေးရဲ့ အခန်းထဲကို ဖေဖေ ဝင်လာခဲ့တယ်။

လူကလေးရော ဖေဖေ စိတ်ထဲမှာ ဒါတွေကို ပြန်တွေ့မိတယ်။ လူကလေးကျောင်းသွားလို့ အဝတ်အစား လဲနေတုန်းက မျက်နှာကို ကောင်းကောင်းမသစ်ဘဲ မျက်နှာသုတေပဝါနဲ့ တစ်ချက်တည်းတိုက်လို့ လူကလေးကို ဖေဖေ ကြိမ်းမိတာရယ်၊ လူကလေးရဲ့ ဖိန်ကို တိုက်မသွားလို့ လူကလေးကို ဖေဖေ ဒဏ်ပေးမိတာရယ်၊ လူကလေးက လူကလေးရဲ့၊ ကစားစရာတွေကို ကြမ်းပေါ်လွှင့်ပစ်လို့ လူကလေးကို ဖေဖေ ဒေါသ ထွက်ပြီး ငောက်မိတာရယ်၊ ဒါတွေကို ဖေဖေ ပြန်တွေ့မိတယ်။

မနက် ထမင်းစားနေတုန်းကလဲ လူကလေးကို ဖေဖေ ဆူမိတယ်။ မင်းဟာ ထမင်းလုံးတွေ ဟိုတွေ့ သည်တွေးနဲ့၊ ထမင်းကိုလဲ မဝါးဘဲ မျှချေတယ်၊ စားပွဲပေါ်မှာ လက်ကြီးထောက်နေပြန်ပြီ၊ ထောပတ်တွေ သိပ်စားတာပဲ အစရှိသည်ပြင် လူကလေးကို ဖေဖေ ဆူမိတယ်။ နောက်ပြီးတော့ ဖေဖေက မီးရထားသူတာရုံကို အသွား၊ လူကလေးကစားနေတဲ့ နေရာရောက်တော့ လူကလေးက ဖေဖေသာက်ကို လှည့်လက်ပြုပြီး ‘သွားပြီလား ဖေဖေ’လို့ နှုတ်ဆက်လိုက်တဲ့ အခါမှာ ဖေဖေက မျက်မှောင်ကြီး ကုတ်ပြီး ‘ဟုံဗြိုက်ကလေး၊ ခါးကြီးက ကုန်းလို့၊ ရင်ကော့ထားပါလား’ လို့ ဖေဖေက ပြန်ငါးကိုလိုက်မိတယ်။

ညနေအချိန်မှာ ဖေဖေ အလုပ်က အီမီကို ပြန်လာတော့ လူကလေးဟာ ဒုံးထောက်ပြီး ကျောက်ခိုးပစ်တမ်း ကစားနေတာကို တွေ့ရတယ်။ ဒုံးထောက် ကစားတာနဲ့ လူကလေးရဲ့ ခြေအီတ်တွေ ဟာ ပေါက်ကုန်တယ်။ ဒီတော့ ဖေဖေက စိတ်ဆုံးတာနဲ့ လူကလေးရဲ့၊ ကစားဖော်တွေရော်မှာ လူကလေးကို အတင်းဆွဲပေါ်လာပြီး အရှက်ခွဲခဲ့တယ်။

ဒါတွေပြီးတော့ စာဖတ်ခန်းထဲမှာ ဖေဖေ စာထိုင်ဖတ်နေတုန်း မျက်နှာငယ်ကလေးနဲ့ အခန်းထဲကို လူကလေးဝင်လာတာ မှတ်မိသေး

ရဲ့လား။ စာဖတ်နေတုန်း လာရှုပ်ရမည်လားလို့ ဖေဖေ စိတ်ထွက်ပြီး အပေါ်မော်ကြည့်လိုက်တဲ့ အခါမှာ လူကလေးဟာ ရှေ့ကို မတို့ရဲဘဲနဲ့ တန့်သွားခဲ့တယ်။ နောက်ပြီးတော့ ‘ဟဲ့ကောင်ကလေး၊ ဒီအထဲကို ဘာလုပ်မယ်လို့ လာပြန်သလဲ’လို့ ဖေဖေက လှမ်းမေးလိုက်တယ်။

လူကလေးက ဘာမှ ပြန်မပြောဘဲ ဖေဖေဆီကို တစ်ရှို့နှင့်ထိုးပြီးလာပြီး ဖေဖေကို အတင်းဖက်နမ်းတာပဲ။ နမ်းပြီးတော့လဲ ဘာမျှ ပြန်မပြောဘဲ အခန်းထဲက ထွက်ပြီးပြီး လောကားပေါ် တက်သွားတယ်။

လူကလေး ထွက်သွားပြီး ဘာမျှမကြာခင် ဖေဖေလက်က သတင်းစာ လွှတ်ကျပြီး ဖေဖေ ရင်ထဲမှာ ဘယ့်နှယ်ဖြစ်လာမှန်း မသိဘူး။ ကြိမ်းတတ်တဲ့ အလေ့ကြောင့် ဖေဖေတော့ ခက်တော့တာပဲ။ လူကလေးကို ဖေဖေ မချုစ်လို့ မဟုတ်ပါဘူးကျယ်၊ လူကလေးကို လူကလေး အချုယ်မှာ လိုက်နိုင်တာထက် ပိုပြီး လိမ္မာစေချင်လိုပါ။ ဖေဖေ အသိဉာဏ်မျိုး လူကလေးမှာလဲ ရှိလိမ့်မယ် အထင်နဲ့ ကြိမ်းခဲ့မိတယ်။

ငါသားဟာ အင်မတန် လိမ္မာတဲ့ သားကြီးပဲ။ အရှင်တက်တဲ့ အခါမှာ အလင်းရောင်တို့ဟာ ကျယ်ပြန့်တဲ့ တောင်ကြီးကို လွှမ်းအုပ်နိုင်အောင် ကြီးမားသလို ငါသားရဲ့ စိတ်ဓာတ်ဟာလဲ ကြီးမားပါပေ တယ်။ ဒီလို့ ကြီးမားတဲ့ အကြောင်းကိုလဲ အိပ်ရာမဝင်ခင် ဖေဖေဆီကို ပြီးလာပြီး အတင်းဖက်နမ်းတာက သက်သေခံပေတယ်။ လူကလေးရေ ကနေ့ညွှန်တော့ ဖေဖေဘာကိုမှ မစဉ်းစားတော့ဘူး။ လူကလေးရဲ့ အိပ်ရာနဲ့ဘားကို လာပြီး ဖေဖေကြိမ်းမိတာတွေကို ရှုက်နေပါတယ်။

လူကလေး နှီးနေ့တဲ့ အခါ ဒီစကားတွေကို ဖေဖေ ပြောပြုလို လူကလေး နားလည်မှာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ဖေဖေ သိပါတယ်။ အေးကျယ် မနက်ပြန်ကစ်ပြီး ဖေဖေဟာ လူကလေးအပေါ်မှာ စိတ်ထားပြင်တော့မယ်။ လူကလေးနဲ့ ချုစ်ချုစ်ခင်ခင် နေမယ်။ လူကလေး နာရင် နာမယ်။ လူကလေး ရပ်ချင် ရယ်မယ်။ လူကလေးကို ကြိမ်းမောင်းချင်တဲ့ စိတ်ထားတွေ ပေါ်လာရင် ဖေဖေ လျှောကို ကိုက်ထားမယ်။ ‘လူကလေး ဟာ ငယ်ပါသေးတယ်၊ ငယ်ပါသေးတယ်’ ဆိုတာကို ဂါထာများ ရွတ်သလို တတ္တတ်တွေတ်နဲ့ နေအောင် ဖေဖေ ရွှေတ်တော့မယ်နော်။

လူကလေးကို တကယ်လူကြီးလို့ ဖေဖေ ယူဆမိခဲ့တာ မှားပြီ။
 ခုလို ငါသားဟာ အိပ်ရာပေါ်မှာ ခွဲခွဲကလေး အိပ်နေတာကို မြင်ရ^{*}
 တော့ ငါသားဟာ ကလေးကလေး ရှိပါသေးပါလား၊ မနေ့ကဆိုရင်
 လူကလေးကို မေမေက ပွဲထားတော့ လူကလေးက မေးစောကလေးကို
 မေမေပခံးပေါ်မှာ တင်ထားပါသေးတယ်။ လူကလေးအပေါ်မှာ ဖေဖေ
 စိတ်ထား မှားခဲ့ပြီကွယ်၊ မှားခဲ့ပြီ။

* အင်လိုင်လို့ ဧရာထားသည်မှာ ကမ္ဘာဓာတ်လောက်အောင် ဇကာင်းပါ ပေသည်။ ထိုအောင်းပါးကို
 မြန်မာဘာသာပြင် ပြန်ဆိုရန် မိဇာအင် မပြန်နိုင်သဖြင့် အနည်းငယ် အရာသာပျော်သွားခဲ့လေသည်။

အခန်း ၄

လူတိုင်းကို ပျော်စွဲ၏အောင် ပြုလုပ်သောနည်း

ပြင်သစ်ပြည်တွင် အထက်တန်းစား လူငယ်များသည် သုတိနှင့် တွဲလျက်ရှိသော မိန်းကလေးများ၏ အဝတ်အစားကို တစ်နောက်တွင် တစ်ကြိမ်မဟုတ် အကြိမ် ပေါင်းများစွာ ချီးကျျှုံးရန် အလေ့အကျင့် ပြုလုပ်ထားကြလေသည်။

အဘုရင်အုပ်စိုးစဉ်က ရရှားပြည်၏ နှူးကြီးမတ်ရာ သေနာပတိတို့သည် ထမင်းမြို့နယ်သောအခါ စားတော်ကဲများကို သုတိ၏ ရှေ့သို့ ခေါ်ပြီးလျှင် ကိုယ်တိုင် ချီးကျျှုံးကြလေသည်။

သင်၏ မိန်းမအပေါ်၍လည်း ထိမ္မာလောက် ကြင်နာသော စိတ်ထားမျိုး မရှိနိုင်ပေဘူးလား။ နောက်တစ်ကြိမ် ကြက်သားဟင်းကို နှဲနေအောင် အချက်ကောင်းလျှင် ကောင်းကြောင်းကို သင်၏ အိမ်ရှင်မအား ချီးကျျှုံးပါ။ ဤသို့ ချက်ပုံကို သင် အလွန်ကြိုက်သည်ဟု ပြောပြုပါ။

ဤသို့ ဆက်ဆံနေစဉ် သင်၏ စိတ်ချမ်းသာမှုအတွက် သင်၏ နေ့ သည်သည် မည်မျှ အရေးပါ အရာရောက်သည်ကို ဖွင့်ပြောရန် မကြောက်ပါနှင့်။ ဒစ်ဇရေလီသည် အကိုလန်ပြည်၏ နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်ကြီး တစ်ညီး ဖြစ်သော်လည်း သူ့မိန်းမထုတ်သည့်အကျိုးကျေးဇူးမျိုး ရရှိခဲ့သည်ကို တစ်ကဗ္ဗာလုံးသိအောင် ထုတ်ဖော်ပြောဆိုရန် မရှိက်ခဲ့ပေ။

*

*

*

တစ်နောက် မဂ္ဂဇင်းတစ်စောင်ကိုဖတ်ရှုခြုံကဗ္ဗာကျောရပ်ရှင်မင်းသား အက်ဒီ ကန်တာ^၁ ၏ ပြောကြားသော စကားရပ်ကို အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရ၏။

‘ကမ္မာပေါ်တွင် ကျွန်တော်၏ မိန့်မထက်ပို၍ ကျွန်တော် ကျေးဇူးတင် ထိုက်သူ မရှိပါ၊ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ဦးသည် ငယ်စဉ်ကတည်းက တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး အလွန်အမင်း ချစ်စင်ခဲ့ကြပါသည်၊ ကျွန်တော်သည် အထက်တန်းဆုံး ရောက်အောင် သူသည် ကျွန်တော်အား အတော် ကုသိခဲ့ပါသည်၊ ကျွန်တော်တို့ လက်ထပ်ပြီးသည့်နောက် သူသည် ပိဿာမျှငွေကို အကျွန်စြီးလျှင် တိုးပွားအောင် လုပ်ပါသည်၊ ဤနည်းဖြင့် ကြီးစား၍ ပိုက်ဆုံးအတော်ချမ်းသာခဲ့ပါသည်၊ ကျွန်တော်တို့မှာ ကလေး ငါးယောက် ရှိပါသည်၊ သူ့ကြောင့် ကျွန်တော်တို့ အီမံမှာ လောကနိဗ္ဗာန်သဖွယ် ဖြစ်နေပါသည်၊ ကျွန်တော်သည် မည်သည့် အထက်တန်းကိုပဲ ရောက်စေကာမှ ဤသို့ရောက်အောင် ပေးပို့သောသူမှာ ကျွန်တော်၏ စော်ပင် ဖြစ်ပါသည်’

လင်ကွာမယားကွာများ ကြောက်ခမန်းလိုပြီးဖြစ်အောင် ထူထပ်ပေါ်များ သော ဟောလိုဂုံး အရပ်၌ပင်လျှင် အလွန် ပျော်ရွင်လျက်ရှိသော အီမံထောင် သည်များအနက် တစ်ဦး အပါအဝင်ဖြစ်သော အီမံထောင်သည်မှာ ဝါနာ ဘဏ္ဍာစတာ၊ တို့ လင်မယားပင် ဖြစ်လေသည်။ မစွဲက် ဝါနာ ဘဏ္ဍာစတာသည် လက်မထပ်မိက နာမည်ကျော် ကချေသည်မဖြစ်၍ လက်ထပ်လိုက်သောအခါ ကချေသည်မ အလုပ်ကို စွန်ပစ်လိုက်လေသည်။ သူ့မိန့်မအကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ‘ကတဲ့အလုပ်ကို စွန်လိုက်ရလို့ ကျွန်တော်မိန်းမဟာ ပရီသတ်၊ အချို့မွမ်းတော့ မခံရဘူး၊ သို့ပေမယ့် ကျွန်တော် အချို့မွမ်းကိုရတော့ အမြဲတမ်း ရရှိနေပါတယ်၊ မိန်းမတစ်ယောက်ဟာ လင်ယောက်းနဲ့ နေရတဲ့ အခါ ပျော်တယ်ဆိုတာ အခြားမဟုတ်ပါဘူး၊ လင်ယောက်းရဲ့ ချိုးကျျှေးခြင်း နှင့် မယားအပေါ်တွင် စွဲစွဲလမ်းလမ်းရှိခြင်းရဲ့၊ အရသာကို ခံစားခြင်း ဖြစ်ပါ တယ်၊ လင်ယောက်းရဲ့ ချိုးကျျေးခြင်းနှင့် စွဲလမ်းခြင်းတို့ဟာ အစစ်အမှန် ဖြစ်ခဲ့လျှင် လင်ဖြစ်သူမှာလည်း အလို့လို့ စိတ်ချမ်းသာလာပါလိမ့်မယ်’ဟူ၍ ဝါနာ ဘဏ္ဍာစတာက ထုတ်ဖော် ပြောဆိုဖူးလေသည်။

ထိုကြောင့် အကြောင်လင်နှင့် မယားတို့သည် ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာ လိုကြပါလျှင် ဥပဒေသ အမှတ် ၄ သည်

စောနာဖြင့် ချိုးကျျေးရန် မမေ့နှင့်။

အခန်း၅

မြန်းမများအတွက် ဤပစ္စည်းများသည် အလွန် အဖိုးတန်သည်

ရှေးပဝေသဏီမှစ၍ ပန်းများကို အချစ်၏ အထိမ်းအမှတ်ဟူ၍ ယူဆခဲ့ကြ၏။
စင်စစ်မှာ ပန်းများ၏ တန်ဖိုးသည် မများလျချေ။

မနက်ဖြန် သင်သည် အလုပ်မှ ပြန်သောအခါ သင်၏ မြန်းမအဖိုး
ပန်းတစ်ခိုင်လောက် ဝယ်သွားရလျှင် မကောင်းပေါ့လား၊ ဒီလို ဝယ်သွားလျှင်
ဘာဖြစ်မလဲ၊ စမ်းကြည့်စမ်းပါ။

ရှေ့ အမဲ ကော်ဟန်း ဆိုသူသည် အလွန် အလုပ်များသူ တစ်ဦး
ဖြစ်၏။ ထိုသို့ အလုပ် များလျက်နှင့်ပင် သူ၏ မိခင်ထံသို့ အလုပ်လုပ်ရာမှနေ၍
တစ်နှေ့လျှင် နှစ်ကြိမ်ကျ စကားပြော ကြေးနှစ်းနှင့် ပြောလေ့ ရှိ၏။ ဤသို့
ပြောခြင်းသည် အရေးတကြီး ပြောစရာစကားများ ရှိ၍ပင်လော့၊ မရှိပါ။
သူ၏ မိခင်အား အစဉ်သတိရကြောင်း ပြချင်သောကြောင့်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ရှိကာဂို ရှိရှိ တရားသူကြီး ရှိုးဆက် ဆက်ဘက်။ သည် မသင့်မတင့်၍
ရုံးသို့ရောက်လာသော အီမ်ထောင်သည်ပေါင်း လေးသောင်းကျော်၏ အမှုကို
စစ်ဆေးဖုံး၍ အီမ်ထောင်သည် နှစ်ထောင်လောက်ကို ပြန်လည်စေပေးခဲ့
ဖူး၏။ ထိုတရားသူကြီးက အောက်ပါအတိုင်း ထုတ်ဖော် ပြောဆိုဖူးလေသည်။

‘များသောအားဖြင့် လင်မယားအချင်းချင်း မသင့်မတင့်ဖြစ်ရခြင်းမှာ
အခြားကြောင့် မဟုတ်၊ အသေးအခွဲ ကိစ္စကလေးများကြောင့်ပင် ဖြစ်၏။

၁။ George M. Cohan

၂။ Chicago

၃။ Judge Joseph Sabbath

ဥဒီဟရှင်၊ လင်ဖြစ်သူ အလုပ်သို့ သွားခါနီးတွင် မယားဖြစ်သွကာ ‘အလုပ်သွားထော့မလား ကိုကို’ အစရိသည်ပြင် နှုတ်ခွန်းဆက်သရုံလောက်နှင့် လင်ကွာ မယားကွာ ကိုစွဲများသည် ပျောက်ကွယ်သွားနိုင်သည်’

ကမ္မာကျော် လက်ာဆရာကြီး ရောဘတ် ဘရောင်းနင်း? သည် သူ၏ မယားကို ယူယ ပိုက်ထွေးပုံမှာ စာတင်လောက်ပေသည်။ သူ၏ မယားနာတော်ည်အား မပြုယ်သောမေတ္တာ ကြင်နာသော ယူယခြင်းတို့ပြင် အမြဲတစ်မြို့ပြန်နေလော့ သူ၏ မိန့်မပြစ်သွကာ ညီများထံသို့ ‘ရောဘတ်ဟာ မမရှိသိပ်ပြီး ရှုရိုက်တာပဲ၊ တစ်ခါတလေ မမကိုယ်ကို မမ ဘုံကြီးပြတ်စဲ့ နတ်ဝေါ်များ ဖြစ်နေလို့ ရောဘတ်ဟာ မမအပေါ်မှာ ဒါလောက်တော် အချစ်တိုးနေရောသလားလို့ အောက်မေ့မိတယ်’ဟူ၍ ရေးသားဖူး၏။

လင်နှင့်မယား ပေါင်းသင်းဆက်ဆံကြရာတွင် ရော်ကျသောအခါ ကိုစွဲ အသေးအဖွဲ့များကို အများအစား တွေ့ရပေမည်။ ထိုကိုစွဲကလေးတွေကို ဂရုမနိုက်သော လင်မယားသည် ခုက္ခရာက်တော့သည်။ အက်ဒနာ စိန့်ပင်စုံ မိလေး ဆိုသွကာ ထိုအကြောင်းကို

‘သူ အချစ်ပြုယ်လို့ ကျွန်းမ စိတ်မည့်ပါ၊
အသေးအဖွဲ့ကလေးတွေကြောင့်သာ
ကျွန်းမတို့ အချစ် ပြုယ်ရတာ’

ဟု လက်ာစပ်ဆိုခဲ့ဖူးလေသည်။ ထိုလက်ာကလေးကို အရကျက်ထားနိုင်လျှင် ကောင်းပေမည်။ ရို့နှင့် အရပ်၌ တန်ခိုးနောက်ပတ်လျှင် ခြောက်ရက်မျှ လင်မယားကွာရှင်းမှုများကို စိရင်ဆုံးပြတ်ပေးရ၏။ ထိုအမျှမျိုး မည်မျှများပြားသနအုပ်းဆိုသော ဆယ်မြို့နှစ်လျှင် တစ်မှုကျ ဆုံးပြတ်ပေးရပါ၏။ ဤမျှများပြားသနော လင်မယားကွာရှင်းမှုများတွင် အလွန်ကြီးကျယ်သောအကြောင်းကြောင့် ကွာရှင်းရသောအမူပေါင်း မည်မျှပါမည်နည်း။ များပြားလှမည် မဟုတ်ချေ။ ထို့နှင့် များတွင် တစ်နေကုန် တစ်နေခန်း ထိုင်၍ နားထောင်လျှင် ‘အသေးအဖွဲ့ကလေးတွေကြောင့်သာ ကျွန်းမတို့ အချစ်ပြုယ်ရတာ’ဟူသော စကားမှန်ကြောင့် သင်သည် ကြားရပေလိမ့်မည်။

သင်၏ မောင်းချေားကို ထွက်ယူ၍ အောက်ပါစာပိုဒ်ကို ပြတ်ယူ၍ လျှင် သင်အမြဲကြည့်သော မှန်ပေါ်တွင် ကောင်းမွန်စွာ ကပ်ထားပါ။

‘ငါသည် သွေးနှင့်ကိုယ် သားနှင့်ကိုယ် ဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် တစ်ပက် သား စိတ်ချမ်းသာအောင် ငါလုပ်နိုင်သော အလုပ်ကို ယခုပင် ငါလုပ်အဲ။ ထိုသို့ လုပ်ရန်အတွက် နေရွှေ၊ ညာရွှေ၊ ဉာဏ်ပါရစေနှင့်။ မူလည်း မေ မနေပါရစေနှင့်။ အကြောင်းတစ်မှု ငါသည် သွေးနှင့်ကိုယ် သားနှင့်ကိုယ် ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။’

ထိုကြောင့် အကြောင် လင်နှင့်မယားတို့သည် ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာ လိုကြပါလျှင် ဥပဒေသာ အမှတ် ၅ သည်
တစ်ပက်သားကို ကြင်နာ ယုယပါ။

အခန်း ၆

နိတ်ချမ်းသာလိုလျင် ဤနည်းကို မမေ့သင့်

ပေါ်လတာ ဒင်မရော့ သည် အမေရိကန်သမ္မတ ရာထူးကိုပင် ဝင်ရောက်
အရွှေ့ခံဖူးသူ နိုင်ငံကျော် စကားပြောသမားတစ်ဦးဖြစ်သည့် ဂျီမှိုး ဂျီ ဗလိန်း၊
၏ သမီးနှင့် အိမ်ထောင်ကျလေသည်။ သူတို့နှစ်ဦးသည် စကော့တလန်ပြည်ရှိ
သူငွေးကြီး အနုဒီရူးကာနက်ဂျီး၏ အိမ်တွင် တွေ့သည့်အချိန်အခါမှစ၍
ယနေ့ထက်တိုင် ပျော်ရွင်စွာ ပေါင်းသင်းလျက် ရှိကြ၏။

အဘယ်ကြောင့် ဤကဲ့သို့ နေနိုင်ကြသနည်း။

‘မီမံနှင့် သင့်လျော်မည့် အိမ်ထောင်ဖက်ကို ဂရစိုက်၍ ရွှေးချယ်ခြင်း
သည် ပထမ အရေးကြီးဆုံး ဖြစ်၏။ ဒုတိယ အရေးကြီးဆုံးမှာ အိမ်ထောင်
ကျပြီးနောက် လင်မယား နှစ်ဦးစလုံးသည် တစ်ဦးကို တစ်ဦး ရို့သေကိုင်းရှိုင်း
ခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။ သူစိမ်းတစ်ရုံစာများ ရို့သေကိုင်းရှိုင်းဘိသကဲ့သို့
မိမိ၏ လင်သားများအပေါ်၍ မယားဖြစ်သူတိုက ရို့သေကိုင်းရှိုင်းအပါလျင်
မည်မျှ လောက် ကောင်းပေမည်နည်း။ နှုတ်ထွက်ကြမ်းတမ်းသော မိန်းမမြို့ဗို့
မည်သည့်ယောက်ဗျားမဆို စွန်း၍ ပြီးမည်သာတည်း’ ဟူ၍ မစွက် ဒင်မရောက်
ထုတ်ဖော် ပြောဆိုခဲ့ဖူး၏။

ကိုယ်နှုတ် မယဉ်ကျေးမှုသည် အချစ်ကို ပျက်ပြယ်ရာ ပျက်ပြယ်
ကြောင်း ဖြစ်၏။ ဤအကြောင်းကို လူတိုင်းလည်း သိ၏။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်

၁ Walter Damrosch

၂ James G. Blaine

၃ Andrew Carnegie

တို့သည် မီမိတို့၏ ဆွဲမျိုးသားချင်းများအပေါ်တွင် သူစိမ်းတစ်ရုံစာများ အပေါ်မှာလောက် ရှိသေး ကိုင်းရှိင်းခြင်း မရှိသည်မှာ ဆိုးရွားလှပေသည်။

ကြားများသော စကားတစ်ရပ်ကို သူစိမ်းတစ်ရုံစာ တစ်ဦးဦးက ထပ်၍ ပြောနေလျှင် ‘ဘယ်နှင်းလဲ ဆရာ၊ ချေးဟောင်းကြီးကို ရေပြန်းနေမလိုလား’ အစရှိသော စကားမျိုးဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် အနောင့်အယျက်ပြုမည် မဟုတ်၊ ပြောသမျှကိုသာ ထိုင်၍ နားထောင်နေမည် ဖြစ်၏။ မိတ်ဆွဲများ၏ စာများ ကိုလည်း သုတို့၏ အခွင့်မရှာဘဲ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဖောက်၍ ကြည့်မည်မဟုတ်။ သုတို့၏ အတွင်းရေးများကိုလည်း နှိုက်နှိုက်ချောတွက် မေးလားမြန်းလားလုပ်မည် မဟုတ်။

ကျွန်ုပ်တို့နှင့် အရင်းအချာဆုံးသော မီသားတစ်စုကိုသာ ဘာမဟုတ် သည် အသေးအဖွဲ့ကလေးကအစ ကျွန်ုပ်တို့သည် အနောင့်အယျက် ပေးခဲ့က လေသည်။

ဒေါ်ရသီ ဒစ်သည် ဤအကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဘာများ ပြောစရာ ရှိသေးသည်ကို ကြည့်ကြေးစို့၊ ‘ကျွန်ုပ်တို့ကို စိတ်နာကြည်းအောင် ရှုန်ရင်းကြမ်းတမ်းသော စကားများကိုပြောပြီးလျှင် စောကားသူများမှာ အခြားသူများ မဟုတ်၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ အီမံသားများသာလျှင် ဖြစ်၏။ ဤစကားသည် အဲသူ စရာ ကောင်းသလောက် မှန်၏။’

‘လှပသော ပန်းပွင့်များကို မြင်ရလျှင် စုတ်ချာနေသော ခြိုစည်းရိုးကို သတိ မရှိဘဲသကဲ့သို့ ယဉ်ကျေးမှုဆိုသည်မှာ လူတစ်ယောက်၏ အပြစ်ကို မကြည့်ဘဲ အကောင်းကိုသာ ကြည့်ခြင်းဖြစ်လေသည်’ဟူ၍ ဟင်နိုကလေး ရစ်နေားက ထုတ်ဖော် ပြောမှုးလေသည်။

သင်၏ မော်တော်ကား အင်ဂျင်စက်တွင် စက်ဆီသည် အရေးကြီးဘိ သကဲ့သို့ လင်နှင့်မယား ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံရေးဦးလည်း ယဉ်ကျေးမှုသည် အရေးကြီးလေသည်။

စာရေးဆရာကြီး အော်လို့ ဝင်ဒယ် ဟုမ်း^၁ သည် အီမံသူအီမံသား များကို မည်၍ ဉာဏာတာ ထောက်ထားသနည်းဆိုသော် သူ၏၌ စိတ်ညစ်စရာ ရှုလျှင် တစ်ယောက်တည်း ကြိုတ်မြိုတ်၍ ခဲ၏။ သူ စိတ်ညစ်နေကြောင်း သူ အီမံသားအီမံသားများကိုပင် အသိမပေးချေ။

အော်လီဟ 'ဝင်ဒယ် ဟူမဲ့ကဲသို့ ဘယ်နှစ်ယောက်များ ကျော်ကြံဖော်ပါသလဲ။ အလုပ်ခွင့်များ တစ်ခုခု များယွင်းခဲ့သော် လည်းကောင်း၊ ဝယ်သွေ့လွှာတ်သွားခဲ့သော် လည်းကောင်း၊ အထက်လွှာကြီး၏ အကြံ့ဗြို့အမောင်းကိုခဲ့ရခဲ့သော်လည်းကောင်း အိမ်သူ အိမ်သားများအပေါ်တွင် မဲ၍ ဆုပ္ပတ်ကြ၏။

ဟောလန်ပြည့်၍ အိမ်တွင် သို့မဝင်မီ ဖိန်ပွဲတွင် စီးလာသော ဖိန်များကို ချွေတ်ထားခဲ့ရသည် ထုံးစံရှိလေသည်။ ဤထုံးစံကို ယူ၍ ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်ညွစ်စရာများကို ကျွန်ုပ်တို့၏ အိမ်တွင် သို့ မဝင်မီ ဖိန်ပွဲတွင် စွန်ပစ်ခဲ့လျှင် မကောင်းပေဘူးလား။

စိတ်ပညာပါရရှုကြီးဖြစ်သော ဝိလျှော့ဂျိမ်းသည် 'ပုထုဇ္ဇာတို့၏ အကန်း တစ်ရပ်'။ ခေါ်သည့် ဆောင်းပါးတစ်စောင်ကို ရေးဖူး၏။ ထိုဆောင်းပါးကို ဖတ်ဖြစ်အောင် ဖတ်ပါ။ ဖတ်ရကျိုးနှင့်ပါလိမ့်မည်။ ထိုဆောင်းပါးထဲမှ စကား တစ်ရပ်ကို ကောက်နှင်း ဟောပြလိုက်ပါအော့။

'ပုထုဇ္ဇာတို့ မမြင်နိုင်သော အရာတစ်ခုသည်ကား အခြားမဟုတ်၊ မိမိ တို့မှုပွဲလျှင် ကျွန်ုပ်လူများနှင့် တိရှိုာန်တို့စိတ်၍ မည်သို့ဖြစ်သည်ကို မသိခြင်း ပင် ဖြစ်လေသည်။'

မိမိတို့၏ ဖောက်သည်များကိုသော်လည်းကောင်း၊ မိမိတို့နှင့် စီးပွားဖက်များကိုသော်လည်းကောင်း ပ်ထာနထုန်ကလေးပင် မပြောရခဲ့သို့သည် မိမိတို့သားမယားများအပေါ်တွင်မှာကား ဟိန်းလိုက်ဖောက်လိုက်နှင့် ပြကျင့်တတ်ကြလေသည်။ သို့ရာတွင် သူတို့၏ စိတ်ချမ်းသာရေး၌ စီးပွားရေးထက် အိမ်ထောင်ရေးက ပို၍ အရေးကြီးကြောင်း ထိုလူများ မတွေ့မိကြခဲ့။

သားမယားနှင့် စိတ် ချမ်းချမ်းသာသာ ပေါင်းသင်းနေထိုင်ရသော လူသာမန်တစ်ဦးသည် တစ်ကိုယ်တည်းနေရသော ပညာရှိကြီးထက် ပို၍ ပျော်ရွင်၏။ ရရှားဝဏ္ဏရေးဆရာကြီး တရာဂေါ်ညက်းသည် တစ်ကွဲ့လုံး၏ ချီးကျူးမြင်းကို ခဲ့ရ၏။ သို့ရာတွင် ထိုစာရေးဆရာကြီးက 'အကယ်ရှုံးသာ ကျွန်ုပ်သည်' ညား ထမင်းစားရန် အိမ်အပြန်နောက်ကျသည် ဖြစ်စေ၊ မကျသည် ဖြစ်စေ ကရှုနိုင်မယ့် မိန်းမတစ်ယောက်ကိုသာရမယ်ဆိုရင် ကျွန်ုပ်၏ စာအုပ်များနှင့် ကျွန်ုပ်၏ စာရေးတတ်သည် ညာက်တို့ကို စွန်ပစ်ပါရဲ့'ဟု ထုတ်ဖော် ပြောဆိုပါလေသည်။

၁။ On a Certain Blindness in Human Beings

၂။ Turgenev

အထက် တစ်နေရာတွင် ဒေဝါရသီ ဒစ်က အိမ်ထောင်ဖက်များသည် တစ်ရာလျှင် ငါးဆယ်လောက် စိတ်ချမ်းမသာ ဖြစ်ရကြောင်း ထုတ်ဖော် ခြောဆို ခဲ့ဖူးသည်ကို ပတ်မိကြပေမည်။ သို့ရာတွင် ဒေါက်တာ ပေါ်ပို့နိုး ဆိုသူကမျကား တစ်မျိုး ပြောပြန်၏။ ဒေါက်တာပေါ်၏ အလိုအရဆိုလျှင် ‘လူတစ်ယောက်သည်’ အခြား စီးပွားရေးများမှာထက် အိမ်ထောင်ပြုရာတွင် စိတ်ချမ်းသာရန် အခွင့်အလမ်း သာလေသည်။ ထောပတ်၊ သက္ကား၊ ကာဖိုး လက်ဖက်ခြောက် စသော ကုန်မြောက်ရောင်းသော လူတစ်ရာလျှင် ၇၀ တို့သည် အရှုံးနှင့် တိုးနေကြသော်လည်း အိမ်ထောင်ဖက်တစ်ရာလျှင် ၇၀ တို့မှာ စိတ်ချမ်းသာရာ ရရှိနိုင်ပေသည်။

ဒေဝါရသီဒစ်သည် ဤအကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အောက်ပါအတိုင်း ကောက်ချက်ချလေသည်။

‘အိမ်ထောင်ပြုတာနှင့် စာလိုက်လျှင် သေတာနှင့် မွေးတာသည် သာမည့်ကိစ္စများသာ ဖြစ်လေသည်။

‘ယောက်ဗျားများသည် သူတို့၏ စီးပွားရေး၌ တိုးတက်အောင် ပြုလုပ် သက္ကားသို့ သူတို့၏ သားမယားများနှင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး၌ အဘယ့်ရကြောင်း တိုးတက်ကောင်းမွန်အောင် မပြုလုပ်သည်ကို မိန့်မှများသည် တွေးမရအောင် ဖြစ်ကြရသည်။’

‘အကယ်စင်စစ် ဒေါလာတစ်သန်းရအောင် ကြိုးစားခြင်းထက် မိမိရှို့ အိမ်ကို ချမ်းချမ်းသာသာရှိအောင် ကြိုးစားခြင်းက ပို၍ အရေးကြိုးသော်လည်း လူကာစ်ရာမှာ တစ်ယောက်မျှပောင် ထိုကိစ္စကို ထိထိရောက်ရောက် မစဉ်းစား ကြချေ။ မိမိတို့က တစ်သက်တာတွင် အရေးတကဗ္ဗာ အရေးအကြိုးဆုံးသော ကိစ္စကြိုးကိုမျကား ယောက်ဗျားများသည် ဖြစ်သလို လျှော့လျှော့နေကြလေသည်။’

‘မိန့်မှများအား ချောခိုင်းလျှင် ဘာမဆို လုပ်ပေးတတ်ကြောင်း ယောက်ဗျားများ အသိပင် ဖြစ်၏။ ‘ငါ့မိန့်မဟာ အစီအမံ အအပ်ချုပ် တယ် ကောင်းပါလား’ စသည် ပြောက်လုံး ပင့်လုံးကလေးများကို သုံး၍ မိန့်မှ များအား ခိုင်းချော်ရာ ခိုင်းနိုင်ကြောင်း ယောက်ဗျားများ ကောင်းစွာ သိကြ၏။ ‘ဟေ့ မနှစ်က ခင် ဝတ်တဲ့ လုံချည်ကလေးဟာ ခင်နဲ့ သိပ်ကြည့်ကောင်း တာပဲ့ဟဲ ပြောလျှင် ထိုလုံချည်ကို ခေတ်ဆန်း လုံချည်နှင့် လုံမည့်မဟုတ်ကြောင်း ယောက်ဗျားများ အသိပင် ဖြစ်၏။’

‘ဤအချက်များကို ယောက်၍ ဖြစ်သူသည် ကောင်းစွာ နားလည်ပြောင်း မိန့်မဖြစ်သူသည် သိ၏။ အဘယ့်ပြောင့်ဆိုသော သူမိန့်မ ဘာကြိုက်တတ် သည်ကို သူသည် နေစဉ်နှင့်အမျှ မြင်တွေ့နေရသောပြောင့် ဖြစ်၏။ သို့ရာ တွင် မိန့်မ ဖြစ်သူမှာ သူကို အစွဲကြီးပဲ စွဲရတော့မလို့၊ အမှန်းကြီးပဲ မှန်းရ တော့မလို့ ဖြစ်လျက် ရှိ၏။ အကြောင်းတစ်မှ ယောက်၍ ဖြစ်သူက ခုပဲ စိတ်ဆိုးအောင် လုပ်လိုက်၊ တော်တော်ကြာ ချောသည့်သဘောဖြင့် အဝတ်အစား တွေ မော်တော်ကား တွေ ဝယ်ပေးလိုက်နှင့် ပြုလုပ်လျက်ရှိသောပြောင့်တည်း။ အကယ်၍သာ ယောက်၍ ဖြစ်သူက အနည်းငယ် ရရှိထိုက်၍ သူမိန့်မပြောက် သည့် မြောက်လုံးပင့်လုံးကလေးများကို အခါအခွင့်ရတိုင်း သင့်သလို ပြောဆို ပေးနိုင်လျှင် ယခုကဲ့သို့ ပိုက်ဆဲ အကုန်အကျခဲ့ကာ အဝတ် ဝယ်ပေးရခြင်း မော်တော်ကား ဝယ်ပေးရခြင်း အလုပ်မျိုးကို လုပ်ရတော့မည် မဟုတ်ပေါ့။’

တို့ပြောင့် အကြောင်းလင်နှင့်မယားတို့သည် ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာ လိုပါလျှင် ဥပဒေသအမှတ် ၆ သည်

ရှိသော လေးစားပါ။

အခန်း ၇

အီမဲထောင်ရေးတွင် မအ စမ်းပါနှင့်

ဆိုရှယ် ဟိုက်ဂျင်းဌာနဲ့၏ အထွေထွေ အတွင်းရေးမှူးဖြစ်သော ဒေါက်တာ ကက်သရင်း မီးမင့် ဒေးပို့ သည် အီမဲထောင်သည် မိန်းမတစ်ယောက်တံသို့ အီမဲထောင်ရေးနှင့် သက်ဆိုင်သော အလွန်အတွင်းကျသည့် မေးခွန်းများကို မေးမြန်းဖူးလေသည်။ သူတို့၏ ပြန်ကြားစာများကို ဖတ်ကြည့်ရာ ရာကစိတ် ပြုပြုမှုမှတ် အမေရိကန်သူများသည် ပြောမယ့်နိုင်လောက်အောင် စိတ် မချမှုံးမသာ ဖြစ်နေရကြောင်း တွေ့ရှုရ၏။

ထိုစာများကို ရရှိပြီးနောက် အမေရိကန်ပြည့်၌ လင်မယားကွာာရှင်းမှူး ဖြစ်ရသည့် အကြောင်းရင်းများတွင် အီမဲသူ မိန်းများ ရာကစိတ်ပြုပြုမှု မရှိခြင်းလည်း အပါအဝင်ဖြစ်ကြောင်းကို ဒေါက်တာ ဒေးပို့သည် မဆိုင်းမတွာ့ ဖွင့်ချလိုက်လေသည်။

ဒေါက်တာ ရှိ ပါ ဟယ်မိလတန်း ဆိုသူကလည်း တစ်နည်းတစ်လမ်း စုစမ်းစစ်ဆေးရာ ဒေါက်တာ ဒေးပို့၏ ရေးသားချက် မှန်ကန်ကြောင်းတွေ့ရှုရ လေသည်။ ဒေါက်တာ ဟယ်မိလတန်းသည် အီမဲထောင်သည် ယောကျား တစ်ရာ မိန်းမတစ်ရာတို့၏ အီမဲထောင်ရေးကို လေးနှစ်တိုင်တိုင် စုစမ်းခဲ့ဖူး၏။ ထိုအီမဲထောင်သည်များကို တစ်ဦးစီခေါ်၍ မေးခွန်းပေါင်း ၄၀၀ ကျော် မေးမြန်း၏။ မေးမြန်းရာ၌ အလွန်စွေပြုလွန်းသဖြင့် လေးနှစ်ကြားမှ မေးခြားပြီးလေသည်။ ထိုလုပ်ငန်းသည် လူမှုရေးရာတွင် အလွန် အလွန် အရေးကြီး

၁။ The Bureau of Social Hygiene

၂။ Dr. Katherine Bement Davis

၃။ Dr. G.V. Hamilton

ရကား ထိုလပ်ငန်း ထမြာက် အောင်မြင်ရန်အတွက် လူထုကောင်းစားရေး သူငှေးကြီးများက ငွေကုန်ကြေးကျခဲ့ကြ၏။ စံစမ်းသိရှိရသူမျှကို ‘အီမ်ထောင်ရေး ဆွဲတွင် ချက်’ ဟူ၍ အမည်ပေးပြီးလျှင် စာအုပ်တစ်အုပ် ထုတ်ဝေခဲ့လေသည်။

ကောင်းပြီ အီမ်ထောင်ရေးတွင် ဘာများ ဆွဲတွင်းနေသလဲ။ တစ်ဖက် သက် အသုသီးလျသော စိတ္တအဆရာဝန်^၁ များသုတေသန လင်နှင့်မယား မသင့်မတင့်ဖြစ်ရခြင်း အကြောင်းရင်းသည် ရာဂါစ်တ် ပြောငြိမ်းမှု မရရှိသော ကြောင့် မဟုတ်ဟု ပြောဆိုကြပေမည်။ ထိုသုသားက ဘာပဲပြောပြော ရာဂ စံတ် ပြောငြိမ်းသည် အရင်းခဲ့ ဖြစ်လေသည်။ ရာဂါစ်တ် ပြောငြိမ်းမှုကိုသာ ရရှိပါ။။ အခြားအကြောင်းများကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာရသော မသင့်မတင့်မှု များကိုပင် သည်ခံနိုင်ကြမည် ဖြစ်ပေသည်။ ဟူ၍ ဒေါက်တာ ဟယ်မိလတန်က သူ၏ စာအုပ်ထဲတွင် ထုတ်ဖော်ရေးသားခု၏။

လေ့ အီန်ဂျ်ယ်လီးမြို့ရှိ မိသားစုဆက်ဆဲရေးအဖွဲ့^၂ ၏ ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သူ ဒေါက်တာ ပေါ် ပိုပီနီးသည် အမေရိကန်ဖြည့်တွင် အီမ်ထောင်ရေးကို နားအလည်ဆုံးသော ပါရရှုကြီးများတွင် တစ်ယောက် အပါအဝင် ဖြစ်လေသည်။ သူကိုယ်တိုင် ထောင်ပေါင်းများစွာသော အီမ်ထောင်သည်တို့၏ အကြောင်းကို လေ့လာ စံစမ်းခဲ့ပုံးလေသည်။ သူ၊ အလုံအတိုင်းဆိုလျှင် အီမ်ထောင်များ ပျက်စီးရသည်မှာ အကြောင်း လေးရပ်ကြောင့် ဖြစ်လေသည်။ ထိုအကြောင်း လေးရပ်ကို ဒေါက်တာ ပိုပီနီးသည် အောက်ပါအတိုင်း ကြိုးစဉ်ယောက် စီစဉ်ထားလေသည်။

BURMESE
CLASSIC

၁။ ရာဂါစ်တ် ပြောငြိမ်းမှု မရရှိခြင်း

၂။ အားလပ်ချိန်ကို အသုံးချုပ်၍ လင်နှင့်မယား သဘောကွဲလွှဲခြင်း

၃။ ငွေရေးကြေးရေး ကျပ်တည်းခြင်း

၄။ သူတစ်ပါးနှင့်မတူသော ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်နှင့် စီတ်နေ သဘောထား ရှိခြင်း

အထက်ပါအကြောင်း လေးရပ်တွင် ရာဂါစ်တ်ပြောငြိမ်းမှုကို ပထမထား သည်ကို ကြည့်ပါ။ ငွေရေးကြေးရေး ကျပ်တည်းခြင်းမှာ တတိယလိုက်၏။ မထုံးဆန်းပေဘူးလား။

လင်မယားကွာရှင်းမှုတွင် တစ်ဖက်ကမ်းခဲတ် ကျမ်းကျင်ကြသော သူများ အားလုံးပင် ရာဂါစ်တ် ပြောငြိမ်းမှုမှာ အရေးဟကုံး အရေးဖြစ်ကြောင်း

^၁ Philanthropist

^၂ What's Wrong with Marriage

^၃ Psychiatrist

^၄ Los Angeles

^၅ The Institute of Family Relations

တစ်သံတည်း ထွက်ကြ၏။ သက်သေထဲတဲ့၍ ပြပါအဲ။ နှစ်ပေါင်း အနည်းငယ် ခန့်က စင်စင်နားတီးမြှုံး ရှိ အိမ်တွင် ရေးအမှုများ ဂုံးစီရင်ရသော တရားသူကြီး ဟောဖမန် က 'လင်မယားကွာရှင်းမှု ဆယ်ခုတွင် ကိုးခုမှာ ရာဂစ်တ် ပြောမြှုံးမှု မရခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်'ဟု၍ ထုတ်ဖော် ပြောဆိုခဲ့၏။

'ရာဂစ်တ် ပြောမြှုံးမှုသည် လူတို့တွင် အလွန် အရေးကြီးသော ကို တစ်ရပ် ဖြစ်လေသည်။ လင်ခန်း မယားခန်း ပြတ်စဲတွင် ထိုကိစ္စသည် အလွန် အရေးပါအရာရောက်ခဲ့သည်' ဟု၍ စိတ်ပညာရပ်တွင် ပါရရှိမြောက်ပြီး ရွှေ့ ပါ ဝပ်ဆန်း ဆိုသူ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကလည်း မြှုက်ဟာဖူးလေသည်။

ခရစ်ယန်ဘုန်းကြီး အော်လီဗာ အမဲ ဘတ္တားဖီး၏ သည် အောက်ပါ အတိုင်း ပြောဖူး၏။

'ကျွန်ုပ် ဘုန်းကြီးဖြစ်စက ကျွန်ုပ်ထဲသို့ လက်ထပ်ရန် လာရောက် ကြသော အနီးမောင်နှင့်တို့သည် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး အထူးချွစ်ခင်စုမက်ကြသော လည်း အီမ်ထောင်မှုကိစ္စတွင် ဘာတစ်ခုမှာ နားမလည်ကြသေးသည်ကို ကျွန်ုပ် ကိုယ်တိုင် တွေ့ရှိရလေသည်။'

ဤမြှုံးလောက်ခက်ခဲသော အီမ်ထောင်ရေးပြသောကို ဖြစ်သလိုထား လိုက်ပါလျက်နှင့် လင်ကွာ မယားကွာများသည် ၁၆ ရာခိုင်နှုန်းသာရှိခြင်းမှာ အုံသွစ်ရာကောင်းသလို ရှိ၏။ အလွန်မြားမြောင်လှစွာသော လင်နှင့် မယားတို့ သည် စင်စစ်မှာ တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး မကွာနိုင်ကြသေးသောကြောင့် လူမြင် ကောင်းရှုနှင့် အတူတူနေထိုင်ကြသော်လည်း ရင်းနှီးစွာ ဆက်ဆံခြင်း မရှိက တော့ချေ။ သူတို့သည် လောက်ခုတွင် ခဲစားလျက်ရှိသောသူများနှင့် တူနေ လေသည်။

ဖြစ်ချင်ရာဖြစ်ကွာသော သဘောမျိုးနှင့် ကောက်ယူလိုက်ခြင်းဖြင့် စိတ်တိုင်းကျုံ အီမ်ထောင်ဖက်ကို ရှုနိုင်ခဲ့လေသည်။ အီမ်ထောင်ရေးသည် အီမ်ဆောက်သည်နှင့် တူ၏။ အီမ်ကောင်းကောင်းဆောက်ချင်လျှင် ပုံစံကောင်းကောင်း ထုတ်သကဲ့သို့ အီမ်ထောင်ရေးတွင်လည်း ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာရာ ရချင်လျှင် ထိုသို့ရှိအောင် ဆင်ခြင်တိုင်းထွာတတ်သော ဥျာဏ်နှင့် ကြိုတင်၍ ရွှေးချယ်စိစဉ်သင့်ပေသည်။

၁။ Cincinnati

၂။ Judge Hoffman

၃။ John B. Watson

၄။ The Rev. Oliver M. Butterfield

ဤသို့ စိစဉ်ရာ၏ အကျအညီ ရရှိအောင် ဒေါက်ဘတ္တားဖီးသည် သူ ကိုယ်တိုင် လက်ထပ်ပေးရသော နေ့မောင်နဲ့တို့ကို ရှေ့ရေးအတွက် သူနှင့် လွှတ်လပ်စွာ တိုင်ပင်နီးနှောစေ၏။ ဤသို့ တိုင်ပင်နီးနှောရာတွင် များစွာသော နေ့မောင်နဲ့တို့မှာ အိမ်ထောင်မှုကိစ္စတွင် ဘာတစ်ခုမျှ နားမလည်သေးသည်ကို တွေ့ရှုရလေသည်။

‘ရာဂစိတ် ပြော်မှုသည် အိမ်ထောင်သည်တဲ့ ရရှိနိုင်သော စည်းစိမ် များအနက် တတ်ခု အပါအဝင်မျှသာ ဖြစ်လေသည်။ သို့ရာတွင် ရာဂစိတ် ပြော်မှုကိမျှ မရနိုင်ခဲ့လျှင် အခြား ဓမ္မသည့် စည်းစိမ်မျှ ရနိုင်တော့မည် မဟုတ်ချေ’ဟု ဒေါက်တာဘတ္တားဖီးက ဆိုလေသည်။

ရာဂစိတ်ပြော်မှုကို ရရှိအောင် မည်ကဲ့သို့ ကြီးစားရမည်နည်း။

ဒေါက်တာ ဘတ္တားဖီး၏ ရေးသားချက်ကိုပင် ဆက်လက်၍ ဖော်ပြပါ ခြုံအံး။

‘ရှုက်ကိုးရှုက်ကန်းဖြစ်နေသော စိတ်များကို ဖယ်ရှားပစ်လိုက်ပြီးလျှင် အိမ်ထောင်သည်တဲ့ လိုက်နာရမည့် နည်းနာ နံသျေများကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း တိုင်ပင် ဆွေးနွေးနိုင်ပါစေ။ ဤကဲ့သို့ တိုင်ပင်ဆွေးနွေးနိုင်သော သတ္တိတူးမှာ စာအုပ်ကောင်းများကို ဖတ်ခြင်းဖြင့်သာ ကောင်းစွာရရှိနိုင်လေသည်။ ကျွန်ုပ် ကိုယ်တိုင် ရေးသားသော ‘အိမ်ထောင်ပြုခြင်းနှင့် အိမ်ထောင်မှု ပျော်မွေ့ခြင်း’ စာအုပ်ငံယ်အပြင် အခြား စာအုပ်ကောင်းများကိုလည်း ကျွန်ုပ်သည် အသင့် ဆောင်ထား၏။’

ယခု ရောင်းချလျက်ရှိသော စာအုပ်များထဲတွင် ဗဟိုသုတေသန တိုးပွားရန် အတွက် ဖတ်ရန် အကောင်းဆုံးဟု ကျွန်ုပ် ထင်သော စာအုပ်များ သုံးအပ်ပုံ ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် အကြင် လင်နှင့် မယားတို့သည် ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာလိုကြပါလျှင် ဥပဒေသ အမှတ် ၇ သည်

အိမ်ထောင်သည်တို့၏ ရာဂစိတ်ပြော်မှုးကြောင်း စာအုပ်ကောင်းကို ဖတ်ပါ။

၁။ Marriage and Sexual Harmony

* တစ်ပက်တွင် ဖော်ပြုထားသော စာရင်းရှိ ပထမ သုံးအုပ်ပင် ဖြစ်သည်။

ရာဂစ်တ်အကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အဘယ့်ကြောင့် စာအုပ်ကောင်းများကို မဖတ်သင့်သနည်း။ နှစ်အနည်းငယ်ခန့်က ကိုလဲသိယာ ယူနိုးစီတို့ အပ်ချုပ်သူများနှင့် အမေရိကန် လူမှုကျွန်းမာရေးအသင်းကြီး၊ တို့သည် အမေရိကန်ပြည်ရှိ ပါရရှုကြီးများကို ယူနိုးစီတို့သို့ ဖိတ်မန္တကပြုပြီးလျှင် ကျောင်းသားများ၏ အိမ်ထောင်ရေးနှင့် ရာဂစ်တ်အကြောင်းကို ပုံင့်ပွင့်လင်းလင်း ဆွေးနွေးခဲ့ဖော်သည်။ ထိုဆွေးနွေးပွဲတွင် ဒေါက်တာ ပါ ပိုပိနိုးက ‘ယခုအခါ လင်မယား ကွာရှင်းမှုများ နည်းပါးသွားလေပြီ’၊ ဤသို့နည်းပါးရခြင်းသည် အခြားအကြောင်းကြောင့် မဟုတ်၊ တိုင်းသူပြည်သားများသည် ရာဂစ်တ်နှင့် အိမ်ထောင်ရေး အကြောင်းများကို ရေးသားထားသော အသိအမှတ်ပြုခြင်းခံရ သည့် စာအုပ်ကောင်းများကို ဖတ်ကြသောကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည်’ ဟု၍ ထုတ်ဖော် ပြောဆိုပါးလေသည်။

ထိုကြောင့် ယခုအခန်းကို နိဂုံးမချုပ်မိ အောက်ပါ အရေးပါအရာရောက် မည့် စာအုပ်ကောင်းများကို ဖော်ပြခဲ့ပါရစေး

1. The Sex Factor in Marriage,
by Helena Wright, M.D.
2. The Sexual Side of Marriage,
by M J. Exner, M.D.
3. The Sex Technique in Marriage,
by Isabel E. Hutton, M. D.
4. Perpartion for Marriage,
by Kenneth Walker, M. D.
5. Married Love,
by Marie C. Stopes
6. Sex in Marriage
by Ernest R and Gladys H. Groves
7. The Sex Side of Life,
by Mary Ware Dennett
8. Marriage and Sexual Harmony,
by Dr. O. M. Butterfield
9. A Marriage Manual,
by Dr. Hannah and A. Stone
10. Ideal Marriage,
by T. H. Van de Velde, M.D.

အကြင် လင်နှင့်မယားတို့ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ
ချမ်းသာစေနိုင်သော
နည်း ၇ နည်း
(အကျဉ်းချုပ်)

ဥပဒေသ အမှတ် ၁။	။ နားပူနားဆာ မလုပ်နှင့်။
ဥပဒေသ အမှတ် ၂။	။ အကြင်လင်မယားတို့သည် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး
ဌီးငွေ၊ အောင် မလုပ်သင့်။
ဥပဒေသ အမှတ် ၃။	။ ဓမ္မပြောမြိမ်းမောင်းခြင်း မပြုနှင့်။
ဥပဒေသ အမှတ် ၄။	။ စေတနာဖြင့် ချီးကျူးရန် မမေ့နှင့်။
ဥပဒေသ အမှတ် ၅။	။ တစ်ဖက်သားကို ကြော်နာယူယပါ။
ဥပဒေသ အမှတ် ၆။	။ ရှိသေ လေးစားပါ။
ဥပဒေသ အမှတ် ၇။	။ အီမဲတောင်သည်တို့၏ ရာဂစ်တ် ပြုဌီး
ကြောင်း စာအုပ်ကောင်းကို ဖတ်ပါ။

၁၉၃၃ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလတွင် ထုတ်ဝေသော အမေရိကန် မဂ္ဂဇင်းတွင် အမှာက်
ကရိုးများ^၁ ရေးသားသော 'အီမဲတောင်များ အဘယ်ကြောင့်ပျက်ရသနည်း'^၂
ဆောင်းပါးတစ်ဆောင်ပါရှိလေသည်။ အောက်ပါ မေးခွန်းတို့သည်^၃ ထိုဆောင်းပါးမှ
ကောက်နှစ်၍ ဖော်ပြုလိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ထိုမေးခွန်းများကို သင်

^၁ The American Magazine

^၂ Emmet Crozier

^၃ "Why Marriages Go Wrong"

ကိုယ်တိုင် ဖြန့်ချိန်လျှင် အကျိုးရှိပေလိမ့်မည်။ ‘ဟုတ်ကဲ’ ဟု ဖြန့်ချိန်သော အဖြူတိုင်းကို အမှတ် ၁၀ မှတ်ပေးပါ။ အားလုံးကို ဖြူဖြူးလျှင် သင်သည် အမှတ် မည်မျှ ရသည်ကို တွက်ကြည့်ပါလေ။

ယောက်ဗျားများအတွက်

- ၁။ သင်သည် သင်၏ မိန်းမကို မညားမြို့အခါက ဂရုစိုက်ခဲ့သကဲ့သို့ ယခုတိုင် ပန်းကလေးအစ လက်ထောင်ကလေးအစ ပေးလျှက်ရှိပါသေး သလား။ မညားမြို့ကကဲ့သို့ သင်၏ မိန်းမအပေါ်တွင် ကြင်ကြင်နာနာ နှင့် ယုယာပိုက်ထွေးခြင်း ရှိပါသေးရဲ့လား။
- ၂။ အခြားလူများရှေ့တွင် သင့်မိန်းမကို ပြစ်တင် ဆူပူကြိမ်းမောင်းခြင်း မျိုးမှ အထူးဂရုစိုက်ကာ ရှောင်ရှားပါရဲ့လား။
- ၃။ ဘူ သဘာကျသလို သုံးစွဲနိုင်ရန် သင့်မိန်းမကို အိမ်စရိတ်အပြင် ငွော့များ ပေးပါရဲ့လား။
- ၄။ သင့်မိန်းမ၏ အလိုဆန္ဒတိုကို ကောင်းစွာ သိရှိအောင် သင် ကြိုးစားပါ ရဲ့လား။ သင့်မိန်းမသည် ပင်ပန်းစွမ်းနယ်လျက်ရှိသောအခါ၌လည်း ကောင်း၊ စိတ်မအီမသာ ဖြစ်နေသည့်အခါ၌လည်းကောင်း သင်သည် သင့်မိန်းမကို အကုအညီပေးပါရဲ့လား။
- ၅။ သင်သည် သင်ရသော အားလပ်ချိန်ကို တစ်ဝက်ခွဲ၍ သင့်မိန်းမနှင့် အတူတူ ကြည့်ဖြူဗြာ နေထိုင်ပါရဲ့လား။
- ၆။ သင့်မိန်းမ၏ အချက်အပြတ်နှင့် အိမ်ထောင်ထိန်းသိမ်းမှုသည် သင့်မိခင် သို့မဟုတ် ကိုဖြူးမိန်းမ၏ အချက်အပြတ် အိမ်ထောင်ထိန်းသိမ်းမှ ထက် ညျှသည်ဟု မပြောဘဲ ပို၍ကောင်းသည်ဟု အလီမှာဖက်ကာ ယူ၍ပြပါရဲ့လား။
- ၇။ သင့်မိန်းမ ဖတ်ကြားသော စာအပ်များ၊ သင့်မိန်းမ၏ အပေါင်းအဖော် များ၊ ဖြူဗြာအရေးနှင့် စပ်လျှော့၍ သင့်မိန်းမ၏ ယဉ်ဆချက်များအပေါ် တွင် သင်သည် အသေအချာ စိတ်ဝင်စားပါရဲ့လား။
- ၈။ သင်သည် သဝန်ကြောင်သော စကားမျိုးကို မသုံးဘဲနှင့် သင့်မိန်းမအား အခြား ယောက်ဗျားများနှင့်အတူ စကားပြောဆိုသည်ကိုလည်းကောင်း၊ စိတ်ဆွေတိုဘာဝ ဂရာတစိုက်ပြုစသည်ကိုလည်းကောင်း ခွင့်ပြနိုင်ပါ ရဲ့လား။

- ၉။ အခွင့်အလမ်းများ ပေါ်တိုင်း သင့်မိန့်မကို ချီးကျူးရန်နှင့် မြောက်စားရန်အတွက် သင့်မှာ အသင့် ရှိပါရဲ့လား။
- ၁၀။ သင့်အကျိုးကြယ်သီးပြုတ်နေသည်ကို ပြန်တပ်ပေးခြင်း၊ သင့်ခြေအိတ်ပေါက်နေသည် အာပေးခြင်း၊ သင့် အဝတ်အစားများကို ဖွံ့ဖြိုးပေးခြင်း စသော အလုပ်ကလေးများအတွက် သင်သည် သင့်မိန့်မကို ကျေးဇူးတင်စကားများ ပြောကြားပါရဲ့လား။

မိန့်မများအတွက်

- ၁။ သင့်ယောကျိုး၏ အလုပ်တွင် ဝင်မစွက်ဘဲ သီးသန့်နှင့်ပါရဲ့လား။ သူ့အပေါင်းအသင်းများကို ဘယ်သူနဲ့ မပေါင်းနဲ့၊ ဘယ်သူဟာလူရှုပ်ပဲ အစရှိသည်ဖြင့် အပြစ်ပြောခြင်း၊ သူ့အလုပ်လက်ထောက်ကို ခန့်ထားရာ၌ ဝင်ရောက်ပြောဆိုခြင်း၊ သူ သွားလာ လည်ပတ်ရာ၌ ဆူပူခြင်းများမှ ကင်းလွှတ်ပါရဲ့လား။
- ၂။ သင့်နေအိမ်နှင့်တကွ သင့်အပေါ်တွင် သင့်ယောကျိုးသည် စိတ်ဝင်စားနေအောင် သင်သည် အစွမ်းကုန် ကြီးစားပါရဲ့လား။
- ၃။ ‘ယနေ့တော့ ဟိုဟင်းကြီးကို စားရှုံးတော့မှာပဲ’ဟူ၍ စိတ်ထဲမှာ မတော့တော့နိုင်အောင် စားဖွယ်သောက်ဖွယ် အပျိုးမျိုးတို့ကို သင်ကိုယ်တိုင် စီမံ၍ သင့်ယောကျိုးအား ချက်ပြုတ်ကျွေးမွေးပါရဲ့လား။
- ၄။ သင့်ယောကျိုးသည် သူ့အလုပ်အတွက် သင့်ထံမှ အကူအညီလိုချင်ခဲ့ပါလျှင် အကူအညီပေးနိုင်အောင် သင့်ယောကျိုး၏ အလုပ်အကြောင်းကို သင်သည် လေ့လာပါရဲ့လား။
- ၅။ စီးပွားရုံကသောအခါ ‘ဘယ်သူတွေလုပ်လိုက်တာ ဘယ်လိုချုပ်းသာ သွားတာပဲ၊ သူ လုပ်ပုံကိုက ဒီလို ဖြစ်မှာပေါ့’ အစရှိသည်ဖြင့် သင့်ယောကျိုးကို ဆူပူခြင်း မလုပ်ဘဲ အေးအတူ ပုံအမျှ ခံနိုင်သောသတ္တိသင့်မှာ ရှိပါရဲ့လား။
- ၆။ သင့်ယောကျိုး၏ မိခင်နှင့်သော်လည်းကောင်း၊ ခွေ့ချိုးညာတိများနှင့် သော်လည်းကောင်း သင့်တင်ညီညွှတ်စွာ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံနိုင်ရန် ကြီးစားပါရဲ့လား။

- ၇။ အဝတ်အစားဝတ်ရှာ့၌လည်း သင့်ယောကျိုး မကြိုက်သော အဆင်နှင့် အဝတ်အစားများကို ရှောင်ရှားဖြီးလျှင် သင့်ယောကျိုးကြိုက်သော အဆင်နှင့် အဝတ်အစားများကို ဝတ်ဆင်ပါရဲ့လား။
- ၈။ လင်မယားချင်း သင့်မြှတ်စွာ ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံနိုင်ရန်အတွက် အနည်းငယ် သဘောက္ခာလွှဲချက်များကို သင်သည် ထျော်ပေးပါရဲ့လား။
- ၉။ သင့်ယောကျိုးနှင့် အားလပ်ချိန့်များတွင် အတူနေနိုင်ရန် သင့်ယောကျိုး ဝါသနာပါသော အားကစားများကို သင်ကိုယ်တိုင် သင်ကြားထားပါရဲ့လား။
- ၁၀။ သင့်ယောကျိုး၏ ပညာပါရမိကို ကူညီသောအားဖြင့် နေ့စဉ် သတင်းထူးများ၊ စာအုပ်သစ်များ အကြံအစည်းသစ်များကို သင်ကိုယ်တိုင် စွဲဆောင်းပေးပါရဲ့လား။

တိုက်တွန်းချက်

အိမ်ထောင်သည် ယောကျိုးတိုင်း မိန့်မတိုင်း အထက်ပါမေးခွန်းများ အနက်၊ ပိမိတို့နှင့် ဆိုင်ရာ မေးခွန်းများကို ဖြေပြီးလျှင် အမှတ် ၁၀၀ မရသေး၊ မချင်း မလျော့သော လုံလဖြင့် အမှတ် ၁၀၀ ရနိုင်အောင် ဤဗျားကြပါစေ သတည်း။

www.burmeseclassic.com

ဦးနဲ့

အာဇာနည်

GOLDEN DEEDS

ဆက်လက် ထွက်လာပါမည်

www.burmeseclassic.com

- မိတ္ထဗလိုကာသည်
လူမှုဓရကိုဆံရေးနယ်ပယ်တွင်
အောင်မြင်လိုသူတို့အတွက်
လက်တွေ့သူမျှမိမိသည်
အထိရောက်ဆုံး
ကျမ်းမာတစ်စောင်ဖြစ်သကဲ့သို့
သည်များဘက်ခေတ်တွင်
ပေါ်စွန်းလာသည့် ကိုယ်ဒုးကိုယ်ချွန်ကျမ်း၊
အောင်မြင်ကြီးများရေးကျမ်း၊
ဘဝနေနည်းကျမ်း များစွာတို့၏
ရှုံးဆောင်လမ်းပြလုလေး ဖြစ်ခဲ့သည်။
- မိတ္ထဗလိုကာသည် သင့်အား
ဘဝနှင့်ပတ်သက်သည်
အယူအဆပောင်းများကို
ဖျောက်ပယ်ကာ အထွေးသစ်အပြင်သစ်
ရည်မျိန်းချက်အသစ်များကို
ဖန်တီးတည်ဆောက် ပေးလိမ့်မည်။
- လူအများနှင့် အလွယ်တကူ
ရင်းနှီးခင်မင်မှု ရရှိခေါ်ပြီး
တစ်ဖက်သားတို့အား သင်ဘက်ပါအောင်
ဝည်းရုံးနိုင်စွေး ရှိလာစေမည်။
- သင်၏ ဉာဏ်တိကဗျာနှင့်
လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်မှု စွမ်းရည်တို့
တိုးတက်ထက်မြေက် လာစေမည်။
- သင့်ထံအလုပ်အပ်နှုန္တာ
သင့်ထံမှဝယ်ယူသူ၊
သင့်နှင့်ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်သူများ
တစ်နှစ်တစ်ခြား တိုးကွားလာစေမည်။
- ဝင်ငွေ ရာထူးနှင့် လူနေမှုအဆင့်အတန်းတို့
တိုးတက်လာစေရှုံးမှာ
သင့်အသိင်းအပိုင်းများကြားတွင်
ကေားပြောကောင်းသူ
တစ်ဦးအဖြစ်ပါ
ရေပန်းဘားလာစေလိမ့်မည်။

BURMESE
CLASSIC

ပြီးခု
မိတ္ထဗလိုကာ